

ספר
כִּי לֹא יִדַּח סְמָנוּ נִדְּחָה
דברי הנער ממה שראה בעולם העליון
חלק א'

וְחָשַׁב מַחְשָׁבוֹת
לְבַלְתִּי יִדַּח
סְמָנוּ נִדְּחָה

שמואל ב' פרק יד פסוק יד

יוצא לאור עולם

על ידי מפעל הזוהר העולמי בת ים

הוצאה שלישית י"ד חשוון תשע"ו - הוספות מעמ' 37 עד הסוף

0527-651911

לקבלת ספרי זוהר

ירושלים בית שמש בני ברק

אצל הרופא קיורקטר

ד"ר איתמר ברים ירושלים:

054-8441423

מפעל הזוהר העולמי

050-4116923 / 0527651911

050-4134669 / 050-4133475

על ידי עיון עמוק בסודות התורה יכולים לפקוד עקרות ולרפאות חולאת חזק.
(ספר המדות אות סוד, למוהר"ן זי"ע)

מי לה' אלי! - משה רבנו שואל ומבקש למי יש את הזכות לקרב את עם ישראל לאבינו שבשמים? כל המשתתף בהדפסת ספרים הקדושים ספרי הערב רב והמסתעף 5 חלקים, תורת הזוהר י"ח חלקים דהיינו כל הזוהר הקדוש בלשון הקודש באותיות גדולות, בהפצתם ברבים לאלף בתי מדרשיות ויותר, להצלת עם ישראל, יזכו לכל הברכות והבטחות שכתב הרשב"י בזוה"ק בפרשת תרומה (דף קכ"ח). האם יש מחשב שיוכל לחשבן את הזכות הגדולה שיכולים לזכות בכסף קטן? התורם משלם ישר לדפוס!!!

לפרטים: 0527-651911

ha-zohar.info-ha-zohar.com-ha-zohar.net-allzohar.com-dafzoharyomi.com-dailyzohar.com-unityzohar.com-israel613.com

הקדמה לספר "כי לא ידח מִמֶּנּוּ נִדְחַ"

וְחֹשֵׁב מַחֲשָׁבוֹת לְבַלְתִּי יִדְחַ מִמֶּנּוּ נִדְחַ¹ (שמואל ב' פרק יד פסוק יד)

מוֹרֵי וְרַבּוֹתַי, אֲנַחְנוּ פַעַת בְּפָרֶשֶׁת נח שקב"ה אָמַר לְנַח לְבָנוֹת תִּבְּהָ, וְהָיָה בְּנֵי הַדּוֹר מְלַגְלְגִים עֲלָיו, וְלֹא רָצוּ לְחַזֵּר בְּתִשְׁבֵּה וְרַק מִי שֶׁנִּשְׁאַר צָדִיק וְנִכְנַס לַתִּבְּהָ הוּא נִצָּל מִהַמְבוּל, פֶּן אֲנַחְנוּ צוֹעֲקִים גִּיווּאֹלָד - שְׁמֵעַ יִשְׂרָאֵל תִּתְחִילוּ תִקְף לְהַכְנִס בְּתַבַּת נַח הָאֲמִתִּית הוּא לְמוֹד הַזֶּהר הַקְּדוֹשׁ שֶׁבְּזָכוֹת רֶשֶׁב"י תִּגַּן עֲלֵינוּ, וְלֹא נִחְיָה בְּפֶחַד פֶּלֶל וּכְלָל.

"וְהַמְשַׁכְּלִים יִזְהָרוּ כְּזֶהר הַרְקִיעַ" - אֵלּוּ אוֹתָם שֶׁמִּשְׁתַּדְּלִים בְּזֶהר זֶה שֶׁנִּקְרָא סֵפֶר הַזֶּהר, שֶׁהוּא כְּמוֹ תַבַּת נַח

וְרָאָה בְּתִקְוֵנֵי הַזֶּהר-תִּקְוֵנָא עֲשָׂרִין, וְחַד וְעֲשָׂרִין דָּף נַד ע"א על הפסוק "וְתַנַּח הַתִּיבָה בַּחֲדָשׁ הַשְּׁבִיעִי" (בראשית ח' ד): וְתַנַּח הַתִּבְּהָ בַּחֲדָשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּשַׁבְעָה עֶשֶׂר יוֹם לַחֲדָשׁ עַל הַרֵי אֲרָרְט,

מכתובים אלה, שבדורו של רימ"י הנביא נמצאו בישראל אנשים אשר נתיאשו מן הגאולה, בראותם ירידת תפארתם, וכי הורד כבודם ועטרת ראשם מעליהם, שהם שני הכתרים שזכו בהם, והם כתר כהונה שנתנה למשפחת אהרן, וכתר מלכות שניתן לזרע דוד, וחשוב שגם כתר השלישי שהוא כתר תורה, שבוה נבחרו ישראל לעם סגולתו, ניטל מהם על רוב פשעיהם, ומאס בהם ונתן גדולתם לאומות זולתם, עד אשר לא יקומו עוד להיות גוי לפניו יתברך, ע"ז אמר שדבר בלתי אפשר, שכתר התורה א"א להתבטל מישראל, שאל"כ יחרב העולם ויתבטל כל המציאות, והוא מ"ש "אם לא בריתי וכו' חוקות שמים וארץ לא שמת": - (לט) ולכן כמו שא"א למציאות הבריאה להתבטל, כמו"כ א"א שימאס הוא יתברך זרע יעקב, מהיות גוי לפניו, להחליפם באומה אחרת ח"ו, וגם כסא דוד א"א להתבטל, שמלכותו מכוונת היא למול מלכות שמים של מעלה, כידוע לחכמי האמת, וממילא גם כתר כהונה יחזור לו, שעמוד העבודה תלוי בו, ולכן מוכרח הגאולה להיות, והוא מ"ש "כי אשיב את שבותם" וכו', ע"כ שלא בטובתם, אם לא ישובו מעצמם, אזי בחימה שפוכה וע"י יסורים גדולים אמלך עליהם: - (מ) וכמו שהוא בכלל האומה מוכרחים להטהר בסוף הימים לצרפם ולבררם, כמו"כ כל אדם מישראל מוכרח הוא להתברר ולהטהר, כמ"ש האשה התקועית לדוד (שמואל ב' י"ד) "כי מות נמות כמים הנגרים ארצה אשר לא יאספו ולא ישא אלקים נפש וחשב מחשבת לבלתי ידח ממנו נדח".

1 ובספר שיח יצחק דרוש א' דרשה לשבת תשובה, ח"ו: (לו) ובהיות כן, אחב"י הביטו וראו עד כמה מדת הדין מתוח עלינו זה שלש שנים רצופות אשר עברו אשר שפטנו צורינו ברבע גדול, וכמה נפשות מישראל מתו ממש ברעב, ועוד כמה וכמה צרות תכופות זה אחר זה, אשר ניתן עול ברזל על צוארנו, אין ספק שהוא יתברך מעוררניו לתשובה, ומדוע אנחנו מחשים, ומצאנו עוון ח"ו, וכי איש הישראלי א"א לו לצאת מתחת רשותו של הקב"ה, אחר שכבר נתקשרנו בקשר אמיץ וחזק וכבר נשבענו שלא נמיר וכו', וכביכול גם הוא נשבע וכו', ומקרא מלא ביחזקאל "העולה על רוחכם יהיה לא תהיה אשר אתם אומרים נהיה כגויים וכו' חי אני כו' אם לא בידי חזקה ובחימה שפוכה אמלך עליכם והוצאתי אתכם וכו' ביד חזקה ובזרוע נטויה ובחימה שפוכה וכו' והעברתי אתכם תחת השבט והבאתי אתכם במסורת הברית וברותי מכם המורדים" וכו' (יחזקאל כ'), הרי כתוב מפורש הוא בשבועה חמורה מאתו יתברך, שדבר בלתי אפשרי להוציא אותנו מתחת רשותו, וביד חזקה ובסורים גדולים ייסרינו, עד אשר נשוב אליו יתברך: - (לח) ודבר זה מבואר נגלה, כי א"א לעולם ולבריאה להתקיים, כ"א ע"י ישראל, וע"י תורתו הק', אשר הנחיל לנו ממדבר מתנה, וכמ"ש (ירמ' ל"ג) "כה אמר ה' וכו' ויהי דבר ה' וכו' הלא ראית מה העם דברו עליך שתי המשפחות אשר בחר בהם ה' וימאסם ואת עמי ינאצון מהיות עוד גוי לפניהם כה אמר ה' אם לא בריתי יומם ולילה וכו' גם זרע יעקב ודוד עבדי אמאס וכו' כי אשיב את שבותם וריחמתים", מבואר נגלה

זה חֲדָשׁ תִּשְׁרִי, בִּיט מִרְחֻשׁוֹן קָרָה הֶרְצַח הֶרְאִשׁוֹן שֶׁל הַקְּדוּשִׁים הַנִּקְוִין הִי"ד. וְשֵׁם בְּפִסּוּק (יד) "וּבַחֲדָשׁ הַשְּׁנִי בְּשַׁבְּעָה וְעֶשְׂרִים יוֹם לַחֲדָשׁ יִבְשֶׁה הָאָרֶץ. וְתִרְגַּם יְהוֹנָתָן שֶׁזֶה חֲדָשׁ מִרְחֻשׁוֹן (פְּדַעַת רַבִּי אֱלִיעֶזֶר רִש"י פְּסוּק י"ג).

רוֹצִים מִן הַשָּׁמַיִם לִרְמֹז לָנוּ עַל הַזְּמַנִּים שֶׁפָּתוּב בְּפִרְשֵׁת הַשְּׁבוּעָה וּמְקוּיָם שִׁיטָּתִים בְּרַחֲמִים עוֹד קוֹדֵם, אֲבָל כֹּל זֶה תְּלוּי רַק עִם פְּלָנוּ נִכְנָס לְתוֹךְ תִּבְתַּח נַח בְּרִגְעֵה הָאֲחֵרוֹן כִּי לֹא יִדַּח מִפְּנֵי נִדְחָה, וְיִלְמְדוּ זֶה־הַקְּדוּשׁ כְּמוֹ שֶׁאָמַר מֹשֶׁה רַבְּנוּ בְּזֵהָר פִּרְשֵׁת בְּהַעֲלוֹתָךְ: בְּפִרְשֵׁת בְּהַעֲלוֹתָךְ - דָּף קנ"ג ע"א. (דְּנִיאל יב) הַמִּשְׁפָּלִים יְבִינוּ (דְּנִיאל שם) - אֵלּוּ בְּעַלְי קְבֵלָה, שֶׁאָמַר בְּהֵם (שם) וְהַמִּשְׁפָּלִים יִזְהָרוּ כְּזֵהָר הֶרְקִיעַ. אֵלּוּ אוֹתָם שֶׁמִּשְׁתַּדְּלִים בְּזֵהָר זֶה שֶׁנִּקְרָא סֵפֶר הַזֵּהָרָה, שֶׁהוּא כְּמוֹ תִּבְתַּח נַח שֶׁמִּתְכַּנְסִים בָּהּ שְׁנַיִם מַעִיר וְשָׁבַע מִמְּלָכוֹת, וְלִפְעָמִים אֶחָד מַעִיר וְשְׁנַיִם מִמִּשְׁפָּחָה, שֶׁבְּהֵם יִתְקַיֵּם (שְׁמוֹת א) כֹּל הַבֵּן הַיְלֹד הַיְאָרָה תִּשְׁלִיכֶהוּ. וְזֶה אוֹרָה שֶׁל סֵפֶר זֶה, וְהַכֹּל עַל הַסֵּבָה שֶׁלָּךְ. [כִּי אוֹמֵר הַרְעִיָּא מְהִימְנָא מֹשֶׁה רַבְּנוּ לְרַבִּי שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָאי זי"ע].

נִרְמַז בְּדַבְרֵי הַנְּבִיא יִשְׁעִיָה עַל הַשָּׁנָה שֶׁלָּנוּ תִּשְׁעִי"ו שֶׁהִיא שְׁנַת הַגְּאוּלָּה וְעַל כֵּן מַחֻבָּה קְדוּשָׁה עֲלֵינוּ לְעוֹרֵר אֶת לִבְבֵנו אַחִינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְשׁוּב אֶל ה' וְלֹאֲהַבָּה אוֹתוֹ לְבַלְתִּי יִדַּח מִמֶּנּוּ נִידַח וְלִזְכוּת לְהַעֲלוֹת וּלְגַמּוֹר אֶת כָּל תִּיקוֹן רַפ"ח נִיצוּצִין וְאֵז תַּעֲלֶה וְתַפְרַח הַשּׁוֹשְׁנָה בְּגְאוּלָּה הַשְּׁלִימָה בְּרַחֲמִים. וְאֵלּוּ דַבְרֵי הַנְּבִיא (יִשְׁעִיָה נו, א) כֹּה אָמַר יְהוָה שֶׁמְרוּ מִשְׁפָּט וְעֲשׂוּ צְדָקָה כִּי קְרוּבָה יְשׁוּעָתִי² לְבוֹא וְצְדָקָתִי לְהַגְּלוֹת. (י) וְהִבְיִאוּתִים אֶל הַר קְדָשִׁי וְשִׁמְחָתִים בְּבֵית תְּפִלָּתִי עוֹלֵתֵיהֶם וְזִבְחֵיהֶם לְרִצּוֹן עַל מִזְבְּחִי כִּי בֵיתִי בֵית תְּפִלָּה יִקְרָא לְכָל הָעַמִּים: (ח) נְאֻם אֲד-נִי יְהוָה מִקְבֵּץ נְדָחֵי יִשְׂרָאֵל עוֹד אֶקְבֵּץ עֲלָיו לְנִקְבְּצָיו:

וּכְבֵר נִתְפַרְסֵם בְּכָל הָעוֹלָם הַמַּעֲשֶׂה עִם הַנַּעַר נִתָּן בֶּן הַחֲמִשׁ עֶשְׂרֵה שְׁעֵלָה לְשָׁמַיִם בְּמוֹת קְלִינִי וְיִהוּדִים מִתְעוֹרְרִים לְשׁוּב אֶל ה' יִתְבַרַךְ, עַל כֵּן הַבְּאֵנו קְטַעִים נִבְחָרִים שֶׁנִּכְתְּבוּ וְנִתְפַרְסְמוּ מִדַּבְרֵי הַנַּעַר שְׁחוּה מוֹת קְלִינִי וְהִרְאוּ לוֹ מוֹרְאוֹת מִתְהַלְכֵי הַגְּאוּלָּה, לְמַעַן סַפֵּר זֶאת בְּכָל תְּפוּצוֹת יִשְׂרָאֵל, שֶׁנִּתְעוֹרֵר וְנִאֲחַז בְּעֵץ הַחַיִּים, וְאֵנוּ לִיקַטְנוּ אֶת דַּבְרֵי חו"ל הַקְּדוּשִׁים כְּדִי לְהִרְאוֹת שֶׁכָּל הַדַּבְרִים מִקּוֹרֵם בְּקְדוּשָׁה.

הוא, דָּאָף עַל גַּב דְּאִינוּן תְּאָבוּ קַמִּיָּה, וְחִבְיוֹ קַמִּיָּה כְּכָל זִמְנָא וְזִמְנָא, אִיהוּ עֲבִיד לִוּן לְיִשְׂרָאֵל, זְדוּנוֹת כְּשִׁנְגוֹת.

2 בְּזוֹהַר (הַלֵּק ג' קַצַּח ע"א): רַבִּי חִזְקִיָּה פְּתַח, (יִשְׁעִיָה נו) כֹּה אָמַר ה' שֶׁמְרוּ מִשְׁפָּט וְעֲשׂוּ צְדָקָה כִּי קְרוּבָה יְשׁוּעָתִי וְגו' כַּמָּה חִבְיִינוּ יִשְׂרָאֵל קַמִּי קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ

ספר כי לא ידח מִפְּנוּ נְדָח

וְחָשֵׁב מִחֲשָׁבוֹת לְבַלְתִּי יִדְוֹל מִפְּנוּ נְדָחוֹ (שמואל ב' פרק יד פסוק יד)

דברי הנער מומה שראה בעולם העליון

נער בן 15 שחווה מוות קליני וחזר מן החיים אומר כי בשמיים גילו לו כיצד תתרחש הגאולה העתידית – על אובמה שיילחם בישראל, על השמדת צה"ל בתוך יומיים, על פצצות האטום בת"א ובחיפה ועל המיליונים שימותו [אם ח"ו לא יחזרו בתשובה]

ילד שמת מוות קליני וחזה תהליך הגאולה ומלחמת גוג ומגוג

הנה בזמן האחרון פרסמו ילד אחד שמת מוות קליני, והוא פירט את כל נבואת אחרית הימים. ואמר באופן כללי שיתכנסו לכאן כל האומות ארה"ב ורוסיה כו', ונפרט את דבריו:

יתכנסו כל האומות על ישראל כי כולם ירצו את ירושלים³.

צה"ל יהדוף אותם ויחזיק יומיים בלבד.

יפלו פצצות אטום על ישראל, אחת קטנה על תל אביב ואחת על חיפה ח"ו.

לאחר מכן, יבקע הר הזיתים ע"י שני מתים שיקומו לתחייה⁴.

הקב"ה ילחם בגוג ובכל אגפיו ויקברם בגיא העוברים סמוך לירושלים⁵.

כל הנותרים בארץ יעלו לירושלים ואז משיח יתגלה ויעשה בידור בנותרים⁶.

3 כאמור ביחזקאל לא.

4 (מבאר בזכריה פי"ד: "ויצא ה' ונלחם בגוים ההם, כיום הלחמו, ביום קרב ד ועמדו רגליו ביום-ההוא על-הר הזיתים אשר על-פני ירושלים, מקדם, ונבקע הר הזיתים מחציו מזרחה וימה, גיא גדולה מאד; ומש חצי ההר צפונה, וחציו-נגבה", (זה חידוש גדול מאוד שיבקע על ידי תחיית ב' מתים).

5 והוא יזכה להיקבר בארץ הקודש משום שהוא מבני יפת גומר ומגוג כו' וכידוע יפת כיבד את אביו כמו שכתוב במדרש תנחומא (בראשית).

6 ובזוהר שמות קכ ע"ב וזה לשונו: "מצד של תבואות חמשה מיני לחם, שבורים מכלם, וזהם: חטה, ושעורה, וקסמת, ושבילת שועל, ושיפון המשיל אותם לישראל, וזהו שכתוב (ירמיה כ') קדש ישראל לה' ראשית תבואתה,

דה'. פשיצאו מהגלות, כך יהיו שבורים, עד שיתברר אכל מתוף פסלת, שהינו קש, ערב רב, עד שיתבררו וינדעו ישראל ביניהם, כמו בר שנקבר מתוף מוץ ותבן ועד שיתבררו מהם, י' שהיא מעשר, לא שורה על ה', שהוא לחם של חמשה מינים, לקדם את השבועה (שמות יז) כי יד על פס י"ה ומשום כך מוץ ותבן אינו מחיב במעשר עד שיתברר אחר שיתברר, מתפנסים לאותו מקום שנקרא ירושלים, כמו שאת החטה, אחר שנקבר קש ותבן, מקניסים אותה לאוצר כך יתפנסו ישראל, שהם בר, לירושלים, שהיא גנייה על הר ה', שנקאמר בה (תהלים כד) מי יעלה בהר ה' ומי יקום במקום קדשו וקני כפיו ובר לכב וקני כמו בר, שהיא תבואה פשוטת מתוף פסלת באותו זמן - נשקו בר, קבתלה, שנקאמר בו (שיר א') שקני מעשיקות פיהו בר תרום בן אותו זמן

משיח הוא חוזר בתשובה ומחזיר בתשובה ומפורסם לכולם וכולם יהיו מופתעים⁷

והילד כמסיה לפי תומו דבריו נראים, רק מעורבבים ומבולבלים קצת ופשוט שאי אפשר לדעת את סדר הדברים בבירור ואין מה לחקור בזה, ואם לא כל שאר ההוכחות ודאי שלא היה לך להתייחס אבל ראוי מאוד לחשוש לדבריו בהצטרף כל ההוכחות הנ"ל ודברי הגאונים. כעניין שאמרו הרואה סוטה בקלקולה יזיר עצמו מן היין, וכי למה שיזיר עצמו ומה עשה הוא, אלא ודאי זימנו לו משמים כזה לראות דבר שגם הוא פגום בו כדברי הבעל שם טוב והאריז"ל שאי אפשר לאדם שיראה חטאים אם לא שגם הוא פגום בהם וזה ביאור דברי חז"ל כל הפוסל במומו פוסל. גם כאן כל אחד חובתו לעשות תשובה נוראה. לבד מכך שניראה שגילו לילד אפילו מעט רזין דאורייתא וחידיש מספר סודות, וכזאת רק הנשמה יכולה לספוג.

ילד מיוחד שחזה את גוג ומגוג

ואילו היה זה ילד אחד, שאומר כדברים הנ"ל לא הייתי מטריח בכס, אבל ראיתי לעוד ילד מיוחד שאומר ממש בדמיון הנ"ל רק שהוא חלם חלום וזה מוות קליני, וההבדל שבחלום מעורבבים גם דברי הבל, אע"פ שהוא אחד משישים בנבואה (ולכן הוא סיפר שם שהוא במחלתת כו' וגם סיפר שראה את הרב עובדיה יוסף זצ"ל ואלהו הנביא דויד המלך, ולא פעם התבלבל בין הגרע"י לבין יוסף בן יעקב, ונראה משום שהוא משיח בן יוסף כאמור, ודו"ק).

וכדי לראות הסרטון חפש ביוטיוב: "גוג ומגוג מוות קליני".

והילד שחלם ראה פצצה על תל אביב ובניני עזריאלי נעלמים, אבל ראשון לציון לא, מכלל שזאת פצצה קטנה מאוד, וכך גם אמר מפורש כמו הילד שמת, וודאי שיזרקו לכאן פצצה קטנה, כי אינם רוצים להגיע לירושלים עם הנשורת הרדיו-אקטיבית, אלא רק מטרתם להשמיד את הקרייה והאזור ח"ו. ולא ראה על חיפה, ואולי הטעם שהיה זה לפני יום כיפור וזה אחרי, ולא ידענו ושוב זה חלום, ואין לגמור מכאן הכול. וגם הוא ראה שצה"ל מחזיק יומיים. וכן ראה כיצד נבקע הר הזיתים ע"י 2 מתים.

ומעתה אלו ה-2 ילדים האמיתיים שיש לך להאמין שהם אמת, כי אמרו דברים זהים ממש, ומכאן ולהבא יתכן שינסו לעשות עוד אנשים סרטונים כדי לקבל צפיות ולבלבל יותר.

לבד מזה יש את דברי המקובל הצדיק רבי עמרם ועקנין שליט"א, שנופל ועושה עליית נשמה כו', ורבותיו מגן עדן העליון מגלים לו סודות, ומבקשים ממנו להוכיח את עם ישראל שיתעוררו לחזור בתשובה, והוא איש עניו ותם ומתריע המון זמן שיש סכנה מרחפת, ואין כאן מה להאריך⁸.

כדורי זצוק"ל שאמר כן כבר בשנת תשס"ו שמישיח מוכר לחצי מדינה ומפורסם והוא מחזיר בתשובה. 8 רק זאת יש לדעת כי אם ישראל קדושים חוזרים בתשובה מיד משפיע עליהם הקב"ה רחמים והכל נהפך לטוב, כמו שהזדונות הנפכים לזכויות בתשובה

שִׁיחָיו נִקְיִים כְּמוֹ בַר מִתּוֹךְ קֶשֶׁת וְתִכּוֹן, שׁוֹרֵה שְׁמוֹ עַלֵיהֶם, וְקוֹרָא לָהֶם בְּנֵי בְכָרִי יִשְׂרָאֵל [ויש לפרש בהר ה' - בהר אֹתִיּוֹת בַּר ה' שׁוֹה ה' מִיֵּנִי דָגָן - בַּר, הֵם הָרְאוּיִים לַעֲלוֹת בַּהַר ה' כְּדִבְרֵי הַזֹּהַר"ק כָּאן]. 7 הנה דבריו אלו מתאימים לדברי המקובל הרב יצחק

נתן, נער בן 15 ממרכז הארץ, נסע עם אמו בחול המועד סוכות להתארח אצל דודו במודיעין. הוא היה חולה באותו יום. אחר-הצהריים הוא החל לרעוד, חש קור בידיו וברגליו, וסבר כי עליו לנוח. נתן נכנס לנוח, ומכאן ואילך הוא מתאר סיפור מוות קליני, שנמשך כרבע שעה, ובמהלכו התגלו לו לדבריו

סודות מן העולמות העליונים על החיים שאחרי המוות, ועל הגאולה העתידה. את הדברים סיפר בפני קהל שנאסף בשבוע שעבר בבית כנסת בשכונת מקור ברוך בירושלים, כשליצדו הרב רמי לוי אליו פנה לספר על שאירע לו.

הדברים תועדו בווידאו, מופצים ביוטיוב, וזכה למעלה מ-600 אלף צפיות. וזכו לעשרות אלפי שיתופים ברשת החברתית ומחוללים סערה בציבור הדתי. דבריו של נתן, שנישאו במשך שעה ארוכה, מובאים כאן בלשון נוכח בעיבוד לשוני קל מטעמי עריכה, והם על אחריות אומרים.

ציטוט:

פתאום יצאתי מן הגוף דרך האף ולא ידעתי מי אני - הגווייה שעל המיטה או הרוח שמרחפת שני מטרים מלמעלה. אני עולה עוד ועוד, רואה את כדור-הארץ מבחוץ ונכנס למעין מנהרה ענקית. בקצה המנהרה היה אור קטן מאוד. המנהרה הייתה עיגולים-עיגולים עם נשמות מסביב. האור הלך ונעשה גדול יותר. היה זה אור שנשך בי אהבה וביטחון. לא ניתן להשוות זאת לאור כלשהו שקיים בעולם. האור דיבר איתי בלי לומר מילה. נשאלתי אם אני רוצה למות ושאלות נוספות. הבנתי שאם אחצה את קו האור לא אוכל לחזור יותר. עניתי על השאלות שאיני יודע.

הגעתי לתוך אולם ענק ועצום. ראיתי שם אנשים לבושים יפה. אני הייתי לבוש ברישול ועם דם. כל האנשים באו לקראתי בשמחה ומחאו לי כפיים. סבא שלי

אֲשֶׁרֵיהֶם וְשָׂרָאֵל שֶׁהִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אוֹמֵר עֲלֵיהֶם, (ויקרא כו) וְהֵייתֶם לִי קְדוּשִׁים כִּי קְדוֹשׁ אֲנִי ה'; מִשׁוֹם שֶׁכְּתוּב וְבוֹ תִדְבָּק, וְכָתוּב (תהלים קמו) לֹא עָשָׂה כֵן לְכָל גּוֹי וּמִשְׁפָּטִים בְּלִי יָדְעוּם הַלְלוּהָ, עכ"ל. והטרה הזאת יהיה על ידי אימא עילאה וכל בר דעת יודע שזוכים לזה רק על ידי לימוד הזוהר הקדוש, שמשפיע לישראל טל חיים באימא עילאה, ועדיין יש לנו אפשרות לרוץ לתוך תיבת נח וללמוד זוהר הקדוש, כדי שהרשב"י ע"ה ימליץ טוב עלינו אכ"י"ר בכל עת יהיו בגדי לבנים, ושמן על ראשך לא יחסר, והחכם עיניו בראשו כי אי אתה יודע מה ילד יום.

מאבה, כך כל הפורענות נהפכת לנו לטובה והכל תלוי במעשנו, וכמו שאמר הרשב"י ע"ה בזוהר פרשת שמיני (דף מ"ב ע"א): רבי אֶלְעָזָר הִזְהִיר יוֹשֵׁב לִפְנֵי רַבִּי שֶׁמֵעוֹן אֲבִיו אָמַר לוֹ, זֶה שֶׁשָּׁנִינוּ עִתִּיד הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְטַהֵר אֶת יִשְׂרָאֵל, בְּמָה? אָמַר לוֹ, בְּמָה שֶׁכְּתוּב (יחזקאל לו) וְנִרְקַתִּי עֲלֵיכֶם מִיַּם טְהוֹרִים וְטַהַרְתֶּם וְגו' [כלומר על ידי מימי החסדים של אימא יטהרו ישראל מכל הטומאות רמ"ק ומפרשים] כִּיֵּן שֶׁנִּטְהַרְתֶּם מִתְקַדְּשִׁים, וְיִשְׂרָאֵל שֶׁנִּדְבָּקִים בְּקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נִקְרָאוּ קְדָשׁ, שֶׁכְּתוּב (וימיה ב) קְדָשׁ יִשְׂרָאֵל לַה' רְאשִׁית תְּבוּאֹתָהּ, וְכָתוּב (שמות כו) וְאֲנֹשִׁי קְדָשׁ תִּהְיוּ לִי

שמח שאני שם ולחץ לי את היד. ראיתי שם גם את סבתא של אימא שלי. ראיתי הרבה אנשים שמתו, שאת חלקם אני מכיר. לנשמה אין איברים. היא מעין רוח בצבע צהוב-לבן. אתה יודע מי זה, שומע את קולו, יכול לדבר איתו, יודע כל מה שעשה בחייו והיכן הוא נמצא. נכנסתי פנימה ושם הייתה כמה גבוהה מאוד שעליה היו שלושה אורות - אור אמצעי גבוה, ומימיני ומשמאלי היו אורות קטנים. האורות העידו עלי. הימני אמר את הדברים הרעים שעשיתי והשמאלי את הטובים. היה שם בית דין, ושני דיינים, פתאום נהייתה דממה בחדר.

הדיינים היו הרב עובדיה יוסף זיע"א, הרב אלישיב זיע"א, והרב כדורי זיע"א.

למעלה אין מושג של זמן. הרגשתי כאילו הייתי למעלה כמה שנים וכשחזרתי לארץ התברר לי שזה ארך בסך-הכל רבע שעה. למעלה אמרו לי שאחרי שלוש שעות מוות כבר לא ניתן לחזור. ראיתי המון נשמות מסתובבות ביקום. אין להן איברים. אתה יודע עליהן הכל ויכול לתקשר איתן.

הראו לי את סרט חיי באלפית שניה מהיום שנולדתי.

האור התחיל להגיד כל דבר הכי קטן שעשיתי בכל שנייה מחיי.⁹

למה עשית עבירה כזו ולמה עשית עבירה כזו.

כולם הסתכלו עלי. חשתי מבוכה ובושה שאי-אפשר להסביר. אחרי כן הגיע הקול הטוב שאמר את הדברים הטובים שעשיתי. על כל דבר קטן הרגשתי הרגשה עילאית. כל מצווה קטנה הופכת עולמות. כאשר הוקראו העווונות צעקו לי רשע-רשע, וכאשר המצוות צעקו לי צדיק-צדיק.¹⁰

ככל שהאור התגבר השכר שלי היה גדול יותר. בעבירות היו מלאכי חבלה - אנשים לבושי שחור עם זקנים ארוכים מאוד ועיניים רושפות אש. בכל פעם שהייתה עבירה הראו לי אש. לקחו אותי שני אנשים עם כנפיים. לא היו לי ידיים. ראיתי מכל הכיוונים. באותו רגע ידעתי גם מה קורה עם הגוף שלי וכל מה שקורה בעולם, אבל לא היה אכפת לי מזה.

הורידו אותי אולם למטה למקום שקרוי "גן עדן תחתון". פתחו לי את השער וראיתי אנשים לומדים תורה. ראיתי שם [אור] יפהפה, שמה שראיתי בהתחלה

9. כשאדם נפטר מן העולם באים כל מעשיו ונפרטים לפניהם ואומרים לו: "כך וכך עשית ביום פלוני, ודאי אתה מאמין בדברים הללו? והוא אומר: הן והן (ספרי, פרשת האזינו) שמה יאמר אדם מי מעיד בי, אבני ביתו של אדם וקורות ביתו של אדם מעידים בו, שנאמר כי אבן מקיר תזעק וכפס מעץ יעננה דבי רבי שילא אמרי שני מלאכי השרת המלון לו לאדם הן מעידין עליו, שנאמר כי מלאכיו יצוה לך, רבי חידקא אומר נשמתו של אדם היא מעידה עליו, שנאמר משוכבת חיקך שמור פתחי פיך, ויש אומרים אבריו של אדם מעידים בו, שנאמר אתם עדי נאם ה'. אמרו בשעת פטירתו של אדם לבית

עולמו כל מעשיו נפטרין לפניו, ואומרים לו כך וכך עשית במקום פלוני ביום פלוני, והוא אומר הין, ואומרים לו חתום וחותרם, שנאמר ביד כל אדם יחתום.(תענית יא) - ... בשעה ההיא כשהאדם שוכב קשור "בקולר" המלך, זוקף עינו ורואה שני מלאכים שבאים אליו הכותבים לפניו כל מהשעשה בעולם הזה וכל הדיבורים שהוציא מפיו.. והוא מודה עליהם, [משום] שאותו מעשה [אשר] עשה.. עולה.. ועומד לפניו ואינו עובר.. ממנו, עד השעה שנידון בעולם העליון.. (זהר, נשא דף קכ"ו עמ"ב)

10 ככה גם העידו כמה אנשים שעברו מוות קליני.

הוא כלום לעומת האור הזה, שגורם לך לרצות להישאר שם לנצח. הרחתי ריח טוב שלא ניתן לתאר. הרגשתי שזו רק הכניסה לגן עדן. זו הדרגה היותר תחתונה. בגן עדן יש היכל מיוחד גדול וגבוה לאנשים שמתגברים על החטא. גם מי שעושה מצוות בצער כי קשה לו זה דבר גדול¹¹.

המדרגה הכי גבוהה - זה של בעלי תשובה - מתחת כסא הכבוד¹².

האנשים עם הכנפיים רצו להכניס אותי לגן עדן, אבל מלאכי החבלה לא הסכימו ורצו להראות לי מקום אחר. מלאכי החבלה לקחו אותי למאזניים גדולות. בצד אחד שמו את המצוות ובצד שני את העבירות. המאזניים התנדנדו ונראה היה כאילו העבירות גוברות אבל בסוף המצוות הכריעו. שמחתי. למעלה אין בחירה ומה שעשית לא ניתן לתיקון. בבית דין של מעלה יש מידת חסד ורחמים על מי שפחות מגיל 20, ועלי קצת ריחמו. מדקדקים בעבירות יותר עם מי שמעל גיל 20¹³.

"שמעתי צרחות איומות"

ראיתי למעלה מיליוני דברים שאיני יכול לתאר. גהינם הוא דבר לא פשוט. אפילו לא נכנסתי לשם. רק שמעתי על זה והרגשתי מה שהם מרגישים. קשה מאוד-מאוד. שמעתי צרחות איומות של אנשים. הבנתי מה מרגישים בכל מדור בגהינם. זה מפחיד ביותר.

אני זוכר שמות של חלק מהמקומות של מדורי הגהינם - צלמוות, בור - שמשם כיתות-כיתות של אש¹⁴.

ידעתי מי האנשים ששם וכמה זמן הם שם. צואה רותחת הוא מדור בגהינם¹⁵ זה ים ענק וחשוך. בתאים יש מלא אש. מלאכי החבלה מחזיקים שוטים של אש

תפתה, ההוא שכל המתפתה ביצרו יפול שם (עירובין יט א) בזהר פיקודי (דף רסג): שְׁפָמָה צְדָדִים וְדָרְגוֹת יֵשׁ לִיצָר הַרְעֵ: נִחַש עֲקֻלְתוֹ, שְׁטָן, מִלְאָף הַפְּנוֹת, יִצָר הַרְעֵ. וְהָרִי פְרִשׁוֹהָ שְׂאָף עַל גֵּב שְׁנִקְרָא בְּשִׁמּוֹת הַלְלוּ, יֵשׁ לוֹ שְׁבָעָה שְׁמוֹת: שְׁטָן, טָמֵא, שׁוֹנֵא, אֶבֶן מְקֻשׁוֹל, עֶרְל, רַע, צְפוּנִי. אֵלּוּ הֵם שְׁבָעָה שְׁמוֹת כְּנֶגֶד שְׁבָע דְּרָגוֹת שֶׁל הַהִיכָלוֹת שְׁלוֹ, שְׁכָלָם מִצַּד הַטְּמֵאָה כְּפִי שְׂאֲמָרְנוּ כְּנֶגֶד שְׁבָעָה הַשְׁמוֹת הַלְלוּ, אוֹתָם שְׁנִקְרָא בְּהֵם גִּיהֵנִם, הַמְּקוֹם שֶׁבּוֹ נְדוּנִים הַרְשָׁעִים שֶׁל הָעוֹלָם, וְאֵלּוּ הֵם: בּוֹר, שַׁחַת, דּוּמָה, טִיט הַיָּן, שְׂאוּל, צִלְמוֹת, אֲרָץ תַּחְתִּית כֹּל אֵלּוֹ שְׁבָעַת מְדוּרֵי הַגִּיהֵנִם כְּנֶגֶד שְׁבָעַת הַשְׁמוֹת הַלְלוּ שְׁיֵשׁ לִיצָר הַרְעֵ - שֵׁנוּ בְּרִייתָא, דֹּארְכוּ שֶׁל עוֹלָם בְּמִקּוֹם הַזֶּה, שְׁבָעָה מְקוּמוֹת זֶה לְמַטָּה מִזֶּה, וְהֵן גִּיהֵנִם, וְשַׁעֲרֵי צִלְמוֹת, שַׁעֲרֵי מוֹת, טִיט הַיָּן, בּוֹר שַׁחַת, שְׂאוּל וְאֲבָדוֹן וְלְמַטָּה מִכּוֹל אֲרָקָא (שַׁעֲרֵי הַגְּמוּלָה).

15 על-פי הגמרא, נידון בה מי שמלעיג על דברי חכמים, גיטין נו.

11 באבות דרבי נתן אמרו טוב אחד בצער ממאה שלא בצער ובגמרא אמרו תורה שלמדתי באף היא שעמדה לי.

12 יומא (דף פו ע"א) "אמר רבי לוי - גדולה תשובה שמגעת עד כסא הכבוד.

13 אין בית דין של מעלה עונשים בפחות מגיל 20 (שבת דף פט:).

14 א"ר יהושע בן לוי ז' שמות יש לגיהנם, ואלו הן שאול ואבדון ובאר שחת ובור שאון וטיט היון וצלמות וארץ התחתית שאול דכתיב מבטן שאול שועתי שמעת קולי, אבדון דכתיב היסופר בקבר חסדך אמונתך באבדון, באר שחת דכתיב כי לא תעזוב נפשי לשאול לא תתן חסידך לראות שחת, ובור שאון וטיט היון, דכתיב ויעלני מבור שאון מטיט היון, וצלמות דכתיב וישבי חושך וצלמות, וארץ התחתית גמרא הוא. ותו ליכא והאיכא גיהנם, גיא שעמוקה שהכל יורד לה על עסקי חנם. והאיכא תפתה, דכתיב כי ערוך מאתמול

וזורקים לשם אנשים. לזה הכוונה כשאומרים בתפילת שמונה עשרה "מלך ממית ומחיה" - הקב"ה ממית את הבנאדם בשריפה בצואה הרוחתת ואז מחיה אותו עוד פעם, וכך עוד פעם ועוד פעם לנצח נצחים, היו שם גם דתיים שהתפלאו שהם שם, יש אנשים ששיחקו אותה כאן צדיקים, אבל למעלה הם בגהינם.

כל עבירה גורמת צער בשמים לפי דרגתה. גאוה ודיבור בבית הכנסת בזמן התפילה (אפילו בין תפילת לחש לחזרת הש"ץ), גילוי עריות, שפיכות דמים מי שלא שומר על עיניו ומסתכל על נשים¹⁶.

מי שמוציא זרע לבטלה ולשון הרע ומי שמחלל שבת בפרהסיא (אפילו רק לדבר עם מישהו בפלאפון בשבת) נחשבים עברות גדולות. למי שמלבין את פני חברו אין חלק בגן עדן והוא במדור השביעי בגהינם. יש עבירות שנשים נענשות עליהן בחומרה רבה יותר מאשר גברים כגון גאוה ולשון הרע, ראיתי אנשים שבעולם הזה היו גדולים¹⁷ - נשיאים ורמטכ"לים - אתם לא יודעים מה הם מקבלים שם.

... זה לא משנה שאין לך כסף בעולם הזה. למעלה גם ככה לא יהיה לך כסף. כל חייד כאן, כל שנייה, הם ניסיון אחד גדול. שואלים למה הקב"ה ברא את העולם, והתשובה היא שזה כדי להטיב לברואיו - שנעשה מצוות ונקבל עליהן גמול¹⁸.

גם היהודי הכי רשע עשה מצוות ומגיע להם שכר, הקב"ה נותן לרשעים שכר בעולם הזה של וילות ומכוניות¹⁹, אבל בעולם הבא חוטפים כאפה של החיים.

מי שצדיק מקבל את הייסורים בעולם הזה, ובעולם הבא מקבל את כל הטוב שיש²⁰.

ניתן לחזור בתשובה אפילו בדקה - לבקש מהקב"ה סליחה על החטאים ולא לחזור עליהם. לאדם שחזר בתשובה לא מזכירים את העבירות שעשה. יש עבירות שביקשתי עליהן סליחה בעולם הזה ולא הראו לי אותן.

בהתחלה חשבתי להישאר, אבל אחרי שהראו לי את הגהינם העדפתי לחזור למטה כדי לעשות עוד מצוות. הסבירו לי שיש לי זכות אבות על כך שאני למעלה.

הנשמה, עד שנקנסת למקום הזה שנקרא בור, וכמה נחשים ועקרבים יש בו שפלים עוקצים אותה את הנשמה הזו, ואוהזים בה ודנים אותה, עכ"ל ובבראשית (ד' ז) הלאו אם תיטיב שאת ואם לא תיטיב לפתח חטאת רבץ ואלו תשוקתו ואתה תמלש בו.
17 עליונים למטה ותחתונים למטה (פסחים ג).
18. האריז"ל, פתיחת עץ חיים, רמח"ל דרך ה' ועוד.
19 (דברים ז י) ומשלם לשנאיו אל פניו להאבידו לא יאחר לשנאו אל פניו ישלם לו:
20 צדיק רוע לו רשע וטוב לו.

16 זוהר פשת פקודי (רסג): ותחת הממנה הזה עומד ממנה אחר, שאף ורכבות תחתיו, והממנה הזה נקרא פתיות זהו שעומד לפתות בני אדם, וזהו ששורה עליו ומסית אותו להסתפל ולענן במה שלא צריך, כבמה זנונים וכבמה נאופים וכל אותם שעמו, פלם עומדים אצלם והולכים לפניו, ומקריחים אותו להסית עיניו, להסתפל במה שלא צריך וזהו (סרסרים שהוא) סרסור רע לכל אותן רעות, זהו שעומד על הקבר בזמן שגדון אותו הגוף ושובר לו את עיניו, משום שהוא פתח אותם קשהוה בעולם הזה, והם שלו ובמקום הזה נדונית

כשהחלטתי שאני רוצה לרדת ראיתי משהו מפחיד פי מיליון מכל מה שראיתי - תחילה לא הבנתי מה ראיתי. אדם עם כל האברים שהוא ענק ביותר עד שאינך יכול לראות את סופו. כולו היה עיניים²¹ הרבה שיניים, מעיניו יצאה אש והיה לו קלשון של שלוש שיניים²². לא משנה מה תעשה - ממנו אינך יכול לברוח. הבנתי שזה מלאך המוות. הוא אחז בי בחזה, אמר לי בקול מפחיד "תעשה הרבה מצוות, אחרת תשלם".

הגאולה החלה

נתן סיפר לקהל הנוכחים גם על העתיד לבוא, כפי ששמעו. למעלה, הוא מסביר: "ככל שמדברים על משהו הרבה זה אומר שהוא קרוב. הרבה נשמות בכו על זה. יש לא מעט דברים שראיתי ואין לי את המילים להסביר. יש כמה דברים שנאסר עלי לומר".

גאולה וביאת המשיח יהיו אוטוטו בחודשים הקרובים, עכשיו אנחנו בתקופה בכלל לא טובה. כל הפיגועים הקטנים מאחדים אותנו והקב"ה עושה את זה כדי לעורר אותנו. ברגע שקורה משהו לאחד מישראל כולם מתאחדים. אבל אנשים לא מבינים זאת ולכן הקב"ה מביא דבר ענק שכולם יתאחדו ויחזרו בתשובה. הולכים לקרות דברים רעים ממש שיימשכו שבועיים, אבל תלוי למי. אם כולם יחזרו בתשובה ויתאחדו זה לא יקרה. עומדת לפרוץ מלחמה גדולה בה יהיה מעורב כל העולם²³. את המלחמה יתחיל אדם שנקרא

21 מלאך המוות מלא עיניים - (עבודה זרה כ),

22 כמו הלשון שיש לנחש רח"ל.

23 בספר זוהר גוג ומגוג האדמו"ר מהולמין שליט"א. וז"ל: שאלה: שמעתי שהאדמו"ר מדרב שנים על ביאת המשיח וכתב הרבה ספרים על זה ובפרט בספרי שכתב ועונש מה שיהיה לפני ביאת המשיח, וכל הזוהר על הגן עדן והגיהנום - אז מה החידוש שכולם מתפעלים מדברי ילד בן 15? הלא הכל ידוע, וכתוב בבניא זכריה, וכולם קוראים את ההפטרה בסוכות על מלחמת גוג ומגוג?

תשובה: א הרבה יהודים תינוקות שנשבו שלא למדו תורה ונכשלו במאכלות אסורות וכו', וליבם אטום ולא מאמינים ולא קראו ולא שנו ולא הולכים לבית הכנסת וגם מי שכן הולך לא יודע מה אומר מה לא אומר ומדבר בבית הכנסת, והרב לא מעורר אותו כי מפחד לדבר, מפני כסף וכבוד, ולא לומדים זוהר כי רק תלמידי הרשב"י לא מפחדים משום בריה, רק מהקב"ה, כדאיתא בזהר הקדוש שמוכחים בלי משוא פנים וכאשר אומרים להם מה הולך בגן עדן ובגיהנום ובבית דין של מעלה, [ראה כל זה בשכר ועונש בראשית חלק א'], אומרים וכי היית שמה? מישהוא חזר משמה? אפילו אחר שיש כבר מספיק אנשים שחזרו ממות

קליני, וכן צדיקים שראו ברוח הקודש כמו הצה"ק רבי יהודה פתייה [ראה בספרו מנחת יהודה-רוחות מספרות - וראה בספר זוהר תהילים י"ב כרכים באריכות על הנ"ל], ובעל הסולם ז"ע שהזהיר את בני דורו ללמוד זוהר ולעלות לארץ ישראל ולא רצו לשמוע בקולו, וניספו בשואה כעשר מיליון יהודים רח"ל, עשה הקב"ה עכשיו חסד עם אחינו בני ישראל וברגע אחד נתן לילד תמים שלא למד כלום לספר מה שראה בעלמות העליונים ונכנס ללב של אנשים וחוזרים בתשובה ומתקיים הבטחת הקב"ה לנביא יחזקאל (פרק לו כה- לו): וְרָקִיעַ עֲלֵיכֶם מִים טְהוֹרִים וְטָהָרְתֶם מִפֶּלַע טְמֵאוֹתֵיכֶם וּמִכָּל גְּלוּלֵיכֶם אֲטַהֵר אֶתְכֶם: וְנָתַתִּי לָכֶם לֶב חֲדָשׁ וְרוּחַ חֲדָשָׁה אֶתֶן בְּקִרְבְּכֶם וְהִסֵּרְתִי אֶת לֶב הָאֶבֶן מִבְּשָׂרְכֶם וְנָתַתִּי לָכֶם לֶב פֶּשֶׁר: וְאֶת רוּחִי אֶתֶן בְּקִרְבְּכֶם וְעִשִׂיתֶם אֶת אֲשֶׁר בְּחֻזְקִי תִלְכּוּ וּמִשְׁפָּטֵי תִשְׁמְרוּ וְעִשִׂיתֶם: וְיִשְׁבַּתֶם בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר נָתַתִּי לְאַבְתֵיכֶם וְהִיְיִתֶם לִי לְעַם וְאֶנְכִי אֶהְיֶה לָכֶם לֵאלֹהִים: וְהוֹשַׁעְתִּי אֶתְכֶם מִכָּל טְמֵאוֹתֵיכֶם וְקִרְאתִי אֶל הַדָּגָן וְהַרְבִּיתִי אֹתוֹ וְלֹא אֶמָּן עֲלֵיכֶם רָעִב: כֹּה אָמַר ה' אֱלֹהִים בְּיוֹם טְהַר אֶתְכֶם מִכָּל עֲוֹנוֹתֵיכֶם וְהוֹשַׁבְתִּי אֶת הָעֵרִים וְנִכְנְו הַחֲרָבוֹת: וְיָדְעוּ הַגּוֹיִם אֲשֶׁר יִשְׁאָרוּ סְבִיבוֹתֵיכֶם כִּי אֲנִי ה' בְּנִינְתִי הַנְּהַרְסוֹת נְטַעְתִּי הַנְּשָׂפָה אֲנִי ה' דְּבַרְתִּי וְעִשִׂיתִי, ע"כ וצריך

[כדאיתא בזהר בראשית דף כ"ה, ממין הערב רב החמישי] ואין לנו שיר אלא לימוד התורה הקדושה על כל פרד"ס חלקיה כדכתב האור החיים הקדוש בפרשת תרומה, תורה מגנא ומצלא מהיצר, זה דוקא תורה לשמה, ואמרו רבותינו דאין לך לימוד תורה לשמה אלא לימוד הזוהר הקדוש (מהר"ח בהקדמה לעץ חיים, חסד לאברהם), ובה מראה האדם אם כבוד ה' יתברך חשוב לו או ח"ו כל תורתו משפה ולחוף, על כן מה יציל אותנו, מכל אויבנו ומבקשי רעיתו, אם לו לימוד הזוהר הקדוש בסיומים ועוד סיומים של הזוהר הקדוש.

- ובהיכל הפְּרָכָה פְּרֵשֶׁת עֶקֶב (ו', י"ט), כתב: בְּדוֹר הַזֶּה הֶאֱחָרוּן, מִי שְׁאִינוּ עוֹסֵק בְּסֵפֶר הַזֵּהָר וְתַקּוּנֵים וְכִתְבֵי מִרְן הָאָר"י שֶׁהֵם חַיִּים מְמֹשׁ לְנֶפֶשׁ, בְּלוּלָה בְּמִקְרָא וּבְמִשְׁנָה וּבְתַלְמוּד וּפּוֹסְקִים, יַדַּע נְאֻמָּה שֶׁכָּל תוֹרָתוֹ שְׁעוֹסֵק הוּא מְשֻׁפָּה וְלִחּוץ, דְּאֻזָּא, וְאִין לוֹ עֵסֶק עוֹיִם וְהֶאֱרָה לְנֶפֶשׁ, וְהוּא כְּלוּ סְעֻת וְנִמְאוּת, וְאִינוּ עוֹסֵק בְּתוֹרָה אֲלָא לְהִיְתוּ מְאֻנְשֵׁי שָׁם, לְהִיְתוּ רַב וְרֵאשׁ גְּדוֹל הַדּוֹר וְלִהְיֶתֶר עַל הַבְּרִיּוֹת, וְאִין לוֹ חַיִּים וְלֹא חֶלֶק בְּחַיִּים... - וְעִינֵין בְּתִקּוּנֵי זוּהַר חֲדַשׁ-סְפָרָא תְּנִינָא: [בלשון הקודש]: פְּתוּחַ וְאָמַר, וְיִרְקָא מִקְּפֵ שׁוֹפֵר הוֹלֵךְ סְגוּלָתָא נְטִיל שְׁלֵשׁ אֲבָנִים וְיִרְק אֹתוֹן לְמַעְלָה וּכְשׁוֹרֵק אֹתוֹן, נַעֲשׂוּ אֲבָן אֲחַת, וְאָמַר לְרֵאשִׁי הַיְשִׁיבָה: קְבִלוּ אֲלֵיכֶם אֶת הָאֲבָן הַזֶּה, שְׁהָרִי הַשְּׂכִינָה בְּגִלְתָּ, וְאִין בְּכֶם מִי שְׁיִתְעוֹרֵר אֲלֵיהָ לְרְצוּתָהּ לְבַעֲלָהּ, וְלֹא עוֹד, אֲלָא כְּמָה בְּעָלִי מְדַרְשׁוֹת, שְׁהֵם חֲבָרִים אֲצֻלְכֶם, צוֹנְחִים כָּל יוֹם וְלִילָה בְּתוֹרָה שֶׁבְּעַל פֶּה בְּכֶמָה קִשְׁיוֹת, וְצוֹנְחִים כְּמָה כְּלָבִים שְׂאוּמְרִים הֵב הֵב, כְּמָה שְׁהִגְיֵהֲנָם צוֹנְחֵי הֵב הֵב. וְזֶה שְׁפָתוֹב (משלי ל) לְעֻלְמָה שְׁתִּי בְּנוֹת הֵב הֵב.

ומצדיקי הרבים ככוכבים לעולם ועד אלו הם המלמדים את תורת הרשב"י הקדוש, בודאי שכל העולם עומד עליהם, ואשריהם ואשרי חלקם, ואין לשער גודל מתן שכרם בזה ובבא מן השמים ובכך כל יהודי באשר הוא שם יתלבב ללמוד ולהגות בדברי התנא האלוקי אשר ביקש "בני שנו מידותיי" (גיטין ס"ז), ובה תלויה כל הגאולה, כדאמרו חז"ל (בבא בתרא דף ח' ע"א) "דכתיב גם כי יתנו בגוים עתה אקבצם ויחלו מעט ממשאל מלך ושרים אמר עולא פסוק זה בלשון ארמית נאמר, אי תנו כולהו, עתה אקבצם" ומה נמצא לחכי דברי הזוהר בהקדמת התקונים (דף י"ז), והמשכילים יזהירו אלן רבי שמעון בן יוחאי וחבריו וכו' כד עבדו האי חיבורא אסתמכו עליה לעילא וכו', ומצדיקי הרבים ביה [שרבים יצדיקו את עצמם ע"י...], יהו נפישין ככוכבים לעולם ועד דלא אחשיך נהורא דלהון לעולם ועד, ובה תתקיים נבואת הרשב"י שבדור של משיח אפילו תינוקות של בית רבן ידעו סודות התורה, למען ילמדו מנער ועד זקן מדן ועד באר שבע, ובכך נוכח ברצות ה' להיות כדורו של חזקיהו המלך (ביק י"ד) שביקש הקב"ה

לשמוח על כל יהודי שחזר בתשובה ומה איכפת לי מי הצינור ובאמת החכם עיניו בראשו כלומר איזה חכם הרואה את הנולד ומסתכל בראש הדבר ולא מחכה עד שמפסיד את הרכבת, כי המסר שקיבל הנער בשמים הוא טוב לעורר את הלבבות ולדעת שאין זמן כדברי הנביא מלאכי (ג, א-ו): הֲגִינִי שְׁלַח מְלֹאכֵי וּפְנֵה דָרְךָ לְפָנַי וּפְתָאֵם יְבֹא אֶל הַיְקוּל הָאֲדוֹן אֲשֶׁר אֲתֶם מְבַקְשִׁים וּמְלֹאךְ הַבְּרִית אֲשֶׁר אֲתֶם חֲפָצִים הִנֵּה בָא אָמַר ה' צְבָקוֹת: וּמִי מְכַלְפֵּל אֶת יוֹם בּוֹאוֹ וּמִי הַעֲמֵד בְּהִרְאוֹתוֹ כִּי הוּא קָאֵשׁ מִצָּרָף וּבְכִירָף מְכַבְּסִים: וְיִשָּׁב מִצָּרָף וּמִטְהַר כֶּסֶף וְטַהַר אֶת בְּנֵי לִוִי וְזָקַק אֲתֶם כְּזָהָב וּכְכֶסֶף וְהָיוּ לַיהוָה מְגִישֵׁי מִנְחָה בְּצִדְקָה: וְעִרְבָה לַיהוָה מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלַם פִּימִי עוֹלָם וְכֹשֵׁנִים קְדַמְנִיּוֹת: וְקִרְבַּתִּי אֲלֵיכֶם לְמַשְׁפֵּט וְהִייתִי עִד מִמָּה בְּמִכְשָׁפִים וּבְמִנְאָפִים וּבְנִשְׁפָּעִים לְשִׁקְרִי וּבְעֲשָׂוִי שִׁכְרִי אֲלַמְנָה וְיָתוּם וּמִשִׁי גֵר וְלֹא יְרֵאוּ אִמֹר יְהוָה צְבָאוֹת: כִּי אֲנִי יְהוָה לֹא שִׁנִּיתִי וְאֲתֶם בְּנֵי יַעֲקֹב לֹא קְלִיתֶם: ע"כ אבל לא יודעים מה יכול להגן והציל, ולהפך הכל לרחמים שזה רק על ידי לימוד ספר הזוהר ששמר הקב"ה לנו לדור אחרון כמו צנצנת המן, וחבל על כל הרבנים ששוכחים ומתעלמים מהאמת כי פתאום יבוא האדון להיכולו, ואז יהיה כמו בזמן דור המדבר שענני הכבוד פלטו את הערב רב, כי הזוהר הקדוש מסוכך ומגן לעם ישראל הקדושים, ומי שלא מאמין מפסיד, ויבדוק את עצמו אם לא התקלקל ונפלט מענני הכבוד כמו הערב רב.

והנה יודעים אנו כי רק בזכות לימוד תורת הזוהר יצאו ישראל מן הגלות ברחמים, וכדמפורסם מה איתא ברעיא מהימנא "בספרא דא יפקון מן גלותא ברחמי" ואין צריך להאריך בזה כי וודאי לימוד הזוהר הוא תיקון השכינה להוציא אותה מהגלות, כדכתב הרמח"ל באגרות, כי לא כל הלימודים שווים, ודווקא לימוד הזוהר הקדוש הוא מתקוני השכינה הקדושה, ופשוט כי כל יהודי הלומד ועושה סיום זוהר הקדוש הוא קירוב הגאולה ולכן צריך לעורר את ליבות ישראל שיהגו וילמדו ויגרסו בספר הזוהר הקדוש לאלפים ורבבות עד אין מספר, ואין ספק כי על ידי זה יתווספו הרבה לומדים וסיומים בזהר הקדוש, וזה יקרב את הגאולה ולמותר להאריך בדבר הסכנה הרובץ על ארצנו הקדושה, שמכל צד יש ערבים שרוצים. וארץ אירן שמצהירה בגלוי כי רצונה להשמיד להרוג ולאבד את כל היהודים מנער ועד זקן ברגע אחד על ידי פצצת אטום, ח"ו עד שאנו רואים שבמינו נתקיימה נבואת דוד המלך ע"ה "למה רגשו גוים" המדבר ממלחמת גוג ומגוג, ומנגד שנאת עמי הארצות לתורה ולומדיה ובלבול הערב רב המפריעים את ישראל מלידבק לאבינו שבשמים שווה הניסיון האחרון בדור האחרון הצריך לתקן את חטאי דור המבול ודור הפלגה (כתיב האר"י).

גוג²⁴, הוא ברק אובמה. הוא יביא לכאן את צבאו ויילחם נגדנו²⁵.

בהתחלה בכל העולם ירצו את ירושלים. במלחמה ימותו כמה מיליוני אנשים²⁶ ויניצלו ממוות מי שחוזרים בתשובה ועוסקים בתורה²⁷ ובגמילות חסדים²⁸.

לכאורה הסוף ורוד ומלבב.

נכון, אבל בל נשכח את המבואר בפסוקי הנביאים באופן מפורש, שרק הצדיקים²⁹ השומרים תורה ומצוות יזכו לשרוד במלחמת גוג ומגוג:

האל באמת ימלטו, רד"ק]."

27 הנה נודע בשערים גודל מעלת וחשיבות לימוד חכמת הקבלה, כמאמר רשב"י זיע"א בזה"ק [בהעלותך קנ"ג]: "והמשכילים יבינו אינו מארי קבלה דאתמר בהון והמשכילים יזהירו זוהר הרקיע, אילין אינון דקא משתדלין בזהר דא דאתקרי ספר הזוהר דאינו כתיבת נח דמתכשנין בה שנים מעיר ושבע ממלכותא דבהון יתקיים כל הבר הילוד היאורה תשליכוהו ודא אורה דספרא דא". ואמרתיו בזה חידוש כי כמו נח שניצל בתיבת נוח, וממנו נבנה אחר כך את העולם, כך הם כל אלו שמפיצים את הזוהר הקדוש, שממנו בונים את העולם, ומביאים את המשיה בקרוב ממש כמו שכתב גאון עזונו המקובל האלהי רבי יוסף חיים בן איש חי זיע"א [בראש ספרו דעת ותבונה]: "שמע השומע ויבין המשכיל את אשר חכמים הגידו ואשר הזהירו והודיעו לכל איש ישראל לגשת אל הקודש בעסק סודות התורה ונסתריה עץ חיים היא למחזיקים בה", ועוד מפורשים דברי הנביא, וזוהר נשמת משה רבינו לרשב"י [זוהר נשא, ח"ג דף קכד, ב]: "והמשכילים יזהירו כזוהר הרקיע, בהאי חבורא דילך, דאיהו ספר הזוהר, מן זוהרא דאימא עילאה, תשובה, באלין לא צריך ניסיון, ובגין דעתידין ישראל למטעם מאילנא דחיי, דאיהו האי ספר הזוהר, יפקון ביה מן גלותא ברחמי...". וכו'. גם ידוע דברי חכמי הדורות במעלה הרבה של הלימוד בזה"ק שהם יזכו לנשמה, ועל ידי שנשמע בקול הרשב"י ומשה רבנו ע"ה ונלמד את הזוהר הקדוש נזכה בקרוב לקול שופר של משיח צדקינו בב"א, עכ"ל.

28. שאלו תלמידיו את רבי אליעזר, מה יעשה אדם וינצל מחבלו של משיח? יעסוק בתורה ובגמילות חסדים (סנהדרין צח).

29 [ויאל ג' ה) וְהָיָה כָּל אֲשֶׁר יִקְרָא בְּשֵׁם יְהוָה יִמָּלֵט פִּי כְּהָר צִיּוֹן וּבִירוּשָׁלַם תִּהְיֶה פְּלִיטָה כָּאֲשֶׁר אָמַר יְהוָה וּבִשְׂרֵי־דִים אֲשֶׁר יְהוָה קָרָא - והיה כל אשר יקרא - כי אז במלחמת גוג ומגוג תהיה צרה גדולה לישראל זמן מועט, כמו שאמר על אותו הזמן: חבי כמעט רגע עד ועבור זעם, ואז יפלו רבים מישראל והקדושים ויראי

לעשותו משיח, ועליו נאמר הפסוק "חובל עול מפני שמן", פירוש חובל ונחרב ועולו של סנחריב מפני השמן של חזקיה בבית המדרש, שלמדו תורה מן ועד באר שבע, כן יזכה ה' על ידי כבודם להרבות כבוד שמים וכבוד התורה, לאחוז בזכותיה דבר יוחאי למען יעתיר בעדינו שזוכה לגאולה השלימה בקרוב, "אֲשֶׁרְיִי? שְׂרָאֵל מִי כְּמוֹף עִם נוֹשֵׁעַ בְּה' מִגֹּן עֲנֹךְ וְאֲשֶׁר חָרַב אֲנֹתְךָ וַיִּפְתְּשׁוּ אֶיְבִיךָ לָךְ וְאֶתְּהָ עַל בְּמוֹתֵינוּ תִדְרֹךְ", (דברים פרק לג כט) וכמו שהביא רש"י הקדוש את דברי המדרש רבה (רש"י, בראשית פרק ט פסוק יב) לדרת עולם - נכתב חסר, שיש דורות שלא הוצרכו לאות, לפי שצדיקים גמורים היו, כמו דורו של חזקיהו מלך יהודה ודורו של רבי שמעון בן יוחאי, עכ"ל וכאשר דבקים בתורתו של הרשב"י ממשיכים את נשמתו ממש לדורינו זה והרשב"י יושב ושונה כנגדו, (אור החמה), על כן שמנו מטרה לנגד עינינו שלכל ישראל יהיה חלק בתורת הרשב"י הקדוש לבלתי ידח ממנו נידח, ובא לציון גואל. תשובה ב לשאלה: אם יהודים חוזרים בתשובה מה איכפת לך מי השליח, העיקר שיהיה נחת להקב"ה.

24 יחזקאל לח.
25 ואספתי את כל הגוים אל ירושלם למלחמה ונלכדה העיר ונשטו הבתים - (זכריה יד ב).

26 נאמר בספר דניאל (יב, א): "וְהָיְתָה עַת צָרָה אֲשֶׁר לֹא נִהְיְתָה מִהְיוֹת גּוֹי עַד הַעַת הַהִיא, וּבָעֵת הַהִיא יִמָּלֵט עִמָּךְ כָּל הַצִּמְצָמָה כְּתוּב בְּסֵפֶר [הצדיקים ויראי ה', מצודת דוד]" כמו כן נאמר בספר זכריה (יג, ה-ו): "וְהָיָה כָּכָל הָאָרֶץ נְאֻם ה', פִּי שִׁנְיִים בְּה' יִפְתָּו יִגְוְעוּ [שני חלקים מהאנושות ימותו], וְהַשְּׁלֵשִׁית יִתָּר בְּה' וְהַחֲלֶק הַשְּׁלִישִׁי יִשְׁאֵר] וְהַבְּאִי אֶת הַשְּׁלֵשִׁית בְּאֵשׁ, וְצִרְפְּתִים כְּצִרְף אֶת הַכֶּסֶף וּבְחַפְתִּים כְּבַחֵן אֶת הַזָּהָב, הוּא יִקְרָא בְּשֵׁם יְוָאֲנִי אֲעֲנֶה אֹתוֹ [גם החלק השלישי שיישאר - בידוק ה' את חזק אמונתם, ורק אלו שיעמדו בניסיונות יישארו]".
ואף הנביא ויאל התנבא (ויאל ג' ה): "וְהָיָה כָּל אֲשֶׁר יִקְרָא בְּשֵׁם ה' יִמָּלֵט [וינצל], פִּי כְּהָר צִיּוֹן וּבִירוּשָׁלַם תִּהְיֶה פְּלִיטָה כָּאֲשֶׁר אָמַר ה', וּבִשְׂרֵי־דִים [בצדיקים] אֲשֶׁר ה' קָרָא [כי אז במלחמת גוג ומגוג תהיה צרה גדולה לישראל]. ואז יכלו רבים מישראל, והקדושים ויראי

בשלב הראשון ייחמו הגויים שירצו את ישראל, זה בזה, ובהמשך הם שימחו ויילחמו נגדנו.

במלחמה ימותו כמה מיליונים מעם ישראל וכמספר הזה יהיו שימותו מאומות העולם. צה"ל יצליח להדוף את המתקפה במשך יומיים שלאחריהם הוא לא יהיה קיים יותר וכולם יהרגו אותנו, ולא יהיה לנו כמי להיעזר אלא בקב"ה³⁰ [ככה גם אמר הילד ע' מהחלום הנבואי שלו].

את המלחמה נגדנו יוביל אובמה ויצטרפו אליו אירן, רוסיה, קוריאה הדרומית וכל 70 אומות העולם. דאעש יחטפו אנשים שלנו³¹, יענו אותם ויהרגו.³²

אחרונה כי גאולה ראשונה היה לכם צער ושיעבוד מלכיות (אחרים) [אחריה] אבל גאולה אחרונה אין לכם צער ושיעבוד מלכיות (אחרים) [אחריה].

שנו רבותינו בשעה שמלך המשיח נגלה בא ועומד על הגג של בית המקדש (והיה) [והוא] משמיע להם לישראל ואומר להם עניים הגיע זמן גאולתכם ואם אין אתם מאמינים ראו (באורה) [באור] שורח עליכם שנאמר קומי אורי כי בא אורך וכבוד ה' עליך זרח ועליכם בלבד זרח ולא על אומות העולם שנאמר כי הנה החשך יכסה ארץ וערפל לאומים ועליך יזרח ה' וכבודו עליך יראה באותה השעה מבהיק הקדוש ברוך הוא אורו של מלך המשיח ושל ישראל וכל אומות העולם בחושך ואפילה והולכים כולם לאורו של משיח ושל ישראל שנאמר והלכו גוים לאורך מלכים לנגה זרחך (ישעיה ס' ג) ובאים ומלכים עפר מתחת רגליו של מלך המשיח שנאמר (ואיים לפניו יחלו ועפר רגליו ילחכו) [ועפר רגליו ילחכו] (שם מ"ט כ"ג) ובאים כולם ונופלים על פניהם לפני משיח ולפני ישראל ואומרים להם נדיה לך ולישראל עבדים וכל אחד ואחד מישאל לו שני אלפים ושמונה מאות עבדים שנאמר והיה ביום ההוא אשר יחזיקו עשרה אנשים מכל הלשונות הגוים והחזיקו בכנף יהודי לאמר נלכה עמכם כי שמענו אלהים עמכם (זכריה ח' כ"ג).

31 בספר דברי תורה להאדמו"ר מהאלמין למסכת ברכות דף ב סודות גדולות מרבנו חיים ויטאל ז"ע ומש מה שקורא היום עם הפיגועים:

... כמו שכתב הגה"ק רבי חיים וויטאל ז"ע בספ"ק עץ הדעת טוב על תהלים, ויען כי עתה נת צרה היא ליעקב, בפרט באר"ק אשר בני ישמעאל מצירים את רגליהם של ישראל רח"ל, ע"כ כדאי להעתיק לשונו הזהב של הגה"ק הרח"ו ז"ע (שם קכ"ד), על פסוק שיר המעלות לול' ד' שהיה לנו וכו', וז"ל:

כבר ידעת כי הגליות אינם אלא ד', בבל ומדי ויון ואדום אבל עוד תעידין ישראל להיות באחרית הימים בגלות ישמעאל כנכר בפרקי ר' אליעזר ובמדרשי ז"ל, ובספר הזהר סוף פרשת לך לך ובענין משא דומה וכו'. ושם

האל באמת ימלטו כמו שאמר נבואת ישעיה: והיה הנשאר בציון והנוותר בירושלם קדוש יאמר לו כל הכתוב לחיים בירושלם. - וכן אמר כל אשר יקרא בשם ה' והוא שיקראוהו באמת, כמו שאמר: קרוב ה' לכל קוראיו לכל אשר יקראוהו באמת והם שרידים אשר ה' קורא כי הם יקראוהו באמת והוא יקרא אותם עבדי ואוהבי רד"ק, [יואל ג, ה] - "הנוֹתֵר בְּצִיּוֹן וְהַנְּשָׂאֵר בִּירוּשָׁלַם קְדוֹשׁ יֹאמֵר לוֹ כֹּל הַפְּתוּב לַחַיִּים בִּירוּשָׁלַם", וּבְדַרְךְ הַטֶּבַע אֵין מְנוּס לַחַיִּים, וְלֹא יִשְׁאָרוּ שֵׁם רַק קְדוֹשִׁים כְּמִלְאָכִים - קִבְּלָה מִן הַנְּבִיאִים: "מִלְחָמָה הַנּוֹרָאָה שֶׁבְעוֹלָם, שְׁלֵא הִינֵה כְמוֹתָהּ, תִּהְיֶה מִמֶּשׁ לִפְנֵי שַׁעֲרֵי יְרוּשָׁלַם - לֹא יִשְׁאָרוּ רַק קְדוֹשִׁים!" - וְאֵין זֶה פְּרוּשׁ מִסְבָּרָא, רַק קִבְּלָה מִקְּבָלֵת אֲצֵלָם מִן הַנְּבִיאִים, שֶׁהַמְּלַחְמָה הַנּוֹרָאָה בְּיוֹתֵר שֶׁהִיָּתְהָ עוֹלָם תִּהְיֶה מִפֶּשַׁל לִפְנֵי שַׁעֲרֵי יְרוּשָׁלַם, בְּהַ יִתְקַבְּצוּ כָּל הָאֲמוֹת שֶׁבְעוֹלָם אֶחָד מֵהֶן לֹא נִעְדָר, בְּצַד אֶחָד כָּל הָאֲמוֹת הַמְּחֻיָּקוֹת דַּת נוצְרִית, וּבְצַד אֶחָד כָּל הָאֲמוֹת שֶׁאֵינָן מִאֲמִינֹת בְּדַת זוֹ, וּמִקְּבָל שְׁמוֹת שְׁרֵי הַצָּבָא מִכָּל צַד וְאֵיזוֹ אֶמְה הַנוֹצְחָת - וְעַל מִלְחָמָה זוֹ נִבְּא בְּלַעַם בְּאוּמְרוֹ "אוֹי מִי יִהְיֶה מִשׁוֹמְנוֹ אֶל", שֶׁיִּבְאוּ הָאֲמוֹת שֶׁבְשָׂמָם שֵׁם אֶל, וּבְדַרְךְ הַטֶּבַע אֵין מְנוּס לַחַיִּים, וְלֹא יִשְׁאָרוּ שֵׁם רַק קְדוֹשִׁים כְּמִלְאָכִים, וְעַל זֶה יֹאמֵר (ישעיה ד', ג) "הַנוֹתֵר בְּצִיּוֹן וְהַנְּשָׂאֵר בִּירוּשָׁלַם קְדוֹשׁ יֹאמֵר לוֹ כֹּל הַפְּתוּב לַחַיִּים בִּירוּשָׁלַם", וְגַם יַעֲרֹב לִנְפִשׁוֹ לְהִיּוֹת מִקְדוֹשִׁים אֶלּוֹ שֶׁיִּשְׁאָרוּ בְּחַיִּים (אבות על גביס" בהקדמה).

30 ובפסיקתא רבתי פרשה לו: אמר רבי יצחק שנה שמלך המשיח נגלה בו כל מלכי האומות העולם מתגרים זה בזה מלך פרס מתגרה במלך ערביא והולך מלך ערביא לאדום ליטול עצה מהם (והחזיר) [וחזר] מלך פרס (והחריב) [ומחרוב] את כל העולם כולו וכל אומות העולם מתרעשים ומתבהלים ונופלים על פניהם ויאחזו אותם צירים כצירי יולדה, וישראל מתרעשים ומתבהלים ואומרים להיכן נלך ולהיכן נבוא ואומר להם בניי אל תתייראו [כל מה שעשיתי לא עשיתי אלא בשבילכם מפני מה אתם מתייראים אל תיראו] הגיע (ימי) [זמן] גאולתכם ולא כגאולה ראשונה כך גאולה

הכל יתחיל בבום. למעשה המלחמה כבר התחילה בכ"ז באלול תשע"ה (11 בספטמבר 2015). התאריך המופיע על העיתון הוא - יום שישי כ"ז אלול שנת תשע"ה בדיוק שאמר הנער בן 15 שבער מות קליני וראה את מהלך מלחמת גוג ומגוג והגאולה - ואמר שהמלחמה התחילה בכ"ז אלול תשע"ה - כדברי החפץ חיים.

בהיותנו בגוף ונפש מחוברים יחד וביאר מהו ענין ההפרש הזה ואיך תחלה לא היה הנחלה והצער אלא על נפשנו ולא לגופנו ואמר אזי עבר על נפשנו המים הזדונים הם שאר האומות הנקראים מים הזדונים כנזכר בספר הזוהר פרשת פנחס ופרשת ויקרא בענין ניסוך המים שבחג והנה כל כוונתם היתה להמיר דת ישראל שלא יעסקו בתורה ולא יקיימו המצוות כנודע בזמני השמד ח"ו והנה זה היא נחלה לנפשנו לא לגופנו כי לא היתה כוונתם אלא על הנפשות לבד להוציאם מן הדת, אלא שמזה היה נמשך לנו היזק אל גופנו שהיו הורגים אותנו בשלא רצינו להמיר דתנו וע"י כך אדרבה הב"ה היה מרחם עלינו וז"ש ברוך ד' שלא נתנו טרף לשיניהם, וכמעשה דדניאל על התפלה ודחנניה מישאל ועזריה על דלא פלחו לצלמא וכאלה רבים בצדיקים פרטיים ואף גם בכללות ישראל לא עזבונו הוא ית' ולא נתנו טרף לשיניהם והננו קיימים יען ראה כי כוונתם להעבירנו על תורתנו ומצוותינו ותקנתנו קלקלתו ומה שביקשו לטרף נפשנו ולהמיתם בסוד הרשעים בחייהם קרויין מתים לא נתנו טרף לשיניהם. משא"כ בגלות ישמעאל שהם רוצים להרוג נפשות וגופות ולכלות הממון של ישראל ולבולעם חיים ולא להשאיר מהם שורש וענף גם ירמוז על המים הזדונים הטמאים שהיו מזין כומרי אדום על ישראל והיו ממירין אותם על כרחם באונס וז"א אזי עבר על נפשנו, כי לא העברנום אנחנו מרצוננו, ולכן כיון שאנוסים היינו ריחם ד' ית' ולא נתנו טרופים בין שניהם לעולם, כי אחר שכבר טרפו אותנו בידיהם כנזכר, אמנם לא גמרו לטרוף אותם גם בין שניהם, כי אז לא היתה לנו תקוה ח"ו וזהו ענין האנוסים "מספרד" "ומפורטוגאל" שחזרו לדת ישראל לאלפים ולרבבות ויצאו מתחת ידם ולא נשארו גוים אבודים ביניהם ת"ל משא"כ בגלות ישמעאל שעתידין להצר את ישראל צרות קשות ומשונות לא נראו כמותם כנ"ל בשם רז"ל שלכן נקרא שמו ישמעאל, וא"כ אנחנו לא נדע מה נעשה, ואין לנו תקוה אחרת זולתי שנבטח בשמו הגדול יתברך שיושיענו מידם, וזה שאמר עזרנו בשם ד' וכו', כלומר סיבת בטחוננו ב' ית' הוא, לפי שהוא אשר עשה את השמים ואת הארץ ונודע כי לא בראם אלא בשביל ישראל שיקיימו את התורה כמ"ש רז"ל על בראשית ברא וכו' בשביל התורה שנק' ראשית, ובשביל ישראל שנקראו ראשית, וכמ"ש אם לא בריתי יומם ולילה חקות שמים וכו', וא"כ מוכרח הוא שיעורנו מידם ויגאלנו גאולה שלימה העתידה במהרה בימינו כדי

בפרשת לך לך אמר כי ישמעאל להיותו בן אברהם ונימול נקרא פרא אדם ולא אדם גמור מפני שמל ולא פרע אבל שאר ד' הגלות הן משולות אל החיות כנזכר בספר דניאל והנה דוד ע"ה נתנבא ברוח הקודש במזמור זה כל מה שישראל עתידין להיות בגלות הנזכר והנה בהיות ישראל בגלות הארבעה הם עתידין לומר לולי ד' שהיה לנו נא כלומר עתה בד' גלות אלו היינו אובדין לגמרי כמ"ש אח"כ אזי חיים בלעונו וכו' וסרס את המקרא כאילו אמר יאמר ישראל לולי ד' שהיה לנו נא ר"ל עתה באלו הד' מלכיות אבל עוד יש גלות חמישי אחרון וקשה מכולם והוא גלות ישמעאל הנקרא פרא אדם כנ"ל ואינו ממשל אל החיות. ואז יאמרו ישראל באופן אחר והוא לולי ד' שהיה לנו בקום עלינו אדם, כי להיותו אדם לסיבת היותו בן אברהם ויש לו זכות אבות כמו שמצינו שאמר לו ישמעאל יחיה לפניך, וגם יש לו זכות המילה, כי גם לסיבה זו נקרא אדם ולכן גלותו תקיפה משאר ד' מלכיות וכמו שאמרנו רז"ל כי לכן נקרא ישמעאל על שעתידין ישראל לצעוק צעקות גדולות בימי גלותו ואז ישמעאל א-ל ויענם ולפי ששאר האומות תמיד היתה בהם ממשלה על שאר אומות, ולא כן ישמעאל שתמיד היו ערביים שוכני אהלים ומדברות ואין להם עסק עם זולתם אלא נמשלים ללסטים היוצאים ומקפחים בני אדם וחוזרין לאהליהם וכמ"ש והוא יחיה פרא אדם ידו בכל וכו', ואחר כך עתידין למלוך על העולם ועל ישראל. לזה אמר בקום עלינו, על דרך מה שנתבאר בספר הזוהר על פסוק ויקם מלך חדש דבקדמיתא הוה שפיל מכל אומיא והשתא קם למלוכה וביאר את אשר יאמרו אז ישראל בגלות ישמעאל שקם הערבי ההוא נביאם משפלות גדול לרום מעלות כנודע וזה אשר יאמרו אז לולי ד' שהיה לנו בקום עלינו אדם שהוא ישמעאל, אזי חיים בלעונו וכו' כלומר אזי בזמן זה הגלות הה' הוא משונה מכל מה שעבר, כי אז חיים היו רוצים לבלוע אותנו ע"ד ותבלען השבלים וכו' ולא נודע כי באו אל קרבנה וכו' כי ח"ו בחרות אפם בנו רצונם למחות שם ישראל מתחת השמים כדמיון הדבר הבלוע שאין מציאותו נודע כלל וכאילו לא היה כנו' וזה אמרו אזי חיים בלעונו וכו', משא"כ בד' גלות הראשונות אשר אזי המים שטפונו וכו', כי גלותם יותר קל והיינו אז דומים למי ששטפוהו המים וגופו קיים ולא נבלע לגמרי כי אז הנחלה והכאב לא עבר אלא על נפשנו ולא על הגוף משא"כ בגלות ישמעאל אשר בלעונו חיים

ביום אחד הכל יפרוץ וכל העולם יבין שפרצה מלחמת העולם השלישית. בתחילה כולם יילחמו זה בזה ואנחנו נהיה מחוץ לתמונה, ואחר כך יתאחדו ויבואו נגדנו. במהלך המלחמה יירו הגויים רקטות וטילים על ישראל. תופעל גם פצצת אטום, אבל קטנה. הקב"ה יעצור אותה בשמים והיא לא תיפול, אחרי כמה שבועות תיפול פצצת אטום על שתי ערים - תל אביב³³ וחיפה. כל ישראל תיכבש, ויגיעו עד ירושלים ממש. אבל בירושלים תהיה פליטה ושם יינצלו אנשים. מצד שני, גם שם תהיה מלחמה ורק מי שזוכה ניצל.

רעידת אדמה במזרח התיכון: ארה"ב יוצאת, מדינות קורסות, דאעש רוצח והורס, מיליוני פליטים בורחים לאירופה ■ אבל אף פעם אין ואקום: זה הזמן של רוסיה לחזור, ובגדול ■ בלי למצמץ, "יועצים" רוסיים מגיעים לסוריה, יחד עם משלוחי נשק ומטוסים, והכל לטובת אסד ובעלי בריתו, איראן וחיזבאללה ■ בושיונגטון מוכתעים? לא בפעם הראשונה ■ דיווחים: הרוסים כבר החלו להשתתף בקרבות לצד כוחות אסד ■ ומה יקרה אם וכאשר טייסים רוסיים ינצלו

שיהיה קיום לשמים ולארץ כנזכר, כי אין להם קיום זולתי ע"י ישראל, עכדה"ק.
 32 ככה גם אמר הילד ע'.
 33. ככה גם אמר הילד ע'.

הר הזיתים בירושלים ייבקע לשניים. בשנייה שייבקע יתגלה המשיח לעיני כולם. הוא יעמוד בפתחו של הר הזיתים ויאמר מי זוכה להיכנס ומי לא. מי שלא זוכה להיכנס נשאר בחוץ ומת, ומי שזוכה להיכנס - מוגן וניצל. המשיח יעריך את האדם לפי הקדושה שלו³⁴ - האם הוא ירא שמים אמיתי ולא ירא עונש. בקיעת ההר לא תיעשה כתוצאה מרעידת אדמה או מפצצת אטום.

שני מתים שיקומו לתחייה יעלו משני צדדים וההר ייבקע³⁵

המשיח ילחם באובמה, יהרוג אותו ויקבור אותו בארץ-ישראל³⁶.

לא יכולתי לדעת מי יהיה המשיח, אך יכולתי לדעת מה התכונות הנדרשות כדי להיות משיח. המשיח אינו אדם שמת אלא אדם שחי פה בארץ-ישראל, חשוב מאוד ומוכר לאנשים, אבל כאשר הוא יתגלה הכל יהיו מופתעים מכך שהוא המשיח, שיש משיח ושהקב"ה ותורתו אמת. הוא חילוני בעל תשובה שמעולם לא עשה עוונות³⁷.

<http://www.ha-zohar.info/p/57549>

'בחוסים הקטנים' שהוא מושך החוצה, וככה הוא מפרפר את המפה כולה - וכן בספר דבר בעתו מביא, שהט"ז שלח את בניו להתחקות אחר דמותו של שבתאי צבי - שם רשעים ירקב הוא שלח אותם ואמר להם לכו תראו מי הוא, אומרים שהוא אדם גדול הם הלכו לבדוק מי הוא הם חזרו הביתה וסיפרו כמה דברים אודותיו, אמר להם הט"ז הוא משיח שקר סיפרו הבנים, שהוא ישן אפרקדן, והוא קשר את נעלו הימנית לפני נעלו השמאלית אמר להם הט"ז מי שלא מקפיד על דברים כאלה, משיח הוא כבר לא יכול להיות.

לכאורה, יאמר האומר מה זה נפקא מינה נעילת הנעליים? התשובה היא כן! 'והיה עקב תשמעון' זה המצוות שאדם דש בעקביו מהדברים הקטנים, מגיעים לדברים הגדולים - רבותינו, וכך מביא גם ר' אהרון קוטלר בספרו, שישנם דברים שבכלל אצלנו, אינם נחשבים לעבירה, הדברים הללו, הביאו לעבירות החמורות ביותר כותב ר' אהרון קוטלר בספרו משנת רבי אהרון (חלק א, עמוד קכ"א), אביא לך דוגמא, האם מישוה מאיתנו חושב שחמדת הממון מהווה עבירה? מביא רבי אהרון קוטלר תוספתא, שמופיעה בסוף מנחות, על בית שני מכירים אנו בהם שהיו עמלים בתורה והזירים במעשרות שואל המדרש ומפני מה גלו? מפני שאוהבים את הממון, והיא שגרמה להם לשנאת חיים, כי הרחוניות אינה מביאה לשנאה, רק אהבת החומריות, היא שגרמה שואל ר' אהרון קוטלר מי שמע על חמדת ממון שבתאי לשנאת חיים?! אדם אוהב כסף, זה יביא אותו לדבר הנורא ביותר! ואומר כן. בן אדם שהוא חומד ממון זה אדם שאין לו אמונה בקב"ה בשביל מה אתה צריך ממון? אדם שאוסף כסף, אוסף כוש, זה אדם שרוצה שיהיה לו בטחון כלכלי. למה

34 ישעיה (פרק יא א-ה): (א) וַיִּצְא חֵטֶר מִגֵּזַע יְשִׁי וַיִּצְרָח מִשְׁרָשְׁוֵי יַפְרָה: (ב) וַיִּנְחַה עֲלָיו רוּחַ יְהוָה רוּחַ חֲכָמָה וַיִּבְנֶה רוּחַ עֶזְרָה וַיִּבְנוּהָ רוּחַ דְּעַת וַיִּבְנֶה רוּחַ יְהוָה: (ג) וַיְהִי רִיחוֹ בְּיָרְאֵת יְהוָה וְלֹא לְמַרְאֵה עֵינָיו וְיִשְׁפּוֹט וְלֹא לְמַשְׁמַע אָזְנֵי יוֹכִיחַ: (ד) וְשִׁפְטֵ בְּצֶדֶק דְּלִים וְהוֹכִיחַ בְּמִישׁוֹר לְעֵנְוֵי אֶרֶץ וְהִקָּה אֶרֶץ בְּשִׁבְט פִּי וּבְרִיחַ שְׁפָתָיו יִמִּית נְשָׁע: (ה) וַיִּהְיֶה צֶדֶק אֲזוֹר מִתְּנִי וְהֶאֱמוּנָה אֲזוֹר חֲלָצָיו.

35 זכריה (ד) - ונבקע הר הזיתים - ככה גם אמר הילד ע'.

36 יחזקאל לט - אתן לגוג מקום קבר בישראל.

37 ראה בספר זוהר גוג ומגוג להאדמו"ר מהאלמין שליט"א, וראה לקמן מה שאמר הרידב"ז בזה שמשיח צריך להיות צדיק יסוד עולם שלא עבר אפילו על מאמר חז"ל אחד ראה מה שאמר הרידב"ז, שאמר שהמשיח הוא אדם שלא עשה עבירות אם עבר פעם אחת על דברי חז"ל, אזי אינו יכול להיות משיח - ושמעתי מפי מור"ר הרידב"ז זצ"ל, שהעולם אמרו על רבינו משה חיים לוצאטו - הרמח"ל, שחשב עצמו למשיח - ופעם אחת אמר הרידב"ז לתלמידיו שיחפשו עליו שאם עבר פעם אחת על דברי חז"ל, אזי אינו יכול להיות משיח, והזכירו לו כי פעם אחת עבר על מאמר חז"ל "לעולם יצא אדם בכי טוב" (פסחים ב) אז הסיח דעתו מלהיות משיח (ספר "עדן ציון" עמוד קמ"ה), {כי משיח לא יכול להיות רק אם לא עשה שום עבירה} - ואומר המגיד מדובנה - זה מה שאמר הנביא "טומאתה בשוליה לא זכרה אחרייתה" - גם בשוליים, יכול יצר הרע לתפוס אותך דוקא בדברים הקטנים הוא יפיל אותך לכן באה התורה ומזהירה: 'והיה עקב תשמעון' תשים לב לפרטים הקטנים, שבהם התורה אומרת 'כאן מתחיל היצר הרע' תחילתו של יצר הרע, היא דוקא

הוא אדם גדול שמחזיר בתשובה³⁸ ואינו יודע היום שהוא המשיח, אבל נשמתו יודעת. אחרי בקיעת הר הזיתים יבוא הקב"ה בעצמו בחלוק ענק שעליו כתמי דם של כל היהודים שנהרגו בכל הדורות על-ידי הגויים בשל היותם יהודים וינקום בכל הגויים, ועל זה הפסוק "אל נקמות השם, אל נקמות הופיע. הינשא שופט הארץ השב גמול על גאים" הם כל הגויים³⁹.

בכמה דקות הכל יקרס בכל העולם - בניינים, חומות, מדרגות⁴⁰. מהגויים ישארן

המבססות וקובעות את מעמדו כ"בחזקת משיח" מבלי ידיעתו, בשלב השני יתגלה המשיח לבודדים (שיידעו על היותו משיח לאו דווקא לגדולי תורה, אלא גם לכאלו המזהים כח הנהגה מבלי יכולת להסבירו), ולאחר מכן יתגלה המשיח לכלל - בהתגלותו לכלל יהיה הדבר בהיסח הדעת, וכשיתגלה יתמהו רבים: מה, זה הוא?! שכן רבים מכירים אותו והוא מכיר רבים, אך עד כה לא ידעו שזוהו המשיח". - הרב יצחק כדורי: פגשתי את המשיח (29.10.2005 - כ"ו תשרי ה'תשס"ו) - זקן מקובלים גילה עוד בשיעורו שהמשיח כמנהיג לא יישב בשום לישיבה ודיבורו ייצור את המציאות עוד חשף שלא כולם יאמינו בו על ההתחלה (לחילומים יהיה קול יותר לקבלו) וגילה פרטים על זהותו (סודו הינו סוד חצי מדינה) - בנביא ישעיהו פרק נ"ג מתואר שזהות המשיח תהיה הפתעה:
{א} מי הַאָמִין לְשַׁמְעַתְנוּ וְרוֹדֵעַ ה' עַל מִי נִגְלַתָּהּ: {ב} וַיַּעַל פְּיוֹנֵק לְפָנָיו וְכִשְׁרֵשׁ מֵאַרְצֵי צִיָּה לֹא תֵאָר לּוֹ וְלֹא הַדָּר וְנִרְאָהוּ וְלֹא מֵרָאָה וְנִחְמַדְהוּ: {ג} נִבְּזָה וְנַחַדֵּל אִישִׁים אִישׁ מְקַאבֹּת וַיְדוֹעַ חָלִי וּמְקַסְתָּר פָּנִים מִמֶּנּוּ נִבְּזָה וְלֹא תְשַׁבְּחָהוּ (ישעיה, כ"ג).

39 ישעיה סג - מי-זה בא מאדום חמוץ בגדים במצרה זה הדור בלבושו צעה ברב כחו אני מדבר בצדקה רב להושיע: ב מדוע אדם ללבושך ובגדיך כדרך גת: ג פורה דרכתי לבדי ומעמים אין איש אתי ואדרכם באפי וארמסם בחמתי ויו נצחם על-בגדי וכל-מלבושי אנגלתי: ד כי יום נקם בלבי ושנת גאולי באה: ה ואביט ואין עזר ואשתומם ואין סומך ותושע לי זרעי וחמתי היא סמכתני: ו ואבוס עמים באפי ואשכרם בחמתי ואוריד לארץ נצחם.

וראה זוהר שמות ז' שמביאים למשיח לבוש אדום מדם היהודים שנרצחו ונקם לשם להיכל אֶתְחֵד, וְרוֹאֶה פֶּלֶאֵתְךָ אֶתְחֵד מְלֵאכִים עֲלֵינִים שְׂנֵאָרִים אֶבְלֵי צִיּוֹן אֶתְחֵד שְׂכֵבוֹ עַל הַרְבֵּי בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, וְבוֹקֵים תְּמִיד, וְהֵם נוֹתְנִים לּוֹ לְבוֹשׁ אֶדָם אֶתְחֵד לַעֲשׂוֹת נְקֻמַּת וְרֵאָה זוהר שמות דף רמו: - וְאַזּוּ הוּא נוֹטֵל אֶתְחֵד וְחֹזֵק אֶתְחֵד בְּבִגְדֵי הַמַּלְכוּת שֶׁלֹּא אֶתְחֵד אֶתְחֵד הַרְוִיָּה שְׂאָר הַעֲמִים.

40 יחזקאל לח - יט ובקנאתי באש-עברתי, דיברתי: אם-לא ביום ההוא, יהיה רעש גדול, על, אדמת ישראל. כ ורעשו מפניי דג הים ועוף השמיים וחית השדה, וכל-הרמש הרומש על-האדמה, וכול האדם, אשר

אתה רוצה בטחון כלכלי? כי אתה לא רוצה להיות בטוח בקב"ה, אתה לא רוצה להיות דואג ליום המחר. אתה רוצה שיהיה לך כסף בבנק, כדי שתהיה רגוע. אומר ר' אהרון קוטלר מחממת הממון הגיע לחורבן הבית. היה איש זקן ובני ברק שהיה דרכו להחביא את המפתחות של הבית בארון חשמל הסמוך לדירתו, כי זה היה בשבילו טירחה לסחוב כל פעם את המפתחות. היה לו שכן אברך שראו כל פעם איך הזקן מחביא את המפתחות בארון חשמל, החליט לחנך את הזקן, פעם כשיצא הזקן מביתו לקח המפתחות והחביא אותם במקום אחר, וכשחזר הזקן נצטער מאד, כי לא מצא המפתחות, ולא היה יכול להיכנס לבית, והוצרך לקרוא לשכנים שיוציאו סולם דרך המרפסת שלהם, ולטפס לתוך המרפסת שלו, והיה לו צער גדול מכל הסיפור, ובדרך צערו הפליט מפיו דיבורים חריפים נגד מי שלקח המפתחות וגורם לו כל הצער הזה, ולא עבר זמן הרבה ונפטר האברך הזה שלקח המפתחות אותו אברך מה טען? מה בסך הכל עשית? אבל זה עבירות שאדם דש בעקביו, ואולי אפילו חושב שיושבה בזה מצוה, אבל כאן מפיצי היצר את האדם השם יצילנו ממצאנו למדים שלא רק נדנדו בארץ אלא בעיקר מידות כגון חמדת ממון גאווה כבוד וכי, הם העיקר שעליו צומח הבנין כדברי המהרח"ו בשערי קדושה, שמי שיש לו מידות טובות יכול בקל לחזור בתשובה, אבל אם המידות שלו מקולקלות גם אם יש לו מעשים של צדיק גמור רחוק הוא מאוד מהקב"ה והחי יתן אל ליבו!!!

38 כמו שכתב הרב כדורי ז"ל עוד בשנת 2005- ה'תשס"ו, לפני 9 שנים: - "העתברה נשמת משיח באדם מישראל! - משיח צדקנו כבר החל פועל ועתיד להתגלות!

המשיח כמנהיג לא ישב בשום לשכה, אלא רק יאמר את דבריו בכלים שונים, שביניהם גם כלי התקשורת - סודו של המשיח (=זוהר) הינו סוד חצי מדינה, שכן רבים מכירים אותו והוא מכיר רבים, אך עד כה לא ידעו שזוהו המשיח" - כלומר: המשיח מוכר לחצי מדינה, אבל לא חושבים שהוא המשיח - איך יתכן שהוא מוכר לחצי מדינה?! - תשובת הרב כדורי: המשיח משתמש בתקשורת לפרסם את דבריו - "שני שלבים בולטים וברורים בהתגלותו: הראשון, הוא מתחיל בפעולות

מי ששמרו על שבע מצוות בני נוח. זה יהיה יום ללא לילה ויהיה אור 24 שעות⁴¹.

תהיה זו רק התחלת הגאולה. ייקח זמן רב⁴² עד שיפנו את כל הגופות. האור שראיתי למעלה יירד למטה לעולמנו יחד עם בית המקדש שיירד מהשמיים⁴³.

אחרי שבועיים תהיה תחיית המתים ומי שיזכה לה הם רק הצדיקים שהיו בגן-עדן. הרשעים יישארו בגהינם ולא יזכו לצאת משם יותר⁴⁴.

תחיית המתים תיראה כך: הקברים ייפתחו ויצאו מהם אנשים ללא הבעת פנים של שמחה או עצב. הם יהיו שלמים בגופם, לבושים בבגדים יפים⁴⁵ ויתחילו ללכת. הם יודעים שהיו למעלה ויזכרו שהיו למעלה.

בצדיקים שיקומו יהיו גם גדולים מאוד - רבי שמעון בר יוחאי, משה רבינו, שלושת האבות. נוכל לראות אותם ממרחק של כמה מטרים אבל יהיה אסור להתקרב אליהם כי מרוב הקדושה שלהם עלולים להישרף במקום. יכולים להיות גם מי שהיו בגהינם לפרק זמן מוגבל כדי לנקות את עוונותיהם (למשל יומיים, שלמעלה נחשבים להמון זמן) ואחר כך מגיעים לגן עדן וקמים לתחייה.

דעת המומחה: האם זה אמין?

מומחה לשפת גוף: הנער אמין ומתאר את החוויה הסובייקטיבית שחווה, מה שלא בהכרח מעיד על אמינותה, לגבי הפרשנות והתיווך – זה כבר עניין אחר.

News1 הושיב את רמי צור, מומחה לשפת הגוף ולתקשורת בין אישית, ומראשוני העוסקים בתחום זה בישראל, לצפות בסרט. צור אומר כי "הנער עבר חוויה ואפשר לראות זאת באופן ברור. לפעמים קשה לו לתאר מה ראה, כמו שקשה לתאר חלומות.

"נראה שלנער יש תסמונת כלשהי שקשורה בחוסר סבלנות. לא נראה שהוא קורא הרבה. פעמים רבות הוא מרים את עיניו למעלה. מחקרים אומרים כי בני אדם מתחלקים בחוויותיהם לכמה סוגים: שמיעתי, תחושתית וראייתית. הוא נמנה על הסוג האחרון אליו שייך היום רובנו. בעיקר בגלל הסמארטפונים רובנו חווים הכל דרך ראייה. זה מתבטא במשפטים כמו 'אתה רואה מה אני אומר', 'לא נראה לי' וכדומה, ומתאפיין בדיבור מהיר שנקטע באמצע לטובת עניין אחר כדי להדביק את תיאור התמונות שרצות במחשבה. כאשר הוא מזכיר את הרב עובדיה לא עלו עיניו למעלה, אולי כי עזרו לו להיזכר".

⁴⁴ ישעיה טו, כד: וְיִצְאֻ וְרָאוּ כְּפָנֵי הָאֲנָשִׁים הַפְּשָׁעִים בִּי כִּי תוֹלַעְתָּם לֹא תָמוּת וְאִשָּׁם לֹא תִכָּבֵּה וְהָיָה דְרָאוֹן לְכָל בָּשָׂר.

⁴⁵ כתובות קי"א: - א"ר חייא בר יוסף עתידיים צדיקים שיעמדו במלבושיהו ק"ו מחטה מה חטה שנקברה ערומה יוצאה בכמה לבושי צדיקים שנקברו בלבושיהו על אחת כמה וכמה.

על-פני האדמה; ונהרסו ההרים, ונפלו המדרגות, וכל-חומה, לארץ תיפול.

⁴¹ זכריה יד ז: וְהָיָה יוֹם אֶחָד הוּא וְיָדַע לֵה' לֹא יוֹם וְלֹא לְיֵלָה וְהָיָה לְעַת עֶרֶב וְהָיָה אֹר.

⁴² 7 חודשים לפי ספר יחזקאל.

⁴³ בית המקדש ירד משמים - זוהר, רש"י ועוד.

"את תיאורי המשיח, גוג והר הזיתים הוא כנראה חווה, אך אין זה מוכיח שמה שחלם הוא אמת. הילד אמין לגבי מה שהוא טוען שראה. ההתרגשות והחוויה אכן ניכרות וככל שהוא 'מתחמם' הוא נכנס יותר לתוך הסיפור. החוויה הסובייקטיבית נכונה ומקושטת והתיאור חי".

"איני יודע מה הקשר המוקדם, אם היה כזה בינו לבין הרב. אבל רואים שהרב לפעמים אומר משהו והוא ממלמל מיד אחריו במהירות גדולה כאילו הוא מובל. נראה כי מצא מורה רוחני שעליו הוא נשען ובו מאמין. זאת בניגוד לתשובות שהוא נותן לאנשים בקהל, שמישהו שואל משהו והוא עונה 'לא יודע'".

"באשר לרב, הוא בא עם אג'נדה. הוא חש שיש כאן סיפור אמיתי ומשתמש בו כדי 'להוכיח את צדקת דרכנו', אבל לא משתמש במניפולציות כבדות. הילד אמין כאמור, אך התרגומים הם כבר סיפור אחר".

מקור:

"כי לא ידח ממנו נדח"

והגאון רבי יעקב מליסא (פעל הנתיבות), בפרושו צרור המור על שיר השירים, כתב דכל הצרות שיש לישראל במושך כל הגליות הם למען סבה אחת "כי לא ידח ממנו נדח" ועל ידי זכור היסורים מתבררים כל הניצוצות הקדושים פנודע (לך נא ראה דברי הארז"ל בענין גלות מצרים וכל עבודת הפרך שהיתה להם).

כחו של המלך המצפה שילה, הוא בחינת שיתעסקו ישראל ביינה של תורה

מכל האמור לעיל, נראה ומתבאר ביותר דברי האור החיים הקדוש על הפסוק (בראשית פרק מט יא) "אסרי לגפן עירה ולשרקה בני אתנו כבס ביין לבשו ובדם ענבים סותה", כבס ביין וגו' - יתבאר על דרך אומרם ז"ל (בזוהר תדש פי בראשית) כי גלות ד' שבו יגלה הגואל העצום, צריך שתהיה ביד ישראל מצות עסק התורה, וזולת זה יתעכב מבוא, ולזה רמז באומרו כבס וגו', פרוש כי כחו של המלך המצפה שילה שמו הוא בחינת עסק התורה שיתעסקו ישראל ביינה של תורה, ועין מה שפרשתי (שהש"ר ב) בפסוק "הביאני אל בית היין", (ושם כתב שישן רומז לד' חלקי התורה, וברש"י על פסוק זה בגמרא כתב, יין גימטריה סוד, מננת שרומז ללמוד הסוד), ואמר כי באמצעותה יהיה לבושו שהוא כנוי למלכות, נכון אליו ללבושו, - ואומרו "ובדם ענבים וגו'" - נתפנו לומר כי אם יגיע זמן הגאולה ולא ימצא יין, פרוש שאין בנו תורה, תהיה הגאולה באמצעות על ותוקף הגלות אשר יצונו האמות לישראל, כאומרם ז"ל (סנהדרין צז:) כי פשיגיע קץ הנחתם ולא יהיה בישראל זכות לגואלם יעמיד להם מלך קשה פהמן וכי, והוא אומרו ובדם ענבים, כי באמצעות היסורין יזדככו הנפשות, ויתבררו ניצוצי הקדושה, כדרך שיתבררו באמצעות בחינת התורה, אלא שזו מלאכתו נאה וזו מלאכתו בלתי נאה, עכ"ל.

הַרְשָׁבִי וְרַבִּי אֶלְעָזָר נִצְלוּ מִגְזֵרַת מִיתַת עֲשָׂרָה הַרוּגֵי מַלְכוּת עַל יְדֵי שְׁהַשְׁקִיעוּ עֲצָמָם בַּתּוֹרָה בְּגִלּוּי הַסּוּד

זאת אומרת שאין לנו שום עצה להציל מיסורי עקבתא דמשיחא ולחזור בתשובה שלמה תשובה פנימית תשובה עילאה, אף ורק בלמוד הזהר הקדוש המתקן ומזכר הנשמה מבפנים (עין תקוני זוהר תקון מ"ג כי אם מתחילים ללמוד מתקנים את כל השנים הקודמות) ומכין אותנו לקראת הגאולה השלמה, וכדברי הרמח"ל הקדוש, באגרתו המפורסמת בענין "זאת חקת התורה אדם כי ימות" וגו', שאף ורק על ידי למוד הזהר הקדוש בריציפות בחבורות קדושות בכל קהלות ישראל ינצלו מהגזרות ומהיסורים ויזכו לחיי נצח, וכמו שאמר האריז"ל (הביאו מהרצ"א מדיוטב ז"ע) שהרשב"י ורבי אלעזר נצלו מגזרת מיתת עשרה הרוגי מלכות על ידי שהשקיעו עצמם בתורה בגלוי הסוד, והעלו מ"ן ונחת רוח להקב"ה ביותר.

גְּלוּי חֲכָמָה זֹאת עֵתָהּ, הוּא כְּדֵי שִׁיְהִיָּה לּוֹ מִגֵּן לְאַחַז בְּלִבָּב שְׁלָם בְּאֵבֵינוּ שְׁבַשְׁמִים

הוא שנשארו לנו צנצנות המן להצילנו בדור האחרון, פאשר החשף יכסה ארץ, ודור המבול ודור ההפלה חוזרים בגלגול בזה הזמן פנודע מהאר"י הח"י והבעל שם טוב ז"ע, (ראה ספרי הערב רב וכל המסתעף י"ז חלקים), הדבר היחיד היכול להצילנו הוא למוד הזהר הקדוש, פדברי תלמידי האר"י ז"ל: וזה לשון החכם הגאון מורינו הרב רבי יעקב צמח נר"ו [זי"ע] (בהקדמה לספרו רנו לעקב): עוד נראה לי, כי גלוי חכמה זאת עתה בדורות גרועות, הוא כדי שיהיה לו מגן עתה לאחז בלבב שלם באבינו שבשמים, כי באותן הדורות, הרב היו אנשי מעשה וחסידים, והמעשים טובים היו מצילין אותן מפני המקטרגים, ועתה רחוקים משרש העליון, כמו השמרים בתוף הקביות, מי יגן עלינו אם לא קריאתנו בחכמה זאת הנפלאה והעמקה, ובפרט על דרך שכתב הרב זכרוננו לברכה, שהנסתרות נעשו עתה כמו גלות, כי בדור הזה מושל הזנות ומלשינות ולשון הרע ושנאה שבלב ונתפשטו הקלפות, באפן שמתביש האדם לנהג דברי חסידות, והשם יגן עלינו וימחל לעווננו, אמן פן יהי רצון. עד כאן לשונו.

הַגְּאוּלָּה הַעֲתִידָה לֹא יִהְיֶה עַד שִׁיִּזְכּוּ לַתּוֹסֶפֶת הַקְּדוּשָׁה הַזֹּאת

וכאור לעינים באורו של השל"ה הקדוש שכתב על פך "הנה מבאר מכאן שחבור הזהר היה עתיד להיות גנוז וכו' עד שבוא הדור האחרון בסוף הימים שאז יתגלה לתחתונים ובזכות העוסקים יבוא משיח כי אז תמלא הארץ דעה בסבתו אשר זה תהיה סבה קרובה לביאתו וזה שאמר ובגנה "ושבתם איש אל אחוזתו וכו' כדי שבזכות זה יגאלו ישראל, כשם שלא נגאלו ישראל ממצרים עד שהצרף הקדוש ברוף הוא לקדשם בדם הפסח ובדם המילה פן הגאולה העתידה לא יהיה הגאולה עד שיזכו לתוספת הקדושה הזו והוא רצון האל יתברך ואשרי הזוכה בה" (עשרה מאמרות מאמר ראשון, שני לוחות הברית)

על פן התקבצו כל ישראל באחדות ובשמחה ואחזו באילן החיים ללמוד הזהר הקדוש "בספרא דא יפקון מן גלותא ברחמי", וכאשר ילמדו ויעסקו כלם בתורה, תכף תבוא הגאולה בכח התורה הקדושה. ובהרר רעיא מהימנא פרשת נשא (דף קכ"ד, עמוד ב) אמרו: דבגיניה ויקראתם דרור בארץ, ובזכותיה יתקיים "ה' ביד ינתנו ואין עמו אל נכר".

הרוצה לזכות לארח את הרשב"י בביתו ילמד זוהר הקדוש - הרשב"י זי"ע יושב אתנו בלומדינו תורתו

כתב המקביל הקדוש רבי אברהם אזולאי זי"עא זקנו של החיד"א, בשם המקביל הרב אברהם גלאנטי זי"ע, בספרו "אור החמה" על ה"אדרא דמשכנא" (שבפרשת משפטים דף קכ"ג ע"ב), וזה לשון קדשו: אפילו עוד היום אחר שנפטר רשב"י מבינינו, כל זמן שאנו עוסקים בדברי האדרא, "אתעטר" בא רבי שמעון מעטר כמלך בעטרותיו בראש, וישב בגוון, עכל"ק.

ואין שום ספק פאשר יבקש כל בקשה שהוא, בזכות הלמוד בזוה"ק, יזכה שתתקבל תפלתו. כמו שמבאר בכתבי האר"י מובא (שער הפסוקים - ספר שיר השירים): "היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני": ראשי תבות ח'בירים מ'קשיבים ל'קולך ה'שמיעני, הוא "חמלה", כמו שדרשו בזוהר בפרשת שמות, על פסוק והנה נער בוכה ותחמל עליו וגו', והבן זה.

ברעי' מהימנא (פרשת נשא דף קכ"ד) והמשפילים זיהירו כזוהר הרקיע בהאי חבורא דילך דאיהו ספר הזהר, מן זהרא דאימא עלאה תשובה. באלין לא צריך נסיון, ובגין דעתידין ישראל למטעם מאילנא דחי, דאיהו האי ספר הזהר, יפקון ביה מן גלותא ברחמי. ויתקיים בהון, (דברים לב) ?? ביד דנחננו ואין עמו אל נכר. עד כאן לשונו.

"כדאי הוא רבי שמעון לסמך עליו בשעת הדחק", שבזכות שלומדים בספרו של התנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי זכותו יגן עלינו אמן, נושע בכל הנצרך לנו.

מורי ורבותי, אחים יקרים, בואו ונתאחד כולנו ונפעל שכל יהודי ויהודי ילמד זוהר הקדוש בכל יום ולארגן בכל בית המדרש וכולל שילמדו זוהר הקדוש, וכל אחד יחלק לכל מקום ספרי התעוררות ללימוד הזוהר הקדוש, ועתה שערי תירוצים ננעלו, וכולם מקיימים בשמחה את רצון השם יתברך – כי אפשר לקבל בחינם את הספרים – הן ספרי התעוררות והן תיקוני זוהר, בארגון מפעל הזוהר העולמי 052-7651911.

מי שנותן בחינם ספרי הזוהר יזכה להיות מהיושבים ראשונה במלכות, ומשיח, יצביע עליו בזכותך היגעתי. על כן את אחי אנוכי מבקש בואו לעזרת ה' בגיבורים והחלש יאמר גיבור אני, וצריכים מתנדבים באומץ רוח ובעזות דקדושה לחלק ספרים על הזוהר הקדוש בכל האוטובוסים וברכבות ובכל מקומות העבודה שלכל יהודי יהיה חלק בזוהר הקדוש, עד ש"ומלאה הארץ דעה את ה' כמים לים מכסים".

אדם ממליך את השם יתברך על שבעה רקיעים והארץ, וכו' - ורק על עצמו
שוכח להמליך את ה' יתברך שזה העיקר

אנחנו צריכים ליחד מחשבתנו לאדון כל, ולאחד את כל הכוחות ולאחד את כל כלל ישראל, כי רק על ידי לימוד הזוהר הקדוש ניגאל, וכדברי כל הצדיקים גדולי הדורות, דכל סגולת הגאולה תלויה בלימוד הזוהר הקדוש, דוקא בו ולא בזולתו. ובפרט בדורנו שירדו לעולם

נשמות דור המבול ודור ההפלגה, והערב רב הם עצמם המבול השוטף את העולם (כדאיתא בתיקוני זוהר תיקון כ"א דף נ"ה, א', ובביאור הגר"א, וכן ב"מתוק מדבש", עיין שם ותרווה צמאך) מוכרחים לעשות מסירות נפש למען השכינה הקדושה לתמכה ולסעדה, וכמו משה רבינו ע"ה שמסר עצמו על כלל ישראל ואמר "אם אין מחני נא" (ועיין בתיקוני זוהר שם), ובכל יום כל יהודי אומר קריאת שמע פעמיים ביום (ולדעת האר"י ארבע פעמים ביום) ומוסר עצמו למען שמו באהבה ומקבל על עצמו ארבע מיתות בית דין, ובודאי צריך להוכיח שמתכוון באמת, וכמו שאמר הגאון הקדוש רבי ישראל סלנטר זי"ע שאדם ממליך את השם יתברך על שבעה רקיעים והארץ, על ארבע רוחות העולם, ממש על כל העולם כולו – ורק על עצמו שוכח להמליך את ה' יתברך שזה העיקר.

סוף דבר

כתב בספר הברית (חלק א' כתב יושר מאמור ט' חוג הארץ פרק ט"ז דף נ"ד) מסיבת אריכת הגלות וביאת המשיח, וזה לשונו: והנה יש בני אדם האומרים לבית יעקב אתם מצפים שיבא לכם משיח הלא כבר עברו יותר מן י"ז מאות שזה ועדיין אתם בגלות ואחרי כי לא בא עד הנה וקויתם כל הימים ואין מושיע שוב לא יוסיף להושיע אתכם עוד לא פדה יפדה איש אתכם לעולם, אריכות זמן רב כזה הא לכם זרע יעקב לאות כי לא יבא עוד עד עולם, ולו חכמו השומעים כזאת היו משיבים להם תשובה ניצחת הלא משיח שלכם התמהמה כפלים כי לא בא לאבותיכם תיכף להושיעם על פדות נפשם מן הגהינום ולא אץ לבא אבל עזבם כאשר היו והתאחר ג' אלפים ושבע מאות וששים ושמונה שנה ואם כן התמהמה הוא יותר משני פעמים ככה, וכי תאמר אלי קורא משכיל להם דחית בשלהם ולי מה אתה אומר על אריכות גלותנו, שוב אשוב ואומר לך אוי לי אוי לך ואוי לדור שלא נבנה בית המקדש בימיו, עונותינו הטו אלה, ואבותינו כי חטאו אשר המה ראו שלוחי ה' השכם ושלוחי נביאי האמת בהתחננו אלינו שנעזוב דרכנו הרעה ונשוב אליו ולא שמענו, על כן באה עלינו הצרה הזאת שנחרב בית המקדש וגלינו מארצנו והיה ישראל למשל ולשנינה בכל העמים, אבל אשמים אנחנו על אודות אריכות הגלות בשבתתינו על אדמת נכר זמן רב עד כי נאמו גוים אבדה תקוותם, לא אבותינו, כי עד מתי לא נעשה לזה מה שביכולתנו לעשות שיבנה בית המקדש בימינו הלא ציון מר תבכה וירושלים תתן קולה ואין איש שם על לב בדורות אלה ועינינו הרואות כי כל העמים ילכו איש בשם מדינתו וילחמו כל אחד בעד ארצם ארץ מגורי אביו (פאטער לאנד) וימסרו את נפשם עליה ואנחנו נרפים ועצלים כל הזמן הרב הזה עד אנה לא נקום ללחום גם אנו בעד אדמתנו הקדושה וארץ אבותינו, אפס כי לא בחרב ולא בחנית ולא בכלי מלחמה נלחם כגויי הארצות אשר אלה ברכב ואלה בסוסים, ואנחנו בשם ה' אלהינו נעסוק בתורה ובמצוות אלהינו למען שמו באהבה כדי למפרק קוב"ה ושכינתיה מגו גלותא, כי בתורתו נגביר על אויבי ה' ובמצותיו ידינו רמה לנצח על מלאכת בית ה' שיבנה תיכף בימינו כי כל מצוה היא גירא בעינא דשטנא ואם אנו עושים המצוות רק לשמו יתברך הן המה בידינו כחצים ביד גבור להפיל כל הקליפות ולהשפיל כל שרי מעלה, ועל זה נאמר תנו עוז לאלהים (תהילים ס"ח) כאשר כתבתי ענין זה בדי באר בספר מצות טובים שלי אשר

חברתי על המצות, ואז תיכף יפקוד ה' על צבא המרום במרום ויהפך אל עמים שפה ברורה לקרא כולם בשם ה' לעבדו שכם אחד והיה ה' למלך על כל הארץ:

ודרשתי וחקרתי היטב בכל לבבי לדעת סיבת אריכות הגלות החל הזה וארא והנה בדורות האלה יש תורה הרבה בישראל מרבים העם ללמוד משניות גמרא ופסוקים גם ספרי קבלה ובכל זאת לא בא לציון גואל, והרבה אנשים בדורות אלו התחזקו בתפלה בכל כח ועוז וגם אלה צועקים ואינם נענים, והרבה אנשים עוסקים במצות למרבה עד כי מלאים מצות כרמון ועם כל זה שנת גואלי לא באה, ואם שלש אלה יש בדורות אלו ועדיין לא שבנו לארצנו מה נשאר לנו עוד, ואנחנו לא נדע מה נעשה יותר מזה לרצות פני עליון, ואמרתי אני בלבי אין זאת כי אם שיש איזה מפסיד העומד כנגדם ויבא גם השטן בתוכם להחליש כח שלש אלה כי זבוב מות אחד יבאיש שמן רוקח הרבה, והיה כאשר חפשתי לדעת מי הוא זה המפסיד מצאתי שהוא מה אשר כל ג' כתות הנזכרים כולם אינם מכוונים במה שעושים כי אם לצורך עצמם ולתועלתם לא למפרק קוב"ה ושכינתיה מן הגלות, וכל אדם מישראל מחשבתו לדרכו פנה ולתועלת עצמו וכל תורה או תפלה או מצוה אשר הוא עושה מכוין לקנות לו מקום חשוב בגן עדן ועוה"ב, ושיצליח על ידי זה בכל משלח ידיו בעוה"ז, ושיאריך ימים ושנים עם אשתו ובניו, וכל ישעו וכל חפצו של אותו יהודי אינו כי אם שיהיה לו פרנסה בכבוד ושיזכה לבנות לו בית גדול וחצר מאבני גזית כפיסין לבנים הכל כמנהג המדינה הנקרא (קאמעניצא) למען יעמוד ימים רבים ויירשנה בניו ובני אשר יהיו לו בארץ נכריה ויראה זרע ויאריך ימים בגלות, ושימות בשיבה טובה ויספידו אותו הרב שבעירו עם שאר תופסי תורה אצל בית הכנסת ויהיה לו לוויה גדולה ברוב עם בזוהר ושסוי, זה כל תכלית המבוקש של הישראלי בגלות הזה. וביאת המשיח רגיל על לשונו תמיד אך משפה ולחוץ לא בלב שלום נכון למועדי רגל, בכל מועד ורגל אומרים אנו לשנה הבאה בירושלים לא היום ולא מחר רק מדחים אותו שנה תמימה ואף גם זאת לא בלב שלם כי חפץ לבות לגמור הבנין שהוא בונה שאי אפשר להשלימו כי אם אחר איזה שנים וגם לגמור המשא ומתן שעל ד' וה' שנים אשר עשה עליו כתב וקשר מן השררה או מן המלכות נקרא (קאנטראקט) ואין קורא בצדק ואין עושה באמת בכל שלש כתות הנזכרים הדברים כדי למהר את הקץ ולפדות גוי ואלהיו ולמפרק קוב"ה ושכינתיה, זה לא יש בנו, והוא שאמר הכתוב וכל חסדו כציץ השדה (ישעיה מו), כלומר אינם מכוונים בתורה ותפלה ומצות שלהם כי אם לטובת עצמן ותועלתם לבד הוא לעולם הזה או לעוה"ב או לשניהם יחד, ואין איש שם על לב לעשותם לי לשמי ולמעני כדי להוציאנו מצערי ומגלותי, כמו שאמרו בזוהר כל חסד דאינן עבדין לגרמייהו עבדין ואוי לאזנים שכך שומעות, קול ברמה נשמע רחל מבכה על בניה היא אמנו שכינתא קדישא רוצה לצאת מן הגלות עם כל בניה ושומע אין לה צעקה ואין מושיע לה ופורק אין.

ובכן אחי ועמי לבטח תדעו כי כל זמן שלא נכוין בתורה ותפלה ומצות רק כדי למפרק קוב"ה ושכינתיה לא זולת לא יבא משיחנו כי הוא יתברך מתנהג עמו מדה כנגד מדה ואומר אתם אינם חסים כי אם על עצמכם לא עלי אף אני לא אחוס עליכם ולא נקוה לאיש ולא ניחל לבני אדם גדולים שהמה בזכותם ותפלתם יביאו לנו הגואל כי הרואה

ללבב הוא היודע מי גדול לא הרואה לעינים, אך כל איש יהודי בעצמו אפילו אינו בעל תורה ולא בר אוריין כלל מחוייב ללחום בעד אבינו שבשמים שהוא ימליך על הארץ ולעשות מלחמה וקרב בעד ארצנו נחלת אבותינו [פאטערלאנד] היא ארץ ישראל במצות אשר הוא עושה ולכוין בכל מצוה רק למפרק קוב"ה ושכינתיה מגלותא, אך אלהים יפדה יהיה כל כוונתו, כי בשלחן ערוך יורה דעה כתוב שבכל מיני צדקות כגון להאכיל רעבים או להלביש ערומים או לרפאות חולים, להכל פדיון שבויים קודם ואסור לאחר אפילו רגע, ואם כך הדין בפדיון שבויים לבן אדם אחד מכל שכן לפדות גוי ואלהיו שהוא פדיון שבויים הכללי, ואל יאמר האדם בלבו מה אני ומה ערכי שיהיה כח במצותי לפעול דבר גדול כזה, כי אם מך הוא בערכו המצוה בעצמה ערכה גדול ורב כח לפעול זאת אם יכוין בו למפרק קוב"ה ושכינתיה מגו גלותא, ואז עד מהרה שנת גאולנו באה ותבנה ציון וכל ערי יהודה וארץ ישראל וישכון כבוד ה' בירושלים אשר יכוננה עליון וזרע עבדיו ינחלוה במהרה בימינו.

שרביט ההצלה לדור האחרון

"לבד מאִשֶׁר יוֹשִׁיט לוֹ הַמֶּלֶךְ אֶת שְׂרָבִיט הַזֶּהב וְחִיָּה" (אסתר ד' יא)

יקומו היהודים ויעשו התיקון השלם בלימוד הזוהר הקדוש לעילוי שכנית עוזנו ולתקנה בתיקוניה הראויים, הנה באנו עכשיו בהקדמה זו לבאר "בשל מי הרעה הזאת", מי גורם לכל מה שהולך לקרות, ואיך יכולים להינצל מהערב רב, שמפריעים אותנו מימות עולם והתורה מצוה אותנו זכור ימות עולם בינו שנות דור ודור, כמו שבלוחות ראשונות הם עשו את העגל וגרמו לשבירת הלוחות כי לא רצו לקבל את תורת הסוד (מהרח"ו, בהקמה לע"ח), כן גם היום בסוף הדורות שאנחנו עומדים בפתח הגאולה לא רוצים לקבל את תורת החיים וללמוד זוהר הקדוש, וגורמים לשבירת הלוחות ולחורבן (תיקון מ"א), על כן עלינו להתאחד ולקיים את דברי הגמרא, "דְּיִלְדָה אֵימִיָּה פְּרָבִי שְׁמַעוֹן תִּילִיד וְאֵי לֹא תִילִיד" (מכות י"ז), כי הרשב"י הוא מגלה לעולם את תורת הסוד ועל ידו יכולים אנו לעסוק בתורה ועבודה לשמה לתקן התיקונים כראוי, ועל ידי זה להתדבק בה' ושכינתו ביחודא שלים בשם כל ישראל.

הכנה האמיתית לביאת המשיח

איך נינצל מחבלו של משיח ובמה בונים את סוכת דוד, שביום צרה ימלטהו השם, וכיצד נרבה זכויות ונזכה לחומה ומגדל "אלף המגן" על כלל ישראל?

וחובת הזהירות מפני היצר וכת דליה המונעים את ישראל הקדושים ללמוד זוהר הקדוש

ביאור גדול לדעת מי הם הערב רב, וכיצד להינצל מהם

הנה הוא עומד אחר כתלינו...

שופר של משיח נשמע פעמיו מצלצלים ברמה – כל אחד מתכונן בחיל, לקבל פני משיח בגיל, בבואו יבדוק כל יחיד, האם מילא הוא את התפקיד, ומה הכנתך לאותו הזמן? האם

התיק ארוז ומזומן? ספר הזוהר הקדוש בפנים? אם לאו אוי לה לאותה קבלת פנים, כי הזוהר הקדוש הוא כרטיס הכניסה לקבלת המשיח, בהגלות כבוד רם ונשא, חושו ומהרו להתבונן בחכמה, לרכוש הספרים וללמוד בדת תורה תמימה.

להתחברות למפעל הזוהר העולמי: 0527-651911

"מי יתן מציון ישועת ישראל בשוב יהוה שבות עמו יגל יעקב ישמח יעקב ישמח ישראל"

(תהלים ז' י"א)

כשהיינו ילדים שמענו איומים שהערבים רוצים לזרוק אותנו לים, ומשחר ילדותינו אנו נושאים זאת בליבנו. כילדים לא הבנו למה הערבים כל כך שונאים אותנו, מה עשינו להם? כשגדלנו, ולמדנו תורה, למדנו שזו הלכה: עשו שונא ליעקב, וזה חוק חיים!

שאלנו עצמינו, במה חטאנו? למה כולם קמים עלינו? כיצד יתכן שפיסת אדמה קטנטנה, הנקראת ארץ ישראל, יוצרת ומעוררת מחלוקות אינסופיות ומלחמות אלפי שנים?

היום אנו יודעים, שארץ ישראל היא מקום הגשמי, הקדוש ביותר בעולם. וכידוע ליודעי ח"ן, כל דבר גשמי בעולם הזה הוא ענף רוחני של שורשו בעולם העליון, ולכן ירושלים, ומקום בית המקדש, הם ממש כנגד עולמות עליונים, כך שמקום בית המקדש הוא ממש כנגד עולם אצילות - גן עדן. ולכן לא מפתיע מדוע היו מלחמות קשות כל כך על הר הבית, התת מודע האנושי מוביל את האדם להלחם על קדושה.

היהודי מפחד מה"אחד", ולכן הוא לא מפחד מאף אחד⁴⁶, זאת הסיבה היחידה שהוא שורד כבר אלפי שנים, אולם, לצערנו, כשעם ישראל הוא במחלוקת, ומלחמות פנימיות ולא באחדות, והקפיטליזם ותרבות המערב הובילה את עמינו לתפיסה מעוותת שכל אחד צריך לדאוג רק לעצמו, ומקיים "לתאוה יבקש נפרד", תפיסה שהיא ניגוד מוחלט לתורתנו הקדושה, שזו תפיסה שמובילה לפירוד וכאוס, אז אם אנו נוהגים כך, אז אין פלא שהגענו למה שהגענו, שאנו בצרות צרורות, ומאוימים חדשות לבקרים בפצצת אטום, וחיינו תלויים בהחלטות של מטורף מאירן, לא מפתיע, שאנו מאבדים את ההגנות שלנו, ואז אנו מרגישים את עצמינו מאויימים ככבשה בין 70 זאבים. איומים של רעידות אדמה, פגעי טבע, קריסות כלכליות, אלימות, עוני צרות ומחלות.... נראה שאין מושיע, זה כבר קרה בהיסטוריה, הנורא מכל קרה, ובית המקדש חרב, היתה גלות איומה לעם ישראל, היתה שואה, והכל בגלל שנאת חינם.

איך אפשר לחבר את כל חלקי עם ישראל על כל גווניו? איך אפשר למנוע את כל המחלוקות, בפלגי העם? איך נתגבר על כל הכאוס, הצרות והייסורים שפוקדים את עם ישראל? מה ישנה את התמונה הכוללת? מה יאחד את עמינו? מה יגשר על כל המחלוקות? מה יגרום לאהבת חינם? מה ירז לנו את ביאת משיח?

46 מהכדור, אבל מי שיש לו אלוה אחד ושתי עולמות לא מפחד משום דבר בעולם, בטח לא מהכדור שלך, ובאמת בסייעתא דשמיא ניצל.

כמו שמסופר על הריי"ץ מליובאוויץ ז"ע - כשהיה בכלא הרוסי ואיימו על חייו עם אקדח בראש, אמר לגוי, מי שיש לו שתי אלוהים ועולם אחד מפחד

יש סוד אחד, פלא אחד, שהוא בבחינת נס.

מהו פלא? פלא הם אותיות א', ל', פ', שהן אותיות של אלופו של עולם!

מהו נס? חוק מעולם עליון שיורד ופורץ ומתערב לתוך מדרגה של עולם תחתון, ולכן הנס מצטייר כדבר שהוא לא במסגרת חוקים של טבע העולם... כמו שאומרים: זה מעל הטבע. זה שהעם היהודי שורד אלפי שנים, ואנו מוקפים מדינות אויב, ונצחנו במלחמות ישראל מעטים מול רבים, זה גדר של נס.

מהו אם כן הנס הגדול שאנו זקוקים לו, או הפלא שיכול להושיע את עם ישראל, שהוא בבחינת אור הגאולה? - ידוע הסיפור... שאדם הלך לחפש אוצר בדרך רחוקה, וכאשר הגיע לארץ הרחוקה, התברר להפתעתו שאותו אוצר מיוחל שהוא מחפש כל חייו, טמון ליד התנור בתוך ביתו. - הנס הגדול הוא ספר הזוהר, שנכתב לפני אלפיים שנה, על ידי התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי, זיע"א.

האבסורד הוא, שהנס נמצא וקיים כבר אלפי שנים, אבל רוב רובינו לא במודעות אליו, הוא כמו במצב רדום בתודעתנו, הוא כפי הנראה נמצא כמעט ברוב רבם של בתי ישראל, והוא כבר נכתב לפני 2000 שנה.

המקובל האלוקי, הרב יהודה אשלג זצוק"ל, ידע את הסוד הגדול של ספר הזוהר, ועשרים שנה לפני פרוץ מלחמת עולם השניה פנה לראשי ישיבות באירופה והתחנן שילמדו את ספר הזוהר, כי ידע ברוח קודשו שנגזרה גזרה קשה על עם ישראל, אולם לצערינו, ראשי הישיבות דחו את הצעתו... והנורא מכל קרה.

אם כן, בואו לא נהיה שוב שאננים, הבה נתעורר מתרדמתנו ונבין מהו הנס שיביא את הגאולה. למה ספר הזוהר הוא בבחינת פלא ונס? כי רבי שמעון כתב אותו מתוך השגה של עולמות עליונים, כלומר תודעתו של רשב"י היתה בעולם אצילות, ומתוך מקום רוחני זה כתב, כתבים שהם מתוך עולם של גן עדן העליון, שהכל שם מושלם, באחדות פשוטה, אין שום רע, הכל טוב. וברגע שאדם קורא את ספר הזוהר, המילים שבו, הם בעצם מעין "יבוא" של כוחות, של אנרגיה מעולם של גן עדן, החודרים ויכולים לפרוץ את גדרי וחוקי העולם הזה, ולחולל ניסים כפשוטם. ולסלק כל רע. למה?

איך זה מסלק את הרע? נסביר על דרך משל: כאשר מדליקים נר בחדר חשוך, כל החושך מיד מסתלק, כך אור מעולם עליון שחודר לעולמינו מסלק כל רע ממנו, שהרע הוא כל הייסורים, מחלות, צרות, מחלוקות מלחמות, פצצות אטום, כמו מחזיר את כולם לאחדות, אהבה ופשטות כמו בעליונים.

ולכן לא לחינם, רבי שמעון התבטא וכתב בספר הזוהר: "שבזכות ספר הזוהר יצא עם ישראל מהגלות ברחמים".

ולכן עתה שגילינו לכם הסוד הגדול והנורא, שכל המקובלים כתבו, שדוקא בדורינו זה, דור הגאולה, כולם, צריכים ללמוד זוהר, אפילו ילד בגיל תשע (הצדיק מקאמארא ז"ע).

הבה נתאחד במהרה, וכאשר כל יהודי יקרא בכל יום דף זוהר ביום, מתוך אחדות אמינית, אהבה ישראל וציפייה לגאולה, הדבר הזה יחולל פלאים של "עין לא ראתה אלקים זולתך סלה".

יָדוע מה שפָּתוב בְּזוהר הקדוש שָׂרַק אֵלוֹ שִׁילְמָדוֹ זוהר הקדוש יִצְעָלוּ בְּמִלְחַמַּת גּוֹג וּמָגוֹג שׁוּה בֵּא בְּקִרּוּב מִמֶּשׁ, זוה מלחמת העולם השלישית שהחפץ חיים אמר: שמלחמת העולם השנייה היה צחוק נגד מלחמה השלישית, זאת אומרת אנחנו קרובים לשואה כזאת גדולה כמו שכתוב בזכריה (י"ג, י"ד, ויחזקאל, וישעיה כ"ח) וְרַק בְּזָכוֹת לִימוּד הַזּוהַר נִזְכָּה לְבִלְתִּי יִדַּח מִמְּנוֹ נְדַח, וְלִיקַר הַרְגָעִים, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר "לְרַגְעִים תִּבְחַנְנוּ". וְכִמּוֹה גֹדֵל פּוֹעֵלִם וּמִסִּירוֹת נִפְשָׁם, בְּלִימוּד הַכּוֹלֵל הַזֶּה זוהר הקדוש שָׁעַל יְדֵי זֶה מְקַרְבִּים לְבָם שֶׁל יִשְׂרָאֵל לְאַבְיָהֶם שֶׁבִּשְׂמִיִם, בְּאָרְץ וּבְעוֹלָם כָּלוּ, וּמִמְנוֹ יִשְׁקוּ הַעֲדָרִים וְכָל הַצְּמָאִים מִמְנוֹ שׁוֹתִים, וּבְזֶה יִתְעוֹרְרוּ כָּל יִשְׂרָאֵל לְשׁוּב לְאַבְיָנוֹ שֶׁבִּשְׂמִיִם.

מורי ורבותי!! כאן נגלה את הסוד הגדול למה אנחנו בגלות כל הרבה שנים, עם כל כך הרבה צרות, ולמה עוד לא זכינו להיגאל?: רבי חיים ויטאל זי"ע כתב: בגלל הערב רב נשתברו הלוחות, שהיה כתוב בהם סתרי תורה מצד עץ החיים, ונתנו להם מצד עץ הדעת טוב ורע; ולכן נשברו הלוחות הראשונות מסטרא דעץ החיים, ונתנו להם מסטרא דעץ הדעת טוב ורע, משונה, שפחה דמטרוניתא, עכ"ל. וכל אלו שלא לומדים זוהר הקדוש הם המעכבים הגאולה.

הגר"א זי"ע ציוה לכל אנשיו ללמוד זוהר כל יום. והצה"ק רבי יצחק אייזיק מקאמארנא זי"ע אמר על הגר"א זי"ע, שבא במיוחד לעולם הזה ללמד תורת הסוד, וכתב הרבה ספרים על הסוד, ואמר שרק בזכות לימוד הקבלה וישוב ארץ ישראל יבוא הגאולה.

כדאי הוא רבי שמעון לסמוך עליו בשעת הדחק

על כן בוודאי צריכים להתחזק וללמוד בדברי קדשו של התנא האלוהי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א, המבטיח שבזכות הקריאה בספר הזוה"ק נצא מן הגלות ברחמים, (אף ללא הבנה כלל כידוע מדברי רבותינו). וכדאי הוא רבי שמעון לסמוך עליו בשעת הדחק. לכן כל אחד ואחד צריך להשתדל מידי יום לקרוא מספר דפים מספר הזוה"ק ובפרט בכל יום ויום ללמוד דף אחד לכל הפחות מספר התיקונים להצלחת כלל ישראל ולקירוב הגאולה. על כן בואו ונתמסר למען הגאולה, ונתקדש בתורה, וכל ישראל ילמדו זוהר הקדוש בכל יום, ואם אתה עושה כן, אשריך בעולם הזה, וטוב לך לעולם הבא, ובודאי תיכף ניגאל, כדאיתא בזוהר רעיא מהימנא פרשת נשא (דף קכד, א): דבגיניה "וקראתם דרור בארץ", ובזכותיה יתקיים "ה' בדרך ינחנו ואין עמו אל נכר". וְכִלְנֵי כְּאֶחָד נִזְכָּה שִׁיקִים בְּנוֹ נְבוֹאֵת הַרְשִׁבִּי "זָכָא דְרָא דְהָאִי אֲתַגְלִיא בֵּיה וּבְסִגּוּלַתּוֹ "וּקְרָאתֶם דְרֹר".

תוכחת הזוהר

לכל האדמורי"ם, ראשי ישיבות, רבנים, מגידי שיעורים דף היומי ושולחן ערוך, ודרשנים המעוררים את הרבים לעשות תשובה, - ובפרט לכל המוציאים עלוני תורה, ולכל העיתונאים ולכל כלי התקשורת!!!

וּמְרַדְכֵי יָדַע אֶת כָּל אֲשֶׁר נַעֲשָׂה... וַיֵּצֵא בְּתוֹךְ הָעִיר וַיִּזְעַק וְעָקָה גְדֻלָּהּ וּמְרָתָה... שֶׁקַּיִן וְאַפְרָיִם יָצְעוּ לְרַבִּים... וַיֹּאמְרוּ מְרַדְכֵי לְהָשִׁיב אֶל אֲסַתֵּר אֶל תְּדַמִּי בְּנַפְשָׁךְ לְהַמְלִיט בֵּית הַפְּלֹךְ מִכָּל הַיְּהוּדִים. כִּי אִם הִחְרַשׁ תַּחְרִישִׁי בְּעַת הַזֹּאת רִוּחַ וְהַצֵּלָה יַעֲמוּד לַיְּהוּדִים מִמָּקוֹם אֲחֵר... וּמִי יוֹדַע אִם לְעַת קְזָאת הַגְּעֵת לְמַלְכוּת... וַיַּעֲבֵר מְרַדְכֵי וַיַּעֲשֶׂה כְּכָל אֲשֶׁר צִוְּתָה עָלָיו אֲסַתֵּר.

(אסתר פרק ד א-יז).

1. **האם ידעתם:** כי תקבלו עונש גדול, על כל עבודה שלכם, [שאתם חושבים שאתם מוזכי הרבים - ובנתיים אתם מוזיקי הרבים] אם אתם לא עוסקים וקשורים בכתיבת ו/או הפצת מאמרי זוהר הקדוש, כל שבוע? [שאתם יכולים לקבל הכל בחינם].

2. **האם ידעתם?** שמשה רבנו ע"ה אמר (זוהר נשא קכ"ו), כי בזכות ספר זוהר יפקון ישראל מגלותא ברחמי? [וזה לא נאמר על שום לימוד רק על לימוד הזוהר הקדוש]

3. **האם ידעתם?** שאם אין אנו אומרים לכם את האמת - אנו ערב רב וקליפת עמלק? [וכן כל הרבנים שלא אומרים לכם את האמת] (הגר"א).

4. **האם ידעתם?** מה שכתוב בתיקון מ"ג ותיקון ל' - מדוע אמירת קריאת שמע לא נשמעת? - ומדוע "אין קול ואין עונה" - והתפילה ח"ו לא מתקבלת? - מדוע השפע שעם ישראל ראוי לו, אינו מושפע אליו? ונשמותינו משולות לארץ חרבה ויבשה? היודעים אתם כי אנו תחת איום של פצצת אטום, כל העולם עומד בפני מלחמת עולם שלישית, מהפיכות ומלחמות, אסונות, ופורענויות בכל העולם כולו. ועל מה עושה ה' כל זה? ומה תפקידנו לעת כזאת?! מי הם האחראים לכל זה?

וכבר אמרו האחים השבטים הקדושים ליוסף הצדיק ע"ה "אָבֶל אֲשָׁמִים אָנַחְנוּ עַל אָחֵינוּ אֲשֶׁר רָאִינוּ צָרַת נַפְשׁוֹ בְּהִתְחַנְּנוֹ אֵלֵינוּ וְלֹא שָׁמַעְנוּ עַל פֶּן בָּאָה אֵלֵינוּ הַצָּרָה הַזֹּאת, וַיַּעֲנוּ... אַתֶּם לֹא אָמַרְתִּי אֵלֵיכֶם לֵאמֹר אֶל תַּחֲטְאוּ בְיָדְכֶם וְלֹא שָׁמַעְתֶּם וְגַם דָּמְוּ הֵנָּה נִדְרָשׁ". (בראשית מב כ"א כ"ב). ומה עלינו לעשות הכל לפניכם מהזוהר הקדוש - בתיקון מ"ג ותיקון ל':

וזה לשון תיקוני זוהר תיקון מ"ג: - מדוע קריאת שמע אינה נשמעת?

בְּרֵאשִׁית תַּמָּן אֶת"ר יְב"ש, אמר רבי שמעון, במלת בראשית יש אותיות את"ר יב"ש, ביאור היסוד הנקרא מקום, הוא יבש, ומבאר, וְדָא אֵיהוּ נְהָר וְנְהָר יְחָרַב וְיָבֵשׁ (ישעיהו י"ט ה), וְזֶה הוּא נְהָר יְחָרַב וְיָבֵשׁ, כלומר היסוד חרב ויבש ממימי השפע, ואינו יכול להשפיע למלכות, בְּהֵוָה זְמַנָּא דְאֵיהוּ יָבֵשׁ בְּאוֹתוֹ הַזְּמַן שְׁהוּא יְבֵשׁ, וְאֵיךְ יָבֵשׁ, והמלכות היא יבשה, כי לא קבלה השפע מהיסוד, צְוּוּחִין בְּנִין לְתַתָּא בְּיַחְוָדָא וְאִמְרִין שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, צועקים הבנים בני ישראל למטה בעולם הזה, באמירת יחוד השם "שמע ישראל" להעלות התפילה כתיקונה, וְאִין קוֹל כְּלוּמַר, כל קריאת שמע לא נשמעת, וְאִין עוֹנָה, ובגלל כך, אין נענית ומתמלאת בקשתם בתפלתם, הֵדָא הוּא דְכְּתִיב (משלי א כח) אֵץ וְקָרְאוּנִי (כלומר, דאז הוא קריאת שמע ותפלה, גר"א) וכשישראל הם בצרה, וצועקים וקוראים להקב"ה בקריאת שמע, אבל וְלֹא אֶעֱנָה. אני לא אענה אותם בתפלתם. (ביאור הגר"א דף צ"ב, וכסא מלך)

5. **האם ידעתם?** מה שכתב מרנא רבינו ישראל מאיר הכהן הגדול החפץ חיים זצ"ל, כי מלפנים כל יהודי הפשוט ביותר, היתה אמונתו בדברי הזוהר הקדוש באמונה חושית

פשוטה ואמיתית בלי שום פקפוק כלל, עכת"ד. - והצדיק הקדוש רשכבה"ג בעל חידושי הרי"ם זי"ע, אמר ברוח קדשו: כי אי אפשר לזכות לאמונה פשוטה ואמיתית בלי לימוד הזוהר הקדוש. ונכדו הצה"ק בעל אמרי אמת זיע"א כשראה את גדולי המקובלים בירושלים עיה"ק ובראשם המקובל האלוקי רבי יהודה פתייה זי"ע [שקיבל הסכמה מהרשב"י על ספרו יין הרקח על האידרות, (ראה כוח הזוהר באריכות)], בוכים ומתחננים על נפשם בתפילות נוראות ומיוחדות למען הציל את יושבי ארץ ישראל מהחרב של העמלקי הגרמני ימ"ש, אמר שבוודאי יושבי ארץ ישראל ינצלו, ואילו היו לנו צדיקים כאלו באירופא לא היתה בכלל השואה הנוראה. [והצדיק המקובל האלוקי רבי יהודה פתייה זי"ע, אמר שכל הצרות שקראו בשנת תרע"ד היו אחרי פטירת שני הצדיקים רבנו יוסף חיים הבן איש חי ורבנו שמעון אגסי זיע"א, היה שלוש שנים בצורת ורעב ואחר כך בא ארבה שאכל את כל התבואה, ושיטפונות רבים שהציפו את בתי העיר וכולם ברחו, ונחרבה כל העיר והרגו והמסו כמו בשואה רח"ל, וז"ל: והנה בעירנו בגדד יבנה עירנו אמן, היו לנו שנים פרובים זהב הסוככים על העיר מבית ומחוץ והמה אשר היו לנו לחומה ולמחסה ביום זעם, הראשון בקדש צדיק יסוד עולם חכם רבי יוסף חיים בן חכם רבי אליהו בן חכם רבי משה בן חיים וז"ל וקדוש לברכה. ושני בקדש הרב הגאון חכם רבי שמעון אהרן אבא בר אבא המקנה אגסי וז"ל וקדוש לברכה, המחבר ספר בני אהרן על שער הגלגולים, אשר ב' צדיקים אלו הם לבדם היו נמצאים בעירנו שרב עסקם היה בעץ חיים ובשמונה שערים כל אחד ואחד הוא עוסק לבדו בחדר משפיתו בפני עצמו, והמה בזכותם וצדקתם היו מגנים על העיר זה מפה וזה מפה, אפס כשגמרו העוונות ונלקח ארון האלקים חכם רבי יוסף חיים זכרונו לברכה בשנת ה'תרט"ט ב"ג אלול התחילה העיר להיות צולעת מהלכת על רגל אחת והתחילו הצרות לבוא כי אחרי קבורתו נלקחו בחורי ישראל לעבודת הצבא למלך ישמעאל ללמדם סדר המלחמה והיו כל העם מיללים ובוכים, והיינו מתנחמים בחכם רבי שמעון אהרן וז"ל לברכה וכל העם ענו אחריו עוד לא אבדה תקנתנו כי הוא יכול למלא מקום הרב חכם רבי יוסף חיים זכרונו לחיי העולם הבא. אף לא פאשר דמינו פן היתה, פי מעשה שטן הצליח וגם באותו צדיק פגעה מדת הדין, פי אחרי חמשה שנים בליל ו' ח' לחדש מנחם שנת המביט לארץ ותרע"ד נסע גם הוא למנוחות ועזב אותנו לאנחות. ובהסתלק גם חכם רבי שמעון זכרונו לברכה אז פבה מהעיר גם שביב האחרון. יוס"ף איננו ושמעון איננו. והיתה עת צרה ליעקב צרה כמבפירה פי בליל י"א מנחם אב, אחרי פטירת חכם רבי שמעון זכרונו לברכה, בבקר השכם נדבקו מודעות אדמים מטעם המלך וגדוליו בכל השוקים ובכל המקומות ובתוף המודעות מציר חרב אדם לאות מלחמה ממלכה בממלכה. ממלכת קוסטנטינא בממלכת בריטניא. ותכף התחיל לקבץ את בחורי בני ישראל לצאת למלחמה להלחם עם בריטניא. והיו מסייעין אותם מעיר לעיר וממדבר למדבר בהרים ובגבעות עד הגיעם עד מקום קשרי המלחמה, ומני אז והלאה מצאנו רבות רעות וצרות והיו הצרות דוחקות זו את זו כל אחת רוצה להקדים את פני חברתה ואין שעה בלא רעה ואין רגע בלא נגע, וגזרות קשות נתחדשים בכל יום נוסף על יום אמתול, וכו'...

5. האם ידעתם? שהמקובל האלוקי בעל הסולם הכין תרופה למכה, אולם רבני אירופה לא הבינו זאת!!! - רבינו הקדוש בעל הסולם, ראה ברוח קדשו כ- 20 שנה קודם השואה את גזירת ההשמדה ומסר נפשו, צעק והתחנן בפני גדולי ישראל באירופה שיורו לתלמידיהם ללמוד הזוהר הקדוש, אולם נדחו תחנוניו - בשנים תרע"ז - תרע"ט, לאחר מלחמת העולם הראשונה, רץ הגה"ק רבינו יהודה לייב אשלג זצוקלה"ה בעל "הסולם" זי"ע ופנה לגדולי ישראל באירופה והתחנן בפניהם שיורו לתלמידיהם וחסידיהם ללמוד הזוה"ק והוכיח הנכתב בספה"ק על החיוב בלימוד הזוה"ק, אך לצערנו דחו תחנוניו בתירוצים למיניהן.. בשנת תרע"ט צעק הגאון הק' הנ"ל שנגזרה הגזירה בשמים!!! והזהיר רבינו מ"העננים השחורים" שעולים על אירופה ואמר שנותנים לנו 20 שנה לברוח לארץ ישראל ששם לא יהיה חורבן!!! כששמעו זאת החלו לכנות את הגאון הק' הנ"ל "ציוני" ולא התייחסו לדבריו כראוי. - הכתובת היתה כתובה על הקיר! - ועכשיו שוב כתובה - כמה עוד אפשר להתנהג כבת יענה? - עורו ישנים מתרדמתכם עורו!

6. האם ידעתם? למה 30.000 יהודים צעקו בכותל המערבי, שמע ישראל ה' מלך וכו' צועקים ה' הוא האלוקים ולא יורדת אש מן השמים!!!! - למה?

7. האם ידעתם? למה מאות אנשים לובשים שק ואפר בכותל המערבי וצועקים ובוכים ומשיח לא בא?!!!

8. האם ידעתם? למה הגזירות הנוראות לא הפסיקו? ויש אלפי אלמנות ויתומים, בזמן קצר אנשים צעירים בחורים וילדים נאספו רח"ל, - למה? למה? למה? - הרשב"י כתב כבר את התשובה לפני 2000 שנה, בגלל שלא לומדים, דקה זוהר ביום!!!

9. האם ידעתם? שכל מי שלא מוחה נתפס ח"ו (שבת נה), וחייב על כל דם שנשפך רח"ל. ומה נוראים דברי המדרש רבה איכה - עה"כ ויצא מבת ציון, וזל"ק: היו גדולי ישראל רואין דבר עבירה והופכים פניהם ממנו, אמר להם הקב"ה תבא שעה ואני עושה לכם כן, עכ"ל. ובאדר"נ (פכ"ט) וז"ל: מפני מה מתים ת"ח בלא זמנם מפני שהם בוזים בעצמם שאינם נוקמים ונוטרים כנחש על דברי תורה ויראת שמים, עכ"ל. ראה מה שכתב הלוחם הגדול מוהר"ר חיים סופר זצ"ל בספרו הבהיר שערי חיים (דף ו' ע"ב), וז"ל: אוי מיום הדין ואוי מיום התוכחה בבוא עת מועד לכל חי, וכי יפקוד ד' על מעשי אנוש ועל פעולות אדם שיחופש וימצא כתוב: צדיק זה חלל שבת, חסיד זה עבר על נדה, ירא אלקים זה עבר על נבילה וטריפה ושעטנו, קדוש זה עבר על אשת איש, וישתוממו כל אנשי אמונה וישאלו הלא הצור תמים פעלו, ויענהו ד' בסערה: הלא ה' בכחך למחות באיש פלוני אלמוני רשע. מדוע לא זכרת אותו ולא פקדת עליו אשמו וכו' עכ"ל. ונוסיף על דבריו כי יאמרו בשמים קדוש זה הרג שש מליון יהודים, וצדיק זה נהרגו על ידו תינוקות וילדים בשואה, וכל זה מפני שלא למד ולא לימד את סודות התורה. ובמבט מעמיק יוצא מדברי הרשב"י (תיקון מ"ג תיקון ל') "שכל מי שאינו לומד את ספר הזוהר הקדוש, הרי גורם הוא בזה, לבזה חרב הרג ואבדן לעולם, ואלו עבירות שבין אדם לחבירו שאפילו יום הכפורים אינו מכפר עליהם, ובאופן כזה אין באפשרותנו לקיים "עד שירצה את חבירו" מחמת שנאבדו כבר רח"ל, כמו שכתב בספר זוהר מגנא ומצלא, ובספר סוד ה', ועוד, וכן כתב הגוב"י. הג"ר מנחם מענדל

הלפרין זצ"ל: העניים וההרוגים בזמן הגלות תובעים בבית דין של מעלה את התלמידי חכמים שלא למדו קבלה, ומענישים אותם על כך: וזה לשון בעל הגוב"י על 'עץ חיים' (בהסכמה שנתן להג"ח חיים שאול דוויק זצ"ל על ספרו 'איפה שלימה') [הצדיק הקדוש רבי חיים שאול הכהן דוויק, ז"ע, מנחה גם ה"שד"ה" י"ד בחשוון התר"ח - ד' בטבת התרצ"ג היה רב, דין וראש ישיבה, רבה הראשי של ארם צובא שבסוריה, ומגדולי המקובלים בדורו]. מי שאינו לומד נסתר וחקמת ספר הזהר, תסמנה שערוֹתיו ובשרו יעשה חדודין חדודין בהעלותו על לבו כי ענייתא דישראל, הגזרות והמלחמות, המשיסות וההרגות, הוא בעצמו גורם לזה. ובפמליא של מעלה העני יחיבו על דלותו ושללותו, וההרוג על הריגתו, וכל זה נקרא חטאים שבינו אדם לחברו. אשר גם יום הכפורים אין מכפר עליהם, אזי לנו מיום הדין והתוכחה, עכ"ל. ואנו רק שליחים של כל גדולי ישראל להצלת עם ישראל מפצצת אטום, כמו שאמחז"ל, (שבת נה, ג' לקוט שופטים רמז, סח, מדרש רבה א"ק נב. ועין חפץ חיים במקטב כ"ח), עליו לדעת כי בנפשו הוא, ויתבע חס ושלום על זה. והזהר הקדוש מגלה את האמת מי נמנה אם עושי מצוה, ומתקבץ ואומר מי לה' אלי!!!

10. האם ידעתם? מה כתוב בזהר הקדוש פרשת בראשית (דף כ"ח ע"א), וז"ל: רבי שמעון בר יוחאי צועק ואומר ווי לעלמא דאינון אטימין ליבא וסתימים עיינין דלא מסתכלין ברוא דאורייתא וכו'... ולא עוזרים לשכינה בגלות ולא למשה רבנו שנמצא עמה, וכו'... ובגינה איתמר בגלותא בתראה, ולאדם לא מצא עזר אלא כולו כנגדו, עיי"ש, ובמקדש מלך פירש, (הובא במתוק מדבש), שהקב"ה לא מצא תלמידי חכמים שהיו עזר למשה בגלות, אלא כולם נחשבים כאלו הם כנגדו, לפי שאינם עוסקים בסודות התורה לסייע לתיקון השכינה עכ"ל, עיי"ש. ואתם בזה שאתם לא מפרסים את דברי הרשב"י אתם נגד השכינה הקדושה!!!

11. האם ידעתם? כי בפרסום לימוד הזהר אתם מצילים את עם ישראל? כמו שהגה"צ המקביל רבי יהודה ליב אשלג בעל מחבר ספר הסלם על הזהר הקדוש, ראה שמלחמת היטלער ימ"ש פרצה על העולם, ופחדו מאד שתגיע לארצנו הקדושה להשמיד להרוג ולאבד את כל היהודים מנער ועד זקן טף ונשים ח"ו. על כן אמר, היות ורבי שמעון בן יוחאי כותב בזהר הקדוש, בספרא דא פקון מגלותא, התחיל לתרגם הזהר בלשון הקודש כדי שכל יהודי יוכל להבין וללמד את הזהר הקדוש, ואמר שביום שיצא לאור הספר הראשון על הזהר הקדוש יהיה לרשע מפלה גדולה, וכך היה ביום שיצא לאור הפרק הראשון מספר הזהר, אז היה לו להרשע מפלה ונגמרה המלחמה של היטלער ימ"ש. ולא הצליח זממו להגיע לארצנו הקדושה.

12. האם ידעתם? שאנו זקוקים לרחמי שמיא, ויש כמעט אחד וחצי בליון ערבים שכלם רוצים לחסל את 15 מליון יהודים ח"ו, ואנו בטוחים, שאם נלמדו את הזהר הקדוש בכל יום ויום עשר עד 15 דקות, וכך כל אחד יגמר כל הזהר בשנה אחת, בודאי ננצל מחבלי משיח, כמו שכתבו גדולי הרבנים של חברי הבד"ץ עדה החרדית בירושלים עיה"ק בשנת תרפ"א בהבטחת רבי שמעון בן יוחאי ע"ה שבספרא דא פקון מן גלותא ברחמי.

13. האם ידעתם? שביום שאנשי מפעל הזהר העולמי" סימו את ספר הזהר הקדוש לפי סדר הדף היומי, הנדפס בי"ב פרקים לי"ב חדשי השנה, באותו היום ממש נפסקה

המלחמה של עופרת יצוקה בעזה, בחדש טבת לפני ג' שנים [מל' כסלו עד ח"י טבת - (למספרם בין 27 בדצמבר 2008) ל' בכסלו תשס"ט (ל-18 בינואר 2009)]. ונחזרו מליון אנשים לביתם, אחרי שהיו בגלות קשה כבר כמה שבועות. - אחר שבוע היה כתוב, בעתון חדש, בבית שמש, שרב הטילים שזרקו הערבים היו צריכים להגיע לבית שמש, וכל השלש שבועות האלו עבדו אצלנו כמה אנשים לערך 26-30 מעת לעת בלי הפסק, לסדר את הזוהר הקדוש ללמוד היומי, ואחר כך נודע לנו הנס הגדול שהציל את כל בית שמש מהטילים, וגם פן שבגמר הספר הזוהר הקדוש באותו היום ממש נגמרה המלחמה. [והגיע רק טיל אחד קרוב למקום של מחנה צבאי שיש שם פצצת אטום, וגם היה נס גדול שלא קרה כלום]. וגם במלחמת עופרת יצוקה היו נסים גדולים מאד כידוע. וראינו בעינינו את הנסים הנגלים, שקרו על ידי הדפסת ספרי הזוהר, עוד לפני שחלקו אותם לרבים, שרק כשעוסקים בהפצת הזוהר הקדוש יש כבר נסים גלויים.

14. האם ידעתם? שבזה שתכתבו כל שבוע בעלון שלכם, סיפורי הזוהר הקדוש וזוהר על פרכת השבוע - יופחתו מאד מספר היתומים והאלמנות? ועם ישראל יזכה לשפע של רחמים וניסים וטובות גלויים.

15. האם ידעתם? אבל אנו מאמינים בני מאמינים, שזאת התורה לא תהא מוחלפת, ועמך כולם צדיקים, וכולם ישמעו לדבריהם של מלאכי עליון, וכולם יתחילו ללמוד וללמד לכל הפחות דף זוהר ביום שלוקח רק דקה אחת, ובה יתוודע לך מי הם הצדיקים ומי הם האפיקורסים הדרדעים!!! וקול קורא מאת ה' "הבדלו מתוך העדה הזאת" (במדבר פרק טז כא), "ויעמד משה בשער המחנה ויאמר מי לידוד אלי ויאספו אליו כל בני לוי" (שמות לב כו), כמו שכתוב בזוהר הקדוש, שהקדוש ברוך הוא, לעת הגאולה רוצה לגאול את ישראל, אך אי אפשר שתשרה עליהם השכינה הקדושה, עד שיסתלקו ויבדלו מהם כל מיני הערב רב. ואז ומלאה הארץ דעה את ה' כמים לים מכסים, וכמו שהרעיא מהימנא מצוה אותנו ללמוד זוהר הקדוש דווקא, שתורת הרשב"י מאיר עד סוף הדורות, וצריך ללמוד ולא לתת מנוחה לקדוש ברוך הוא עד שיגאלנו

16. האם ידעתם? (זוהר פנחס ריט), ואם יעסקו בלימוד הזוהר הקדוש, אז זוכים ישראל ונגאלים תיכף ומיד ממש. כמו שאמר אליהו לרבי שמעון בן יוחאי "ובהאי חיבורא דילך יתפרקון כד איגליא בסוף יומיא" (כסא מלך תיקון מ"א).

מורי ורבותי, לא נעשה את השגיאה שעשו הרבנים באירופא שלא רצו לשמוע בקול הגה"צ בעל הסלם זצ"ל!!! אלא נתאחד כולנו למען השכינה הקדושה ולמען עם ישראל ולמען בטול הגזירות והאסונות וביטול גזירת גיוס בני הישיבות - בדקה אחת לימוד זוהר הקדוש באחדות ובאהבה של כלל ישראל - לתקן את החטא הקדמון של שנאת חינוס, נרבה אהבת קודשא בריך הוא אורייתא וישראל.

בואו ונתחבר להתאחדות הרבנים והקהילות תלמידי הרשב"י זיע"א

מי לה' אלי!!!

כבר אמרו חז"ל מיום שנחרב בית המקדש אין לך יום שאין קללתו מרובה מחבירו, ואמרו במדרש כל דור שלא נבנה בית המקדש בימיו כאילו נחרב בית המקדש על ידו. ולא חרבה ירושלים אלא בעון שנאת חינם!

קודשא בריך הוא וישראל ואורייתא חד הוא, (זוה"ק), בואו ונתבונן, מה גורם לפירוד העיקרי בינינו לאבינו שבשמים? אם היינו מאמינים באמת בה' יתברך, היינו אוהבים כל יהודי ממש כמו שהשם יתברך אוהב כל יהודי, ומי שאוהב כל יהודי, לא רוצה שיגרמו אסונות לעם ישראל, חלילה וחס, ומה עוד שזהו צער השכינה הקדושה, כמו שאמרו חז"ל במדרש: שאפילו אם רשע לוקה, שכינה מה אומרת כנגדו, קלני מראשי קלני מזרועי. וכבר גילה לנו הרשב"י ז"ע (תיקוני זוהר תיקון ל' ועוד), מפני מה כל אסונות הנוראות שקוראים, זה מכיון שלא רוצים ללמוד תורת הסוד ולא לומדים זוהר הקדוש, ופוגמים נורא נוראות, ולזה אין יראת שמים לתלמידים, (מהרח"ו בהקדמה לעץ חיים), ואין אמונה, (אמרי פנחס שער ט' יג), לא זוכים לתשובה ותיקון הנשמה, (מורה באצבע אות מ"ד), ונשארים בטמטום הלב, (מאה שערים לבעל התניא), ובגללם יש מגיפות ואסונות, (אמרי פנחס הנ"ל, רבי יהודה פתייה, בהקדמה), ואנא אנו באים, ואין אתנו יודע מה ילד יום, כי זקוקים אנו לרחמי שמים מרובים, מבית ומחוץ תצפנו.

על כן אנו מתאחדים באהבת חברים תלמידי הרשב"י ז"ע אשר אין ביניהם קנאה ופירוד חלילה, אלא הם באהבה ואחדות גמור כדאיתא באדרא: "אנן בחביבותא תליא", ואוחזים באילן החיים, כדאיתא בזוה"ק (רעיא מהימנא נשא) וכן אמרו בגמרא (שבת דף פח, ב'): "דאמר רבא למיימינין בה סמא דחיי, למשמאילים בה סמא דמותא", ופירש רש"י שם: למיימינינים - עסוקים בכל כחם, וטרודים לדעת סודה, כאדם המשתמש ביד ימינו שהיא עיקר, עכ"ל.

אלו שלומדים זוה"ק ומורים לתלמידיהם ללמוד זוה"ק הם המיימינים האוחזים בעץ החיים, וממשיכי דרכם של קדושי וצדיקי הדורות, מהרמח"ל הקדוש אשר רבינו הגר"א ז"ע חפץ להקביל פניו ולילך רגלי לקראתו אליו, אם היה נמצא בחיים חיותו [מווילנא לאיטליה, מהלך כשנתיים ברגל], וכל הצדיקים הקדושים מהבית דין הגדול של מהרי"ל דיסקין ז"ע בירושלים עיה"ק משנת תרפ"א, (19 שנה לפני מלחמת העולם השנייה), אשר חפצו לארגן אלף סיומי זוה"ק בארץ ובגולה, כדי למנוע את האסונות הנוראים, ואתם גם הקדוש מהרי"ל אשל"ג ז"ע, בעל הסולם, שהתחנן אז בפני רבני אירופא, שיתחזקו ויורו לתלמידיהם ללמוד זוה"ק, כי רק זה מה שיציל את עם ישראל, כפי שהורו וגילו לו מן השמים, (בכ"י), ולא שמעו ולא אבו, ולזה קרא כל האסונות האיומים בשוואה האיומה רח"ל, אשר הצדיק הקדוש האמרי אמת ז"ע, כאשר ראה את התפילות והבכיות והתיקונים הנוראים שעשו המקובלים הקדושים עם צדיקים נסתרים, ובראשם מורינו הקדוש המקובל האלוקי רבי יהודה פתייה ז"ע - אמר "שאילו היה לנו כאלה צדיקים וכאלה תפילות ובכיות [אשר אי אפשר להגיע לפנימיות הלב טהורה בלי לימוד זוהר הקדוש תורת הסוד], באירופא, בוודאי שלא הייתה השוואה הנוראה, והיו ניצלים רבבות ומיליוני יהודים, עכת"ד.

כל העיר באגדאד כל הבחורים והאנשים לקחו לצבא והרגו אותם אחרי שנפטר הצה"ק בעל בן איש חי וצוקללה"ה, ולא היה מי שיגן עליהם בלימוד הזוהר הקדוש, (בית לחם יהודה הצה"ק רבי יהודה פתייא וצוקללה"ה).

אפו אתה???

האם אתה שומע בקול הקב"ה?

קדם שיורדת הנשמה מעולם העליון להאי עלמא הקדוש ברוך הוא משביע אותה לעסק ברזי דאורייתא כדאיתא בזוהר פרשת תרומה (דף קס"א): הרי לך בפרוש מדברי זוהר שתכלית בריאת האדם כדי שילמד החכמה הזאת וקדם ביאת הנשמה לעולם הזה הקדוש ברוך הוא משביע הנשמה לעסק בהאי עלמא ברזי דהימנותא ברזי דאורייתא - גם ביציאת הנשמה לעולם הבא אינה יכולה להשיג לאור עליון למעלה אל מקום הרמתה אשר שם אהלו מתחלה לחזות בנעם הניה פני מלך חיים אם לא בהתעסקות החכמה הזאת (ויקהל משה דף ה: אור הזוהר דף 161).

האם אתה שומע בקול משה רבנו?

משה רבנו מצוה אותנו ללמוד זוהר הקדוש דווקא, שתורת הרשב"י מאיר עד סוף הדורות, וצריך ללמוד ולא לתת מנוחה לקדוש ברוך הוא עד שיגאלנו (זוהר פנחס ר"ט).

מקנא הרי"ח הטוב בספרו "בן איש חי" (פרשת שמות שנה שנה), כתב וזה לשונו: כתבו המקבלים ז"ל, דגדול פעל הנעשה מעסק התורה ביום שבת, אלף פעמים יותר מן הנעשה מעסק התורה של ימי החול. עכ"ל"ק.

רבנו מרדכי שרעבי זי"ע התבטא פעם באזני מקורביו ואמר: "שעה של למוד תורה על דרך הפשט ביום השבת, שונה ללמוד שנה שלמה ביום חל. ושעה אחת של למוד זוהר וקבלה ביום חל, היא כמו שנה של למוד פשט ביום חל. ולמוד הקבלה וזוהר ביום שבת במשך שעה שונה ללמוד שבועים וחמש שנה בימות החל". ופסק הגה"ק הפך החיים (קני"ה סקי"ב), דלמוד הזוהר יחשב ללמוד הקבלה.

פלא יועץ: ואפילו אי לא ידע מאי קאמר ושוגה בו שגיאות הרבה הוא חשוב לפני הקב"ה כדכתיב ודגלו עלי אהבה ופרשו חז"ל ודלוגו עלי אהבה, עכ"ל.

"כסא מלך" (תקון מ"א): כי למוד זוהר הקדוש בגירסא בעלמא בונה עולמות, וכל שכן אם יזכה ללמוד ולהבין אפלו פרוש מאמר אחד, [עכשיו יש כבר זוהר בלשון הקודש] יעשה בו תקון למעלה בשעה אחת מה שלא יעשה בלמוד הפשט שנה תמימה, ומבטח לו שהוא בן עולם הבא מבני היכלא דמלכא, ויהיה מרואי פני המלך היושבים ראשונה במלכותא דרקינא.

למי שורפים נשמתו בכל יום ויום

בזוהר (פרשת פקודי רמז): אפלו יש בידו כל מעשים הטובים שבעולם השרפים בעלי שש כנפים שורפים את נשמתו בכל יום ויום, (ספר הברית חלק ב' מאמר יב פסק ה').

אשריהם כל אלו שמשתדלים בתורה

בזהר שיר השירים: אשריהם כל אלו שמשתדלים בתורה, לדעת את חקמת רבונם, והם יודעים ומסתכלים בסודות העליונים. משום שפשאדם יוצא מן העולם הזה, בזה מסתלקים ממנו כל דיני העולם. ולא עוד, אלא שפוחתים לו שלשה עשר שנים של סודות אפרסמון זך, שהחכמה העליונה תלויה בהם.

כולנו יודעים את המצב שבו אנו נמצאים! ומי יודע מה ילד יום!!! - משה רבינו, אליהו הנביא, ורבי שמעון בן יוחאי עליהם השלום, מגלים לנו, שרק בספר הזהר יפקון מן גלותא ברחמי, כי הזהר הקדוש הוא כמו תיבת נח ורק אלו שילמדו זהר הקדוש ינצלו בתבת נח שהוא הזהר הקדוש, וינצלו מחבלי משיח, ובזה תלוי סוד הצלת עם ישראל בדור האחרון וגאולתו, בכח וסגלת למוד הזהר הקדוש.

זעקת השכינה - מפי הגה"צ המקובל רבי יקותיאל פיש שליט"א

[הדברים נכתבו בהתייעצות עם גדולי תורה].

איך יתכן שכבר באו כל הסימנים שבן דוד בא עד האחרון שבהם, ועד בכלל, ועדין לא תיקנו בכל הכוללים לימוד חובה של לפחות כמה דקות ביום, בספר הזהר להצלת עם ישראל?

איך יתכן שדם ישראל נשפך כמים ולא מנסים את העצה היחידה שמובאת בחז"ל שיכולה להציל את עם ישראל גם בדור שכולו חייב להביא את הגאולה ברחמים?

האם מחכים חס ושלום לנהרות של דם ואז יתעוררו? מדוע לא מנסים לכל הפחות להראות לקב"ה שרוצים את העצה היחידה שכתובה בתורה שבעל פה מפי חז"ל, ולהתחיל לכל הפחות עם לימוד נגלות הזהר?

היכן בני עדות המזרח שאבותיהם ואבות אבותיהם עסקו בעיקר בחכמה הזאת, ובזכות זה זכו שהיטלר ימ"ש לא נכנס למדינות שלהם? מדוע עדין לא תיקנו לימוד ברבים בכל כולל, בספר הזהר ובשאר ספרים שעוסקים בפנימיות התורה?

איך יתכן שרובבות לומדי התורה הגיעו למצב של דוחק גדול בפרנסה שרק הולך ומחריף ח"ו, ועדין לא עשינו שום חשבון נפש על מה באה עלינו הצרה הזאת, ומה הקב"ה דורש מאיתנו, ולא עשינו שום תקנה של לימוד ספר הזהר ברבים שהובטח לנו מפי חז"ל שיתן לנו מחסה ושובע ופרנסה בהרחבה גם בזמנים הקשים?

איך נוכל להתעלם מזעקת השכינה על בניה התינוקות שנשבו שנמצאים בסכנת חיים ובידינו להצילם, האם נוכל לומר ידינו לא שפכו את הדם הזה? כדברי הזהר בפרשת נשא, ובגין דעתידין ישראל למטעם מאילנא דחיי דאיהו האי ספר הזהר יפקון ביה מגלותא ברחמי.

רבי יעקב צמח זצ"ל: (בהקדמה לספרו 'קול ברמה', על אידרא רבא) "רחל מבכה על בניה" שאינם עוסקים בחכמה הזאת הממחרת את הקץ, ולזה אין משיח בא, כי אין מדרש קבוע בכל עיר ועיר כמו שיש בעסק התלמוד, ולכן "איננו", אין בניה מושכים וממחרים את המשיח.

בעל הגוב"י על 'עץ חיים' (בהסכמתו לספר 'איפה שלימה' על אוצרות חיים). העניינים וההרוגים בזמן הגלות תובעים בבית דין של מעלה את התלמידי חכמים שלא למדו קבלה, ומענישים אותם על כך.

רבנו האור החיים' הקדוש (ויקרא כה, כה) "כי ימוך אחיך וגו'", פרשה זו תרמוז ענין גדול, והערה ליושבי תבל, "ימוך", כשהתחוננים מטין מזרח הטוב מסתלקים ההשפעות, ומתמסכן עמוד הקדושה, כי העיקר תלוי בהתחוננים. "ומכר מאחוזתו", ירצה על המשכן משכן העדות אשר בעונותינו נמכר הבית ביד האומות, והודיע הכתוב כי גאולתו היא ביד הצדיק אשר יהיה קרוב לה', הוא יגאל ממכר אחיו, ובזה יגאל ה' ממכרו, ועל זה עתידין ליתן את הדין כל אדוני הארץ גדולי ישראל, ומהם יבקש ה' עלבון הבית העלוב.

מסקנת הדברים: כל ראש כולל, מגיד שיעור, ואדם שיש לו השפעה על רבים, יתקן אצלו במסגרת שלו כל יום חובת לימוד בספר הזוהר למשך כמה דקות להצלת עם ישראל. מתוך אמונה פשוטה בדברי חז"ל שזה הפתרון כמובטח, ועדיף לימוד ברבים בשיעור עם הבנה וכו', ומי שאצלו במסגרת עדין לא תיקנו את התקנה, יציל את נפשו בלימוד באופן פרטי כפי יכולתו, עכ"ל.

כולנו לשעורי תורה!!! כולנו חפצי חיים!!! כולנו לומדים זוהר הקדוש!!!

תורתו מגן לנו, היא מאירת עינינו, הוא ימליץ טוב בעדנו, אדוננו בר יוחאי.

ב"ה שזכינו כבר שישביבות וכוללים ומאות אלפים יהודים מתאחדים ביחד ללכת בדרכיהם של כל גדולי עולם זי"ע, להפיץ את הזוהר הקדוש, שכל יהודי יעשה סיום כל שנה על כל ספר הזוהר הקדוש, וכמו שמשנה רבינו עליו השלום הבטיח: "ובגין דעתידין ישראל ל"מטעם" מאילנא דחיי, דאיהו ספר הזהר, יפקון ביה מן גלותא ברחמי". פרוש: משום שעתידים ישראל לטעם מאילן החיים שהוא ספר הזהר, על ידו יצאו מן הגלות ברחמים.

על פן בואו ונתמסר למען הגאולה, ונתקדש בתורה, וכל ישראל ילמדו זוהר הקדוש בכל יום, ואם אתה עושה פן, אשריך בעולם הזה, וטוב לך לעולם הבא, ובדאי תכף נגאל, ויהי רצון שנזכה להיות מן הזוכים המאשרים, שהמשיח בלבדו ובעצמו יעיד עלינו – "בזכותך הגעתי". על פן, יהודים יקרים, תנו למוד לשם שמים, הקריבו מידקותיכם למען השכינה הקדושה, לעשות נחת רוח ליוצרנו, לגרם לפדות נפשנו, ולמדו בכל יום כמה דקות זוהר הקדוש.

"בזכותך הגעתי! לך יש חלק בגאלת העם"

התבטא פעם צדיק ואמר: בבוא מלך המשיח, עם ישראל נקבצו ונאו לך, ופליטת העם ששים ושמוחים, בעת הזאת יתבונן מלך המשיח בעיניו הטהורות יבחן כל אחד ואחד לפי מעשיו, לפתע ירים ידו ויראה באצבעו, כלם ירימו עיניהם בפליאה ויביטו במחזה, אז ישמיע מלך המשיח את קולו ויאמר, בהפנותו אצבע על יהודי מסים: "בזכותך הגעתי!", לך יש חלק בגאלת העם!". כך יראה על כל יהודי ויהודי שפעל למען ביאתו.

הלואי שנזכה להיות מן הזוכים המאשרים, שהמשיח בכבודו ובעצמו יעיד עלינו – "בזכותך הגעת". על פן, יהודים יקרים, תנו למוד לשם שמים, הקריבו מדקותיכם למען השכינה הקדושה, לעשות נחת רוח ליוצרנו, לגרם לפדות נפשנו, וכלנו כאחד נזכה שיקים בנו נבואת הרבי שמעון בר יוחאי "זכאה דרא דהאי אתגליא ביה ובסגולתו" וקראתם דרור" ותחזנה עינינו, בן דוד משיחנו מלך ביופיו יבוא ויגאלנו, ב"עוז" והדר אלקינו, ובשכר זאת א-ל חי חלקינו, ונחה עליו רוח ה' צורנו מגגנו, יגלה כבוד מלכותך עלינו, ואז ישמח לבינו, ותגל נפשנו, בישועת מלכנו, ונלך כלנו כאחד יחד לקבל את אור פני מלך המשיח במהרה בימינו אמן.

מתוך הספר "כי לא ידח ממנו נידח" הוצאה שלישיית [יג חשון תשע"ו] **שאלות ותשובות**

שאלה א': למה האדמו"ר שליט"א אומר וכתב על עדות הנער בן 15 שעבר מוות קליני, שהיא אמת - כאשר הרב הצדיק רבי אמנון יצחק שליט"א אומר שזה שקר!

תשובה - א': כאשר כתבתי ודרשתי לפני מספר שבועות ברדיו 2000 טרם שמעתי תגובתו של הרב אמנון שליט"א, (ויתכן שתגובת הרב שליט"א התפרסמה רק לאחרונה זמן רב לאחר דרשות).

תשובה - ב': לפני שבוע שאלתי לחסיד שלו שמתפלל בבית המדרש שלי מה אומר הרב הצדיק רבי אמנון שליט"א? [וכולם שמעו את התשובה] החסיד שלו ענה, שהרב אמנון שליט"א אומר שהוא כבר צועק אותם הדברים עשרות בשנים ולא מאמינים לו, ובא ילד ואומר כל מה שהוא אמר ולו כן מאמינים!

האמת: מגודל הכאב שיש להרב אמנון שליט"א להחזיר את כל היהודים בתשובה שעל זה מוסר נפשו עשרות בשנים, שאם ניקח את כל הרבנים בכל העולם כולו ביחד, לא זכו לעשות כל כך הרבה בעלי תשובה כמותו, ואשרי חלקו, ואשרי יולדתו שזכה לזה!

ומגודל ענוותנותו, לא משער לבד איזה כח גדול יש לו, שברוך ה' הכח של התשובה שלו כל כך גדול שאלפי אלפים אנשים הפסיקו לאכול בשר, ואוכלים היום רק דגים, וכל זה על ידי אותו צדיק אמת שגילה את האמת על כל הכשרויות והסכינים והסירכות וחלב ודם שרבני הערב רב מאכילים אותנו במזיד!

שאלה ב': הרב אמנון יצחק שליט"א מביא מומחה גדול שיודע שפת הגוף ואומר שהכל שקר, אז למה האדמו"ר שליט"א חושב שזה כן אמת?

תשובה - א. המומחה הזה, סביר להניח שמחלל שבת ואוכל טריפות והמוח שלו רחמנא לצלן היטמטם ולכן איך אפשר שאני אאמין לו?

ב. אם המומחה יאמר שזה אמת, מה יקרה? הוא צריך לעשות תשובה! האם אתה חושב שהוא מוכן לזה? בוודאי שלא ירצה לעשות תשובה! חוץ אם ישמע לכל הפחות 26 שיעורי מוסר מהצדיק רבי אמנון יצחק שליט"א, ואז אולי יעשה תשובה!

ג. אם יש לנו היום מאות רבנים גדולי ישראל שיודעים ש"ס וכו', שומרים שבת, אבל אוכלים נבילות וטריפות והמוח שלהם היטמטם רחמנא לצלן, והם רבני הערב רב כמבואר בזוהר הקדוש ובכתבי האריז"ל והתלמידי בעל שם טוב 310 פעמים נגדם, וזו אומרת לנו התורה הקדושה תתרחקו מהם, שהם ערב רב, וכו', ורק הקדוש ברוך הוא ימחוק אותם לבד, כמבואר בזוהר¹ ובגלל זה יצאו במלחמת חרמה נגד הצדיק המזכה הרבים הרב אמנון יצחק שליט"א, שהם מראשי הערב רב, כך פוסק הרשב"י בזוהר הקדוש, אז אם בארזים יצאה שלהבת מה יאמרו אזובי קיר! - ואיך אפשר לי להתחשב ולהאמין למחלל שבת ואוכל נבילות וטריפות שהמוח שלו היטמטם?

1. חֶסֶד גְבוּרָה, שְׁיַעֲשֶׂה בָהֶם קָרֵב עִם עַמְלֵק, וַיִּמְחָה אוֹתוֹ וְאֶת יַרְעוֹ מִקְהֵלוֹם: כמבואר בתיקוני הקודש: יְעוֹד קַרְנֵי פָּרָה - נִצַּח וְהוֹד, כִּי־עַיִם יִנָּח

ד. ברוך השם יש לי מומחיות גדולה בעניינים אלו הרבה יותר מהמומחה הזה, ואם אתם רוצים לדעת, כתבתי עשרות ספרים דין תורה בבית דין של מעלה נגד כל הרבנים האלו, מה שבית דין של מעלה יטענו נגדם ובדיוק מה שיענו.

ראה הלינק לג' ספרים חדשים - דין תורה בבית דין של מעלה:

<http://www.ha-zohar.info/p/56246>

שער כללי דין תורה בבית דין של מעלה

וברוך ה' הנני מסוגל לגלות לכם מה שהרבנים האלו חשבו לפני 50 שנה - בדיוק הערכות על כל רב ורב!

חָרַב וְהָרַג וְאַבְדוּ. מִשׁוּ"ף תְּרוּעָה, זֶה חֲנֻק, וְהוּוּ הוֹלֵךְ וְחִזַּק מְאֹד. מֵאֹד, זֶה מְנַת שְׁהִתְחַזֵּק עֲלֵיהֶם, כְּמוֹ שְׁמִתוֹ תוֹרָה. גֵּרַשׁ הָאֵמָה הַזֹּאת וְאֵת בְּנָהּ, אֵלּוּ הָעֶרְבִי רַב, גֵּרַשׁ אוֹתָם מִן הָעוֹלָם הַזֶּה וּמִן הָעוֹלָם הַבָּא: וְעוֹד אֵינְלֵא גְרִי"ש, הַשְׂכִּינָה אוֹמְרַת לְקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, גֵּרַשׁ הָאֵמָה הַזֹּאת וְאֵת בְּנָהּ, אֵלּוּ הָעֶרְבִי רַב, שְׁגָרְשׁוּנִי מִהַסְּתַפַּח בְּנִחְלַת יְהוָה, גֵּרַשׁ אוֹתָם מִן הָעוֹלָם הַזֶּה וּמִן הָעוֹלָם הַבָּא, שְׁלֵא יִהְיֶה לָהֶם חֶלֶק עִם יִשְׂרָאֵל. שׁוֹפֵר הוֹלֵךְ, רַבִּי"ע, שְׁנִי" גְרִי"שִׁי, שְׁהוּא מֵאֲתֵימִים אֲרַבְעִים וּשְׁמֹנֶה תְּבוֹת בְּרוּךְ הוּא רַמ"ח, שְׁמַע וְשֵׁשׁ תְּבוֹת הַיְחָדִי, וְבָהּ, וַיִּדְקַר אֵת שְׁנֵיהֶם, זָכַר וְנִקְבָה, זֶה סַמְאֵל וְנָחֵשׁ, וְרַבִּי"ע דְמוֹת דוּמָה שֶׁל רַמ"ח.

הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא רֹדֵף אַחֲרֵיהֶם, וְנוֹטֵל אוֹתָם בְּשִׁלְשֻׁלִית עַל צְנָאָרָם, וְאַחַר כֵּן הוֹרֵג אוֹתָם בְּרַמָּח: שְׁנִי" גְרִי"שִׁי, גֵּרַשׁ אוֹתָם הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִן הַשְּׁמַיִם וְהָאָרֶץ. בְּאוֹתוֹ זְמַן, שָׁקַר הַסּוֹס לְתַשׁוּעָה וְכוּ', שְׁהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא רֹדֵף אַחֲרֵיהֶם, וְנוֹטֵל אוֹתָם בְּשִׁלְשֻׁלִית עַל צְנָאָרָם, וְאַחַר כֵּן הוֹרֵג אוֹתָם בְּרַמָּח, שְׁהוּא רַבִּי"ע. בְּרֵאשׁוֹנָה גֵּרַשׁ אוֹתָם, וְאַחַר כֵּן נִדָּף אַחֲרֵיהֶם וְתַפְס אוֹתָם, וְאַחַר כֵּן הָרַג אוֹתָם.

הוֹקַע אוֹתָם לַיהוָה נֶגְדַּת הַשְּׁמַשׁ: וְרַבִּי"ע וְשְׁנִי" גְרִי"שִׁי וְשִׁלְשֻׁלִית, הֵם תְּקִיעַ"ה שְׁבָרִי"ם תְּרוּעַ"ה. שְׁבָרִי"ם, שְׁבַר תַּשְׁבַּר מֵצְבוֹתֵיהֶם, אֵלּוּ שְׁנֵאָמַר בְּהֵם וַיְבִאוּ בְּנֵי הָאֱלֹהִים לְהַתְּיָצֵב עַל יְהוָה, בְּדִין עַל הַשְׂכִּינָה וְיִשְׂרָאֵל, שְׁנֵאָמַר בּו וַיְבִא גַם הַשָּׁטָן בְּתוֹכָם, זֶה סַמְאֵל שֶׁבָּא לְקַטְרֵג עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְלָדוּן אֵת הַשְׂכִּינָה, וְכִיּוֹן שְׁהוּא מִבְּקַשׁ דִּין עַל הַשְׂכִּינָה וּבְנֵיהָ, כְּאֵלּוּ עוֹמְדִים עָלָיו. תְּרוּעַ"ה, בַּה תְּרוּעַת מִלְחָמָה: שִׁלְשֻׁלִית, תְּרוּעָה, תְּרוּעָה, לְעוֹרֵר עֲלֵיהֶם קוֹל אֲסוּרִים בְּבֵית הָאֲסוּרִים שֶׁל הַמֶּלֶךְ, כְּמוֹ שְׁנֵאָמַר לְאִסֵּר מִלְכֵיהֶם בְּזֻקִים וְכוּ'. שׁוֹפֵר הוֹלֵךְ, פְּסִק, מִשְׁ"י, קוֹל הַשׁוֹפָר עוֹלָה בְּתוּרְעָה כְּמוֹ רַמָּח, לְעוֹרֵר עֲלֵיהֶם קוֹל תְּרוּעַת מִלְחָמָה, וְזֶה שׁוֹפֵר הוֹלֵךְ. פְּסִק זֶה שְׁבָרִים, שְׁעוֹשָׂה לָהֶם פְּסֻקוֹת וְקִשְׁרִים (וּקִרְטִין אוּ וּקְרִיעִין), וְזוֹ מִפְּת

יְחִדּוֹ, קִרְנֵי רָאֵם - חֲסִד גְבוּרָה, שְׁיַעֲשֶׂה בְהֵם קִרְבֵּי עִם עֵמֶלְק, וְיִמְחָה אוֹתוֹ וְאֵת זֶרְעוֹ מִהָעוֹלָם. וְעוֹד קִרְנֵי פְרָה, אֵלּוּ תְלַמִּידֵי חֲכָמִים שְׁמִתוּנְפָחִים זֶה עִם זֶה בְּתוֹרָה וּמִתְנַגְּחִים כְּמוֹ שְׁוֹרִים זֶה עִם זֶה, מִשׁוּם שְׁתוֹרָה שְׁבַעַל פֶּה הִיא מֵצַד הַגְּבוּרָה, שְׁנִקְוֹת אֱלֹהִים, וְכוּ פוֹתַחַת הַתוֹרָה בְּרֵאשִׁית בְּרֵא אֱלֹהִים, בְּגִלְגַּל זֶה תְלַמִּידֵי חֲכָמִים מִתְנַגְּחִים בְּתוֹרָה כְּמוֹ שְׁוֹרִים זֶה עִם זֶה, וּמִשׁוּם זֶה יְהוָה פְּגַבּוֹ יֵצֵא - מֵצַד הַגְּבוּרָה, יָרִיעַ - בְּתוּרְעָה, יִצְרִיחַ - בְּשִׁבְרִים, עַל אִיבּוֹ וְתַגְבַּר - בְּתַקִּיעָה. בְּאוֹתוֹ זְמַן כָּל הַסְּפִירוֹת נוֹטְלוֹת מִגְבוּרָה, וְהַשֵּׁם שֶׁל יו"ד ה"א וּא"ו ה"א, וְאֵפֶלּוּ הַמִּלְאָכִים שֶׁלְמַעְלָה, וְיִשְׂרָאֵל שֶׁלְמַטָּה.

רַחַל מִכְפָּה עַל בְּנֵיהָ, עַד שְׁנִשְׁבַּע לָהּ הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְהַעֲבִירָם מִהָעוֹלָם, וְהָרַג בְּהֵם עַד שְׁיִצְטַבַּע הֵימָּן מִדְּמָם: וְאַחַר נְנוֹטֵל מֵהֵם נִקְמָה, יִתְמַלֵּא רַחֲמִים עַל יִשְׂרָאֵל, וְלִפְנֵי שִׁיחָה נוֹטֵל נִקְמָה מִעֲמֶלְק לֹא יוֹשֵׁב בְּכַסָּא, וּבְאוֹתוֹ זְמַן שְׁנוֹטֵל מִבְּנֵי עֵשׂוֹ. בְּתַקִּיעָה. בְּאוֹתוֹ זְמַן אֵת הָאֵלֶּת, וְהִיא גוּעָה וְבוֹכָה. זֶהוּ שְׁתוּבָה רַחַל מִכְפָּה עַל בְּנֵיהָ, עַד שְׁנִשְׁבַּע לָהּ הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְהַעֲבִירָם מִהָעוֹלָם, וְהָרַג בְּהֵם עַד שְׁיִצְטַבַּע הֵימָּן מִדְּמָם, וְהָרַג בְּהֵם עַד שְׁיִתְפָּרְנְטוּ מֵהֵם חֵיוֹת הַבַּר שְׁנִים עֶשְׂרֵי שָׁנִים, וְעוֹפוֹת הַשְּׁמַיִם שְׁבַע שָׁנִים.

אֵינְלֵא גְרִי"שׁ בְּתַקִּיעָה, שְׁהוּא כְּמוֹ רַמָּח לְהִרְגַּא אוֹתָם בְּהָרָג: וְעוֹד גְעִי"א, תְלַשׁ"א, אֵינְלֵא גְרִי"שׁ, גְעִי"א בְּתוּרְעָה, וְנוֹתֵן בְּהֵם סְקִילָה, זֶהוּ שְׁתוּבָה וְנוֹטָה עֲלֵיהָ קוֹ תַהוּ וְאֵבְנֵי כַהֵן. תְלַשׁ"א בְּשִׁבְרִים, תִּל"א שׁ, (וּוּ שְׂרַפָּה), תִּל"ז זֶה חֲנֻק, כְּמוֹ זֶה אִשׁ שְׂרַפָּה. אֵינְלֵא גְרִי"שׁ בְּתַקִּיעָה, שְׁהוּא כְּמוֹ רַמָּח לְהִרְגַּא אוֹתָם בְּהָרָג.

קוֹל הַשׁוֹפָר עוֹלָה בְּתוּרְעָה כְּמוֹ רַמָּח, לְעוֹרֵר עֲלֵיהֶם קוֹל תְּרוּעַת מִלְחָמָה: שִׁלְשֻׁלִית, תְּרוּעָה, תְּרוּעָה, לְתַפֵּס אוֹתָם אֲסוּרִים בְּבֵית הָאֲסוּרִים שֶׁל הַמֶּלֶךְ, כְּמוֹ שְׁנֵאָמַר לְאִסֵּר מִלְכֵיהֶם בְּזֻקִים וְכוּ'. שׁוֹפֵר הוֹלֵךְ, פְּסִק, מִשְׁ"י, קוֹל הַשׁוֹפָר עוֹלָה בְּתוּרְעָה כְּמוֹ רַמָּח, לְעוֹרֵר עֲלֵיהֶם קוֹל תְּרוּעַת מִלְחָמָה, וְזֶה שׁוֹפֵר הוֹלֵךְ. פְּסִק זֶה שְׁבָרִים, שְׁעוֹשָׂה לָהֶם פְּסֻקוֹת וְקִשְׁרִים (וּקִרְטִין אוּ וּקְרִיעִין), וְזוֹ מִפְּת

ואם תעיינו בספרים דין תורה בבית דין של מעלה תבינו הכל.
ה. אין שום בעיה בזה, אם אני אמרתי וחשבתי כך, ואחר כך הרב אמנן הצדיק אומר וסובר
אחרת, כל אחד צריך להגיד את האמת מה שהוא סובר, ניקח לדוגמה:
ידוע שהגר"א ז"ע היה צריך להיות משיח, ואחד הסימנים להיות משיח הוא שעושה עליה
לארץ ישראל עם כל הקהילה שלו וכו', ב' שעשה וכתב ספרים על הזוהר וכו'.
וידוע שהגר"א היה כבר על הדרך לבוא לארץ ישראל, ופתאום עכב אותו ענין אחד,
שבארץ ישראל הבית יוסף ז"ע היה הרב של כל ארץ ישראל ומאתיים צדיקים גדולי
ישראל חתמו שהפסק כבית יוסף, וגם יצאה בת קול שהלכה כבית יוסף, וכתבתי על זה
ספר "יוסף הוא השליט על הארץ ראה בדף 235" וגם יש הרבה תשובות ממרן עובדיה
יוסף זצוקלה"ה [בע"ה נעתיק להלן לראות עין בעין דבריו הקדושים לינק להספר
הבדצי"ם והסכינים דף 206-221].

זאת אומרת, שמי שגר בארץ ישראל לא היה יכול לפסוק ולנהוג היפך מהבית יוסף כידוע.
עכשיו לעניינינו הגר"א בדרך לבוא לארץ ישראל. פתאום היה לו שאלה בענין שמיטה
שהגר"א סובר כמו המהבי"ט ז"ע, ובארץ ישראל לא יוכל לנהוג כמו המהבי"ט, כי בארץ
ישראל הלכה כהבית יוסף, ואם הוא בירר כהמבי"ט, שכך בירר את ההלכה, ואף על פי כן
לא יכול לנהוג אחרת בארץ ישראל, כי בארץ ישראל הלכה כהבית יוסף, ואסור לשנות.
רואים ולומדים מזה שני דברים:

א'. שכל אחד צריך לומר את האמת מה שהוא רואה ומברר, ואפילו שמאתיים רבנים
חתמו ויצא בת קול מהשמים שהלכה כהבית יוסף אסור לו לנהוג בניגוד להבית יוסף,
ולכן לא היה יכול להיכנס לארץ ישראל.

ב'. לומדים מזה דבר גדול, שכל אלו האשכנזים שהקילו בסירכות שיצאו בארץ ישראל
ועשו שחיטה נפרדת עברו ופסקו נגד 200 גדולי ישראל, ומזה באה הקללה הגדולה
שעלה לנו מלחמת עולם הראשונה, על ידי שאכלו סירכות נבלות וטריפות כמו
שנעתיק לכם מה שכתב מרן עובדיה יוסף ז"ע וגדולי ישראל שכתבו לפני 90 שנה.

וכמו שהעידו הצדיקים הקדושים מרן כ"ק האדמו"ר מהר"א מבעלזא ז"ע שבגלל הסכינים
הפגומים שהשוחטים האכילו את אחינו בני ישראל עם אותה הסכין היטלר ימ"ש שחט 6
מיליון יהודים.

ואם נלך קדימה - שמלחמת העולם הראשונה, גם כן פרצה בגלל שעשו כאן שחיטה נגד
הבית יוסף והאכילו סירכות נבילות וטריפות, ועל ידי זה באה מלחמת העולם כמבואר
אצלנו באריכות בספר "השחיטה ומלחמת עולם"

מה קרה לעם ישראל בארץ ישראל אחרי שעשו השחיטה האשכנזית נגד הבית יוסף?
תשובה: בשנת תרפ"ז נכשלו כל אנשי ירושלים בבבשר גמלים וכו', ראו בספר הבדצי"ם
ההסכינים בדף מספר 162-163.

ואפילו אם היו עושים באמת שחיטה כשרה, גם כן היה טרף, כי יש עוד איסור השגת
גבול ראה שם בדפים 173-204, שהדברי חיים ועוד פוסקים כותבים ששחיטתם נבילה,

ובכלל זה היו הרבה גדולי עולם צדיקים לפני 90 שנה שרצו בכל הכוחות לנהוג רק שחיטה כהבית יוסף, ראה באריכות בספר הבדצ"ם והסכינים חלק א' וב' שהעתקנו ממון הרב עובדיה זצ"ל.

ומאז עד היום הזה אנחנו סובלים ואוכלים סירכות נבלות וטריפות, והיום נענשנו הדור האחרון בערב רב כזה שאין דוגמתם בכל העולם, שהם מומרים להכעיס, ובשביל פוליטיקה, בגלל שהרב אמנון אמר טרף, אני אגיד כשר!?

עם מי אתם מריבים עם הרב אמנון, או עם משה רבינו ע"ה? הלא מי תיקן את כל החמשה הלכות שחיטה הרב אמנון שליט"א, או משה רבנו ע"ה שקיבלה מסיני וזה הלכה למשה מסיני, אז על מי זרקתם הכדור הפוליטי שלכם על הרב אמנון, או על משה רבינו או על שניהם? ואתם כופרים בהקדוש ברוך הוא ומאכילים את עם ישראל במזיד נבלות וטריפות חלב ודם, ואתם מוכנים להקריב 5 מיליון יהודים חס ושלום, בשביל הפוליטיקה שלכם.

אתם לא יודעים שהמחטיא את הרבים אין מספיקים בידו לעשות תשובה! ולכן כל בן אדם עם שכל נורמאלי יבין שאתם לא אנשי אמת, אין לכם שום מושג בענין שחיטה.

אני מוכן לבחון כל רב ולשאול אותו בפומבי 360 שאלות על השחיטה, ואם יצליח 50% יקבל פרס ממני 5000 ש"ח בואו ונעשה את הבחינה בפומבי, מי מוכן?

וכאן בארץ ישראל מאכילים כל השנים חלב ודם נבלות וטריפות. ואם יעשו תשובה וילמדו זוהר הקדוש נוכל להיגאל ברחמים, כמו שהבטיח לנו משה רבינו בספרא דא יפקון בני ישראל מן גלותא ברחמי.

תשובה נוספת: אם אני לא אכתוב מה שאני רואה האמת² ידונו אותי בעולם העליון שבכתבת ידי³ לבד היית יכול לעשות מאות אלפים בעלי תשובה! לכן אין עצה ואין תבונה כנגד ה' רק צריך להלחם ולומר האמת, וקבל האמת ממי שאומרו ראה ספר הברית באריכות⁴

2. רבינו הקדוש מסאטמאר זי"ע היה מרגלא בפומי דברי הים של שלמה (ב"ק פ"ד ס"ט) והשלה"ק (מסכת שבועות): דתורתינו הוא תורת אמת ואסור לשנות אפילו אות אחת מדברי התורה"ק, וחייב למסור עצמו על זה, והאומר על פטור חייב או על חייב פטור הוא ככופר בתורת משה דידי כל דיבור אחד ומה לי כל התורה. (ועיין ויואל משה (מ"א אות ע"ו) שדיבור של כפירה באות אחת בתורה"ק יש לו דין ייגר ואל יעבור, וראה שו"ת דברי יואל (סימן צ"ז) דהחייב להגיד האמת במסירת נפש ממש.

3. ונפרש מאמר חז"ל (שבת נד): "כל שיש בידו למחות ולא מיחה" וכו' נתפס על החטא וכו' פירש הגה"ק ר' חיים פלאג' בס' שו"ת חקקי לב (י"ד ס" מ"ג) וז"ל: "כל זה כתבתי להציל את עצמי והגם שכתבתי איזה דברים כמה פעמים כפולים ומכופלים הוכרחתי במעשי הן מצד שהכרח לא יגונה כי צריך אני להשיב על כל דיבור ודיבור וכו' והן מצד כי חיובא רמיא משום מצות עשה

של הוכח תוכיח אפילו ק' פעמים. ומצאתי לי און בתשובת נודע ביהודה (סי' ל"ו) שכתב וכו' [ואח"כ כותב להלן]: "ולכן זאת היתה לי חיים ביד לשון לכתוב בספר ויחקק לבי לחוקקי ישראל גדולים חקרי לב, והיינו מה שכתבו רז"ל בשבת (נד): "בידו" למחות וכו', דוקא "בידו" והיינו לכתוב בידם. [הנה הגירסה בגמרא דשבת, כל מי "שאפשר" למחות (ולא כתב "בידו" למחות), אבל כבר דייק בזה בספר תוכחת חיים פרשת מקץ וכותב, שבירושלמי איתא "בידו"]. וכן מה שכתבו רז"ל שם ובכמה דוכתי, כל מי שיש בידו למחות דנקטי כי האי לישראל שיש "בידו" למחות, להורות לנו כי הגם אם לא בפיהם להוכיח מאיזה צד וסיבה שתהי' מכל מקום "ביד" מחוייבים למחות על ידי מעשה וכתב. והרי זה יכתוב "ידו" לה' לשם שמים להזהיר את העם וכו' עכ"ל"ק.

4. ספר הברית חלא' א מאמר ט' פרק טז, וזה לשונו: והנה יש בני אדם האומרים לבית יעקב אתם מצפים

ועוז וגם אלה צועקים ואינם נענים, והרבה אנשים עוסקים במצות למרבה עד כי מלאים מצות כרמון ועם כל זה שנת גואלי לא באה, ואם שלש אלה יש בדורות אלו ועדיין לא שבנו לארצנו מה נשאר לנו עוד, ואנחנו לא נדע מה נעשה יותר מזה לרצות פני עליון, ואמרתני אני בלבי אין זאת כי אם שיש איזה מפסיד העומד כנגדם ויבא גם השטן בתוכם להחליש כח שלש אלה כי זבוב מות אחד יבאיש שמן רוקח הרבה, ויהי כאשר חפשתי לדעת מי הוא זה המפסיד מצאתי שהוא מה אשר כל ג' כתות הנזכרים כולם אינם מכוונים במה שעושים כי אם לצורך עצמם ולתועלתם לא למפרק קוב"ה ושכינתיה מן הגלות, וכל אדם מישראל מחשבתו לדרכו פנה ולתועלת עצמו וכל תורה או תפלה או מצוה אשר הוא עושה מכיון לקנות לו מקום חשוב בגן עדן ועוה"ב, ושיצליח על ידי זה בכל משלח ידיו בעוה"ז, ושיאריך ימים ושנים עם אשתו ובניו, וכל ישעו וכל חפצו של אותו יהודי אינו כי אם שיהיה לו פרנסה בכבוד ושיזכה לבנות לו בית גדול וחצר מאבני גזית כפיסין לבנים הכל כמנהג המדינה הנקרא [קאמעניצא] למען יעמוד ימים רבים ויירשוה בניו ובני בניו אשר יהיו לו בארץ נכריה ויראה זרע ויאריך ימים בגלות, ושימות בשיבה טובה ויספידו אותו הרב שבעירו עם שאר תופסי תורה אצל בית הכנסת ויהיה לו לוויה גדולה ברוב עם בזו ושסוי, זה כל תכלית המבוקש של הישראלי בגלות הזה. וביאת המשיח רגיל על לשונו תמיד אך משפה ולחוץ לא בלב שלום נכון למועדי רגל, בכל מועד ורגל אומרים אנו לשנה הבאה בירושלים לא היום ולא מחר רק מדחים אותו שנה תמימה ואף גם זאת לא בלב שלם כי חפץ לבות לגמור הבנין שהוא בונה שאי אפשר להשלימו כי אם אחר איזה שנים וגם לגמור המשא ומתן שעל ד' וה' שנים אשר עשה עליו כתב וקשר מן השררה או מן המלכות נקרא [קאנטראקט] ואין קורא בצדק ואין עושה באמת בכל שלש כתות הנזכרים הדברים כדי למהר את הקץ ולפדות גוי ואלהיו ולמפרק קוב"ה ושכינתיה, זה לא יש בנו, והוא שאמר הכתוב וכל חסדו כציץ השדה [ישעיה מ'] כלומר אינם מכוונים בתורה ותפלה ומצות שלהם כי אם לטובת עצמן לתועלתם לבד הוא לעולם הזה או לעוה"ב או לשניהם יחד, ואין איש שם על לב לעשותם לי לשמי ולמעני כדי להוציאנו מצערי ומגלותי, כמו שאמרו בזוהר לו חסד דאינו עבדין לגרמיהו עבדין ואוי לאזנים שכך שומעות, קול ברמה נשמע רחל מבכה על בניה היא אמנו שכינתא קדישא רוצה לצאת מן הגלות עם כל בניה ושומע אין לה צעקה ואין מושיע לה ופורק אין.

ובכן אחי ועמי לבטח תדעו כי כל זמן שלא נכנין בתורה ותפלה ומצות רק כדי למפרק קוב"ה ושכינתיה לא זולת

שיבא לכם משיח הלא כבר עברו יותר מן י"ז מאות שזה ועדיין אתם בגלות ואחרי כי לא בא עד הנה וקויתם כל הימים ואין מושיע שוב לא יוסיף להושיע אתכם עוד לא פדה יפדה איש אתכם לעולם, אריכות זמן רב כזה הא לכם זרע יעקב לאות כי לא יבא עוד עד עולם, ולו חכמו השומעים כזאת היו משיבים להם תשובה ניצחת הלא משיח שלכם התמהמה כפלים כי לא בא לאבותיכם תיכף להושיעם על פדות נפשם מן הגהינום ולא איך לבא אבל עזבם כאשר היו והתאחר ג' אלפים ושבע מאות וששים ושמונה שנה ואם כן התמהמה הוא יותר משני פעמים ככה, וכי תאמר אלי קורא משכיל להם דחית בשלהם ולי מה אתה אומר על אריכות גלותנו, שוב אשוב ואומר לך אוי לי אוי לך ואוי לדור שלא נבנה בית המקדש בימיו, עונותינו הטו אלה, ואבותינו כי חטאו אשר המה ראו שלוחי ה' השכם ושלוחי בניאי האמת בהתחננו אלינו שנעזוב דרכנו הרעה ונשוב אליו ולא שמענו, על כן באה עלינו הצרה הזאת שנחרב בית המקדש וגלינו מארצנו והיה ישראל למשל ולשנינה בכל העמים, אבל אשמים אנחנו על אודות אריכות הגלות בשבתתנו על אדמת נכר זמן רב עד כי נאמו גוים אבדה תקוותם, לא אבותינו, כי עד מתי לא נעשה לזה מה שביכולתנו לעשות שיבנה בית המקדש בימינו הלא ציון מר תבכה וירושלים תתן קולה ואין איש שם על לב בדורות אלה ועינינו הרואות כי כל העמים ילכו איש בשם מדינתו וילחמו כל אחד בעד ארצם ארץ מגורי אביו [פאטער לאנד] וימסרו את נפשם עליה ואנחנו נרפים ועצלים כל הזמן הרב הזה עד אשר לא נקום דלחום גם אנו בעד אדמתנו הקדושה וארץ אבותינו, אפס כי לא בחרב ולא בחנית ולא בכלי מלחמה נלחם כגויי הארצות אשר אלה ברכב ואלה בסוסים, ואנחנו בשם ה' אלהינו נעסוק בתורה ובמצות אלהינו לעמנן שמו באהבה כדי למפרק קוב"ה ושכינתיה מגו גלותא, כי בתורתנו נבדיר על אויבי ה' ובמצותיו ידונו רמה לנצח על מלאכת בית ה' שיבנה תיכף בימינו כי כל מצוה היא גורא בעינא דסטנא ואם אנו עושים המצות רק לשמו יתברך הן המה בידינו כחצים ביד גבור להפיל כל הקליפות ולהשפיל כל שרי מעלה, ועל זה נאמר תנו עוז לאלהים [נהלים ס"ח] כאשר כתבתי ענין זה בדי באר בספר מצות טובים שלי אשר חברתי על המצות, ואז תיכף יפקוד ה' על צבא המרום במרום ויהפך אל עמים שפה ברורה לקרא כולם בשם ה' לעבדו שכם אחד והיה ה' למלך על כל הארץ;

ודרשתי וחקרתי היטב בכל לבבי לדעת סיבת אריכות הגלות החל הזה וארא והנה בדורות האלה יש תורה הרבה בישראל מרבים העם ללמוד משניות גמרא ופסוקים גם ספרי קבלה ובכל זאת לא בא לציון גואל, והרבה אנשים בדורות אלו התחזקו בתפלה בכל כח

שאלה: למה כבודו מוציא עוד ועוד ספרים? האם לא די לנו באלפי ספרים שכבודו כתב כבר? וכבודו יכול לצאת ידי חובתו ולזכות רבנים אחרים שגם הם יעשו את עבודה?

תשובה: חכמינו ז"ל הפליגו מאוד בעונש של כל מי שיש בידו למחות ואינו מוחה ואמרו שהעבירה נקראת על שמו וכאילו הוא חטא בעצמו, ונענש על העבירה של הזולת, ולא עוד אלא שהחמירו עליו בעונש העבירה עד כדי כך שאמרו שהוא נענש תחילה קודם להעובר העבירה בפועל. וכן מלבד העונש על העבירה מתחייב ונענש זה שבידו למחות ואינו מוחה גם בעונשין אחרים שאין נוגע לעבירה עצמה כגון שנכסיו נמסרין למלכות ויורדין לטמיון וכדומה, וכן אמרו שהוא עובר בכמה לאוין, ונכנס בכלל ארור רח"ל.

וברמב"ן (דברים כז, כו) וז"ל: ובירושלמי בסוטה ראיתי אשר לא יקים וכי יש תורה נופלת רבי שמעון בן יקים אומר זה החזן, רבי שמעון בן חלפתא אומר זה בית דין של מטון. אמר רב יהודה ורב הונא בשם שמואל על הדבר הזה קרע יאשיהו ואמר עלי להקים, אמר רבי אסי בשם רבי תנחום בר חייא למד ולימד ושמר ועשה והיה ספק בידו להחזיק ולא החזיק הרי זה בכלל ארור ידרשו בהקמה הזאת בית המלך והנשיאו' שבידם להקים את התורה ביד המבטלי' אותה ואפילו היה הוא צדיק גמור במעשיו והיה יכול להחזיק התורה ביד הרשעים המבטלים אותה הרי זה ארור עכ"ל.

והתניא בליקוטי אמרים (פרק א) כתב, וז"ל: ואפילו מי שיש בידו למחות ולא מיחה נקרא רשע, עכ"ל.

הרי עד כמה חמור עצם הדבר של מי שיש בידו למחות ואינו מוחה. והיינו שיש כאן שני חלקים בעון האיני מוחה כשיש בידו למחות.

א. עצם העבירה שהזולת עובר והוא אינו מוחה הרי הוא נענש כאילו בעצמו עבר על עבירה זו וקלקלתו תלויה בו, ומה גם בזה לבד גם כן החמירו על האיני מוחה יותר מהעובר העבירה עצמו שהוא קודם לעונש עליה, מפני שהיה יכול למנוע את הזולת

ערוך יורה דעה כתוב שבכל מיני צדקות כגון להאכיל רעבים או להלביש ערומים או לרפאות חולים, להכל פדיון שבויים קודם ואסור לאחר אפילו רגע, ואם כך הדין בפדיון שבויים לבן אדם אחד מכש"כ לפדות גוי ואלהיו שהוא פדיון שבויים הכללי, ואל יאמר האדם בלבו מה אני ומה ערכי שיהיה כח במצותי לפעול דבר גדול כזה, כי אם מך הוא בערכו המצוה בעצמה ערכה גדול ורב כח לפעול זאת אם יכוין בו למפרק קוב"ה ושכינתיה מגו גלותא, ואז עד מהרה שנת גאולנו באה ותבנה ציון וכל ערי יהודה וארץ ישראל וישכון כבוד ה' בירושלים אשר יכוננה עליון וזרע עבדיו ינחלה במהרה בימינו.

לא יבא משיחנו כי הוא ית' מתנהג עמו מדה כנגד מדה ואומר אתם אינם חסים כ"א על עצמכם לא עלי אף אני לא אחוס עליכם ולא נקוה לאיש ולא ניחל לבני אדם גדולים שהמה בזכותם ותפלתם יביאו לנו הגואל כי הרואה ללבב הוא היודע מי גדול לא הרואה לעינים, אך כל איש יהודי בעצמו אפילו אינו בעל תורה ולא בר אוריין כלל מחוייב ללחום בעד אבינו שבשמים שהוא ימליך על הארץ ולעשות מלחמה וקרב בעד ארצנו נחלת אבותינו [פאטערלאנד] היא ארץ ישראל במצות אשר הוא עושה ולכוין בכל מצוה רק למפרק קוב"ה ושכינתיה מגלותא, אך אלהים יפדה יהיה כל כוונתו, כי בשלחן

מלעבור העבירה, או להוציא עצמו מכלל העבירה בזה שמוחה ומראה שאינו בדעה אחת עם העובר העבירה נגד רצון השי"ת.

ב. במה שאינו מוחה אם הוא בידו למחות זה עבירה לעצמה שעליה באים העונשים הצדדיים מלבד מה שנחשב לו בזה כאילו הוא עבר העבירה, מלבד זה על עצם העבירה דהיינו החיוב שמוטל עליו למחות ואינו מוחה ובידו לעשותה ועובר עליה זה כשלעצמה עבירה חמורה למאוד.

כל איש מישראל שנצטווה בקיום התרי"ג מצוות של תורה"ק, ונתחייב גם על עון הזולת בערבות כמו שביארנו בספר הערבות כהלכתה. והתורה הטילה עליו החובה של הוכח תוכיח את עמיתך שיוכיח ויחזור ויוכיח אפילו עד מאה פעמים או עד נזיפה או עד הכאה לכל מור כדאית ליה, וימחה בחבירו איש ישראל העובר עבירה ח"ו כשסיפק בידו למחות כדי שלא ישא עליו חטא, דהיינו שחטאו של הזולת לא יקרא על שמו ולא ילכד ויתפס בה ולא יענש עליה בין על עבירת הזולת ובין על עצם זה שאינו מוכיח ומוחה. הרי שהחיוב עליו להוכיח ולמחות כהלכה.

מי הוא זה ואיזהו שיכול לומר זיכיתי לבי ויצאתי ידי חובת המחאה והתוכחה?, מי הוא האיש הישראלי שיכול לשבת במנוחה ולהיות בטוח בעצמו שיצא יד"ח במחאה ותוכחה כהלכה, וינקה מיום הדין? הלא מבואר שגם על אנשי עיר אחרת החיוב למחות ולאז דוקא בעירו, ובודאי בשכיניו חבירו אנשי בית הכנסת ובית המדרש שמתפלל ולומד עמם בצוותא ועל אנשי עירו כ"ש שהחובה מוטלת למחות ולהוכיח. ואל יתרץ עצמו כי הדבר אינו בידו כי בקרוביו ומשפחתו ועל האנשים שרואה אותם יום ויום ובא אתם בדברים במשא ומתן וכדומה שבאלו בודאי הרי יש בידו למחות, רק גם על האנשים הרחוקים ממנו ואנשי עיר אחרת גם כן החיוב למחות משום דיש בידו למחות נקרא, משום שזה שייך גם כן בכתב ידו כפי שיבואר להלן אי"ה.

מאחר ואין אדם מישראל שיכול לומר שיצא ידי חובת מחאה ותוכחה והרי הוא נתפס בעוונות וחטאות כל בית ישראל מי יודע בכמה עבירות נתפס וכמה עונשין מצפים עליו מפאת העבירות עצמם של הזולת ועל עצם העבירה שלא מיחה ולא הוכיח עליהם, אלה הם בודאי עד אין מספר, ולכן שאול ישאל כל יהודי ויהודי ובצדק, מה עלי לעשות איך אוכל לנקות עצמי מאלו העוונות?, במה אוכל להפטר מהעונשים הרבים?, באיזה אופן אוכל לצאת ידי חובת מחאה ותוכחה כהלכה?, כי אין מתום בבשרי מפאת זה, ועוניי אגיד ואדאג מחטאות אלו.

והנה הלשון בגמרת ירושלמי שבת (פרק ה' הלכה ד') ללמדך שכל מי שהוא ספיקה בידו למחות, ואינו ממחה קלקלתו תלויה בו, עכ"ל.

נקט הלשון בידו למחות. וכ"ה בירושלמי ביצה (פ"ב הלכה ח). ובכתובות (פ"ג הלכה א),

ובגמרא בבלי נמי איתא במס' עבודה זרה (י' ע"א), מכאן אמרו כל מי שיש בידו למחות ואינו מוחה נענש עליו, ע"כ.

הרי דנקטו הלשון כל מי שיש בידו, ולא נקטו הלשון, כל מי שיכול למחות, או שאפשר לו למחות וכדומה.

וכן איתא הלשון בתנא דבא"ר, אלא כל מי שהוא סיפק בידו למחות ע"כ.

מדוע נקטו הלשון "בידו למחות"?

הגאון המפורסם הקדוש רבי חיים פלאגי זי"ע כתב לפרש, שהכוונה בתיבת בידו על הכתיבה ביד בעט סופר מהיר, דהיינו שיש למחות ולהוכיח לרבים על ידי מעשה הכתיבה לחבר חיבורים. על ידי הכתיבה בידו, וזה הוי כל שבידו למחות על ידי כתיבת ספרים לעוברי עבירה שיקראו בהם, ויעזבו דרכיהם הרעים וישובו אל ה' והיינו שהגם שעל ידי המחאה בפיו אינו יכול במציאות להגיע אליהם, אבל מאחר ועל ידי הכתב יכול להגיע אליהם נקרא אפשר למחות, ורובץ עליו החיוב למחות בהם באופן זה משום שזה נקרא בידו למחות, ולכן נקטו חז"ל דייקא לשון זה כל מי שיש בידו להורות לנו שהחיוב של מחאה הוא במעשה הכתב הנעשה בידי האדם. וכל זמן שלא מיחה על ידי כתיבת ספרים למרחוק לא יצא ידי חובת המחאה מאחר וקיים אפשרות זו.

וז"ל של הגאון ר"ח פלאגי בספרו שו"ת חקקי לב (חיו"ד סי' מ"א):

ולכן זאת היתה לי "חיים ביד לשון" לכתוב בספר ויוחקו לבי לחוקקי ישראל גדולים חקרי לב, והיינו מה שאמרו חז"ל בשבת (נ"ד, ע"ב) [כבר הקדמנו מאמרי חז"ל שכתבו בלשון זה "בידו"]. "בידו" למחות וכו' דוקא "בידו" והיינו "לכתוב בידם". וכן מ"ש חז"ל שם ובכמה דוכתי, כל מי שיש בידו למחות דנקטו האי לישנא שיש "בידו" למחות, להורות לנו כי הגם אם לא בא בפיהם להוכיח מאיזה צד וסיבה שיהיה, מכל מקום "בידם" מחוייבים למחות על ידי מעשה וכתב, והרי זה יכתוב "ידו" לה' לשם שמים להזהיר את העם וכו'. וכן בשאר איסורים להודיע לבני אדם את חוקי אלקים ואת תורתנו, וכל העם ישמעו ויראו וכל ישראל כשרים הם, ואם ישמעו ויחדלו, ועליהם תבא ברכת טוב. עיי"ש.

ובספרו תוכחת חיים (פ' מקץ עמוד קסח-ט) וז"ל:

עוד יש זכות תולה, לכל מי שיש בידו למחות ובפרט לגדולי ישראל וראשי גלויות שיכתבו איגרות למקומות הקרובים והרחוקים היושבים תחת ממשלתם כשישמעו שעושים איזה דברים בלתי הגונים כדת של תורה, ואינם שומעים לקול מזורים שבאותו מקום, שיכתבו להם איגרות להזהירם ולהתרות להם, כי אם לא ישמעו לשופט אשר יהיה במקום ההוא, ענש יענש אותם, ככל הבא מידו, ובזה הם זוכים למחות, כדקי"ל בגמ' בשבת דף נ"ד ע"ב, דכל מי שיש בידו (הגירסא בגמרא, שאפשר, אמנם בירשלאי ועוד, איתא, בידו) למחות, על כל העולם כולו, ואינו מוחה, נתפס על כל העולם כולו.

ואמרו רב פפא, הני דבי ריש גלותא נתפסים על כולי עלמא, יע"ש. ונראה דדייק לומר כל שיש בידו למחות, דייק לומר בידו, דהיינו בידו ממש, שהנייר פתוח, והיד כותבת איגרות בידם.

וכה לשונו בספרו נפש כל חי (מערכת כ' אות י"ט): כל מי שיש בידו למחות ואינו מוחה כבר כתבתי בעניותי בספר חקקי לב (חיו"ד סי' מ"ג, דף ע"ה, עמ"ג) דמי שהוא חכם ורב יכול למחות

בידו שהיד כותב ומעלה על הספר בדיו, שכך כתב הנובי"ק חזור"ד (סימן ל"ו) שיכתוב בידו ספר לאפרושי מאיסורא יעו"ש. ואז מוחה בכל מקום ומקום.

וכבר כתב הרמב"ם ז"ל שהמבאר דברים בספרו הוי דרשה לאלפים מבני אדם.

וכך כתב הרב יצחק דאלטאש ז"ל בראש הקדמתו לספר הזוה"ק ח"א יעו"ש.

ועי' מה שכתב בספרו גנזי חיים (מערכת כ') בענין כל מי שיש בידו למחות ואינו מוחה בשם המהר"ם חאגיז בהקדמה לספרו שפת אמת וז"ל: ומודענא להו מודעא רבא כי הדברים הקשים אשר ידבר משה ועוד שנים רבות אם יגזור ה' עליו לחיים דבר ידבר בכתב ובעל פה כפי צורך המקום והשעה והנדון אשר למראה עיניו יראה לא יחולו על ראשיהם ראשי עם קדש ולא על אותם שאין בידם למחות וכו'. עיי"ש.

וכעין זה פי' המהרש"א תיבת "בידו" שהכוונה על "כתיבה בידו" והוא בחא"ג ב"ב (דף י" ע"ב) בדברי הגמרא "אשרי מי שבא לכאן ותלמודו בידו" שהכוונה הוא כי עיקר הלימוד ושנעשה בו רושם הוא הלימוד הבא מכתבת יד, אשר על כן נקראו החכמים "סופרים", עכ"ל.

ובשבט מוסר פרק כ"ב, כתב ג"כ כך.

ומלבד זה הרי בתוכחה נתחייבנו בתורה הוכח תוכיח אפילו מאה ואלף פעמים. [ובספר המצות (מצוה ר"ה) כתב אפילו אלף פעמים, וכן מובא בספר נתיב מצותיך], נשאלת השאלה איך נוכל לקיים מצוות התוכחה כדין דהיינו שנלך ונוכיח לאותו אדם מאה פעמים על אותו עון עצמו? או אלף פעמים?

כתב הגה"ק רבי חיים פלאגי"ש: "והגם שכתבתי איזה דברים כמה פעמים כפולים ומכופלים הוכרתי במעשי... והן מצד חיובא רמיא עלי משום עשה שהוכח תוכיח אפילו ק' פעמים... למחות ע"י "מעשה הכתב" (עי' חקקי לב שם).

ובתוכחת חיים (פרשת בחוקות) כתב וז"ל:

והא דאמרן דמצות עשה הוכח תוכיח את עמיתך הוא אפילו עד מאה פעמים לאו דווקא בפה, דהוא הדין בכתיבה, לכתוב בספריו מוסר אחד, בכמה חיבורים ובכמה מקומות. ועיי"ש הרב נודע ביהודה ח"א חזור"ד סימן ל"ו דכל מי שיש בידו למחות הוא ע"י כתיבה, עיי"ש.

הרי לפי"ז שעל ידי הכתיבה בספר אחד או בכמה ספרים מוסר אחד כמה פעמים כל כתיבה נחשב לתוכחה אחת, ולכן יש עצה לכתוב עד מאה פעמים ולקיים המצוה של הוכח תוכיח כהלכה על ידי כתיבת ספרים על המכשולות ולהורות דרך התיקון בהם.

ועל פי הנ"ל מובן היטב דברי חז"ל שאמרו בשבת (שבת נד:) שכל מי שאפשר לו למחות "בכל העולם כולו נתפס על כל העולם כולו" לכאורה יש לשאול דאיך אפשר להגיע לכל העולם, ואיך אפשר לחייב אותו ולענוש אותו על כל העולם. הגם שמכח השפעתו יש ביכלתו למחות בכל העולם כמו שפרש"י שם כגון מלך ונשיא שיראין מפניו ומקיימין דבריו עיי"ש אבל איך שייך במציאות שיגיע לכל העולם? ואם כן איך נחייבם ונאמר שנתפסים על כל העולם כולו?

אך מכאן הוכחה גמורה וראיה חותכת למה שהעלה הגר"ח"פ הנ"ל מאחר ואפשר למחות על ידי כתיבה לכן שפיר שייך לומר שיהיה אפשר למחות על כל העולם במציאות, ושייך המציאות שהגמרא מתארת על כל העולם ממש, שיגיע אליהם על ידי הכתב. ולכן אם אינם מוחים בכתב לכל העולם נתפסים על עוונות של כל העולם רח"ל [ויש להוסיף ג"כ מאחר שהדין בזה שכתובה כדיבור דמי, ובענין אי כתיבה אי הוי כדיבור כבר הארכתי בספרי "מצוות תוכחה כהלכתה" ומבואר בספרי אחרונים, ועי' שו"ת נוב"י מהדו"ק (חזור"ד סי' ס"ו וסי' קמ"ה), שם חחו"מ (סי' ל'), שו"ת פנמ"א (ח"ב סי' ס"ח), שו"ת רע"א (ח"א סימן כ"ט41, ובסימן ל"א, ובסימן ל"ב), שו"ת חת"ס חזור"ד (סימן רכ"ז, ח"א סימן מ"ד), שו"ת מהרי"א (ח"ב סימן ש"ח), שו"ת מהרש"ם (ח"א סימן ס' ח"ב סימן ל"ח, וסימן רכ"ד), ח"ג (סימן של"ה) ומביא שם בשם הרשב"א ותשו' רדב"ז ח"א סוסי תקפ"א, שו"ת שו"מ (ח"א סימן ז') עיי"ש].

בספר זוהר דעת מביא מכתב נורא שקיבל הצדיק הגאון הק' רבי מרדכי באנעטה זי"ע מן השמים בענין מחאה ותוכחה, על שאינו מוכיח ומוחה על פירצות הדור וזל"ק: לכן שדרני לגבך לעורר נר"נ דילך.

הלא ידעת אם לא שמעת, איך גברה פרצות בישראל ואבדה אמונה, ואפיקורסת מתגברת בכל יומא ויומא, לית קרתא דלית בי' מכת דלהון, אית בהון בגילוי, וסגי מנהון בטמירא תיפח רוחם, ומכחישין בתורה שבכתב ושבע"פ, ומזלזלין בדברי חז"ל, ועי"כ אורייתא מתמעטת בכל עידן ועידן, וכמעט נתקיים דברי שמואל קדישא, עתידה תורה שתשתכח מישראל, והמוון עם כולם שיכורים מחמדת העולם הבלי הבלים, והאי גרם דאיתפשט מסאבתא טובא בעלמא ואתפגים סגי ואיתחזק ס"א ס"מ וחילא, ושכינתא קדישא כביכול בגלותא רבא, ואורייתא חוגרת שק ומתפלשת באפרא וצווחת וי רגזה הארץ תחת עבד כי ימלוך ושפחה תירש גבירתה, ולית מלאך מליץ אחד מני אלף אינון מגיני דרא להשיב חמת המלך מלך מלכי המלכים הקב"ה, לקנאות קנאת ה' צבאות, ולנקום נקמת ד' בהנהו רשיעא כמה דעביד פנחס קנאה, וכו' והשתא לית מאן דמשגח בגודל גלותא דשכינתא חרב ויבש סגי על די עובדא בישא דרשיעי ולית מאן דמתקנא קנאת מטרוניתא קדישא, ובני עלי' המה מועטים, ואף הגדולים וחכמי דרא לא משגיחים רק לעצמם בלחודוהי, לזכות עצמם בלחוד, אבל לא לזכות דרא לעורר תשובה בעלמא כמה דעבד מרדכי ואסתר ביומי דאחשורוש ופולחנן כפולחן עבדא למרא דלא יחוז בשאר אחוי למעבד פלחנא כדקא יאות משום דלא מחשב ליקרא דמרא, ומה דשגור בפיהם להתנצל אין בדור הזה מי שיכול להוכיח, משום דאין מקבלין תוכחה, וכשם שמצוה לומר דבר הנשמע, כך מצוה [שלא] לומר דבר שלא נשמע, אכן התנצלות דא לאו כלום הוא, כמאמר חז"ל אם לפניך גלוי לפנייהם מי גלוי, ואף חייב אינש למסור נפשו בשביל רחימא דקב"ה ושכיניתיה ובשביל רחימא דישאלא כמה דעביד משה רבינו ע"ה ומרדכי ואסתר ושאר קדושים שמסרו נפשם למיתה בשביל ישראל, ואהדרו עלמא לתשובה שלא יתוקד עלמא בשלהובא דדינא קשיא חלילה כמ"ש רשב"י ז"ל.

הרי לפנינו גודל חובת התוכחה ותיקון פירצות הדור והחיוב להחזיר העם בתשובה. ואין לפטור עצמו בשום פנים ואופן מתוכחה כי לפניהם מי גלוי (ובפרט כשמדובר מאותם היהודים שנטמעו ומטמעים בכל יום וכל שעה ורגע, ונשבים לבין האומות בלי ידיעתם מי יהין לומר שלא יקבלו התוכחה) וגם החיוב למסור נפשו בשביל אהבת ה' והשכינה ובשביל אהבת ישראל שלא ישרף העולם באש של הדינים הקשים חלילה.

וכבר כתב הגה"ק רבי הלל קאלאמייא בספרו מקרי דרדקי שמות, (באות רי"ח) שמי שאינו מדריך כראוי עובר על שלש אזהרות של ע"ז (אינו מדריך כראוי היא מאביזריהו דע"ז).

וימתק הדבר יותר למה דאיתא (בוהר) מי שאינו מדריך כראוי עובר על שלשה אזהרות של ע"ז:

לא תשתחוה,

לא יהי לך אלהים אחרים,

ולא תעשה לך פסול,

וזהו אפשר כוונת (פסוק הנ"ל) ויקרא משה לכל זקני ישראל ויאמר אליהם, ו"י"א"מ"ר מפרש הרמז בנוטריקין "ולי"מה" יקרו "ריעך" אל כפירש"י, ולא כפירש"י מה יקר בעיני צדיקים שבכל דור התופשים מידת א-ל משום להדריך וללמד הוא הגדולה שבגמ"ח, וגם ויאמר אליהם, תיבת ויאמר נמשך לפניו ולאחריו הזהיר אותם ואמר משכו אם לא יעשו הדרכה לדורם כראוי אזי נכשלים בע"ז, מש"ה הזהיר אותם משכו מע"ז.

עוד שם באות (תע"ג) ז"ל:

איתה (בוהר) מי שאינו מנהיג ומדריך את דורו כראוי עובר על לא יהי לך אלהים אחרים, ובזה אפשר לפרש כוונת (פסוק א' הושע סימן י"ג) ויאשם בבעל, "ב"ב"ע"ל מפרש הרמז בנוטריקין "לך" עמי"בוא"ב בחדריך שיתבוננו על מעשיהם בחדרי לבבם, והם לא הדריכו אותם כראוי לעוררם להטיב מעשיהם, ועי"כ ויאשם בבעל כפשוטו, כזוהר הנ"ל, עכ"ל.

* * *

כל צדיקי וגדולי הדורות מדורות הקודמים חרדו תמיד ודאגתם היתה על פניהם לטכס עצות איך לפעול לתיקון הדור בזה וכל אחד ואחד ניסה להשתדל ולפעול ככל אשר בידו לפי דרגתו לתיקון הדור כדי לצאת ידי חובתו. במחאה - תוכחה - וערבות ובמצות "ואהבת" לאהב את ה' על הבריות ולקרבתם תחת כנפי השכינה.

א. אברהם אבינו עליו השלום כתב ספרים להוכיח לעולם שה' הוא הבורא והמנהיג וכו' כמבואר ברמב"ם (פ"א מה' עכ"ם הלכה ג') ז"ל: והתחיל לעמוד ולקרוא בקול גדול לכל העולם ולהודיעם שיש שם אלוה אחד לכל העולם ולו ראוי לעבוד והי' מהלך וקורא ומקבץ העם מעיר לעיר וממלכה לממלכה עד שהגיע לארץ כנען והוא קורא שנאמר

ויקרא שם בשם ד' אל עולם וכיון שהי' העם מתקבצין אליו ושואלין לו על דבריו הי' מודיע לכל א' וא' כפי דעתו עד שיחזירוהו לדרך האמת עד שנתקבצו אליו אלפי' ורבבות והם אנשי בית אברהם ושתל בלבם העיקר הגדול הזה וחבר בו ספרים והודיעו ליצחק בנו, וישב יצחק בגרר מלמד ומזהיר, ויצחק הודיע ליעקב, ומינהו ללמד וישב מלמד ומחזיק כל הנלוים אליו, ויעקב אבינו למד בניו כולם והבדיל לוי ומינהו ראש והושיבו בישיבה ללמוד דרך השם ולשמור מצות אברהם עכ"ל. הרי שאברהם אבינו ע"ה כבר חיבר ספרים בעניני היהדות ושלחם כדי להפיץ ולהודיע על ידי כך שה' אל עולם.

ב. היערות דבש הוציא לאור ספר על הלכות שבת בשפת האידיש וכותב (שם...) שאפילו שהוא יודע שילעגו עליו על זה שכותב ספר באידיש בכל זאת כדי לצאת יד"ח ללמד את העם לא איכפת לו בזה.

ג. ובספר זכרון ש"י מביא הצוואה של הגאון מו"ה שעפטיל זצ"ל בנו של השלה"ק אות י"ז וז"ל: שהנשים יהי' רגילים לקרות חומש בל' אשכנז' גם ספר לב טוב וכו'.

ד. ובספר משכיל אל דל (כרך א' ח"ב כלל א' פרט ה' דף י"א). שמביא אותו בין הספרי מוסר הנעתקים בלשון יודיש טייטש שיהא לו עיתים לקבוע ביום או בלילה ושכרם מה' כאילו עסקו בהיות דאביי ורבא.

ה. ועוד פעם מביאו (בכרך א' ח"ב בכלל ה' פרט ד' דף מ"ב) וזל"ק: ויכול ללמוד מספרים כאלו דרך ה' להיות צדיק גמור.

ו. ועיין פלא יועץ (אות דפוס) וז"ל: והנה מאחר שעל הרוב קצור קצרה יד החכמים מלהדפיס ספריהם כו', וראוי לעשירים כו' לפתוח ידיהם אליהם בעין יפה ובזה חלק כחלק יאכלו עם החכם כו' והכל לפי מה שהוא הספר, ולפ"מ שהוא נצרך לרבים, ולפי התועלת הנמשך ממנו לעבודת השי"ת ודוק ותשכח שכמעט אין כסף שיהא נחשב למצוה רבה כזו, שכל הוצאה של מצוה הוא לשעתו כו', אבל זה הנותן לצורך הדפוס צדקתו עומדת לעד דור דורים, והוא מזכה את הרבים, זכות הרבים תלוי בו כו' מה טוב חלקו קנה שם טוב, קנה לו דברי תורה, קנה לו חיי העוה"ב, וגם העוה"ז כו' עכ"ל.

ועיין עוד בפלא יועץ ערך תוכחה, שמצות התוכחה אפשר לקיים גם אחר מותו על ידי חיבור ספרים, וז"ל: "ומצוה זו יכול האדם לקיים אף כי אחרי מותו לרב דורות אם חננו השם דעת, יכתב בספר דינים ומוסר השכל. ואף כי רבו הספרים כאלה ותורה מנחת בקרן זוית, אין דורש ואין מבקש כי אם השרידים, אף-על-פי-כן הוא יעשה ויכתב תורתו, אולי ברב הימים המצא ימצא מי שיטול ספרו בידו ויעשו לו דבריו פרות, ויבנה גם הוא ממנו, ויהיו שפתותיו דובבות בקבר. ועל-כן מה טוב ומה נעים לסדר ספר מדינים ומוסר ללועזים בלעז, כי הן רבים עתה עם-הארץ ויותר מועיל ומזכה לנפשו בעשות ספרים כאלה, מעשות ספרים בפלפולים וחדודים ודרושים, אשר ספרים כאלה רבו, והם מגוללים בעפר, עש

יאכלם, כי הספרים רבים והלומדים מועטים, ומסתפקים בספרי התלמוד ופוסקים, ומפרשים ראשונים וקצורי דינים הלואי שיספיק לנו הזמן ללמד אותם כתקונם, אבל למזכירים ינעם ועליהם תבוא ברכת טוב" (פלא יועץ תוכחה).

ז. והגה"ק בעל ישמח משה כתב ספר בשפת האידיש על טהרת המשפחה, ואמר ג"כ שהגם שהוא יודע וברור לו שכל הלומדים יצחקו ממנו אבל לגודל התועלת בזה, וכדי לצאת ידי שמים אינו מסתכל על כבודו.

ח. החפץ חיים זצ"ל ג"כ כתב כמה וכמה חיבורים באידיש כגון ספר גדר עולם, נדחי ישראל, תפארת אדם, ועוד רבים.

ט. וז"ל: החפץ חיים הק' בשיחות (אות מ"ה) ... רק אנכי מחבר ספרים על מצות האלה ומפיצים בין אלפי ישראל ולומדים בהם ובאים לידי מעשה, עכ"ל.

י. הרה"ק הצדיק רבי הלל מקאלאמאייע זי"ע (בהתנצלות לספרו משכיל אל דל) כתב וז"ל: והנה הב"ח (חלק ח"מ ס"ט) הקשה מדוע מימות שמואל הנביא עד עתה לא מצינו אחד מגדולי ישראל שקינא לעשות כמעשיו וליך בדרכיו לסבב בכל שנה, גלגל, ומצפה, וכל ערי ישראל להדריכם. ובאמת יש לומר תירוצים על קושי' זו אבל קשה מאד לסמוך לעשות הלכה למעשה על תירוץ זה.

[הב"ח כתב שם וז"ל, ומיהו האינדא אין חיוב לחזור בעיירות כיון שישראל מועטים בכל העיירות, ואיכא נמי סכנת דרכים בין העכו"ם, עכ"ל. והגה"ק הנ"ל אינו מסכים לזה וכותב שם, שאם יש דרך לסבב גלגל, ומצפה, וכל ערי ישראל, להדריכם ולנהלם, ועל דרך זה לא יהיה שייך תירוץ הנ"ל... בודאי בלי שום ספק שרמיא עליו לסבוב לילך כדרך שעשה שמואל... עיי"ש. ובפרט בזמנינו שלא שייך תירוץ הב"ח מפני שב"ה ישראל מרובים המה בכל העיירות בלע"ה, וכן לא שייך סכנת דרכים מפני העכו"ם כמו שהיה בימים ההם].

וכותב עוד שם שבאופן זה להדפיס ספרים ולשלחם על פני חוצות יש חיוב לחזור בעיירות, כלה ואבד תירוץ הנ"ל וזלה"ק: "והדרך הזה הוא אם חינונו ה' בשמץ דעה והשכל ובקצת לשון למודים, מחויב הוא לשמוע להתנא שהזהיר ואמר אל תחזיק טובה לעצמך, אלא לעשות כמו שאמר (ספר חסידים) קנה לך חבר, וקנה תהיה לך חבר שיהיה כל דבריו מה שחוננו השם כתוב בעט ברזל ועופרת. ואז רמי' עליו לעשות כל מה שביכולתו אם אי אפשר בענין אחר אפילו לחזור על פתחי נדיבים לשאול עזר שיהיה יכול להדפיסו ולשלחו על פני חוצות כדי שיהיה נקי מקללות "ארור" אשר לא "יקים" את "דברי" התורה "הזאת. ומאזהרות יחזקאל "צופה" "נתתיך" "ואתה" לא "הזהרת וכו' ומקושיות הב"ח, שהרי לסבב עיירות באופן זה ולהדריך ולהוכיח, כבר כלה ואבד תירוץ הנ"ל, עכ"ל. הרי שנקט לדבר ברור שלהוכיח על ידי הכתב ולהדפיס ספרים בדברי תוכחה מוטל החיוב בלי שום תירוץ ומוצא, וביותר שיש חובה בזה לחזור על פתחי נדיבים לשאול עזר שיהיה יכול להדפיס כתביו ולשלחם על פני חוצות כדי שיהי' נקי מקללות.

ממוצא דבריו למיידים שיש חיוב תוכחה בכתב. ואין שום תירוץ להפטר מתוכחה בכתב. מן השמים סיבבו וזיכו בזכות מיוחדת שכל מחברי הספרים הנ"ל זכו שספריהם יתקבלו בכל בתי בני ישראל ונדפסו אידרא לרבבות ומאות אלפים.

* * *

גודל מעלת התועלת בתוכחה בכתב:

א. בדיבור לפעמים אינו רוצה לשמוע או אינו יכול לשמוע במעמד ההוא, אבל במוכיח בכתב והכתב מונח לפניו תמיד ורואה אותו תדיר, ויקחה בין לבין עצמו לעבור עליה בניחותא בזמן שנוח לו, ובאופן שנוח לו, יכול להשפיע שיתעורר ויקבל דברי התוכחה.

ב. על ידי הכתב אפשר להגיע לכל אחד ואחד שבעולם.

ג. על ידי הכתב אין חשש של לא תשנא את אחיך בלבבך.

ד. על ידי הכתב אין לחוש על לא תשא עליו חטא כי אינו רואהו שיתבייש מפניו.

ה. על ידי הכתב המונח לפניו אפשר דהוי מוכיח מאה פעמים כי הרי כל פעם שיקרא בו הרי הכותב מקיים מצות תוכחה.

ו. על ידי הכתב יכולים להגיע למליוני יהודים ביום אחד על ידי הדואר וזה אי אפשר באופן אחר.

ז. על ידי תוכחה בכתב נתפטרנו מהעונש של ערבות ותוכחה (חיד"א).

מה גם שהיות וידוע שהמכשלה הנוראה הזאת היא עדיין תחת ידך, והפירצות שכבר התרעמנו עליהם כל כך עדיין לא בא על תיקונם הראוי ולא גדרו כפי הצורך, רק מה, בזה שמרבים לפרסם בזה, הרי ישראל קדושים הם ובכל פעם שמפרסמים בעיתונים מתעורר לבם הטהור למאות ואלפים להפריש עצמם ולמשוך ידיהם מאכילת בשר בהמה, והש"ת יזכינו להיות ממזכי הרבים והיה זה שכרי מכל עמלי בזה ובבא.

ובזה יצאתי ידי חובתי להשואל מדוע.

והש"ת יעזור שכלל ישראל יתחזקו במצות תוכחה מחאה וערבות, ויערה ה' רוח טהרה ממרום לעורר לבות בני ישראל לקיום התורה והמצוות כראוי ונזכה להיות ממזכי הרבים שעל ידה נגאל בגאולת עולמים.

הק' שלום יהודה גראס

ספר

כִּי לֹא יָדַח מִמֶּנּוּ נִדְחַח

דברי הנער בן 15 שעבר מוות קליני ומה שראה בעולם העליון

חלק ב'

הוספות לספר "כי לא ידח ממנו נדח" על המוות קליני של הנער בן 15

ומלחמת גוג ומגוג

מתוך דרשה ברדיו 2000 יום ד פרשת נח פרשת המבול

וְחָשַׁב מַחְשְׁבוֹת

לְבַלְתִּי יָדַח

מִמֶּנּוּ נִדְחַח

שמאל ב' פרק יד פסוק יד

יוצא לאור עולם מחדש כ' חשוון התשע"ז

על ידי מפעל הזוהר העולמי בת ים

0527-651911

לקבלת ספרי זוהר

ירושלים בית שמש בני ברק

אצל החפא קיחפרקטר
ד"ר איתמר ברים ירושלים:

054-8441423

מפעל הזוהר העולמי

050-4116923 / 0527651911

050-4134669 / 050-4133475

**על ידי עיון עמוק בסודות התורה יכולים לפקוד עקרות
ולרפאות חולאת חזק.**
(ספר המדות אות סוד, למוהר"ן זי"ע)

מי לה' אלי! - משה רבנו שואל ומבקש למי יש את הזכות לקרב את עם ישראל לאבינו שבשמים? כל המשתתף בהדפסת ספרים הקדושים ספרי הערב רב והמסתעף 5 חלקים, תורת הזוהר י"ח חלקים דהיינו כל הזוהר הקדוש בלשון הקודש באותיות גדולות, בהפצתם ברבים לאלף בתי מדרשיות ויותר, להצלת עם ישראל, יזכו לכל הברכות והבטחות שכתב הרשב"י בזוה"ק בפרשת תרומה (דף קכ"ח). האם יש מחשב שיוכל לחשבן את הזכות הגדולה שיכולים לזכות בכסף קטן? התורם משלם ישר לדפוס!!!

לפרטים: 0527-651911

ha-zohar.info-ha-zohar.com-ha-zohar.net-allzohar.com-
dafzoharyomi.com-dailyzohar.com-unityzohar.com-israel613.com

מפתחות

- 1 החפץ חיים מגלה מתי תהיה החלק השלישי של מלחמת גוג ומגוג
- 1 רבי אלחנן וסרמן אומר: ואחריה תהיה מלחמת גוג ומגוג שלישית ואחרונה, ובסופה תהיה הגאלה השלמה
- 5 גם אתם יהודי לונדון לא תוכלו להמלט מחבלי משיח
- התאריך המופיע על העיתון הוא - יום שישי כ"ז אלול שנת תשע"ה בדיוק שאמר הנער בן 15 שנה שעבר מות קליני וראה את מהלך מלחמת גוג ומגוג והגאלה - ואמר שהמלחמה התחילה בכ"ז אלול תשע"ה - כדברי החפץ חיים שהבאנו לעיל
- 6
- 13 האם החפץ חיים אמר שבתום עשר שמיטות תבוא הגאלה?
- 15 נבואה מפרסמת אחרת של ה'חפץ חיים'
- 15 ובהר ציון תהיה פליטה והיה קודש
- והמשכלים יזהרו כזהר הרקיע. אלו אותם שמשדלים בזהר זה שנקרא ספר הזהר, שהוא כמו תבת נח
- 15 דורו של חזקיהו מלך יהודה שהוא מבני בניו של דוד המלך ע"ה יחד עם רבי שמעון בר יוחאי ע"ה מגינים על העולם
- 16 עד שבסוף הכל יתוקנו ישראל תיקון גמור. ותהיה קדושה זאת מתפשטת בהם
- 17 לנצח נצחים. וזהו ענין האהבה הגדולה שבין הקב"ה וישראל
- 18 על ידי לימוד הזהר הקדוש ישראל ננערים מעפר, וזוכים ל"ואהבהו"
- 19 1000 צדיקים מעוררים על חיוב לימוד הזהר לכל אחד מבני ישראל
- 19 חובת השעה: עשית תשובה שלמה אי אפשר בלי לימוד הזהר הקדוש
- 21 מי שלמד זוהר הקדוש זוכה לעורך דין הכי גדול בשמים
- 22 מי יכול להגן עלינו, כולנו בפחד נורא. אין עצה ואין תבונה נגד ה'
- העצה היחידית שיש לנו כעת, שנהיה בטוח שכולנו נכנסים לתיבת נח, ולא יהיה להם שום שליטה על עם ישראל
- 22 מעלת תיקוני הזהר היא למעלה מהזהר
- 22 כ"ק האדמו"ר מחב"ד, מצוה לשני רבנים הראשיים של ארץ ישראל, לעשות פלקאטים גדולים, שכולם ילמדו זוהר הקדוש
- 23 וצדקתו עומדת לעד
- 24 פלא יועץ ערך דפוס
- 24 הסיפור של בעל הסולם זיע"א
- 26 וכשיצא הכרך הראשון ננצח את הרשע הארור
- 27

המדינה כבר השלימה עם המצב! אנחנו לומדי הזוהר הקדוש לא משלימים עם
28 המצב הזה!

28 מלחמת "ששת הימים".....

ההרוגים בזמן הגלות תובעים בבית דין של מעלה את התלמידי חכמים שלא למדו
קבלה, ומענישים אותם על כך

29 השלב השלישי והסופי של מלחמת גוג ומגוג

29 וכי עליכם נאמר שאתם חכמי הדור? אינכם אלא טפשי הדור

30 רשב"י אמר בני שנו מדותי - פירש רש"י למדו תורת!!!

32 מה שקרה ביום שסיימנו את ספר הזוהר הקדוש

32 ומה עבר עלינו לפני זה כמה טילים שלחו על עם ישראל איזה ניסים היו וב"ה על
הניסים הגדולים שהיו שם בזכות הרשב"י והזוהר הקדוש כן יעזור ה' הלאה

32 סיפור נורא מבעל הסולם אין שהציל את ארצינו הקדושה

33 תשמעו נס גדול! מהרב הראשי הצבאי

34 מבצע עמוד ענן

35 האמת כי תועלת גדול הוא, כי הוא הצלה מחבלי משיח

36 כל פעם אחרי שגמרנו את ספר הזוהר נגמר המלחמה!

36 ניסי הזוהר

37 סיפור נורא שקרה השנה במאה שערים - בזכות תיקון מ"ח ניצל

חייל אחד ירו בו כדור ממש על יד הלב, והיה לו בכיס תקוני זוהר פורמט כיס
שלומד בזה, והכדור נכנס רק בכריכה ולא יותר

38 הבן שלנו ניצל בעזה בזכות ספר הזוהר"

38 עכשו זה הזמן, המשחק נגמר, אין זמן, אנחנו בסוף הגלות לפני פצצות אטום

39 ספר הזהר הוא כמו תבת נח - ואפלו אם יהיה רשע אין חשש אם יכנס

40 כוח לימוד הזוהר

40 לומדי זוהר הקדוש הם שומרי העיר האמתיים

41 "איתעטר רבי שמעון", מיד מתעטר ובא ויושב בינינו

בשואה האימה רחמנא ליצלן שרדו לחיים אלו שהיו רגילים לומר כל יום בעל פה
פתח אליהו

42 כל אחד יעורר את חברו שילמוד זוהר כמה דקות ביום, ועל ידי זה יזכה לתענוגי
גן עדן ועולמות הנצח

42 ברגע אחד אתה יכול לזכות לעולמות נצח!

42 בחלוקת תיקון מ"ג אתה מזכה את כל ישראל

- 43 רק בספר הזוהר יפקון מן גלותא ברחמי
- הגיע הזמן שניתנער מהערב רב, ונחזור לדבוק בעץ החיים בשמחה ובטוב לבב,
- 43 על ידי שער הנו"ן של הקדושה
- אנו ככבשה בין שבעים זאבים, מול איום הגרעין האירני, מול כל מדינות ערב, מול
- 45 מעצמת ארצות הברית
- 46 זעקת השכינה - מהגה"צ המקובל הרב פיש
- 47 מודעה לרבנים וראשי ישיבות וראשי קהלות וגבאים ומלמדים ומורות
- 51 מבוא

ספר זוהר גוג ומגוג

מכ"ק אדמו"ר מהאלמין שליט"א

דרשה ברדיו 2000 יום ד' פרשת "נח" א' חשוון תשע"ו

לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתה. בדחילו ורחימו ורחימו ודחילו. ליחד שם י"ה באותיות ו"ה, ביהודא שלים, בשם כל ישראל. ויהי נועם אדני אלהינו עלינו, ומעשה ידינו כוננה עלינו, ומעשה ידינו כוננהו. ויהי נועם אדני אלהינו עלינו, ומעשה ידינו כוננה עלינו, ומעשה ידינו כוננהו. בשם ה' נעשה ונצליח, יתברך שמו של מלך מלכי המלכים הקב"ה.

ברוכים הבאים בשם ה' לכל שומעי רדיו 2000 בארץ ובעולם כולו:

אנחנו עכשיו בראש חודש חשוון שנת תשע"ו מוצאי שנת השמיטה שהוא זמן הגאולה, השי"ת יעזור שיהיה לכל עם ישראל חודש טוב ומבורך.

ושנזכה החודש הזה להיגאל בזכות לימוד הזוהר הקדוש שמשה רבינו הבטיח לנו בזכות ספר הזוהר יפקון מגלותא ברחמי אמן.

החפץ חיים מגלה מתי תהיה החלק השלישי של מלחמת גוג ומגוג

הרב בן פורת שליט"א הוא מצטט מהצדיק הקדוש רבי אלחנן וסרמן בשם רבו החפץ חיים שכשפרצה מלחמת העולם הראשונה (תרע"ה) אמר החפץ חיים שבעוד 25 שנה (בשנת ת"ש) תהיה מלחמה קשה יותר, שמלחמה זו תראה לידה כמשחק ילדים, ולאחר 75 שנה (תשע"ה) תהיה מלחמה עולמית שהמלחמה הקודמת תראה לידה כמשחק ילדים. (וראה בספר לב אליהו פרשת יתרו, וכיוצא בזה מביא בספר מאמר מרדכי מהצדיק רבי מרדכי שוואב שאחיו ר' שמעון שוואב שמע מהחפץ חיים ז"ע).

רבי אלחנן וסרמן אומר: ואחריה תהיה מלחמת גוג ומגוג שלישית ואחרונה, ובסופה תהיה הגאולה השלמה

הגה"צ רבי אליהו לאפיאן זצ"ל, אמר לתלמידיו את הדברים דלהלן כפי ששמעם בעצמו: הגאון רבי אלחנן וסרמן זצ"ל שקה בלונדון בעת קשה לישראל, כשהעולם עמד אז ערב המלחמה העולמית השנייה, ורבי אלחנן אמר

בלונדון שעורים ודרשות, והפצירו בו יהודי לונדון שישאר שם, כי המלחמה ממשמשת ובאה, וזה פקוח נפש לנסע בעת הזאת חזרה ליישבתו בפולניא. ענה רבי אלחנן תשובה על כך ברבים, באמצע דרשתו בבית הכנסת "מחזיקי הדת", ואמר בזה הלשון:

מה אתם סבורים, יהודי לונדון, שאתם לא תסבלו את הצרות של חבלי משיח?! אני שמעתי מפי החפץ חיים זצ"ל, שאמר מיד לאחר מלחמת העולם הראשונה, שחז"ל אומרים שמלחמת גוג ומגוג תתחלק לשלשה חלקים א. המלחמה

כל גדולי ישראל הספרדים והאשכנזים עם בד"ץ עדה החרדית בתשס"ב - ס"ח] שרק בלימוד הזוה"ק יחד כל שבטי ישראל, יתבטלו כל הגזירות, והצה"ק הרב פתייה זי"ע בשנת תרע"ד אמר, שכל גזירת גיוס הבחורים לצבא היא בגלל ביטול לימוד הזוה"ק. - וכדברי הרמח"ל (באגרות) שנשמעים כמו נבואה לזמנינו זה, וז"ל: ועתה אל ישליכו חכמי ישראל את הדבר הזה אחרי גוים, כי אני אלמלא נתגשר חילי הייתי קובע דבר זה בכל מקום ומקום, אבל כבוד תורתכם יקח את העצה הזאת ויהיה לו לזכות, כי אין כמות לטובה לכל ישראל, וכל אחד במקומו יכול לעשותו פי לא דבר קשה הוא כלל". ומי לנו גדול בהרמח"ל זכותו יגן עלינו אמן אשר היה בקי עצום בכל מקמני התורה ולא מצא עצה לבטל גזרות מעם ישראל אלא את העצה הזו, למוד בספר הזהר ברצף ללא הפסקה, שכל העצה העליונה של ספר הזהר הקדוש לבטל כל גזרות ולקרוב הגאולה ברחמים.

ידוע, שמתוך מדת הרחמים האינסופית של הבורא, לעמו ישראל, לפני כל דין או גזרה קשה משמים, עושים חסד עם האדם ונותנים לו הזדמנות לבחור בטוב על מנת לבטל את הגזרה מעליו. ומה שנכון לגבי גזרות הפרט תקף לגבי גזרות הכלל. לפני הגזרה או "המפה" של השואה האיומה, ה' שולח הזדמנות לעמו ישראל לבחור בטוב ושולח "תרופה" עם שליח בדמותו של בעל הסלם, ללכת לקהלות היהודיות בפולין ולומר להם ללמוד זוהר הקדוש.

א. דוד המלך ביהלים (פרק מד ד) אומר, "כי לא בחרבם ירשו ארץ זרועם לא הושיעה למו פי מינה... ואור פינה פי רציתם", וביאר בתרגום יונתן: ארום לא בגבורת סיפהון יריתו ארעא, ותקוף אדרעיהון לא פרקת להון, ארום ימינה ואדרע גבורתך, ונהור זיו יקרך, ארום כל זמן דעסיקו באוריתא אתרעיתא בהון.

פירוש, שלא הצבא ולא המטוסים ולא הטנקים ולא הטילים הם מגינים על הארץ, אלא הארת השי"ת לעם ישראל על ידי התורה, "ארום כל זמן דעסיקו באוריתא אתרעיתא בהון". פסוק זה הוא נמצא בלימוד היומי "חק לישראל" פרשת פנחס ליום שני, וכידוע שהמרח"ו תיקן על פי דברי האריז"ל את סדר לימוד החק לישראל לכל יהודי ויהודי מהפשוט ועד הלמדן הגדול ביותר, ונאמר ברוח הקודש, ובכל יום רואים כמעין נבואה שמדבר מענינא דיומא. ועכשיו שכל בני הישיבות בסכנה שרוצים לגייסם לצבא, ולבטל את תורתם ח"ו, וביותר שכל יושבי ארץ ישראל נמצאים בסכנה גדולה!!! כי בלי לימוד התורה"ק כל הצבא לא יעזור ולא יגן כלל, אם כן מה העצה היעוצה שכל גדולי ישראל מתחבטים ושוברים את הראש מה לעשות, ומן השמים עוד לא גילו להם, וזהו פלא גדול מה שהיה גלוי וידוע לכל גדולי הדורות מהרמח"ל והגר"א ולמעלה בקודש ועד לבד"ץ הגדול שבירושלים משנת תרפ"א בארץ ישראל, ובעל הסולם באותה השנה באירופא, [ראה דברי אלף גדולי ישראל מדורות הקודמים בספר "אור הזוהר", וכן דברי

ובהמשך כתב ... כי הלא ידעת דברי הזוהר הקדוש (שמות כ) כי משה הוא הגואל אשר גאל את אבותינו הוא יגאל אותנו וישיב בנינו לגבולם דכתיב (קהלת א ט) מ'ה ש'היה הוא ש'יהיה, ר"ת "משה", ולא יקשה בעיניך דבר זה באומרך הלא מלך המשיח משבט יהודה מזרעו של דוד המלך ע"ה, ויש אומרים דוד עצמו מלך המשיח דכתיב (יחזקאל לו כד) ועבדי דוד מלך עליהם, כמשמעו, ואם כן היאך אנו אומרים שהוא משה, הבא משבט לוי... יש לך לדעת כי בחינת נשמת משה ע"ה היא כלולה מיי"ב שבטי ישראל, כי כל הס' רבוא היו ענפים ע"ה, וענף שבטו של דוד במשה הוא, ולזה תמצאנו בארץ מדבר שהיה מלך וכהן ולוי ונביא וחכם וגבור, שהיה כולל כל הענפים שבקדושה, ולעיתים לבא תתגלה בעולם שרש המלכות שבמשה, שהוא עצמו מלך המשיח, והוא דוד, והוא ינון ושילה. ... ואין משה רביעי מהימנא נותן התורה ורצה לגאול עם של בטלנים, ובוזרה הקדוש קורא לאלו שאינם עוסקים בספר הזוהר "עמי הארץ" גם כי גדלים בתלמוד, ומוסיף שם, דבכל פעם שיש זמן הראוי לגאולה, צריך שיהיה בנו יינה של תורה הוא כח עסק התורה בכל הפרד"ס - ד' חלקיה, (כפרש בשיר השירים על הפסוק "הביאני אל בית הוי"), ואם לאו ח"ו סובלים יסורים, ורק על ידי כח התורה שיש בעם ישראל נגאלים, עת"ד. ופוק חזי מה שאמרו בוזרה הקדוש פרשת בראשית (דף כח): בלשון הקדוש: אמר רבי אלעזר, והרי מי נתן מעשה של אדם בישראל ובמשה? אמר לו: בני, ואתה אמרת כך? וכי לא למדת (ישעיה מו) מגיד מראשית אחרית! אמר לו, כך הוא ודאי. ולכן משה לא מת, והוא נקרא אדם, ובגללו נאמר בגלות האחרונה ולאדם לא מצא עזר, אלא כלם כנגדו. וכן נאמר בעמוד האמצעי ולאדם לא מצא עזר שיוציא שכינה מהגלות. זהו שכתוב (שמות ב) ויפן כה וכה ויבא פי אין איש. ומשה הוא בדמותו ממש, שנאמר בו לא מצא עזר כנגדו. באותו זמן ויפל ה' אלהים תרדמה על האדם. ה' אלהים - אבא ואמא. תרדמה - זו הגלות,

בעל הסלם צפה ברוח קדשו עשרים שנה לפני מלחמת העולם השנייה את השואה ההולכת וקורבה, הוא הלך וזעק ובפני כל הרבנים ויהודי ארופה, הרעיש עולמות כדי שילמדו את הזוהר הקדוש, כי ידע שזו התרופה הקדושה להצלת יהודי ארופה מהשואה האימה. הסטרא אטרא (הצד הרע), כמוכן, מאד מפריע בבחינה, לבחור בטוב, ומקשה את לבם של ראשי הקהלות היהודיות. קשה לרבנים להאמין שמרחפת עליהם גזרה כל כך קשה של שואה, זה הרי לגמרי לא הגיוני, וכנגד זה (לשם הבחירה) מצד הטוב, גם קשה להאמין באותה מדה שתרופה רוחנית של למוד הזוהר... שאולי שיכת רק לצדיקים, יכולה לבטל גזרות. את התוצאות העגומות של השואה פלנו יודעים, בואו לא נתן להסטוריה לחזר על עצמה!!! בואו לא נטמן את ראשנו בחול!!! כמו האדמורי"ם רבנים וראשי ושיבות בפולין, אי אפשר לברח מהתקו! האם זה הגיוני שתפל עלינו פצצת אטום? האם זה היה הגיוני שהיתה השואה? ה' שוב שולח לנו תרופה הוא לימוד זוהר הקדוש, כמו שהבטיח לנו משה רבנו בזה"ק ברעיא מהימנא (פרשת נשא דף כ"ד): והמשפילים יזהירו כזוהר הרקיע בהאי חבורא דילך דאיהו ספר הזוהר, מן זוהרא דאימא עלאה תשובה. באלין לא צריה נסיון, ובגין דעתידיו ישראל למטעם מאילנא דחיי, דאיהו האי ספר הזוהר, יפקון ביה מן גלותא ברחמי. ויתקיים בהון (דברים לב) ה' כד ינהו ואין עמו אל נכר. עד כאן לשונו. כתב באור החיים הקדוש: (כפרשת וחי פרק מט פסוק יא) על הפסוק: "אסרי לגפן עירה ולשרקה בני אתנו כבס בינו לבשו ובדם ענבים סותה", וז"ל: וינגד גאולה הב' בעזר השם שתהיה ביימינו אמר: ולשרקה, פירוש בעת אשר ישוק ה' דכתיב (זכריה י ח) אשרקה להם ואקבצם. ... אבל לעתיד לבא בעזר השם לא יניח מהאמנות אמה גדולה או קטנה שלא תנתן להם [וכיניעם וינערם כמו שנער את מצרים], והוא אומר בני אתונו, פירוש מלבד עירה, אלא גם בני אתונו. משה הוא גואל ראשון והוא גואל אחרון

שְׁנָאֲמַר בַּהּ (בראשית טו) וְתַרְדְּמָה נִפְלָה עַל אַבְרָם. הפילו על מִשְׁהָ וַיִּישָׁן. אין שְׁנָה אֶלָּא גְלוּת. וַיִּקַּח אֶחָת מִצְלָעֹתָיו - מִצְלָעוֹתָיו שֶׁל מִי? אֶלָּא מֵאוֹתָם עֲלֻמוֹת שֶׁל הַגְּבִירָה נְטֹלוֹ אֲבָא וְאִמָּא אֶחָד מֵהֶם, וְהוּא צַד לְכֹן, יָפָה כְּלָבָהּ.

וַיִּסְגֹר בְּשׂוֹר תַּחְתָּנָה - זֶה בְּשׂוֹר שְׁנָאֲמַר בּוֹ (שם ו) בְּשִׁגְם הוּא בְּשׂוֹר. בְּשׂוֹר שֶׁל מִשְׁהָ אֲדָם, וְעֲלִיו נֶאֱמַר פְּנֵי מִשְׁהָ כְּפָנֵי חַמָּה, וְלָכֵן (שיר ו) יָפָה כְּלָבָהּ בְּרָה כְּחַמָּה. וּבְאֵר בְּמִקְדָּשׁ מִלְךְ: דְּמִשְׁהָ רַעֲיָא מְהֵימְנָא סוֹבֵל עַל וְצַעַר הַשְּׂכִינָה הַקְּדוּשָׁה לְבָדוֹ, כִּי אִין הַתְּלַמְיָדִי חֻכְמִים רוֹצִים לְסִיֵּעוּ בָּזָה, שְׂאִינִם רוֹצִים לְלַמּוֹד סוּדוֹת הַתּוֹרָה, אֶלָּא פוֹלֵם כְּנָגְדוֹ וְלֹא מֵצָא הַקְּדוּשׁ בְּרוּף הוּא מִי שְׂיַעֲזוֹר לְהוֹצִיא אֶת הַשְּׂכִינָה מִן הַגְּלוּת, וְכֵלֵם בְּסוּד הַתְּרַדְמָה וְהַשִּׁנָּה.

וְיִסְגֹר בְּשׂוֹר תַּחְתָּנָה - זֶה בְּשׂוֹר שְׁנָאֲמַר בּוֹ (שם ו) בְּשִׁגְם הוּא בְּשׂוֹר. בְּשׂוֹר שֶׁל מִשְׁהָ אֲדָם, וְעֲלִיו נֶאֱמַר פְּנֵי מִשְׁהָ כְּפָנֵי חַמָּה, וְלָכֵן (שיר ו) יָפָה כְּלָבָהּ בְּרָה כְּחַמָּה. וּבְאֵר בְּמִקְדָּשׁ מִלְךְ: דְּמִשְׁהָ רַעֲיָא מְהֵימְנָא סוֹבֵל עַל וְצַעַר הַשְּׂכִינָה הַקְּדוּשָׁה לְבָדוֹ, כִּי אִין הַתְּלַמְיָדִי חֻכְמִים רוֹצִים לְסִיֵּעוּ בָּזָה, שְׂאִינִם רוֹצִים לְלַמּוֹד סוּדוֹת הַתּוֹרָה, אֶלָּא פוֹלֵם כְּנָגְדוֹ וְלֹא מֵצָא הַקְּדוּשׁ בְּרוּף הוּא מִי שְׂיַעֲזוֹר לְהוֹצִיא אֶת הַשְּׂכִינָה מִן הַגְּלוּת, וְכֵלֵם בְּסוּד הַתְּרַדְמָה וְהַשִּׁנָּה.

כָּל הַגְּלוּת תְּלוּיָה בַּעֲסַק הַחֲכָמָה הוֹאֵת וּבְדָגְל מַחְנֵה אֶפְרַיִם (פְּרַשְׁת שְׁמִינִי): וְזֶהוּ דְרָשׁ דְּרָשׁ מִשְׁהָ, הֵינּוּ כְּשִׁינְתְּנָלָה (כִּי בְּכַל דְּדוֹר וְדוֹר יֵשׁ בְּחִינַת מִשְׁהָ, וְאִתָּא דְרַבֵּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָי הֵינָה בְּחִינַת מִשְׁהָ). וְדָרְשׁ מַה שְׁדָּרְשׁ כְּבַר מִשְׁהָ, הֵינּוּ רַבֵּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָי, סִפְרֵי הַזֶּהָרִי, אֲזַ וְהֵנָּה שִׁרְפָה, הֵינּוּ שְׂיַתְּבַטְלוּ כָּל הַקְּלָפוֹת וּמִמִּילָא יְהִיָה הַגְּאֻלָּה שְׂיִפְנֵהּ בְּמַהְרָה בְּיַמֵּינוּ אֲמֹן סְלָה וְעַד.

כָּל אֵלּוֹ שְׁלוֹמִידִים זוֹהַר הַקְּדוּשׁ מְזַכֵּם אֶת כָּל הַעוֹלָם וּמִצְיָלִים אוֹתָם, וּמְקַרְבִּים אֶת הַגְּאוּלָּה אֲמַרוּ רַז"ל (ירושלמי יומא א, א) כֹּל דוֹר שֶׁלֹּא נִבְנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּימֵינוּ, כֹּלָּו נַחֲרַב בִּימֵינוּ, וְאִם אֲנוּ לֹא עוֹשִׂים מַה שְׁצִרִיךְ, יֵשׁ לָנוּ חֵלֶק בְּזֶה שֶׁלֹּא נִבְנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּימֵינוּ, וְאִם כֵּן עֲלִינוּ לַחֲקוֹר מַה צִּרִיךְ לַעֲשׂוֹת כְּדֵי שִׁיבְנָה בֵּית מִקְדָּשֵׁנוּ. חֲטָא אָדָם הַרְאִשׁוֹן הוּא שֶׁלֹּא בָחַר לְלַמּוֹד זוֹהַר הַקְּדוּשׁ, וְזֶה גֵרַם לְחוֹרְבַן שְׁנֵי הַמִּקְדָּשׁוֹת

חֲטָא אָדָם הַרְאִשׁוֹן הִיָה עַל שֶׁלֹּא בָחַר לְהַתְּעַסֵּק בַּעֲץ הַחַיִּים (דְּהֵיִינוּ חֲכָמַת הַנִּסְתָּר וְהוֹדָר הַקְּדוּשׁ) כְּמִבְּאֵר בְּזוֹהַר הַקְּדוּשׁ (בראשית כ"ו-כ"ז) וְרַבֵּי חַיִּים וִיטָאֵל זצ"ל (בַּהֲקַדְמָה לְשַׁעַר הַהֲקַדְמוֹת עַל פִּי הַזוֹהַר בְּפִרְשַׁת בְּרַאשִׁית), וְרַבֵּי נֶתַן מְבַרְסֵלֵב מִבִּיאַו (בַּהֲלָכוֹת נְטִילַת יָדַיִם וְהַלְכוֹת עֶרְלָה): הַנְּחַשׁ פִּיתָה אֶת הָאָדָם בְּגֵאוּהָ שְׁעַל יְדֵי עֵץ הַדַּעַת הוּא יִכּוֹל לְהִיָּת כֹּאֲלֵקִים, וְלַהֲתַחֲרוֹת עֲמֹו כְּבִיכּוֹל, וְלִשְׁלוֹט עַל כָּל הָעוֹלָם. אָדָם הַרְאִשׁוֹן לָקַח מֵעֵץ הַדַּעַת, שׁוֹרֵשׁ כָּל הַחֲכָמוֹת הַחִיצוֹנוֹת, וְלֹא בָחַר לְהַתְּעַסֵּק בַּעֲץ הַחַיִּים הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, חֲכָמַת הַקְּבֵלָה, וְלַהֲשִׁיג דְּרַכָּה אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְהוּא שׁוֹרֵשׁ כָּל הַחֲטָאִים מֵאֲזַ וְעַד הַיּוֹם שֶׁהָאֲמִין לְלִשׁוֹן הָרַע שֶׁל הַנְּחַשׁ הָאֲרוּר, וְלֹא רָצָה לְלַמּוֹד זוֹהַר הַקְּדוּשׁ, וּמֵאֲזַ וְעַד הַלֵּאָה כָּל הָעוֹלָם מְעוֹרֵב

לְשׁוֹן הַזוֹהַר: וּבְגִין דְּעָרְבַר רַב אֵינְנוּ שְׂאוֹר שְׂבַעֲיָסָה, [וּמִשׁוֹם שְׁעָרְבַר רַב הֵם שְׂאוֹר שְׂבַעֲיָסָה, מְעוֹרְבִים בִּישְׂרָאֵל כְּשׂאוֹר הַמְּעוֹרֵב בְּעָסָה].

וְאֵינְנוּ אוֹמְרִין דְּעֻלְמָא דְּמִיָּין לְמוֹצֵי, [וְאֵלּוֹ אֲמוֹת הָעוֹלָם דּוֹמִים לְמוֹצֵי, שְׁמַפְרִידִים אוֹתוֹ מִן הַחִיטָה בְּדִישָׁה].

יְתִיר מְעַכְפִּין בְּגְלוּתָא עָרְבַר רַב לִישְׂרָאֵל, מֵאוֹמִין עוֹבְדֵי פּוֹכְבִּים וּמְזוֹלוֹת. [יְוִתֵּר מְעַכְפִּים בְּגְלוּת

וְיִתִּיר מְעַכְפִּין בְּגְלוּתָא עָרְבַר רַב לִישְׂרָאֵל, מֵאוֹמִין עוֹבְדֵי פּוֹכְבִּים וּמְזוֹלוֹת. [יְוִתֵּר מְעַכְפִּים בְּגְלוּת

וְיִתִּיר מְעַכְפִּין בְּגְלוּתָא עָרְבַר רַב לִישְׂרָאֵל, מֵאוֹמִין עוֹבְדֵי פּוֹכְבִּים וּמְזוֹלוֹת. [יְוִתֵּר מְעַכְפִּים בְּגְלוּת

וְיִתִּיר מְעַכְפִּין בְּגְלוּתָא עָרְבַר רַב לִישְׂרָאֵל, מֵאוֹמִין עוֹבְדֵי פּוֹכְבִּים וּמְזוֹלוֹת. [יְוִתֵּר מְעַכְפִּים בְּגְלוּת

וְיִתִּיר מְעַכְפִּין בְּגְלוּתָא עָרְבַר רַב לִישְׂרָאֵל, מֵאוֹמִין עוֹבְדֵי פּוֹכְבִּים וּמְזוֹלוֹת. [יְוִתֵּר מְעַכְפִּים בְּגְלוּת

וְיִתִּיר מְעַכְפִּין בְּגְלוּתָא עָרְבַר רַב לִישְׂרָאֵל, מֵאוֹמִין עוֹבְדֵי פּוֹכְבִּים וּמְזוֹלוֹת. [יְוִתֵּר מְעַכְפִּים בְּגְלוּת

וְיִתִּיר מְעַכְפִּין בְּגְלוּתָא עָרְבַר רַב לִישְׂרָאֵל, מֵאוֹמִין עוֹבְדֵי פּוֹכְבִּים וּמְזוֹלוֹת. [יְוִתֵּר מְעַכְפִּים בְּגְלוּת

הִרְאִשׁוּנָה הִיְתָה זֶה שֶׁעֲבָרָה עָלֵינוּ, וְהַשְׁנִיָּה תִהְיֶה בְּעֶרְךָ בְּעוֹד כְּעֶשְׂרִים וְחֲמֵשׁ שָׁנָה עַד שְׁלֹשִׁים שָׁנָה, שֶׁהַמְלַחֲמָה הִרְאִשׁוּנָה תִהְיֶה כְּאֶפֶס נִגְדָה, (וכך הוּא כִידוּעַ), וְאַחֲרֶיהָ תִהְיֶה מְלַחֲמַת גּוּג וּמִגּוּג שְׁלִישִׁית וְאַחֲרוֹנָה, וּבִסּוּפָה תִהְיֶה הַגְּאֻלָּה הַשְּׁלֵמָה, "עַת צָרָה הִיא לִיעֶקֶב - אָבֶל - מִמָּנָה יִשְׁעֵךְ".

וְהוֹסִיף הַחֲפִיץ חַיִּים וְאָמַר, שֶׁבְּמִלְחָמָה הַשְּׁלִישִׁית יִסְבַּל כָּל הָעוֹלָם יְסוּרֵי חֻבְלֵי מְשִׁיחַ, עַד כָּאֵן דְּבָרֵי הַחֲפִיץ חַיִּים.

גַּם אַתֶּם יְהוּדֵי לוֹנְדוֹן לֹא תוֹכְלוּ לְהַמְלִיט מִחֻבְלֵי מְשִׁיחַ

סִיִּם רַבִּי אֶלְחָנָן וְאָמַר: "אִם כֵּן, גַּם אַתֶּם יְהוּדֵי לוֹנְדוֹן לֹא תוֹכְלוּ לְהַמְלִיט מִחֻבְלֵי מְשִׁיחַ, אֲלֵא שְׁאַנְחֲנוּ נִסְבַּל זֹאת לְפָנֵיכֶם!

כָּל זֹאת אָמַר רַבִּי אֶלְחָנָן בְּפָנָי קָהֵל עִם וְעָדָה בְּלוֹנְדוֹן, וְאַחַר הַשְּׁבֻתָּה נִסַּע חֲזָרָה וְנִסְפָּה לְבִסּוּף יַחַד עִם כָּל הַקְּדוּשִׁים בְּקְאוּוֹנָה, הַי"ד. ("שְׁבִיבֵי לֵב" שֶׁבִסּוּף סֵפֶר "לֵב אֵלֵהוּ" ח"א עמוד ר"ז, וְכֵן יְעוּ"שׁ בְּחֶלֶק שְׁנֵי עֲמוּד ק"ע"ב).

אֲגַב, בְּשִׂיחָה שֶׁל הַגְּר"מ שְׁטֵרנְבוּךְ שְׁלִיט"א [חֹהֵמ"פ ע"ד - כַּמְדוּמָה] הוֹבֵא שֶׁאִמַּר לוֹ יָדִיד שְׂרָאָה בְּמוֹזִיאוֹן בְּאַנְגְלִיָּה כֵּת"י מִבְּעֵלֵי תוֹס' [אוּ מִשְׁהוּ כֹזֵה] וְשֶׁמֶ כְּתוּב שִׁיחָה שׁוֹאָה וְכַדוּמָה בְּשֵׁנַת הַי"ת"ש.

וְאֲגַב נוֹסֶפֶת, בְּפוֹלִין שְׁנַת תִּרְצ"ט מִצָּא מִישְׁהוּ בְּקִיצוֹר שׁו"ע שְׁקָנָה הַעֲתָק מִמְּכַתֵּב שֶׁל הַבַּעֲשׂוּט ז"ל [ע"פ הַנִּטְעָן שֶׁם - וַיֵּשׁ לָנוּ הַעֲתָק מִהַמְּכַתֵּב הַנִּל"] בּו מִנְבֵּא עַל צְרוּת שִׁיבּוֹאוֹ עַל כֹּלל יִשְׂרָאֵל כַּחֲדוּשׁ מִנְחָם אֲב שֶׁל שָׁנָה הַהִיא.

רֵאִיתִי הַיּוֹם בְּעֹלוֹן מִזְמָן מִהַגְּאוֹן רַבִּי צְבִי מ' זִילְבֵּרְבֵּרְג שְׁלִיט"א, שֶׁשָּׁמַע מִזְקֵנִים, שֶׁשָּׁמְעוּ מִהַגְּאוֹן הַצַּדִּיק רַבִּי אֶלְחָנָן וּוְסֵרְמָן קוֹדֵם מִלְחַמַת הָעוֹלָם

"מעשה רב" מהגרא"א "ללמוד זהר בכל יום" בואו וראו מה שכתב בספר "מעשה רב" מהגרא"א זי"ע (כתוב בסעיף ט): ללמוד אחר התפילה תיכף ג' שעות, ללמוד מקרא אגדות ומדרשים "ללמוד זהר בכל יום" עכ"ל, וכן בספר תולדות רבי יוסף ונדל מסלאנט זי"ע שהביא כתבי יד מקוריים (עמוד קי"א), שם כתוב מהנהגות שרשמו תלמידיהם הגדולים של הגרא"א והגרא"ח מולאז'ין זי"ע, כל מידה נכונה וכל הכרעה בדינים ובהוראה, וכל מנהג שראו בהם את רבותיהם מורים עושים ונוהגים בהם, ושם כתוב "ללמוד בכל יום זוהר", עיי"ש.

מטוב ורע, ומשם יצאו הערב רב שגרמו להחטיא את בני ישראל. ובאריכות ביאר מוריני האלקי רבי חיים ויטאל זצ"ל (בהקדמה לשער ההקדמות על פי זוהר בפרשת בראשית) שחטא אדם הראשון הוא שלא בחר ללמוד זוהר הקדוש, ובגלל שנמנעו מללמוד חכמת הקבלה זוהר הקדוש גרם חורבן שני המקדשות עד שישבו בני ישראל בתשובה ללמוד זוהר הקדוש. כי כל אריכות הגלות הוא לתיקון חטא אדם הראשון כידוע. וכל ראש ישיבה רב, ומורה דרך שלא מדריך את אנשיו ללמוד דף זוהר ביום כאלו החריב את בית המקדש.

השניה, שעומדת להיות מלחמה שתימשך עד שנת תש"ה, ולאחריה אחר עשר שמיטות [היינו תשע"ה] תהיה מלחמה נוספת גדולה מזו....

[אמר המעתיק] בפועל, נמשכה מלחמת העולם השניה עד סוף תש"ה תחילת תש"ו, ולפי זה עשר שמיטות זה סוף תשע"ה תחילת תשע"ו.

התאריך המופיע על העיתון הוא - יום שישי כ"ז אלול שנת תשע"ה בדיוק שאמר הנער בן 15 שנה שעבר מות קליני וראה את מהלך מלחמת גוג ומגוג והגאולה - ואמר שהמלחמה התחילה בכ"ז אלול תשע"ה - כדברי החפץ חיים שהבאנו לעיל.

The image shows the cover of the Israeli newspaper 'HaShabua' (The Week). The masthead at the top reads 'ישראל השבוע' (Israel The Week) in large black and white letters. Below it, the date 'יום שישי 11.09.2018' (Friday 11.09.2018) and 'כ"ז אלול תשע"ה' (27 Elul 5775) are printed. The main headline in large yellow letters on a red background reads 'הרוסים באים' (The Russians are coming). Below the headline is a photograph of a soldier in military uniform standing in front of a wall. On the wall is a poster featuring a portrait of a soldier and Arabic text: 'نعم نستعمل بشار الأسد' (Yes, we use Bashar al-Assad), 'سوا' (Sawa), and 'التي: الجمعة (٥٠٨)' (The: Friday (508)). To the right of the soldier, there are two flags: the Israeli flag and the Syrian flag. At the bottom of the cover, there is a red box with white text containing a short article or commentary.

רעידת אדמה במזרח התיכון: ארה"ב יוצאת, מדינות קורסות, דאעש רוצח והורס, מיליוני פליטים בורחים לאירופה ■ אבל אף פעם אין ואקום: זה הזמן של רוסיה לחזור, ובגדול ■ בלי למצמץ, "יועצים" רוסים מגיעים לסוריה, יחד עם משלוחי נשק ומטוסים, והכל לטובת אסד ובעלי בריתו, איראן וחזבאללה ■ בושינגטון מופתעים? לא בפעם הראשונה ■ דיווחים: הרוסים כבר החלו להשתתף בקרבות לצד כוחות אסד ■ ומה יקרה אם וכאשר טייסים רוסים יבצעו

ואלו חֵלְקֵי מְצִיטוּט דְּבָרָיו:

לא יכולתי לדעת מי יהיה המשיח, אך יכולתי לדעת מה התכונות הנדרשות כדי להיות משיח. המשיח אינו אדם שמת אלא אדם שחי פה בארץ-ישראל, חשוב מאוד ומוכר לאנשים, אבל כאשר הוא יתגלה הכל יהיו מופתעים מכך שהוא המשיח, שיש משיח ושהקב"ה ותורתו אמת. הוא חילוני בעל תשובה שמעולם לא עשה עוונות². הוא אדם גדול שמחזיר בתשובה ואינו יודע היום שהוא המשיח, אבל נשמתו יודעת.

משנת רבי אהרון (חלק א, עמוד קכ"א), אביא לך דוגמא, האם מישהו מאיתנו חושב שחמדת הממון מהווה עבירה? מביא רבי אהרון קוטלר תוספתא, שמופיעה בסוף מנחות, על בית שני מכירים אנו בהם שהיו עמלים בתורה וזהירים במעשרות. שואל המדרש ומפני מה גלו? מפני שאוהבים את הממון, והיא שגרמה להם לשנאת חינם, כי הרוחניות אינה מביאה לשנאה, רק אהבת החומריות, היא שגרמה. שואל ר' אהרון קוטלר מי שמע על חמדת ממון שתביא לשנאת חינם?! אדם אוהב כסף, זה יביא אותו לדבר הנורא ביותר! ואומר כן. בן אדם שהוא חומד ממון זה אדם שאין לו אמונה בקב"ה. בשביל מה אתה צריך ממון? אדם שאוסף כסף, אוסף רכוש, זה אדם שרוצה שיהיה לו בטחון כלכלי. למה אתה רוצה בטחון כלכלי? כי אתה לא רוצה להיות בטוח בקב"ה, אתה לא רוצה להיות דואג ליום המחר. אתה רוצה שיהיה לך כסף בבנק, כדי שתהיה רגוע. אומר ר' אהרון קוטלר מחמדת הממון הגיע לחורבן הבית.

היה איש זקן בבני ברק שהיה דרכו להחביא את המפתחות של הבית בארון חשמל הסמוך לדירתו, כי זה היה בשבילו טירחה לסחוב כל פעם את המפתחות. היה לו שכן אברך שראה כל פעם איך הזקן מחביא את המפתחות בארון חשמל, החליט לחנך את הזקן, פעם כשיצא הזקן מביתו לקח המפתחות והחביא אותם במקום אחר, וכשחזר הזקן נצטער מאד, כי לא מצא המפתחות, ולא היה יכול להיכנס לבית,

ג. וראה לקמן מה שאמר הרידב"ז בזה שמשיח צריך להיות צדיק יסוד עולם שלא עבר אפילו על מאמר חז"ל אחד.

ואומר המגיד מדובנה – זה מה שאמר הנביא "טומאתה בשוליה לא זכרה אחריתה" – גם בשוליים, יכול יצר הרע לתפוס אותך. דוקא בדברים הקטנים הוא יפיל אותך. לכן באה התורה ומזוהירה "והיה עקב תשמעון" תשים לב לפרטים הקטנים, שבהם התורה אומרת 'כאן מתחיל היצר הרע'. תחילתו של יצר הרע, היא דוקא 'בחוטים הקטנים' שהוא מושך החוצה, וככה הוא מפורר את המפה כולה.

וכן בספר דבר בעתו מביא, שהט"ז שלח את בניו להתחקות אחר דמותו של שבתאי צבי – שם רשעים ירקב. הוא שלח אותם ואמר להם לכו תראו מי הוא, אומרים שהוא אדם גדול. הם הלכו לבדוק מי הוא. הם חזרו הביתה וסיפרו כמה דברים אודותיו, אמר להם הט"ז הוא משיח שקר. סיפרו הבנים, שהוא ישן אפרקזן, והוא קשר את נעלו הימנית לפני נעלו השמאלית. אמר להם הט"ז מי שלא מקפיד על

דברים כאלה, משיח הוא כבר לא יכול להיות. לכאורה, יאמר האומר מה זה נפקא מינה נעילת הנעליים?! התשובה היא כן! "והיה עקב תשמעון" זה המצוות שאדם דש בעקביו. מהדברים הקטנים, מגיעים לדברים הגדולים.

רבתינו, וכך מביא גם ר' אהרון קוטלר בספרו, שישנם דברים שבכלל אצלנו, אינם נחשבים לעבירה, הדברים הללו, הביאו לעבירות החמורות ביותר. כותב ר' אהרון קוטלר בספרו

הגאולה וביאת המשיח יהיו אוטוטו בחודשים הקרובים. עכשיו אנחנו בתקופה ככלל לא טובה. כל הפיגועים הקטנים מאחדים אותנו והקב"ה עושה את זה כדי לעורר אותנו. ברגע שקורה משהו לאחד מישראל כולם מתאחדים. אבל אנשים לא מבינים זאת ולכן הקב"ה מביא דבר ענק שכולם יתאחדו ויחזרו בתשובה. הולכים לקרות דברים רעים ממש שיימשכו שבועיים, אבל תלוי למי. אם כולם יחזרו בתשובה ויתאחדו זה לא יקרה. עומדת לפרוץ מלחמה גדולה בה יהיה מעורב כל העולם! את המלחמה יתחיל אדם שנקרא גוג, הוא ברכ

הכנסת, והרב לא מעורר אותו כי מיוחד לדבר, מפני כסף וכבוד, ולא לומדים זוהר כי רק תלמידי הרשב"י לא מפחדים משום בריה, רק מהקב"ה, כדאיאת בווהר הקדוש שמוכחים בלי משוא פנים וכאשר אומרים להם מה הולך בגן עדן ובגהינום ובבית דין של מעלה, [ראה כל זה בשכר ועונש בראשית חלק א'], אומרים וכי היית שמה? מישוהוא חזר משמה? אפילו אחר שיש כבר מספיק אנשים שחזרו ממות קליני, וכן צדיקים שראו ברוח הקודש כמו הצה"ק רבי יהודה פתייה [ראה בספרו מנחת יהודה-רוחות מספרות - וראה בספר זוהר תהילים י"ב כרכים באריכות על הני"ל], ובעל הסולם זי"ע שזהזיר את בני דורו ללמוד זוהר ולעלות לארץ ישראל ולא רצו לשמוע בקולו, וניספו בשואה כעשר מיליון יהודים רח"ל, עשה הקב"ה עכשיו חסד עם אחינו בני ישראל וברגע אחד נתן לילד תמים שלא למד כלום לספר מה שראה בעולמות העליונים ונכנס ללב של אנשים וחוזרים בתשובה ומתקיים הבטחת הקב"ה לנביא יחזקאל (פרק לו כה- לו): וְנִרְקַתִּי עֲלֵיכֶם מִיַּם טְהוֹרִים וְיִטְהַרְתֶּם מִכָּל טְמֵאוֹתֵיכֶם וּמִכָּל גְּלוּלֵיכֶם אֲטַהֵר אֶתְכֶם: וְנִתְּתִי לָכֶם לֵב חֲדָשׁ וְרוּחַ חֲדָשָׁה אֶתֶן בְּקִרְבְּכֶם וְהִסֵּרְתִי אֶת לֵב הָאָבִן מִבְּשָׂרְכֶם וְנִתְּתִי לָכֶם לֵב בָּשָׂר: וְאֶת רוּחִי אֶתֶן בְּקִרְבְּכֶם וְעֲשִׂיתִי אֶת אֲשֶׁר בְּחַשְׁתִּי תִלְכוּ וּמִשְׁפָּטֵי תִשְׁמְרוּ וְעֲשִׂיתֶם: וְיִשְׁבַּתְּכֶם בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר נָתַתִּי לְאַבְתְּיָכֶם וְהִייתֶם לִי לְעָם וְאֶנְכִּי אֶהְיֶה לָכֶם לֵאלֹהִים: וְהוֹשַׁעְתִּי אֶתְכֶם מִכָּל טְמֵאוֹתֵיכֶם וְנִקְרַאתִי אֶל הַדָּגָן וְהַרְבִּיתִי אֹתוֹ וְלֹא אֶתֶן עֲלֵיכֶם רָעָב: פֶּה אֶמַר ה' אֱלֹהִים בְּיוֹם

והוצרך לקרוא לשכנים שיוציאו סולם דרך המרפסת שלהם, ולטפס לתוך המרפסת שלו, והיה לו צער גדול מכל הסיפור, ובדרך צערו הפליט מפיו דיבורים חריפים נגד מי שלקח המפתחות וגרם לו כל הצער הזה, ולא עבר זמן הרבה ונפטר האברך הזה שלקח המפתחות. אותו אברך מה טען? מה בסך הכל עשיתי? אבל זה עבירות שאדם דש בעקביו, ואולי אפילו חושב שעושה בזה מצוה, אבל כאן מפיל היצר את האדם. השם יצילנו. נמצאנו למדים שלא רק נדנדו עבירה אלא בעיקר מידות כגון חמדת ממון גאוה כבוד וכו', הם העיקר שעליו צומח הבנין כדברי המהר"ח"ו בשערי קדושה, [ראה באריכות לקמן הערה ח'] שמי שיש לו מידות טובות יכול בקל לחזור בתשובה, אבל אם המידות שלו מקולקלות גם אם יש לו מעשים של צדיק גמור רחוק הוא מאוד מהקב"ה. והחי יתן אל ליבו!!!

ג. שאלה, שמעתי שהאדמו"ר מדבר שנים על ביאת המשיח וכתב הרבה ספרים על זה ובפרט בספרי שכר ועונש מה שיהיה לפני ביאת המשיח, וכל הזוהר על הגן עדן והגהינום - אז מה החידוש שכולם מתפעלים מדברי ילד בן 15? הלא הכל ידוע, וכתוב בנביא זכריה, וכולם קוראים את ההפטרה בסוכות על מלחמת גוג ומגוג?

תשובה: א. הרבה יהודים תינוקות שנשבו שלא למדו תורה ונכשלו במאכלות אסורות וכו', וליבם אטום ולא מאמינים ולא קראו ולא שנו ולא הולכים לבית הכנסת וגם מי שכן הולך לא יודע מה אומר מה לא אומר ומדבר בבית

השכינה הקדושה, ופשוט כי כל סיום זוהר הקדוש הוא קירוב הגאולה. ולכן צריך לעורר את ליבות ישראל שיהיה וילמדו ויגרסו בספר הזוהר הקדוש לאלפים ורבבות עד אין מספר, ואין ספק כי על ידי זה יתווספו הרבה לומדים וסיומים בזוהר הקדוש, וזה יקרב את הגאולה. ולמותר להאריך בדבר הסכנה הרובץ על ארצנו הקדושה, שמכל צד יש ערבים שרוצים... וארץ אירן שמצהירה בגלוי כי רצונה להשמיד להרוג ולאבד את כל היהודים מנער ועד זקן ברגע אחד על ידי פצצת אטום, ח"ו. עד שאנו רואים שבימינו נתקיימה נבואת דוד המלך ע"ה "למה רגשו גויים" המדבר ממלחמת גוג ומגוג, ומנגד שנתת עמי הארצות לתורה ולומדיה ובלבול הערב רב המפריעים את ישראל מלידבק לאבינו שבשמים שזהו הנסיון האחרון בדור האחרון הצריך לתקן את חטאי דור המבול ודור הפלגה (כתבי האר"י), [כדאיתא בזוהר בראשית כ"ה ממין הערב רב החמישי] ואין לנו שיור אלא לימוד התורה הקדושה על כל פרד"ס חלקיה כדכתב האור החיים הקדוש בפרשת תרומה, דתורה מגנא ומצלא מהיצר, זה דוקא תורה לשמה, ואמרו רבותינו דאין לך לימוד תורה לשמה אלא לימוד הזוהר הקדוש (מהרח"ו בהקדמה לעץ חיים), ובזה מראה האדם אם כבוד ה' יתברך חשוב לו או ח"ו כל תורתו משפה ולחוץ, על כן מה יציל אותנו, מכל אויבנו ומבקשי רעתינו, אם לא לימוד הזוהר הקדוש בסיומים ועוד סיומים של הזוהר הקדוש.

פְּתַב בְּפֶסַח מְלָךְ (בתקו"ל), וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: "פְּמָה גְדוֹל חַיִּיב עַל תְּלִמְדֵי חֻכְמִים לְלַמֵּד קְבָלָה, וְעֵנָשׁם פְּמָה גְדוֹל אִם אֵינָם לּוֹמְדִים קְבָלָה, וְגוֹרָם אֲרֵךְ גְּלוּתָא, כִּי הֵם מְעַכְבִּים הַגְּאֻלָּה רַחֲמֵנָא לִיְצִלְנָ... כִּי גְדוֹל פְּתָה לְקַרְבַּ הַגְּאֻלָּה". וּבַתְּקוּן מ"ב (שֵׁם בְּפֶסַח מְלָךְ), "כִּי לְמוֹד הַזְּוֵהר הַקְּדוּשׁ גְּבִירָטָא בְּעֵלְמָא בּוֹנֵה עוֹלָמוֹת, וְכָל שָׁפָן אִם יִזְכֶּה לְלַמֵּד וְלַהֲבִין אֲפֵלוּ פְרוּשׁ מֵאֲמָר אֲחָד, יַעֲשֶׂה בּוֹ תְּקוּן לְמַעְלָה בְּשַׁעַת אַחַת מֵה שְׁלֵא יַעֲשֶׂה בְּלְמוֹד הַפְּשֻׁט שְׁנֵה תְּמִימָה, וּמְבֹטָח לוֹ שֶׁהוּא בֶן עוֹלָם הֵבָא מִבְּנֵי הַיְכָל דְּמַלְכָא, וְיִהְיֶה מְרוּאֵי פְּנֵי

טְהָרֵי אֲתָתְכֶם מִכָּל עוֹנוֹתֵיכֶם וְהוֹשְׁבֵתִי אֶת הָעָרִים וְנִבְנוּ הַתְּרַבּוֹת: וְיִדְעוּ הַגּוֹיִם אֲשֶׁר יִשְׁאַרוּ סְבִיבוֹתֵיכֶם כִּי אֲנִי הַבְּנִייתִי הַתְּהַרְסוֹת נְטַעֲתִי הַקְּשֵׁמָה אֲנִי ה' דְּבַרְתִּי וְעָשִׂיתִי, ע"כ. וצריך לשמוח על כל יהודי שחוזר בתשובה ומה איכפת לי מי הצינור. ובאמת החכם עיניו בראשו כלומר איזה חכם הרואה את הנולד ומסתכל בראש הדבר ולא מחכה עד שמפסיד את הרכבת, כי המסר שקיבל הנער בשמים הוא טוב לעורר את הלבבות ולדעת שאין זמן כדברי הנביא מלאכי (ג, א-ו): הֲנִי שֶׁלַח מְלֹאכֵי וּפְנֵה דָרָךְ לִפְנֵי וּפְתָאֵם: בּוֹא אֶל הַיְכָלוֹ הַאֲדוֹן אֲשֶׁר אַתֶּם מְבַקְשִׁים וּמְלֹאךְ הַבְּרִית אֲשֶׁר אַתֶּם תְּפַצִּים הִנֵּה בָא אֲמַר ה' צְבָקוֹת: וּמִי מְכַלְכֵּל אֶת יוֹם בּוֹאֵא וּמִי הַעֲמֵד בְּהָרְאוֹתָו כִּי הוּא כְּאֵשׁ מְצַרֵּה וּכְבָרִית מְכַבְּסִים: וְיִשֵּׁב מְצַרֵּף וּמְטַהֵר כְּסָף וְטַהֵר אֶת בְּנֵי לְוִי וְזָקַק אֶתֶּם פְּזֵהָב וּכְפָסָף וְהָיוּ לִיהוָה מְגִישֵׁי מִנְחָה בְּצִדְקָה: וְעָרְבָה לִיהוָה מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלַם כִּימֵי עוֹלָם וּכְשֵׁנִים קְדֻמְנִיּוֹת: וְקִרְבֵתִי אֲלֵיכֶם לְמַשְׁפַּט וְהִייתִי עַד מִמֶּהָר בְּמִכְשָׁפִים וּבְמִנְאָפִים וּבְנִשְׁבָּעִים לְשַׁקֵּר וּבַעֲשָׂקֵי שֹׁכֵר שֹׁכֵר אֲלֵמְנָה וְיָתוּם וּמִטִּי גֵר וְלֹא יִרְאוּנִי אֲמַר יְהוָה צְבָאוֹת: כִּי אֲנִי יְהוָה לֹא שְׁנִיתִי וְאַתֶּם בְּנֵי יַעֲקֹב לֹא כְלִיתֶם: ע"כ. אבל לא יודעים מה יכול להגן ולהציל, ולהפך הכל לרחמים שזה רק על ידי לימוד ספר הזוהר ששמר הקב"ה לנו לדור אחרון כמו צנצנת המן, וחבל על כל הרבנים ששוכחים ומתעלמים מהאמת כי פתאום יבוא ארון להיכלו ואז יהיה כמו בזמן דור המדבר שענני הכבוד פלטו את הערב רב, הזוהר הקדוש מסוכך ומגן לעם ישראל, ומי שלא מאמין מפסיד.

והנה יודעים אנחנו כי רק בזכות למוד תורת הזוהר יצאו ישראל מן הגלות ברחמים, וכדמפורסם מה דאיתא ברעיא מהימנא "בספרא דא יפקון מן גלותא ברחמי". ואין צריך להאריך בזה כי וודאי למוד הזוהר הוא תיקון השכינה להוציא אותה מהגלות, כדכתב הרמח"ל באגרות, כי לא כל הלימודים שווים, ודוקא לימוד הזוהר הקדוש הוא מתיקוני

הבא. כמו שבארורה, למד תורה הרבה, ויתנו לך שכר הרבה. ואין מי שישתדל בתורה להעלות בה השכינה מהגלות וליחד אותה עם בעלה, משום שהם אטומי עינים וסתומי לב. ומשום זה יוצא קול בכל לילה, כשירד הקדוש ברוך הוא לנן עדן, כשעולות הנשמות לפניו, ואותו הקול אומר פסוק פתוב (ישעיה מ) קול אמר קרא, לך ואמר להם שישתדלו בתורה כדי לחבר השכינה עם הקדוש ברוך הוא. כמו שדוד שאמר (תהלים קלב) אם אתן שנת לעיני לעפעפי תנומה עד אמצא מקום לה'. והוא הנה משתדל בתורה לחבר את האם, שנאמר בה (משלי א) ואל תטש תורת אמוך, עם בעלה. שהרי השכינה מצד של החסד נקראת גמילות חסדים. ומצד הגבורה נקראת עקדה וקרבן, ומצד העמוד האמצעי נקראת תורה.

שלא משתדלים אלא לזבח בשר, ואלו הם עמי הארץ, ואלו שמשתדלים בגמילות חסד ובתורה, לא משתדלים אלא לעצמם

ואין מי שיעיר אותה במדות הללו לבעלה. זהו שפתוב (ישעיה נא) אין מנהל לה וגו'. ומשום זה הקול אומר (ישעיה מ) מה אקרא כל הבשר חציר. שלא משתדלים אלא לזבח בשר, ואלו הם עמי הארץ, ואלו שמשתדלים בגמילות חסד ובתורה, לא משתדלים אלא לעצמם, ובשילם נאמר וכל חסדו קציץ השדה. וכל אלו שלא משתדלים בה לשמה - רוח הקדש, שהיא השכינה, לא שונה עליהם. זהו שפתוב (תהלים עח) ויזכר פי בשר המה רוח הולך ולא ישוב.

ומצדיקי הרבים ככוכבים לעולם ועד אלו הם המלמדים את תורת הרשב"י הקדוש, בודאי שכל העולם עומד עליהם, ואשריהם ואשרי חלקם, ואין לשער גודל מתן שכרם בזה ובבא מן השמים. ובכך כל יהודי באשר הוא שם יתלהב ללמוד ולהגות בדברי התנא האלוקי אשר ביקש "בני שנו מידותי" (גיטין ס"ז), ובזה תלויה כל הגאולה, כדאמרו חז"ל (בבא בתרא דף ח' ע"א) "דכתיב גם כי יתנו בגוים עתה אקבצם ויחלו מעט ממשא מלך ושרים אמר עולא פסוק זה בלשון ארמית נאמר אי תנו כולהו

המלך היושבים ראשונה במלכותא דרקייעא. ואין נחת רוח להשם פעסק בנשמת התורה שהיא החכמה האמתית המקבלת כי ממנה יודע רצונו יתברך בעבודתו ומצוותיו..." (עד כאן, ונענ עוד בספר זכירה לחיים להגאון רבי חיים פלאגי ח"ב דף ע' ע"ד, ובשו"ת אפרקסטא דעניא סימן ע"ד).

ובהיכל הברכה פרושת עקב (ז', י"ט), כתב:

בדורנו מי שאינו עוסק בזהר ותקונים וכתבי האר"י כל עסק תורתו הוא מן השפה ולחוץ בדור הזה האחרון, מי שאינו עוסק בספר הזהר ותקונים וכתבי מרן האר"י שהם חיים ממש לנפש, בלילה במקרא ובמשנה ובתלמוד ופוסקים, ידע נאמנה שכל תורתו שעוסק הוא משפה ולחוץ, כדאג, ואין לו עסק בחיים והארה לנפש, והוא פלו טעות ורמאות, ואינו עוסק בתורה אלא להיות מאנשי שם, להיות רב וראש גדול הדור ולהשתרר על הבריות, ואין לו חיים ולא חלק בחיים...

ועיין בתיקוני זוהר חדש-ספרא תנינא:

אמר לראשי הישיבה: הרי השכינה בגלות, ואין בכם מי שיתעורר אליה לרצותה לבעלה, וכמה בעלי מדרשות, צווחים בכל יום ולילה בתורה שבעל פה בכמה קשיות, וצווחים בה כמו כלבים שאומרים הב הב, כמו שהגיהנם צווח הב הב

[בלשון הקודש]: פתח ואמר, וזקא מקף שופר הולך סגולתא. נטל שלש אבנים וזרק אותן למעלה. וקשורק אותן, נעשו אבן אחת, ואמר לראשי הישיבה: קבלו אליכם את האבן הזו, שהרי השכינה בגלות, ואין בכם מי שיתעורר אליה לרצותה לבעלה, ולא עוד, אלא כמה בעלי מדרשות, שהם חברים אצלכם, צווחים בכל יום ולילה בתורה שבעל פה בכמה קשיות, וצווחים בה כמו כלבים שאומרים הב הב, כמו שהגיהנם צווח הב הב. זהו שפתוב (משלי ל) לעלקה שתי בנות הב הב.

אין מי שישתדל בתורה להעלות בה השכינה מהגלות וליחד אותה עם בעלה, משום שהם אטומי עינים וסתומי לב
הב לנו עשר בעולם הזה, הב לנו עשר בעולם

אובמה. הוא יביא לכאן את צבאו ויילחם נגדנו. בהתחלה בכל העולם ירצו את ירושלים. במלחמה ימותו כמה מיליוני אנשים ויינצלו ממוות מי שחוזרים בתשובה ועוסקים בתורה^ז או בגמילות חסדים, עד כאן חלק מדבריו.

הגהצה"ק הרידב"ז^ז זי"ע נלחם במסירת נפש גדולה על הכשרות בשיקגו, כי

ד. הנה נודע בשערים גדול מעלת וחשיבות לימוד חכמת הקבלה, כמאמר רשב"י זיע"א בזה"ק [בהעלותך קנ"ג]: "והמשכילים יבינו אינון מארי קבלה דאתמר בהון והמשכילים יזהירו כזהר הרקיע, אילין אינון דקא משתדלין בזהר דא דאתקרי ספר הזהר דאינו כתיבת נח דמתכשנין בה שנים מעיר ושבע ממלכותא דבהון יתקיים כל הבן הילוד היאורה תשליכוהו ודא אורה דספרא דא".

ואמרתי בזה חידוש כי כמו נח שניצל בתיבת נוח, וממנו נבנה אחר כך את העולם, כך הם כל אלו שמפיצים את הזהר הקדוש, שממנו בונים את העולם, ומביאים את המשיח בקרוב ממש. כמו שכתב גאון עוונו המקובל האלהי רבי יוסף חיים בן איש חי זיע"א [בראש ספרו דעת ותבונה]: "ישמע השומע ויבין המשכיל את אשר חכמים הגידו ואשר הזהירו והודיעו לכל איש ישראל לגשת אל הקודש בעסק סודות התורה ונסתריה עץ חיים היא למחזיקים בה", ועוד מפורשים דברי הרעיא מהימנא נשמת משה רבינו לרשב"י [זוהר נשא, ח"ג דף קכד, ב]: "והמשכילים יזהירו כזהר הרקיע, בהאי חבורא דילך, דאיהו ספר הזהר, מן זוהרא דאימא עילאה, תשובה, באלין לא צריך ניסיון, ובגין דעתידין ישראל למטעם מאילנא דחיי, דאיהו האי ספר הזהר, יפקון ביה מן גלותא ברחמי..." וכו'. גם ידוע דברי חכמי הדורות במעלה הרבה של הלימוד בזה"ק שהם זיכור לנשמה, ועל ידי שנשמע בקול הרשב"י ומשה רבנו ע"ה ונלמד את הזהר הקדוש נזכה בקרוב לקול שופר של משיח צדקינו בב"א.

ה. חלק מספריו: מגדל דוד - חידושים ופולפולים לתלמוד בבלי וירושלמי (ווילנא תרל"ד).
ב. חנה דוד - חידושים על מסכת חלה מתלמוד ירושלמי (שם תרל"ו). ג. תשובות רידב"ז

עתה אקבצם". ומה נמצאו לחכי דברי הזהר בהקדמת התיקונים (דף י"ז), והמשכילים יזהירו אלין רבי שמעון בן יוחאי וחבריו וכו' כד עבדו האי חיבורא אסתמכו עליה לעילא וכו', ומצדיקי הרבים ביה [שרבים יצדיקו את עצמם ע"י...], יהון נפישין ככוכבים לעולם ועד דלא אחשיך נהורא דלהון לעולם ועד, ובזה תתקיים נבואת הרשב"י שבדור של משיח אפילו תינוקות של בית רבן ידעו סודות התורה, למען ילמדו מנער ועד זקן מדן ועד באר שבע, ובכך נזכה ברצות ה' להיות כדורו של חזקיהו המלך (ב"ק י"ד). שביקש הקב"ה לעשותו משיח, ועליו נאמר הפסוק "חובל עול מפני שמן", פירוש חובל ונחרב עולו של סנחריב מפני השמן של חזקיהו בבית המדרש שלמדו תורה מדן ועד באר שבע, כן יזכה ה' על ידי כבודכם להרבות כבוד שמים וכבוד התורה, לאחוז בזכותיה דבר יוחאי למען יעתיר בעדינו שנזכה לגאולה השלימה בקרוב, "אֲשֶׁרְךָ יִשְׂרָאֵל מִי כְמוֹךָ עִם נוֹשֵׁעַ בְּה' מִגֵּן עֶזְרְךָ וְאֲשֶׁר הָרַב גְּאוֹנֶיךָ וַיִּפְּקֶשׁוּ אֵיבֶיךָ לְךָ וַאֲתָה עַל פְּמוֹתֵימוֹ תִּדְרֹךְ", (דברים פרק לג כט). וכמו שהביא רשב"י הקדוש את דברי המדרש רבה (רש"י, בראשית פרק ט פסוק יב) לדרת עולם - נכתב חסר, שיש דורות שלא הוצרכו לאות, לפי שצדיקים גמורים היו, כמו דורו של חזקיהו מלך יהודה ודורו של רבי שמעון בן יוחאי, עכ"ל. וכאשר דבקים בתורתו של הרשב"י ממשיכים את נשמתו ממש לדורינו זה והרשב"י יושב ושונה כנגדו, (אור החמה), על כן שמנו מטרה לנגד עינינו שלכל ישראל יהיה חלק בתורת הרשב"י הקדוש בלתי ידח ממנו נדח, ובא לציון גואל.

תשובה ב. לשאלה: אם יהודים חוזרים בתשובה מה איכפת לך מי השליח, העיקר שיהיה נחת להקב"ה.

זה היסוד הראשון שמוטל על הרב לתקן, עד שהשוחטים והקצבים העמלקים רדפו אותו והוצרך לברוח משם, ועלה לארץ ישראל, ונתיישב בעיה"ק צפת, ושם מנו"כ, סמוך לציון של האריז"ל.

אם עבר פעם אחת על דברי חז"ל, אזי אינו יכול להיות משיח ושמעתי מפי מו"ר הרידב"ז זצ"ל, שהעולם אמרו על רבינו משה חיים לוצאטו - הרמח"ל, שחשב עצמו למשיח!

תרגום בלשון הקודש: והנה אליהו הנביא מהימנא בא, פתח ואמר, רבי רבי, אשרי חלקך שכל הסודות העליונים מתגלים לך, ואין נגזו ממך, שכל השערים הסתומים נפתחים לפניך, ודאי.

אשרי חלקך שהאיילה - (השכינה) לא נכנסה לפני המלך מיום שנחרב בית המקדש כמו שהיא נכנסה עכשיו בזכותך, חוץ מזמן אחר בימי רשב"י - בוצינא קדישא. 'המשכילים יזהירו כזוהר הרקיע' - אלו רשב"י וחבריו. אבל 'המשכילים' שניים, אחד רשב"י המאור הקדוש, ואחד - אתה החסיד הקדוש, לרבות שאר החברים, יזהירו כזוהר הרקיע - בשני ה"זוהרים" האלו.

כל אחד ואחד בזוהר שלו, והכול עניין אחד, אחד- (רשב"י, סוד) ההתחלה ואחד - (הרמח"ל, סוד) הסוף. רשב"י פתח השערים בזמן שהיו סתומים, שעד אז, החכמה הייתה סתומה בעולם ולא נתגלתה אלא לאחד או לשניים בכיסוי (היינו בדרך משל), ורשב"י פתח שערים, באלו שערים מדובר? של הרקיע בודאי, משם יצא הזוהר שלך שהוא נקרא "זוהר הרקיע", ושם נמצאים סודות עליונים מכח אותו האור העליון, ובו נעשה הזוהר שלו - הזוהר הראשון, וזוהר זה לא נשלם, אלא יצא מה שיצא, ובו הוא העולם עד עכשיו שנשלם גילוי הזוהר, ועל ידו נעשה זוהר זה.

- השני, שבו יושלם (התיקון) לחבר כל ישראל, ומהשעה שהזוהר הראשון נשלם, עלתה השכינה להתחבר עם בעלה, מכאן והלאה, סדרים עליונים מסתדרים בתיקון שלם, הכול בגילוי של זה הזוהר שנגלה, וכאשר יושלמו

(שם תרמ"א). ד. פירוש רידב"ז ותוספות ר"ד - על התלמוד ירושלמי (פיטריקוב תרנ"ט - תר"ס). הראשון הוא פירוש הענין (דוגמת פירוש רש"י בתלמוד בבלי), והשני, הרחב ביאור (דוגמת התוספות בתלמוד בבלי), בפירושו אלה קנה לו את פרסומו הגדול כ"תנא ירושלמי". ה. נימוקי רידב"ז דרושים ופירושים על בראשית שמות (שיקאגו תרס"ד). ו. שו"ת בית רידב"ז (ירושלים תרס"ח). ז. קונטרס השמיטה - הלכות שביעית (ירושלים תרס"ט). ח. קונטרס הלכה למעשה - בדין פירות שביעית (ירושלים תרע"ב). ט. שו"ע לשבת - בית רידב"ז - הלכות שביעית שהוציא לאור במצורף לספר "פאת השלחן" ירושלים תרע"ב. ועוד

ו. חלום שחלמתי בשבת, פרשת ויגש:

ראיתי את המלאך הקדוש הרמח"ל זיע"א, ובידו הקדושה, ספר זוהר וכתוב שם פתח אליהו והסתכלתי בזה ואמר לי שאם ילמדו הספר הזה, יבוא המשיח, ועינתי לו: נעבוד ביחד, תיכף ומיד ממש, אסור לחכות, ונעלם. והנה סיפתי לאחד ממזכיי הרבים הגדולים של מפעל הזוהר העולמי הרב אשר בראל שליט"א שולומד בבית רמח"ל בירושלים ואומר שיש ספר שנקרא "תיקונים חדשים לרמח"ל" מתוך ספר זוהר "תניינא" של הרמח"ל שעדיין לא התגלה.

(באחד הפרשיות המעטות שנמצאו מתוך "זוהר תניינא" פרשת "ויצא" מתוך הספר החדש של הרב מרדכי שריקי - מכון רמח"ל "זוהר תניינא" חלק א' לרמח"ל - עמוד 5/16) "והא אליהו נביאה מהימנא אתי, פתח ואמר, רבי רבי, זכאה חולקך דכלהו רזין עלאין מתגלין לך... (המשך בארמית)

ופעם אחת אמר הרידב"ז לתלמידיו שיחפשו עליו שאם עבר פעם אחת על דברי חז"ל, אזי אינו יכול להיות משיח, והזכירו לו כי פעם אחת עבר על מאמר חז"ל "לעולם יצא אדם בכי טוב" (פסחים ב') אז הסיח דעתו מלהיות משיח (ספר "עדן ציון" עמוד קמ"ה), [כי משיח לא יכול להיות רק אם לא עשה שום עבירה].

עיינ במאמרי המשגיח הרב וואכטפויגל זצ"ל על חנוכה בסופו מביא דברים אלו במפורש.

האם החפץ חיים אמר שבתום עשר שמיטות תבוא הגאולה?

מִסְפַּר רַבָּנִים סִפְרוּ בְּשֶׁלֶב זֶה או אַחַר שֶׁשְּׁמַעוּ מִפִּי הַ'חֶפֶץ חַיִּים' אַחֲרֵי מִלְחַמַת הָעוֹלָם הָרְאשׁוֹנָה, כִּי 25 שָׁנִים לְאַחֲרֵיהָ תִּפְרָץ מִלְחָמָה שֶׁהָרְאשׁוֹנָה תִּהְיֶה לְעַמְתָּהּ כְּמִשְׁחַק יְלָדִים, ו-75 שָׁנִים לְאַחַר הַשְּׁנִיָּה תִּפְרָץ מִלְחָמָה שְׁלִישִׁית גְּדוֹלָה מִכָּלֵם, וְאִזּוּ יָבוֹא מְשִׁיחַ. לְפִי חֶשְׁבוֹן זֶה, 75 שָׁנִים אַחֲרֵי מִלְחַמַת הָעוֹלָם הַשְּׁנִיָּה מְלֹאוֹ מִמָּשׁ בְּסוֹף תִּשְׁעֵהָ.

והמשכילים יזהירו וכו'. רשב"י בתחילה ואתה בסוף, שניכם צריכים לחזק וכו' וכו' (את השכינה) אשרי חלקיכם בעולם הזה. והנה רעיא מהימנא בא, פתח ואמר: רבי רבי וכו'. במלך המשיח כתוב: "ונחה עליו" וכו' וכו', רשב"י בתחילה ואתה בסוף, תתחזקו בזוהר זה לפי הכח שיתווסף למעלה, שהרי בהתחלה, הזוהר (של רשב"י) נעשה לפי הגלות, ובזמן הזה (הזוהר שלך) לפי הגאולה. וכפי שיתחזק הזוהר למעלה, כך יתחזק הזוהר שלכם למטה, לכך: יזהיר וכו' וכו'.

(הערת הרב שריקי למאמר זה - במאמר זה ישנם ארבעה נושאים עיקריים: רשב"י הוא בשירותא [הראשון] הרמח"ל הוא הסיימא [האחרון-הסיום סוף הגלות]; חכמת הקבלה היא סתומה לרוב; זוהר הרשב"י הוא לא נשלם, והשלמתו על יד זוהר הרמח"ל; זוהר הרמח"ל נעשה ע"פ הגאולה [לפום פורקנא], והוא בחינת רוחו של משיח.)

וכבר הזמנתי את הטקסט של ספר, תיקונים חדשים לרמח"ל לעשות חלוקה לשנה, שכל עם ישראל ילמדו את הזוהר הזה. עד כאן החלום והפתרון.

הסדרים להתקן בתיקון הראוי, יגאלו ישראל גאולה שלמה.

זוהר זה (השני) לא יפסק מהעולם, שהוא בכל יום יתווסף ויתרבה בו, וממונו יתפרנסו כל ישראל, ואפילו מלאכים עליונים יתפרנסו ממנו למעלה ולמטה, ובשעה שתתרבה החכמה בעולם, כמו שכתוב: "כי מלאה הארץ דעה" וגו', יהיו כל ישראל טועמים ממנו כל אחד לפי כוחו וכו'.

זאת ועוד, זוהר זה יהיה כולל משישים ריבוא נשמות ישראל ודאי. וכל אחד ואחד ימצא חלקו, ואתה (הרמח"ל) תהיה הכולל (לצורך) כולם. וכך (הזוהר הזה השני) יתחדש בכל יום וכו' וכו', אשרי חלקם של ישראל בזכותך בעולם הזה.

והנה אברהם סבא חסידא בא, פתח ואמר, רבי רבי, אשרי חלקך, שעליך כתוב: "מקימי מעפר דל" וכו' וכו'. ואתה הוא המקום לה (לשכינה) מהעפר בשעה שנמצאת בחיבור שלך, חיבור זה הוא (מכוח) הזוהר הקדוש השני וכו' וכו'. והכל נעשה על ידך בכוח הזוהר הזה שלך, ומשיח בן יוסף שהוא בצדק וכו' וכו',

האם ה'חפץ חיים' התכונן לגשם של פצצות אטום שיפלו על האנושות? לאו דווקא.

המגיד הירושלמי רבי שלום שבדרון זצ"ל ספר שהמשגיח של ישיבת מיר, רבי יחזקאל לוינשטיין, דבר פעם בפני אברכי הכולל בו למד רבי שלום שבדרון בצעירותו. בדבריו ספר כי שמע בשם ה'חפץ חיים' שחזה מלחמת עולם שלישית נוראה פי כמה מהמלחמה השנייה. [וכן שמעתי מכמה צדיקים].

"אימה ופחד נפלו על כל השומעים", ספר רבי שלום שבדרון, "ואני העזתי לשאול את המשגיח, תוך בקשת מחילה: בשביל מה צריכים לדבר דברים כה קשים? צריכים להתפלל אחרי המלחמה שהיתה, שלא יבוא גזר דין כזה, ולמה לומר דברים כאלה?"

"המשגיח נעשה נלהב כעמוד אש ואמר: 'אתה בכלל לא הבנת במה מדובר, ואל מה התכונן ה'חפץ חיים' בדברים אלה. ה'חפץ חיים' התכונן בעקר לכך שיהיה חושך באמונה. החשכה באמונה, שהיתה במלחמת העולם הראשונה, היתה משחק מול החשכה באמונה, שהיתה במלחמת העולם השנייה. והחשכה באמונה שתהיה במלחמת העולם השלישית - כל מה שהיה קודם יראה כמשחק, ואנחנו נמצאים כעת בעצומה של המלחמה הזו'."

הרב לוינשטיין המשיך והסביר לרבי שלום שבדרון, שהסתר הפנים הולך ומעמיק ממלחמה למלחמה, ומלחמת עולם שלישית מסמלת את הסתור הפנים העמק ביותר והקשה ביותר, והנסיון לרבק בהשם ולהאמין – הוא עקר המלחמה הזו, שאחריה תבוא הגאולה השלמה. (מתוך: 'שאל אביך ונגד').

נבואה מפרסמת אחרת של החפץ חיים'

אגב, ישנה נבואה מפרסמת אחרת של החפץ חיים' זצ"ל, שהתגשמה אחרי מלחמת העולם השנייה: כשעלה היטלר לשלטון, זמן קצר לפני פטירתו של החפץ חיים', שאל הרבי מפוניביטש את החפץ חיים, אם יעלה בידו של הצורר להשמיד את כל היהודים כפי תכניתו. החפץ חיים' ענה שזה בודאי לא יקרה. מעולם לא הצליח מישהו לכלות ולמגר את כל עמנו בכל ארצות פזורינו. כתוב במפרש: "אם יבוא עשו אל המחנה האחת והכהו והיה המחנה הנשאר לפליטה".

ובהר ציון תהיה פליטה והיה קודש

הוסיף הרבי מפוניביטש ושאל: "אם ח"ו יעלה בידי הצורר להשמיד את יהדות ארופה, רוב מנין ובנין של עם ישראל, מי הוא זה אפוא המחנה אשר ישאר לפליטה?". ועל זה ענהו החפץ חיים' זצ"ל: "גם זה כתוב במפרש בדברי הנביאים (עובדיה א, יז): "ובהר ציון תהיה פליטה והיה קודש".

והמכתב הזה הזה נדפס בעתון אלגעמיינער דזורנאל לפני 30 שנה [המכתב נמצא אצלנו בארכיון].

ואכן, אחרי חרבן יהדות ארופה, עולם התורה השתקם ונבנה מחדש בארץ ישראל.

מורי ורבותי אנוחנו כעת בפרשת נח שקב"ה אמר לנח לבנות תבה, והיו בני הדור מלגלגים עליו, ולא רצו לחזור בתשובה ורק מי שנשאר צדיק ונכנס לתבה הוא נצל מהמבול, כן אנוחנו צועקים גיוואלד – שמע ישראל תתחילו תכף להכנס בתבת נח האמתית הוא למוד הזהר הקדוש שבזכות רשב"י תגן עלינו, ולא נחיה בפחד כלל וכלל.

והמשפלים יזהרו וזהר הרקיע. אלו אותם שמשתדלים בזהר זה שנקרא ספר הזהר, שהוא כמו תבת נח

וראה בתקוני הזהר-תקונא עשרין, וחד ועשרין דף נד ע"א על הפסוק "ותנח התיבה בחדש השביעי" ח' ד) ותנח התבה בחדש השביעי בשבעה עשר יום

לחדש על הרי אָרְרֵט. (בראשית ח' ד'), זֶה חֹדֶשׁ תִּשְׁרִי, בִּי"ט מִרְחֻשׁוֹן קָרָה הָרִצַּח הָרָאוֹשׁוֹן שֶׁל הַקְּדוּשִׁים הַנִּקְיָן הִי"ד.

וְשֶׁם בְּפֶסוּק יד: "וּבַחֹדֶשׁ הַשְּׁנִי בְּשִׁבְעָה וְעֶשְׂרִים יוֹם לַחֹדֶשׁ יִבְשֶׁה הָאָרֶץ.

וְתִרְגַּם יְהוֹנָתָן שְׁזָה חֹדֶשׁ מִרְחֻשׁוֹן (כדעת רבי אֶלְעָזָר רִשִׁי פְסוּק י"ג).

רוֹצִים מִן הַשָּׁמַיִם לְרַמֵּז לָנוּ עַל הַזְּמַנִּים שֶׁכָּתוּב בְּפֶרֶשׁת הַשְּׁבִיעַ וּמִקְנִים שִׁסְתִּים בְּרַחֲמִים עוֹד קוֹדֵם, אֲבָל כָּל זֶה תְּלוּי רַק עִם כָּלֵנוּ נִכְנָס לְתוֹךְ תְּבַת נַח בְּרַגַע הָאֲחֵרוֹן כִּי לֹא יִדַּח מִמֶּנּוּ נִדַּח, וְיִלְמְדוּ זֶה־ר הַקְּדוּשׁ כְּמוֹ שֶׁאָמַר מֹשֶׁה רַבְּנוּ בְּזֵהר פֶּרֶשׁת בְּהַעֲלוֹתָהּ: בְּפֶרֶשׁת בְּהַעֲלֵתָהּ - דָּף קנ"ג ע"א

(דניאל יב) הַמְּשַׁכְּלִים יְבִינּוּ (דניאל שם) - אֱלוֹ בְּעָלֵי קִבְלָהּ, שֶׁנֶּאֱמַר בָּהֶם (שם) וְהַמְּשַׁכְּלִים יִזְהָרוּ כְּזֵהר הָרְקִיעַ. אֱלוֹ אוֹתָם שֶׁמְשַׁתְּדָלִים בְּזֵהר זֶה שֶׁנִּקְרָא סֵפֶר הַזֵּהר, שֶׁהוּא כְּמוֹ תְּבַת נַח שֶׁמִּתְכַנְסִים בָּהּ שְׁנַיִם מְעִיר וְשִׁבְעַ מְמַלְכוֹת, וְלִפְעָמִים אֶחָד מְעִיר וְשְׁנַיִם מִמְשַׁפְּחָה, שֶׁבָּהֶם יִתְקַיֵּם (שמות א) כָּל הַבֵּן הַיְלֹוֹד הַיֵּאֲרָה תִּשְׁלִיכֶהוּ. וְזֶה אוֹרָה שֶׁל סֵפֶר זֶה, וְהַכֹּל עַל הַסִּבָּה שֶׁלָּךְ. [כָּף אוֹמֵר הָרַעֲיָא מְהִימְנָא מֹשֶׁה רַבְּנוּ לְרַבֵּי שְׁמַעוֹן בְּרִי יוֹחָאי זי"ע]

דורו של חזקיהו מלך יהודה שהוא מבני בניו של דוד המלך ע"ה יחד עם רבי שמעון בר יוחאי ע"ה מגינים על העולם

וְאָמְרוּ חז"ל בְּמִדְרַש רַבָּה וְהִבִּיא רִשִׁי הַקְּדוּשׁ אֵת דְּבָרֵי הַמְּדַרְשׁ (רש"י, בראשית פרק ט פסוק י), עַל הַפְּסוּק: "וַיֹּאמֶר אֱלֹקִים זֹאת אוֹת הַבְּרִית אֲשֶׁר אָנִי נֹתֵן בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם וּבֵינִי כָּל נֶפֶשׁ חַיָּה אֲשֶׁר אִתְּכֶם לְדֶרֶת עוֹלָם": וּזל"ק: לְדֶרֶת עוֹלָם - נִכְתָּב חֹסֶר, שִׁישׁ דּוֹרוֹת שֶׁלֹּא הוּצְרָכוּ לְאוֹת, לְפִי שֶׁצְדִיקִים גְּמוּרִים הִיוּ, כְּמוֹ דּוֹרוֹ שֶׁל חִזְקִיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה וְדּוֹרוֹ שֶׁל רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי, עכ"ל. דּוֹרוֹ שֶׁל חִזְקִיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה הוּא מְבַנֵּי בְּנֵי שֶׁל דּוֹד הַמֶּלֶךְ ע"ה יחד עם רבי שמעון בר יוחאי ע"ה מְגִינִים עַל הָעוֹלָם וְלֹא צָרִיךְ אֵת אוֹת הַקְּשֵׁת, מִכַּאֵן יֵשׁ רִמּוֹ בַּחז"ל שֶׁבַחֲיָבוֹר הַתְּהִלִּים עִם הַזֵּוֹהַר הַקְּדוּשׁ יֵשׁ הַגְּנָה עַל עִם יִשְׂרָאֵל וּמִבִּיא גְּאוּלָּה לְעוֹלָם. כִּי אֵין דְּבָר בְּעוֹלָם שֶׁאֵי אֶפְשָׁר לְפַעַל בּוֹ עַל יְדֵי לְמוֹד הַזֵּוֹהַר הַקְּדוּשׁ, וְלִמּוֹד זֶה עוֹשֶׂה נַחַת רוּחַ גְּדוֹל בְּיוֹתֵר בְּשָׁמַיִם, כִּי גְלוּתֵינוּ הָאֲרָכָה וְהִסּוּרִים הַנוֹרָאִים שֶׁל עִם יִשְׂרָאֵל הֵם לְמִטְרָה אַחַת, לְבִלְתִּי יִדַּח מִמֶּנּוּ נִדַּח, כְּמוֹ שֶׁכָּתַב הַגְּאוּן הַקְּדוּשׁ רַבִּי יַעֲקֹב מְלִיסָא זי"ע בְּסִפְרוֹ "צְרוּר הַמּוֹר" עַל שִׁיר הַשִּׁירִים (פְּרָק ד ב) "שְׁנִיף כְּעֶדֶר הַקְּצוּבוֹת שֶׁעָלוּ מִן הָרַחֲצָה שֶׁכָּלֵם מִתְּאִימוֹת וְשִׁכְלָה אֵין בָּהֶם", וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: "שְׁנִיף כְּעֶדֶר הַקְּצוּבוֹת" כִּי הַגְּלִיּוֹת וְהִסּוּרִין הַבָּאִים עַל יִשְׂרָאֵל הַכֹּל נִרְמָז בְּמַעֲשֵׂי אֲבוֹת כְּמוֹכָא בְּמִדְרַשׁ (רַבָּה וַיִּשְׁלַח פְּרָשָׁה ע"ה סִימָן י"ג) עַל הַפְּסוּק: "וְרוּחַ

תְּשִׁימוּ בֵּין עֶדְרָ וּבֵין עֶדְרָ" (בראשית לב טז), דְּהִינּוּ שִׁיְהִיָּה רֹחַ בֵּין צָרוּתֵיהֶם שֶׁל יִשְׂרָאֵל, וְזֶהוּ כְּפִנְתּוֹ כֶּאֱשֶׁר נִקְצְבוּ עַל פִּי הָעֶדְרִים שֶׁשָּׁלַח יַעֲקֹב לַעֲשׂוֹ כִּן הוּא שְׁעָלוּ, שִׁסּוּרִים עֹלִים וּמִסְתַּלְקִים מִן הַרְחָצָה, כְּשֶׁרוֹחֲצִים אֶת כַּתֵּם הָעֹנּוֹת, כִּי נֶאֱמָנִים הֵם בְּשִׁלְיחוֹתָן, שְׁכָלֵם מִתְאַיְמוֹת, סִבַּת שְׁלִיחַת הַיְסוּרִים הוּא, בְּכַדִּי לְזַכֵּךְ אֶת יִשְׂרָאֵל, שִׁיְהִיּוּ מְחַבְרִים לְהַשְׁכִּינָה, [מִתְאַיִם הוּא מִלְשׁוֹן חֲבוּרָה], וְכֵן אָמְרוּ בְּמִדְרַשׁ, שִׁיְשְׂרָאֵל הֵם מִתְאַמִּים לְהַשְׁכִּינָה, [וּכְנִסַת יִשְׂרָאֵל נִקְרְאָת יוֹנְתִי תַמְתִּי וּדְרָשׁוּ חֲזו"ל תַמְתִּי מִלְשׁוֹן תְּאוֹמֵתִי, כְּמוֹ תְאוֹמִים הַמְחֻבְרִים הַמְרַגִּישִׁים אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, וְשִׁכְלָה אֵין בְּהֵם בְּכַדִּי שֶׁלֹּא יִדַּח מִמֶּנּוּ נִדַּח, וְעַל יְדֵי יְסוּרִים כָּלֵם יִזְדַּכְּכוּ וְיִתְחַבְּרוּ לְהַשְׁכִּינָה הַקְּדוּשָׁה, וְשׁוּם שְׁכוּל לֹא יִהְיֶה בְּהֵם עַכ"ל. וּבִאֲמַת זֹהִי כָּל הַתְּכֵלִית שֶׁל אֲרִיכַת הַגְּלוּת לְבִלְתִּי יִדַּח מִמֶּנּוּ נִדַּח, וְכְמוֹ שִׁרִידַת יִשְׂרָאֵל לְגְלוּת מִצְרַיִם הִיָּה כְּדִי לְתַקֵּן הַנִּיּוּצוֹת הַקְּדוּשִׁים שֶׁנִּפְלוּ שָׁם, כִּן הוּא בְּגְלוּתֵנוּ זֹאת, כָּל כְּבֹד הַשְּׁעֵבּוּד הוּא לָזֶה, כִּי עַל יְדֵי הַיְסוּרִים מִתְמַרְקִים הָעֹנּוֹת. אֲךָ יְדוּעַ כִּי כְּבֹר הַבְּטָחָנוּ דְעַל יְדֵי לְמוּד כָּל פְּרִדָּה הַתּוֹרָה וּבִפְרָט לְמוּד הַזֹּהָר הַקְּדוּשׁ לֹא יִצְטָרְכוּ נְסִיּוֹן וְלֹא יְסוּרִים וְהֵם מְצַלִּיחִים וּמְבַרְרִים הַנִּיּוּצוֹת הַקְּדוּשׁוֹת בְּאַהֲבָה, וּכְדַבְּרֵי הָאוֹר הַחַיִּים הַקְּדוּשׁ (פְּרִשְׁת וַיְחִי).

עד שבסוף הכל יתוקנו ישראל תיקון גמור. ותהיה קדושה זאת מתפשטת בהם
לנצח נצחים. וזהו ענין האהבה הגדולה שבין הקב"ה וישראל

וְהַרְמַח"ל הַקְּדוּשׁ, בְּכִמָּה מְקוּמוֹת וּבִסְפָרוֹ שְׁעָרֵי הַרְמַח"ל כְּתֹב בִּיתֵר שְׂאֵת, וְז"ל"ק:

... על כן, עיקר מה שצריך האדם להיות משכיל, הוא ענין קדושתו יתברך המתפשטת בעולמו, שישראל נתקדשו בה – מה ענין הקדושה הזאת, ומה הם דרכיה, ואיך מתפשטת, ואיך מזדמנים לקראתה להתקדש בה כראוי. ומי שיראה זה, יראה באמת איך כל הבריאה כולה לא נבראת אלא בשביל זה. והיינו "בראשית – בשביל ישראל שנקראו ראשית" (ויק"ר לו, ד). ויראה בהדיא כי כל העולם לא נברא אלא לפי שנתאוה הקב"ה להשרות קדושתו על ישראל, וכמה הכנות גדולות הכין לענין זה. כי ודאי שצריך שישראל יהיו ראויים לה, ואינם ראויים לה אלא אם כן ישמרו כל התורה והמצוות בכל דקדוקיהם ופרטותיהם, ומשמרת למשמרת שלה בכל חומרותיה, כי בזה תלוי הכל.

אבל כמה דרכים הכין לזה הענין, וכמה גלגולים גדולים, בכמה חכמה עמוקה, בהיות צופה כל העתידות. ורצה לתת יצר הרע, לנסות בו בני האדם. ומפני

שהיו עתידים לחטוא, זימן מתחילה כמה גלגולים גדולים, עד שבסוף הכל יתוקנו ישראל תיקון גמור. ותהיה קדושה זאת מתפשטת בהם לנצח נצחים. וזהו ענין האהבה הגדולה שבין הקב"ה וישראל. והנה מי שאינו יודע דברים אלה, נקרא שהוא הולך כעיור באפילה, כי אינו יודע כלום על מה הוא חי, על מה מתקיים העולם, וכל שכן על מה עומד העולם כולו.

ועל זה היו צועקים חז"ל "אוי להם לבריות שרואות ואינם יודעות מה רואות, עומדות ואינם יודעות על מה עומדות" (חגיגה יב, ע"ב). כי אין זה כבודו של מקום ברוך הוא, ולא שבחם של ישראל. הא למה זה דומה: למלך שאוהב אחד מעבדיו, ועושה בעבורו כמה דברים גדולים בעבור אהבתו, הייטב בעיניו שלא יהיה העבד ההוא שם בלבו לכל הדברים הרבים האלה, ולא ירצה אפילו דלעת מה עשה לו. כן הדבר הזה, כי באמת, כל העולם ומלואו אינו עומד אלא על האהבה שהקב"ה אוהב את ישראל. ואם ישראל אינם שמים לב לראות דבר גדול כזה, הייטב בעיני ה'?

זהו הטעם שרשב"י צווח כל כך על זה, וקורא לעוסקים בפשט התורה, שהם ישינים בתרדמה, כי אינם פוקחים עיניהם כלל לראות באהבה שהקב"ה אוהב אותם, כאילו הם ח"ו כפויי טובה אליו. ועוד, שאינם רואים ואינם יודעים דרך הקדושה כלל, ואת הדבקות בו יתברך. והרי התורה מצוה ואומר "ובו תדבק" (דברים י, ט). ואף על פי שפירשו על המתדבק בתלמידי חכם, אבל סוף סוף אין מקרא יוצא מידי פשוטו. והאמת, שצריכים ישראל לידבק בו ממש בדביקות גמור, לדעת דרכיו המיוחדים על פי קדושתו, וללכת בהם. והנה על כן אמרו: "שיר השירים – קדש קדשים" (שה"ש רבה, סוף הפתיחה). כי הוא מיוסד ממש על זה הענין, ומפרש האהבה הזאת, וכל ההשתדלות שמשתדל הקב"ה להתדבק בקדושתו עם ישראל, שישאל צריכים להקביל כנגד זה תשוקה אליו יתברך, להתדבק בדביקות ממש, עכ"ל. (ועיין בספר זוהר הכרת הטוב).

על ידי למוד הזוהר הקדוש ישאל ננערים מעפר, וזוכים ל'ואהבהו'

וכאשר ידבקו ישראל הקדושים והטהורים בזוהר הקדוש, כהבטחת הרעיא מהימנא ע"ה, ירבה הדעת דקדושה ואהבת דודים והשראת השכינה הקדושה, וכמאמר הזוהר הקדוש על הפסוק: (שמות פ"ק ב' ו') "ותפתח ותראהו את הילד והנה נער בכה ותחמל עליו ותאמר מילדי העברים זה", ואומר (הושע פ"ק י"א א) "כי נער ישראל ואהבהו וממצרים קראתי לבניי", נער ישראל ואהבהו על ידי למוד הזוהר הקדוש ישאל ננערים מעפר, וזוכים לאוהבהו, (שמות פ"ק ב' כג) "ויזעקו

ותעל שועתם אל האלהים מן העבדה", ותעל שועתם אל האלהים, לגוים דין ולישראל אהבה ורחמים כדאיתא בזוה"ק (בראשית כ"ו), וז"ל: ומיד פשיצאו ישראל מהגלות, העם הקדוש לחוד, מיד נהר שהיה חרב ויבש נאמר בו ונהר יצא מעדן, זה ו', להשקות את הגן. ונהר - זה העמוד האמצעי. יצא מעדן - זו אמא העליונה. להשקות את הגן - זו שכינה תחתונה. שבאותו זמן נאמר במשה ובישראל (שם נח) אז תתענג על ה'. בענג, שהוא ע' עדן, נ' נהר, ג' גן. ויתקים הפתוח (שמות טו) אז ישיר משה וגו'. שר לא נאמר, אלא ישיר. ויתהפך לערב רב ענ"ג לנג"ע, ולאמות העולם עובדי עפוש"ם, כמו שפרעה והמצרים שפרח בהם שחין אבעבועות, אבל לישראל יהיה ענ"ג.

1000 צדיקים מעוררים על חיוב לימוד הזוהר לכל אחד מבני ישראל

יהודים יקרים מהרו והיזדרזו להיכנס בתיבת נח שהוא הזוהר הקדוש, כמו שיצאו קול קורא'ת מגדולי ישראל שליט"א לכל ישראל די בכל אתר ואתר להיכנס לתוך התיבת נח של הזוהר הקדוש טרם ישטפו מי המבול את הארץ, לאחוז בחובת לימוד הדף היומי של הזוהר הקדוש, להביא את הגאולה הכללית והפרטית ברחמים.

בס"ד קיבצנו לספר "אור הזוהר" מדבריהם של כ- 1000 צדיקים על חיוב לימוד הזוהר לכל אחד מבני ישראל (ועוד הרבה אמרו וציוו על כך ולא הספקנו להכניסם לספר) ועתה ערכנו לפניכם כשולחן הערוך את קריאת גדולי ישראל שנות תרפ"א תרצ"א תשס"א תשס"ב תשס"ד תשס"ה תשס"ח תשע"ב תשע"ג

חובת השעה: עשיית תשובה שלמה אי אפשר בלי לימוד הזוהר הקדוש

הרה"ק רבי נחמן מברסלב זיע"א, אמר: אנחנו דומים למי שמנגן והעולם רצים, (דהיינו מרקדיו) ומי שלא מבין ושומע את הניגון - לפליאה בעיניו מה הם רצים. למה אתם רצים אחריו, ולמה אתם מרקדין? כך היא פליאה אצל העולם למה אתם רצים אחריו! עכ"ל.

כמו כן הוא הענין אצל הזוהר הקדוש, הרשב"י מנגן את ניגון הזוהר שבאמצעותו תבוא הגאולה כמו שכתוב: "אורייתא בנגונא, שכינתא בנגונא, ישראל סלקין מגו גלותא בנגונא, ה"דא הוא דכתיב (שמות טו א) אז ישיר משה ובני ישראל את השירה הזאת להוי"ה (תיקוני הזוהר תקונא עשרין, וחד ועשרין דף נא ע"ב),

ובתיקוני הזוהר (תקונא תמניא ותלתין דף עט ע"א): וכשמתתקנת בלבושים הללו, מיד נפתח ההיכל אליה. זהו שכתוב אדנ"י שפתי תפתח, ולקול נעיונות הרמונים

והפעמונים של לבושה, נאמר בחיות ואשמע את קול כנפיהם, וכשישראל אומרים קריאת שמע, מה כתוב בה? וישמע את הקול מדבר אליו, הקול נשמע אליה מבין שני הכרובים, שהם דו פרצופים, וכשמתיחד הדבור עם הקול, נעשים קול דממה דקה, וזו תפלה בחשאי,

ובאותו זמן, מי שרוצה לבקש בקשתו יבקש, שבאותו זמן יהיה עת רצון, שהרי שני השמות כאחד - יאהדונה", אז תקרא ויהו"ה יענה, מיד א"ז יאהדונה", שני שמות ושמונה אותיות שבהם, הרי עשר, (וזה סוד ארוך אשר לא יקים את דברי התורה הזאת וכו', זהו החבור של חתן וכלה, כי אז אהפך אל עמים שפה ברורה וכו', וזה סוד ואמר כל העם אמין).

ועד שיצאו בני ישראל מן הגלות, לא יהיו בוווג אחד, ובזמן שיצאו ישראל מן הגלות, יתחברו כאחד. באותו זמן א"ז ישיר משה, ומיד ויאמר אלהי"ם יהי אור, שהוא יציאת הגלות. באותו זמן שהגבירה רוצה להכנס להיכלה, קול עולה ברומי הרקיעים ויאמר כך: המתנות הרבים של הישיבה העליונה והתחתונה של נשמות קדושות, התתקנו למול הגבירה שבאה להתתקן, לגאל את בנייה מן הגלות. באותו זמן כמה בעלי שופרות ובעלי קולות ובעלי ברקים, שנאמר בהם ויהי קולות וברקים וענן כבד על ההר וקול שופר חזק מאד וכו', משה ידבר והאלהי"ם יעננו בקול, באותו זמן משה ידבר עם השכינה. זהו שכתוב פה אל פה אדבר בו, והאלהי"ם, שהיא האם העליונה, יעננו בקול, שהוא העמוד האמצעי, והרי פרשוהו בעלי המשנה בקולו של משה.

ובאותו הזמן, השכינה העליונה והתחתונה עולות זו על גב זו, כמו שנאמר בהר סיני, שנאמר שם מי זאת עולה מן המדבר, מי בזאת עולה, מ"י - האם העליונה, שבה פתח הקדוש ברוך הוא בהר סיני אנכי, עכ"ל.

ומהזוהר הזה לומדים שצריך אדם לייחד שני שמות הקודש כאחד: ובאותו זמן, מי שרוצה לבקש בקשתו יבקש, שבאותו זמן יהיה עת רצון, שהרי שני השמות כאחד - יאהדונה", אז תקרא ויהו"ה יענה, מיד א"ז יאהדונה", שני שמות ושמונה אותיות שבהם, הרי עשר. ובזה תלוי כל גאולת עם ישראל שכאשר מכוונים בשם הקדוש כראוי תפילתם נשמעת ומתקבלת, לכן הדפסנו הברכות עם הכוונות שכל אחד יכול להוריד ולקבל בחינם.

וב"ה יש המתעוררים לניגון הגאולה ניגון הזוהר, ויש אשר אטומי אוזניים, ומתעלמים מקול ה' חוצב להבות אש, קול ה' הקורא במדבר - פנו דרך ה', קול השופר ההולך וחזק.

ניגון הזוהר הוא קול השופר (כידוע ששורש הזוהר הוא מבניה והשופר הגדול הוא מסטרא דבינה) הנשמע ברקע עכשיו בכל עת, ומי שרק פותח אוזניו מיד ישמע את קול השופר הקורא - "שובו אל ה".

לעתיד, הכל ילמדו בה כמו שלומדים תהלים, ותמצאם עדרים עדרים בבית המדרש. עכל"ק. וב"ה זכינו שרואים שנתקיימה נבואתו בדורנו ממש.

פי בלימוד הַזֶּה תְּלוּי פֶל גְּאוּלְתֵינוּ וּפְדוּת נַפְשֵנוּ, כמו שאמר מרן הרי"ח הטוב ברוח קדשו לפני למעלה ממאה שנה - כי לעתיד הכל ילמדו בה [בחכמת האמת] כמו שלומדים תהלים.

אמרו חז"ל (סנהדרין צו): דור שבן דוד בא, האמת תהא נעדרת, וכיאר שם בספר בניהו בן יהוידע [למרן הרי"ח הטוב זי"ע] וזל"ק: והאמת נעדרת, כלומר חכמת האמת הוא חלק הסוד, תרבה, והעוסקים יהיו עדרים עדרים בלימוד הקבלה. אי נמי, עתה (בזמנו לפני למעלה ממאה שנה), יש אנשים פרטיים לומדים קבלה, כל אחד בקרן זוית בסתר, אבל לעתיד, הכל ילמדו בה כמו שלומדים תהלים, ותמצאם עדרים עדרים בבית המדרש. עכל"ק. וב"ה זכינו שרואים שנתקיימה נבואתו בדורנו ממש.

זאת ועוד נתקיים פסקו שכתב לכל ישראל, וזל"ק: מִזְמַן אֲשֶׁר הִצִּיץ וְזָרַח אוֹר יְקָרוֹת שֶׁל שְׁנֵי מְאוֹרוֹת הַגְּדוֹלִים סֵפֶר הַתְּקוּנִים וְסֵפֶר הַזֵּהר קִימוּ וְקָבְלוּ הַיְהוּדִים קָהַל עַדַת יִשְׂרָאֵל לְהַחְזִיק בְּלִמּוּד הַקְּדוֹשׁ שֶׁל הַתְּקוּנִים וְהַזֵּהר יְחִיד וְרַבִּים מְנַעֵר וְעַד זְקֵן, וְהַגֵּם דְּאֵין לְאֵל יָדָם לְהַשִּׁיג וּלְהַבִּין סוּד אֲמֵרוֹת טְהוֹרוֹת שְׁבַסְפָּרִים הַקְּדוֹשִׁים הָאֵלֶּה אֵף עַל פִּי כֵן שׁוֹתִים בְּצִמָּא אֶת דְּבָרֵיהֶם וּמְתַלְהִבִּין בְּקִרְיָאָתָן מְאֹד מְאֹד. (רַבֵּנוּ יוֹסֵף חַיִּים, הֵבֵן אִישׁ חַי, בְּהַקְדַּמַת הַתְּקוּנִים בְּנִיחוּ).

מי שלמד זוהר הקדוש זוכה לעורך דין הכי הגדול בשמים

אמרנו בראש השנה וביום הכיפורים העבר עלינו לטובה. וכל באי עולם יעברון לפניך כבני מרון בניגון - מרון זה אותיות מירון - מי שלמד זוהר הקדוש זכה לעורך דין הכי הגדול בשמים -

רבי שמעון בן יוחאי- העורך דין שלנו בשמים מזכה אותנו לשנה ברוכה של חיים טובים ומתוקים ומתוקנים, עם כל הברכות שבירך הקב"ה את אברהם אבינו ע"ה.

עננו עננו בזכותיה דבר יוחאי עננו ב' פעמים.

מי יכול להגן עלינו, כולנו בפחד נורא. אין עצה ואין תבונה נגד ה'

אבל אלו שלא זכו עד עכשיו להיכנס בתיבת נח מה יענו בשמים שבגללם יש פיגועים ושוחטים ודוקרים בכל יום יהודים בכל הארץ, מפחדים לצאת החוצה, מסתכלים אחורה לראות אם לא ערבי עומד מאחורינו עם סכין שלוף ל"ע. מה קורה איתנו? איפה אנחנו? מי יעזור לנו? הם נהגים של האוטובוסים שלנו, הם יכולים חס ושלום להיכנס לשיבה כמו שעשו כבר ח"ו, הם מתכוננים על זה, מי יגן עלינו? הצבא? השם ירחם מה שיכול ח"ו לקרוא! אין אפילו בישיבות ותלמודי תורה שום ביטחון שלא יקרה ח"ו דברים גדולים, מי יכול להגן עלינו, כולנו בפחד נורא. אין עצה ואין תבונה נגד ה'.

העצה היחידית שיש לנו כעת, שנהיה בטוח שכולנו נכנסים לתיבת נח, ולא יהיה להם שום שליטה על עם ישראל

יש לנו עצה אחת, כל ההורים של הילדים והילדות יבקשו מהמלמדים ומהמורות, בחורים יבקשו מהראשי ישיבות שכולם יגידו לכל הפחות 3 פעמים ביום פתח אליהו לפני התפילה [שהקדמונים התקינו לומר את זה לפני כל תפילה, ולצערינו נשמט מסדר התפילה בשגגה], ואחרי התפילה יאמרו תיקון מ"ח הנדפס בסידורים, כמובא אצל תלמידי האריז"ל, (ראה המקורות בספר זוהר המגן ועוד), וזה העצה היחידית שיש לנו כעת, שנהיה בטוח שכולנו נכנסים לתיבת נח, ולא יהיה להם שום שליטה על עם ישראל.

אם כל הבחורים יבקשו בוודאי שהראשי ישיבה יעשו את זה, כמו שכבר הונהג בהרבה ישיבות שלפני התפילה ואחרי התפילה אומרים התיקונים הנ"ל. וכן כל ההורים יבקשו מהמנהל שיקראו את פתח אליהו הנביא זכור לטוב או יגידו תיקון ל' מ"ג, מ"ח וניתן להם כמה חוברות שרוצים. וכך כולנו יחד נתחבר לרבי שמעון בר יוחאי ונגיד בכל יום, את תיקוני זוהר, תיקון מ"ג, מ"ח, פתח אליהו הנביא זכור לטוב, מאמר "פתח אליהו הנביא" הוא פתיחה שפתח אליהו הנביא לרבי שמעון בהקדמת תיקוני הזוהר.

ומי שרוצה לזכות את המשפחה שלו ואת קרוביו ואת כל האנשים בעירו יקבל אצלנו כמה שרוצים, בטל: 0527-651911

מעלת תיקוני הזוהר היא למעלה מהזוהר

הגאון הצדיק המקובל רבי נסים פרץ זצוק"ל, אמר בדרשה:

מעלת הזוהר ידועה, וכן ידוע שמעלת תיקוני הזוהר היא למעלה מהזוהר. - כתב הגר"א שדף אחד בתיקוני הזוהר שווה לעשרה דפים בזוהר, ואומר

שמעלת ספרא דצניעותא (שהוא חלק מספר הזוהר) גדולה עוד יותר אפילו מתיקוני זוהר, שזה כל כך מתמצת עד שמילה אחת בספרא דצניעותא שווה לדף שלם בתיקוני זוהר. על כל פנים, בתיקוני זוהר תיקן רבי שמעון בר יוחאי את העליונים ואת התחתונים, עשה שבעים תיקונים יקרים (שכולם פירושים ודרשות על המילה "בראשית") ואיתם תיקן העליונים, כל מי שלומד תיקוני זוהר מתקן את העולמות העליונים והתיקון יורד גם לנשמה שלו, אין לך דבר שהוא יכול לתקן את האדם תיקון גמור כמו מי שמתמיד בלימוד תיקוני זוהר.

נספר לכם החדשות של מפעל הזוהר העולמי של החודש האחרון:

ב"ה הדפסנו 190,000 סולם הזוהר ובו יש שני תיקונים תיקון ל' ותיקון מג, נשאר לנו רק כמה אלפים, וכל הקודם זכה.

כ"ק האדמו"ר מחב"ד, מצוה לשני רבנים הראשיים של ארץ ישראל, לעשות פלאקטים גדולים, שכולם ילמדו זוהר הקדוש

הדפסנו גם עלונים מהרבי כ"ק האדמו"ר מחב"ד, על איך שהוא מצוה לשני רבנים הראשיים של ארץ ישראל, הרב מרדכי אליהו והרב אברהם שפירא, לעשות פלאקטים גדולים, שכל עם ישראל ילמדו זוהר הקדוש, זכינו לעשות 4 מיני פלאקטים גדולים וקטנים, בתוכם 350,000 פלאקטים קטנים עם אותיות גדולות שכל בן אדם זקן יכול לקרוא את זה.

מחלקים כמעט מידי יום ביומו בערי ישראל בתיבת דואר, אבל אי אפשר להגיע לכל מקום, לכן מי שרוצה לזכות כעת את הישיבות ותלמודי תורה שהילדים שלכם לומדים והילדות לומדות, תתקשרו ונשלח לכם. אנחנו כעת שולחים רק לציבור גדול בתי כנסת או תלמודי תורה ישיבות וכו'.

מי שמעוניין יכול לקבל העלונים לחלוקה בחינם.

גם הדפסנו 93,000 חוברת של 5 עלונים, על מה שהערב רב עושים לישראל, כי משיח לא יבוא, עד שימחקו הערב רב מהעולם, ושם כתוב מהגר"א זי"ע, שכל אחד שלא אומר ללמוד זוהר הקדוש, הוא קליפת עמלק וערב רב.

וכן הדפסנו 201,600 אלף תיקוני זוהר תיקון מ"ג ונשאר עוד 10-15 אלף. וכל הקודם זוכה, וכן יצא לאור ספר זוהר הקטורת שמחלקים בחינם.

וכן יצאו עוד 7,000 תורת הזוהר לחיילים, מי שרוצה לחלק לחיילים נא לטלפן 0527-651911 - מי שרוצה לתרום כסף לצדקה, תתרמו ישר לדפוס, ותדעו שלא גונבים מכם את הכסף ואת הנשמה!!! אצלנו מוכנים בפוטנציאל הרבה

ספרים על הזוהר, שאי אפשר להדפיסם בגלל שאין לנו הכסף, והמעטים שכן תורמים הם יחידי סגולה, כי יש להם זכות מהשמים וכספי תרומתם הולך ישר לדפוס להרשב"י הקדוש זי"ע. - והרשב"י לא ישאר חייב לכם.

וצדקתו עומדת לעד

כתוב בספר "פלא יועץ" בערך "דפוס" שאין כסף שנחשב למצווה גדולה כל כך כמו בהדפסת ספרים, כי כל הוצאה של מצווה היא טובה לשעתו, מתחיל במצווה וגומרה, לעומת זו בתרומת כספו להדפסת ספרים צדקתו עומדת לעד, לדור דורים וילך לפניו ולאחריו צדקו, כי זה ילווה את האדם לעולם הבא, וגם לעולם הזה, וצדקתו עומדת לעד"

פלא יועץ ערך דפוס

רבה טובת הדפוס בעולם אשר על ידה יגדיל תורה ויפוצו מעינותיה חוצה. והנה מאחר שעל הרב קצור קצרה יד החכמים מלהדפיס ספריהם ומכתתים רגליהם מעיר לעיר ללקט כסף כדי להדפיס, וראוי לעשירים עם אלקי אברהם לפתח ידיהם אליהם בעין יפה ובזה חלק כחלק יאכלו עם החכם כי בצל החכמה בצל הכסף (קהלת ז יב). והכל לפי מה שהוא הספר ולפי מה שהוא נצרך לרבים ולפי התועלת הנמשך ממנו לעבודת השם יתברך. ודוק ותשכח שכמעט אין כסף שיהא נחשב למצווה רבה כזו, שכל הוצאה של מצווה היא לשעתו מתחיל במצווה וגומרה, אבל זה הנותן לצרך הדפוס צדקתו עומדת לעד לדור דורים והוא מזכה את הרבים זכות הרבים תלוי בו וילך לפניו ולאחריו צדקו, אשריו מה טוב חלקו קנה שם טוב קנה לו דברי תורה קנה לו חיי העולם הבא וגם העולם הזה כסף כסף רבה.

מחפשים תורמים לדיסקים דרשות והתעוררות ללמוד זוהר הקדוש

0527-651911

וכן יצאו יותר ממאה אלף עלונים בשם "האור" על סיפור של בעל תשובה שהיה לפני עשר שנים קצין במשטרה במלחמת הסמים, הצדיק הקדוש רבי יוחנן באנון שזכה ללמוד בשמים מהרשב"י ובכמה דקות ידע כל ספרי קבלה וכל הזוהר הקדוש הכל אשר לכל בעל פה, והוא יסד את השיעור "חיים על פי הזוהר" ברדיו 2000, וביקש ממני שאני אבוא להגיד איתו ביחד להבחיל"ח ברדיו, זי"ע.

יום הכיפורים, היה יום הזיכרון של הצדיק המקובל האלוקי, בעל הסולם, הרב יהודה הלוי אשלג צוק"ל, שהיה לו נשמת האר"י הקדוש זי"ע.

מורי ורבותי, נמצאים אנחנו בשנת תשע"ו - (בגימטריא) ביאת המשיח וכן שובו בנים שובבים וכן שובו אלי ואשובה אליכם.

הגיע זמן הגאולה. כל הסימנים מראים.

השאלה - אם זה יהיה ברחמים או לא ???

יהודים יקרים, אנחנו לפני מלחמת עולם השלישית, אלפי טילים מכוונים כנגד ארץ ישראל, והאנטישמיות גוברת והולכת בכל העולם וכו'.

אמות העולם מתגרות זו בזו!!!

כל אחד צריך לעשות תשובה שלמה!!!

ה' יתברך אומר שובו אלי ואשובה אליכם!!!

ותשובה ותפילה וצדקה מעבירין את רוע הגזירה!!!

וכיצד אנחנו יכולים לעשות תשובה?

כאשר אנחנו לומדים זוהר הקדוש, זכות הרשב"י תגן עלינו ונהיה כמו בתוך תיבת נח, שניצלו מהמבול שהיה בחוץ, בן כל לומדי זוהר הקדוש ינצלו מהמבול שמסביב.

"ובהר ציון תהיה פליטה והיה קודש",

במלחמת גוג ומגוג ישארו רק הקדושים!!! (רד"ק)

הזוהר הקדוש מקדש את האדם, ומטהר ומזכך את הנשמה!!!

"והיה כל אשר יקרא בשם ה' ימלט!!!" הזוהר הוא נקרא שם ה' - כל מי שילמד זוהר יש לו סיכוי להנצל!!! כי הזוהר נקרא שם ה'!!!

הזוהר הוא אור הגאולה האחרונה. (תיקוני זוהר תיקון כא)

שני שליש מהעולם יחרב בזמן הגאולה, וכל אומות העולם יקבלו את עונשם אשר הציקו לעם ישראל בגלות.

1000 גדולי ישראל אמרו ללמוד זוהר הקדוש ראה ספר אור הזוהר.

מי לא מטא אָן ???

משה רבינו אמר לרשב"י - ובגלל שעתידים ישראל לטעום מעץ החיים שהוא הזוהר הקדוש יצאו בו מן הגלות ברחמים!!!

הסיפור של בעל הסולם זיע"א

בשנים תרע"ז – תרע"ט, לאחר מלחמת העולם הראשונה, רץ כ"ק הגה"ק רבינו יהודה לייב אשלג זצוקלה"ה בעל "הסולם" זיע"ע ופנה לגדולי ישראל באירופה, והתחנן בפניהם שיורו לתלמידיהם וחסידיהם ללמוד הזוה"ק, והוכיח הנכתב בספה"ק על החיוב בלימוד הזוה"ק, אך לצערנו דחו תחנוניו בתירוצים למיניהן.. בשנת תרע"ט צעק הגאון הק' הנ"ל שנגזרה הגזירה בשמים!!! והזהיר רבינו מ"ה'עֶנְנִים השחורים" שעולים על אירופה, ואמר שנותנים לנו 20 שנה לברוח לארץ ישראל ששם לא יהיה חורבן!!! כששמעו זאת החלו לכנות את הגאון הק' הנ"ל "ציוני" ולא התייחסו כל כך לדבריו.

ומאחר שראה שכ"ציוני" (לכאורה, מה שאינו נכון) אין לו יותר שום השפעה על הציבור ללימוד הזוה"ק, החליט לעלות לארץ ישראל, ועשה זאת בשנת תרפ"א!!! ימי החורף שנת תרפ"א היו ימים קשים לעם ישראל ואז החליט רבינו זצ"ל לעזוב את העיר וורשה מקום מגוריו ולעלות לארץ הקודש, ובאותם ימים הזהיר שוב רבינו זצ"ל שצפוי להתרחש על יהודי אירופה אסון כבד שהתברר לאחר מכן כשוואה. ועם ישראל צריך לעלות לארץ הקודש. שנה לפני כן בשנת תר"פ קמו הבי"ד עדה החרדית של ירושלים בראשם של הגאון רבי יוסף חיים זוננפלד זצ"ל ורבני ארץ הקודש וציוו על כל ישראל ללמוד הזוה"ק 1000 פעמים להביא גאולה ברחמים! וחזרו וקראו על כך בתרפ"א.

"ליומי", שבכל יום ויום עצמו ישלש. וכן אנחנו נוהגים בלימוד הקבלה שבכל יום ויום אנו ממלאים כרסנו בש"ס ופוסקים, ואחר כך אנו עוסקים בקבלה, כי להמתין עד שימלא אדם כרסו בש"ס ופוסקים, מי יודע כמה חיי, ועל כרחק הכוונה בכל יום בפרטיות. ודפח"ח ואמת ושפתיים יושק, כפי"ה התוספות (גיטין ט'). עיין שם. (הגה"צ מהרי"א מזידיטשוב) וכמובא ב"בן יהודיע" (ברכות סג.) כי לימוד הסוד הוא המגין על ישראל להוציאם מן הגלות ורבו

ז. בכל יום בפרטיות צריכים ללמוד חכמת הקבלה – ואין להמתין עד שימלא כרסו בש"ס ופוסקים, כי מי יודע כמה חיי:
א. אחז"ל (קידושין ל'). לעולם ישלש אדם שנותיו שליש במקרא שליש במשנה שליש בתלמוד. והקשה שם בגמ': וכי ידע איניש כמה חיי? ומתרג': כי אמרינן ביומי, ופירש"י שם: ב' ימים מקרא, ב' ימים משנה, ב' ימים תלמוד. ובתוספת שם כתוב, דלא נהירא, דאכתי איכא למיפרך מי ידע כמה חיי. ולכן נראה לי לפרש

בשנת תרצ"א נוסד בראשות הגה"צ רבי יוסף חיים זוננפלד זי"ע מרכז הזוהר העולמי ותיקנו לכל ישראל חוק ולא יעבור את הדף היומי של הזוהר הקדוש. ואז בגלל שהפסיקו את לימוד הזוהר הקדוש ולא שמעו בקול האר"י אשלג (שהיה נשמת הארז"ל) פרצה השואה הנוראה.

בשנת תש"ג ידוע שבאו גם לארץ ישראל הנאצים הארורים ימ"ש, ואמר בעל הסולם את הרשע הזה אי אפשר לנצח את השונא הזה רק אם נתרגם את ספר הזוהר ונדפיס אותו.

וּכְשִׁיצֵא הַכֹּרֶךְ הַרְאֵשׁוֹן נִנְצַח אֶת הַרְשַׁע הָאָרוּר

וּכְשִׁיצֵא הַכֹּרֶךְ הַרְאֵשׁוֹן שֶׁל זוהר עם פירוש הסולם, היה לרשע מפלה ולא הצליח לבוא לארץ הקודש.

ומאז יצאו גדולי ישראל בקול קורא'ס גדולים לכל בר ישראל לקבוע לימוד של על כל פנים דף היומי של הזוהר הקדוש (תשמ"א, תשמ"ב ס"ב ס"ד ס"ה, ע"ב ע"ג)

ראו איך היה בכח לימוד הזוהר הקדוש, להציל את עם ישראל מהשואה הנוראה, אם רבני אירופה היו שומעים לזעקתו של בעל הסולם שראה ברוח קודשו, את האיום המתקרב של השואה הנוראה, וזעק שנקח את "התרופה"

ועוד נתקיים פסקו שכתב לכל ישראל, וזל"ק: מִזְמַן אֲשֶׁר הִצִּיץ וְנָרַח אֹרֶךְ יָמָיו שֶׁל שְׁנֵי מְאֹרֹת הַגְּדֹלִים סֵפֶר הַתְּקוּנִים וְסֵפֶר הַזְהָר קִיְּמוּ וְקָבְלוּ הַיְהוּדִים קֶהֱל עֲדַת יִשְׂרָאֵל לְהַחֲזִיק בְּלִמּוּד הַקְּדוֹשׁ שֶׁל הַתְּקוּנִים וְהַזְהָר יְחִיד וְיָבִים מִנְּעַר וְעַד יָקוּ, וְהָגַם דָּאִין לְאֵל יָדָם לְהַשִּׁיג וּלְהִבִּין סוּד אֲמֵרוֹת סְהוּרוֹת שְׁבַפְסָרִים הַקְּדוּשִׁים הָאֵלֶּה אֵף עַל פִּי כֵן שׁוֹתִים בְּצִמָּא אֵת דְּבָרֵיהֶם וּמִתְלַבְּבִין בְּקִרְיָאָתָן מֵאֵד מֵאֵד. (רבנו יוסף חיים, הגן איש חי, בהקדמת התקונים בְּנֵהוּ). וּבְדוֹר הַזֶּה הֶאֱחָרוֹן אֵי אֲפֶשֶׁר לְהַמְשִׁיךְ שְׁכִינָתָא עֲלֵינוּ אֲלֵא עַל יְדֵי הַזְהָר וְכַתְּבִי מִרְן הַרְבַּ חַיִּים וְיִטְאֵל בְּלִבָּד שְׁנֶאֱמְרוּ בְּרוּחַ הַקְּדוֹשׁ, וּבְדוֹר הַזֶּה מִי הֶאֱיֵשׁ הַחֶפֶץ חַיִּים אוֹהֵב יָמִים מִבְּלִי לְבָלוֹת יוֹם בְּלַתִּי קִדְשָׁה לְרֵאוֹת טוֹב עוֹלָם הֶבֱא בְּעוֹלָם הַזֶּה, יְדַבֵּק בְּסֵפֶר הַזְהָר וּבְכַתְּבִי מִרְן הַרְבַּ חַיִּים וְיִטְאֵל בְּלִבָּד שְׁנֶאֱמְרוּ בְּרוּחַ הַקְּדוֹשׁ. (היכל הברכה דברים ז' ט).

הצרות... כי הלימוד הזה הוא המגין בעת צרה ובגלות. וכן כתב הרמ"ז (דף קע"ח) אפילו בקריאה לבד ובגימגום הרי הוא כהוגה ומפרש את השם שיש כוח בו לעשות ניסים אפילו בלא ידיעה, עי"ש. פי בְּזֶה תְּלִוִי כָּל גְּאוּלְתֵינוּ וּפְדוּת נַפְשֵנוּ, כְּמוֹ שְׁאֵמַר מִרְן הַרִי"ח הַטוֹב בְּרוּחַ קִדְשׁוֹ לִפְנֵי לַמַּעֲלָה מִמֵּאָה שָׁנָה - כִּי לַעֲתִיד הַכֹּל יִלְמְדוּ בַּה [בְּחֻמַּת הָאֵמֶת] כְּמוֹ שְׁלּוֹמֵדִים תְּהִלִּים.

אמרו חז"ל (סנהדרין צז): דור שבן דוד בא, האמת תהא נעדרת, וביאר שם בספר בניהו בן יהוידע [למרן הרי"ח הטוב זי"ע] וזל"ק: והאמת נעדרת, כלומר חכמת האמת הוא חלק הסוד, תרבה, והעוסקים יהיו עדרים עדרים בלימוד הקבלה. אי נמי, עתה (בזמנו לפני למעלה ממאה שנה), יש אנשים פרטיים לומדים קבלה, כל אחד בקרן זוית בותר, אבל לעתיד, הכל ילמדו בה כמו שלומדים תהלים, ותמצאם עדרים עדרים בבית המדרש. עכ"ל. וב"ה זכינו שרואים שנתקיימה נבואתו בדורנו ממש. זאת

שיכולה להציל את העם היהודי - לימוד הזוהר הקדוש, אָבֵל לְצַעֲרֵנוּ לֹא שָׁעוּ לְבַקְשׁוֹתָיו, וְהִנּוּרָא מְפַל אַרְע.

הבה, נשמע לעצות חז"ל, נלמד מההיסטוריה הכואבת, וְאֵל נְהִיָּה שְׁאֲנַנִּים, ונאמר: "לא ידענו" "לא שמענו", "לנו זה לא יקרה" כי לצערינו, זה כבר קרה! אנו חייבים להתחזק, ולקחת על עצמינו, כל יהודי ויהודי, נשים וגברים, ואפילו ילדים, קריאה יום יומית של הזוהר הקדוש, וְנִנְהַג על פי הבטחת גדולי המוקבלים ורשב"י התנא האלוקי, שבזכות הזוהר הקדוש - יצא עם ישראל מן הגלות ברחמים.

צִה"ל מִתְכּוֹנְנִים לְהַחְזִיר "מִכָּה שְׁנֵיָּה" לְאִירָן עַל יְדֵי צוּלְלוֹת, זֹאת אוֹמְרֵת שְׁכָּרָה הַשְּׁלִימוּ עִם הָעִבְדָּה, שְׁתִּהְיֶה זֶה אִירָן שְׁתִּתֵּן ח"ו אֶת "הַמִּכָּה הָרְאשׁוֹנָה" - פְּצָצָה גְרַעֲיִנִית לְיִשְׂרָאֵל [ח"ו], (וְהַעֲבֵא מִשְׁעַר שָׁמָּה עֲלוֹל לְגִבּוֹת קְמַלְיוֹן נֶפֶשׁ רַחֲמָנָא לִיבְלָן).

הַמְדִינָה כָּבֵד הַשְּׁלִימָה עִם הַמִּצְבָּ! אֲנַחְנוּ לּוֹמְדֵי הַזוּהַר הַקְּדוּשׁ לֹא מְשַׁלְּמִים עִם הַמִּצְבָּ הַזֶּה!

וְנִהְפֹךְ הוּא! אֲשֶׁר יִשְׁלְטוּ הַיְהוּדִים הַמָּה בְּשׁוֹנְאֵיהֶם!

אֲנַחְנוּ נִתֵּן אֶת "הַמִּכָּה הָרְאשׁוֹנָה"!

וְכַךְ נִמְנַע אֶת הָאֶסּוֹן וְנִקְרַב אֶת הַגְּאוּלָּה בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים. -

שְׁלֹא תִגִּידוּ לֹא יִדְעֵנוּ! שְׁלֹא תֹאמְרוּ לֹא יִכְלְנוּ!

כִּיִּדְנוּ הַדְּבָר, וְחֹב קְדוּשׁ הוּא לָנוּ! מִי לֵה' אֵלֵי!

עוֹרוּ יִשְׁנִים מִתְרַדְמֵתְכֶם! עִם יִשְׂרָאֵל זְקוּק לְהַנְצֵל מִהַמְבוּל הַנּוֹרָא!

אֵל תִּגִּידוּ לֹא יִדְעֵנוּ! אֵל תִּגִּידוּ לֹא יִכְלְנוּ!

מִי הַבַּעַל הַבֵּית הָאֲמִיתִי מִי הוּא מִנְהִיג הָעוֹלָם?

מלחמת "ששת הימים"

בשנת תשכ"ז, עת מלחמת "ששת הימים", בימים דאז, יצאו 5 מדינות נגד עם ישראל: מצרים, ירדן, סוריה ולבנון ועירק החליטו להלחם נגדינו, הסכנה היתה גדולה והפחד ממש נורא - שלושה ימים לפני תחילת המלחמה כבר היו סגורים כבישי הגליל מפני פחד האויב, שמא תתקוף לבנון את הצפון. ולא הרשו לנוע בדרכים.

האדמו"ר מוויז'ניץ ביקש וקיבל רשיון מיוחד להגיע למירון, ואמר: כשאגיע לרבי שמעון אפעל כל מה שצריך. וכך עלה לציון הקדוש של רשב"י. כשנכנס

לציון הקדוש לקח ספר הזוהר פתח דף ראשון ואמר: כאן כתוב "ספר הזוהר מהתנא האלוקי רשב"י", ופירש: דאס איז די לעכטיגע ספר "ספר הזוהר" וואס לערנט אונז "מהתנא" געטליכקייט "האלוק" פון וועס? פון רשב"י, [תרגום ללשה"ק: זה הספר המואר (הזוהר) שמלמד אותנו (מהתנא) אלוקות, ממי? מרשב"י]. אח"כ ניגש לציון הקדוש נשק ואמר: כבר ניתקתי כל הקשרים של כל האומות הרוצות להרע לישראל. היאך עשיתי זאת? כי דבקתי בתנא הקדוש רשב"י. וכולנו יודעים על הניסים הגדולים שקרו במלחמה זו.

הַהַרְוִיגִים בְּזִמְנֵן הַגְּלוּת תּוֹבְעִים בְּבֵית דִּין שֶׁל מַעְלָה אֶת הַתְּלַמִּידֵי חֻכְמִים שְׁלֵא לְמַדוּ קַבְּלָה, וּמַעֲנִישִׁים אוֹתָם עַל כֶּךָ

- ידוע מאמר חז"ל (שבת דף נ"ה עמוד א') אָמְרָה מִדַּת הַדִּין לְפָנֵי הַקַּב"ה, רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם מַה נִּשְׁתַּנּוּ אֵלּוּ מֵאֵלּוּ. אָמַר לוֹ הִלְלוּ צְדִיקִים גְּמוּרִים וְהִלְלוּ רְשָׁעִים גְּמוּרִים. אָמְרָה לְפָנָיו, רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם הִיָּה בִּידָם לְמַחֹת וְלֹא מַחוּ, וְאִכְמ"ל. - וּלְפִי דְבָרֵי חֲז"ל אֵלּוּ הַרְבַּנִּים וְהָרָאשִׁי יְשִׁיבוֹת אֲשָׁמִים עַל כֹּל הַשְּׂשָׁה מְלִיוֹן יְהוּדִים שֶׁנִּהְרְגוּ שְׁנִשְׁחַטוּ עַל קְדוּשַׁת הַשֵּׁם!!! שֶׁהָיָה בִּידָם לומר לְצַבּוֹר לְלַמֵּד זוֹהַר הַקְּדוּשׁ וְנִתְעַצְלוּ וְלֹא אָמְרוּ, וְזֶה הָאֱמֶת לְאֱמֶתוֹ, וְכִתְבֹתִי עַל הָעֵנָן הַזֶּה סֵפֶר שְׁלֹם "מִצְוֹת הַתּוֹכְחָה". וְכֵן כָּתַב הַגּוֹב"י הַגְּאוּן רַבִּי מִנְחֵם מַעֲנִיךְ הַלְפְּרִין זצ"ל, הָעֵנָיִים וְהַהַרְוִיגִים בְּזִמְנֵן הַגְּלוּת תּוֹבְעִים בְּבֵית דִּין שֶׁל מַעְלָה אֶת הַתְּלַמִּידֵי חֻכְמִים שְׁלֵא לְמַדוּ קַבְּלָה, וּמַעֲנִישִׁים אוֹתָם עַל כֶּךָ, וְזֶה לְשׁוֹן בְּעַל הַגּוֹב"י עַץ הַחַיִּים: מִי שְׂאִינוּ לוֹמֵד נִסְתָּר וְחֻכְמַת סֵפֶר הַזּוֹהַר תִּסְמְרְנָה שְׁעֵרוֹתָיו וּבִשְׂרֹר יַעֲשֶׂה חֲדוּדִין חֲדוּדִין בְּהַעֲלוֹתוֹ עַל לְבוֹ כִּי עֵינֵי וְתֵא דִישְׁרָאֵל, הַגְּזֵרוֹת וְהַמְלַחְמוֹת הַמִּשְׁסוֹת וְהַהַרְוִיגוֹת הוּא בְּעֵצְמוֹ הַגּוֹרֵם לָזֶה, וּבַפְּמִלְיָא שֶׁל מַעְלָה הָעֵנִי יִחַיְבוּ עַל דְּלוֹתוֹ וְשִׁפְלוֹתוֹ, וְהַהַרְוֵג עַל הַרִיגָתוֹ, וְכֹל זֶה נִקְרָא חֻטְאִים בֵּין אָדָם לְחֻבְרוֹ, עַל שְׂיוֹם הַכַּפּוּרִים אֵין מְכַפֵּר עֲלֵיהֶם, אוֹי לָנוּ מִיּוֹם הַדִּין וְהַתּוֹכְחָה, עִכ"ל. (וְכַמוֹ כּוּ הַיּוֹם יִתְבַּעוּ אֶת כָּל הַאֲדַמּוּרִיִּים וְהַרְבַּנִּים וְרָאשֵׁי יְשִׁיבוֹת עַל שְׂלֵא עָשׂוּ כְּלוּם לְהַצִּילת יִשְׂרָאֵל מִפְּצַצַת אֲטוּם, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב בְּמִסְכַּת שֶׁבַת (נ"ה) יִלְקוּט שׁוֹפְטִים, וְעַן חֲפֵץ חַיִּים (בְּמִקְטָב כ"ה), וו"ל: "עֲלוּ לְדַעַת כִּי בִּנְפִשׁוֹ הוּא וְיִתְבַּע ח"ו עַל זֶה"). עַל כֵּן מוֹטַלַת עֲלִינוּ הַחוּבָה לְהַזְדַּרוּ בְּלִימוּד הַזּוֹהַר הַקְּדוּשׁ, כִּי עִם יִשְׂרָאֵל זָקוּק לִישׁוּעוֹת גְּדוּלוֹת, וְכַשְׁנִדְבַק בְּסֵפֶר הַזּוֹהַר נִמְתִּיק כֹּל חֲבִלֵי מִשִּׁיחַ. לְמוֹד בְּיָמִים הַקְּדוּשִׁים אֵלּוּ מְטַהֵר הַגּוֹף וְהַנְּשָׁמָה, וְסִגְלָתוֹ לְקָרֵב הַגְּאֻלָּה בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן.

הַשֵּׁלֵב הַשְּׁלִישִׁי וְהַסּוֹפִי שֶׁל מַלְחַמַת גּוֹג וּמִגּוֹג

עִכְשָׁיו מַגִּיעַ שֵׁלֵב הַשְּׁלִישִׁי וְהַסּוֹפִי שֶׁל מַלְחַמַת גּוֹג וּמִגּוֹג שְׁעִלְיָה נֹאמַר (זְכַרְיָה יג) "וְהָיָה בְּכָל הָאָרֶץ פִּי שְׁנַיִם יִכְרְתוּ יַגְעוֹ וְהַשְּׁלִישִׁית יוֹתֵר בָּהּ,

והבאתי את השלישית באש וצרפתים כצָרף את הכסף ובחנתים כבחן את הזהב.

הוא יקרא בשמי ואני אענה אותו אמרתי עמי הוא, והוא יאמר ה' אלהי!!! (ועיין סנהדרין ק"א) ויצרפו ויתבררו ויתלבנו רבים, והמשכילים (אלו שלומדים זוהר הקדוש) ינצלו.

"הוא יקרא בשמי" - זה הזוהר הקדוש שנקרא השם של הקב"ה!!!

ועתה ישראל מה ה' דורש מעמך כי אם תשובה שלמה וקדושה - ולהתחיל ללמוד דף אחד של זוהר הקודש (שלוּקח דקה ביום)

דברי הרשב"י בתיקוני"ז (תקנון ל', מ"ג, הקדמת עין חיים, הגר"א): [על אלו שלא לומדים זוהר] אוי להם שגורמים עניות וחרב ובזה והרג ואבדן בעולם... דומים במעשיהם לאנשי דור הפלגה הבונים מגדל וראשו בשמים... עסקם בתורה על מנת לקבל פרס והספקות יתרות, וגם להיותם מכלל ראשי ישיבות, ודיני סנהדראות - להיות שמים וריחם נודף בכל הארץ. ודומים במעשיהם לאנשי דור הפלגה הבונים מגדל וראשו בשמים, ועקר סבת מעשיהם היא... ונעשה לנו שם! עכ"ל. - וראה בתיקוני זוהר (תקונא עשרין, וחד ועשרין דף מט ע"א), דאלו שלא לומדים תורת הסוד, וגורם שלא ישתדלו בהן - הערב רב ימחקון מהעולם הזה ומהעולם הבא, [ראה תיק"ז תי' מג, זוהר פ' בראשית דף כ"ה, כ"ו. ובזה תלוי כל הגאולה שנתעכב עד שיתמחו הערב רב, באל"ר]. מי שאינו לומד זאת החכמה הוא כמו הדר בחוץ לארץ ודומה כמי שאין לו אלוך"י, (סוד מרע ונעשה טוב). במה תבחר? הבחירה בידך עכשיו. כל מי שלא למד תורת הסוד או לו טוב לו שלא נברא!!!

אוי להם שגורמים חורבן והרג ואבדן בעולם (תיקונים ל' ומ"ג).

וכי עליכם נאמר שאתם חכמי הדור? אינכם אלא טפשי הדור

בתיקוני זוהר (תקונא שתין ותשעה - דף קג ע"א):

מעשה היה, שאדם אחד חגר בלי רגלים מצא שני חכמים שלא היו בכל הדור חכמים כמוכם, פגש בהם אותו חגר, אמר להם: שלום עליכם חכמים, (שמעתי עליכם שאתם חכמי הדור), לאן אתם הולכים? אמרו לו: למקום פלוני. וערב שבת היה. אמר להם: אף על גב שאתם רוכבים על בהמות שרצות הרבה, ואני חגר בלי רגלים, אם אתם רוצים, אני אקדים לתקן לכם את השבת. תמהו. אמרו לו: והלא אתה חגר, ואיך אתה יכול להשיג את הבהמות שרצות הרבה? אמר להם השם של מ"ב אותיות ודלג להם ת"ק פרסה ברגע אחד.

מִצָּאוּ אֶת עֲצָמָם עַל פִּי מַעְרָה אַחַת, וְשִׁלְחוּן לְשִׂמְאֵל עִם כָּל מַעֲדָנֵי הָעוֹלָם עִלְיֹו, וּמְנוּרָה בְּדָרוֹם עִם שִׁבְעָה גִירוֹת עָלֶיהָ, וּמִטַּת כֶּסֶף וְזָהָב וְאַבְנֵי יָקָרוֹת בְּמַעְרָב בֵּין צָפוֹן לְדָרוֹם, וְכֶסֶף בְּמִזְרָח, וְשִׁלְשׁ מֵאוֹת תַּלְמִידִים עַל אוֹתוֹ הַשִּׁלְחוּן. אַחַר שְׂכֵלֶם אָכְלוּ, וְאוֹתָם הִחְכְּמִים עִמָּם, קָם אוֹתוֹ חֵבֵר וּפָשַׁט אֶת עֲצָמוֹ מֵאוֹתוֹ הַגּוֹף בְּלֵי הַרְגָלִים, וְהִתְלַבֵּשׁ בַּגּוֹף שֶׁפָּנְיֹו זוֹהָרִים כְּזֹהָר שְׁנֹאמֵר בּוֹ וְהַמְשַׁכְּלִים יִזְהָרוּ וְכוּ', וּפְנֵי תַלְמִידָיו מְאִירִים כְּפּוֹכָכִים לְעוֹלָם וָעֵד, וְהָיוּ פּוֹתְחִים סֵפֶר קִהְלֹת, וְקוֹרְאִים בּוֹ הַבַּל הַבָּלִים אָמַר קִהְלֹת כּוּ', וְהָיוּ חוֹזְרִים כְּמָה פְּעָמִים. אָמְרוּ לוֹ אוֹתָם חֲכָמֵי הַדּוֹר:

וְכִי שְׁלֵמָה לֹא עָשָׂה פְּסוּק אַחַר בְּקִהְלֹת? הַכְּנִיס אוֹתָם אוֹתוֹ שֶׁנִּרְאָה חֲגוֹר בְּדַרְךְ, לְשִׁבְעָה הַיְכָלוֹת מִכֶּסֶף וְזָהָב וְאַבְנֵי יָקָרוֹת, וּבִהִיכָל שִׁבְעָה כִּסְאוֹת שֶׁל אַרְבַּע חַיּוֹת, וְשֵׁם יוֹנָה שֶׁל כֶּסֶף וְעֵטְרַת זָהָב עַל רֹאשָׁהּ, וְכָתוּב בָּהּ כָּל מִי שֶׁלֹּא מִכִּיר אֶת הַהִבְּלִים הַלְלוּ, עָלְיוֹ כָּתוּב וְהִזְר הַקָּרֵב יוֹמַת. מִיֵּד שָׂרְאוּ כַּף אוֹתָם חֲכָמֵי הַדּוֹר אֶת שִׁכְתוּב בְּאוֹתָהּ הָעֵטְרָה, חֲזָרוּ לְאַחֹר. אָמַר לָהֶם אוֹתוֹ שֶׁנִּרְאָה עָלֶיהֶם כְּחֲגוֹר: וְכִי עָלֵיכֶם נֹאמַר שְׂאֵתָם חֲכָמֵי הַדּוֹר? אֵינְכֶם אֵלָּא טַפְשֵׁי הַדּוֹר, וְלֹא רְאִיתֶם בְּכָל לְמוֹדֵיכֶם פִּי בִי חֶשֶׁק וְאַפְלִטָהוּ, עַד אַרְךָ יָמִים אֲשֶׁרֵיבְעוּהוּ, לְעוֹלָם שְׂכָלוֹ אַרְךָ, אֵלּוֹ הַהִבְּלִים שֶׁל קִהְלֹת הֵם בְּסוֹד שֶׁל שִׁבְעָה שְׁמוֹת, שֶׁבָּהֶם אַרְבָּעִים וּשְׁתַּיִם אוֹתִיּוֹת, כְּנֶגֶד שִׁבְעָה יְמֵי בְּרֵאשִׁית שֵׁישׁ בָּהֶם עֶשֶׂר אֲמִירוֹת וּשְׁלֹשִׁים וּשְׁנַיִם אֱלֹהִיִּים, וְהֵם אַרְבָּעִים וּשְׁתַּיִם, וְעָלֵיהֶם לֵב, שְׁנֹאמַר בָּהֶם אֱלֹהִיִּים הָאֱלֹהִיִּים, וְהֵינּוּ וּגְבוּהֵיִם עָלֵיהֶם, אֵלּוֹ שִׁבְעַתְבוֹת אֲבָגִיתִין, עָלֵיהֶם נֹאמַר שְׂרָפִים וְגוֹמֵר. וְהֵשֵׁם הַזֶּה הוּא סְגֻלָּתוֹ לְכִסּוֹת אֶת הַנְּשִׂמָה, כְּשֶׁעוֹלָה לְמַעְלָה בְּכָל לַיְלָה לְהַעֲיֵד עַל הַמַּעֲשִׂים הַטּוֹבִים שֶׁל אָדָם, מְמַלְאֲכֵי חֲבָלָה וּמְכַל הַמְּזִיקִים וְהַרוֹחֹת וְלִילִין וְשִׁדְדִין, וּבָהֶם פּוֹרַחַת לְמַעְלָה, בְּשִׁתֵּי אוֹתִיּוֹת מְכָל שֵׁם תְּכֶסֶה פְּנֵיהֶם מֵהֶם, וּבְשִׁתֵּי אוֹתִיּוֹת תְּכֶסֶה רַגְלֵיהָ, וּבְשִׁתֵּי אוֹתִיּוֹת פּוֹרַחַת לְמַעְלָה, וְאֵף כַּף לְרוּחַ, וְאֵף כַּף לְנַפֵּשׁ, וְיֵשׁ שֵׁם בֶּן מִ"ב, בְּצוּרַת חוֹתָם שְׁעוּהָ נִכְתָּב, וְיֵשׁ שֵׁם מִ"ב בְּצִיּוֹר שֶׁל דְּמוֹת הַמֶּלֶךְ חִקוּק עַל הַחוֹתָם, וְיֵשׁ שֵׁם מִ"ב שֶׁהוּא דְּמוֹתוֹ מִמֶּשׁ, שֵׁם מִ"ב שֶׁהוּא דְּמוֹתוֹ, הוּא יְהוּ"ה, יו"ד ה"א וּא"ו ה"א, יו"ד וּא"ו דל"ת, ה"א אֶל"ף, וּא"ו אֶל"ף וּא"ו, ה"א אֶל"ף, שֵׁם מִ"ב שֶׁהוּא הַחוֹתָם הוּא אֵהִי"ה אֲשֶׁר אֵהִי"ה, צִיּוֹר מִ"ב בְּשִׁעוּהָ זֶה אֲבָגִיתִין, עכ"ל.

מכל זה רואים שאפילו שהיו חכמי הדור הכי גדולים כיון שלא ידעו בסודות התורה לא יכלו להיכנס לשערי גן עדן וקרא אותם טפשי הדור. - אוי לה לאותה בושה.

במה תבחר? הבחירה בידך עכשיו. כל מי שלא למד תורת הסוד, אוי לו טוב לו שלא נברא!!!

רשב"י אמר בני שנו מדותי - פירש רש"י למדו תורת!!!

כל אחד יקח חלק בלימוד הזוהר הקדוש, ויפיץ ויעורר בכל העולם על לימוד הזוהר הקדוש, ובכך נזכה לגאולה קרובה וביאת המשיח ובנין בית המקדש ברחמים אמן ואמן

מה שקרה ביום שסיימנו את ספר הזוהר הקדוש

באותו היום ממש נפסקה המלחמה של עופרת יצוקה בעזה, זה היה בחדש טבת וחזרו מליון אנשים לביתם, אחרי שהיו בגלות קשה כבר כמה שבועות.

ומה עבר עלינו לפני זה כמה טילים שלחו על עם ישראל איזה ניסים היו וב"ה על הניסים הגדולים שהיו שם בזכות הרשב"י והזוהר הקדוש כן יעזור ה' הלאה ובזכות זה, יתקיימו דברי הזוהר הקדוש "בספרא דא יפקון מגלותא", דהינו, שרק בגמר כל הספר כלו יצאו מן הגלות הקטנה שעברה עלינו, וכעת נוכל להבין מזה, שאם נסים בלנו את ה"זוהר המחלק" דבר יום ביומו "דף היומי" באלפי רבבות סיומי זוהר אז בקרוב ממש נזכה להבטחת הרשב"י שהזכרנו "ובגין דעתידין ישראל למטעם מאילנא דחיי דאיהו האי ספר הזהר יפקון ביה מן גלותא ברחמי".

ועכשיו תשמעו טוב!

כנגד זה (לשם הבחירה) מצד הטוב, גם קשה להאמין באותה מדה שהתרופה למכה היא תרופה ורחנית של למוד הזוהר, ואת התוצאות העגומות של השואה בלנו יודעים, רבות! בואו לא נתן להסטוריה לחזור על עצמה!!! בואו לא נטמן את ראשו בחול!!! אי אפשר לברח מהתקוין!

האם זה הגיוני שתפל עלינו פצצת אטום? האם זה היה הגיוני שהיתה השואה? הרי ידוע שכל ראשי המדינה שוכרים את הראש איך להתקיף את הרשעים, ומה לעשות שח"ו לא תפרץ מלחמה, ומה יעשו כל תושבי ישראל שהרשעים בלבנון מתגאים ומתברברים שיש להם מספיק טילים לכל מקום במדינה, ואמרים שישלחו חס ושלום 200,000 טילים ליום, "חרבם תבוא בלבם וקשתותם תשברנה" (תהלים פרק לו טו),

אמנם כבר הבטחנו השם יתברך "כי לא יטש ידוד עמו ונחלתו לא יעזב: (תהלים פרק צד יד, כב) "ויהי ידוד לי למשגב ואלהי לצור מחסי".

סיפור נורא מבעל הסולם איך שהציל את ארצינו הקדושה

ידוע על בעל הסולם זי"ע שאמר, שרק אחרי שיצא לאור ספר הזוהר הראשון עם פירושו ה"סולם" יהיה להיטלר ימ"ש מפלה, וכך היה, וגם את העובדה שלא הצליח להיכנס לארצינו הקדושה.

מלחמת העולם השנייה, עוד מדינה ועוד אחת נכבשת ע"י היטלר ימ"ש, אין מי שיכול נגדו, כבר עומד הוא בשערי א"י, הלכבות הולמים, כלם חרדים מן העומד לקרות, מפחדים ממטרתו להשמיד להרג ולאבד את כל היהודים טף ונשים...

הגה"צ רבי יהודה לייב אש"ל יושב בחדרו, קלמוסו בידו, כותב ומתרגם, מבאר ומבדר את הזהר הקדוש, ידוע ידע את שכתב רבי שמעון בר יוחאי "בספרא דא יפקון מגלותא", בזכות הזהר הקדוש נצא מן הגלות, לכן תרגם את הזהר הקדוש ללשון הקדש, 18 שעות ביום כדי שפ"ל יהודי, גם פשוטי העם, יוכלו ללמד ולהבין את הזהר הקדוש.

לאחר יגיעה עצומה גמר את המלאכה והביא את הזהר הקדוש לדפוס. באותו הזמן נתבשרו תושבי ארץ ישראל שהמלחמה הסתיימה, זממו של היטלר ימ"ש לא הצליח, הוא לא כבש את ארץ ישראל.

אותו הספור התרחש כאן בארץ הקדש במהדורה שנייה בשנת תשס"ט. מלחמה בדרום, החמאס משגר טילי קסאם, מנסה לירט את הטילים למרכז הארץ, ובעקב לבית שמש, הנה לפניכם כותרת הכתבה שהתפרסמה בעתון "חדש" בבית שמש.

הפלא ופלא המכון "מפעל הזהר העולמי", הפועל בבית שמש, שקד באותה תקופה על הוצאת הזהר על פי העמוד היומי, באותו היום שהוכאו לדפוס י"ב הכרכים של הזהר המחלקים ליי"ב חדשי השנה. באותו היום הסתיימה מלחמת עזה. ובכלל כל מהלך המלחמה בעזה הייתה בנסי נסים ומעל לדרך הטבע, מי יודע אם לא זכות הזהר הקדוש היא שעמדה לנו, והדברים מדברים בעד עצמם.

ידוע מה שאמר רבי שמעון בר יוחאי בזוהר הקדוש פרשת וירא: [תרגום ללשון הקדש]: אמר להם רבי שמעון: אין רצונו של הקדוש ברוך הוא בזה שיתגלה לעולם כל כך, וכשיהיה קרוב לימות המשיח אפלו נערים שבעולם עתידים למצא נסתרות של החכמה ולדעת על ידו קצים וחשבונות, ובאותו הזמן יתגלה

לכל. (זהר הקדוש פרשת וירא דף קיח ע"א)

תשמעו נס גדול! מהרב הראשי הצבאי

כעת נספר לכם את החדשות של מפעל הזוהר העולמי מיום רביעי י' מנחם אב תשע"ד לפני שנתיים]: ביום רביעי לאחר השיעור שמסרתי ברדיו 2000 נסענו לרפוס בראשון לציון וביבנה כדי לקחת 201,600 דפי לימוד תיקון מ"ג, שהכינו לחיילים עם התמונות של החיילים, וגם הבאנו מהדפוס בחולון 13,000 תיקון מ"ח, וכן עלון "האור" מארגון "בחגוי הסלע" בשיתוף עם מפעל הזוהר העולמי לערך 100,000, עותקים, וכן כח הזוהר חלק ו', וכשהיה לנו את כל העלונים הצטרכנו לנסוע לעזה לחלוקה מיידית כי אין זמן, הכל צריך להיות באותו היום, כי כתוב בחז"ל: [הובא בדעת זקנים מבעלי התוספות (דברים ה, א)] כל המצוה - אם התחלת במצוה גמור אותה כולה וכן אמחז"ל המתחיל במצוה אומרים לו מרוק פירוש גמור וכל המתחיל במצוה ואחר גומרה נקראת על שם גומרה.

במקרה נסעתי במונית לאן שהוא ושוכחתי עם הנהג ושאלתי אותו, אולי אתה מכיר איזה חייל שיכול לנסוע אתנו לעזה לחלק ספרי זוהר לחיילים? הנהג טילפן תיכף לחברו, ואמר שמוכן לנסוע ביום חמישי, ביקשתי ממנו שיארגן עוד חייל שמסכים לנסוע ביום ראשון. הוא טילפן לחבר שלו חייל קצין עם כל הכלי נשק שיבוא איתנו ביום ראשון, והסכים. מה עשה הקדוש ברוך הוא? הלא כתוב בזוהר הקדוש כד בעי בר נש לאתדכיא, כמה אינון דמזדמין ליה, ביאור: כאשר בן אדם רוצה להיטהר הקב"ה מזמין לו כמה מלאכים שיעזרו לו.

תשמעו נס גדול! הרב הראשי הצבאי מתקשר ביום רביעי להרב אבישי כהן, לערך שעה 6-7 שהוא רוצה מאוד שנביא לו ספרי זוהר לחלק לחיילים! הרב אבישי עונה לו: אנחנו תיכף באים, ונביא לך עוד דברים על הזוהר הקדוש ביחד עם האדמו"ר מהאלמין מייסד מפעל הזוהר העולמי שמוציא לאור כל הספרים. - הרב הראשי מהצבא שמח מאוד, הלוואי ונזכה לזה, אתה חושב שהאדמו"ר יבוא? הוא לא יפחד מהטילים? - התשובה: בוודאי, מי שעוסק בזוהר לא מפחד רק מה'!

הרב אבישי מתקשר אלי ואומר: בעוד חצי שעה אנחנו צריכים לנסוע לעזה, הרב מוכן? - התשובה: בלי לחשוב, בוודאי אני מוכן, ועוד איך, אני מחכה לזה, בשם ה' נעשה ונצליח! - בשעה 8:10 הכינו כבר טנדר שלם מלא עם כל ספרי זוהר: 1. סטים של זוהר 45 כרכים, 2. תיקוני זוהר, 3. פתח אליהו הנביא

זכור לטוב, 4. תיקון מג, עם תמונות של חיילים. 5. עלון "האור" הסיפור מרבך יוחנן באנון ז"ע, 6. תיקון מ"ח עם תמונות של החיילים, 7. כוח הזוהר חלק ו', 8. תורת הזוהר עם תמונות של חיילים. [ראו בתמונות]. האוטו מלא על גדותיו ונוסעים, [עשינו גם וידאו, אבל זה בנתיים בסוד כי זה סוד צבאי של הרשב"י וזה הנשק האמיתי לנצח את המלחמות ואולי אחרי תקופה נוכל לפרסם את הכל!]. הגענו ב"ה, הרב הצבאי שליט"א שמח כל כך שאין לתאר ולספר, ונגיד בקיצור: אחרי שסיפרנו לו הכל, וכל הניסים שקרא עם המלחמות כל פעם אחרי שגמרנו את הזוהר: א. במבצע עופרת יצוקה (27 בדצמבר 2008 - 18 בינואר 2009), היה מבצע צבאי של צה"ל נגד הטרור מרצועת עזה ובפרט נגד חמאס וירי ארטילריה רקטית על יישובי הדרום. ישראל השיגה ניצחון צבאי מוחץ, אך לא השיגה את מטרותיה המדיניות. אחרי שגמרנו את הזוהר היומי 12 כרכים באותו היום נגמרה המלחמה, ועוד ניסים שנספר בעזרת השם בשיעור בשבוע הבא.

מבצע עמוד ענן

ב. במבצע עמוד ענן (14 בנובמבר 2012 - 21 בנובמבר 2012), מבצע צבאי של צה"ל ברצועת עזה, החל במתקפה של מטוסי קרב של חיל האוויר הישראלי וחיל הים הישראלי ע"י סטי"לים ולאחר כמה ימים החל גיוס מילואים נרחב, חיל היבשה היה בכוננות בשטחי כינוס, אך המבצע הסתיים בתקיפה אווירית וימית בלבד. ישראל השיגה ניצחון בתחום הצבאי ובתחום המדיני הושג שקט לזמן קצר. ונכנסו בחיל רגלי, אבל לא היה מלחמה, בחיל רגלי, ולא נפל אפילו חייל אחד. אחרי שגמרנו את הזוהר תתק"ס 960 חוברות הזוהר, באותו הלילה היה הפסקת אש ונגמרה המלחמה.

ג. במבצע צוק איתן (8 ביולי 2014), מבצע הצבאי הנוכחי שהחל לנוכח ירי הרקטות המתגבר מאז תחילת מבצע שובו אחים שבו נחטפו שלושה נערים ישראלים הי"ד. בתחילה היה מבצע על ידי כוחות חיל האוויר והים אך לנוכח איום המנהרות נכנסו גם כוחות היבשה. ביום שגמרנו את הדפוס של תיקון מ"ג תיקון מ"ח, ועלון האור ועוד, והצדיק הקדוש המקובל הרב אריה ברדה גמר וסיים את השיעורים דף היומי של זוהר תהלים, בדיסקים ובשיעורים בכל העולם, וגמרנו את תורת הזוהר 7,000 ספרים לחיילים עם התמונות של החיילים [112 עמודים כל ספר בפורמט כיס - ראו את הסרטים איך שחילקנו לחיילים - וגמרנו להדפיס את זוהר תורה 5 כרכים] ונסענו לצבא להביא את

כל הסחורה וחילקו, ביום הזה הוסכם על הפסקת אש, וזה אך ורק בזכות החיילים שהתחילו ללמוד זוהר הקדוש, דקה זוהר ביום. ויש על זה תמונות. שנקוה לפרסם בקרוב. וכן ביקש לבוא עוד הפעם להביא לו עוד הרבה סחורה של הרשב"י.

האמת כי תועלת גדול הוא, כי הוא הצלה מחבלי משיח

מורי ורבותי! רואים עין בעין מה שכתב הרמח"ל בספרו "אדיר במרום" "והאמת כי תועלת גדול הוא, כי הוא הצלה מחבלי משיח", עכל"ק, והרשב"י משה רבינו ואליהו הנביא הם מנהלים את המלחמות שלנו. תתארו לעצמכם אם הראשי ישיבות והרבנים של הערב רב שלא רוצים להגיד לתלמידים ללמוד דקה זוהר ביום - כמו שביקש רבי שמעון בר יוחאי ע"ה מתלמידו יוחנן באנון זי"ע שהיה קצין במלחמת הסמים, ונעשה בעל תשובה עד שזכה להגיע לשמים לישיבת הרשב"י, ולמד איתו את כל התורה כולה בכמה דקות, וידע הכל בעל פה, וכל אחד יכול לראות את זה עין בעין ולשמוע את השיעורים שלו איך שאומר בעל פה כל ספרי הזוהר וכל כתבי האריז"ל וכל התורה כולה בעל פה כמו שאנחנו יודעים את הברכה שהכל נהיה בדברו, כך ידע הכל. ורבי שמעון ביקש ממנו שילמדו דקה אחת שתיים ושלוש ביום זוהר הקדוש, ורבני הערב רב העמלקים לא רוצים לשמוע לקול רבי שמעון ומשה רבינו ואליהו הנביא ע"ה. - היו שומעים, לא היו לנו בכלל מלחמות, ולא היו שפיכות דמים, ולא היו נהרגים 64 חיילים ועשרות פצועים רח"ל, עד להכרזה על הפסקת האש ב-7 באוגוסט [יא מנחם אב], בישראל נהרגו 64 חיילים ו-3 אזרחים, ונפצעו 1,620 חיילים ו-684 אזרחים. - הם אשמים על הכל מפני שלא רוצים שתלמידיהם ילמדו דקה זוהר ביום כמו שכתב הרשב"י בתיקון ל' - ובתיקון מ"ג.

כל פעם אחרי שגמרנו את ספר הזוהר נגמר המלחמה!

כל פעם אחרי שגמרנו את ספר הזוהר נגמר המלחמה! וביום האחרון של מלחמת צוק איתן ביום רביעי הרב הצבאי אמר לנו, שהוא הולך לתת לכל החיילים שיקראו ביחד את התיקוני מ"ג, מ"ח, ועוד, ויכניס בכל טנק וכלי שריון כל ספרי הזוהר שהבאנו לו, ויראה שכל החיילים ילמדו בתיקונים, וזה כבר נעשה ביום רביעי בלילה! - ביום חמישי י"א מנחם אב הושגה הפסקת אש, ובעזרת ה', נגמרה המלחמה ויצאו מעזה, ואם הראשי ישיבות והרבנים יגידו לציבור שלהם שילמדו דף זוהר ביום לא יהיו עוד מלחמות בעזרת ה'.

ניסי הזוהר

בו יבואו כמה סיפורים נפלאים ומיוחדים שזכו ישראל על ידי לימוד הזוהר הקדוש [בדקה]

וּבְכֹךְ נִתְחַזַּק לְקַיֵּם אֶת אֲשֶׁר כָּבַד צְוָחוֹ קִמְאֵי שְׁמִצְוָה לְיַדְע וּלְהוֹדִיעַ וּלְפָרְסֵם בְּרַבִּים, כִּי בּוֹ וְרַק עַל יְדוֹ תִּלְוִי כָּל גְּאוּלְתֵינוּ, וּכְדַבְרֵי הַמְּקַבֵּל הָאֱלֹקִי בְעַל הַשְּׂדֵה זִי"ע שְׁאָמַר אֵילּוֹ יִדְעוּ רְאִשֵׁי הַיְשִׁיבוֹת מְדַבְרֵי הַמַּהְרַח"ו עַל תְּקוּנָה מ"ג וְעוֹד, בְּיָדָאֵי כּוֹלָם הָיוּ עוֹסְקִים בְּלִמּוּד סֵפֶר הַזְּוֵהַר וְהַקְּבֵלָה, לְהַחִישׁ הַגְּאוּלָּה לְמַעַן פְּדוּת הַשְּׂכִינָה הַקְּדוּשָׁה.

סיפור נורא שקרה השנה במאה שערים - בזכות תיקון מ"ח ניצל

"פקיחו דעיניין" חושו וראו!!! כוחו של הזוהר מתגלה בעולם - נס גדול לבחור ישיבה מירושלים שבזכות פועלו בהפצת ולימוד ספרי זוהר, ניצל מתאונה מחרידה

נס גדול ונורא שארע בעקבות הפצה לזיכוי רבים של ספרי "בראשית תמן" (תיקון מ"ח של הזוהר) בישיבות בירושלים. - בחור ישיבה, בשם אלון כהן, הלומד בירושלים, קיבל להפצה ממפעל הזוהר העולמי, באמצעות אימו, חבילות קונטרסים של "בראשית תמן". - אלון כהן נסע לישיבת "שאו מרום עיניכם" בירושלים עיה"ק בנשיאות הרה"ג רבי שלמה אופר שליט"א. - כל הישיבה למדו את התיקון (מ"ח) ביחד, והיתה שמחה גדולה לישיבה בלימוד הזה, שאין לשער ולספר. - בתום הלימוד, נסע אלון כהן לביתו בראשון לציון, והתנגש בתאונה מחרידה עם רכב ג'יפ צבאי שבו נהג בחור בשם אלמוג כהן, שבא לחופשה לארץ מגרמניה, שבה משמש כאחד משחקני הכדורגל הגדולים. - לג'יפ לא ארע כמעט דבר, רק המספר הרישוי התקלקל.

אולם רכבו של אלון כהן, נמעך לגמרי ונחצה לשתיים, ואלון יצא ללא כל פגע!! - נהג הג'יפ, אלמוג כהן פנה לאלון כהן, בחור הישיבה, ואמר לו, "אתה לא צריך לשלם לי כלום", ב"ה שלא קרה לך כלום, ורק הרכב נפגע. וכפי שאימו של אלון סיפרה לי, היום זה ישודר ברדיו. - אמו של אלון כהן, תרמה כסף להדפיס הספר "נשמת כל חי" להודות לה' יתברך על הנס הגדול שנעשה לבנה. מה המסקנה? אנו רואים את כוחו העצום של הזוהר, כל מי שעוסק בלימוד ובהפצה של ספר הזוהר מוגן, כבתיבת נוח! - ידה הארוכה של הזוהר שומרת עוטפת ומחבקת כל יהודי שעוסק בה. שימו לב, לדיוק של הנס הגדול, הרכב נמעך לחלוטין והבחור יצא ללא כל פגע, ובאותה מידה, כמו שנכון

בפרט, נכון בכלל, הרכב שנמעך הוא בבחינת הגויים שצרים עלינו בבחינת "חרבם תבוא בליבם וקשתותם תשברנה", הבחור שניצל ללא כל פגע משול ליהודי שנשמר מכח הזוהר שלמד וזיכה את הרבים, ולכן בכח לימוד הזוהר להגן על כלל עם ישראל מכל הצרות, היסורים הגזרות הקשות פצצות האטום ושאר מרעין בישין. ואנו רואים שאם רק נעסוק בזוהר "שערת ראשינו לא תיפול" ואנו נהייה מוגנים כעובר ברחם אימו, (רחם בא מהמילה רחמים), ולמה אתם עוד מחכים? רוצו, לימדו והפיצו את הזוהר הקדוש יומם ולילה.

חַיִּיל אֶחָד יָרוּ בּוֹ פְּדוּר מִמֶּשׁ עַל יַד הַלֵּב, וְהָיָה לוֹ בְּפִים תַּקּוּנֵי זוּהַר פּוֹרְמַט פִּים שְׁלוֹמֵד בְּזֶה, וְהַפְּדוּר נִכְנָס רַק בְּכַרְיָכָה וְלֹא יוֹתֵר

בס"ד מפעל הזוהר העולמי מחלקים בחנם ספרים על לימוד הזוהר הקדוש לכל יהודי ויהודי, ותראו את האמונה הקדושה שיש לחילים, יש לנו עשרות אלפי חילים ששלחנו להם תקוני זוהר, וחייל אחד ירו בו פדור ממש על יד הלב, והיה לו בפנים תקוני זוהר פורמט פים שלומד בזה מתי שיש לו זמן, והפדור נכנס רק בכריכה ולא נכנס יותר והראה את זה לכל החילים, ואנחנו יושבים ולומדים כל היום, ולא נותנים לנו ללמד 1-3 דקות זוהר הקדוש להציל אותנו מהמלחמה הגדולה שחוששים ממנה ובלימוד הזוהר ננצל כמו שאמר רעיא מהימנא באילין לא צריך נסיון (זוהר נשא דף קכו).

הבן שלנו ניצל בעזה בזכות ספר הזוהר"

במבצע צוק איתן נכנסו חיילים לעזה עם ספר הזוהר מתוך אמונה כי יש לו סגולות של הגנה. "הבן שלי התקשר אליי ואמר שכדור פגע לו בחזה, קרוב מאוד לספר הזוהר שיש לו בכיס, ובנס חייו ניצלו", סיפר אביו של סמל אוליבר בנג'מין רובנס שנפצע במבצע. "הבן שלי התקשר אליי בוכה מהתרגשות, וסיפר לי שכדור פגע לו בחזה, באפוד שלו, קרוב מאוד לספר הזוהר שיש לו בכיס, ובנס חייו ניצלו. הוא היה בטוח שנפצע אבל לא קרה לו כלום. מבחינתו ועבורנו זה נס שאי אפשר להסביר וזה הכל בזכות ספר הזוהר", סיפר דני, אביו. לדברי הוריו, הם נתנו לבנם את הספר מתוך מחשבה ואמונה שהוא יציל את חייו בשדה הקרב, וכך אכן קרה. "כשפגשנו את הבן למחרת לזמן קצר, הוא נתן לנו את הקליע שפגע לו באפוד. אנחנו מאמינים שספר הזוהר והקב"ה שומרים עליו מלמעלה. הוא קיבל את חייו מחדש", סיפרו הורי החייל.

מבצע 'צוק איתן' חשף כמה צדדים על אישיותם של הלוחמים... וחלק לא מבוטל נכנסו ללחימה כשברשותם ספר הזוהר הכולל את פרשת פנחס. מדובר

בתופעה שצוברת תאוצה בקרב חיילים ורבים מהם מאמינים בסגולות הספר, להצלת חיים. לפני כמה שבועות חילקו... כ-50 אלף ספרי זוהר לכל דורש, חנים אין כסף, חלק לא מבוטל מהם הגיע לחיילים סדירים ומילואימניקים המשרתים ברצועה וסביב לה... כי ספר הזוהר חולל ניסים בקרב חיילים שלחמו ברצועה. "ספר הזוהר שאנו מחלקים כולל בתוכו את פרשת פנחס, פרשה אשר מכילה בתוכה אירוע של מסירות נפש של פנחס הכהן למען עם ישראל. הזוהר מכיל בתוכו רוחניות גבוהה מאוד, אור גנוז ואנרגיות שמגנות על האדם שמחזיק אותו ומונע כל פגיעה בו"... "מי שקורא בספר, למרות שהוא כתוב בארמית וגם מבלי להבין את הפירוש של הדברים, מובטח לו שחייו יינצלו. [פלא יועץ] התפילה שלו מתקבלת ישירות לאלוקים ועוקפת את כל המלאכים. [תיקוני זוהר תיקון מג] בזכות הפרשה הזו נמנעו פיגועים וחייהם של אנשים רבים ניצלו. יש לספר הזה סגולות להגנה על גוף האדם ולחולל ניסים שאין להם הסבר". [כתב: שמעון איפרגן | פורסם 05/08/14 ט' אב תשע"ד]

עֲכָשׁוּ זֶה הַזְּמַן, הַמְשַׁחֵק נִגְמָר, אֵין זְמַן, אֲנַחְנוּ בְּסוֹף הַגְּלוּת לְפָנֵי פְּצוֹת אָטוּם

רבותי עֲכָשׁוּ זֶה הַזְּמַן, הַמְשַׁחֵק נִגְמָר, אֵין זְמַן, אֲנַחְנוּ בְּסוֹף הַגְּלוּת לְפָנֵי פְּצוֹת אָטוּם, בּוֹאוּ וְנִתְאַרְגֵּן בְּלִנּוּ לְהַצִּיל כָּל נֶפֶשׁ מִיִּשְׂרָאֵל לְהַנְצִיל וְלְהַכְנִס בְּתַבַּת נֹחַ. וְיִהְיֶה רְצוֹן שִׁיעָרָה הַשֵּׁם עָלֵינוּ רוּחַ טְהוֹרָה, וְנִזְכָּה לְטָהַר לְבַבְנוּ לְעַבְדַּ לְיוֹצְרֵנוּ בְּכָל כַּחֲנוּ וּבְכָל נִפְשָׁנוּ וּבְכָל מַאֲדָנוּ, וְנִזְכֹּר אֵיךְ שֶׁהֲרַעֲיָא מִהֵימְנָא מְצוּה אֹתָנוּ לְלַמּוֹד זוֹהַר הַקְּדוֹשׁ דְּרֻקָא, שְׁתוֹרַת הַרְשָׁב"י מֵאִיר עַד סוֹף הַדּוֹרוֹת, וְצָרִיךְ לְלַמּוֹד וְלֹא לְתַתּ מְנוּחָה לְקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַד שִׁיגְאָלְנוּ (זוהר פְּנִיחָס ר"ט) וְשִׁשְׁלַח לְנוּ מְשִׁיחָנוּ וְיִקְבֵץ נִדְחָנוּ וְיִבְנֶה בֵּית תְּפָאֲרָתָנוּ בְּמַהְרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן.

סֵפֶר הַזְּהַר הוּא כְּמוֹ תַבַּת נֹחַ - וְאַפְלוּ אִם יִהְיֶה רְשָׁע אֵין חֲשֵׁשׁ אִם יִכְנֵס

כי חבור זה שנקרא ספר הזוהר הוא כמו תבת נח, שבו היו מינים הרבה ולא היה קיום לאותן המינים והמשפחות כלם אלא על ידי פניסתם להתבה כן הוא ממש... כן יכנסו הצדיקים אל סוד אור חבור הזה להתקיים, וכך סגלת החבור שמיד שעוסק בחשקו אהבת השם ושאיכנו כשאיבת האבן השואכת את הכרזל ויכנס אליו להצלת נפשו ורוחו ונשמתו ותקונו, ואפלו אם יהיה רשע אין חשש אם יכנס (אור יקר, שער א' סימן ה').

כ"ה יצאו לאור עולם זוהר עם תרגום לשון הקודש וגם בלשון הקודש לבד, לזרז ולגלות הזוהר הקדוש בכל מיני אופנים, שיהגו בו גדולים עם הקטנים,

ולזכות ללמוד בלשון הקודש שהשכינה מתחברת בו, וכן מהדורת כיס, והאדרות הקדושות בגודל כיס ששמעתי כבר מרבים שזכו לנצל את הזמן בתור לבנק ובדרכים, ויש הרבה מעשיות שיהודים שחיכו בתור בבנק ובנתיים למדו בתיקוני זוהר שהיה שם ראו ישועות גדולות בפרנסה והסכימו לבקשתם בלי בעיות. ממש תענוג לראות ומפעים הלבבות, האיך נתחברו כל היהודים בכל בתי הכנסיות ובתי המדרשות, ללמוד כל יום ובפרט כל שבת קודש [שכידוע מעלת הלימוד בשבת קודש עולה כפול אלף, ולימוד זוהר הקדוש שעה בחול עולה לשנה, ושעה בשבת קודש אלף שנה, וכאשר הלימוד הוא מתוך שמחה עולה לערך מליון שנה, ובצער מאה מליון שנה – ראה ספר ערכה של שעה] בסדר הזוהר המסודר בחק, מספר דקות אחר כל תפילה, ובין התפילות. וכעת אין לשום יהודי תירוץ מדוע לא ילמוד זוהר הקדוש, אלא כל ישראל חברים מקשיבים ולומדים זוהר הקדוש ומקיימים דברי אלוקים חיים, מפי משה רבינו ע"ה, שאמר: "בספרא דא יפקון מן גלותא ברחמי" (רעיא מהימנא נשא קכ"ה), במהרה בימינו אמן.

כוח לימוד זוהר

א. ערך הגימטריא של "זוהר התקונים" – עם ב' תבות = 148 – בגימטריא "צדיקים מהפכים דין לרחמים" = 841, – ביאור: כמו שהרשב"י היה מבטל הגזרות ומהפך הכל לרחמים, [זוהר שמות (דף ט"ו ע"א)... קודשא בריך הוא דאיהו גודר גזרה, ואיהו מבטלה, וכו'], שעל ידי למוד זוהר הקדוש זוכים להמשיך את נשמת הרשב"י הקדוש, כמו שכתב הצה"ק המקבל רבי אברהם אזולאי (זע"א זקנו של החיד"א בשם המקבל הרב אברהם גלאנטי, בספרו "אור החמה" על ה"אדרא דמשקנא" שבפרשת משפטים דף קכ"ג ע"ב). אפילו עוד היום אחר שנפטר רשב"י מבינינו, כל זמן שאנו עוסקים בדברי האדרא, אהעטר בא רבי שמעון מעטר פמלך בעטרוותיו בראש, ויושב בגנון.

לומדי זוהר הקדוש הם שומרי העיר האמתיים

ב. בגימטריא "שומרי העיר" = 841, ביאור: שלומדי זוהר הקדוש הם שומרי העיר האמתיים, [כדברי הצדיקים הקדושים כזוהר מזהירים, הרמח"ל, הגר"א, רבי יהודה פתיה, בעל הסלם זיע"א].

ג. העוסק בספר זה מקרב הגאולה ועושה נחת רוח גדול ליצרו: בגימטריא "התקון האחרון" = 841, ביאור: שדוקא בסוף יומיא בדרא בתראא עתיד

לְאַתְחַדְשָׁא חֲבוּרָא דָא... וְכַמְּה בְּנֵי נֶשָׂא לְתַתָּא יִתְפַּרְנְסוּן מֵהַאי (דף כד ע"א) חֲבוּרָא דִּילָךְ, כִּד יִתְגַּלִּי לְתַתָּא בְּדָרָא בְּתַרְאָה בְּסוּף יוֹמֵיָא, וּבְגִינֵיהּ (וּקְרָא כה י) וּקְרָא תֶּם דְּרוּר בְּאַרְץ גּוֹ'. - תַּרְגוּם: וְכַמְּה בְּנֵי אָדָם לְמַטָּה יִתְפַּרְנְסוּ מִהַחֲבוּר הַזֶּה שְׁלָךְ, כְּשֵׁיִתְגַּלֶּה לְמַטָּה בְּדוּר הָאַחֲרוֹן בְּסוּף הַיָּמִים, וּבְגַלְלוּ וּקְרָא תֶּם דְּרוּר בְּאַרְץ גּוֹמֵר. (תְּקוּנֵי זוּהַר דִּף כ"ג, כ"ד), וְזֶהוּ הַתְּקוּן הָאַחֲרוֹן שֶׁבְּזִכְרוֹתוֹ וּבְסִגּוּלָתוֹ יִתְגַּלֶּה הַמְּשִׁיחַ וַיְבוֹא בְּרַחֲמִים. כְּמִבְּאָר בְּכֶסֶף מְלָךְ עַל תְּקוּנֵי זוּהַר, שֶׁכֵּל הַעוֹסֵק בְּסִפּוּר זֶה מְקַרֵּב הַגְּאוּלָּה וְעוֹשֶׂה נַחַת רוּחַ גְּדוֹל לְיוֹצְרוֹ, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב: כָּאלוֹ פְּדָאנִי אָנִי וּבְנֵי מִן הַגְּלוּת כו'. כִּי כִּף גְּזֵר הַבּוּרָא שְׁלֵא יִתְגַּלֶּה וַיְהִיֵּה גְּנוּז עַד סוּף יוֹמֵיָא דְּבְגִינֵיהּ יְבוֹא דְּרוּר, כִּי סִגּוּלָּהּ זוּ בּוּ וְלֹא בְּזוּלָתוֹ.

"אֵיתְעַטֵּר רַבִּי שְׁמַעוֹן", מִיַּד מִתְעַטֵּר וּבָא וַיּוֹשֵׁב בֵּינֵינוּ

ד. "אֵיתְעַטֵּר רַבִּי שְׁמַעוֹן", מִיַּד מִתְעַטֵּר וּבָא וַיּוֹשֵׁב בֵּינֵינוּ - וַיְדוּעַ שְׁכָאֲשֶׁר לּוֹמְדִים זֹהַר הַקְּדוּשׁ, אַזִּי נִשְׁמַת הַרְשָׁב"י הַקְּדוּשׁ בָּא וְנִמְצָא בֵּינֵינוּ כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב הַחֲסֵד לְאַבְרָהָם בְּשֵׁם רַבִּי אַבְרָהָם גְּלֵאנְטִי זי"ע, דְּבַכָּל פַּעַם שְׁאַנּוּ אוֹמְרִים בְּאֶדְרָא "אֵיתְעַטֵּר רַבִּי שְׁמַעוֹן", מִיַּד מִתְעַטֵּר וּבָא וַיּוֹשֵׁב בֵּינֵינוּ, וְהַצְדִּיקִים הַגְּדוֹלִים הָיוּ זוֹכִים מִמֶּשׁ לְרֵאוֹת זֹאת בְּעֵינֵיהֶם, אֲמָנָם, אָנוּ לֹא זוֹכִים לְרֵאוֹת, אֲבָל יוֹדְעִים וּמֵאֲמִינִים שֶׁכֵּף הוּא מִמֶּשׁ. וְאִם יֵשׁ לָנוּ אֵת הַרְשָׁב"י אֲזַי אֵין לָנוּ מַה לְדַאֵג כֻּלָּל, כְּמוֹ שְׁיִדוּעַ הַסִּפּוּר שֶׁכְּתוּב בְּזוּהַ"ק שֶׁהַמְּלֵאךְ הַמְּמַנֶּה נִשְׁלַח לְהַחֲרִיב אֵת הָעוֹלָם, וְהַרְשָׁב"י עָצַר אוֹתוֹ בְּכַח קִדְשָׁתוֹ, הֵגַם שֶׁנִּשְׁלַח יִשְׁרָוֹת מֵהַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, וּכְשֶׁבָא בְּטְרוּנֵיהּ אוֹתוֹ הַמְּלֵאךְ לְפָנֵי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כִּי הַרְשָׁב"י אֵינוּ מְנִיחוֹ, לַעֲשׂוֹת שְׁלִיחוֹתוֹ, עָנָה לוֹ הַקַּב"ה, וְכִי לֹא יִדְעַתְּ שְׁיֵשׁ אֵת הַרְשָׁב"י בְּעוֹלָם? הוּא בְּבַחֲיַנְתָּ צְדִיק מוֹשֵׁל בִּירְאֵת אֱלֹקִים, שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא גּוֹזֵר גְּזֵרָה וְהוּא מְבַטְלָהּ, עַתָּה אֵין לָנוּ לְדַאֵג רַק לַעֲצֻמְנוּ, אֲלֵא אָנוּ צְרִיכִים לְהִתְחַשֵּׁב בְּכָל הַיְהוּדִים, וְלִזְכוֹת לְכֻלָּם שְׁיִלְמְדוּ בְּזוּהַ"ק כִּי הוּא הַמְּגַן הָאֲמִתִּי שְׁיֵשׁ לָנוּ וּמְבַטֵּחַ לָנוּ כִּי הַעוֹסֵק בְּזוּהַ"ק וּבְתוֹרַת הָאֲרִיז"ל, הַקַּב"ה מְשַׁתַּבַּח בּוּ בְּפַמְלֵיָא שְׁלוֹ בְּכָל יוֹם, וְדִיוֹקְנוּ נִרְשָׁם לְמַעְלָה בֵּין אוֹהֲבֵי וְאֹהֲבֵי הַמְּלָךְ, וּמְכַרְיִזִים לְפָנֵינוּ "הוּוּ זְהִירִים בְּדִיוֹקְנָא דְּפִלוֹנִי" וְאִפְּלוּ הַקַּב"ה גּוֹזֵר גְּזֵרוֹת יֵשׁ לוֹ רְשׁוֹת לְבַטְלָם. כְּאֲשֶׁר אָנוּ רוֹאִים שְׁעַד כְּדִי כֵּף גְּדוֹל וְעֵצוֹם כַּחוֹ שֶׁל הַלְמוּד בְּסִפּוּר הַזוּהַר, אֵין לָנוּ אֲלֵא לְחַזֵּק אֵת יְדֵי עוֹשֵׂי מְלֶאכֶת הַקְּדוּשׁ, לְהוֹסִיף לָהֶם אֲמִץ וְכַח וְחֵזֵק בְּעַבְדוֹתֶם הַקְּדוּשָׁה, אֲמָצוּ מְתַנִּים וְחַגְרוּ עַז לְהַמְשִׁיךְ וְלְהַפִּיץ אֵת אוֹרוֹ שֶׁל רַבִּי שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָאי, לְפָרְסֵם כַּחוֹ בְּעוֹלָם וְלִסְיַע בְּכָל מַה דְּאִפְּשֵׁר תוֹרָתוֹ מִגֵּן לָנוּ, הִיא מְאִירַת עֵינֵינוּ, הוּא יְמַלִּיץ טוֹב בְּעַדְנוּ, אֲדוֹנֵנוּ בַּר יוֹחָאי.

בשואה האימה רחמנא ליצלן שרדו לחיים אלו שהיו רגילים לומר כל יום בעל פה פתח אליהו

ובזכות למוד הזוהר הקדוש יתקבלו התפלות, כמו שכתב הצדיק הקדוש המלובן רבי יעקב אבוחצירא (בגני השדר על הגדה של פסח), והאריץ בשבחו החיד"א והבן איש חי זכותם יגן עלינו אמן, ובלי למוד הזוהר הקדוש לפני התפלה אי אפשר שתתקבל תפלתו. – ובשואה האימה רחמנא ליצלן שרדו לחיים אלו שהיו רגילים לומר כל יום בעל פה פתח אליהו (תקוני זוהר הקדמה דף יז עא קדס התפלה, וראו בעליל שבחו גדול מאד, (עדות בעקב). – ובכמה דקות שלומד זוהר הקדוש יכול להפך הכל לטובה ולהיות מבני עליה, לזכות ל"עין לא ראתה אלקים וזלתך יעשה למחכה לו", ויטהר נשמתו ויזכה למעלות עליונות פידוע מדברי האריז"ל.

כל אחד יעורר את חברו שילמוד זוהר כמה דקות ביום, ועל ידי זה יזכה לתענוגי גן עדן ועולמות הנצח

וכל אחד יעורר את חברו שילמוד זוהר כמה דקות ביום, ועל ידי זה יזכה לתענוגי גן עדן ועולמות הנצח, ויבין את כל דרכי ה' יתברך שמו, ויזכה לשכר הגדול על כל דקה ודקה שאומר ולומד זוהר הקדוש, שהלומד זוהר הקדוש שעה אחת בחול כמו מאה אלף שנה תורה, ובשבת, כמו מאה מליין שנה תורה, (פסא מלך, הרי"ח הטוב, אורחות צדיקים, אבות דר' נתן), ואמירה כש"ל דקות בלבד, ובלמוד כעשר דקות יעלה לו: בחול כמו 1,666 שנה תורה, ובשבת: יזכה ל- 166,666 שנה תורה.

ברגע אחד אתה יכול לזכות לעולמות נצח!

וברגע אחד אתה יכול לזכות לעולמות נצח! "עין לא ראתה" על ידי שתזכה לחברך, כל השכר הולך גם אליך. וכאשר כל ישראל יאמרו "פתח אליהו" נזכה שיבא אליהו ויבשר את ביאת הגואל. ואם בזכותך יתארגנו עשר יהודים לומר את התפלות, אין לשער את גודל זכותיך ובפרט שבזוהר הקדוש (פ' וצא קס"א) כתוב: כל מה שנותנים משמים הוא באלף, ועוד פידוע כל עשרה ביה שכינה שריא, ובכך מחשבים לך כל מנין יהודים כמו אלף. ומי יוכל לחשב את גודל השכר הנצחי שיש לך מכך בודאות! ובדאי תזכה לאריכות ימים.

בחלוקת תיקון מ"ג אתה מזכה את כל ישראל

ובחלוקת תיקון מ"ג אתה מזכה את כל ישראל, וכתב הגר"א במשלי (י"ב, י"ד), גודל הזכות שיש למזכה הרבים ומוכיח את חברו, שאם שמע, מקבל שכר על

כל מה שיעשה לדורות, וגם אם לא שמע, אז מקבל כל חלקו הטוב, וזה שלא שמע לוקח ממנו את חלק הגיהנום שלו. ובזהר (פ' תרוקח קכ"ט ע"א), אמרו: שצריך האדם למרדף בתר חייביא ולמזפה להו כמאן דרדיף בתר חיייו עד כאן לשונו. ובלי שום ספק אם כל היהודים מנער ועד זקן ובפרט תינוקות של בית רבן בהכל פיהם הטהור יאמרו תפלות אלו כל יום, נזכה לפתח את השער לאליהו הנביא זכור לטוב שיבוא ויבשרנו, ותכף יבוא משיח צדקנו ויגאלנו, ברחמים במהרה בימינו אמן פן יהי רצון. - ועל ידי קונטרס זו שיהיה יד הכל ממשמשין בה, יזכו ללמד וללמד לשמור ולעשות ולקיים. והוא יסוד גדול שבו ימצאו אדמו"רים רבנים, מגידי שעור וראשי ישיבות, מלמדים ומחנכים ילדי ישראל הטהורים, וכל איש ישראל, את הדרך אשר ילכו בה, ואת המעשה אשר יעשו. ונסיים בדברי הזוהר הקדוש המלהיבים את לבבות היהודים להידבק בתורת הרשב"י הקדוש, "דאיהו ספר הזוהר מן זוהרא דאימא עילאה תשובה" (רע"א מהומנא פרשת נשא קכ"ד).

רק בספר הזוהר יפקון מן גלותא ברחמי

כולנו יודעים את המצב שבו אנו נמצאים! ומי יודע מה ילד יום!!! - משה רבינו, אליהו הנביא, ורבי שמעון בן יוחאי עליהם השלום, מגלים לנו, שרק בספר הזוהר יפקון מן גלותא ברחמי, פי הזוהר הקדוש הוא כמו תיבת נח ורק אלו שילמדו זוהר הקדוש ינצלו בתבת נח שהוא הזוהר הקדוש, וינצלו מחבלי משיח, ובזה תלוי סוד הצלת עם ישראל בדרך האחרון וגאולתו, בכח וסגלת למוד הזוהר הקדוש. - בואו ונתאחד כולנו ביחד ונתחיל ללמד כל יום דף היומי של תקוני זהר, שזה לוקח רק שתי דקות ביום, ובשבת קודש נלמד שעה אחת למען תיקוני השכינה הקדושה, ובקצרת השם תברך, יתבטלו מעלינו כל גזרות קשות ורעות, ונזכה לגאולה ברחמים, כמו שכתב הרשב"י, (זוהר נשא ברע"א מהומנא דף קכ"ד ע"ב), בספרא דא יפקון מן גלותא ברחמי, ביאור: בספר הזה נצא מן הגלות ברחמים במהרה בימינו אמן.

הגיע הזמן שניתנער מהערב רב, ונחזור לדבוק בעץ החיים בשמחה ובטוב לבב, על ידי שער הנו"ן של הקדושה

וכמו כן ידוע, שהקב"ה בגלות מצרים מיהר את הקץ, כי היו כבר בשער מ"ט של הטומאה, ואם היו נופלים בשער הנו"ן לא היו יכולים להיגאל, וכותב האור החיים הקדוש ועוד צדיקים, כי כל זה קודם מתן תורה, אבל לאחר מתן תורה

[שקיבלו את תורת הסוד כידוע שכך היה בלוחות ראשונות שנתנו עם סודות התורה וחזרו לתקן את חטא אדם הראשון ופסקה מהם זוהמת הנחש ולא הייתה מיתה ולא הייתה שכחה, וכן לא ניתנה תורה אלא לאוכלי המן, שהם זכו לאספקלריה המאירה על ידי לימוד סודות התורה, ורק הערב רב לא חפצו בזה ועשו את העגל ונשברו הלוחות, ועד היום אנחנו סובלים מעון זה, כדברי הפסוק "וביום פקדי ופקדתי" והגיע הזמן שניתנער מהערב רב, ונחזור לדבוק בעץ החיים בשמחה ובטוב לבב], על ידי התורה הקדושה, יש את שער הנו"ן של הקדושה, [זה תורת הסוד], אומר האור החיים הקדוש, שבסוף הגלות יפלו לשער הנו"ן של הטומאה, וכנגד זה אפשר להינצל ולנצח רק על ידי שער הנו"ן של הקדושה, כידוע גם מהאר"י הקדוש והבעל שם טוב הקדוש, וכבר אמרו חז"ל זה כנגד זה עשה אלוקים, וכל חטא אדם הראשון הוא מחמת שלא רצה ללמוד סודות התורה (מהרח"ו), ועל זה באו לתקן גלגולים ממצנו דור המבול ודור ההפלגה, וחטאת סדום ועמורה, וקלקלו יותר, ועל זה באו אחרי זה לתקן במצרים שיוסף קנה את כולם, ולזה ירד יעקב אבינו עם שבעים נפש, ועדיין לא הצליחו לתקן הכל, רק עכשיו נשאר לנו בדור זה שכתוב שכל הגלגולים באים חזרה בדור האחרון עם כל התאוות של שבעים אומות ושער הנו"ן של הטומאה, וכל זה אי אפשר לנצח אלא על ידי לימוד התורה הקדושה עם סודותיה [סו"ד גימטריה 70], ממש כל הפרד"ס באחדות גמור, שזה שער הנו"ן של הקדושה, ורק בזה יש כוח לעם ישראל להתקדש ולהתאחד ולהינצל, ולא יעזרו כל האסיפות ולימוד התורה בלי החלק העיקרי שהוא לימוד הזוהר הקדוש, כי כמו שיש פצצת אטום שלזה לא עוזר כיפת ברזל, ולא שום הגנה, אלא צריך להפציץ את הכור האטומי בפצצת אטום לפני שיפציץ הוא, כך אנחנו צריכים להוציא את נשק האטום של עם ישראל, הוא לימוד זוהר הקדוש שער הנו"ן של הקדושה, כדי לנצח את האטום של הסטרא אחרא, ועד שלא יתעוררו ולא יבינו כי בנפשינו הדבר, ורק זה מה שיצלנו באמת, חבל על הזמן שהעינים קשורות ולא רואים מה משה רבנו אומר מפורש בווה"ק וכל הצדיקים האמיתיים ידעו את זה, ואמרו את זה, ופרסמו את זה, ומי שהיה לו שכל שמע להם. - על כן אחי אנא אל תרעו, בואו ונהיה קדושים ואהובים לפני מלך מלכי המלכים הקב"ה, "וכל דגי הים בידכם ניתנו", עם ישראל נמשלו לדגים, בחודש אדר מזל דגים, משה רבנו נולד ונפטר במזל דגים, וכל זה ניתן בידכם, על ידי לימוד הזוהר הקדוש שהוא כתיבת נח שקלט בתוך התבה רק את אלו שנשארו טהורים, והכל תלוי בנו. - וכל האוכל ד"ג, ראשי תיבות דף גמרא ביום

ד"ג גימטריה ז' רמז לזוהר הקדוש, ניצל מד"ג לשון דאגה [דברי הזוהר] ק תיקון כ"א], שבאלו לומדי הזוהר הקדוש לא צריך ניסיון ואין דחקות ודאגה, אלא הכל בחסד וברחמים בישועה ושפע גדול.

זאת שמונו לעצמנו כמטרה ב"מפעל הזהר העולמי", לפעל ולהפעיל למען למוד הזהר, לא לנוח ולא לשקט עד אשר "ומלאה הארץ דעה את ד' כמים לים מכסים", עד אשר כל יהודי באשר הוא יזכה להבעיר בלבו ולהצית בנשמתו את אור הזהר.

וליהוי ידוע, שאפלו רק לומר מן הספר ללא הבנה כלל, מעלתו גדולה מאד ומקרב את קץ הגלות, כפי שאנו מוצאים ב"כסא מלך" (תקון מ"ה):

אנו ככבשה בין שבעים זאבים, מול איום הגרעין האירני, מול כל מדינות ערב, מול מעצמת ארצות הברית

בפרט בדורנו, דור עקבתא דמשיחא, כשאמות העולם מרקדים מסביבנו, מרימים טלפים, לוטשים עינים ופותחים פיהם לבלענו חיים – היום יותר מתמיד חשים אנו ככבשה בין שבעים זאבים, מול איום הגרעין האירני, מול כל מדינות ערב, מול מעצמת ארצות הברית, שאין לנו פתחון פה כנגדה. כלנו כבר מצפים ומקוים לישועת ד', מתי נזכה לחיות ללא פחד וללא חת? מתי נוכל לשבת בשלום ללא יסורים וללא מצרים?

אמר משה רבינו לרשב"י: בהאי חבורא דילך דאיהו ספר הזהר... ובגין דעתידין ישראל למטעם מאילנא דחיי, דאיהו האי ספר הזהר, יפקון ביה מן גלותא ברחמי. ויתקיים בהון (דברים לב) "ה' בדרך ינחננו ואין עמו אל נכר". פרוש משום שעתידים ישראל לטעם מאילן החיים, שהוא ספר הזהר, על ידו יצאו מן הגלות ברחמים, ויתקיים בנו הפסוק שהשם יוציאנו מן הגלות בלי קטרוג (רעיא מהימנא בזהר פ'רשת נשא, דף קכ"ד).

התבטא פעם צדיק ואמר: בבוא מלך המשיח, עם ישראל נקבצו ובאו לך, ופליטת העם ששים ושמיים. בעת הזו יתבונן מלך המשיח בעיניו הטהורות, יבחן כל אחד ואחד לפי מעשיו, ולפתע ירים ידו ויראה באצבעו. כלם ירימו עיניהם בפליאה ויביטו במחזה, אז ישמיע מלך המשיח את קולו ויאמר, בהפנותו אצבעו על יהודי מסים: "בזכותך הגעתי, לך יש חלק בגאלת העם". כך יראה על כל יהודי ויהודי שפעל למען ביאתו.

הלואי שנזכה להיות מן הזוכים המאשרים, שהמשיח בכבודו ובעצמו יעיד עלינו – "בזכותך הגעתי".

על פן עוררו וְהִתְעוּרְרוּ לְהַעִיר אֶת הָעוֹלָם בְּאוֹר הָעֲלִיּוֹן, כִּי בְּאוֹרָךְ נִרְאָה אוֹר לְמִשְׁךְ חֶסֶד עַל הַכֹּלָל וְעַל הַפְּרָט, "אוֹר חֲדָשׁ עַל צִיּוֹן תֹּאִיר וְנִזְכָּה בְּמַהֲרָה לְאוֹרוֹ" אָמֵן.

עֲנֵנוּ עֲנֵנוּ בְּזִכּוֹתֶיהָ דְבַר יוֹחָאי עֲנֵנוּ!

זַעֲקַת הַשְּׂכִינָה - מַהֲגַה"צ הַמְּקוּבֵּל הַרֵב פִּישׁ

זַעֲקַת הַשְּׂכִינָה. [הַדְּבָרִים נִכְתְּבוּ בְּהִתְיַעֲצוּת עִם גְּדוּלֵי תוֹרָה].

איך יתכן שכבר באו כל הסימנים שכן דוד בא עד האחרון שבהם, ועד בכלל, ועדין לא תיקנו בכל הכוללים לימוד חובה של לפחות כמה דקות ביום בספר הזהר להצלת עם ישראל?

איך יתכן שדם ישראל נשפך כמים ולא מנסים את העצה היחידה שמובאת בחז"ל שיכולה להציל את עם ישראל גם בדור שכולו חייב להביא את הגאולה ברחמים?

האם מחכים חס ושלום לנהרות של דם ואז יתעוררו, ומדוע לא מנסים לכל הפחות להראות לקב"ה שרוצים את העצה היחידה שכתובה בתורה שבעל פה מפי חז"ל, ולהתחיל לכל הפחות עם לימוד נגלות הזהר.

היכן בני עדות המזרח שאבותיהם ואבות אבותיהם עסקו בעיקר בחכמה הזאת, ובזכות זה זכו שהיטלר ימ"ש לא נכנס למדינות שלהם, מדוע עדין לא תיקנו לימוד ברבים בכל כולל בספר הזהר ובשאר ספרים שעוסקים בפנימיות התורה?

איך יתכן שרובבות לומדי התורה הגיעו למצב של דוחק גדול בפרנסה שרק הולך ומחריף ח"ו, ועדין לא עשינו שום חשבון נפש על מה באה עלינו הצרה הזאת, ומה הקב"ה דורש מאיתנו, ולא עשינו שום תקנה של לימוד ספר הזהר ברבים שהובטח לנו מפי חז"ל שיתן לנו מחסה ושובע ופרנסה בהרחבה גם בזמנים הקשים?

איך נוכל להתעלם מזַעֲקַת הַשְּׂכִינָה על בניה התינוקות שנשבו שנמצאים בסכנת חיים ובידינו להצילם, האם נוכל לומר ידינו לא שפכו את הדם הזה? כְּדַבְּרֵי הַזֶּהר בְּפִרְשַׁת נִשָּׂא, וּבְגִין דְּעִתִּידִין יִשְׂרָאֵל לְמִטְעַם מְאִילָנָא דְּחַיֵּי דְּאִיהוּ הָאֵי סְפֵר הַזֶּהר יִפְקֹן בֵּיה מְגֻלּוֹתָא בְּרַחֲמֵי.

רַבִּי יַעֲקֹב צָמַח זצ"ל: (בהקדמה לספרו 'קול ברמה', על אידרא רבא) "רַחֵל מִבְּכָה עַל בְּנֵיהָ" שְׂאִינָם עוֹסְקִים בְּחֻמָּה הַזֹּאת הַמְמַהֵרֶת אֶת הַקֶּץ, וְלִזֶּה אֵין מְשִׁיחַ בָּא, כִּי אֵין מִדְּרָשׁ קְבוּעַ בְּכָל עִיר וְעִיר כְּמוֹ שֵׁישׁ בְּעֶסֶק הַתְּלִמוּד, וְלִכֵּן "אֵינְנוּ", אֵין בְּנֵיהָ מוֹשְׁכִים וּמְמַהֵרִים אֶת הַמְּשִׁיחַ.

בַּעַל הַגּוֹבֵ"י עַל 'עֵץ חַיִּים' (בהסכמתו לספר 'איפה שלימה' על אוצרות חיים). הָעֲנַיִים וְהַהֲרוּגִים בְּזִמְן הַגְּלוּת תוֹבְעִים בְּבֵית דִּין שֶׁל מַעְלָה אֶת הַתְּלִמֵּי חֻכְמִים שֶׁלֹּא לָמְדוּ קְבָלָה, וּמַעְנִישִׁים אוֹתָם עַל כָּךְ.

רַבְּנוּ ה'אור החיים' הקדוש (ויקרא כה, כה) "כי ימוך אחיך וגוו", פרשה זו תרמוז ענין גדול, והערה ליושבי תבל, "ימוך", כשהתחתונים מטין מדרך הטוב מסתלקים ההשפעות, ומתמסכן עמוד הקדושה, כי העיקר תלוי בהתחתונים. "ומכר מאחוזתו", ירצה על המשכן משכן העדות אשר בעונותינו נמכר הבית ביד האומות, והודיע הכתוב כי גאולתו היא ביד הצדיק אשר יהיה קרוב לה', הוא יגאל ממכר אחיו, ובזה יגאל ה' ממכרו, ועל זה עתידין ליתן את הדין כל אדוני הארץ גדולי ישראל, ומהם יבקש ה' עלבון הבית העלוב.

מסקנת הדברים: כל ראש כולל, מגיד שיעור, ואדם שיש לו השפעה על רבים, יתקן אצלו במסגרת שלו כל יום חובת לימוד בספר הזוהר למשך כמה דקות להצלת עם ישראל, מתוך אמונה פשוטה בדברי חז"ל שזה הפתרון כמובטח, ועדיף לימוד ברבים בשיעור עם הבנה וכו', ומי שאצלו במסגרת עדין לא תיקנו את התקנה, יציל את נפשו בלימוד באופן פרטי כפי יכלתו.

עֲנֵנוּ עֲנֵנוּ בְּזִכּוֹתֶיהָ דָּבָר יוֹחֵאֵי עֲנֵנוּ!

בס"ד

מוֹדְעָה לְרַבָּנִים וְרֵאשֵׁי יְשִׁיבוֹת וְרֵאשֵׁי קְהֵלוֹת וּגְבָאִים וּמְלַמְּדִים וּמוֹרֹת

אֲנִי מִתְחַנְנִים לְפָנֶיכֶם שֶׁתִּפְתְּחוּ אֶת הַיּוֹם בְּתִלְמוּד תּוֹרָה וּבִישִׁיבָה וּבְבֵית הַכְּנֶסֶת וּבְמוֹסְדוֹת תּוֹרָה לִילְדִים וְיִלְדוֹת בְּאֲמִירַת פְּתַח אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא זְכוּר לְטוֹב הַמוֹבָא בְּתַקּוּנֵי זְהַר וּבְסִידוּרִים וְהַדְּפָסוּנוּ מִמֶּנּוּ לְאֲלָפִים וּרְבָבוֹת, וּבְסוּף הַיּוֹם לִזְמַר תְּקוּנַת מ"ח עִם כָּל הַצְּבוּר וְהַתְּלִמֵּי שֶׁבְּכָל מְקוֹם, וְתֹאמְרוּ לְכָל הַשּׁוֹמְעִים לְקַחְכֶּם שֶׁיִּלְמְדוּ כָּל יוֹם עִמּוּד זְהַר לְכָל הַפְּחוֹת, כְּדִי לְהַצִּיל אֶת עַם יִשְׂרָאֵל מִהַגְּזֵרוֹת קָשׁוֹת, כִּי רַק רַבִּי שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָאֵי זי"ע הוּא בְּלִבְדֵי יֵשׁ לוֹ הַכֹּחַ לְהַפְּךָ אֶת מִדַּת הַדִּין אֶפְיָלוֹ הַכִּי קָשָׁה, לְרַחֵם וּחֲסִדִּים גְּדוֹלִים, וְכְדִי שֶׁיִּמְלִיץ טוֹב וַיִּגַּן בְּעַדְנוּ, עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל, צְרִיךְ לְלַמֵּד אֶת תּוֹרָתוֹ, וּבְכַךְ מְמַשֵּׁיךְ אֶת נַשְׁמָתוֹ

אֲתָנוּ כָּאֵן בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְיוֹשֵׁב וְשׁוֹנֶה כְּנִגְדּוֹ שֶׁל הַלּוֹמֵד תּוֹרָתוֹ, (תְּסַד לְאֲבָרְהָם), וּמְקִימִים רְצוֹנוֹ שֶׁבִקֵּשׁ (גִּטִּין טו) בְּנֵי שָׁנֵי מִדּוֹתַי, פֶּרֶשׁ רִשׁוֹ לְמִדּוֹ תּוֹרָתִי, וְכָל לְמוֹד הַתּוֹרָה מְכַרַח לְהִיּוֹת שָׁלֵם בְּכַרְדָּ"ס חֲלָקֶיהָ שֶׁהֵם כְּנִגְדֵי אֲרַבַּע אוֹתִיּוֹת שֶׁם הוּי"ה הַקְּדוֹשׁ. וְכָל הַמְחַסֵּר לְמוֹד הַסּוּד פּוֹגֵם וּמְחַסֵּר בְּעוֹלָמוֹת הָעֲלִיּוֹנִים, וְלִכְלֹל הַפְּחוֹת אִם בְּעַל מִדּוֹת טוֹבוֹת"ח אֲתָה, תְּרַצֶּה בְּטוֹבְתָם שֶׁל יִשְׂרָאֵל, וְתֹאמַר לְלִמּוֹד זֶהר הַקְּדוֹשׁ מִצַּד רַחֲמִים עַל הַיְהוּדִים.

ואמר אליהו זכור לטוב (כלה רבתי פ"ה) אין התורה מתפרשת אלא במי שאינו קפדן, אף אני איני נגלה אלא למי שאינו קפדן, וכמו שאמרו רבותינו ז"ל שלחו מתם (סנהדרין דף פ"א ע"ב) איזהו בן העולם הבא כל שהוא שפל ברוך וענותן וכו' וכאלה רבות, לא זכרו בהן קיום המצות אלא המדות הטובות. ושים בעיניך דברים אלו ותצליח דרכיך בלי ספק.

ואמנם כמו שארבעה יסודות גופניים הם שרשים שמהם נוצרו התרי"ג איברי הגוף, כמו כן נפשות הארבעה יסודות האלו הם יסודות לכל מדות טובות ורעות אשר באמצעותם יקיימו או יתבטלו התורה והמצות שהם תרי"ג מארבע אותיות הו"י"ה כנזכר לעיל. והמקיימן הם נפש השכלית הכלולה מארבעה היסודות רוחניים אשר משם חוצבו תרי"ג איברי הנפש ההיא. והבן זה מאד, איך היסוד של קיום המצות הם על ידי מדות הטובות וכן בהפכם:

וזה ענינם כבר נתבאר כי כל אשר עשה האלהים כלול מטוב ורע זה לעומת זה, והנה כמו שבארבעה היסודות הגופניים הנקרא חומר היסודות מורכב מטוב ורע ומשם באים כחות קיום הגוף או תחלואיו שהם ארבע מרות, מרה לבנה מרה ירוקה מרה שחורה מרה אדומה, כמו כן בנפשות הנקראות צורות, הארבעה יסודות הם על דרך זה טוב ורע, ומהם נמשך בריאות הנפש היסודית שבאדם שהם מדות הרעות הטובות, או תחלואיה שהם מדות הרעות הנמשכות מארבע קליפות טמאות שבנפש ההיא וכשיסירם מעליו יתלבשו אותיות ארבע של הו"י"ה שהם אור המחיה נפש היסודית, וגם היא והגוף שלה יהיו מרכבה אל קדושתו

ח. כמבואר בספר הקדוש שערי קדושה חלק א' השער השני:

כפגם הנמשך על ידי מדות המגונות

והנה ענין המדות הן מוטבעות באדם בנפש השפלה הנקראת יסודית הכלולה מארבע בחינות, הדומם והצומחת והבהמית והמדברת. כי גם הן מורכבות מטוב ורע, והנה בנפש הזה תלויות המדות הטובות והרעות והן כסא ויסוד ושורש אל הנפש העליונה השכלית אשר בה תלויין תרי"ג מצות התורה כנזכר לעיל בשער ראשון. ולפיכך אין המדות מכלל התרי"ג מצות, ואמנם הן הכנות עקריות אל תרי"ג המצות בקיומן או בביטולם, יען כי אין כח בנפש השכלית לקיים המצות על ידי תרי"ג איברי הגוף אלא באמצעות נפש היסודית המחוברת אל הגוף עצמו בסוד (ויקרא י"ז י"ד) כי נפש כל בשר דמ"ו בנפשו הוא, ולפיכך ענין המדות הרעות קשים מן העברות עצמן מאד מאד.

ובזה תבין ענין מה שאמרו רבותינו ז"ל (שבת דף ק"ה ע"ב), כל הכועס כאלו עובד עבודה זרה ממש שהיא היותר שקולה ככל תרי"ג המצות, וכן אמרו (סוטה דף ע"א) מי שיש בו גסות הרוח הוא ככופר בעיקר וראוי לגדעו כאשירה ואין עפרו ננער וכו' וכאלה רבות. והבן זה מאד, כי להיותם עקרים ויסודות לא נמנו בכלל תרי"ג המצות התלויות בנפש השכלית, ונמצא כי יותר צריך ליזהר ממדות הרעות יותר מן קיום המצות עשה ולא תעשה כי בהיותו בעל מדות טובות בנקל יקיים כל המצות.

ובזה תבין גם כן דברים מתמיהין שאמרו רבותינו ז"ל בענין המדות, כי הענוה ושפלות מביאין לידי רוח הקדש ושורה עליו שכינה

וְזֶה לְשׁוֹן בְּעַל הַגּוֹבֵי"י [הַגְּהוֹת וּבְאוּרִים] עַל עֵץ הַחַיִּים: מִי שְׁאַיְנוּ לוֹמֵד נִסְתָּר וְחֻכְמַת סֵפֶר הַזֹּהַר תִּסְמְרָנָה שְׁעֲרוֹתָיו וּבִשְׂרוּ יַעֲשֶׂה חֲדוּדֵיךָ חֲדוּדֵיךָ בְּהַעֲלוֹתוֹ עַל לְבוֹ, כִּי עֲנִיּוֹתָא דִּישְׂרָאֵל, הַגְּזֹרוֹת וְהַמְּלַחְמוֹת הַמְּשִׁיסוֹת וְהַהֲרִיגוֹת הוּא בְּעֲצָמוֹ הַגּוֹרֵם לָזֶה, וּבְכַפְמְלִיאָ שֶׁל מַעֲלָה, הָעֲנִי יַחֲיִבוּ עַל דְּלוֹתוֹ וְשִׁפְלוֹתוֹ, וְהַהֲרוֹג עַל הַרְיָגָתוֹ, וְכָל זֶה נִקְרָא חֲטָאִים בֵּין אָדָם לַחֲבֵרוֹ, עַל שְׁיֹם הַכַּפּוּרִים אֵין מְכַפֵּר עֲלֵיהֶם, אוֹי לָנוּ מִיּוֹם הַדִּין וְהַתּוֹכְחָה, עַכ"ל.

תּוֹרָתוֹ מֵגֵן לָנוּ, הִיא מְאִירַת עֵינֵינוּ, הוּא יְמַלִּיץ טוֹב בְּעֲדָנוּ, אֲדוֹנֵנוּ כִּר יוֹחֵאֵי

דרוש, סוד, יהיה רוחו השכלי כסא אל שם הוי"ה שבעולם היצירה, וכן על ידי המחשבה והכונה תהיה נשמתו השכלית כסא לשם הוי"ה שבעולם הבריאה.

יתברך שבעולם העשיה, כמו שנתבאר בנפש השכלית ממש בקיימה המצות. וזכור ואל תשכח כי גם על ידי עסק התורה בארבעה פירושים שסימנם פרד"ס, פשט, רמז,

ספר זוהר הצירופים להצלת עם ישראל

צירוף החודש מר חשון עם הסגולות

מבוא

כתב המהרצ"א מדינוב זי"ע בספרו בני יששכר: מפני מה ישראל מתפללין ואינם נענים מפני שאינם יודעים להתפלל בשם, שנאמר אשגבהו כי ידע שמי יקראני ואענהו, ולכאורה אינו מובן... יתכן שאינם יודעים לכוון צירוף השם השולט באותו החודש, עכ"ל, על כן הבאנו כאן את כוונת צירופי השמות המתאימים לכל חודש, ומקורם בתיקוני זוהר, כדי שיזכו היהודים שישמע תפילתם, וכן עוד סגולות להצלה, מספר שושן עדות להמקובל האלוקי רבי משה בן יעקב תלמיד הרמב"ן זי"ע.

בתיקוני זוהר (בהקדמה דף טו):

ובצירוף די"ב הו"ן, אשְׁתַּמְדְּעוּ בְּלֵהוּ, וְאֵלֶיךָ אֵינֻן יְהו"ה יְהו"ה יוה"ה, דְּרַמְיָי בְּשֵׁם יו"ד ה"י וי"ו ה"י, הַאִי שְׁמָא מְקוֹרָא דְאַתְוֹן, וּמְקוֹרָא דְלֵהוֹן בְּקִרְאֵי בְּנֵקוּדֵי, יְהו"ה יְשַׁמְחוּ הַשְּׁמַיִם וְתַגַּל הָאָרֶץ (תהלים צו יא), מְקוֹרָא דְנִקְוּדֵי מִן יְהו"ה יְהו"ה (ירמיה ט כג) יְתַהַלֵּל הַמַּתְהַלֵּל הַשְּׁכָל וְיִדְוֶעַ, יוה"ה (שמות כו יט כ) דְּוִתִּיר וְלִצְלַע הַמִּשְׁכָּן הַשְּׁנִית:

תֵּלֶת וְיִי"ן בְּהַאִי שְׁמָא יו"ד ה"י וי"ו ה"י, וְהִי"ה וְהַה"י וְהַה"ה, וְנִקְוּדֵי דְלֵהוֹן וְיִרְאוּ אֹתָהּ שְׂרֵי פְרָעָה (בראשית יב טו) וְהִי"ה, וְהַה"י וְדָבָשׁ הַיּוֹם הַזֶּה יְהו"ה (דברים כו טו), וְיְהו"ה יִרְאֵה יוֹשֵׁב הָאָרֶץ הַכְּנַעֲנִי (בראשית נ טו). הוה"י הו"ה הוה"י מְקוֹרָא דְלֵהוֹן, הוה"י וְכָל זֶה אֵינֻנוּ שׁוּה לִי (אסתר ה ג), הִי"ה הִמָּר יְמִירְנוּ וְהִיָּה הוּא (ויקרא כו לג), הַהִי"ו עִירָה וְלִשְׂרָקָה בְּנֵי אֲתָנוּ (בראשית מט יא), הַהִי"ו הו"ה הוה"י, הַהִי"ו לִיהו"ה אֲתִי וְנִרְוּמָמָה שְׁמוֹ (תהלים לד ד), הו"ה הַנְּה יד יְהו"ה הו"ה (שמות ט ג), הַהִי"ו יְהו"ה (דברים ו כה) וְצִדְקָה תְּהִיָּה לָנוּ כִּי:

שושן עדות אות תס"ג –

סוד שם היוצא מפסוק וישב יצחק בגרר עם מקורו יהו"ה:

וזהו צרופו - ויב יצג שחר בקר וזהו צרופו עם מקורו יהיוב"ה יהיצוג"ה
 ישהחור"ה יבהקור"ה אמור הפסוק הזה וצרופו שהם ד' שמות וצרופו עם
 מקורו בכל תפלת מנחה לפני ה' צורי וגואלי וכו' ויצילך השי"ת מכל העלילות
 שתהיינה בעיר ההיא. ושמור הסדר שהקבלנוך בזה ותצליח בע"ה.
 והבן סוד ויזרע יצחק בארץ ההיא וימצא בשנה ההיא מאה שערים ויברכהו
 יהו"ה. וזהו צרופו - וי"ז רע"י צח"ק בא"ר צה"ה יא"ו ימ"צ אב"ש נה"ה הי"א
 מא"ה שע"ר ימ"ו יב"ר כה"ו יהו"ה. זהו השם מקורו. צרפיהו עם מקורו
 ותצליח באמרוך אותו בברכת השנים. והניקוד. חולם, קמץ, צירי, שוא. וטוב
 לאמרו אחר ההבדלה.

תשרי: והי"ה - נסתר (יוצא מסופי התיבות) ויראו אותה שרי פרעה. (בראשית י"ב ט"ו)
 מר חשוך: והה"י - נגלה (יוצא מר"ת) ודבש היום הזה יהו"ה. (דברים כ"ו ט"ו ט"ז)
 כסלו: ויה"ה - נגלה (יוצא מר"ת) וירא יושב הארץ הכנעני. (בראשית נ"י י"א)
 טבת: היה"ו - נסתר (יוצא מסופי התיבות) ליהו"ה אתי ונרוממה שמו. (תהלים ל"ד ד')
 שבט: היו"ה - נגלה (יוצא מר"ת) המר ימירנו והיה הוא. (ויקרא כ"ז ל"ג)
 אלול: ההו"י - נסתר (יוצא מסופי התיבות) וצדקה תהיה לנו כי (דברים ו' כ"ה).
 צירופי החודש:

ידוע מכתבי מרן הארזי"ל (בפע"ח שער י"ט פ"ג) אשר בכל ראש חודש צריכין לכוון
 במוסף בסיום הברכה האמצעית צירוף הוי"ה השולטת באותו החדש וכתב על
 זה בספר בני יששכר (מאמרי חודש ניסן מאמר א אות ב) וזה לשונו:
 ובזה פירשנו משארז"ל (פסיקתא רבתי סוף פכ"ב), מפני מה ישראל מתפללין ואינם
 נענים מפני שאינם יודעים להתפלל בשם, שנאמר אשגבהו כי ידע שמי יקראני
 ואענהו עכ"ל, ולכאורה אינו מובן, ועפ"י הנ"ל יתכן היינו שאינם יודעים לכוון
 צירוף השם השולט באותו החודש:

וזהו סידורו לכוון מדי חדש בחדשו:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה. מְקַדֵּשׁ יִשְׂרָאֵל וְרֹאשֵׁי חֳדָשִׁים:

(יוצא מצירוף הפסוק ונקודותיו):

ניסן - יהוה אהיה ישמחו השמים ותגל הארץ: (תהלים צו יא)
 אייר - יהוה אהיה יתהלל המתהלל השכל ידוע: (ירמיה ט' כג)
 סיון - יהוה אהיה ידותיו ולצלע המשכן השנית: (שמות כו יט כ)
 תמוז - יהוה יהיה זה איננו שוה לי: (אסתר ה' ג)
 אב - יהוה יהיה הסכת ושמע ישראל היום: (דברים כו ט')

- אלול - הִהְיִי הַהֵיָא וְצַדִּיקָה תְּהִיָה לְנוּ כִּי: (דברים ו' כה)
- תשרי - וְהִיָּה יְהֵאָה וִירָאוּ אוֹתָהּ שְׂרֵי פְרַעָה: (בראשית יב טו)
- חשוון - וְהִיָּה יְהֵאָה וּדְבַשׁ הַיּוֹם הַזֶּה יִהְיֶה: (דברים כו טו טז)
- כסלו - וְיִהְיֶה יְהֵאָה וִירָא יוֹשֵׁב הָאָרֶץ הַכְּנַעֲנִי: (בראשית נ' יא)
- שבט - הִיָּהוּ הַהֵאָה לִיהוּה אֲתִי וְנִרְוֹמָמָה שְׁמוֹ: (תהלים לד ד')
- שבט - הִיָּהוּ הַהֵאָה הָמַר יְמִירְנוּ וְהִיָּה הוּא: (ויקרא כז לג)
- אדר - הִהְיִי הַהֵאָה עִירָה וְלִשׁוֹרָקָה בְּנֵי אֲתוֹנוּ: (בראשית מט יא)
- ואדר [אדר ב'] יכוון בכללות כולם יחד כל י"ב צרופי הוי"ה ואהיה:

ספר

כִּי לֹא יָדַח מִמֶּנּוּ נִדְחַח

דברי הנער בן 15 שעבר מוות קליני ומה שראה בעולם העליון

חלק ג'

הוספות לספר "כי לא ידח ממנו נדח"

על המוות קליני של הנער בן 15

ומלחמת גוג ומגוג

וְחָשַׁב מַחֲשָׁבוֹת

לְבַלְתִּי יָדַח

מִמֶּנּוּ נִדְחַח

שמואל ב' פרק יד פסוק יד

יוצא לאור עולם

על ידי מפעל הזוהר העולמי בת ים

0527-651911

לקבלת ספרי זוהר

ירושלים בית שמש בני ברק

אצל החפא קיחפרקטר
ד"ר איתמר ברים ירושלים:

054-8441423

מפעל הזוהר העולמי

050-4116923 / 0527651911

050-4134669 / 050-4133475

**על ידי עיון עמוק בסודות התורה יכולים לפקוד עקרות
ולרפאות חולאת חזק.**
(ספר המדות אות סוד, למוהר"ן זי"ע)

מי לה' אלי! - משה רבנו שואל ומבקש למי יש את הזכות לקרב את עם ישראל לאבינו שבשמים? כל המשתתף בהדפסת ספרים הקדושים ספרי הערב רב והמסתעף 5 חלקים, תורת הזוהר י"ח חלקים דהיינו כל הזוהר הקדוש בלשון הקודש באותיות גדולות, בהפצתם ברבים לאלף בתי מדרשיות ויותר, להצלת עם ישראל, יזכו לכל הברכות והבטחות שכתב הרשב"י בזוה"ק בפרשת תרומה (דף קכ"ח). האם יש מחשב שיוכל לחשבן את הזכות הגדולה שיכולים לזכות בכסף קטן? התורם משלם ישר לדפוס!!!

לפרטים: 0527-651911

ha-zohar.info-ha-zohar.com-ha-zohar.net-allzohar.com-
dafzoharyomi.com-dailyzohar.com-unityzohar.com-israel613.com

"כי לא ידח מזמנו נידח" חלק שלישי [ג' חשוון תשע"ו] שאלות ותשובות

שאלה א': למה האדמו"ר שליט"א אומר וכותב על עדות הנער בן 15 שעבר מוות קליני, שהיא אמת - כאשר הרב הצדיק רבי אמנון יצחק שליט"א אומר שזה שקר!

תשובה - א': כאשר כתבתי ודרשתי לפני מספר שבועות ברדיו 2000 טרם שמעתי תגובתו של הרב אמנון שליט"א (וייתכן שתגובת הרב שליט"א התפרסמה רק לאחרונה זמן רב לאחר דרשותי).

תשובה - ב': לפני שבוע שאלתי לחסיד שלו שמתפלל בבית המדרש שלי מה אומר הרב הצדיק רבי אמנון שליט"א? [וכולם שמעו את התשובה] החסיד שלו ענה, שהרב אמנון שליט"א אומר שהוא כבר צועק אותם הדברים עשרות בשנים ולא מאמינים לו, ובא ילד ואומר כל מה שהוא אמר ולו כן מאמינים!

האמת: מגודל הכאב שיש להרב אמנון שליט"א להחזיר את כל היהודים בתשובה שעל זה מוסר נפשו עשרות בשנים, שאם ניקח את כל הרבנים בכל העולם כולו ביחד, לא זכו לעשות כל כך הרבה בעלי תשובה כמותו, ואשרי חלקו, ואשרי יולדתו שזכה לזה!

ומגודל ענוותנותו, לא משער לבד איזה כח גדול יש לו, שברוך ה' הכח של התשובה שלו כל כך גדול שאלפי אלפים אנשים הפסיקו לאכול בשר, ואוכלים היום רק דגים, וכל זה על ידי אותו צדיק אמת שגילה את האמת על כל הכשרויות והסכינים והסירכות וחלב ודם שרבני הערב רב מאכילים אותנו במזיד!

שאלה ב': הרב אמנון יצחק שליט"א מביא מומחה גדול שידוע שפת הגוף ואומר שהכל שקר, אז למה האדמו"ר שליט"א חושב שזה כן אמת?

תשובה - א. המומחה הזה, סביר להניח שמחלל שבת ואוכל טריפות והמוח שלו רחמנא לצלן היטמטם ולכן איך אפשר שאני אאמין לו?

ב. אם המומחה יאמר שזה אמת, מה יקרה? הוא צריך לעשות תשובה! האם אתה חושב שהוא מוכן לזה? בוודאי שלא ירצה לעשות תשובה! חוץ אם ישמע לכל הפחות 26 שיעורי מוסר מהצדיק רבי אמנון יצחק שליט"א, ואז אולי יעשה תשובה!

ג. אם יש לנו היום מאות רבנים גדולי ישראל שידועים ש"ס וכו', שומרים שבת, אבל אוכלים נבילות וטריפות והמוח שלהם היטמטם רחמנא לצלן, והם רבני הערב רב כמבואר בזוהר הקדוש ובכתבי האריז"ל והתלמידי בעל שם טוב 310 פעמים נגדם, וזו אומרת לנו התורה הקדושה תתרחקו מהם, שהם ערב רב, וכו', ורק הקדוש ברוך הוא ימחוק אותם לבד, כמבואר בזוהר¹ ובגלגל זה יצאו במלחמת חרמה נגד הצדיק המזכה הרבים הרב אמנון יצחק שליט"א, שהם מראשי הערב רב, כך פוסק הרשב"י בזוהר הקדוש, אז אם בארזים יצאה שלהבת מה יאמרו אזובי קיר! - ואיך אפשר לי להתחשב ולהאמין למחלל שבת ואוכל נבילות וטריפות שהמוח שלו היטמטם?

1. חֶסֶד גְבוּרָה, שְׁיַעֲשֶׂה בָהֶם קָרֵב עִם עֲמֻלָּה, וַיִּמְחָה אוֹתוֹ וְאֵת זִרְעוֹ מִמְּקוֹלָם: כמבואר בתיקוני זוהר-תקונא עשרין, וחד ועשרין (דף מח ע"ב): בלשון הקודש: וְעוֹד קִרְנֵי פָּרָה - נִצַּח וְהוֹד, בָּהֶם עֲמִים וְנִנְחָ

ד. ברוך השם יש לי מומחיות גדולה בעניינים אלו הרבה יותר מהמומחה הזה, ואם אתם רוצים לדעת, כתבתי עשרות ספרים דין תורה בבית דין של מעלה נגד כל הרבנים האלו, מה שבית דין של מעלה יטענו נגדם ובדיוק מה שיענו.

ראה הלינק לג' ספרים חדשים - דין תורה בבית דין של מעלה:

<http://www.ha-zohar.info/p/56246>

שער כללי דין תורה בבית דין של מעלה

וברוך ה' הנני מסוגל לגלות לכם מה שהרבנים האלו חשבו לפני 50 שנה - בדיוק הערכות על כל רב ורב!

יְהוָה, קְרָנִי רָאֵם - חֶסֶד גְּבוּרָה, שְׁנַעֲשֶׂה בָּהֶם קָרֵב עִם עַמְלֵקוֹ, וַיִּמְחָה אוֹתוֹ וְאֵת זֵרְעוֹ מִהָעוֹלָם. וְעוֹד קְרָנִי פָּרָה, אֱלֹהֵי תַלְמִידֵי חֻכְמַיִם שְׂמֵתוּקָחִים זֶה עִם זֶה בַּתוֹרָה וּמִתְנַגְּחִים כְּמוֹ שְׁוֹרִים זֶה עִם זֶה, מִשּׁוּם שֶׁתוֹרָה שְׁבַעל פֶּה הִיא מִצַּד הַגְּבוּרָה, שְׁנִקְרָאת אֱלֹהִים, וְכוּ. פּוֹתַחַת הַתּוֹרָה בְּרֹאשֵׁית בְּרָאשֵׁית הָאֱלֹהִים, בְּגִלְגַּל זֶה תַלְמִידֵי חֻכְמַיִם מִתְנַגְּחִים בַּתּוֹרָה כְּמוֹ שְׁוֹרִים זֶה עִם זֶה, וּמִשּׁוּם זֶה יוֹהֵה כְּגַבּוֹר יֵצֵא - מִצַּד הַגְּבוּרָה, יֵרֵעַ - בַּתּוֹרָה, יִצְרִיחַ - בְּשִׁבְרִים, עַל אֵיבּוֹ וַיִּתְגַּבֵּר - בַּתּוֹקֵיעָה. בְּאוֹתוֹ זְמַן כָּל הַסְּפִירוֹת נוֹטְלוֹת מִגְּבוּרָה, וְהַשֵּׁם שֶׁל יוֹד הִיא וְאִי הִיא, וְאֶפְלוּ הַמִּלְאָכִים שְׁלֹמְעָלָה, וַיִּשְׂרָאֵל שְׁלֹמְטָה.

רַחֵל מְכַבֵּד עַל בְּנֵיהָ, עַד שְׁנַשְׁבַּע לָהּ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְהַעֲבִירָם מִצַּד הַגְּבוּרָה, וַיִּהְיֶה בָּהֶם עַד שְׁנַשְׁבַּע הַיָּם מִדָּמָם: וְאַחַר שְׁנוֹטֵל מֵהֶם נִקְמָה, יִתְמַלֵּא בְּחַמִּים עַל יִשְׂרָאֵל, וְלִפְנֵי שִׁיחֵיהָ נוֹטֵל נִקְמָה מֵעַמְלֵק לֹא יוֹשֵׁב בְּכֶסֶף, וּבְאוֹתוֹ זְמַן שְׁנוֹטֵל נִקְמָה מִבְּנֵי עֶשׂוֹ, וְבֹא לִפְנֵי אֵת הָאֲנִילָת, וְהִיא גּוֹעֵה וּבוֹכָה. זֶהוּ שֶׁתּוֹבֵד רַחֵל מְכַבֵּד עַל בְּנֵיהָ, עַד שְׁנַשְׁבַּע לָהּ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְהַעֲבִירָם מִהָעוֹלָם, וַיִּהְיֶה בָּהֶם עַד שְׁנַשְׁבַּע הַיָּם מִדָּמָם, וַיִּהְיֶה בָּהֶם עַד שִׁיתְּפָרְסוּ מֵהֶם חֵיּוֹת הַבַּר שֶׁיָּנִים עֶשֶׂר שָׁנִים. וְעוֹפוֹת הַשָּׁמַיִם שֶׁבַע שָׁנִים.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא רוֹדֵף אַתְרֵיהֶם, וְנוֹטֵל אוֹתָם בְּשִׁלְשֻׁלִית עַל צְאֲנָם, וְאַחַר כֵּן הוֹרֵג אוֹתָם בְּרַמְח: שְׁנִי גְרִישִׁין, גְּרַשׁ אוֹתָם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִן הַשָּׁמַיִם וְהַאֲרִיץ. בְּאוֹתוֹ זְמַן, שָׁקַר הַסּוֹס לְתִשְׁוִיעָה וְכוּ, שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא רוֹדֵף אַתְרֵיהֶם, וְנוֹטֵל אוֹתָם בְּשִׁלְשֻׁלִית עַל צְאֲנָם, וְאַחַר כֵּן הוֹרֵג אוֹתָם בְּרַמְח, שֶׁהוּא רְבִיעַ. בְּרֹאשׁוֹנָה גְּרַשׁ אוֹתָם, וְאַחַר כֵּן בְּדוֹף אַתְרֵיהֶם וְתַפְס אוֹתָם, וְאַחַר כֵּן הִרְג אוֹתָם.

אֲזָלָא גְרִישׁ בְּתַקִּיעָה, שֶׁהוּא כְּמוֹ רַמְח לְהִרְג אוֹתָם בְּהֵרָג: וְעוֹד גְּעִיָא, תַּלְשָׁא, אֲזָלָא גְרִישׁ, גְּעִיָא בַּתּוֹרָה, וְנוֹתוּ בָּהֶם סְקִילָה, זֶהוּ שֶׁתּוֹבֵד וַיִּטֵּה עֲלֵיהָ כּוּ תָהוּ וְאֵבּוֹי בָּהּ. תַּלְשָׁא בְּשִׁבְרִים, תַּל אִשׁ, (וְכוּ שְׂרָפָה), תַּל זֶה חֻק, כְּמוֹ אִשׁ שְׂרָפָה. אֲזָלָא גְרִישׁ בַּתּוֹקֵיעָה, שֶׁהוּא כְּמוֹ רַמְח לְהִרְג אוֹתָם בְּהֵרָג.

הַזֹּקֵע אוֹתָם לִיהוָה נִגְד הַשָּׁמַיִם: וְרְבִיעַ וְשֵׁנִי גְרִישִׁין וְשִׁלְשֻׁלִית, הֵם תַּקִּיעָה שְׁבָרִים תּוֹרָעָה. שְׁבָרִים, שְׁבָרִים תַּשְׁבֵּר מִצַּבּוֹתֵיהֶם, אֱלֹהֵי שְׁנַאָמֵר בָּהֶם וַיְבִאוּ בְנֵי אֱלֹהִים לְהַתְנַצֵּב עַל יְהוָה, בְּדִין עַל הַשְׂכִּינָה וַיִּשְׂרָאֵל, שְׁנַאָמֵר בּוּ וַיְבִא גַם הַשָּׁטָן בַּתּוֹכָם, זֶה סְמַאֵל שְׁבַא לְקַטְרֵג עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְדוֹן אֵת הַשְׂכִּינָה, וַיְכִיּוּ שֶׁהוּא מְכַבֵּד דִּין עַל הַשְׂכִּינָה וּבְנֵיהָ, כְּאֵלּוּ עוֹמְדִים עֲלֵיו. תּוֹרָעָה, פֶּה תּוֹרָעִים בְּשִׁבְט בְּזוֹל. תַּקִּיעָה, וְהוֹקֵע אוֹתָם לִיהוָה נִגְד הַשָּׁמַיִם, וְשׁוֹפֵר הוּא קוֹל, מִמְּנוּ יוֹצֵא קוֹל בַּתּוֹקֵיעָה שְׁבָרִים תּוֹרָעָה. תַּקִּיעָה מִן הַמַּחֲסֵה, שְׁבָרִים מְהַלֵּב, כְּמוֹ שְׁנַאָמֵר לֵב נִשְׁבֵּר וְנִדְבָה וְגוֹמֵר, זֶהוּ זְבַחֵי אֱלֹהִים רִיחַ נִשְׁבָּרָה. הַקוֹל בַּתּוֹרָעָה מִפְּנֵי רָאָה, וְכָלֵם וְכַלְלוּ בְּקַנְיָה וְרָאָה, וְנִעְשׂוּ קוֹל, וּבִפְסָה דְבּוֹר.

קוֹל הַשׁוֹפֵר עוֹלָה בַּתּוֹרָעָה כְּמוֹ רַמְח, לְעוֹרֵר עֲלֵיהֶם קוֹל תּוֹרָעָה מִלְחָמָה: שִׁלְשֻׁלִית, תּוֹרָעָה, לְתַפְס אוֹתָם אֲסוּרִים בְּבֵית הָאֲסוּרִים שֶׁל הַמְּלָךְ, כְּמוֹ שְׁנַאָמֵר לְאָסֵר מַלְכֵיהֶם בְּזוֹקִים וְכוּ, שׁוֹפֵר הוֹלֵךְ, פְּסִיק, מְנִי, קוֹל הַשׁוֹפֵר עוֹלָה בַּתּוֹרָעָה כְּמוֹ רַמְח, לְעוֹרֵר עֲלֵיהֶם קוֹל תּוֹרָעָה מִלְחָמָה, זֶה שׁוֹפֵר הוֹלֵךְ. פְּסִיק זֶה שְׁבָרִים, שְׁעוֹשֶׂה לָהֶם פְּסִקוֹת וּקְשָׁרִים (קוֹרְטִין וּקְרִיעוֹ), וְזוּ מִפְּת

ואם תעיינו בספרים דין תורה בבית דין של מעלה תבינו הכל.

ה. אין שום בעיה בזה, אם אני אמרתי וחשבתי כך, ואחר כך הרב אמנון הצדיק אומר וסובר אחרת, כל אחד צריך להגיד את האמת מה שהוא סובר, ניקח לדוגמה:

ידוע שהגר"א זי"ע היה צריך להיות משיח, ואחד הסימנים להיות משיח הוא שעושה עליה לארץ ישראל עם כל הקהילה שלו וכו', ב' שעשה וכתב ספרים על הזוהר וכו'.

וידוע שהגר"א היה כבר על הדרך לבוא לארץ ישראל, ופתאום עכב אותו ענין אחד, שבארץ ישראל הבית יוסף זי"ע היה הרב של כל ארץ ישראל ומאתיים צדיקים גדולי ישראל חתמו שהפסק כבית יוסף, וגם יצאה בת קול שהלכה כבית יוסף, וכתבתי על זה ספר "ויוסף הוא השליט על הארץ ראה בדף 235" וגם יש הרבה תשובות ממרן עובדיה יוסף זצוקללה"ה [בע"ה נעתיק להלן לראות עין בעין דבריו הקדושים לינק להספר הבדצ"ם והסכינים דף 206-221].

זאת אומרת, שמי שגר בארץ ישראל לא היה יכול לפסוק ולנהוג היפך מהבית יוסף כידוע. עכשיו לעניינינו הגר"א בדרך לבוא לארץ ישראל. פתאום היה לו שאלה בענין שמיטה שהגר"א סובר כמו המהבי"ט זי"ע, ובארץ ישראל לא יוכל לנהוג כמו המהבי"ט, כי בארץ ישראל הלכה כהבית יוסף, ואם הוא בירר כהמבי"ט, שכך בירר את ההלכה, ואף על פי כן לא יכול לנהוג אחרת בארץ ישראל, כי בארץ ישראל הלכה כהבית יוסף, ואסור לשנות.

רואים ולומדים מזה שני דברים:

א'. שכל אחד צריך לומר את האמת מה שהוא רואה ומברר, ואפילו שמאתיים רבנים חתמו ויצא בת קול מהשמים שהלכה כהבית יוסף אסור לו לנהוג בניגוד להבית יוסף, ולכן לא היה יכול להיכנס לארץ ישראל.

ב'. לומדים מזה דבר גדול, שכל אלו האשכנזים שהקילו בסירכות שיצאו בארץ ישראל ועשו שחיטה נפרדת עברו ופסקו נגד 200 גדולי ישראל, ומזה באה הקללה הגדולה שעלה לנו מלחמת עולם הראשונה, על ידי שאכלו סירכות נבלות וטריפות כמו שנעתיק לכם מה שכתב מרן עובדיה יוסף זי"ע וגדולי ישראל שכתבו לפני 90 שנה.

וכמו שהעידו הצדיקים הקדושים מרן כ"ק האדמו"ר מהר"א מבעלזא זי"ע שבגלל הסכינים הפגומים שהשוחטים האכילו את אחינו בני ישראל עם אותו הסכין היטלר ימ"ש שחט 6 מיליון יהודים.

ואם נלך קדימה - שמלחמת העולם הראשונה, גם כן פרצה בגלל שעשו כאן שחיטה נגד הבית יוסף והאכילו סירכות נבילות וטריפות, ועל ידי זה באה מלחמת העולם כמבואר אצלנו באריכות בספר "השחיטה ומלחמת עולם"

מה קרה לעם ישראל בארץ ישראל אחרי שעשו השחיטה האשכנזית נגד הבית יוסף?

תשובה: בשנת תרפ"ז נכשלו כל אנשי ירושלים בבבשר גמלים וכו', ראו בספר הבדצ"ם והסכינים בדף מספר 162-163.

ואפילו אם היו עושים באמת שחיטה כשרה, גם כן היה טרף, כי יש עוד איסור השגת גבול ראה שם בדפים 173-204, שהדברי חיים ועוד פוסקים כותבים ששחיטתם נבילה,

ובכלל זה היו הרבה גדולי עולם צדיקים לפני 90 שנה שרצו בכל הכוחות לנהוג רק שחיטה כהבית יוסף, ראה באריכות בספר הבדצי"ם והסכינים חלק א' וב' שהעתקנו ממרן הרב עובדיה זצ"ל.

ומאז עד היום הזה אנחנו סובלים ואוכלים סירכות נבלות וטריפות, והיום נעשנו הדור האחרון בערב רב כזה שאין דוגמתם בכל העולם, שהם מומרים להכעיס, ובשביל פוליטיקה, בגלל שהרב אמנון ארז, אני אגיד כשר!?

עם מי אתם מריבים עם הרב אמנון, או עם משה רבינו ע"ה? הלא מי תיקן את כל החמשה הלכות שחיטה הרב אמנון שליט"א, או משה רבנו ע"ה שקיבלה מסיני וזה הלכה למשה מסיני, אז על מי זרקתם הכדור הפוליטי שלכם על הרב אמנון, או על משה רבינו או על שניהם? ואתם כופרים בהקדוש ברוך הוא ומאכילים את עם ישראל במזיד נבלות וטריפות חלב ודם, ואתם מוכנים להקריב 5 מיליון יהודים חס ושלום, בשביל הפוליטיקה שלכם.

אתם לא יודעים שהמחטיא את הרבים אין מספיקים בידו לעשות תשובה! ולכן כל בן אדם עם שכל נורמאלי יבין שאתם לא אנשי אמת, אין לכם שום מושג בענין שחיטה. אני מוכן לבחון כל רב ולשאול אותו בפומבי 360 שאלות על השחיטה, ואם יצליח ב%50 יקבל פרס ממני 5000 ש"ח בואו ונעשה את הבחינה בפומבי, מי מוכן?

וכאן בארץ ישראל מאכילים כל השנים חלב ודם נבלות וטרפות. ואם יעשו תשובה וילמדו זוהר הקדוש נוכל להיגאל ברחמים, כמו שהבטיח לנו משה רבינו בספרא דא יפקון בני ישראל מן גלותא ברחמי.

תשובה נוספת: אם אני לא אכתוב מה שאני רואה האמת² ידונו אותי בעולם העליון שבכתבת ידי³ לבד היית יכול לעשות מאות אלפים בעלי תשובה! לכן אין עצה ואין תבונה כנגד ה' רק צריך להלחם ולומר האמת, וקבל האמת ממי שאומרו ראה ספר הברית באריכות⁴.

2. רבינו הקדוש מסאטמאר זי"ע היה מרגלא בפומי דברי חיים של שלמה (בי"ק פ"ד ס"ט) והשלה"ק (מסכת שבעות): דתורתנו הוא תורת אמת ואסור לשנות אפילו אות אחת מדברי התורה"ק, וחיוב למסור עצמו על זה, והאומר על פטור חייב או על חייב פטור הוא ככופר בתורת משה דמה לי דיבור אחד ומה לי כל התורה. (ועיי' ויאל משה (מ"א אות ע"ו) שדיבור של כפירה באות אחת בתורה"ק יש לו דין ייגור ואל יעבור, וראה שו"ת דברי יואל (סימן צ"ג) דהחיוב להגיד האמת במסירת נפש ממש.

3. ונפרש מאמר חז"ל (שבת נד): "כל שיש בידו למחות ולא מיהא" וכו' נתפס על החטא וכו' פירש הגה"ק ר' חיים פלאגי בס' שו"ת חקקי לב (ויד" סי' מג) וז"ל: "כל זה תבתי להציל את עצמי והגם שכתבתי איזה דברים כמה פעמים כפולים ומכופלים הוכרתי במעשי הן מצד שהכרח לא יגונה כי צריך אני להשיב על כל דיבור ודיבור וכו' והן מצד כי חיובא רמיא משום מצות עשה

של הוכח תוכיח אפילו ק' פעמים. ומצאתי לי און בתשובת נודע ביהודה (סי' ל"ו) שכתב וכו' [ואח"כ כותב להלן]: "ולכן זאת היתה לי חיים ביד לשון לכתוב בספר ויוחקו לבי לחוקקי ישראל גדולים חקרי לב, והיינו מה שכתבו רז"ל בשבת (נד): "בידו" למחות וכו', דוקא "בידו" והיינו לכתוב בידם. [הנה הגירסה בגמרא דשבת, כל מי "שאפשר" למחות (ולא כתב "בידו" למחות), אבל כבר דייק בזה בספר תוכחת חיים פרשת מקץ וכותב, שבירושלמי איתא "בידו"]. וכן מה שכתבו רז"ל שם ובכמה דוכתי, כל מי שיש בידו למחות דנקטי כי האי לישנא שיש "בידו" למחות, להורות לנו כי הגם אם לא בפייהם להוכיח מאיזה צד וסיבה שתהי' מכל מקום "בידו" מחוייבים למחות על ידי מעשה וכתב. והרי זה יכתוב "ידו" לה' לשם שמים הזהיר את העם וכו' עכ"ל"ק.

4. ספר הברית חלא' א מאמר ט' פרק טז, וזה לשונו: והנה יש בני אדם האומרים לבית יעקב אתם מצפים

ועוז וגם אלה צועקים ואינם נענים, והרבה אנשים עוסקים במצות למרבה עד כי מלאים מצות כרמון ועם כל זה שנת גואלי לא באה, ואם שלש אלה יש בדורות אלו ועדיין לא שבנו לארצנו מה נשאר לנו עוד, ואנחנו לא נדע מה נעשה יותר מזה לרצות פני עליון, ואמרתי אני לבבי אין זאת כי אם שיש איהו מפסיד העומד כנגדם ויבא גם השטן בתוכם להחליש כח שלש אלה כי זבוב מות אחד יבאיש שמן רוקח הרבה, ויהי כאשר חפשתי לדעת מי הוא זה המפסיד מצאתי שהוא מה אשר כל ג' כתות הנוכרים כולם אינם מכוונים במה שעושים כי אם לצורך עצמם ולתועלתם לא למפרק קוב"ה ושכינתיה מן הגלות, וכל אדם מישראל מחשבתו לדרכו פנה ולתועלת עצמו וכל תורה או תפלה או מצוה אשר הוא עושה מכוין לקנות לו מקום חשוב בגן עדן ועוה"ב, ושיצליח על ידי זה בכל משלח ידיו בעוה"ז, ושיאריך ימים ושנים עם אשתו ובניו, וכל ישעו וכל חפצו של אותו יהודי אינו כי אם שיהיה לו פרנסה בכבוד ושיזכה לבנות לו בית גדול וחצר מאבני גזית ופסינתים לבנים הכל כמנהג המדינה הנקרא [קאמעניצא] למען יעמוד ימים רבים ויירשה בניו ובני בניו אשר יהיו לו בארץ נכריה ויראה זרע ויארץ ימים בגלות, ושימותו בשיבה טובה ויספידו אותו הרב שבעירו עם שאר תופסי תורה אצל בית הכנסת ויהיה לו לוויה גדולה ברוב עם בזוז ושסוי, זה כל תכלית המבוקש של הישראלי בגלות הזה. וביאת המשוא רגיל על לשונו תמיד אך משפה ולחוף לא בלב שלם נכון למועדי רגל, בכל מועד ורגל אומרים אנו לשנה הבאה בירושלים לא היום ולא מחר רק מדחים אותו שנה תמימה ואף גם זאת לא בלב שלם כי חפץ לבות לגמור הבנין שהוא בונה שאי אפשר להשלימו כי אם אחר איזה שנים וגם לגמור המשא ומתן שעל ד' וה' שנים אשר עשה עליו כתב וקשר מן השררה או מן המלכות נקרא [קאנטראקט] ואין קורא בצדק ואין עושה באמת בכל שלש כתות הנוכרים הדברים כדי למהר את הקץ ולפדות גוי ואלהיו ולמפרק קוב"ה ושכינתיה, זה לא יש בנו, והוא שאמר הכתוב וכל חסדו כציוץ השידה [ישעיה מ'], כלומר אינם מכוונים בתורה ותפלה ומצות שלהם כי אם לטובת עצמם לתועלתם לבד הוא לעולם הזה או לעוה"ב או לשניהם יחד, ואין איש שם על לב לעשותם לי לשמי ולמעני כדי להוציאנו מצערי ומגלותי, כמו שאמרנו בזוהר כל חסד דאינו עבדין לגרמייהו עבדין ואוי לאזונים שכך שומעות, קול ברמה נשמע רחל מבכה על בניה היא אמנו שכינתא קדישא רוצה לצאת מן הגלות עם כל בניה ושומע אין לה צעקה ואין מושיע לה ופורק אין.

ובכן אחי ועמי לבטח תדעו כי כל זמן שלא נכוין בתורה ותפלה ומצות רק כדי למפרק קוב"ה ושכינתיה לא זולת

שיבא לכם משיח הלא כבר עברו יותר מן י"ז מאות שזה ועדיין אתם בגלות ואחרי כי לא בא עד הנה וקויתם כל הימים ואין מושיע שוב לא יוסיף להושיע אתכם עוד לא פדה יפדה איש אתכם לעולם, אריכות זמן רב כזה הא לכם זרע יעקב לאות כי לא יבא עוד עד עולם, ולו חכמו השומעים כזאת היו משיבים להם תשובה ניצחת הלא משיח שלכם התמהמה כפלים כי לא בא לאבותיכם תיכף להושיעם על פדות נפשם מן הגהינום ולא אץ לבא אבל עזבם כאשר היו והתאחר ג' אלפים ושבע מאות וששים ושמונה שנה ואם כן התמהמה הוא יותר משני פעמים ככה, וכי תאמר אלי קורא ומשכיל להם דחית בשלהם ולי מה אתה אומר על אריכות גלותנו, שוב אשוב ואומר לך אוי לי אוי לך ואוי לדור שלא נבנה בית המקדש בימיו, עונותינו הטו אלה, ואבותינו כי חטאו אשר המה ראו שלוחי ה' השכם ושלוחי נביאי האמת בהתחננו אלינו שנעזוב דרכנו הרעה ונשוב אליו ולא שמענו, על כן באה עלינו הצרה הזאת שנחרב בית המקדש וגלינו מארצנו והיה ישראל למשל ולשניהם בכל העמים, אבל אשמם אפחנו על אודות אריכות הגלות בשבתתנו על אדמת נכר זמן רב עד כי נאמו גוים אבדה תקוותם, לא אבותינו, כי עד מתי לא נעשה לזה מה שביכולתנו לעשות שיבנה בית המקדש בימיו הלא ציון מר תבכה וירושלים תתן קולה ואין איש שם על לב בדורות אלה ועינינו הרואות כי כל העמים ילכו איש בשם מדינתו וילחמו כל אחד בעד ארצו ארץ מגורי אביו [פאטער אבין] וימסרו את נפשם עליה ואנחנו נרפים ועצלים כל הזמן הרב הזה עד אנה לא נקום ללחום גם אנו בעד אדמתנו הקדושה וארץ אבותינו, אפס כי לא בחרב ולא בחנית ולא בכלי מלחמה נלחם כגויי הארצות אשר אלה ברכב ואלה בסוסים, ואנחנו בשם ה' אלהינו נעסוק בתורה ובמצות אלהינו לעמך שמו באבה"ה כדי למפרק קוב"ה ושכינתיה מגו גלותא, כי בתורתנו נבדיל על אויבי ה' ובמצותיו ידיו רמה לנצח על מלאכת בית ה' שיבנה תיכף בימיו כי כל מצוה היא גירא בעינא דשטנא ואם אנו עושים המצות רק לשמו יתברך הן המה בידנו כחצים ביד גבור להפיל כל הקליפות ולהשפיל כל שרי מעלה, ועל זה נאמר תנו עוז לאלהים [תהילים ס"ח] כאשר כתבתי ענין זה בני באר בספר מצות טובים שלי אשר חברתי על המצות, ואז תיכף יפקוד ה' על צבא המרום במרום ויהפך אל עמים שפה ברורה לקרא כולם בשם ה' לעבדו שכם אחד והיה ה' למלך על כל הארץ:

ודרשתי וחקרתי היטב בכל לבבי לדעת סיבת אריכות הגלות החל הזה וארא והנה בדורות האלה יש תורה הרבה בישראל מרבים העם ללמוד משניות גמרא ופסוקים גם ספרי קבלה ובכל זאת לא בא לציון גואל, והרבה אנשים בדורות אלו התחזקו בתפלה בכל כח

שאלה: למה כבודו מוציא עוד ועוד ספרים? האם לא די לנו באלפי ספרים שכבודו כתב כבר? וכבודו יכול לצאת ידי חובתו ולזכות רבנים אחרים שגם הם יעשו את עבודה?

תשובה: חכמינו ז"ל הפליגו מאוד בעונש של כל מי שיש בידו למחות ואינו מוחה ואמרו שהעבירה נקראת על שמו וכאילו הוא חטא בעצמו, ונענש על העבירה של הזולת, ולא עוד אלא שהחמירו עליו בעונש העבירה עד כדי כך שאמרו שהוא נענש תחילה קודם להעובר העבירה בפועל. וכן מלבד העונש על העבירה מתחייב ונענש זה שבידו למחות ואינו מוחה גם בעונשין אחרים שאין נוגע לעבירה עצמה כגון שנכסיו נמסרין למלכות ויורדין לטמיון וכדומה, וכן אמרו שהוא עובר בכמה לאוין, ונכנס בכלל ארור רח"ל.

וברמב"ן (דברים כז, כו) ז"ל: וברושלמי בסוטה ראיתי אשר לא יקים וכי יש תורה נופלת רבי שמעון בן יקים אומר זה החזן, רבי שמעון בן חלפתא אומר זה בית דין של מטרן. אמר רב יהודה ורב הונא בשם שמואל על הדבר הזה קרע יאשיהו ואמר עלי להקים, אמר רבי אסי בשם רבי תנחום בר חיאי למד ולימד ושמר ועשה והיה ספק בידו להחזיק ולא החזיק הרי זה בכלל ארור ידרשו בהקמה הזאת בית המלך והנשיאו' שבידם להקים את התורה ביד המבטלי' אותה ואפילו היה הוא צדיק גמור במעשיו והיה יכול להחזיק התורה ביד הרשעים המבטלים אותה הרי זה ארור עכ"ל.

והתניא בליקוטי אמרים (פרק א') כתב, ז"ל: ואפילו מי שיש בידו למחות ולא מיחה נקרא רשע, עכ"ל.

הרי עד כמה חמור עצם הדבר של מי שיש בידו למחות ואינו מוחה. והיינו שיש כאן שני חלקים בעון האינו מוחה כשיש בידו למחות.

א. עצם העבירה שהזולת עובר והוא אינו מוחה הרי הוא נענש כאילו בעצמו עבר על עבירה זו וקלקלתו תלויה בו, ומה גם בזה לבד גם כן החמירו על האינו מוחה יותר מהעובר העבירה עצמו שהוא קודם לעונש עליה, מפני שהיה יכול למנוע את הזולת

ערוך יורה דעה כתוב שבכל מיני צדקות כגון להאכיל רעבים או להלביש ערומים או לרפאות חולים, להכל פדיון שבוים קודם ואסור לאחר אפילו רגע, ואם כך הדין בפדיון שבוים לבן אדם אחד מכש"כ לפדות גוי ואלהיו שהוא פדיון שבוים הכללי, ואל יאמר האדם בלבו מה אני ומה ערכי שיהיה כח במצותי לפעול דבר גדול כזה, כי אם מך הוא בערכו המצוה בעצמה ערכה גדול ורב כח לפעול זאת אם יכוין בו למפרק קוב"ה ושכינתיה מגו גלותא, ואז עד מהרה שנת גאולנו באה ותבנה ציון וכל ערי יהודה וארץ ישראל וישכון כבוד ה' בירושלים אשר יכונה עליון וזרע עבדיו ינחלה במהרה בימינו.

לא יבא משיחנו כי הוא ית' מתנהג עמו מדה כנגד מדה ואומר אתם אינם חסידים כ"א על עצמכם לא עלי אף אני לא אחוס עליכם ולא נקוה לאיש ולא ניחל לבני אדם גדולים שהמה בזכותם ותפלתם יביאו לנו הגואל כי הרואה ללבב הוא היודע מי גדול לא הרואה לעיניים, אך כל איש יהודי בעצמו אפילו אינו בעל תורה ולא בר אוריין כלל מחוייב ללחום בעד אבינו שבשמים שהוא ימליך על הארץ ולעשות מלחמה וקרב בעד ארצנו נחלת אבותינו [פאטערלאנד] היא ארץ ישראל במצות אשר הוא עושה ולכוין בכל מצוה רק למפרק קוב"ה ושכינתיה מגלתא, אך אלהים יפדה יהיה כל כוונתו, כי בשלחן

מלעבור העבירה, או להוציא עצמו מכלל העבירה בזה שמוחה ומראה שאינו בדעה אחת עם העובר העבירה נגד רצון השי"ת.

ב. במה שאינו מוחה אם הוא בידו למחות זה עבירה לעצמה שעליה באים העונשים הצדדיים מלבד מה שנחשב לו בזה כאילו הוא עבר העבירה, מלבד זה על עצם העבירה דהיינו החיוב שמוטל עליו למחות ואינו מוחה ובידו לעשותה ועובר עליה זה כשלעצמה עבירה חמורה למאוד.

כל איש מישראל שנצטווה בקיום התרי"ג מצוות של תורה"ק, ונתחייב גם על עון הזולת בערבות כמו שביארנו בספר הערבות כהלכתה. והתורה הטילה עליו החובה של הוכח תוכיח את עמיתך שיוכיח ויחזור ויוכיח אפילו עד מאה פעמים או עד נזיפה או עד הכאה לכל מר כדאית ליה, וימחה בחבירו איש ישראל העובר עבירה ח"ו כשסיפק בידו למחות כדי שלא ישא עליו חטא, דהיינו שחטאו של הזולת לא יקרא על שמו ולא ילכד ויתפס בה ולא יענש עליה בין על עבירת הזולת ובין על עצם זה שאינו מוכיח ומוחה. הרי שהחיוב עליו להוכיח ולמחות כהלכה.

מי הוא זה ואיזהו שיכול לומר זיכיתי לבי ויצאתי ידי חובת המחאה והתוכחה? מי הוא האיש הישראלי שיכול לשבת במנוחה ולהיות בטוח בעצמו שיצא יד"ח במחאה ותוכחה כהלכה, וינקה מיום הדין? הלא מבואר שגם על אנשי עיר אחרת החיוב למחות ולא דוקא בעירו, ובודאי בשכניו חבירו אנשי בית הכנסת ובית המדרש שמתפלל ולומד עמם בצוותא ועל אנשי עירו כ"ש שהחובה מוטלת למחות ולהוכיח. ואל יתרץ עצמו כי הדבר אינו בידו כי בקרוביו ומשפחתו ועל האנשים שרואה אותם יום ויום ובא אתם בדברים במשא ומתן וכדומה שבאלו בודאי הרי יש בידו למחות, רק גם על האנשים הרחוקים ממנו ואנשי עיר אחרת גם כן החיוב למחות משום דיש בידו למחות נקרא, משום שזה שייך גם כן בכתב ידו כפי שיבואר להלן אי"ה.

מאחר ואין אדם מישראל שיכול לומר שיצא ידי חובת מחאה ותוכחה והרי הוא נתפס בעוונות וחטאות כל בית ישראל מי יודע בכמה עבירות נתפס וכמה עונשין מצפים עליו מפאת העבירות עצמם של הזולת ועל עצם העבירה שלא מיחה ולא הוכיח עליהם, אלה הם בודאי עד אין מספר, ולכן שאול ישאל כל יהודי ויהודי ובצדק, מה עלי לעשות איך אוכל לנקות עצמי מאלו העוונות?, במה אוכל להפטר מהעונשים הרבים?, באיזה אופן אוכל לצאת ידי חובת מחאה ותוכחה כהלכה?, כי אין מתום בבשרי מפאת זה, ועוני אגיד ואדאג מחטאות אלו.

והנה הלשון בגמרת ירושלמי שבת (פרק ה' הלכה ד') ללמדך שכל מי שהוא ספיקה בידו למחות, ואינו ממחה קלקלתו תלויה בו, עכ"ל.

נקט הלשון בידו למחות. וכ"ה בירושלמי ביצה (פ"ב הלכה ח). ובכתובות (פ"ג הלכה א),

ובגמרא בבלי בבלי נמי איתא במס' עבודה זרה (י' ע"א), מכאן אמרו כל מי שיש בידו למחות ואינו מוחה נענש עליו, ע"כ.

הרי דנקטו הלשון כל מי שיש בידו, ולא נקטו הלשון, כל מי שיכול למחות, או שאפשר לו למחות וכדומה.

וכן איתא הלשון בתנא דבא"ר, אלא כל מי שהוא סיפק בידו למחות ע"כ.
מדוע נקטו הלשון "בידו למחות"?

והגאון המפורסם הקדוש רבי חיים פלאג'י זי"ע כתב לפרש, שהכוונה בתיבת בידו על הכתיבה ביד בעט סופר מהיר, דהיינו שיש למחות ולהוכיח לרבים על ידי מעשה הכתיבה לחבר חיבורים. על ידי הכתיבה בידו, וזה הוי כל שבידו למחות על ידי כתיבת ספרים לעוברי עבירה שיקראו בהם, ויעזבו דרכיהם הרעים וישבו אל ה' והיינו שהגם שעל ידי המחאה בפיו אינו יכול במציאות להגיע אליהם, אבל מאחר ועל ידי הכתב יכול להגיע אליהם נקרא אפשר למחות, ורובץ עליו החיוב למחות בהם באופן זה משום שזה נקרא בידו למחות, ולכן נקטו חז"ל דייקא לשון זה כל מי שיש בידו להורות לנו שהחיוב של מחאה הוא במעשה הכתב הנעשה בידי האדם. וכל זמן שלא מיחה על ידי כתיבת ספרים למרחוק לא יצא ידי חובת המחאה מאחר וקיים אפשרות זו.

וזל"ק של הגאון ר"ח פלאג'י בספרו שו"ת חקקי לב (חיו"ד סי' מ"ג):

ולכן זאת היתה לי "חיים ביד לשון" לכתוב בספר ויחקו לבי לחוקקי ישראל גדולים חקרי לב, והיינו מה שאמרו חז"ל בשבת (נ"ד, ע"ב) [כבר הקדמנו מאמרי חז"ל שכתבו בלשון זה "בידו"]. "בידו" למחות וכו' דוקא "בידו" והיינו "לכתוב בידם". וכן מ"ש חז"ל שם ובכמה דוכתי, כל מי שיש בידו למחות דנקטו האי לישנא שיש "בידו" למחות, להורות לנו כי הגם אם לא בא בפיהם להוכיח מאיזה צד וסיבה שיהיה, מכל מקום "בידם" מחוייבים למחות על ידי מעשה וכתב, והרי זה יכתוב "ידו" לה' לשם שמים להזהיר את העם וכו'. וכן בשאר איסורים להודיע לבני אדם את חוקי אלקים ואת תורתיו, וכל העם ישמעו ויראו וכל ישראל כשרים הם, ואם ישמעו ויחדלו, ועליהם תבא ברכת טוב. עיי"ש.

ובספרו תוכחת חיים (פ' מקץ עמוד קסח-ט) וז"ל:

עוד יש זכות תולה, לכל מי שיש בידו למחות ובפרט לגדולי ישראל וראשי גלויות שיכתבו איגרות למקומות הקרובים והרחוקים היושבים תחת ממשלתם כשישמעו שעושים איזה דברים בלתי הגונים כדת של תורה, ואינם שומעים לקול מורים שבאותו מקום, שיכתבו להם איגרות להזהירם ולהתרות להם, כי אם לא ישמעו לשופט אשר יהיה במקום ההוא, ענש יענש אותם, ככל הבא מידו, ובזה הם זוכים למחות, כדקי"ל בגמ' בשבת דף נ"ד ע"ב, דכל מי שיש בידו (הגירסא בגמרא, שאפשר, אמנם בירשלמי ועוד, איתא, בידו) למחות, על כל העולם כולו, ואינו מוחה, נתפס על כל העולם כולו.

ואמר רב פפא, הני דבי ריש גלותא נתפסים על כולי עלמא, יע"ש. ונראה דדייק לומר כל שיש בידו למחות, דייק לומר בידו, דהיינו בידו ממש, שהנייר פתוח, והיד כותבת איגרות בידם.

וכה לשונו בספרו נפש כל חי (מערכת כ' אות י"ט): כל מי שיש בידו למחות ואינו מוחה כבר כתבתי בעניותי בספר חקקי לב (חיו"ד סי' מ"ג, דף ע"ה, עמ"ג) דמי שהוא חכם ורב יכול למחות

בידו שהיד כותב ומעלה על הספר בדיו, שכך כתב הנובי"ק חיר"ד (סימן ל"ו) שיכתוב בידו ספר לאפרושי מאיסורא יעו"ש. ואז מוחה בכל מקום ומקום.

וכבר כתב הרמב"ם ז"ל שהמבאר דברים בספרו הוא דרשה לאלפים מבני אדם.

וכך כתב הרב יצחק דאלטאש ז"ל בראש הקדמתו לספר הזה"ק ח"א יעו"ש.

ועי' מה שכתב בספרו גנזי חיים (מערכת כ') בענין כל מי שיש בידו למחות ואינו מוחה בשם המהר"ם חאגיז בהקדמה לספרו שפת אמת וז"ל: ומודענא להו מודעא רבא כי הדברים הקשים אשר ידבר משה ועוד שנים רבות אם יגזור ה' עליו לחיים דבר ידבר בכתב ובעל פה כפי צורך המקום והשעה והנדון אשר למראה עיניו יראה לא יחולו על ראשיהם ראשי עם קדש ולא על אותם שאין בידם למחות וכו'. עיי"ש.

וכעין זה פי' המהרש"א תיבת "בידו" שהכוונה על "כתיבה בידו" והוא בחא"ג ב"ב (דף י' ע"ב) בדברי הגמרא "אשרי מי שבא לכאן ותלמודו בידו" שהכוונה הוא כי עיקר הלימוד ושנעשה בו רושם הוא הלימוד הבא מכתבת יד, אשר על כן נקרא החכמים "סופרים", עכ"ל.

ובשבט מוסר פרק כ"ב, כתב ג"כ כך.

ומלבד זה הרי בתוכחה נתחייבנו בתורה הוכח תוכיח אפילו מאה ואלף פעמים. [ובספר המצוות (מצוה ר"ח) כתב אפילו אלף פעמים, וכן מובא בספר נתיב מצותיך], ושאלת השאלה איך נוכל לקיים מצוות התוכחה כדין דהיינו שנלך ונוכיח לאותו אדם מאה פעמים על אותו עון עצמו? או אלף פעמים?

כתב הגה"ק רבי חיים פלאג'י שם: "והגם שכתבתי איזה דברים כמה פעמים כפולים ומכופלים הוכרחתי במעשי... והן מצד חיובא רמיא עלי משום עשה שהוכח תוכיח אפילו ק' פעמים... למחות ע"י "מעשה הכתב" (עי' חקקי לב שם).

ובתוכחת חיים (פרשת בחוקות) כתב וז"ל:

והא דאמרן דמצוות עשה הוכח תוכיח את עמיתך הוא אפילו עד מאה פעמים לאו דווקא בפה, דהוא הדין בכתיבה, לכתוב בספריו מוסר אחד, בכמה חיבורים ובכמה מקומות. ועיי"ש הרב נודע ביהודה ח"א חיר"ד סימן ל"ו דכל מי שיש בידו למחות הוא ע"י כתיבה, עיי"ש.

הרי לפי"ז שעל ידי הכתיבה בספר אחד או בכמה ספרים מוסר אחד כמה פעמים כל כתיבה נחשב לתוכחה אחת, ולכן יש עצה לכתוב עד מאה פעמים ולקיים המצוה של הוכח תוכיח כהלכה על ידי כתיבת ספרים על המכשולות ולהורות דרך התיקון בהם.

ועל פי הנ"ל מובן היטב דברי חז"ל שאמרו בשבת (שבת נד) שכל מי שאפשר לו למחות "בכל העולם כולו נתפס על כל העולם כולו" לכאורה יש לשאול דאיך אפשר להגיע לכל העולם, ואיך אפשר לחייב אותו ולענוש אותו על כל העולם. הגם שמכח השפעתו יש ביכלתו למחות בכל העולם כמו שפרש"י שם כגון מלך ונשיא שיראין מפניו ומקיימין דבריו עיי"ש אבל איך שייך במציאות שיגיע לכל העולם? ואם כן איך נחייבם ונאמר שנתפסים על כל העולם כולו?

אך מכאן הוכחה גמורה וראיה חותכת למה שהעלה הגר"פ הנ"ל מאחר ואפשר למחות על ידי כתיבה לכן שפיר שייך לומר שיהיה אפשר למחות על כל העולם במציאות, ושייך המציאות שהגמרא מתארת על כל העולם ממש, שיגיע אליהם על ידי הכתב. ולכן אם אינם מוחים בכתב לכל העולם נתפסים על עוונות של כל העולם רח"ל [ויש להוסיף ג"כ מאחר דהדין בזה שכתביה כדיבור דמי, ובענין אי כתיבה אי הוי כדיבור כבר הארכתי בספרי "מצוות תוכחה כהלכתה" ומבואר בספרי אחרונים, ועי' שו"ת נוב"י מהדו"ק (חיו"ד ס"ו ס"ו וס"י קמ"ה), שם החו"מ (ס"י ל'), שו"ת פנמ"א (ח"ב ס"י ס"ה), שו"ת רע"א (ח"א סימן כ"ט10), ובסימן ל"א, ובסימן ל"ב), שו"ת חת"ס חיו"ד (סימן רכ"ז, ח"א סימן מ"ד), שו"ת מהרי"א (ח"ב סימן י"ח), שו"ת מהרש"ם (ח"א סימן ס', ח"ב סימן ל"ח, וסימן רכ"ד), ח"ג (סימן של"ה) ומביא שם ברש"ב"א ותשו' רדב"ז ח"א סוס"י תקפ"א, שו"ת שו"מ (ח"א סימן נ') עיי"ש].

בספר זוהר דעת מביא מכתב נורא שקיבל הצדיק הגאון הק' רבי מרדכי באנעטה ז"ע מן השמים בענין מחאה ותוכחה, על שאינו מוכיח ומוחה על פירצות הדור וזל"ק: לכן שדרני לגבך לעורר נר"נ דילך.

הלא ידעת אם לא שמעת, איך גברה פרצות בישראל ואבדה אמונה, ואפיקורסת מתגברת בכל יומא ויומא, לית קרתא דלית ב'י' מכת דלהון, אית בהון בגילוי, וסגי מנהון בטמירא תיפח רוחם, ומכחישין בתורה שבכתב ושבע"פ, ומזלזלין בדברי חז"ל, ועיי"כ אורייתא מתמעטת בכל עידן ועידן, וכמעט נתקיים דברי שמואל קדישא, עתידה תורה שתשתכח מישראל, והמון עם כולם שיכורים מחמדת העולם הבלי הבלים, והאי גרם דאיתפשט מסאבתא טובא בעלמא ואתפגים סגי ואיתחזק ס"א ס"מ וחילא, ושכינתא קדישא כביכול בגלותא רבא, ואורייתא חוגרת שק ומתפלשת באפרא וצווחת וי וי רגזה הארץ תחת עבד כי ימלוך ושפחה תירש גבירתה, ולית מלאך מליץ אחד מני אלף אינון מגיני דרא להשיב חמת המלך מלך מלכי המלכים הקב"ה, לקנאות קנאת ה' צבאות, ולנקום נקמת ד' בהנהו רשיעא כמה דעביד פנחס קנאה, וכו' והשתא לית מאן דמשגח בגודל גלותא דשכינתא חרב ויבש סגי על די עובדא בישא דרשיעי ולית מאן דמתקנא קנאת מטרוניתא קדישא, ובני עלי' המה מועטים, ואף הגדולים וחכמי דרא לא משגיחים רק לעצמם בלחודוהי, לזכות עצמם בלחוד, אבל לא לזכות דרא לעורר תשובה בעלמא כמה דעבד מרדכי ואסתר ביומי דאחשורוש ופולחנן כפולחן עבדא למרא דלא יחזו בשאר אחוי למעבד פלחנא כדקא יאות משום דלא מחשב ליקרא דמרא, ומה דשגור בפיהם להתנצל אין בדור הזה מי שיכול להוכיח, משום דאין מקבלין תוכחה, וכשם שמצוה לומר דבר הנשמע, כך מצוה [שלא] לומר דבר שלא נשמע, אכן התנצלות דא לאו כלום הוא, כמאמר חז"ל אם לפניך גלוי לפנייהם מי גלוי, ואף חייב אינש למסור נפשו בשביל רחימא דקב"ה ושכינתיה ובשביל רחימא דישאל כמה דעביד משה רבינו ע"ה ומרדכי ואסתר ושאר קדושים שמסרו נפשם למיתה בשביל ישראל, ואהדרו עלמא לתשובה שלא יתוקד עלמא בשלהובא דדינא קשיא חלילה כמ"ש רשב"י ז"ל.

הרי לפנינו גודל חובת התוכחה ותיקון פירצות הדור והחיוב להחזיר העם בתשובה. ואין לפטור עצמו בשום פנים ואופן מתוכחה כי לפניהם מי גלוי (ובפרט כשמדובר מאותם היהודים שנטמעו ומטמעים בכל יום וכל שעה ורגע, ונשבים לבין האומות בלי ידיעתם מי יהין לומר שלא יקבלו התוכחה) וגם החיוב למסור נפשו בשביל אהבת ה' והשכינה ובשביל אהבת ישראל שלא ישרף העולם באש של הדינים הקשים חלילה.

וכבר כתב הגה"ק רבי הלל קאלאמייא בספרו מקרי דרדקי שמות, (באות רי"ח) שמי שאינו מדריך כראוי עובר על שלש אזהרות של ע"ז (אינו מדריך כראוי היא מאביווייהו דע"ז).

ויומתק הדבר יותר למה דאיתא (בוהר) מי שאינו מדריך כראוי עובר על שלשה אזהרות של ע"ז:

לא תשתחוה,

לא יהי' לך אלהים אחרים,

ולא תעשה לך פסול,

וזהו אפשר כוונת (פסוק הנ"ל) ויקרא משה לכל זקני ישראל ויאמר אליהם, "וי"י"א"מ"ר מפרש הרמז בנוטריקין "ולי"מה "יקרו"ריעך"אל כפירש"י, ולא כפירש"י מה יקר בעיני צדיקים שבכל דור התופשים מידת א-ל משום להדריך וללמד הוא הגדולה שבגמ"ח, וגם ויאמר אליהם, תיבת ויאמר נמשך לפניו ולאחריו הזהיר אותם ואמר משכו אם לא יעשו הדרכה לדורם כראוי אזי נכשלים בע"ז, מש"ה הזהיר אותם משכו מע"ז.

עוד שם באות (תע"ג) וז"ל:

איתה (בוהר) מי שאינו מנהיג ומדריך את דורו כראוי עובר על לא יהי' לך אלהים אחרים, ובזה אפשר לפרש כוונת (פסוק א' הושע סימן י"ג) ויאשם בבעל, "ב"ב"ע"ל מפרש הרמז בנוטריקין "לך"עמי"בוא"בחדריך שיתבוננו על מעשיהם בחדרי לבבם, והם לא הדריכו אותם כראוי לעוררם להטיב מעשיהם, ועי"כ ויאשם בבעל כפשוטו, כזהר הנ"ל, עכ"ל.

* * *

כל צדיקי וגדולי הדורות מדורות הקודמים חרדו תמיד ודאגתם היתה על פניהם לטכס עצות איך לפעול לתיקון הדור בזה וכל אחד ואחד ניסה להשתדל ולפעול ככל אשר בידו לפי דרגתו לתיקון הדור כדי לצאת ידי חובתו. במחאה - תוכחה - וערבות ובמצות "ואהבת" לאהב את ה' על הבריות ולקרבתם תחת כנפי השכינה.

א. אברהם אבינו עליו השלום כתב ספרים להוכיח לעולם שה' הוא הבורא והמנהיג וכו' כמבואר ברמב"ם (פ"א מה' עבו"ם הלכה ג') וז"ל: והתחיל לעמוד ולקרוא בקול גדול לכל העולם ולהודיעם שיש שם אלוה אחד לכל העולם ולו ראוי לעבוד והי' מהלך וקורא ומקבץ העם מעיר לעיר וממלכה לממלכה עד שהגיע לארץ כנען והוא קורא שנאמר

ויקרא שם בשם ד' אל עולם וכיון שהי' העם מתקבצין אליו ושואלין לו על דבריו הי' מודיע לכל א' וא' כפי דעתו עד שיחזירוהו לדרך האמת עד שנתקבצו אליו אלפי' ורבבות והם אנשי בית אברהם ושתל בלבם העיקר הגדול הזה וחבר בו ספרים והודיעו ליצחק בנו, וישב יצחק בגרר מלמד ומזהיר, ויצחק הודיע ליעקב, ומינהו ללמד וישב מלמד ומחזיק כל הנלוים אליו, ויעקב אבינו למד בניו כולם והבדיל לוי ומינהו ראש והושיבו בישיבה ללמוד דרך השם ולשמור מצות אברהם עכ"ל. הרי שאברהם אבינו ע"ה כבר חיבר ספרים בעניני היהדות ושלחם כדי להפיץ ולהודיע על ידי כך שה' אל עולם.

ב. היערות דבש הוציא לאור ספר על הלכות שבת בשפת האידיש וכתב (שם...) שאפילו שהוא יודע שילעגו עליו על זה שכותב ספר באידיש בכל זאת כדי לצאת יד"ח ללמד את העם לא איכפת לו בזה.

ג. ובספר זכרון ש"י מביא הצוואה של הגאון מו"ה שעפטיל זצ"ל בנו של השלה"ק אות י"ז וז"ל: שהנשים יהי' רגילים לקרות חומש בל' אשכנז' גם ספר לב טוב וכו'.

ד. ובספר משכיל אל דל (כרך א' ח"ב כלל א' פרט ה' דף י"א). שמביא אותו בין הספרי מוסר הנעתקים בלשון יודיש טייטש שיהא לו עיתים לקבוע ביום או בלילה ושכרם מה' כאילו עסקו בהיות דאביי ורבא.

ה. ועוד פעם מביאו (בכרך א' ח"ב בכלל ה' פרט ד' דף מ"ב) וז"ל: ויכול ללמוד מספרים כאלו דרך ה' להיות צדיק גמור.

ו. ועיין פלא יועץ (אות דפוס) וז"ל: והנה מאחר שעל הרוב קצור קצרה יד החכמים מלהזכיר ספריהם כו', וראוי לעשירים כו' לפתוח ידיהם אליהם בעין יפה ובזה חלק כחלק יאכלו עם החכם כו' והכל לפי מה שהוא הספר, ולפ"מ שהוא נצרך לרבים, ולפי התועלת הנמשך ממנו לעבודת השי"ת ודוק ותשכח שכמעט אין כסף שיהא נחשב למצוה רבה כזו, שכל הוצאה של מצוה הוא לשעתו כו', אבל זה הנותן לצורך הדפוס צדקתו עומדת לעד דור דורים, והוא מזכה את הרבים, זכות הרבים תלוי בו כו' מה טוב חלקו קנה שם טוב, קנה לו דברי תורה, קנה לו חיי העוה"ב, וגם העוה"ז כו' עכ"ל.

ועיין עוד בפלא יועץ ערך תוכחה, שמצות התוכחה אפשר לקיים גם אחר מותו על ידי חיבור ספרים, וז"ל: "ומצוה זו יכול האדם לקיים אף כי אחרי מותו לרב דורות אם חננו השם דעת, יכתב בספר דינים ומוסר השכל. ואף כי רבו הספרים כאלה ותורה מנחת בקרן זוית, אין דורש ואין מבקש כי אם השרידים, אף-על-פי-כן הוא יעשה ויכתב תורתו, אולי ברב הימים המצא ימצא מי שיטול ספרו בידו ויעשו לו דבריו פרות, ויבנה גם הוא ממנו, והיו שפתותיו דובבות בקבר. ועל-כן מה טוב ומה נעים לסדר ספר מדינים ומוסר ללועזים בלעז, כי הן רבים עתה עם-הארץ ויותר מועיל ומזכה לנפשו בעשות ספרים כאלה, מעשות ספרים בפלפולים וחדודים ודרושים, אשר ספרים כאלה רבו, והם מגוללים בעפר, עש

יאכלם, כי הספרים רבים והלומדים מועטים, ומסתפקים בספרי התלמוד ופוסקים, ומפרשים ראשונים וקצורי דינים הלואי שיספיק לנו הזמן ללמד אותם כתקונם, אבל למוכיחים ינעם ועליהם תבוא ברכת טוב" (פלא יועץ תוכחה).

ז. והגה"ק בעל ישמח משה כתב ספר בשפת האידיש על טהרת המשפחה, ואמר ג"כ שהגם שהוא יודע וברור לו שכל הלומדים יצחקו ממנו אבל לגודל התועלת בזה, וכדי לצאת ידי שמים אינו מסתכל על כבודו.

ח. החפץ חיים זצ"ל ג"כ כתב כמה וכמה חיבורים באידיש כגון ספר גדר עולם, נדחי ישראל, תפארת אדם, ועוד רבים.

ט. וז"ל: החפץ חיים הק' בשיחות (אות מ"ה) ... רק אנכי מחבר ספרים על מצות האלה ומפיצם בין אלפי ישראל ולומדים בהם ובאים לידי מעשה, עכ"ל.

י. הרה"ק הצדיק רבי הלל מקאלמאייע זי"ע (בהתנצלות לספרו משכיל אל דל) כתב וז"ל: והנה הב"ח (חלק ח"מ ס" ט) הקשה מדוע מימות שמואל הנביא עד עתה לא מצינו אחד מגדולי ישראל שקינא לעשות כמעשיו ולילך בדרכיו לסבב בכל שנה, גלגל, ומצפה, וכל ערי ישראל להדריכם. ובאמת יש לומר תירוצים על קושי' זו אבל קשה מאד לסמוך לעשות הלכה למעשה על תירץ זה.

[הב"ח כתב שם וז"ל, ומיהו האינדא אין חיוב לחזור בעיירות כיון שישראל מועטים בכל העיירות, ואיכא נמי סכנת דרכים בין העכו"ם, עכ"ל. והגה"ק הנ"ל אינו מסכים לזה וכותב שם, שאם יש דרך לסבב גלגל, ומצפה, וכל ערי ישראל, להדריכם ולנהלם, ועל דרך זה לא יהיה שייך תירוץ הנ"ל... בודאי בלי שום ספק שרמיא עליו לסבוב לילך כדרך שעשה שמואל... עיי"ש. ובפרט בזמנינו שלא שייך תירוץ הב"ח מפני שב"ה ישראל מרובים המה בכל העיירות בלע"ה, וכן לא שייך סכנת דרכים מפני העכו"ם כמו שהיה בימים ההם].

וכותב עוד שם שבאופן זה להדפיס ספרים ולשלחם על פני חוצות יש חיוב לחזור בעיירות, כלה ואבד תירוץ הנ"ל וזלה"ק: "והדרך הזו הוא אם חינונו ה' בשמץ דעה והשכל ובקצת לשון למודים, מחויב הוא לשמוע להתנא שהזהיר ואמר אל תחזיק טובה לעצמך, אלא לעשות כמו שאמר (ספר חסידים) קנה לך חבר, וקנה תהיה לך חבר שיהיה כל דבריו מה שחוננו השם כתוב בעט ברזל ועופרת. ואז רמי' עליו לעשות כל מה שביכולתו אם אי אפשר בענין אחר אפילו לחזור על פתחי נדיבים לשאול עזר שיהיה יכול להדפיסו ולשלחו על פני חוצות כדי שיהיה נקי מקללות "ארור "אשר לא "יקים "את "דברי "התורה "הזאת. ומאזהרות יחזקאל "צופה "נתתיך "ואתה "לא "הזהרת וכו' ומקושיות הב"ח, שהרי לסבב עיירות באופן זה ולהדריך ולהוכיח, כבר כלה ואבד תירוץ הנ"ל, עכ"ל. הרי שנקט לדבר ברור שלהוכיח על ידי הכתב ולהדפיס ספרים בדברי תוכחה מוטל החיוב בלי שום תירוץ ומוצא, וביותר שיש חובה בזה לחזור על פתחי נדיבים לשאול עזר שיהיה יכול להדפיס כתביו ולשלחם על פני חוצות כדי שיהי' נקי מקללות.

ממוצא דבריו למיידים שיש חיוב תוכחה בכתב. ואין שום תירוץ להפטר מתוכחה בכתב. מן השמים סיבבו וזיכו בזכות מיוחדת שכל מחברי הספרים הנ"ל זכו שספריהם יתקבלו בכל בתי בני ישראל ונדפסו אידרא לרבבות ומאות אלפים.

* * *

גודל מעלת התועלת בתוכחה בכתב:

א. בדיבור לפעמים אינו רוצה לשמוע או אינו יכול לשמוע במעמד ההוא, אבל במוכיח בכתב והכתב מונח לפניו תמיד ורואה אותו תדיר, ויקחה בין לבין עצמו לעבור עליה בניחותא בזמן שנוח לו, ובאופן שנוח לו, יכול להשפיע שיתעורר ויקבל דברי התוכחה.

ב. על ידי הכתב אפשר להגיע לכל אחד ואחד שבעולם.

ג. על ידי הכתב אין חשש של לא תשנא את אחיך בלבבך.

ד. על ידי הכתב אין לחוש על לא תשא עליו חטא כי אינו רואהו שיתבייש מפניו.

ה. על ידי הכתב המונח לפניו אפשר דהוי מוכיח מאה פעמים כי הרי כל פעם שיקרא בו הרי הכותב מקיים מצות תוכחה.

ו. על ידי הכתב יכולים להגיע למליוני יהודים ביום אחד על ידי הדואר וזה אי אפשר באופן אחר.

ז. על ידי תוכחה בכתב נתפטרנו מהעונש של ערבות ותוכחה (חיד"א).

מה גם שהיות וידוע שהמכשלה הנוראה הזאת היא עדיין תחת ידך, והפירצות שכבר התרעמנו עליהם כל כך עדיין לא בא על תיקונם הראוי ולא גדרו כפי הצורך, רק מה, בזה שמרבים לפרסם בזה, הרי ישראל קדושים הם ובכל פעם שמפרסמים בעיתונים מתעורר לבם הטהור למאות ואלפים להפריש עצמם ולמשוך ידיהם מאכילת בשר בהמה, והשי"ת יזכינו להיות ממזכי הרבים והיה זה שכרי מכל עמלי בזה ובבא.

ובזה יצאתי ידי חובתי להשואל מדוע.

והשי"ת יעזור שכלל ישראל יתחזקו במצות תוכחה מחאה וערבות, ויערה ה' רוח טהרה ממרום לעורר לבות בני ישראל לקיום התורה והמצוות כראוי ונזכה להיות ממזכי הרבים שעל ידה נגאל בגאולת עולמים.

הק' שלום יהודה גראס

ספר

כִּי לֹא יֵדַח מִמֶּנּוּ נִדָּח

דברי הנער בן 15 שעבר מוות קליני ומה שראה בעולם העליון

חלק ד'

וְחָשַׁב מַחְשְׁבוֹת
לְבַלְתִּי יֵדַח
מִמֶּנּוּ נִדָּח

שמואל ב' פרק יד פסוק יד

יוצא לאור עולם מחדש כ' חשוון התשע"ז

על ידי מפעל הזוהר העולמי בת ים

0527-651911

מפעל
הזוהר
העולמי

רבי שלום יהודה גראס שליט"א
האדמו"ר מהאלמין
חיבר למעלה מאלף ספרים
על כל מקצועות התורה

סניף בת ים
רחוב בר יהודה 50
בת ים יצ"ו ארץ ישראל
טל: 0527651911

לקבלת ספרי זוהר

ירושלים בית שמש בני ברק

אצל החפא קיחופקטר
ד"ר איתמר ברים ירושלים:

054-8441423

מפעל הזוהר העולמי

050-4116923 / 0527651911

050-4134669 / 050-4133475

**על ידי עיון עמוק בסודות התורה יכולים לפקוד עקרות
ולרפאות חולאת חזק.**
(ספר המדות אות סוד, למוהר"ן זי"ע)

מי לה' אלי! - משה רבנו שואל ומבקש למי יש את הזכות לקרב את עם ישראל לאבינו שבשמים? כל המשתתף בהדפסת ספרים הקדושים ספרי הערב רב והמסתעף 5 חלקים, תורת הזוהר י"ח חלקים דהיינו כל הזוהר הקדוש בלשון הקודש באותיות גדולות, בהפצתם ברבים לאלף בתי מדרשיות ויותר, להצלת עם ישראל, יזכו לכל הברכות והבטחות שכתב הרשב"י בזוה"ק בפרשת תרומה (דף קכ"ח). האם יש מחשב שיוכל לחשבן את הזכות הגדולה שיכולים לזכות בכסף קטן? התורם משלם ישר לדפוס!!!

לפרטים: 0527-651911

ha-zohar.info-ha-zohar.com-ha-zohar.net-allzohar.com-
dafzoharyomi.com-dailyzohar.com-unityzohar.com-israel613.com

מפתח

פרק א'

המשך סיפור המוות קליני - והוספה על המוות קליני מההרצאה השניה של הנער
נתן שמואל

א

פרק ב'

עדות משמים - הבשר הטרף!!! גם מה שמוצג בשוק כ"כשר" הינו "טרף
למהדרין"!!!

ב

כשוגג - כמזיד

ג

פרק ג'

שאלות ותשובות

יא

חלומות וחזיונות מדהימים לפני גילוי המשיח

יא

הנבואה ניתנה לתינוקות

יב

הנבואה ניתנה בחלום

יב

ולפעמים שנמסר הדבר בפי התינוקות

יב

הנבואה ניתנה לתינוקות

יב

הנבואה ניתנה בחלום

יב

ולפעמים שנמסר הדבר בפי התינוקות

יב

עוף עוף, אמר לי שלשה שעומדים ממנים ואחד שהעבירו שלטונו מי הם

יג

רבי אלעזר מגלה מה רמז לו העוף

יג

הילדים מגלים סודות

יג

מה שאמר העוף והתינוקות, הכל דבר אחד, והכל הוא נבואה עליונה

יג

הקב"ה מודיע לנשמה בחלום על דברים שעתידים לבוא על העולם

יג

קרוב לימות המשיח, אפילו נערים ידעו נסתרות

יד

פרק ד'

הוספות מהזהר הקדוש על הגאולה

טו

פרק ה'

הגאולה בדין או ברחמים

טז

חמשה צדיקים - יהיה חרבן בבית כנסת בדרום וימותו חמשה צדיקים ולא קרוב

טז

- אלא באותו הבית האחרון. שבין זה ובין זה לא היה נחת

טז

כמה צרות על צרות מזמנים לשונאיהם של ישראל בגלות

טז

טז עתיד קול אחד להתעורר מרום רומי הרקיעים, קול עצוב במרירות
זי אילת אהבים היית לי מימים הראשונים ונשכחת ממני
זי באותה שעה צועק שלש צעקות זו אחר זו
 באותה שעה יתעוררו על העם הקדוש צרות אלו על אלו, בדחק רב, והם צועקים
זי צעקה אחר צעקה
 זוהי אילתי, חברתי, יונתי, שלמתי היושבת בגנים, שלא היתה יושבת אלא בסתר
זי המדרגה הפנימית
 ותוך שפה רפה ודבור רך יעשה כרצונו וישלט. ויחשב כמה מחשבות להרע. ועל
זי העם היחיד יעשה נהגים רעים
 באותו הזמן יתחזק הקדוש ברוך הוא, ויפיס את אילתו בכמה פיוסים, ויחזיק בה,
יח ויקימה מן העפר, הוא ולא אחר
 ואותו המלך שהיה שולט בפה רך, ישלט ברגז רב וזעף ותקף על העם הקדושיח
 ועולה השכינה על אותו ההר, ותשמיע שלשה קולות, אחד כנגד אברהם ואחד
יח כנגד יצחק, ואחד כנגד משה ויעקב
 כלם יכנסו למערת משה. והמשיח יתעורר אליהם, ויתחברו כלם ביום הזה **יח**
 וכנסת אחת לצד דרום תאבד ותחרב, וחמשה צדיקי אמת יהרגו ביניהם. **יט**
 ושלשה קרבות יעשו בני ישמעאל עם המשיח הזה והם יבאו וישתחוו לרבון
 העולם בהר הקדש בירושלים. ואלו הקרבות יהיו באלף הששי **יט**

פרק ו'

[מתוך דרשותיו של הצדיק המקובל הרב יקותיאל פיש שליט"א] **כ**

פרק ז'

כא המשך הזוהר
 ואסף נדחי ישראל ונפצות יהודה יקבץ וגו'. זה בששים שנה של האלף הששי,
 וילכו אחר שיעשה להם הקדוש ברוך הוא כמה נסים **כא**
 מעין ה - נהר לח - לבאר סוד הגאולה, וסוד בעתה אחישנה **כג**
 שנזכה להנצל ושכל עם ישראל יעשה תשובה. ולזכות לגאולה שלמה בקרוב **כג**
 באותו זמן יתעורר מלך המשיח לצאת מתוך גן עדן מאותו מקום שנקרא ק"ן
 צפו"ר, ויתעורר בארץ הגליל. ואותו יום שיצא לשם, יתרגז כל העולם **כד**
 ויערכו קרב לעיני כל העולם, ויגנז המשיח עד שנים עשר חדשים **כד**

פרק ח'

כד בזמן שיתעורר מלך המשיח, כמה אותות ונסים אחרים יתעוררו בעולם
 ומשביע אותם הקדוש ברוך הוא להעביר מלכות הרשעה מן העולם על ידי המשיח

ולנקם את נקמות ישראל
אחר שנים עשר ימים נוספים יזדעזעו כל בני העולם, ויחשך השמש בחצות היום,
כמו שנחשך ביום שחרב בית המקדש
אשרי מי שיהיה שם ואשרי מי שלא יהיה שם, וכל העולם יהיה בערבוביה
אז יראו כל העולם שהרי התגלה מלך המשיח בארץ הגליל
אשרי מי שיזכה לאותו דור. אשריו בעולם הזה ואשריו בעולם הבא

פרק ט'

מכתבים שהתקבלו במערכת ותגובות שנתנו על המוות הקליני

פרק י'

תגובות שנתנו לסרט מוות קליני של נתן

פרק יא'

הסכמת הרבנים שליט"א

תגובת הרב המקובל רבי יוסף שני שליט"א נכד החכם מנחם מנשה בעל אהבת

חיים זיע"א

"דברי הנער נראים כנים ואמיתיים ולא מבויימים כמו שטוענים המשמיצים"

"אין לי ספק שההשגחה זימנה את הדברים כדי שעם ישראל ישמע ויתעורר

ויתכונן לגאולה"

הוספות לספר "כי לא ידח ממנו נדח" - על המוות קליני

פרק א'

המושך סיפור המוות קליני - והוספה על המוות קליני מההרצאה השניה של הנער נתן שמואל

הוא מוסיף שיתגלה אליהו הנביא לפני המלחמה ויזהיר שתהיה מלחמה¹. וגם אמר שהפצצה האטומית תשאר באויר ותיפול על תל אביב וחיפה, ואז הקב"ה יחזיר את זה על אירן. (כמו שסיפר הילד הראשון, עיין בחלום).

העיקר הגדול זה שכולם יחזרו בתשובה שלמה, ורק אלו שחזרו בתשובה² - ינצלו!!!

ומי שברגע האחרון יחזור בתשובה ויצעק אל ה' - הוא ינצל!!!

הוא אמר שזה ציון לא יפגע כמו שכתוב "בהר ציון תהיה פליטה"³

וגם יהיו כאלה שינסו לברוח ולהתחבאות מתחת לאדמה - אבל לא יעזור להם כלום... עד כאן.

1 ראה להלן פרק ח'.

2 ראה להלן פרק ח'.

3 נבואה מפרסמת אחרת של ה'חפץ חיים': אגב, ישנה נבואה מפרסמת אחרת של ה'חפץ חיים' זצ"ל, שהתגשמה אחרי מלחמת העולם השנייה: קשעלה היטלר לשלטון, וזמן קצר לפני פטירתו של ה'חפץ חיים', שאל הרבי מפוניביטש את החפץ חיים, אם יעלה בידו של הצורך להשמיד את כל היהודים כפי תכניתו. ה'חפץ חיים' ענה שזה בודאי לא יקרה. מעולם לא הצליח מישהו לכלות ולמגר את כל עמנו בכל ארצות פזורינו. פתוב במפרש: 'אם יבוא עשו אל המחנה האחת וקהו וקהו המחנה הנשאר לפליטה'.

ובהר ציון תהיה פליטה והיה קודש: הוסיף הרבי מפוניביטש ושאלי: 'אם ח"ו יעלה בידי הצורך להשמיד את יהדות ארופה, רוב מנין ובנין של עם ישראל, מי הוא זה אפוא המחנה אשר ישאר לפליטה?'. ועל זה ענה ה'חפץ חיים' זצ"ל: 'גם זה פתוב במפרש בדברי הנביאים (עובדיה א, יז): 'ובהר ציון תהיה פליטה והיה קודש'.

והמכתב הזה היה נדפס בעתון אלגעמיינער ד'ורנאל לפני 30 שנה [המכתב נמצא אצלנו בארכיון]. ואכן, אחרי הרבן יהדות ארופה, עולם התורה השתמש ונבנה מחדש בארץ ישראל. מורי ורבותי אנוחנו פעת בפרשת נח שקב"ה אמר לנו לבנות תבה, והיו בני הדור מלגלים עליו, ולא רצו לחזר בתשובה ורק מי שישאר צדיק ונכנס לתבה הוא נצל מהמבול, פן אנוחנו צועקים

גינואלד- שמע ישראל תתחילו תכף להפנס בתבת נח האמתית הוא למודי הזהר הקדוש שבזכות רשב"י תגן עלינו, ולא נהיה בפחד קלל וקלל.

והמשפלים יזהרו זוהר הרקיע. אלו אותם שמשפדלים בזהר זה שנקרא ספר הזהר, שהוא כמו תבת נח

וראה בתקוני הזהר-תקונא עשרין, וחד ועשרין דף נד ע"א על הפסוק 'ותנח התיבה בחדש השביעי' ח' ד)

ותנח התיבה בחדש השביעי בשבעה עשר יום לחדש על הרי אררט. (בראשית ח' ד), זה חדש תשרי, ב"ט מרחשון קרה הרצח הראשון של הקדושים הנקין הי"ד. ושם בפסוק יד) "ובחדש השני בשבעה ועשרים יום לחדש

בבשה הארץ. ותרגם יהונתן שזה חדש מר חשוון (פדעת רבי אליעזר רש"י פסוק י"ג).

רוצים מן השמים לרמו לנו על הזמנים שפתוב בפרשת השבוע ומקוים שייסתיים ברחמים עוד קודם, אבל כל זה תלוי רק עם פלנו נכנס לתוף תבת נח ברגע האחרון פי לא ידח ממנו נדח,

וילמדו זהר הקדוש כמו שאמר משה רבנו בזהר פרשת בהעלותך (דף ק"ג ע"א): (דניאל יב) המשפלים יבינו (דניאל שם) - אלו בעלי קבלה, שנקרא בהם (שם) והמשפלים

יזהרו זוהר הרקיע. אלו אותם שמשפדלים בזהר זה שנקרא ספר הזהר, שהוא כמו תבת נח שמתפנסים בה שנים מעיר ושבע ממלכות, ולפעמים אהד מעיר ושנים ממלכותה, שבהם יתקיים (שמות א) כל הבן הילוד היארה תשליכהו. וזה אורה של ספר זה, והכל על הסבה שלף.

[כף אומר הרעיא מהימנא משה רבנו לרבי שמעון בר יוחאי ז"ע].

פרק ב'

עדות משמים - הבשר הטרף!!!

גם מזה שמוצג בשוק כ"כשר" הינו "טרף למהדרין!!!" (בגימטריא "בהכשר הבד"ץ")

הרב רמי לוי: אם אתה היית יודע, ומביאים לך בשר - אומרים לך הבשר הזה טרף, נבילה. היית אוכל? לא היית אוכל!

עכשיו בשניה הזאת שהראו לך את כל החיים דבר דבר, הראו לך גם מה נכשלת בשגגה, נכשלת גם בבשר טרף? נכשלת במאכלות אסורות?

נתן: אני יודע בוודאות, כן!

הרב רמי לוי: אבל כל מה שנכנסת ואכלת ידעת פה זה לא טרף, מותר לאכול?

נתן: כן!

הרב רמי לוי: ובכל זאת יש שם טריפות ונבילות?

נתן: בכל זאת, כתוב 'כשר'. ובכל זאת.

הרב רמי לוי: כתוב 'כשר', אבל יש שם בשר טריפות ונבילות. ובעולם העליון מראים שכל האכילה הזאת היתה - היה מקרים של טריפה ונבילה⁴.

המעורב בה נתברר מהרע וגובר ועולה ונכלל בקדושה. כגון דרך משל האוכל בשרא שמינא דתורא ושותה יין מבושם להרחיב דעתו לה' ולתורתו, כדאמר רבא: "חמרא וריחא" כו', או בשביל כדי לקיים מצות עונג שבת ויום טוב. אזי נתברר חיות הבשר והיין שהיה נשפע מקליפת נוגה ועולה לה' כעולה וכקרבן. וכן האומר מילתא דבדיחותא לפקח דעתו ולשמח לבו לה' ולתורתו ועבודתו שצריכים להיות בשמחה, וכמו שעשה רבא לתלמידיו, שאמר לפניהם מילתא דבדיחותא תחלה ובדחי רבנן.

אך מי שהוא בזוללי בשר וסוכאי יין למלאות תאות גופו ונפשו הבהמית, שהוא בחינת יסוד המים מאריבע יסודות הרעים שבה שממנו מדת התאוה, הנה על ידי זה יורד חיות הבשר והיין שבקרבו ונכלל לפי שעה ברע גמור שבשלוש קליפות הטמאות, וגופו נעשה להן לבוש ומרכבה לפי שעה, עד אשר ישוב האדם ויחזור לעבודת ה' ולתורתו. כי לפי שהיה בשר היתר ויין כשר, לכך יכולים לחזור ולעלות עמו בשבוש לעבודת ה', שזהו לשון היתר ומותר, כלומר שאינו קשור ואסור בידי החיצונים שלא יוכל לחזור ולעלות לה'. רק שהרשימו ממנו נשאר בגוף, ועל כן צריך הגוף לחיבוט הקבר כמו שיבואר לקמן. [וכן החיות שבטיפות זרע שיצאו ממנו

4 בליקוטי אמרים תניא פרק ז: אך נפש החיונית הבהמית שבישראל שמצד הקליפה המלוכשת בדם האדם כנזכר לעיל, ונפשות בהמות וחיות ועופות ודגים טהורים ומותרים באכילה, וקיום וחיות כל הדומם וכל הצומח המותר באכילה. וכן קיום וחיות כל המעשה דבור ומחשבה בענייני העולם הזה שאין בהם צד איסור, לא שרש ולא ענף משס"ה מצוות לא תעשה וענפיהן דאורייתא ודרבנן. רק שאין לשם שמים, אלא רצון הגוף וחפצו ותאותו, ואפילו הוא צורך הגוף וקיומו וחיותו ממש, אלא שכוונתו אינה לשם שמים כדי לעבוד את ה' בגופו, לא עדיפי מעשה דבור ומחשבות אלו מנפש החיונית הבהמית בעצמה. והכל כאשר לכל נשפע ונמשך ממדרגה השנית שבקליפות וסטרא אחרא, שהיא קליפה רביעית הנקראת קליפת נוגה, שבעולם הזה הנקרא עולם העשיה, רובו ככולו רע, רק מעט טוב מעורב בתוכה, [שממנה באות מידות טובות שבנפש הבהמית שבישראל, כמה שבארנו לעיל]. והיא בחינה ממוצעת בין שלוש קליפות הטמאות לגמרי ובין בחינת ומדרגת הקדושה. ולכן פעמים שהיא נכללת בשלוש קליפות הטמאות [כמו שכתב בעץ חיים שער מ"ט ריש פרק ד' בשם הזהר]. ופעמים שהיא נכללת ועולה בבחינת ומדרגת הקדושה, דהיינו כשהטוב

נתן: כן, אבל לא הכל...5

הרב רמי לוי: אבל היה מקומות שלא [היה כשר].

אחד מהקהל: הם גם צעקו "רשע רשע".

נתן: הכל, כל עבירה ועבירה.6

כשווג - כמזיד

אחד מהקהל: אבל זה היה בשגגה!!!

הרב רמי לוי: כן רבותי, זוהי גם עצת היצר הרע 'שגגה, שגגה', - [אבל] גם מי ששותה

וחיילותיה מלבישים לחיות שבטיפות, כידוע לידועי ח"ן], אלא אם כן יעשה תשובה מאהבה רבה כל כך עד שזדונות נעשו לו כזכויות.

ובזה יובן מאמר רז"ל: "איזהו מעוות שלא יוכל לתקון, זה שבא על הערוה והוליד ממזר". שאז גם אם יעשה תשובה גדולה כל כך, אי אפשר לו להעלות החיות לקדושה, מאחר שכבר ירדה לעולם הזה ונתלבשה בגוף בשר ודם.

5 אפשר לומר בגלל שהיה תינוק שנשבה - אז ה' הציל אותו, רוב הזמן, שומר פתאים ה'. אבל אחרי שכבר יודעים שהבשר טרף, זה כבר לא שומר פתאים ה' - אלא רק זה מומר אוכל נבילות לתאבון!!!

6 מכאן ומעוד מקומות רואים איך שיש במוח שלו הרבה מה לספר ורק מגלה על קצה המזלג, ומספר רק באופן של צמצום לענות בקיצור מתוך שפע הדברים שראה, ואם ישאלו אותו וידברו איתו שלא בפני הרבה אנשים כל כך, כשיהיה בישוב הדעת יתגלו בוודאי עוד הרבה דברים, וכיצד יתגלה המשיח, ורואים את זה בעליל בכל ילד בר מצוה שהולך פעם ראשונה להתפלל לפני העמוד ואפילו שיהיה כבר בן 15 שנה יעשה שגיאות אפילו שמתפלל כל יום כל החיים שלו, וזה רואים יום יום, כי כחד הציבור עליו, ולמה לא יחשבו על הילד הזה שרואים כל זה בעליל כל כך פשוט, ולא צריכים לזה מומחיות, וכל מלמד ומורה דרך יבין את זה בפשטות, וכן טלפנו אלי הרבה מאוד אנשים ואמר לי - אני לא יודע איך יכולים לומר על דבר כזה שאינו אמת! אשה אחת מהנדסת מהטכניון בחיפה ונעשית בעל תשובה בעזרת השם על ידי שמיעת השיעורים של הצדיק המזכה הרבים הגדול בדורינו רבי אמנון יצחק שליט"א והתחילה ללמוד הרבה זוהר הקדוש, ונתנה לערך מאה שיעורים בספר קב הישר והחזירה הרבה חברות בתשובה, טילפנה אלי ואמרה, אין לי שום ספק שהכל אמת ובהשגחה העליונה זימנו מן השמים את הדברים כדי שעם ישראל ישמע ויתעורר ויתכונן לגאולה.

בתאוה בהמית, שלא קידש עצמו בשעת תשמיש עם אשתו טהורה].

מה שאין כן במאכלות אסורות וביאות אסורות, שהן משלוש קליפות הטמאות לגמרי, הם אסורים וקשורים בידי החיצונים לעולם, ואין עולים משם עד כי יבוא יומם ויבולע המוות לנצח, כמו שכתוב: "ואת רוח הטומאה אעביר מן הארץ". או עד שיעשה תשובה גדולה כל כך שזדונות נעשה לו כזכויות ממש, שהיא תשובה מאהבה מעומקא דלבא באהבה רבה וחשיקה ונפש שוקקה לדבקה בו יתברך, וצמאה נפשו לה' כארץ עיפה וציה, להיות כי עד הנה היתה נפשו בארץ ציה וצלמות, היא הסטרא אחרא, ורחוקה מאור פני ה' בתכלית. ולזאת צמאה נפשו ביתר עוז מצמאון נפשות הצדיקים, כמאמרם "ל: "במקום שבעלי תשובה עומדים" כו'. ועל תשובה מאהבה רבה זו אמרו שזדונות נעשו לו כזכויות, הואיל ועל ידי זה בא לאהבה רבה זו. אבל תשובה שלא מאהבה זו, איך שהיא תשובה נכונה וה' יסלה לו, מכל מקום לא נעשו לו כזכויות, ואין עולים מהקליפה לגמרי עד עת קץ שיבולע המוות לנצח.

אך החיות שבטיפות זרע שייצאו ממנו לבטלה, אף שירדה ונללה בשלוש קליפות הטמאות, הרי זו עולה משם בתשובה נכונה ובכונה עצומה בקריאת שמע שעל המטה, כנודע מהאר"י ז"ל ומרומז בגמרא, "כל הקורא קריאת שמע על מטתו כאלו אוזח חרב של שתי פיות" כו' להרוג גופות החיצונים שנעשו לבוש לחיות שבטיפות, ועולה החיות מהם, כידוע לידועי ח"ן. ולכן לא הזכר עוון זרע לבטלה בתורה בכלל ביאות אסורות, אף שהחומר מהן וגדול עוונן בחיבת הגדלות וריבוי הטומאה והקליפות, שמוליד ומרבה במאד מאד בהוצאת זרע לבטלה יותר מביאות אסורות, רק שבביאות אסורות מוסיף כוח וחיות בקליפה טמאה ביותר, עד שאינו יכול להעלות משם החיות בתשובה, [הגה"ה: מפני שנקלטה ביסוד דנוקבא דקליפה המקבלת וקולטת החיות מהקדושה. מה שאין כן בזרע לבטלה, שאין שם בחינת נוקבא דקליפה, רק שכחותיה

רעל⁷ בשגגה - הוא מת. אתם יודעים את זה גם מי שנופל מהגג בשגגה הוא מגיע לאורטופדית מהר מאד⁸. והוא לא יכול להגיד לרופא שגגה שגגה, נפילתי מהגג בשגגה! אחרת גם יכניסו אותו לגיהנם בשגגה!⁹ רק בשגגה¹⁰, שם יעשו איתו מדה כנגד מדה. עד כאן דברי הילד והרב רמי לוי שליט"א.

אומרו ולא תטמאו ונטמתם בם, וצריך האדם לזיזר בתוספת זהירות וזריות בכל דבר אשר יכנס בגדר ספק שיקוץ זה, עכ"ל

10 ספר

רבי עקיבא אייגער

הספור הנורא בעיני לאמנוע

ספור נורא שפארע בתקופת חייו של הגאון רבי עקיבא אייגער זכותו תגן עלינו ופסקו השואב חשוני בקל העניינים הנזעגים לכשרות, והדברים השונים ואמורים מקטן ועד גדול לבחון זאת ולספר זאת לילדים הקטנים. בין האנשים הרבים שהגיעו לאותו בית קטן הגיעה גם הגבאית עטל, לאחר שעות ארוכות שהתמנה בתור, היא נכנסה לראון ופרצה בבכי, - מה קרה לה? תשעה בנים יש לעטל הלומדים בישיבות, כלם ידועים בעוליהם בעלי ראשים חריפים, חוץ מאחד בשם משה נח, - שילד אבון הנורו - יש לו ראש סתום ואינו יכול להבין אפילו שורה אחת מהגמרא. משה נח בן חמש עשרה, אף בלהבין חתיכת גמרא הוא כמו ילד בן שלש.

פאָר לאור ע"י מפעל ה"זר העולמי פת ים
527-65191 - אָלול תשע"ה

תולדותיהם של צדיקים

הגה"ק רשכבה"ג רבי עקיבא אייגר זיע"א נולד לאביו הק' רבי משה גינו זצ"ל בשנת תקכ"ב באיינושטט. בצעירותו למד אצל דודו רבי בנימין וולף אייגר זצ"ל רבה של לייפציג לאחר שקנה ממנו חכמה הביאו הנ"ל לשיבתו של רבי יצחק יוסף תאומים שהיה רבה של סלוצק וקרוב.

כבן י"ג חיבר חיבור על מס' חולין. בהיותו כבן ט"ו כבר אמר שיעורים לפני תלמידים מבוגרים הימנו.

לאחר הנישואין עבר לגור אצל חותנו מו"ה יצחק מרגלית שהעניק לו מרוב טובו ועושרו ואף קנה לו בית דירה גדול עם ספריה גדולה. שם ישב על התורה והעבודה מתוך נחת והרחבה, עד שאירעה בשנת תק"נ שריפה גדולה בעיר בשנת תק"נ וחוטנו איבד את כל רכושו, אזי, נאלץ לקבל ע"ע את עול הרבנות כרבי מרקיש - פרידלאנד ושמו התפרסם המהרה כפוסק הדור ורבים הריצו אליו את שאלותיהם מכל קצווי תבל. בשנת תקע"ב לקח את הגאון הק' רבי משה סופר בעל החת"ס ז"ע כחתן לבתו, והיה עמו בקשרים הדוקים וחוקים.

בשנת תקע"ד נקרא לשמש כרבה של פוזנא, שם הרחיב את ישיבתו הגדולה שממנה יצאו גדולי תורה

7 כתב רבינו הרמח"ל זיע"א בספרו מסילת ישרים פרק יא: והנה מי שיש לו מוח בקדקדו, יחשוב איטורי המאכל כמאכלים הארסיים או כמאכל שנתערב בו איזה דבר ארסי. כי הנה אם דבר זה יארע, היקל אדם על עצמו לאכול ממנו אם ישאר לו בו איזה בית מיחוש, ואפילו חששא קטנה? ודאי שלא יקל. ואם יקל, לא יהיה נחשב אלא לשוטה גמור אף איטור המאכל כבר בארנו, שהוא ארס ממש ללב ולנפש. אם כן מי אפוא יהיה המיקל במקום חששא של איטור אם בעל שכל הוא. ועל דבר זה נאמר (משלי כג): ושמת סכין בלועיך אם בעל נפש אתה.

8 שבועים אָף איש פָּרוּ בתחית המיתים בגלל שאכלו ונתפסמו במאכלות אסורות עד שפָּצְאוּ מהדת ובא עליהם מַלְךְ וְהָרַג אֶת פֶּלֶם רח"ל וְיָדוּעַ שֶׁעַל יְדֵי הַשׁוֹחֲטִים הַקְּלִים שֶׁהֶאֱכִילוּ בְּשֶׁר פּוּגֵל, פָּצְאוּ מִן הַדֵּת לַעֲרֹךְ ג' וְחֻצֵי מִילְיאָן וְהוֹדִים רח"ל, כַּמְבָאָר בְּשִׁאלוֹת וְתִשְׁבוּת "דְּבָרֵי חַיִּים" (יִזְרָה דַּעַת חֶלֶק אִי סִימֹן ז') שָׂאִין עֲבָרָה כַּמְאֲכָלוֹת אֲסוּרוֹת שֶׁמְשַׁמְטֵם הַלֵּב הַיִּשְׂרָאֵלִי, וּבְעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים רְאוּנוּ דַּעַל יְדֵי זֶה פָּצְאוּ מִן הַדֵּת כַּמָּה חֵלוֹת בְּאֶרֶץ לַע"ז שֶׁאָכְלוּ וְנִתְפַּסְמוּ בְּגִבּוּלוֹת וּטְרָפוֹת עַל יְדֵי הַשׁוֹחֲטִים הַקְּלִים, וְגַבְרוּ עֲלֵיהֶם דַּעוֹת זָרוֹת עַד שֶׁנֶּאֱבָדוּ מִן הַקְּהָל הַקְּלִים הַחֹזְצִים לַקְּבוֹת אִשׁ). וְכֵן מוּבָא בְּדָגְל מִתְּנֵה אֶפְרַיִם" (פְּרֻשֶׁת עֶקֶב מִקְּבַח מִהֲרַמְבַּם זצ"ל) שֶׁשְּׁבַעִים אָלֶף אִישׁ פָּרוּ בְּתַחֲתֵי הַמֵּתִים בְּגִלְל שֶׁאָכְלוּ וְנִתְפַּסְמוּ בַּמְאֲכָלוֹת אֲסוּרוֹת עַד שֶׁנֶּאֱבָאוּ מִהֵדֶת וּבָא עֲלֵיהֶם מַלְךְ וְהָרַג אֶת פֶּלֶם רח"ל. וְיָדוּעַ שֶׁמְעַרְמַת הַסֵּמ"ך מ"ם שֶׁלֹּא לַפְתוֹת כָּל יְחִיד וְיָחִיד, רַק מְעַמִּיד שׁוֹחֲטִים וְרַבָּנִים בְּכָל מְקוֹם מִסְטָרָא יִדְלִיָּהּ וְעַל יְדֵי זֶה הִכַּל בְּרִשְׁתּוֹ. - הַרְמַבַּם כּוֹתֵב (כִּפִּי שֶׁהָ מוּבָא בְּסַפְרֵי הַקְּדוּשׁ דָּגֵל מִתְּנֵה אֶפְרַיִם פְּרֻשֶׁת עֶקֶב ד"ה "וּמִלְמָה" וּבִפְסוּת פֻּעֵנֵה פְּרֻשֶׁת יְהוֹ ס"ד ד"ה שִׁמְעֵתִי בְּשֵׁם הַרֵב שְׁלֵהָ) שֶׁזֶּה שָׂאִינוּ נִזְהָר מִמְאֲכָלוֹת אֲסוּרוֹת הַשֶּׁכֶל שֶׁלוּ נִמְשָׁךְ לְטוֹמְאָה וְהוּא מְגִיעַ עַל יְדֵי כֶּף הַלִּילָה לְכַפֵּיָהּ רַחֲמָנָא לִיזְלוּ, וְהוּא אֵינוּ מִקְבֵּל מוּסַר מִחֻמְרֵי הַדּוֹר, וְהוּא מְבִיא עַל עֲצָמוֹ אֲסוּנוֹת עַל־כֵּן.

9 כתב האור החיים הקדוש זיע"א בפרשת שמייני - ואומרו ולא תטמאו בהם אולי שיויך לומר שצריכין ישראל להזהר לכל יכנסו לפיהם, אפילו בהיסח הדעת, כי הפרש שבוין השוגג למזיד במציאות זה, כשווג כמזיד. כי התיעוב יעשה מעשהו בנפש אדם, אפילו בהיסח הדעת, אלא שישתנה הפנם במעשה מזיד תעשה נפשו שקץ, ובשווג טמא נפשו ותטמטם, והוא

אָהד הפתבים הידיעים שְׁנָכּח בּמקום, הַעֲלָה אֶת הָאָרוֹץ מֵעַל בְּפִי הַכֶּתֶב וְכֵן כְּתַב:

"מאות מאות של תושבים יצאו לדרך בפניסה אל העיר שם המתינו, צפו ונחפו לקבל את פניו של הגאון, מנרצח מתקרבת ענלה המוגלת על ידי ארבעה סוסים, בענלה יושב אדם זוה שיהיה לבוש בגד משי ונחבש ככובע מיוחד על ראשו, על פניו נתן היה לראות את עדינותו ואת צורתו המיוחדת שבאה להשרות אורח הנהגה קזו לה זוכים פאלו שקמו על מנת להיות מנהיגי הדור, תחושה זו היתה של מאות האנשים שהתקברו במקום, כלם התכופפו לראותו, ובאמצע קם אדם והכריז בקול "ברוך הבא!" וכלם השיבו אחריו."

כאמור, כלם הגיעו, כל תושבי העיר, העסקנים וראשי הצבור, כלם התאספו בכפר הגדול של העיר. בני התורה סגרו את גמרותיהם, הסוחרים סגרו את בתי העסק, הנשים השאירו את עבודתם במטבח ובאי יחד עם ילדיהן בידיהן, כלם באו לחלק כבוד לרבו של ישראל.

גלי דמעות של שמחה וחדנה נשפכו בעת הופעתו של הגאון והשטת ידיו לקטן ולגדול, שורות ארוכות של הנשים שעברו בפניו עם ילדיהן ובקשו שהגאון יניח ידיו על ראש ילדיהן ויברכם, ונתן היה לראות איך הגאון אומר בשפתיו "סוף ה' עליכם, עליכם ועל בניכם."

תושבי העיר רבו בינם לבין עצמם, בידי מי תפול הזכיה שהגאון יתאכסן בביתו, לכן החלט להפיל גורל בענן, אף עוד בטרם יתאכסן לעשות זאת נודע פי הגאון בעצמו כבר קבע את משקנו אצל אהד מבני משפחתו המתגורר בעיר.

מיהו אותו קרוב שזכה לקף שהגאון יתאכסן בביתו - ואז ספר ראשי הקהל להשיג מפיו של הרב פרטים בענן, תחלה נסה האורח להתחמק מלהשיב, אף קשהללו לא הרפו הוא אמר להם את שמו של אותו יהודי שהיה ידוע עניו ונשב בצד המערבי של בית הכנסת.

קשראשי הקהל שמעו את השם הם עקמו את האף ואמרו, מה הפרוש! רב גדול כזה המגיע לבקור הסטורי בעיר לאמזע יתאכסן אצל יהודי פשוט שקנה, מה יאמרו על קף טובי העיר, ואנו, איך נשמר על כבוד התורה?

אבל הגאון רבי עקיבא איגר עמד על דעתו, ובקש ממלויי המושבות בדרך כלל באתי היו ערוכים ומוכנים, מפות לבנות המשמשות בדרך כלל בעת הסדר פיסו את השלכותו, וצפיות חגיגות פיסו את המסות. אבל כל מי שהתבונן בתוך הפתים ראה שהם רקים מאדם, קאלו התושבים פרחו מן המקום בשל ארוע זה או אחר.

מה קרה?

העיר פלה אנשים נשים וטף יצאו לקבל את פניו של גאון הדור רבי עקיבא איגער, שהגיע למקום לבקור קצר.

רבים. לחם בתקיפות רבה כנגד הרפורמים והמשכילים למיניהם. אף הם ניסו לפעול נגדו אצל השלטונות שלא יאשרו לו את מעומדותו לרבנות בטענה שאינו יודע את שפת המדינה.

מעט מגדולתו וקדושתו של הגאון רבי עקיבא איגער זצ"ל שעל אף שידע כל ספר ככתבו וכלשונו מראשון ועד אחרון, אם קנהו או קבלו במתנה, מ"מ היה כותב על דברי הגמ' או הראשונים "ולא זכיתי להבין דברי התוס' וה' אייר עיני". כל לילה לפני שינתו היה מבקש מחילה וסליחה מאותם ספרים שלא למד בהם באותו היום, ובכה בדמעות שלישי, מרוב גדולתו וענותותו.

כאשר ביקר אצלו הרה"ק רבי בונם מפרשיסחא, אמר לרבינו: אילו היה רבינו גודר את עצמו בד' אמות, ולא היה נותן לבוא אליו, היה הזה טובה גדולה לכל העולם, כי תורתו הקדושה החזיק את כל העולם, וכאשר הפריעו אותו הזיק זה לכל העולם כולו.

בשנת תקצ"ח נתמנה לישב על כס הרבנות בקהילת פרעשבורג המעטירה על כסאו של הגר"מ חריף שנסתלק לב"ע, ישב על כסאו במשך י"א ימים ונתבקש לישיבה של מעלה ב"ג תשרי תקצ"ח, ז"ע ועכ"א.

חיבוריו ה": גליון הש"ס, דרוש וחיודוש, שו"ת ר"ע איגער, הגהות למשנה ולשו"ע, וש"ס ועוד הרבה.

מספר מנחת יהודה פרק ט' ענף א'

ספור נורא שארע בתקופת חייו של הגאון רבי עקיבא אייגער וכותו תנן עליו ופסקו שהוא חשוב וחייו ככל העניינים הנוגעים לכשרות, והדברים חשובים ואמורים מקטן ועד גדול לבחון זאת ולספר זאת לילדים הקטנים. כל אפוא מבקשת וזכינו לגדל בנים ובני בנים עוסקים בתורה חכמים ונבונים אוהבי ה' יראי אלוקים אנשי אמת ורע קודש בדי דבקים ומאירים את העולם בתורה ובמעשים טובים וכו' וזה השאיפה שלהם ונביא עקשו ספור שמאבלות אסורות מטמטמים את הילדים שלא יוכלו להיות כן.

א

הקבלת פנים

הספור ארע בעיר לאמזע בראש חדש סיון בשנת תקצ"ו. כל העיר היתה בעת ההקנות לקראת החג, הרגישו את אורח החג, הבתים היו ערוכים ומוכנים, מפות לבנות המשמשות בדרך כלל בעת הסדר פיסו את השלכותו, וצפיות חגיגות פיסו את המסות. אבל כל מי שהתבונן בתוך הפתים ראה שהם רקים מאדם, קאלו התושבים פרחו מן המקום בשל ארוע זה או אחר.

מה קרה?

העיר פלה אנשים נשים וטף יצאו לקבל את פניו של גאון הדור רבי עקיבא איגער, שהגיע למקום לבקור קצר.

קשהגיעו הדברים לגמרא הכל היה אצלו הפוך.

הגאון רבי עקיבא איגער הבין ללכה של האמא השבורה שקמאד חשוב לה ענן למווד התורה של בנה, ואמר לה: "גדולי הפוסקים פותבים (ש"ר י"ד) שחכמים להיות זהירים שאפילו ילד לא יטעם ממאכלות אסורות, כי זה נוגע לנשמה, וכשהוא גדל הוא מקבל על ידי כך טבעים לא טובים בראשו וראשו סתום ככל הקשור לתורה..."

מה, מה? - שאלה עטל בהיסטרין - האם בני פשהיה ילד אכל מאכל אסור? חס ושלום, רבי דבר קנה לא קרה מעולם וזה לא יתכן!"

"מהספור שזה - השיב הגאון ברגיעה - נראה לי שבעת שהיה ילד הוא אכל מאכל אסור, ורק זו יכולה להיות הסבה מדוע אינו מכין גמרא..."

עטל שהיה חזיר בה אמנות חכמים נרעיה ושאלה:

אם כן מהי העצה לך רבי?

"להתייגע בלמוד התורה בדרךקות, ולעמל הרבה" - הגאון חזר על כך כמה פעמים ובכך הסתיימה השיחה. ומיד נכנס אתריה הבא בתור.

עטל הגיעה לביתה וספרה לבעלה ר' הירש לייב מה שאמר לה רבי עקיבא איגער בענין משה נחין.

"איך זה מתאים לך אשה צדקנית - שואל ר' הירש לייב כשגלו עוקן ומרירות - שלא להיות זהירה בדבר כזה ובנו יאכל ויבניס לפה אכל אסור?"

"האם כך אני נראית בעיניך? שאני כל כך מושחתת? - מתרעמת עטל בטון גבוה - מי עוד יודע כמה פמה מסירות נפש יש לי בעניינים אלה? עוד אף פעם לא נכנס לביתנו חלב שאני בעצמי לא עמדתי בעת החליבה; הילדים עוד אף פעם לא טעמו לחם מן הרחוב רק מה שאני בעצמי אפיתי, פרות או ירקות שיש עליהם תולעים עוד אף פעם לא נכנסו לפה, ובשר הלא אתה בעצמך יודע שאתה פמורה הוראה אף פעם לא הנכנסת הביתה רק ממה שאתה עצמך היית בעת השחיטה ובעת הדבקה, אם כן איך אתה יכול לזרק עלי אשמה כזו כאלו לא הייתי זהירה כשאתה בעצמך יכול להעיד על כך את ההפך?!"

לאחר כמה דקות של רגיעה נרעיה עטל ולאחר ההור נוסף בדבריו של הגאון היא אמרה לבעלה: "אולי הבן שלנו משה נח אכל בעת היותו ילד איזה מאכל אסור אצל שכן או חבר או באיזו שמחה?"

"זה נשמע לכאורה - משיב ר' הירש לייב - צריכים פשוט מאד לחקור." ושיניהם החליטו לחקור היטב את משה נח היכן הוא אכל מגלי שהם ראו וידעו על כך. כשמשעה נח חזר עבר לביתו מהשיבה חיכו אליו ההורים ללא סבלנות. ר' הירש לייב קרא לו וקרבו והחל להתענין בלמודיו בשיבה, מה הוא למד ותוך כדי דבור הוא שאל אותו האם הוא אכל אי פעם אצל אנשים מחוץ לבית, אכל משה נח טוען כי הוא תמיד נשמע

דאורייתא תלמיד חכם פטור מן ואין זה לפי כבודו, אם כן איך יכול הקרוב לבזות את עצמו ואת כל העיר?

כששמע ר' עקיבא איגער את התערה התלמודית והיו פניו רציניות כאלו הוא ישב וכתב חדושי תורה, אף הוא השיב מיד במקום, שדוקא באותו אזור ידיו, ישנה ראייה הפוכה. בהשבת אבדה כתוב "והתעלמת" (דברים כ"ב) דרשנים חז"ל מן שולעתיים מתר להתעלם כאשר מדבר גזון ואין זה לפי כבודו, אף ככל הקשור לקרוב קרובים כתבו "ומבשרך לא תתעלם" (ישעיהו נ"ח) - מהקרוב שלך לא תתעלם, ומבשר אין כל התר אפילו לא לזון ואין לפי כבודו, ויחזיק לכבד קרוב ככל מה שאפשר..."

הגרה זו של הגאון השתיק את פלם ור' עקיבא איגער הלך מיד לביתו של קרובו שם הוא התאכסן בכל הזמן ששהה בלאמזע.

מאותו היום בו הגיע רבי עקיבא איגער ללאמזע לא הפסיקו לזרם אנשים לבית הקטן שברחובות האפלים של העיר, שם התגורר קרובו של הרב, הרבה מאד יהודים גם מהמקומות הסמוכים ללאמזע הגיעו לראות את האורח, הבית שעמד כמעט לפול היה מלא באנשים מפל גוני הקשת המקומית, ביניהם למדנים שהגיעו עם קשיות והיות של אפי ורבא להקשות על רבי עקיבא איגער, אחרים באו ובקשו לראות את תפלתו של רבי עקיבא איגער, אחרים באו לשמוע מלה טובה ממנו, אחרים רצו לראות איך אוכל את הסעודה, הלא כל צעד שלו היה מלא בתורה, הגיעו כל סוגי האנשים המבקשים ברכות או סתם לשוחח עם הרב, הרבה שטחו את מר לבם בענייני פרנסה, שלום בית, נחת מהילדים וכדומה.

נחת מהילדים וכדומה.

הבקשה של עטל הנבאית

בין האנשים הרבים שהגיעו לאותו בית קטן הגיעה גם הנבאית עטל, לאחר שעות ארפות שהמינה בתור, היא נכנסה לגאון ופרצה בכבי, עטל הנבאית שתמיד מלאה חיים ושמחה ושכל נשמחה היא רודפת אחר כל מצוה המזדמנת לה - מה קרה לה?

תשעה בנים יש לטקט הלומדים בישיבות, פלם ודועים כעלויים בעלי ראשים חריפים, חוץ מאחד בשם משה נח, - שלדאבון הוריו - יש לו ראש סתום ואינו יכול להבין אפילו שהיה אחת מהמגמרא. גלל ענין זה כבר היה עטל אצל הרבה גדולים וצדיקים, היא נסתה הרבה סוגי סגולות אף שום דבר לא עזר, בזמן שר' עקיבא איגער הגיע לעיר היה כבר משה נח בן חמש עשרה, אף בלבו חתיכת גמרא הוא היה כמו ילד בן שלוש.

הדבר היה מאד תמויה, מאחר ובענייני העולם, ובמידת ככל הקשור לחשבונות ולמודים אחרים הוא היה טוב בדרכה מאתי, הוא תפס במהירות וכלל כל מאמץ, אף

אותו יקותיאל היה מן היהודים המאד פשוטים של לאמזע, הוא היה מאד מגשם, עבודתו היה לתקן ארורות סוסים, וכשראה את ר' הירש ליב המורה הוראה נכנס לביתו, קבל אותו בחייו רחב שפראה היטב על פניו החיורים.

מה עושה המורה צדק במקומי? - שואל הוא את האורח מבלי לאמר שלום, קולו נשמע בדייק כמו קולות ארורות הסוסים.

ר' הירש ליב בקש ממנו שיספר לו בענין חתנתו בזוג שני שנצרכה לפני עשר שנים.

את יקותיאל קלל לא מענין מדוע אותו "חצי רב" - כפי שפנה את ר' הירש ליב - מעונין לדעת מה קרה בחתונתו לפני עשר שנים, הוא אינו נמנה על אותם האנשים שדברים מן הסוג הזה מענין אותם ונמצא עדין בזכרוןם, עבורו מספיקה העבודה היבשה שאחד מ"בני העיר" עומד ומדבר אתו ומתענין במהלך חייו, האם עוד יש משהו שחשוב וגדול יותר? לכן מוכן היה למסר לר' הירש ליב את כל מה שזוגע. הוא מספר לר' הירש ליב שלפני שלשים שנה הוא התגרש מאשתו הראשונה רחל שהיתה מהעיר ראונע ולאחר שישב לבד במשך עשרים שנה החליט להתחתן עם אשתו השנייה חנה.

מבלי שתבע ממנו ומבלי שנאלץ היה לזרוח אותו לכך ממשיך יקותיאל לספר נקודות מענינות מאותה חנה שהיא ארנו, מי היה הרב מסדר הקדושים ומי היה השוחט של העופות לאותה חתנה. לר' הירש ליב היה כבר מספיק, הוא נפרד ממנו בשהוא מאחל לו אריכות ימים ושלום בית ומשם הוא פנה מיד לביתו של השוחט.

מיד כשנכנס ר' הירש ליב לביתו של השוחט נתן לו שלום ושאל אותו? האם אתה עדין זוכר איך הלכה אז השחיטה בעת ששחטת את העופות לחתונתו של יקותיאל הלפקרט לפני עשר שנים?.

אותו שוחט זקן שקבר יצא לפנסיה מעסק השחיטה בשל גילו המתקדם, מיד נהיה חור והחל לגמגם: אותה חתנה של יקותיאל שם נכשלתו בשחיטת העופות, כפנה תענית כבר התענית ועתה אתה בא שוב להזכיר לי את עוונתי?...

האם השחיטה לא היתה פשרה חס ושלום? - שואל ורועד ר' הירש ליב.

"לא, לא", מרגיע אותו השוחט - השחיטה היתה בתכלית הפשוטה, אך צרה אחרת היתה כאן. והוא השתתק.

"מה עוד יכול להיות?" ממשיך ר' הירש ליב, מה יכול לענין אותך מה שארע לפני עשר שנים- מסכה השוחט הזקן להתחמק ממנו.

כאן שפף ר' הירש ליב את כל לבו בפני השוחט הוא מספר לו את כל אשר ארע לכונו משה נח ומה אמר על

לצויי האם ולא אכל משום אוכל ללא רשות אמו וכפי שזכר מעולם לא אכל אצל זרים חוץ ממה שהאמא בעצמה הכינה לו.

אבל ר' הירש ליב אינו מרפה, הוא בטיח בדבריו של רבי עקיבא אנגור, ולוחץ על משה נח שיפעיל את הזרזו שלו ויזכר אולי בכל זאת הכניס לפיו אכל מחוץ לבית, אפילו אם זה קרא לפני הרבה שנים.

"אבא נפרתי במשהו - אומר משה נח לאחר שעשה מאמץ בזכרונו - היה זה בעת שהייתי בן חמש באחד מימי החגה בשחזרתי ביחד עם חבר מהחדר, עברנו ליד בית המלון של העיר שם נצרכה חתנה, יצא אלינו אחד מהמתנים והכניס אותנו פנימה וכבד אותנו בצלחת מרק וחתוכת עוף הייתי אז כל כך רעב ששכחתי כלל מצויי האם..."

*

ר' הירש ליב כבר יודע עתה כי בנו אכל בעת צעירותו סעודה אצל זרים, אבל ביחד עם זאת התמיהה שלו הלכה וגברה מאחר והלא ידוע כי בית המלון שנק' ליהודי ירא שמים ותלמיד חכם ששמו ר' אליעזר טורקו, שוחט העופות מהעיר, גם ידוע פחסידי ובעל מעשים טובים, אם כן איך זה יכול להיות שדוקא בעת אותה סעודה שהינדל היה שם אכלו אצל טרף רחמנא ליצלו?

ר' הירש ליב מחליט לפנות קדם כל לבעל בית המלון ר' אליעזר אולי הוא עוד זוכר את אותן המאכלים שהגישו אז בחתנה.

למחרת מיד אחרי תפילת שחרית היה כבר ר' הירש ליב אצל ר' אליעזר בבית המלון.

"אולי אתה זוכר, ר' אליעזר - שואל ר' הירש ליב - את ארורת החתנה שנצרכה אצלך בתקופת חגה לפני עשר שנים?."

"מה אתה מדבר, ר' הירש ליב? - פותח עליו ר' אליעזר זוג עינים כבדות - כמעט פעמים בשבוע שנצרכות כאן חתנות גדולות איך אני יכול לזכר בדייק את אותה חתנה שנצרכה לפני עשר שנים? "

אבל ר' הירש ליב מתחנן אליו ממש בחתונתו שהוא בכל זאת ינסה להזכר - והוסף - הדבר נוגע לי ממש לחיי, אז תפס ר' אליעזר את ר' הירש ליב ונרד עמו למרתף שם ליד מנורת בילה הוא מנסה לחפש בסקרין החשבונות, עד שבמצא פתוב באותו פנקס גדול: "ביום השני של חגה כ"ו פסלו בשנת תשפ"ו נצרכה חתנה ר' יקותיאל הלפקרט (בזוג שני) הוא שלם מראש את כל ההוצאות."

ר' הירש ליב ראה שעקשנות משתלמת, הוא כבר יודע של מי היתה החתנה הוא רק צריך לעבור אל יקותיאל המתגורר ברחוב הסמוך ולבדק אצלו מה קרה אז עם העופות ששחטו באותה חתנה על ידי השוחט.

ומיזד חזר עם סוס ועגלה שעצר ליד ביתו של השוחט, ור' הירש לייב והשוחט נכנסו לעגלה ובעל העגלה החל להריץ את הסוסים.

חמש שעות ערכה הנסיעה ובכל הזמן ירד מבול של גשם ללא הפסקה.

בשעה מאחרת בלילה הם הגיעו לביתו של אותו חסיד חב"ד, ולאחר נקישה קלה על הדלת קדמה את פניהם הדרת פנים של יהודי הקם מן הגמרא לפתח את הדלת, היהודי שעוד זכה בימי צעירותו לשמש את הקדושים וצדיקים רבי מנחם מענדל מוויטעבסק ו"בעל התניא" קבל את האחרים בשמחה, נתן להם שלום וכבד אותם בשתינה חמה ונגאות.

האחרים קצת התחממו בביתו מן הקר העז ששרר בחוץ, השוחט מלאמזע דרש בשלמו של ידיו ושאל מה עושים הוא ובני משפחתו, ואז ספר לו מדוע הם הגיעו אליו בשעה כל כך מאחרת בערב, הוא הציג בפניו את מלבויו וספר לו שהולך לו בחיים לראות את מכתבו של הרב בעל התניא בענין הגט של יקותיאל אלפערט לאשתו הראשונה רחל, ובניחוד עם זאת ספר לו את מה שארע עם הגאון רבי עקיבא איגער ומה שאמר בענין בנו.

הבעל הבית הוציא גיראת הכבוד את המגרה והוציא את המכתב ושלשם קראו את הכתוב בו גדלה הן:

הודיעתי לשמוע מהמעשה האסור שקרה אצל יהודים, שבמקום קרוב אליכם ארע, על גט שהאז פסול מן התורה (מה שכתבו בגט את שמה של האשה וזל), וזאת למרות ששמה מהעיר ויגלה הוא רחל אבל כולם קראו לה בשם ראשע א.ו. לכן מטלת עליה החובה למנוע מהמגרש לה להתחתן עם אשה אחרת, ושגורו גזרה גדולה על השוחטים שהם חס ושלום לא ישחטו בהמה או עופות לחתנה, ואם ח"ו יעשו זאת תהיה שחיטתם נבלה" (שו"ת בעל התניא י"ד).

שניהם, ר' הירש לייב והשוחט הגזו פרוצו בכבי והדמעות זרמו והרטיבו את היגר שהצהיב, עליו היה כתוב מכתבו של הגאון והצדיק שהיה דומה למלאך ה' צבאות בעל התניא והשולחו ערוף.

עוד באותו לילה חזר ר' הירש לייב ללאמזע, והשוחט הגזו נשאר ללון בבית ידידו ביער, ר' הירש לייב בקשי הספיק להתפלל במינן הנהיגו עם נץ החמה במקום שהתפלל מדי יום ביומו, ובתפלת שמונה עשרה הוא שפף את לבו לפני השי"ת שהוא יחן אותו בעצה הנכונה היכן לשלח את בנו משה נח ללמד תורה בדרךקות למלאות את הוראתו של רבי עקיבא איגער כפי שהציע לרעייתו הצדקנית עטל: "שמשא נח שלכם ללמד תורה בדרךקות, השי"ת יפתח לו את לבו בתורה."

כשר' הירש לייב הגיע בתפלתו לברכה של "ולירושלים עירך", הלשון נתפסה לו "ולירושלים..." "עירך..." הוא

קר רבי עקיבא איגער, הוא אינו יכול למצוא מנוח עד שיפצא מה היה הגורם לקר בכדי שייכל להזהיר אחרים על כך.

השוחט התרשם מאד מדבריו של ר' הירש לייב והיה מלא התפעלות מראיתו הרחוקה והעמקה של הגאון רבי עקיבא איגער.

"זה קרה לפני שלושים שנה - החל השוחט לספר בקול נמוך - ויקתיאל הלפערט גרש את אשתו מהעיר ארונע, מי סדר את הגט בבית דין המקומי איני יודע, אף לאחר כמה שבועות היו שמועות כי הגט אינו פשר לכן אשתו הראשונה של יקותיאל היא עדין אשת איש, כמה שנים לאחר מכן עוד הפל דברו כי היא עדין אשת איש ובסופו של דבר הענין נשפח.

לפני עשר שנים ושלשה חודשים התחתן שוב יקותיאל, הרב מסדר הקדושין לא ידע ולא היה לו כל משג מענין אותו הגט הפסול שגערף עשרים שנה קודם לכן וגם אב כלל לא ידעתי מכל זה. וכן הוא סטה מהנושא ושוב חזר לענין העופות ואמר אוי לאותם הדיים שישרפו בגיהנם ששחטו את העופות לאותה חתנה!...

בערף שבועים לאחר אותה חתנה - ממשיך הגזון בספורו - פגשתי ברחוב ידיד מזקני חסידו חב"ד שנתן לי מוסר וטען "הלמאי"? האם כל כך ירדת מן הדרך, האם בשביל קסוף הכל מתר? האם אינך יודע שרבינו הקדוש והטהור רבי עניאור זלמן מלאדי בעל התניא והשלחו ערוף עמד בראש אלו שאסרו אז את הגט של יקותיאל לאשתו הראשונה? אם כן איך הלכת ושחטת עופות לאותה חתנה של אדם העושה עברה? המתחתן עם אשה שניה בזמן שעדין הוא נשוי לאשתו הראשונה?!

בששמעתי זאת מיזד במקום נפלתי מתעלה, ידידי החיה אותי ולאחר שהוכחתי לו שאני כלל לא ידעתי מכל זאת הוא הוציא מפיו את מכתבו של "בעל התניא" ז"ע שבו הוא כותב בצער רב נגד אותו גט של יקותיאל, והראה לי זאת.

אוי לי - מסיים אותו זקן את דבריו - שנגקלתי ללא ידעתי בדבר כל כך חמור! אוי לאותם הדיים ששחטו את אותן העופות לחתנה שפזו...

מכתבו של בעל התניא

במצאיות כבר ידע ר' הירש לייב את כל אשר היה צריך לדעת, אבל הוא רצה גם לראות את מכתבו של בעל התניא, לכן בקש זאת מהשוחט, אבל השוחט לא רצה, רק בהזקרת המכתב עבר עליו צמרמורת בכל הגוף, אבל ר' הירש לייב טען והסביר כמה זה נחוץ עד שהשוחט אמר לו היכן גר אותו חסיד חב"ד ביער סמוך במרחק של עשרים מיל מלאמזע.

ר' הירש לייב שראה עד כמה התקמו דבריו של רבי עקיבא איגער, לא חשש יותר מכל מקשול וצא לרחוב

לשמרה מפל משמר ולבלתי להוציאה מינדי, עד שימקרהו בירושלים לכתבת המצוינות על גבה.

אגרת זו מרבי הירש לייב, היתה מופנית לאחד ממפירי הגאון החסיד רבי יעקב קאפיל שפירא (אביו של הצדיק הירושלמי הידוע רבי צבי מיכל) ובה היה כתוב בשורות משורטטות וישרות:

למעלת כבוד הרב היקר הגאון הצדיק רבי יעקב קאפיל שליט"א.

אחרי קדה לכבוד התורה וברכת שלום לו ולמשפחתו הנכבדה יחיו, אודיע לו בזה בהמשך למכתבי הקודם פי פס"ז עלה בנדי להוציא את הדבר לפועל, ובני משה נח נ"י המוכ"ז עולה לירושלים בכונה סהורה, ובמשך למסר עצמו כדי ללמד תורה מתוך הדחק, הנני מבקש ממך ידידי יקרי בפעם נוספת ובמשנה בקשה שמור עליו כבבת עין שלא יבטל ח"ו מן התורה אפילו שעה קלה, ובזה הנני מוסר בידו את נשמת ילדי לפקדון ושמירה מעלה בכל הענינים, מפתח בלבד יוכל, ומושקה בידך בלבד ישטה, ועל שלהנך יסב. חככל ללמד וליגע בתורה מתוך התמדה, ונחיהכיהו מפל מותרות ותענגוים.

כפי אשר כתבתי לך, מצאתי גם בגולה המון יגיעת התורה, אף תורה מתוך הדחק לא מצאתי אלא בירושלים ת"ו, ומשום כך הנני שולחו לשם, עשה עמו כפי הבטחתך במכתבך האחרון שתשפיל לשים את חלקו בין היושבים סמוך לשער השמים, והקב"ה רב רחמי ישלח יצרו מקדש ויפתח לבו בתורתו פי זה חלקי מפל עמלי.

מוקירו ומקבדו, ידיד אביו
הנח"צ רבי וועלויל מישקין זצ"ל
הירש לייב פארבער
בין לאמעז וירושלים

עם מראה של עולם חדש, עולם אחר לגמרי נקלע משה נח בבואו לירושלים, רק ימים אחרים בלבד הוא מצא בביתו של רבי יעקב קאפיל, וראשו כבר הספיק לקלט רשומים שונים ששינו את כל מהותו, גם בית אביו בלאמעז הי' רחוק ממותרות, וההוצאות היום יומיות התנהלו בצמצום, כל פרוטה היתה מושבת ולפי הצורך החייני בלבד, ובכל זאת אהרת היתה התנהגות ביתו של רבי יעקב קאפיל, וכך חוק מורח ממערכ היתה השגת חיי העולם הזה והקב"ה.

אצל הוריו בלאמעז היו שלשה חדרים גדולים, פתלי הבית מסויידים ומכויירים בגונים, ארונות עץ עם דלתות מגולפות, בחדר האוכל שלחו גדול ולו כסאות מצבע אחד, קלי הבית מתרסינה מוכחלת או ברזל מלשש, לבושם של בני הבית הי' אמנם צנוע אך גם נאה ובנדאי שפל טלאי לא נראה עליהם, טלאים על גבי המנעלים לא ידעו שם בכלל מה הן, והאוכל גם הוא

נשאר רגע לעמוד באותו המלים, ונפל לו באתו רגע רעיון, אולי רצו להראות לו מן השמים בקשתו התקבלה? - הוא עמד וחסב - הלא הרבה מאד הצטרתי בענין התורה בדתקות שהיהודים לומדים ויחיים בעיר הקדש, הלא שם ליד שער השמים הוא המקום המתאים ביותר לבנו משה נח שתהיה לו הרפאה, ואנו עוד בעזרת ה' ננקה לראות נחת גם ממנו, האם באמת התקבלה תפילתי במקום? אי הכי הלא, רבוננו של עולם!"

הנה וגלה למקום תורה - תלך לגלות למקום תורה עוד באתו בקר דבר ר' הירש לייב עם בנו משה נח בארבע עינים: "אני יודע בני שאתה עוסק קצת בתורה, אבל לדאבוני לא ראית עד פה ברכה בלמודך, אמר העצמית שאלה עצה אצל אחד מגדולי ישראל והוא אמר לה, שאתה יכול להציל את עצמך רק אם תסע למקום שתאלץ ללמד תורה בדתקות".

ר' הירש לייב נשאר לשבת בשקט, האב והבן מביטים אחר רעיונו של השני בעינים חודרות, ושוב ממשיך רבי הירש לייב בקול חנוק מדמעות: "אמנם ילדי הנקר קשה מאד לעזוב את בית ההורים בגיל רך, ולנודד לארץ ישראל אשר הועידו לך מן השמים, וקשה הדבר שבועים להוריר האוהבים אותך בכל לב, אך דע לך בני היום, רק שם תגיע לתכלית האמתי אשר למענה נוצר האדם, רק שם תמצא רפואה למכתך ובעזר ה' תגדל בתורה לאחד מגדולי ישראל".

משה נח פרוץ בבכי מר, בסך הכל הוא בן חמש עשרה בלבד, וכבר הוא מוכרץ להפך מהוריו היקרים, מאחיו הפלאים ומאחיותיו המסורות, אף הוא יודע פי להשאיר עם הארץ מן התורה עוד רגע יותר מפל אלה, ובאהבה הוא מקבל עליו את הגלות למקום תורה.

בנימים ההם נתארגנה בליטה, קבוצה של תלמידי חכמים ובעלי בתים חשובים לעליה לארץ ישראל, רבי הירש לייב נודרו והתיידד עם אחד הנושעים, ספר לפניו את כל ענינו, מסר בידו את בנו ובקש ממנו לשים עין עליו עד שימצא לו חבר מתאים כדי ללמד תורה.

עברו ימים אחדים, זמן הנסיעה הגיע, רבי הירש לייב ואשתו עטל, האחים והאחיות, כולם, יצאו אל החוף כדי ללוות את משה נח, שעה ארוכה ארכה הפרידה המרגשת, האב נשך בשפתיו, האם העתירה נשיות ובכרות, האחים והאחיות נופפו בשלום, עד שהספינה עם שלושים היהודים העולים יצאה לדרך.

אחרי שלשה חודשים של נענועים על פני גלי הים התיכון הגיעה הספינה בשלום ליפו, ואחרי שלשת ימים של מנוחה באכסניא נודמנה להם שיצא העולה לירושלים, העולים ארזו את סליהם וארגיהם, וביניהם גם משה נח צעיר העולים אשר נוסף על ארגו שעלה על מדתו, גם החזיק בידו אגרת אשר אביו ציווהו

ובחלק מן ה'הללה" - היתה המחשבה מנקרת במחוז של הנער, האם מתוך הסעודות המצמצמות של פרוסות לחם קבר טבולות בשמן ומרוחות במיץ שום או שאר ירקות, מהיכן פניהם האצילים והרגועים בשבת יום טוב האם מתוך מלבושיהם המטלאים, ומאין בכלל ומתוך מה נובע חיובם המאשר של ילדי ירושלים בשעה שחוזרים לפני אביהם בגוון החדר על קשיותיו של המהרש"א או פרושיו של הפני יושע ששמעו מרבים.

קמעא קמעא נדלקה גם נשמתו של משה נח בשלהבת הקדש הירושלמי, וכל פליאותיו ותמיהותיו נעלמו מעצמם.

ירושלים עיר הנביאים, מושב המלכים, מדור התנאים, אותן הפיר מן התנ"ך ומן הגמרא. אשר אורה נשמה, ומזהותה קדושה, כבשה את לבו בסערה.

רבי יעקב קאפיל, אותו הועיד לו אביו לרב ומתפר, הוא רואה את מצילו, חמש עשרה שעות ביום הוא שוקד בעמלה של תורה, והוא מרגיש בעצמו שגם לו מספקות אותן פרוסות טבולות בשמן, כח ועצמה רבה, גופו ונפשו בריאים פאולם, וכל כולו מאשר, והנה גם הוא מוצא את עצמו עולה בהר התורה קולט ומבין כל דבר חדוש, וכרוננו אינו מאבד טפה תפיסתו חדה, ועולה על כל בני גילו.

שלש שנים הוא כבר לומד שיעור עיון עם רבו ומטיב רבי יעקב קאפיל, שלש שעות ומחצה בכל יום הוא יושב סמוך לו בבית המדרש "מנחם ציון" ועוסק בתורה עד שהגדל הגיל בינו לבין רבי יעקב קאפיל כמעט ופורח מתוך פלפולים סברות וחדושים. משה נח נעשה לבגרי' חדשה, כל מאינו הוא להמשיך בדרך זו, אך באחד הימים מרמז לו רבי יעקב קאפיל שהגיע פרקו, חז"ל קבעו "כו שמונה עשרה לחפה", ובירושלים של הימים ההם לא היו יזים מקביעה זו.

אָבוּ יִצְחָק בְּעִיר הַקֹּדֶשׁ

משה נח מבין את הרמז, אף האם מוטל עליו דבר מה בנוגע לקר, האם הוא מסגל לעשותו בעצמו, רבי יעקב קאפיל קורא את מחשבותיו של הבחור, והוא מיעצו לילך ולהפתח אצל רב העיר הגאון רבי שמואל סאלאנט. שבווע לאחר מכן מעמדו מש נח לבחינה, כבר נרדה מן הפרך הדאגה לשדוף הגון. רבה של ירושלים רבי שמואל סאלאנט שדמה לנוכח בקיאותו וחרירותו של הבחור מלאמנע, הי' שדכן עבורו, וימים אחדים בלבד לאחר בחינה זו נעשה משה נח חתן עם בתו של הצדיק מנשי הדעת שבועיר, רבי יוסף קאוונער.

באגרת ובפרת מול-טוב שהריץ החתן לאביו ואמו בלאמנע, כתב בין השאר:

אָבִי מוֹרֵי וְאִמִּי מוֹרְתֵי הַקְּרוֹיִם יְחִיו.

רק עתה הגני משיג מה שעשיתם למעני אז כאשר

בשפע קדי שביעה, ובכל זאת לא נמנה רבי הירש לייב אף פעם בין עשירי לאמנע, אדרבא אלמלא מעמדו הצבירי אולי וגם היו מונין אותו בין העניים. אלא שפר ובאותו מעמד היו אז את חיהם גם יהודי לאמנע מן המעמד הבינוני שנהלו את ביתם רק ב"הצטרכות המכרחת".

ואלו מעונו של רבי יעקב קאפיל בירושלים מכיל חדר ורצי בלבד, חלונות הבית גובלים בקומתם עם הרחוב הסמוך, הקתלים קלופים מן הסיד שנעשה עם בנין הדיירה, ורהיטי הבית גם להם צורה שונה, השלחן הארץ היחיד בבית נעשה מצירופי קורות וקרשים מתוצרת עצמית, ולו כמה שרידי כסאות שעוד הוענקו לחתנה לפני שלושים שנה, בגדי בני הבית לא הי' להם מקום קבוע בארון קינור, אלא נתלו על מסמרים שנקבעו בקיר הצפוני. ומעליהם אצטבא כבדה שמדי ערב נדלקת עליו מנורת נפט שמפיצה אור חיור על פני החדר ומביאה עמה לשקידת התורה.

בנושא הבלוש, בטיים אחרים לגמרי ושמעים כאן: כמה חדים לפני הבר מצוה של אחד הילדים בבית, וכבר מדברים בכבד ראש אולי יולד איזה אפשרות לקנות לנער נעלים חדות ליום חגו, פי על פן בכל ימות השנה קשה הי' לספור את מינון הטלאים שעל בגדיהם ומנעליהם של בני הבית.

ענין המזון ותפריטי המאכלים אינם משחקים כאן תפקיד בכלל, ובכל זאת שוחחו לפעמים ראשי המשפחה רבי יעקב קאפיל וזוגתו גם על דבר גס זה, הנה למשל שומע פעם משה שלנו את האשה מכתות ביום ראשון: "ילדי הוקרים השבוע הבא עלינו לטובה אין לנו באפשרות לקנות חלב, הסתפקו נא במים ומעט יין ממועשי ידיו של אבא, והקב"ה יאמץ את גופכם בתורה". ביום שלישי בשבת הוא שומע שוב את עקרת הבית כשהיא מבקשת במענה רך לאחד מילדיה: "יקירי אתמול אכלת אתה את מחצית הביצה, היום תן אותה לאחייך ... ואילו רבי יעקב קאפיל עצמו שוקל בכל יום מנת לחם - כזית דביוק קדי שייכל לבקר בפרת המזון אחר סעודתו הימית והיחידה.

בתחלה נדהם משה נח מדרך חיים זו, ראשו הי' עליו סחרחר ממראה עיניו, בטוח הי' בעצמו כי יתמוטט ויקרח לחור לבית אביו, אף עד מהרה נוכח פי ילדי הבית בריאים ושלמים בגופם, עוד יותר ממנו ומאחיו שלא עבר עליהם יום ללא מנת בשר ותבשיל, הנער השפיל לדעת שגם חיים הרגועים, מנוחת הנפש והנרצו, קובעים לבריאות הגוף.

"הלא פניהם של ילדי הבית מאירים בכמה וכמה יתר מנלדי לאמנע השבועים" - הי' משה נח סח לעצמו, מהיכן עיניהם של יהודי ירושלים פה קורנות, מהיכן לוקחים ילדיהם את הפחות להתמדת התורה כל היום

פרק ג'

שאלות ותשובות

שאלה: כל יום באים ילדים חדשים שמספרים לנו זה וזה יקרה וכו', האם יש מקור לזה?
ואם כן מה המקור?

תשובה: נביא מקורות מחז"ל על שנבואה נתנה לילדים.

חלומות וחזיונות מדהימים לפני גילוי המשיח

הנביא יואל מתאר שלפני יום ה' הגדול והנורא אנשים ובחורים יקבלו חלומות וחזיונות לגבי ארועים ערב גילוי משיח:

- (א) וְהָיָה אַחֲרָי כֵּן אֲשַׁפּוּךְ אֶת רוּחִי עַל כָּל בֶּשֶׂר וְנִבְאוּ בְנֵיכֶם וּכְנֹתֵיכֶם זְקֵנֵיכֶם חֲלֻמוֹת יַחְלִמוּן בַּחֲוִירֵיכֶם חֲזִינֹת יִרְאוּ:
- (ב) וְגַם עַל הַעֲבָדִים וְעַל הַשְּׂפָחוֹת בְּיָמִים הַהֵמָּה אֲשַׁפּוּךְ אֶת רוּחִי:
- (ג) וְנָתַתִּי מוֹפְתִים בְּשָׁמַיִם וּבְאָרֶץ דָּם וְאֵשׁ וְתִימְרוֹת עֵשֶׂן:
- (ד) הַשָּׁמַיִם יִהְיֶה לְחֶשֶׁךְ וְהַיָּרֵחַ לְדָם לְפָנַי בּוֹא יוֹם ה' הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא:
- (ה) וְהָיָה כָּל אֲשֶׁר יִקְרָא בְּשֵׁם ה' יִמְלֹט כִּי בְּהַר צִיּוֹן וּבִירוּשָׁלַם תִּהְיֶה פְּלִיטָה כְּאֲשֶׁר אָמַר ה' וּבְשָׂרֵידִים אֲשֶׁר ה' קָרָא:

(יואל, ג')

מצודת דוד: כל אשר יקרא בשם ה' ימלט. ר"ל הקוראים בשם ה' המה ימלטו מן הצרה הבאה על העכו"ם: כי בהר ציון. ר"ל כי הפליטה תהיה בהר ציון לבד כמו שהבטיח ה', וגם שם לא לכולם כי רק בהנשארים המבוררים שבהם אשר כל א' מהם קורא אל ה' וצועק אליו ומשים בו בטחונו.

וְכַאֲשֶׁר בְּאוֹתָהּ שָׁנָה יֵצֵא רַבִּי שְׁמוּאֵל סַאלַאֲנַט לְגוֹלָה לְטוֹבַת מוֹסְדוֹת הַתּוֹרָה בִּירוּשָׁלַיִם, וּבִיקוּר בְּלֵאמָרְעוּ, נִכְנָס גַּם לְבִקּוּר מִיַּחַד לְבֵית הוֹרִיּוֹ שֶׁל מֹשֶׁה נָח הַלֵּא הֵם רַבִּי הִירֵשׁ לֵיב וְזוּגָתוֹ עֶטְל, וּבְשָׂרָם בְּשׁוֹרָה טוֹבָה:
"אָבֵן יְקָרָה רְכוּשׁ עֲצוֹם יֵשׁ לָכֶם בְּעִיר הַקֹּדֶשׁ".
עד כאן המעשה

גְּרָתָם עָלֵי לְהַפְרֵד מִכֶּם מֵאֲחֵי וּמֵאֲחֵי, כִּי הָרִי וְכַן תּוֹרָה זוֹ שְׁלֹפְכֵתִי בְּדַחְקוֹת הָיָא שְׁעָמְדָה לִי, וְהִי שְׁתַּעֲמַד לִי כֹל יְמֵי חַיֵּי בִירוּשָׁלַיִם אֲשֶׁר אִיוּוֹתִי לְמוֹשֶׁב לִי וְזוּגָתִי תַחֲוִי בְּעֵזְרָהּ, הִיוּ דְשָׁנִים וְרַעֲנָנִים כָּל הַיָּמִים, וְמֵלֵא הַפְּנִימִים נִחַת מִמֶּנִּי וּמִכָּל צֵאֲצֵאֵיכֶם בְּכָל עֵתִים וְזַמְנָיִם.

הַפּוֹתֵב מִתּוֹךְ יְרֵאָה וְאַהֲבָה - מֹשֶׁה נָח

הנבואה ניתנה לתינוקות

במסכת בבא בתרא (יב:) - א"ר יוחנן מיום שחרב בית המקדש ניטלה נבואה מן הנביאים וניתנה לשוטים ולתינוקות.

הנבואה ניתנה בחלום

בזוהר הקדוש פרשת וישב (דף קפג:): ואין לך דבר בעולם שטרם יבא לעולם שאינו תלוי בחלום או על ידי כרוז, שהרי נאמר שכל דבר ודבר בטרם יבא לעולם מקריזים עליו בקרקע, ומשם מתפשט בעולם ונתן על ידי הכרוז, והכל משום שכתוב (עמוס א) כי לא יעשה ה' אלהים דבר כי אם גלה סודו אל עבדיו הנביאים, בזמן שנביאים נמצאים בעולם, ואם לא - אף על גב שנבואה לא שורה, חקמים עדיפים מנביאים, ואם לא - נתן בחלום, ואם לא - הדבר נמצא בצפרי השמים, והרי בארוה.

ולפעמים שנמסר הדבר בפי התינוקות

בזוהר הקדוש פרשת שמות (דף טו): רבי חייא אמר, שלשים יום עד שלא יבא תקף לעם בארץ, או עד שלא יבא שבר לעם בארץ, מקריזים בעולם על אותו הדבר, ולפעמים שנמסר הדבר בפי התינוקות, ולפעמים לאותם בני אדם חסרי דעת, ולפעמים נמסר אותו הדבר בפי העופות, ומקריזים בעולם, ואין מי שישגיח בהם. כשהעם הם צדיקים, נמסר אותו דבר לאותם ראשים צדיקים של העולם כדי שיודיעו להם וישובו לרבוונם, וכשאינם צדיקים, זה כפי שאמ רנו.

הנבואה ניתנה לתינוקות

במסכת בבא בתרא (יב:) - א"ר יוחנן מיום שחרב בית המקדש ניטלה נבואה מן הנביאים וניתנה לשוטים ולתינוקות.

הנבואה ניתנה בחלום

בזוהר הקדוש פרשת וישב (דף קפג:): ואין לך דבר בעולם שטרם יבא לעולם שאינו תלוי בחלום או על ידי כרוז, שהרי נאמר שכל דבר ודבר בטרם יבא לעולם מקריזים עליו בקרקע, ומשם מתפשט בעולם ונתן על ידי הכרוז, והכל משום שכתוב (עמוס א) כי לא יעשה ה' אלהים דבר כי אם גלה סודו אל עבדיו הנביאים, בזמן שנביאים נמצאים בעולם, ואם לא - אף על גב שנבואה לא שורה, חקמים עדיפים מנביאים, ואם לא - נתן בחלום, ואם לא - הדבר נמצא בצפרי השמים, והרי בארוה.

ולפעמים שנמסר הדבר בפי התינוקות

בזוהר הקדוש פרשת שמות (דף טו): רבי חייא אמר, שלשים יום עד שלא יבא תקף לעם בארץ, או עד שלא יבא שבר לעם בארץ, מקריזים בעולם על אותו הדבר, ולפעמים שנמסר

הדבר בפי התינוקות, ולפעמים לאותם בני אדם חסרי דעת, ולפעמים נמסר אותו הדבר בפי העופות, ומקריזים בעולם, ואין מי שישיגיח בהם. לפהעם הם צדיקים, נמסר אותו דבר לאותם ראשים צדיקים של העולם כדי שיודיעו להם וישובו לרבונו, וכשאינם צדיקים, זה כפי שאמרנו.

עוף עוף, אמר לי שלשה שעומדים ממונים ואחד שהעבירו שלטונו מי הם

רבי אלעזר היה יושב יום אחד על שער לוד, והיה יושב עמו רבי אבא ורבי יהודה ורבי יוסי. אמר רבי יוסי, אמר לכם מה שראיתי היום הזה בבקר קמתי באור, ראיתי עוף אחד שהיה טס ועולה למעלה שלש פעמים, ומנמיך פעם אחת, והיה אומר: עליונים עליונים, ביום זה פורחים [צדיקים] הרקיעים [לימין] שלשה ממונים וקופים מושלים על הארץ, אחד יושב שלא יושב, העבירו אותו באש דולקת, מעבירים את קיומו, מעבירים את שלטונו. שלשה תומכים שליטים עליונים עומדים על העולם. זרקתי לאותו עוף רגב עפר, ואמרתי לו: עוף עוף, אמר לי שלשה שעומדים ממונים ואחד שהעבירו שלטונו מי הם. זרק לי שלשה חצים מכנף ימינו, וזה אחד משמאל (ומכנף שמאל אחד), ולא ידעתי למה הוא רומז.

רבי אלעזר מגלה מה רמז לו העוף

לקח אותם רבי אלעזר, הוריד אותם לנחיריו, ויצא דם מנחיריו. אמר, ודאי שלשה שליטי עמים עומדים ברומי בארץ ועתידים לעשות גזרות רעות לישראל מצד הרומאים. לקח אותו חץ מכנף שמאל, הרים, ויצאה אש שחורה ממונו. אמר, שלטון המצרים העבירו, ועתיד לעבר מלך אחד של הרומאים בכל הארץ (מצרים), ולמנות במצרים שרי מלחמה גדולים, וסותר בנגן ובונה את הסתורים. (ועתיד מלך אחד מאותם השלשה שאמרנו לשלט בה, וסותר בנינים ובונה בה בנינים) זרק אותם רבי אלעזר לארץ. נפלו שלשת אלה על האחד שמצד שמאל.

הילדים מגלים סודות

עד שהיו יושבים, עבר תינוק אחד והיה קורא, (ישעיה יט) משא מצרים הנה ה' רכב על עב קל ובה מצרים. עבר חברו השני ואמר, וארץ מצרים תהיה שממה. עבר חברו השלישי ואמר, ואבדה חכמת מצרים. ראו שאותו חץ של כנף שמאל נשרף, ושלשת האחרים שהיו עליו לא נשרפו.

מה שאמר העוף והתינוקות, הכל דבר אחד, והכל הוא נבואה עליונה

אמר רבי אלעזר, מה שאמר העוף והתינוקות, הכל דבר אחד, והכל הוא נבואה עליונה, (והכל הוא בסוד החכמה) ונרצה הקדוש ברוך הוא להראות לנו נסתרות עליונות שהוא עושה. זהו שכתוב (עמוס א) כי לא יעשה ה' אלהים דבר כי אם גלה סודו אל עבדיו הנביאים.

הקב"ה מודיע לנשמה בחלום על דברים שעתידיים לבוא על העולם

בזהה בראשית (דף קפ"א): בחלום אדבר בו, זהו אחד מששים בנבואה, כמו שבארנו, והיא הדרגה הששית מאותה הדרגה של נבואה, והיא הדרגה של גבריאל שממנה על החלום...

מה כתוב? בחלום חזיון לילה, פשפני אדם שוכבים במטתם ישנים והנשמה יוצאת מהם. זהו שכתוב בתנומות עלי משפב אז יגלה אמן אנשים. ואז הקדוש ברוך הוא מודיע לנשמה, באותה הדרגה שעומדת על החלום, אותם הדברים שעתידיים לבא על העולם, או אותם דברים פפי אותם ההרהורים של לבו, משום שאדם נוטל דרך של תוכחות העולם...

ואין לך דבר בעולם שטרם יבא לעולם שאינו תלוי בחלום או על ידי כרוז, שהרי נאמר שכל דבר ודבר בטרם יבא לעולם מכרזים עליו בקיע, ומשם מתפשט בעולם ונתן על ידי הכרוז, והכל משום שכתוב (עמוס א) כי לא יעשה ה' אלהים דבר פי אם גלה סודו אל עבדיו הנביאים, בזמן שנביאים נמצאים בעולם, ואם לא - אף על גב ששנוא לא שורה, חקמים עדיפים מנביאים, ואם לא - נתן בחלום, ואם לא - הדבר נמצא בצפרי השמים, והרי בארוה.

בתקוני הזהר - הקדמת תקוני הזהר (דף א). בלשון הקודש: ועלת על הכל נתן רשות לכל השמות הקדושים ולכל ההיות ולכל הפנויים לגלות להם סודות טמירים, כל שם בדרגתו, ורשות נתנה לעשרת הספירות לגלות להם סודות טמירים שלא נתנה רשות לגלות להם עד שיבא דורו של מלך המשיח.

קרוב לימות המשיח, אמילו נערים ידעו נסתרות

אמר לון¹¹ רבי שמעון לית¹² רעותא דקדושא בריך הוא בדא דיתגלי כל כך לעלמא וכד יהא קריב ליומי משיחא, אפילו¹³ רביי דעלמא זמינין לאשכחא¹⁴ טמירין דחכמתא ולמדנע¹⁵ ביה¹⁶ קצין וחושבנין, ובהוא¹⁷ זמנא אתגליא לכלא (זה"ק פרשת וירא דף ק"ח ע"א).

לעיל וכד יהא קריב ליומי משיחא וכו'. ועיין מ"ש מוהר"א אזולאי ז"ע בהקדמתו לספר אור החמה (בדף הראשון טו"ג) וז"ל ומצאתי כתוב כי מה שנגזר למעלה שלא יתעסקו בחכמת האמת בגלוי, היה לזמן קצוב עד תשלום שנת ה' (אלפים) ר"ג, ומשם ואילך יקרא דרא בתראה והותרה הגזירה והרשות נתונה להתעסק בספר הזוהר.

מצוה מן המובחר שיתעסקו ברבים גדולים וקטנים עוד כתב שם וז"ל ומשנת ה' (אלפים) ש' ליצירה מצוה מן המובחר שיתעסקו ברבים גדולים וקטנים. עוד כתב שם וז"ל ואחר שבזכות זה עתיד לבא מלך המשיח, ולא בזכות אחר, אין ראוי להתרשל, ומי שחננו האל ויגע ומצא והשתדל וזכה להשיג חלק החכמה המושג בעולם הזה, זכה לטעום בעולם הזה קצת מתענוג העולם הבא.

אור החמה [להרב אזולאי] כתב שכן אמר רבי שמעון בן יוחאי בעצמו שנערים קטנים ילמדו מסוד ה' עיין שם.

11. אמר לון רבי שמעון ר"ל רבי יהודה ולרבי יוסי, עיין שם בדברי הזוהר בתחלת הענין בדף קטו ע"ב.

12. לית רעותא דקדושא בריך הוא בדא דיתגלי וכו' ר"ל שהקב"ה אינו רוצה שיתגלה זמן הגאולה, עיין שם בדברי הזוהר לעיל.

13. אפילו רביי דעלמא זמינין לאשכחא טמירין וכו' פירוש אפילו נערים קטנים שבעולם, ימצאו טמירין, נסתרות של חכמה מסודות התורה, כי אז יתמלא הארץ דעה, אדרת אליהו.

14. לאשכחא טמירין ימצאו אצרות ספרים חשובים מסודות התורה, דרך אמת אות ה'.

15. ולמדנע ביה פירוש ולידע באותה החכמה, אדרת אליהו.

16. ביה קצין וחושבנין פירוש למנדע קצין דגאולה וחושבנין של ימי הגלות, שיתגלה אפילו לנערים, נצוצי אורות אות ג' בשם הר"ש בוגל"ו.

17. ובהוא זמנא אתגליא לכלא ר"ל קרוב לימות המשיח יתגלה סודות התורה לכל, כי זה קאי על מ"ש

תרגום ללשון הקודש:

אמר להם רבי שמעון אין רצונו של הקב"ה בזה שיתגלה לעולם כל כך. וכשיהיה קרוב לימות המשיח אפילו נערים שבעולם עתידים למצוא נסתרות של החכמה ולדעת על ידו קצים וחשבונות, ובאותו הזמן יתגלה לכל.

קיימו וקבלו היהודים קהל עדת ישראל להחזיק בלימוד הקדוש של התיקונים והזהר יחיד ורבים מנער ועד זקן.

מזמן אשר הציץ זרח אור יקרות של שני מאורות הגדולים ספר התיקונים וספר הזוהר קיימו וקבלו היהודים קהל עדת ישראל להחזיק בלימוד הקדוש של התיקונים והזהר יחיד ורבים מנער ועד זקן, והגם דאין לאל ידם להשיג ולהבין סוד אמרות טהורות שבספרים הקדושים האלה אף על פי כן שותים בצמא את דבריהם ומתלהבין בקריאתן מאוד מאוד. (רבנו יוסף חיים, הבן איש חי, בהקדמת התיקונים בניהו).

פרק ד'

הוספות מהזהר הקדוש על הגאולה

שאלה: מה שאמר הנער שימותו מילונים מה המקור לזה?

תשובה: מה שאמר הנער שימותו מילונים כתוב מפורש בזוהר - ורבים מעם ישראל ימותו באותו חשף.

בזהר פ'רשת שמות (דף ז'): ואחר כך יתגלה המשיח, ויתפנסו אליו עמים רבים, ויעורר קרבות בכל העולם. ובאותו זמן יעורר הקדוש ברוך הוא את גבורתו לכל עמי העולם, ומלך המשיח ינדע בכל העולם, וכל מלכי העולם יתעוררו להתחבר לערף בו קרב.

וכמה [עמים] מפריצי היהודים יתהפכו לחזר אליהם, ויבאו עמם לערף קרב על מלך המשיח, ואז יחשף כל העולם המשה עשר יום, ורבים מעם ישראל ימותו באותו חשף. ועל זה פתב (ישעיה ס) פי הנה החשף יכסה ארץ וערפל לאמים.

שימו לב במצרים היו רק שלושת ימי אפילה, ובגאולה יהיו חמשה עשר!!!

וכתוב שאלו שימותו בחמשה עשר יום של אפילה יהיו הערב רב!

כתב הגר"א מווילנא זיע"א, שיהיו שלושת ימי אפילה ואז יתבררו מהם הערב רב. (אבן שלמה).

ונמסר מנאס"א שמג' כסלו יהיו 15 ימי חושך בעולם!

אם זה לא יהיה אז, אז זה יהיה אח"כ, ח"ו.

פרק ה'

הגאולה בדין או ברחמים

שאלה: האם תהיה הגאולה בדין או ברחמים???

תשובה: בזוהר דברים (פרשת כי תצא, רעיא מהימנא רע"ח), וזה לשונו: וכשמקדים תורה למצוה או חכמה ליראה, מתהפך שמו עליו לנקבה, מדת הדין, כמו זה - הוה"י. שמתהפך לו הכל לדין, וקשים מזונותיו בתורה כמו קריעת ים סוף. וכמו זה הגאולה, אם זכו - יצאו ברחמים, זהו שכתוב (ישעיה סו) בטָרם יבוא חבל לה והמליטה זכר, ויצאו ברחמים. ואם לא - מקדים הרחמים, ויצאו בצער. ויפה שהקדים צער ודין לרחמים. ולכן פשוטה רבותינו זכרונם לברכה בעלי המשנה, לפום צערא אגרא. ויציאת הנפש, מקדם שיוציאת יש לה צער, לאחר שיוציאת ברחמים.

וסוד הדבר - (ירמיה לא) בבכי יבאו, אחר כך - ובתחנונים אובלים. ולכן, (שם ל) ועת צרה היא ליעקב וממנה ישוע, ויצאו ברחמים. וכמו שהקדוש ברוך הוא שלח את היונה ולא מצאה מקום לשרות, כך שלח אותך, רועה הנאמן, בהתחלה. ומה כתוב בהם? (שמות ב) ויפן כה וכה וירא פי אין איש. שכלם רשעים, ולא מצאת בהם איש זוכה להוציאם מהגלות. ולכן סרבת ללכת לשם, ואמרת שלח נא ביד תשלח. והרי אתה כמו באתו זמן, כך יתקיים עם ישראל, (מכה ז) כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות. ובגלות האחרונה ישלח עמך שני משיחים, כנגד שתי כנפי יונה. שאתה כמו גוף בגלות הרביעית, אין לך כנפים. ולא עוד, אלא בהתחלה היו ישראל כמו גוף, ואתה ואתה נפשי כנפי יונה, ובהן פרחו ישראל.

חמשה צדיקים - יהיה חרבן בבית כנסת בדרום וימותו חמשה צדיקים ולא קרוב - אלא באותו הבית האחרון. שבין זה ובין זה לא היה נחת

בזהר חדש פרשת בלק: אראנו ולא עתה - הראיה הזו שאני רואה, עתיד אני לראותה ולהתקרב יחד. ולא עתה - בגלות בכל, באותו הבית שבנו עולי גולה. אשורנו - אני עתיד להסתפל בו פנים בפנים. ולא קרוב - אלא באותו הבית האחרון. שבין זה ובין זה לא היה נחת, ולא קרבה ואחדות כראוי.

כמה צרות על צרות מזמנים לשונאיהם של ישראל בגלות

אי רבי אי רבי, כמה קשה הדבר, כמה ארץ הזמן, כמה צרות על צרות מזמנים לשונאיהם של ישראל בגלות, וכמה חיות ישלטו, וכמה ישאגו לטרף טרף של ישראל בכל זמן וזמן עד סוף הימים.

עתיד קול אחד להתעורר מרום רומי הרקיעים, קול עצוב במרירות

לסוף הימים, כפי שעה של יום, בזמן שזורח השמש, מהיום הששי, בשעה שיזדמנו לפי מזן השנים של יובל ושמיטה יחד, שהוא רע"ד מהיום הששי. עתיד קול אחד להתעורר מרום רומי הרקיעים, קול עצוב במרירות, מה שלא היה כך מיום שנבראו העולמות.

אֵילַת אֲהָבִים הִיִּית לִי מִיָּמַימ הָרִאשׁוֹנִים וְנִשְׁכַּחַת מִמֶּנִּי

והקול ההוא יהיה זק, בחשאי, במרירות ועצבות, יורד ועולה, עולה ויורד, וכן אומר: אֵילַת אֲהָבִים הִיִּית לִי מִיָּמַימ הָרִאשׁוֹנִים וְנִשְׁכַּחַת מִמֶּנִּי. אֲהָבֹת קִימֹת הִיוּ לִי עִמָּה. אֲנִי נִזְכָּר שְׁחוֹתֵם דִּיקָנָה הִיָּה חֲתוּם עַל לְבִי, וְהִיָּה חֲתוּם עַל זְרוּעֵי, וְהִיָּה חֲזָקָה בְּתוֹכִי אֲהָבָתָה, וְרִשְׁפִי שְׁלֵהֲבַתָּה בּוֹעֲרִים בְּתוֹכִי.

בְּאוֹתָהּ שָׁעָה צוּעַק שְׁלֹשׁ צָעָקוֹת זֹו אַחַר זֹו

בְּאוֹתָהּ שָׁעָה צוּעַק שְׁלֹשׁ צָעָקוֹת זֹו אַחַר זֹו, וְיִזְדַּעְזְעוּ הַרְקִיעִים, וְיִזְדַּעְזְעוּ כָּל הָעוֹלָמַיִם, עַד שִׁישְׁמְעוּ שְׁלֹשָׁה קוֹלוֹת לְתוֹךְ דָּג הַתַּנְיִן, וְיִבְרַח אַרְבַּע מֵאוֹת אֶלֶף פְּרוֹסוֹת לְתוֹךְ דָּג אֶחָד שֶׁל הַיָּם. וְשֵׁם יוֹשִׁיט מְצוּדוֹת וְיִפְרֹשׁ רֶשֶׁתוֹת, וְיִמְשֹׁךְ אוֹתוֹ מִן הַיָּם, וְיִכְנִיס אוֹתוֹ לְתוֹךְ יִשִּׁיבַת הַרְקִיעַ, וְיִירָאוּ מִמֶּנּוּ כָּל אוֹתָן הַקְּשִׁיּוֹת וְכָל אוֹתָן הַמְּחֻלְקוֹת שֶׁהִקְשִׁוּ שָׁם, וְיִהְיֶה תְּפוּס שָׁם מֵאָה וְחֲמִשִּׁים יוֹם.

בְּאוֹתָהּ שָׁעָה יִתְעוֹרְרוּ עַל הָעָם הַקְּדוֹשׁ צְרוֹת אֱלוֹ עַל אֱלוֹ, בְּדַחַק רַב, וְהֵם צוּעָקִים צָעָקָה אַחַר צָעָקָה

וְאוֹתוֹ זְמַן יִכְנַס הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כָּל צְבָאוֹת הַשָּׁמַיִם, וְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וְהוּא מַעַל כָּלֵם, וּמְבִיאִים לְפָנָיו אוֹתוֹ תַנְיִן, וְיִקְשֹׁר שְׁלֹשָׁה קְשָׁרִים בְּצוּאָרוֹ, וְיִטְלוּ אוֹתָם שְׁלֹשֶׁת הָאוֹהֲבִים, וְיִחְזִירוּהוּ לְמָקוֹם שֶׁהָיָה תְּפוּס שָׁם. וְאוֹתָם הָאוֹהֲבִים יִכְנְסוּ לְהִיכָל אֶחָד שֶׁנִּקְרָא אֲהָבָה, וְיִהְיוּ גְנוּזִים שָׁם. וְנִשְׁבַּע לָהֶם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, לְכָל אוֹתָם הַצְּבָאוֹת, וְלִשְׁתֵּי הַיִּשִּׁיבוֹת, לְלַקֵּת כָּלֵם וְלִשְׁמַע אֶת קוֹל הָאֲהוּבָה, שֶׁהוּא מִתְאַוֶּה לְשִׁמְעַת קוֹלָה עִמָּם. בְּאוֹתָהּ שָׁעָה יִתְעוֹרְרוּ עַל הָעָם הַקְּדוֹשׁ צְרוֹת אֱלוֹ עַל אֱלוֹ, בְּדַחַק רַב, וְהֵם צוּעָקִים צָעָקָה אַחַר צָעָקָה, דְּמַעוֹת אַחַר דְּמַעוֹת, וְיִעוֹרְרוּ אוֹתָהּ, וְהִיא מִשְׁמִיעָה קוֹל עַל בְּנֵיהָ.

זֹהִי אֵילַתִּי, חֲבֵרַתִּי, יוֹנָתִי, שְׁלֹמֹתִי הַיּוֹשֵׁבַת בַּגְּנִים, שְׁלֹא הִיָּתָה יּוֹשֵׁבַת אֶלָּא בְּסֵתֵר הַמְּדוּרָגָה הַפְּנִימִית

והקדוש ברוך הוא קורא ואומר: זֹהִי אֵילַתִּי, חֲבֵרַתִּי, יוֹנָתִי, שְׁלֹמֹתִי הַיּוֹשֵׁבַת בַּגְּנִים, שְׁלֹא הִיָּתָה יּוֹשֵׁבַת אֶלָּא בְּסֵתֵר הַמְּדוּרָגָה הַפְּנִימִית, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (תהלים מא) כָּל כְּבוֹדָה בַּת מְלֶכֶךְ פְּנִימָה. וְכַעַת בַּגְּנִים, כְּחֻצְפָּה, כָּאֵם שֶׁהִלְכָה אַחַר בְּנָהּ בְּשׁוּקִים וּבְרַחוּבוֹת הַקְּרִיָּה מִפְּחַד שְׁלֹא יִזְקוּ לוֹ. אֵילַתִּי חֲבֵרַתִּי רְאִי, הִרִי כָּל הַחֲבֵרִים שֶׁל שְׁתֵּי הַיִּשִּׁיבוֹת כְּאֵן, הַחֲבֵרִים שֶׁהֵם בְּנֵי הַיִּשִּׁיבוֹת מִקְשִׁיבִים לְקוֹלָהּ הַשְּׁמִיעָנִי, שֶׁתִּשְׁוֹקֵתִי לְשִׁמְעַת לְקוֹלָהּ.

וְתוֹךְ שְׁפָה רַפָּה וְדַבּוּר רַף יַעֲשֶׂה כְּרֻצוֹנוֹ וְיִשְׁלֹט. וְיַחֲשַׁב כְּפָהּ מַחֲשָׁבוֹת לְהִרְעֵ. וְעַל הָעָם הַיְּחִיד יַעֲשֶׂה נְהִיגִים רַעִים

כְּפָה פְּעֻמִּים שְׁלֹא שְׁמַעְתִּי אֶת קוֹלָהּ וְלֹא יַדַּעְתִּי אוֹתָהּ, אִזְ הִיָּה כָּל הָעוֹלָם בְּעֶרְבוּבָהּ, עַמִּים בְּעַמִּים, אֲמוֹת בְּאֲמוֹת. וְיִמִּי שְׁלֹא נִרְאָה לְמֶלֶךְ, יִבִּיאוּ אוֹתוֹ לְשֹׁלֵט. וְיִבִּיאוּ עִמּוֹ עַמִּים זָרִים,

ולשונות אחרים, שלא מכירים הדין ולא נימוסי המלכות. וכמה קרבות יחשבו לעשות. ותוך שפה רפה ודבור רך יעשה כרצונו וישלט. ויחשב כמה מחשבות להרע. ועל העם היחיד יעשה נהגים רעים.

באותו הזמן יתחזק הקדוש ברוך הוא, ויפיס את אילתו בכמה פיוסים, ויחזיק בה, ויקימה מן העפר, הוא ולא אחר

אז תהיה צרה על צרה על אותו העם היחיד. באותו הזמן יתחזק הקדוש ברוך הוא, ויפיס את אילתו בכמה פיוסים, ויחזיק בה, ויקימה מן העפר, הוא ולא אחר. ושתתי ישיבות ישארו עמה.

ואותו המלך שהיה שולט בפה רך, ישלט ברגז רב וזעף ותקף על העם הקדוש

שלשה מלכים ישארו, ויתעוררו בשלשה צדדי העולם על העם הזה. ואותו המלך שהיה שולט בפה רך, ישלט ברגז רב וזעף ותקף על העם הקדוש. ובחדש השלישי, בארבעה לחדש, בתשע שעות וחצי, ילכו כל בני הישיבה עם האילת לתוף קבר הרועה, נאמן הבית, ותתן עליו שלשה קולות. בשעה שהשמש יתפנס מן העולם, וקברו יפתח, וירצו בני הישיבה להפגס לשם, ולא תנתן להם רשות, ויעלו כלם למקומם. והיא תפגס, ומתוכו יצא מה שיצא. ותמצא את משה יושב ועוסק, ונר דולק לפניו, וכמה ריחות ובשמים סביבו. פניו שרואה אותה נכנסת, יקום ויתחברו יחד זה עם זה, וקולות יתעוררו ברום רומי הרקיעים, והקדוש ברוך הוא ישמע, ויפגס לתוף היכל האהבה, ויטל משם שלשה אוהבים, ויפתח להם מערתו. אז יתעורר המשיח בלילה ההוא וימצא שם עמם, ויחזרו על סודות התורה בכל אותו הלילה במערת משה.

ועולה השכינה על אותו ההר, ותשמיע שלשה קולות, אחד כנגד אברהם ואחד כנגד יצחק, ואחד כנגד משה ויעקב

וכשעולה עמוד הבקרא, יגנז המשיח, וישארו משה ושכינה ביום ההוא, כיום השבועות. ועולה השכינה על אותו ההר, ותשמיע שלשה קולות, אחד כנגד אברהם ואחד כנגד יצחק, ואחד כנגד משה ויעקב. זהו שכתוב (ישעיה טו) על הר גבה עלי לך מבשרת ציון הרימי בכח קולך וגו', הרימי אל תיראי אמרי וכו'. הרימי, הרימי - זו תרועה ותקיעה ותרועה כאחת. הרימי - זו תרועה. הרימי אל תיראי - תקיעה. אמרי - הנה תרועה תקיעה ותרועה כאחת. וזה נקרא שופר תרועה, שופר מאותה התרועה שלמעלה.

כלם יכנסו למערת משה. והמשיח יתעורר אליהם, ויתחברו כלם ביום הזה

שופר קטן, משום שיש אחר שנקרא שופר גדול. שופר קטן זה נקרא שופר הולך תוך תנועת המאור. זהו שכתוב (שמות טו) ויהי קול השופר הולך. משום שאחר הוא שופר גנוז וטמיר, ולא הולך. אבל זה הקטן, הוא כאן ביום השבועות, וזהו שמתעורר ביום של התורה,

ביום השבועות. בהתעוררות השופר הזה, שמתעורר בתרועה ותקיעה ותרועה, יתעוררו האבות מתוך המערה, יתעלו ברוח, יבאו אליה. ומאותו הקול כמה רשעים בארץ הקדושה ימותו, ויסתלקו מן העולם. באותו היום עולות התפלות של ישראל בכל מקום, שהם לפני המלך הקדוש. והאבות יבאו יחד, ויהיו באותו הרה. ומשה עולה עמם, ושם יסתפל באבות, והם בו, וכלם יפנסו למערת משה. והמשיח יתעורר אליהם, ויתחברו כלם ביום הזה.

וביום הזה יתעוררו עשרה שבטים לערף מלחמות לארבעת צדדי העולם, יחד עם המשיח שנמשח עליהם, ויקבל משיחה על יד כהן צדק אחד, ושבעה רועים נאמנים עמו. והמשיח הזה הוא משבט אפרים, ומזרעו של ירבעם בן נבט היה בנו של אביה, שמת בעלומיו, והיום ההוא שמת, נולד לו בן, ונטל מבית ירבעם למדבר. ולשם נטלוהו מאה ושבעים גבורים, כלם צדיקים משבט אפרים, שלא נמצאו בחטא ירבעם. ומבנו הזה אביה יצא המשיח הזה. ועל זה כתוב (מ"א יד) וספדו לו כל ישראל וקברו אותו. נסתמה הנבואה הזו לשעתה, ונבואה לעתיד - (שם) כי זה לבדו יבא לירבעם אל קבר יען נמצא בו דבר טוב אל ה' אליה ישראל בבית ירבעם. זה המשיח הזה, שהוא דבר טוב אל ה'.

וכנסת אחת לצד דרום תאבד ותחרב, וחמשה צדיקי אמת יהרגו ביניהם.

כיון שיצדעו האבות שצוה הקדוש ברוך הוא את אילתו זאת עמו, כמה שמחה על שמחה ביום הזה. בארץ הצפון מלכות תימן, כמה צרות על צרות יתעוררו ביום הזה על עם ישראל, ותתקבל תפלתם ברצון. ובערב היום הזה תחזר שכינה לתוך ביתה, ומשיח למקומו, והאבות לתוך המערה שלהם. השכינה תלך ותחזר למשה שבעים ימים. לסוף שבעים ימים עולה נאקת בני ישראל לפני המלך הקדוש, שיהיו מצדיקים להם בכל צדדי העולם. וכנסת אחת לצד דרום תאבד ותחרב, וחמשה צדיקי אמת יהרגו ביניהם.

ושלשה קרבות יעשו בני ישמעאל עם המשיח הזה והם יבאו וישתחוו לרבונו העולם בהר הקדש בירושלים. ואלו הקרבות יהיו בארץ הששי

ואז, לסוף שלשים ושנים ימים שיהרגו את הכנסת ההיא, ילבש הקדוש ברוך הוא קנאה לאותו שופר קטן, ואותו משיח בן אפרים יפרש פרישה כמו שור אחד שקרניו עולים פקרני ראם. ואותו שופר קטן יתקע תרועה ותקיעה ותרועה, שלש פעמים בראש הרה כמו מקדם, אז נוסעים הדגלים של אותו המשיח, ויפל רעש על העולם באותם קולות השופר. וכל אותם בני העולם ישמעו ויראו, כמו שנאמר (ישעיה יח) כל ישרי תבל ושכני ארץ כנשאו נס הרים תראו וכתקע שופר תשמעו. ואז יתבערו הגלולים מהארץ הקדושה, ושלשה קרבות יעשו בני ישמעאל עם המשיח הזה, והם יבאו וישתחוו לרבונו העולם בהר הקדש בירושלים. ואלו הקרבות יהיו בארץ הששי.

ובחדש חשוון יפלו שונאיהם, ויעברו כל אותם גלולים שישארו בארץ הקדושה. ומשם ילכו ויעוררו קרבות על העולם. ובעוד שהם יערכו קרבות עם כל בני העולם, יתפנסו בני אדם על הארץ הקדושה, ויתפסו אותה, וישלטו עליה שנים עשר ירחים. לסוף שנים עשר ירחים יתגעש וירעש כל העולם. עכ"ל.

פרק ו'

[מתוך דרשותיו של הצדיק המקובל הרב יקותיאל פיש שליט"א]

רואים מהזהר שיש כאן תהליך של דברים נסתרים מחג השבועות עד אמצע אלול, של שבועים ימים, ועוד שלשים ושנים ימים, ואחר כך מתחילות מלחמות שתמשקנה י"ב חדשים ובסופם יבא משיח. והזהר מזכיר מפרש את שנת רע"ד שהיא מהבקר של האלף הששי, היינו שנת תשע"ד.

ועוד רואים מדברי הזהר שהבאנו שיהיה חרפן בבית כנסת בדרום וימותו משה צדיקים, ואכן ראינו בכ"ה בחשון תשע"ה שנעשה חרפן גדול בבית כנסת בדרום מערב וירושלים בשכונת הר נוף, ובכלל, ירושלים היא עיר דרומית בארץ ישראל. ונרצחו על קדוש השם ארבעה צדיקים, ובינם י"א בחשון תשע"ו קשנה לאחר הפגוע נפטר מפצעיו ההרוג החמישי הרה"ג ר' חיים יחיאל רוטמן הי"ד. יוצא שיחד נהרגו חמשה. ואם נוסף לספר 32 ימים מי"א בחשון תשע"ו, מגיעים לי"ג כסליו תשע"ו, שאז צריכות להתחיל המלחמות המזכרות בזהר שייבילו לביאת המשיח אחרי י"ב חדשים.

ובין כך ובין כך תהיה מלחמה בישמעאל וכו':

וידוע שאדום נמצא ממש קרוב לידנו! הרוסים והאמריקאים והאזורים נמצאים בסוריה, והם עלולים לבוא לכאן בקרוב ולהשתלט פה לכמה זמן.

וידוע מכ"ק מרן אדמו"ר רבינו יואל מסאטמר זיע"א ומהחזן איש זיע"א שהמשיח לא יקח את השלטון ישר מהציונים, אלא ממישהו אחר באמצע. וזה יהיה אדום... וידוע שיש להם דת חדשה וכו'.

וכן רואים דבר פלא; לפני שש שנים בכ"ט בחשון תשס"ט, היה הפגוע הנורא בבית חב"ד במומבאי בדרום העולם, ונהרגו ששה יהודים צדיקים בתוף בית כנסת. כמו כן נהרגו בהודו 2 מחבילים כמו בהר נוף. 32 ימים לאחר מכן בשבת הנכה ל' בכסליו תשס"ט פרצה מלחמת עופרת יצוקה בעזה. כל זה קרה שש שנים לפני הקץ האחרון שהיה זמן של קץ, כמובא בזהר (פנחס רנב) שמצין זמן של ששים שנים, ועוד פעמים שש שנים, שמגיעים יחד לשבעים ושתיים. ובפרשת וירא (ק"ט) יש גרסא בזהר שגורסת ששים שנים, ועוד שש שנים וחצי, ועוד שש שנים. בכל מקרה, רואים ששש שנים לפני הקץ האחרון דבעתה הוא גם זמן של קץ, ורואים שהתעוררו אותם ענינים.

ועוד דבר פלא דומה שראינו בשני המקרים, שהיה ילד שהצליח להנצל בנס; במומבאי הייתה עוזרת גויה שלקחה את הילד של משפחת הולצברג הי"ד ובקרה אתו החוצה בחרוף נפש מתחת לאש המחבלים. ובהר נוף היה ילד בן 12 בנו של אחד הפצועים ה' ירפאהו, שזחל החוצה מבית הכנסת מתחת לאש המחבלים. ויתכן שיש כאן רמז שהארועים הללו מביאים את המשיח שנמשל ללדת ילד, כמו שכתוב (ישעיה ט. ה) "כי ילד ילד לנו בן נתן לנו ותהי המשרה על שכמו ויקרא שמו פלא יועץ אל גבור אבי עד שר שלום". וכן פרסם שהרשעים נכנסו לבית הכנסת בהר נוף בשעה שאמר הש"ץ "ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה". וכן רחוב אגסי בשכונת הר נוף מרמז על הרחם שממנו לדת משיח כי הרחם הוא בצורת אגס ונמשל לאגס.

וכן שמעתי מהרה"ג ר' שמעון רוזנברג שליט"א ששכל את בתו וחתנו הזוג הולצברג הי"ד שהאדמו"ר מצאנז שליט"א היה אצלם לנחום אבלים וצטט את הזמר הזה, והאריך בדברים שהמארע מתחבר לדברי הזמר באפן מבהיל. וכן שמעתי שהג"ר משה צדקה שליט"א דבר בכנס בשיבת 'פורת יוסף' וקשר את מה שקרה בהר נוף לדברי הזמר הזה. וכן שמותייהם גבריאאל ורבקה הי"ד מתחברים לפרשת תולדות בה היה הפגוע, תולדות יצחק ורבקה, פי גבריאאל הוא המלאך של מדת הגבורה של יצחק. וכן "תולדות יצחק בן אברהם" מרמז על חתנו של האדמו"ר מתולדות אברהם יצחק הי"ד שנהרג שם. וכן יש קצת דמיון בין שמות הנרצחים בשני הפגועים; בהודו נהרגו הזוג הולצברג הי"ד ובהר נוף נהרג אברך בשם גולדברג הי"ד. בהודו נהרג אברך בשם קורמן הי"ד ובהר נוף נהרג אברך בשם קלמן הי"ד. וכן בשני המקומות נהרגו אברכים בשם אריה הי"ד. והוסיף הרה"ג ר' מ. פ. שליט"א שהצדיקים נתפסים בעון הדור, והר נוף בגימטריא עון הדור ובגימטריא קרבן אשם. (בביאור זה סייעוני הרה"ג ר' אברהם יוספי שליט"א והרה"ג ר' נועם יעקובי שליט"א). (מסוד החשמל לרבי יקותיאל פיש שליט"א).

פרק ז'

המשך הזוהר

ובין הזמנים הללו השכינה תלף ותחזר לגבי המערה של משה. יטמן המלך המשיח תשעה חדשים, כירחי היולדת. ואותם תשעה ירחים, כמה צירים וחבלים יטל על עצמו.

וביתנים הקדוש ברוך הוא יגדיל צערו, ויכנס לתוף השבילים של אילן אחד, שיש לו אילן קדוש גדול ותקוף. ושם בשבעים ענפים יטל המדות של האלקסונים, ויטל את שבעים הממונים שמקיפים את שבעים ענפי האילן, תוף אותם האוכלוסים מדות האלקסונים, וימצאו אסורים במשקל אחד של מדה וחצי. אז ייריד אותם מכל ענף וענף. וכמה ענפים קטנים ושלא קטנים ישברו בהורדתם משם, משום שנאחזים תוף הענפים, ובהורדתם ישברו. ואז כמה גדולים מהעם הקדוש ישברו בין רגלי שאר העמים. וכל אותם הממונים יעבירו אותם בתוף נהר דינור, ויעברו משלטונם.

ואסף נדחי ישראל ונפצות יהודה יקבץ וגו'. זה בששים שנה של האלף הששי, וילכו אחר שיעשה להם הקדוש ברוך הוא כמה נסים

ובין כך יהיו למשיח צירים וחבלים פיולדה. ועל הזמן ההוא כתוב, (תהלים ס) יענף ה' ביום צרה. שאותם תשעה פסוקים, כירחי היולדה. ושבעים תבות, שהרי לשבעים שנים באלף הששי יוליד וישלט על כל העולם. ומשום כך באותם תשעה ירחים יראו בכל לילה, מחצות ואילף, רכב אש וסוסי אש מחוץ לרקיע, עורכים קרבות אלו באלו, עד שיאיר הבקר.

אחר שיעברו אותם תשעה ירחים, אז הקדוש ברוך הוא יעיר את המשיח הזה, ויוציא אותו מגן העדן. והיום ההוא שיצא, יזעזע כל העולם, שיחשבו כל בני העולם שימותו. ועל היום

הוא כתוב, (ישעיה ב) ובאו במקורות צרים ובמחלות עפר מפני פחד ה'. זו השכינה, שתרום מאותו זמן ואילך, ומשיח עמה. ומהדר גאון - זה משיח - בקומו לערץ הארץ. אז (שם יא) ואסף נדחי ישראל ונפצות יהודה יקבץ וגו'. זה בששים שנה של האלף הששי, וילכו אחר שייעשה להם הקדוש ברוך הוא כמה נסים. עד כאן.

אז כנראה יש תשעה חודשים עד חודש אב... שמלכות הרשעה תשלוט תשעה חדשים (יומא י').

מכסלו - שאז ישתנה העולם...

ובתשרי גוג ומגוג...

ובזוהר תיקון כא כתוב שלא יגאלו בתשרי, כדי שיגאלו ויזכו גם הבינונים, ולכן יגאלו בניסן. וכן כתב החסד לאברהם: ומשום זה עתיד הרועה הנאמן להיות בגלות האחרונה, ובו יתקיים והוא מחולל מפשעיו, נעשה חל בגללם, מדכא בעונותינו, במכות של יסורים של עניות, בכמה דחקים שסובל עליהם, ובגללו וינחם יהוה על הרעה וגומר, וזהו שפתיב ובחבורתו נרפא לנו, ובגללו שמאל דוחה את הבינוניים, שהיא ראש השנה, ומיין מקרבת אותם בתשובה, שהיא פסח, זרוע מיין לקבל שבים, וינקים אותם מנפילתם ואוחז בידיהם, ויאמר להם קומי שבי ירושלים, ובשבועות יצאו בזכות משה, שמתן תורה הוא רחמים, ומגלה להם ספר תורה, ויתכנסו לירושלים, ותראה היפשה, מלכות הרשעה, ורחמים על בניו, ובו ננשר יעיר קנו. מי זה קנו? ירושלים קנו (לשכינה).

בחסד לאברהם מובא שבגאולה יהיו ו' חודשים של צער וקושי וצרוף מתשרי עד ניסן, ואז ישו בו כל ישראל בתשובה. ושמעתי שהם כבר התחילו...

וזה לשונו: מעין ה - נהר לו - לבאר סוד חבלי המשיח, וסוד בעתה אחישנה:

הענין שהגאולה יש לה ב' עתות, בעתה דהיינו שיהיה הגאולה לישראל בנחת עת לשחוק, ולא יזכו אלא כשרים שבהם, ומית המשיח כל החוטאים, ולא יזכו אלא אחד מעיר ושנים ממשפחה. ויש שילחץ עתה שיחלץ עני בעניו וישו בו בתשובה ויזכו כל החייבים, והיינו שתראה הצרה אשר כמוהו לא נהיתה, שאין לישראל אז כי אם גוייתם מרוב עוני, ותראה הבכיה, ויתרכו הלבבות הקשות מרוב הצער, והיינו שכבר לא נשאר הבטחה אלא בבורא, כי פעמים הרבה יתעורר הבכיה על צרת ענין א', ואם הם בנחת מצרת הלחם, או בצער מצרת הלחם, והם בנחת מצרת המות. או הם בצרת המות, והם בנחת מצרת העוני וכיוצא, והיינו משגב לעתות בצרה:

אמנם צרה זו שתהיה להם אז היא כוללת כל הצרות יחד עד שאין שום נחת משום בחינה, דהיינו בכייה דלות אין לחם ושמלה, ואין נחת, ואין מושב, ואין בית, ואין עיר, ואין כסות בקרה, אלא כל אחד ואחד אין לו אלא גוייתו מצר מהשביה ומהמיתה ומהחרב, שהקדוש ברוך הוא מחליף להם מיתה בעוני, ולכן לא ימות המשיח, והיינו מ"ה ימים שעתידין ישראל לצאת מירושלים להיות במדבר העמים, כעין שהיה לוט בהפיכת סדום שלא הציל בידו אפילו פיסת בר ויצא אל המדבר, ממש דומה בדומה כך יהיו צרתן של ישראל, וכולם

נפוצים על פני המדבר, שכל צרות שעברו ישראל מעולם לא היה כצער הזה, עד שיתגלה שם משה רבע"ה לישראל שיחיה ויבכה עמם בצרתם, כדרך שבא ובכה עמם על נהרות בבל, ושם ימנו ישראל מ"ה ימים כנגד מדת משה רבינו כנגד שם מ"ה, ולא יאכלו שם אלא מה שימצאו במדבר שרשים מלוחים, אז ישונו שם כולם בתשובה:

ומי שלא יסבול ויאמר נתנה ראש, ילך אל האומות ויכלה עמהם, והשאר יצטרפו בצער ההוא כל א' כפי שיעור עוונו, והצדיק יתברך השורש המלוח במעיו כמון, ויחזק באלהיו, והבינוני ישוב, והרשע נדחה או ישוב ויצטער, ואין כח ביד מרע"ה אלא לבכות עמהם, ותרבה הבכייה והתשובה שם, ומיד יקומו מתי מדבר, ותצמח גאולה, ותקום שכינה מעפרה, שתחלת נפילתה היתה מעת שמתו דור המדבר, ויהיה דור יובל דור גאולה וחירות, ומיד יבואו גאולים לירושלים הבנייה ובית המקדש הבנוי, ותבא עמהם שכינה ותשרה במקדש, ויבאו דגלים כימי צאתם ממצרים, ואז יאחז הקדוש ברוך הוא בכנפות הארץ וינערו רשעים ממנה, ועכ"ז אין להם כי אם גוייתם, ואח"כ יעשרו עושר גדול מביזת גוג מגוג שימצאו, ועכ"ז אין להם שמחה אלא בי"י, כדכתיב זה היום עשה י"י נגילה ונשמחה בו, אכ"ר. וזמש"ל:

מעין ה - נהר לח - לבאר סוד הגאולה, וסוד בעתה אחישנה

הענין שהגאולה תהיה בעזה"י בסוד שמאל דוחה, דהיינו מאריכין בגלות עוד ו' חדשים, מתשרי שמאל דוחה עד ניסן, וימין מקרבת, כי בו' חדשים אלו יהיו בעוני ובצרה וצרוף כנ"ל, עד שישונו כולם ויהיו כל ישראל זוכים לגאולה, על ידי היסורים והצרות והעוני, לעת בוקר, כאמור והשארתי בכם עם עני ודל וחסו בשם י"י, והתועלת המגיע בזה הוא כי אם יגאלו בסוד הגבורה ימעטו ח"ו, כי מצד הדין יהיה כליה בשוואיהן של ישראל, ואותם הנשארים יהיו בכבוד גדול, ואין זה הכוונה אלא שישונו ויזכו כולם, כי אם יתמעטו ח"ו יתמעטו סוד עליון שהם רוב ישראל, וברוב עם הדרת מלך, שהוא סוד גלגול הנשמות ס' רבוא, ויעמוד העולם עד מלאת עד הגאולה ולא יפחתו משיעורם, ואם ח"ו יתמעטו וישאר א' מעיר ושנים ממשפחה ימעט כבוד גבוה, שאין לך עולם פחות מס' רבוא, ויתמעטו המקורות אם יתמעטו הנשמות, ויצטרכו גלגולים, אמנם אם יצטרפו בחיים ימעט צורך גלגול, ויזכו כולם וירבה כבוד שמים וירבה מקורות השפע. וזמש"ל.

שנוכה להנצל ושכל עם ישראל יעשה תשובה. ולזכות לגאולה שלמה בקרוב

בזהר פרשת שמות (דף ט): רבי שמעון הרים ידיו, ובכה ואמר, **אוי למי שיזדמן באותו זמן, ואשרי חלקו של מי שיזדמן באותו זמן. אוי למי שיזדמן באותו זמן - משום שכשביא הקדוש ברוך הוא לפקד את האילה, יסתכל מי הם אותם שעמדו עמה, בכל אותם שנמצאים עמה, בכל מעשי כל אחד ואחד, ולא ימצא צדיק, שכתוב (ישעיה סג) ואביט ואין עוזר. וכמה צרות על צרות לישראל. אשרי מי שיזדמן וימצא באותו הזמן - משום שאותו שעמד באותו זמן באמונה, יזכה לאותו אור של שמחת המלך, ועל אותו זמן כתוב (זכריה ג) וצרפתיים כצריך את הפסך ויבחינתים כבחן את הזהב וגו'.**

באותו זמן יתעורר מלך המשיח לצאת מתוך גן עדן מאותו מקום שנקרא ק"ן צפ"ר, ויתעורר בארץ הגליל. ואותו יום שיצא לשם, יתרגז כל העולם

לאחר שאותן צרות יתעוררו על ישראל, וכל העמים ומלכיהם יתגעצו פאחד עליהם, ומעוררים כמה גזרות רעות, וכלם עולים בעצה אחת עליהם, ויבאו צרה על צרה, אחרונות משפחות את הראשונות, אז יתראה עמוד אש אחד עומד מלמעלה למטה ארבעים יום, וכל עמי הארץ רואים אותו. **באותו זמן יתעורר מלך המשיח לצאת מתוך גן עדן מאותו מקום שנקרא ק"ן צפ"ר, ויתעורר בארץ הגליל. ואותו יום שיצא לשם, יתרגז כל העולם,** וכל בני העולם מתחבאים בתוך מערות וסלעים שלא יחשבו להנצל, ועל אותו זמן כתוב (ישעיה ב) **ויבאו במערות צרים ובמחלות עפר מפני פחד ה' ומהדר גאווו בקומו לערץ הארץ. מפני פחד ה' - זהו אותו רגז של כל העולם. ומהדר גאווו - זה משיח. בקומו לערץ הארץ - לפשיקום ויתגלה בארץ הגליל, משום שהוא מקום ראשון שנתקרב בארץ הקדושה, ולכן יתגלה שם ראשון לכל מקום, ומשם יעורר קרבות לכל העולם. אחר ארבעים יום שעמוד יעמוד מארץ לשמים לעיני כל העולם ויתגלה המשיח, יקום מצד מזרח כוכב אחד לווהט בכל הגונים, ושבעה כוכבים אחרים שסובבים אותו הפוכב, ויערכו בו קרב בכל הצדדים שלש פעמים ביום, עד שבעים יום, וכל בני העולם רואים.**

ויערכו קרב לעיני כל העולם, ויגנו המשיח עד שנים עשר חדשים

ואותו כוכב יערף בהם קרב בלפיד אש לוהטים ונוצצים לכל עבר, ומכה בהם עד שבולע אותם בכל ערב וערב, וביום מוציא אותם. **ויערכו קרב לעיני כל העולם, וכן בכל יום עד שבעים יום. לאחר שבעים יום יגנו אותו כוכב, ויגנו המשיח עד שנים עשר חדשים, ויחזיר אותו עמוד אש כמו מקדם, ובו יגנו המשיח, ואותו עמוד לא יתראה. לאחר שנים עשר חדש יעלו את המשיח באותו העמוד לתוך הרקיע, ושם יקבל חזק ועטרות מלכות. וכשירד, יתראה אותו עמוד אש כמו מקדם לעיני כל העולם, ואחר כך יתגלה המשיח, ויתפנסו אליו עמים רבים, ויעורר קרבות בכל העולם. ובאותו זמן יעורר הקדוש ברוך הוא את גבורתו לכל עמי העולם, ומלך המשיח יודע בכל העולם, וכל מלכי העולם יתעוררו להתחבר לערף בו קרב. וכמה [עמים] מפרצי היהודים יתהפכו לחזר אליהם, ויבאו עמקה לערף קרב על מלך המשיח, ואז יחשף כל העולם חמשה עשר יום, ורבים מעם ישראל ימותו באותו חשף. ועל זה כתוב (ישעיה ס) **כי הגה החשף יכסה ארץ ויערפל לאמים.****

פרק ח'

בזמן שיתעורר מלך המשיח, כמה אותות ונסים אחרים יתעוררו בעולם

בזוהר פרשת שמות (דף ת):

פתח ואמר, (דברים כב) **פי יקרא קן צפור לפניך בדרך בכל עץ או על הארץ אפרחים או ביצים והאם רבצת וגו', שלח תשלח את האם וגו'. פסוק זה בארנו אותו, והוא אחד ממצוות**

התורה הגנוזות, ולנו יש בו סודות תורה גנוזים, שבילים ודרכים ידועות לחברים באותם שלשים ושנים נתיבות התורה. אמר רבי שמעון לרבי אלעזר בנו, אלעזר, בזמן שיתעורר מלך המשיח, כמה אותות ונסים אחרים יתעוררו בעולם. בא ראה, בגן עדן שלמטה יש מקום אחד גנוז ושמור שלא נודע, והוא מרקם בכמה גוונים, ובו גנוזים אלף היכלות של כסופים, ואין מי שיכנס בהם פרט למשיח, שהוא עומד תמיד בגן עדן. וכל הגן מקף במרפבות רבות של צדיקים, ומשיח עומד עליהם ועל כמה חילות ומחנות של נשמות צדיקים שם, ובראשי חדשים וחגים ושבתות נכנס משיח לאותו מקום להשתעשע בכל אותם היכלות. לפני ולפנים מכל אותם היכלות יש מקום אחר טמיר וגנוז שלא נודע כלל, ונקרא עדן, ואין מי שיכול לדעת אותו, ומשיח גנוז בחוץ סביב אותו מקום, עד שנתגלה לו מקום אחד שנקרא קן צפור, והוא מקום שמכריזה עליו אותה צפור שמתעוררת בגן עדן בכל יום.

ומשיביע אותם הקדוש ברוך הוא להעביר מלכות הרשעה מן העולם על ידי המשיח ולנקם את נקמות ישראל

ובאותו מקום רקומים דיוקנאות של כל שאר העמים שהתפנסו על ישראל להרע להם. נכנס לאותו מקום, מרים עיניו וראה את האבות שנכנסים לתרפן בית האלהים, עד שרואה את רחל שדמעוניה בפניה, והקדוש ברוך הוא מנחם אותה, ולא מסכימה לקבל תנחומים, כמו שנקרא (ירמיה לא) מאנה להנחם על בניה. אז משיח מרים קולו ובוכה, ומזדעזע כל גן העדן, וכל אותם צדיקים ששם גועים ובוכים עמו. גועה ובוכה פעם שניה, ומזדעזע אותו רקיע שעל גבי הגן, אלף וחמש מאות רבוא מחנות עליונים, עד שפוגיע לתוף הפסא העליון, ואז הקדוש ברוך הוא רומז לאותה צפור, ונכנסת לאותו קן שלה ויושבת אצל המשיח, וקורא מה שקורא, ומתעורר מה שמתעורר. עד שמתוף הפסא הקדוש נקרא שלש פעמים אותו קן צפור, והמשיח, וכלם עולים למעלה, ומשיביע אותם הקדוש ברוך הוא להעביר מלכות הרשעה מן העולם על ידי המשיח ולנקם את נקמות ישראל, וכל אותן טובות שעתיד הקדוש ברוך הוא לעשות לעמו. ושב אותו קן צפור והמשיח למקומו, ושב המשיח ונגזו לתוף אותו מקום כמו מקדם.

אחר שנים עשר ימים נוספים יזדעזעו כל בני העולם, ויחשף השמש בחצות היום, כמו שחשף ביום שחרב בית המקדש

ובזמן שיתעורר הקדוש ברוך הוא לתקן את העולמות ומאירות אותיות שמו בשלמות, יו"ד בה"א [לתקן] וא"ו בה"א, להיות הכל בשלמות אחת, אז יתעורר פוכב אחד מפחיד באמצע הרקיע כגון ארגמן, לזה ונוצץ ביום לעיני כל העולם. ותקום שלהבת אש אחת מצד צפון, תוף הרקיע, ותקום זה כנגד זה ארבעים יום, ויבהלו כל בני העולם. לסוף ארבעים יום יערכו קרב הפוכב והשלהבת לעיני הכל, ותתפשט אותה שלהבת בשרפת אש מצד הצפון, תוף הרקיע, ויחשב לבלע אותו פוכב, וכמה שליטים ומלכים ואמות ועמים יתבהלו מזה. אז יסתלק אותו פוכב לצד דרום וישלט על אותה שלהבת, ואותה שלהבת תבלע מעט

מעט בְּרָקִיעַ מִלִּפְנֵי אוֹתוֹ כּוֹכֵב, עַד שְׁלֹא תִרְאֶה כָּלֵל. אַז אוֹתוֹ כּוֹכֵב יַעֲשֶׂה דְרָכִים בְּרָקִיעַ בְּשָׁנִים עֶשֶׂר תַּחוּמִּים, וְעוֹמְדִים אוֹתָם אִוֹרוֹת בְּרָקִיעַ שָׁנִים עֶשֶׂר יָמִים נּוֹסְפִים. אַחַר שָׁנִים עֶשֶׂר יָמִים נּוֹסְפִים יִזְדַּעְזְעוּ כָּל בְּנֵי הָעוֹלָם, וְיַחֲשֹׁף הַשָּׁמַשׁ בַּחֲצוֹת הַיּוֹם, כְּמוֹ שֶׁנֶּחֱשַׁף בַּיּוֹם שֶׁחָרַב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, עַד שְׁלֹא יֵרְאוּ שָׁמַיִם וָאָרֶץ. וַיִּתְעוֹרֵר קוֹל אֶחָד בְּרַעְמֵים וּבְרָקִים, וַתִּתְחַלֵּחַל הָאָרֶץ מֵאוֹתוֹ קוֹל, וְכַמָּה חִילוֹת וּמַחֲנוֹת יִמּוֹתוֹ מִפְּנֵי.

אֲשֶׁרִי מִי שִׁיְהִיָּה שָׁם וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁלֹא יְהִיָּה שָׁם, וְכָל הָעוֹלָם יְהִיָּה בְּעֶרְבוּבָיָה גְדוֹלָה. לְסוֹף שָׁנִים עֶשֶׂר חֲדָשִׁים יָקוּם שֶׁבֶט מִיִּשְׂרָאֵל, זֶה מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ שִׁיְתְּעוֹרֵר תּוֹף גַּן הָעֵדֶן

בוזרה פרשת שמות (דף ח):

וְאוֹתוֹ יוֹם תִּתְעוֹרֵר בְּעִיר רֹמִי רַבְתִּי שְׁלֵהֶבֶת אֵשׁ אַחַת, בְּאוֹתוֹ קוֹל שִׁיְתְּעוֹרֵר בְּכָל הָעוֹלָם, וַיִּשְׂרַף כַּמָּה מַגְדָּלִים וְכַמָּה הֵיכָלוֹת, וְכַמָּה מַגְדָּלִים יִפְּלוּ, וְכַמָּה גְדוֹלִים וְשָׂרִים יִפְּלוּ בְּאוֹתוֹ יוֹם, וְכֵלָם יִתְפָּסוּ עָלֶיהָ לְרַע, וְכָל בְּנֵי הָעוֹלָם לֹא יִכְּלוּ (חֲשַׁבּוּ) לְהִצָּל. מֵאוֹתוֹ יוֹם וְעַד שָׁנִים עֶשֶׂר חֲדָשִׁים יִתְעַצְּעוּ כָּל הַמַּלְכִּים וַיִּגְזְרוּ כַּמָּה גְזָרוֹת וְכַמָּה שְׁמֵדוֹת עַל יִשְׂרָאֵל, וַיִּצְלִיחוּ בָהֶם, כְּמוֹ שֶׁנִּתְבָּאֵר אֲשֶׁרִי מִי שִׁיְהִיָּה שָׁם וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁלֹא יְהִיָּה שָׁם, וְכָל הָעוֹלָם יְהִיָּה בְּעֶרְבוּבָיָה גְדוֹלָה. לְסוֹף שָׁנִים עֶשֶׂר חֲדָשִׁים יָקוּם שֶׁבֶט מִיִּשְׂרָאֵל, זֶה מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ שִׁיְתְּעוֹרֵר תּוֹף גַּן הָעֵדֶן, וְכָל אוֹתָם הַצְּדִיקִים יַעֲטְרוּ אוֹתוֹ שָׁם, וַיִּחַגְרוּ לוֹ כְּלֵי זָן בְּאוֹתֵיזוֹת רְשׁוּמוֹת שֶׁל כְּלִים שֶׁל הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ. וְקוֹל יִתְפּוֹצֵץ בְּעַנְפֵי עֲצֵי הַגֵּן, קוֹרֵא בְּחֵיל וְאוֹמֵר: הַתְּעוֹרְרוּ קְדוּשִׁים עֲלֵיוֹנִים, קוּמוּ מִלִּפְנֵי הַמְּשִׁיחַ, הֲרִי זְמַן שֶׁתִּתְחַבֵּר אִשָּׁה בְּבַעֲלָהּ, וּבַעֲלָהּ רוּצָה לְגִנָּם לֵה נְקֻמוֹת בְּעוֹלָם וְלַהֲקִימָהּ, וּלְנַעַר אוֹתָהּ מִן הָעֵפֶר. אַז יָקוּמוּ כָּלֵם וַיִּחַגְרוּ אוֹתוֹ כְּמוֹ מַקְדָּם בְּכָלֵי זֵינוֹ. אֲבָרְהָם מִיַּמִּינוֹ, יִצְחָק מִשְׁמָאלוֹ, יַעֲקֹב לְפָנָיו. מִשָּׁה רוּעָה הַנְּאָמָן עַל כָּל אֵלוֹ הַצְּדִיקִים הוֹלֵךְ וְרוֹקֵד בְּתוֹף גַּן הָעֵדֶן.

כִּינּוּ שֶׁנִּתְקַן מְשִׁיחַ עַל יְדֵי צְדִיקֵי גַן הָעֵדֶן, יִכַּסּ לְאוֹתוֹ מִקוּם שֶׁנִּקְרָא ק"ן צְפו"ר כְּמוֹ מַקְדָּם, וְרוּאֵה שָׁם אוֹתוֹ דִּיקוֹן שֶׁל חֲרָבַן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, וְכָל הַצְּדִיקִים שֶׁנֶּהְרְגוּ בוֹ, וְאֵז נוֹטֵל מִשָּׁם (עֲשֶׂרָה) לְבוּשִׁים, וְהֵם (נִקְרָאִים) עֲשֶׂרָה לְבוּשֵׁי קְנָאָה, וַיִּגְזֵז שָׁם אֲרַבְעֵים יוֹם שְׁלֹא יִתְגַּלֶּה כָּלֵל. לְסוֹף אֲרַבְעֵים יוֹם קוֹל אֶחָד יִתְעוֹרֵר, וַיִּקְרָא מִתּוֹף הַכֶּסֶף הָעֲלִיוֹן, אוֹתוֹ ק"ן צְפו"ר בְּמֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ שֶׁנִּגְזַר בוֹ, וְאֵז מַעֲלִים אוֹתוֹ לְמַעֲלָה, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא רוּאֵה אֶת מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ מִתְּלַבֵּשׁ בְּלְבוּשׁ נְקָמָה וְחִגּוּר כְּלֵי קָרֵב, נוֹטֵל אוֹתוֹ וּמְנַשֵּׁק אוֹתוֹ עַל רֹאשׁוֹ. אַז מִזְדַּעְזְעִים שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְתִשְׁעִים רְקִיעִים, וְרוּמוֹ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְרָקִיעַ אֶחָד מֵאוֹתָם שֶׁהֵיוּ גִּזְזוּיִם מִשְׁשֵׁת יָמֵי בְּרֵאשִׁית, וּמוֹצִיא מֵהֵיכָל אֶחָד שֶׁבְּאוֹתוֹ רְקִיעַ כֶּתֶר חֲקוֹק אֶחָד, מְחַקֵּק בְּשֵׁמוֹת הַקְּדוּשִׁים. בְּאוֹתָהּ עֲטָרָה הַתְּעַטֵּר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּשֶׁעֲבָרוּ יִשְׂרָאֵל אֶת הַיָּם, לְטַל נְקֻמוֹת מִכָּל מַרְכָּבוֹת פְּרַעַה וּפְרָשָׁיו, וּמַעֲטֵר אֶת מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ בָּהּ. כִּינּוּ שֶׁהַתְּעַטֵּר וְהַתְּתַקֵּן בְּכָל הַתְּקוּנִים הַלָּלוּ, נוֹטֵל אוֹתוֹ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וּמְנַשֵּׁק אוֹתוֹ כְּמוֹ מַקְדָּם. מִי רָאֵה מַרְכָּבוֹת קְדוּשׁוֹת וּמַחֲנוֹת עֲלִיוֹנִים שְׁסוּבְבִים אוֹתוֹ וְנוֹתְנִים לוֹ מַתָּנוֹת וּמוֹתְרוֹת רְבוֹת, וַיִּתְעַטֵּר מִכָּלֵם. וְכִנְסָה לְשֵׁם לְהֵיכָל אֶחָד, וְרוּאֵה כָּל אוֹתָם מְלֹאכִים עֲלִיוֹנִים שֶׁנִּקְרָאִים אֲבָלֵי צִיּוֹן, אוֹתָם שֶׁכּוּ עַל חֲרָבַן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, וּבּוֹכִים תְּמִיד, וְהֵם נוֹתְנִים לוֹ לְבוּשׁ אָדָם אֶחָד לְעֲשׂוֹת נְקֻמוֹת. אַז

הקדוש ברוך הוא גונז אותו באותו קן צפור, ומתכסה שם שלשים יום. לאחר שלשים יום, באותו קן צפור, נרד מעטר בכל אותם תקונים ממעלה וממטה, כמה מחנות קדושים סביבו, ויראו כל העולם אור אחד תלוי מהרקיע לארץ, ויעמד שבעה ימים, וכל בני העולם יתמהו ויבהלו, ולא ידעו כלל, פרט לאותם חכמים שיודעים בסודות הללו, אשרי חלקם. וכל אותם שבעה ימים יתצב (יתעטר) בארץ באותו ק"ן צפור. באיזה מקום? בדרך, אז קבורת רחל שעומדת בפרשת דרכים. ויבשר לה וינחם אותה, ואז תקבל תנחומים, ותקום ותנשק אותו. אחר כך יקום אותו אור מאותו מקום, ושורה ביריחו עיר האילנות. בכל עץ - זה יריחו. אז על הארץ - זו ירושלים. ויהיה גנוז באותו אור של ק"ן צפור שנים עשר חדש.

אז יראו כל העולם שהרי התגלה מלך המשיח בארץ הגליל

בזוהר פרשת שמות (דף ט):

אחר שנים עשר חדש יצדקף אותו אור בין שמים וארץ, וישנה בארץ הגליל, ששם היתה ראשית גלות ישראל, ושם יתגלה מאותו אור של קן צפור, וישב למקומו. ואותו יום יתדעזע כל הארץ כמו מקדם מסוף השמים עד סוף השמים, ואז יראו [ידעו] כל העולם שהרי התגלה מלך המשיח בארץ הגליל. ויתפנסו אליו כל אלו שעוסקים בתורה, והם מעטים בעולם. ובזכות תינוקות של בית רבן יתחזק כחו להתגבר, וסוד זה אפרחיים. ואם לא ימצאו אלו, הרי תינוקות שיושבים בתקף אמן ויונקים, כמו שנאמר (ישעיה כח) גמולי מחלב עתיקי משדדים. והינו או ביצים, שבשביל אלה שורה שכניה עם ישראל בגלות. שהרי מעטים החכמים שימצאו באותו זמן, והינו (דברים כב) והאם רבצת על האפרחים או על הביצים, לא תקח האם על הבנים, [שהרי בו לא עומד הדבר להוציא מן הגלות אלא במלך העליון, שכיון שהם ילדים ותינוקות, נותנים תקף למלך המשיח, אז האמא העליונה, שהיא רובצת עליהם, מתעוררת לגבי בעלה] ויתעכב [כך] עד שנים עשר חדשים אחרים. אחר כך יבא בעלה ויקים אותה מהעפר, כמו שנאמר (עמוס ט) אקים את ספת דויד הנפלת.

אשרי מי שיזכה לאותו דור. אשריו בעולם הזה ואשריו בעולם הבא

באותו יום מלך המשיח יתחיל ויכנס הגלות מסוף העולם ועד סוף העולם, כמו שנאמר (דברים ל) אם יהיה נדחך בקצה השמים וגו'. מאותו יום כל האותות והנסים והגבורות שעשה הקדוש ברוך הוא במצרים, יעשה אותם לישראל, כמו שנאמר (מיכה ז) כימי צאתך מארץ מצרים ארצנו נפלאות. אמר רבי שמעון, אלעזר בני, כל הדברים הללו תמצא בסוד של שלשים ושנים שבילים של השם הקדוש, ועד שהנסים הללו לא יתעוררו בעולם, לא ישתלם סוד השם הקדוש ולא תתעורר לאהבה, כמו שנאמר (שיר ב) השבעתי אתכם בנות ירושלים בצבאות. בצבאות - זה מלך המשיח (המשיח) שנקרא צבאות. או באילות השדה - שאר החילות והמחנות שלמטה. אם תעירו ואם תעוררו את האהבה - זה ימין של הקדוש ברוך הוא שנקרא אהבה. עד שתחפץ - אותה ששוכבת לעפר, ויהיה רצון המלך בה. אשרי מי שיזכה לאותו דור. אשריו בעולם הזה ואשריו בעולם הבא.

פרק ט'

מכתבים שהתקבלו במערכת ותגובות שנתנו על המוות הקליני

א. לכוז האצמו"ר שלי"א

מה שראה נתן - המיליונים שימותו- הם כנראה הערב רב!!!

כי כל יהודי אמיתי יצל בסוף!!!

כמו שהוא אמר - ששם מי שיצק לה' ברצף האחרון - הוא יצל!!!

והצדיקים אמרו כי יהודי אמיתי יצל, לא תלך שום נשמה יהודית לאיבוד!!!

האריז"ל והדברי חיים - טוב הדור מהערב רב!!!!

אל רק הערב רב ימות!!!

ב. לכוז האצמו"ר מהאלמין שלי"א

הנער בן 15 - בן י"ה. הצוהר אומר - בינה = בן י"ה. ובינה היא תשובה כידוע. אל הנער בן 15 שרק לעשרות אלפי בעל תשובה!!!

ראיתי בתשובות אסטרטון עשרות אנשים שמבקשים שחזים לחזור בתשובה!!! ושם הרבה אלו שכתבו שהם התחזקו מזה!!!

בדקתי ומצאתי שיש כבר מיליון צפיות!!!

עם ישראל - עם קדוש! וחזרה לחזור בתשובה!!!

ובסוף כל יהודי אמיתי יחזור בתשובה, והערב רב ימות!!!

ולא ידח ממנו נדח.

הערב רב שם ברצף האחרון - לא יעשו תשובה, וינסו להתחבאות - אבל לא יעזבו להם מאומה - הם ימותו בסוף!!! (ש"ל פי מה שאמר הנער).

ומי שישבו ויצעק לה' (שם ברצף האחרון) - יצל!!! (בכ אלמין).

והיה כל אשר יקרא בשם ה' יחל, כי בהר ציון ובירושלים תהיה פליטה, ובהר ציון אשר ה' קורא!!! (יש"ל ע).

מצבות צדוק: כל אשר יקרא בשם ה' יחל. ר"ל הקוראים בשם ה' הוא יחל מן הצרה הבאה על העכו"ם: כי בהר ציון. ר"ל כי הפליטה תהיה בהר ציון לבד כמו שהבטיח ה' ושם שם לא אבאם כי רק התשואים המבורחים שבהם אשר כל א' מהם קורא אל ה' וצופק אליו ומשיח בו בטחון:

פרק י'

תגובות שנתנו לסרט מוות קליני של נתן

א. וואו זה אמתני!!! העולם נאמרי!!! כולנו חייבים לחזור בתשובה!!! (מיכאל)

זהו אני חוזר בתשובה!!! אני מתחיל לשמור שבת!!!

ב. איך מתחילים לעשות תשובה, מאיפה להתחיל??? (צחק)

ה. ממש מפהיזי!!! על כל עבירה נותנים דין וחשבון. זהו אני לא עושה עבירות יותר!!! (שמריהו)

ו. תודה רבה! יש לכם הרבה זכויות לחיפוק של כולם (יהודה)

ז. אשפיע אתם מצבים את עם ישראל להבין כמה חשוב לחזור בתשובה! בהקשה תפצו את הסרט הזה של הנער שערב מוות קליני וחזר. הוואי וזה יגיע לכל העולם ויעזור רבים בהתאמת חייבים לעזור את כל עם ישראל כולו ולהתפלא ולצעוק לה' שיבא את כל השינויים הרעים מולנו, שיהפוך את כל העוונות לזכויות שישמרו עלינו. שנצבד לעשות תשובה שלימה ושתבוא השאלה ברחמים רבים והששן ובשמחה.

אם כולנו נתפחד מידי ונעשה תשובה מכל הלב הכל יהיה הרבה יותר טוב לכולנו.. גם כל מי שקורא פה באתר שיתפלל לעזור את עם ישראל בהקשה. כולנו צריכים להאמין ולהתעורר ולהשתפל לעזור אחרים כדי שכל עם ישראל כולו יצבד שהשאלה תבוא לנו בלב וברחמים כמה שיותר..

צריך לתלות פוסטרים ענקיים באוקמות ציבוריים, להסתובב עם לחקאים, לחלק דיסקים ועלונים לצבוי הרבים, ובזמנה בדיוק כמו שהצדיק הקדוש רבי אהרן זיחק עושה, אמנו יראו וכן יעשו, אפשר לכולם לכל היהודים שהגיע זמן השאלה וחייבים כולנו להתאחד באהבת חנין ולעשות תשובה בחזק!!! לעסוק בתורה ובאמיתות חסדים. (אנונימי).

ח. נכון!!! חייבים לעזור את כולם!!!

להסתובב עם לחקאים וכו' !!!

אין זמן!!!

ובאחיזה להתחבק בקדושה ובטהרה, (שמירת הענינים והאחשה והביטח) ובצניעות!!! (הבאל).

ט. אם יש אפשרות להוציא את הסרט הזה בדיוק צדו אותי קשר באייל אני מעונינת להפץ אותו. תודה! (אורי).

י. התחבקתי!!! הוואי שה' ישמור את כל היהודים!!! אני מתחבת על המשפחה שלי!!! (רחמי).

יא. מאד מחבק, עזר אותי לתשובה!! השאלה קרובה כל כך! תתנונו עם ישראל, תתנונו!!! (אציק).

יב. אוי וואו! מה שהוא אמר על ההשג! גם מה שכתב "כשר" זה ארץ, אז כבר אי אפשר לאכול שום בשר!!! (מ. ע.).

פרק יא'

שאלה: האם דברי הנער אמיתיים או נראים קצת לא לענין, כי שמעתי שמדבר ומחליף ימין ושמאל ומזה רואים שאינו שפוי בדעתו?

תשובה: וכפי המקובל בידינו שהימין הוא החיובי והשמאל הוא השלילי, אבל הילד אמר את האמת מזוית הראייה שלו ששמאל שלו היה החיובי כי הוא הימין של בית הדין שממולו וזו דוגמא גם להוכחה שלא הוכן מראש וגם לדבריו האחרים שזוית ראייתו אינה מדוייקת. ושמותוך שפע הדברים שראה עורבבו דברים והושמט ממנו סדרם וכיצד יתגלה המשיח.

הסכמות הרבנים שליט"א

תגובת הרב המקובל רבי יוסף שני שליט"א
נכד החכם מנחם מנשה בעל אהבת חיים זיע"א

"דברי הנער נראים כנים ואמיתיים ולא מבויימים כמו שטוענים המשמיצים"

נשאלתי לחוות דעתי בענין הדברים שנאמרו בבית הכנסת בירושלים בחול המועד סוכות על ידי רב שאני לא מכיר ונער בן 15 שעבר מות קליני וסיפר על ב"ד של מעלה ועל העתיד הקרוב בנושא הגאולה. לאחר עיון, דברי הנער נראים כנים ואמיתיים ולא מבויימים כמו שטוענים המשמיצים אבל יש להבין שמדובר בנער בן 15 שמספר את הדברים מזוית ראייתו וללא ידיעה והכנה מוקדמת וכמי שמכיר את נושא הראיה הרוחנית מקרוב אני משוכנע שספורו של הנער אינו מכיל אפילו עשרה אחוז ממה שראה ואין הדברים סדורים בפיו כהווייתם אלא קטעים קטנים ומעורבים מתמונה גדולה ומורכבת. אפילו מבוגר ובקי בדבר לא יצליח לבטא את הדברים על בוריים וכל שכן נער צעיר שהכל נחת עליו באופן מפתיע. דוגמא לכך שדבריו כנים וללא הכנה מוקדמת ושזוית ראיית הנער אינה שלמה ומדוייקת אפשר להביא מכך שבתאורו על בית דין של מעלה ציין שהצד הטוב היה בשמאל והצד הרע בימין כשהאמת היא להיפך בכל תיאורי המתים הקליניים האחרים.

"אין לי ספק שההשגחה זימנה את הדברים כדי שעם ישראל ישמע ויתעורר
ויתכונן לגאולה"

וכפי המקובל בידינו שהימין הוא החיובי והשמאל הוא השלילי, אבל הילד אמר את האמת מזוית הראייה שלו ששמאל שלו היה החיובי כי הוא הימין של בית הדין שממולו וזו דוגמא גם להוכחה שלא הוכן מראש וגם לדבריו האחרים שזוית ראייתו אינה מדוייקת. ושמותוך שפע הדברים שראה עורבבו דברים והושמט ממנו סדרם וכיצד יתגלה המשיח. אין לי ספק שההשגחה זימנה את הדברים כדי שעם ישראל ישמע ויתעורר ויתכונן לגאולה. עד כאן

ובשיעור אחר - הגיב לרבנים שאומרים שזה שטויות ואסור להפחיד את העם, ואף אחד לא ימות וכו' כי מספיק שהעם בפחד זה כבר זכות, ועם ישראל הוא העם הכי צדיק בעולם וכו' וענה תשובות לרבנים האלה. ואמר שהפחד לא יציל אותנו מהאסונות רק צריכים הכל לעשות תשובה!!!

הגאון הצדיק הרב דב קוק שליט"א אישר את הפצת הסרט ובו עדות ממוות קליני של הנער נתן על עניין גוג ומגוג, ואמר שזה טוב ומצווה להפיצו (בחגוי הסלע). וכן הגאון רבי יעקב אדלשטיין שליט"א וכן רבי יוסף מזרחי שליט"א.

ספר

כִּי לֹא יִדַּח מִפְּנֵי נִדְחָה

דברי הנער בן 15 שעבר מוות קליני ומה שראה בעולם העליון

חלק ה'

וְחָשַׁב מַחְשְׁבוֹת
לְבַלְתִּי יִדַּח
מִפְּנֵי נִדְחָה

שמואל ב' פרק יד פסוק יד

יוצא לאור עולם

על ידי מפעל הזוהר העולמי בת ים

0527-651911

מפעל
הזוהר
העולמי

רבי שלום יהודה גראס שליט"א
האדמו"ר מהאלמין
חיבר למעלה מאלף ספרים
על כל מקצועות התורה

סניף בת ים
רחוב בר יהודה 50
בת ים יצ"ו ארץ ישראל
טל: 0527651911

לקבלת ספרי זוהר

ירושלים בית שמש בני ברק

אצל החפא קיחפרקטר
ד"ר איתמר ברים ירושלים:

054-8441423

מפעל הזוהר העולמי

050-4116923 / 0527651911

050-4134669 / 050-4133475

**על ידי עיון עמוק בסודות התורה יכולים לפקוד עקרות
ולרפאות חולאת חזק.**
(ספר המדות אות סוד, למוהר"ן זי"ע)

מי לה' אלי! - משה רבנו שואל ומבקש למי יש את הזכות לקרב את עם ישראל לאבינו שבשמים? כל המשתתף בהדפסת ספרים הקדושים ספרי הערב רב והמסתעף 5 חלקים, תורת הזוהר י"ח חלקים דהיינו כל הזוהר הקדוש בלשון הקודש באותיות גדולות, בהפצתם ברבים לאלף בתי מדרשיות ויותר, להצלת עם ישראל, יזכו לכל הברכות והבטחות שכתב הרשב"י בזוה"ק בפרשת תרומה (דף קכ"ח). האם יש מחשב שיוכל לחשבן את הזכות הגדולה שיכולים לזכות בכסף קטן? התורם משלם ישר לדפוס!!!

לפרטים: 0527-651911

ha-zohar.info-ha-zohar.com-ha-zohar.net-allzohar.com-
dafzoharyomi.com-dailyzohar.com-unityzohar.com-israel613.com

מפתחות

פרק א'

המשך סיפור המוות קליני והוספה על המוות קליני מההרצאה של הנער נתן
1 שמואל

6 פרק ב'

פרק ג'

15 קונטרס הצלת נפשות חלק ב'

15 כל המקיים נפש אחת מישראל מעלה עליו הכתוב כאילו קיים עולם מלא

פרק ד'

24 מכתבים לכ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א

24 מכתב א - הוכחות שהסיפור אמיתי

פרק ה'

28 עוד תגובות למוות קליני

פרק ו

29 מכתבים למערכת

פרק ז'

31 "הפסקתי לאכול בשר"

37 פרק ח'

51 "אגרות קודש" עמוד קמב: עבודת ה' - פנימיות התורה לעומקה

52 "אגרות קודש" בעמוד קמד להנ"ל: קירוב הגאולה

52 זוהר - מרומם את הנפש

52 "אגרות קודש" עמוד קמג: תורת החסידות - הכרח הלימוד

53 בְּסִפְרָא דְּאִי פְּקוּן מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי

הוספות לספר "כי לא ידח ממנו נדח" על המוות קליני

פרק א'

המשך סיפור המוות קליני והוספה על המוות קליני מההרצאה של הנער נתן שמואל
שאלה: למה האדמו"ר באמת לא מאמין לרופאים? הרי האדמו"ר לא רופא, והרופא למד
הרבה שנים כדי ללמוד רפואה, ואם לא נסמוך ונאמין לרופאים... איך תהיה לנו רפואה?
מה לא בסדר ברופאים?

תשובה:

א. הגמרא במסכת קידושין (דף פב, ב; וכן הוא בירושלמי קידושין פ"ד משנה יא): "רבי יהודה אומר
משמו וכו', טוב שברופאים, לגיהנם". ופירש רש"י, רבי יהודה אומר משמו - של אבא
גוריא... טוב שברופאים לגיהנם. אינו ירא מן החולי ומאכלו מאכל בריאים ואינו משבר לבו
למקום ופעמים שהורג נפשות ויש בידו לרפאות העני ואינו מרפא.

ב. בשיחות הר"ן - אות נ', וז"ל: "מענין דוקטורים ורפואות הרבה לדבר עמנו מאד והיה מגנה מאד מאד ענין רפואות
מגנה מענין דוקטורים ורפואות הרבה לדבר עמנו מאד והיה מגנה מאד מאד ענין רפואות
ודוקטורים ומזהיר מאד מאד לכל מי שרוצה לחוס על חייו ועל חיי זרעו ובני ביתו
שיתרחק עצמו מאד בתכלית הרחוק מלעסוק חס ושלום ברפואות ודוקטורים. ואפלו מי
שיש לו חולה בתוך ביתו ואפלו אם החולאת חזק חס ושלום רחמנא לצלן אף על פי כן
ישליך על ה' יהבו וישען באלקיו לבד ואל יעסק ברפואות ודוקטורים כלל, אפילו במקום
שיש דוקטורים מופלגים, אף על פי כן, אל יסמך עליהם ואל ימסור חייו בידם כי הם
קרובים למיתה יותר מחיים רחמנא לצלן. כי אפילו מי שהוא דוקטור גדול אי אפשר לו
לכון החולאת והרפואה השייכת לו לפי מזגו וטבעו וכפי החולאת שלו וכפי העת והזמן.
כי יש בזה כמה וכמה שנויים שצריך הדוקטור לכון בהם מאד וקשה לו מאד שיכון ולא
יטעה בכל הפרטים כאשר הם בעצמם מודים בזה. ובקל בקל יוכל לקלקל לו הרבה שלא
יועיל שום תקנה לחייו חס ושלום ואפלו הדוקטור הגדול מאד מכל שכן וכל שכן רב
הדוקטורים המצויים במדינתנו אשר רובם אינם יודעים בין ימינם לשמאלם והם רוצחים
ממש והורגים נפשות בידים חס ושלום, צריך לברח מהם כמטחוי קשת לבל ימית עצמו
או החולה שמוסר להם בידים חס ושלום ואפילו כשסומך על דוקטורים גדולים הוא סכנה
גדולה מאד ורחוק מן החיים מאחר שנפל ביד הדוקטור. ואי אפשר להאריך ולספר כל
מה שספר רבנו זכרוננו לברכה בענין זה. וְסֵפֶר שֶׁכֶּשְׁהִיָּה בַקְהֵלֶת קֹדֶשׁ לַמְּבֹרָג, שֶׁהוּא מְקוֹם
קְבוּץ דוֹקטוֹרִים גְּדוֹלִים, הַעֵיד לַפְּנֵי דוֹקטוֹר גְּדוֹל בְּעִצְמוֹ שְׁטוֹב לְהִתְרַחֵק מֵרְפוּאוֹת
וּדוֹקטוֹרִים בְּתַכְלִית הַרְחוֹק. וְאִמְרוּ שֶׁכֶּבֶר חִקְרוּ כָל כֵּךְ בַּחֲכֵמַת הַדוֹקטוֹרִיא עַד שֶׁעֲכָשׁוּ אִינֵם
יודעים כלל וכלל לא כי מרבוי חקירתם כבר ראו שאי אפשר לחקר ולברר אמתת הדברים
על מכוּנָם. גַּם יֵשׁ מַחְלֻקוֹת גְּדוֹלוֹת בִּינֵיהֶם בְּעִנְיֵי הַרְפוּאוֹת. וּבַקְהֵלֶת קֹדֶשׁ לַמְּבֹרָג יֵשׁ
שְׁתֵּי כְּתוֹת דוֹקטוֹרִים מַחְלָקִים בְּעִנְיֵן אִיזָה חוֹלָאֵת מִסְכָּן אֵיךְ לְהִתְנַהֵג בּוֹ. שֶׁכֶּת אַחַת

אומרת שכל הדברים החזקים שיש להם איזה חריפות מזיק מאד לזה החולאת ושצריך החולה לקח רק הדברים שהם בהפך. וכת האחרת אומרת בהפך ממש שצריך לזה החולאת דיקא דברים חזקים וכיוצא, ודברים מתוקים ורכים מזיקים מאד לחולאת הזאת. וכל אחת ואחת מהכתות הנ"ל מביאה ראיות חזקות לדבריהם ולפי דעת כל אחת מהכתות מי שמתנהג בהפך דעתם הוא סם המות חס ושלום לפי דעתם. נמצא שלפי דעת כת זו כל ההנהגות של החולה הנ"ל שמתנהג על פי הדוקטורים של הכת השניה הם סם המות חס ושלום וכן להפך לפי כת האחרת. וכל אחת מהכתות הם דוקטורים גדולים ומפלגים בחכמה זו מאד ואף על פי כן אינם יכולים לכוון האמת לאמתו. וגם אי אפשר לברר בחוש עם מי האמת כי לפעמים נראה בחוש כפי דעה זו ולפעמים להפך, ואי אפשר להם לברר הדבר כלל.

נמצא שאי אפשר לסמך על הדוקטורים מאחר שהם בעצמם מבלבלים מאד מאד בחכמה זו ואי אפשר להם לעמד על האמת לאמתו. ואיך ימסר חייו בידם שהוא תלוי בחוט השערה שכאשר הדוקטור שוגה איזה תנועה בעלמא כחוט השערה הרי הוא מקלקל חייו וממיתו בידיים וכאשר רואין בחוש רב הפעמים שרבים מאד מתים מן העולם על ידי הדוקטורים. כי יש בענין חכמת הדוקטוריא דקדוקים הרבה הרבה מאד מאד והם נעלמים מהם מאד מאד "כעצמים בבטן המלאה" (קהלת יא, ה) עד שאי אפשר שיכוון הדוקטור בכל הדקדוקים והפרטים ולא ישגה כלל. על כן צריכים להתרחק ולברח מהם מאד. ואל יאמר האדם שהוא חולה חס ושלום או שיש לו חולה בתוך ביתו חס ושלום אם כן על מי אסמך כי בהכרח לעשות איזה עסק בדרך הטבע ואיך אניח את החולה ולא אשתדל בהצלתו. כי באמת זה שטות כי מאחר שהדוקטור רחוק מחיים וקרוב להפך כנזכר לעיל וסוף כל סוף הוא צריך לסמך רק על השם יתברך טוב לסמך מיד על השם יתברך ואל יסכן את החולה בידיים על ידי הדוקטור כי על פי רב הדוקטורים הם שלוחי המלאך המות רחמנא לצלן. וידמה בעיניו כאלו הוא יושב במדבר או ביער שבהכרח לסמך על השם יתברך לבד מאחר שאין מה לעשות. כמו כן עכשו אף על פי שיושב במקום שיש דוקטורים ורפואות אף על פי כן מאחר שהם בעצמם מבלבלים בחכמה זו ושאר החששות הרבה מאד שיש בענין רפואות אם כן קרוב הדבר שעל ידי הרפואות והדוקטור לא די שלא יועיל אדרבא יקלקל בודאי ואם כן למה יעשה עסק בדרך הטבע מה שרחוק משכר וקרוב להפסד. והבן הדבר היטב כי הוא זכרונו לברכה ספר הרבה עם דוקטורים גדולים והיה יודע הדבר על בריו והזהיר מאד להתרחק מהם מאד ואי אפשר לבאר כל מה שספר בענין זה. ואמרו שכבר היה בעולם מלך אחד שהרג כל הדוקטורים שבמדינתו מאחר שהם מזיקים מאד את בני אדם. ואמר בדרך צחות שעל מלאך המות קשה הוא מאד להמית בעצמו כי כל העולם תלוי בו וקשה וכבד עליו לעשות הכל בעצמו על כן העמיד שלוחים במקומו בכל מקום והם דוקטורים שהם שלוחיו להמית אנשים כי הם ממיתים בני אדם הרבה מאד מאד. אשרי מי שמתרחק מהם ומחזיק עצמו בשם יתברך לסמך עליו לבד.

וכבר מבאר קצת מענין הרחוקת רפואות באיזה מקומות בספרים הנדפסים כבר, רק שם מרמז הדבר קצת ברמז בעלמא. אבל הרבה לדבר עמנו מאד בענין זה להתרחק מהם מאד

יהיה איך שיהיה חס ושלום ישא עיניו לשמים וישען בה' לבד. ומה שרבנו זכרוננו לברכה בעצמו נסע לקהלת קדש למברג ועסק שם ברפואות יש בזה סודות ודברים נסתרים מאד כי לא היה כונתו כלל במה שנסע לשם בשביל הרפואות רק בשביל ענינים אחרים הידועים לו. וכמו שכל הנסיעות שלו היו פלאות נשגבות ונעלמות מאד כמו הנסיעה לקמיניץ ולנאוורטש ולשאר יגרד וכיצא בהם המזכרים קצת בדברינו כי היה לו בזה סודות נוראות מאד הנעלמות מעין כל חי. וכמו שפעם אחד כשבא מהדרך, מהדרכים הנזכרים לעיל, ספר איזה מעשה נוראה המבאר בספורי מעשיות (מעשה ז), ואמר שזאת המעשה מבארת ענין הנסיעה שלו ובאמת הדבר סתום וחתום מאד כי מי יוכל לעמד בסוד המעשיות שספר או בסוד הנסיעות וההנהגות הנפלאות והנעלמות שלו וכמו כן היתה בנסיעה שלו לקהלת קדש למברג. ומאחר שבא לשם היה מכרח מן השמים לעסק ברפואות מטעמים וסודות הידועים לו. אבל כשבא משם אז דיקא הרבה לדבר ביותר ויותר מהרחקת הרפואות ואמר אז כמה תורות על זה. וגם מקדם שנסע ללמברג היה מדבר מענין זה אבל אחר כך היה מדבר הרבה מאד מזה להתרחק מהם בתכלית הרחק.

ג. היום נכנס אצלי הרופא ד"ר ברי"ם קירופרקטער מספר אחד בארץ - אני מספר לו מה ששאלו אותי למה אני לא מאמין לרופא, וסיפרתי לו שאני כבר במלחמה נגד רופאים זה 40 שנה ותראה הספרים מה שהוצאתי על הרופאים וכו', מה הם, מי הם, מה מעשיהם וכו', ושאלתי אותו האם אפשר להאמין ברופאים. אמר לי הרופא ד"ר איתמר ברי"ם שליטי"א, אל תדאג הכל כתוב יש לך מספיק מסמכים כמה אנשים הרופאים הורגים בכל יום בכוונה - כמו 3 מטוסים מלא אנשים הורגים בכל יום בארצות הברית שנותנים להם רפואות ועושים אותם כמו שהם חולים במחלת הסרטן, וכך עושים ביליוני דולרים, וכל זה נדפס בעלונים של הרופאים - אז הודאת בעל כמאה עדים דמי - זאת אומרת לא לחינם הגמרא אומרת שני המאמרים האלו ביחד הרופאים והטבחים הקצבים שותפים של עמלק וכו'.

ד. האם אפשר להאמין לרופאים על ניתוח? - תשובה: כל המדיה מלא עם הודעות ש"רופאים מבצעים ניתוחים מיותרים - בשביל כסף" כי על פי רב הדוקטורים הם שלוחי המלאך המוות.

ה. אם אתה כן רוצה להאמין לרופא כזה - מומחה לשפת הגוף למה להאמין לזה שאומר לא נכון [ואולי קיבל כסף להגיד מה שרוצים שהוא יגיד - כפי ששמעתי מצדיק אחד שאמר שבוודאי קיבל כסף להגיד מה שרוצים לשמוע] ואם הרב מקבל כסף על ההכשר שלו אין לו נאמנות אז כל שכן שהרופא הזה שמקבל כסף להגיד ולהכחיש את האמת למה שלא יגיד] - כי אנחנו רואים שיש עוד מומחה רמי צור מומחה לשפת הגוף ולתקשורת בין אישית שאומר שזה כן אמת].

ו. אני עברתי ב"ה עם הרבנית ע"ה 14 שנה עם מחלת סרטן והיינו אצל כל הרופאים וגם על זה אפשר לכתוב ספר שלם, ואולי אספר בדרשות שאין לי כוח לכתוב כל כך בענין הזה.

ז. ראה כמה ספרים כתבתי בענין מלחמת הרופאים בארצות הברית, ומה שעשו הרופאים - רובם בלשון אידיש, וכתבתי על זה כמה וכמה ספרים בעשרות אלפים עותקים, להצלת

עם ישראל מהרופאים המזיקים. לכן יש לי ידיעה רחבה בענין הזה. וכתבתי רק בקיצור כי חשבתי שזה מובן מאליו, ולא תיארתי שעל זה, יהיה מי שיחשוב אחרת - ראו בקישורים של הספרים. שהוצאתי לאור.

בנוסף, שמעתי מתלמיד חכם שטען שיתכן ודאגו לשלם כסף למומחה זה שיטען דברים אלה, כי מומחים אחרים אומרים שזו האמת, אז יש מחלוקת בין מומחים, אבל לי זה בכלל לא נפקא מינה, כי אני רק מחפש האמת, ולא ניתנה תורה למלאכי השרת, וכל רב יכול לברר לעצמו!!!

ח. וזה המסמך ממומחה לשפת הגוף שאומר שהסיפור אמת:

דעת המומחה: האם היא אמינה?

מומחה לשפת גוף: הנער אמין ומתאר את החוויה הסובייקטיבית שחוהה.

News1 הושיב את רמי צור, מומחה לשפת הגוף ולתקשורת בין אישית, ומראשוני העוסקים בתחום זה בישראל, לצפות בסרט. צור אומר כי "הנער עבר חוויה ואפשר לראות זאת באופן ברור. לפעמים קשה לו לתאר מה ראה, כמו שקשה לתאר חלומות.

"נראה שלנער יש תסמונת כלשהי שקשורה בחוסר סבלנות. לא נראה שהוא קורא הרבה. פעמים רבות הוא מרים את עיניו למעלה. מחקרים אומרים כי בני אדם מתחלקים בחוויותיהם לכמה סוגים: שמיעתי, תחושתי וראייתי. הוא נמנה על הסוג האחרון אליו שייך היום רובנו. בעיקר בגלל הסמארטפונים רובנו חווים הכל דרך ראייה. זה מתבטא במשפטים כמו 'אתה רואה מה אני אומר', 'לא נראה לי' וכדומה, ומתאפיין בדיבור מהיר שנקטע באמצע לטובת עניין אחר כדי להדביק את תיאור התמונות שרצות במחשבה. כאשר הוא מזכיר את הרב עובדיה לא עלו עיניו למעלה, אולי כי עזרו לו להיזכר".

"את תיאורי המשיח, גוג והר הזיתים הוא כנראה חווה, הילד אמין לגבי מה שהוא טוען שראה. ההתרגשות והחוויה אכן ניכרות וככל שהוא 'מתחמם' הוא נכנס יותר לתוך הסיפור. החוויה הסובייקטיבית נכונה ומקושטת והתיאור חי".

הילד אמין כאמור.

ט. כל הכבוד להרב אמנון יצחק שליט"א, אני אוהב ומכבד אותו, אפילו שאומר דברים נגדי, [ואם הוא כן צודק, או לא צודק, זה יתברר מתוך מה שנברר להלכה, כי אני לא מאמין לאף אחד רק מה שכתוב בהלכה], וכל אחד יכול וצריך לומר מה שבדעתו להגיע לאמת, [אם זה אמת] וכל אחד יש לו את הנטייה שלו שהוא חושב שזה אמת - ואין לי שום בעיה עם זה אמת, אני שמח שיראה לי את הדרך הנכונה להגיע לאמת, [ואפילו ילד קטן יגיד לי שעשיתי טעות אני אודה לך] אני לא מתבייש אם עשיתי טעות, וגם מוכן להודות על כך.

1. ואין לי כלל גם בעיה, אם יבזה אותי ברבים, שזו עבורי שמחה גדולה, כאמרם ז"ל גיטין (ל"ב): הנְעֻלְבִים וְאִינָם עוֹלְבִים, שוֹמְעִים חֲרַפְתָּם וְאִינָם מְשִׁיבִים, עוֹשִׂים מֵאֲהָבָה וּשְׂמֵחִים בְּיִסּוּרִים. עֲלֵיהֶם הַכְּתוּב אוֹמֵר, (שופטים ה) "וְאוֹהֲבָיו כְּצֵאת הַשֶּׁמֶשׁ בְּגִבּוֹרָתוֹ" וְכֵן בְּשֶׁבֶת דָּף ל': תָּנוּ רַבָּנָן, הַנְּעֻלְבִים וְאִינָם עוֹלְבִים, שוֹמְעִים חֲרַפְתָּם וְאִינָם מְשִׁיבִים, עוֹשִׂים מֵאֲהָבָה וּשְׂמֵחִים בְּיִסּוּרִים. עֲלֵיהֶם הַכְּתוּב אוֹמֵר, (שופטים ה) "וְאוֹהֲבָיו כְּצֵאת הַשֶּׁמֶשׁ בְּגִבּוֹרָתוֹ". [ואדרבה זה זכות גדול למי שמבין מה הוא מקבל על ידי זה - ראה להלן בפרק ב' בעיון ותבין היטב].

פרק ב'

ונפרש הפסוק בפרשת האזינו (לב, כו): **"אמרתִי אפֹאֵיהֶם אֲשִׁבִיתָהּ מֵאֲנוּשׁ זָכָרִים"**.

א. ומפרש רבינו עובדיה ספורנו, "אמרתִי אפֹאֵיהֶם" אשׂאיר איזה פאה מהם, והמותר אכלה, כמו שאעשה באחרית הימים, אחרי שלא השגתי שלימותם לא במתן תורה, לא בארץ ישראל ולא בגלות, כאמרו: "כי בהר ציון ובירושלים תהיה פליטה כאשר אמר ה', ובשרידים אשר ה' קורא".

ועפ"ז אפשר לומר, דהנה אמרו רז"ל דקודם ביאת המשיח ישאר רק אחד בעיר ושנים במשפחה שיזכו לילך לקראת משיח צדקנו. וי"ל דזהו מה שכתב הספורנו **"אשׂאיר איזה פאה מהם"**, פי' שישארו אחד בעיר ושנים במשפחה, והביאור בזה מדוע ישארו אחד בעיר ושנים במשפחה, הלא כתיב לבלתי ידח ממנו נדח?

ב. ואפשר לומר עפימ"ש בספה"ק חובת הלבבות (שער הכניעה פ"ד) דהרבה אנשים כשבאים לעוה"ב מוצאים שם על חשבונם מצוות שלא קיימו מימיהם, וכן להיפך, מצוות שקיימו אבל אינם עולים על חשבונם. והטעם לזה, כי מצוות אלו קיבלו במתנה מאנשים שדיברו עליהם לשה"ר ורכילות, וכן להיפך, אם הוא דיבר נגד חברו הרי חברו נוטל ממנו כל מצוותיו וע"כ חסרים מחשבונם כל המצוות שעשה בחייו (וכ"ה בספר חסידים, של"ה, מגיד מישרים פ' ויקהל, ועי' מהרש"א עבודה זרה דף י"ט, וישמח משה פרשת תצוה). בהעלות האדם דבר נורא זה על לבבו, רעדה ופלצות יאחזנו, איך שגרם בדיבור פיו שכל המצוות ומעשים טובים שיגע עליהם לקיימם בכל ימי חייו, ניטלו ממנו במשך כמה דקות ע"י איזה דיבורי לשה"ר נגד חברו, וניתנו לחבירו שעליו דיבר לשה"ר. וע"כ צריך כל אחד ואחד לזהר מאד בזה, שלא לדבר לשון הרע נגד חברו.

וע"כ ע"י שמדברים לשון הרע על הצדיקים ותלמידי חכמים, עי"ז באים מצוות שעשו הם, על חשבונם של הצדיקים ותלמידי חכמים. וזהו ענין אחד בעיר ושנים במשפחה, שהם לוקחים את המצוות שעשו שאר בני אדם שדיברו עליהם ושלא יהיו ראויים ח"ו להיות נשארים לפליטה.

ג. ובזה פירשתי מאמר הגמרא (שבת ל"ב ע"א) מגלגלין זכות ע"י זכאי וחובה ע"י חייב. וצ"ב הלשון **מגלגלין**, וגם צ"ב מדוע באמת הוא כן, הלא סוכ"ס לפעמים עושה החייב ג"כ זכות ומדוע לא יתגלגל הזכות הזה ג"כ על ידו.

ד. אך להנ"ל י"ל דקאי על אותם שמדברים לשה"ר על הצדיקים שהם הזכאים, ועי"ז **מגלגלין זכות על ידי זכות**, פי' שמגלגלין את הזכות שעשה החייב, שיבא לחשבון הזכאי, אשר החייב דיבר עליו, וכמ"ש החובת הלבבות דהמצוות שעושה המספר לשה"ר באים לחשבון הצדיק שדיבר עליו החייב. והוא ע"ד אמרם ז"ל **גלגל החוזר בעולם**, והבן.

ה. ובזה יש לפרש מאמר המשנה (אבות פרק ו' משנה א) רבי מאיר אומר כל העוסק בתורה לשמה זוכה לדברים הרבה, ולא עוד אלא שכל העולם כולו כדאי הוא לו. והמפרשים מדייקים באמרו **דברים הרבה**, מאי הכוונה בזה. גם צ"ב מה שאמר ולא עוד אלא שכל

העולם כולו כדאי הוא לו. ולהנ"ל יבואר שפיר, דהלומד תורה לשמה אין לו שום פניות ונגיעות עצמיות וממילא מוכיח את בני דורו, כי אינו מתירא מהם, משא"כ הלומד תורה שלא לשמה, אינו מוכיח את בני דורו, דהלא יש לו פניות ונגיעות עצמיות ומתירא להוכיחם פן יתלוצצו ממנו. וידוע מארז"ל האי צורבא מרבנן דמרחמין ליה בני מתא משום דלא מוכח להו במילי דשמיא. וכן בדורינו, הרבנים הקלים שמקילים לבני אדם כמו שנאמר ומקלם יגיד להם, אהובים אותם ואומרים עליהם שהם הרבנים שאפשר לסמוך עליהם.

1. וזהו רבי מאיר אומר כל הלומד תורה לשמה זוכה לדברים הרבה, פי' שבני אדם מדברים עליו ומתלוצצים ממנו כיון שמוכיח אותם שילכו בדרך הטוב, וע"כ כיון שמדברים עליו הרבה, ממילא זוכה לדברים הרבה, שבאים אליו מעשיהם הטובים של אותם בני אדם שמדברים עליו, וזהו זוכה לדברים הרבה. ולזה סיים רבי מאיר, ולא עוד אלא שכל העולם כולו כדאי הוא, פי' שכדאי עבורו, והטעם בזה, לו, כי כל מעשיהם של בני אדם שמדברים עליו באים לו, שעולים לחשבונו, וע"כ כדאי הוא לו, ודו"ק.

2. ובזה אמרתי דבר נכון בס"ד בלמדי רבים רמב"ם הלכות טומאת צרעת (פרק ט"ז הלכה י') שכתב אריכות דברים מענין הצרעת, ואמרת' דיש לדייק מדוע האריך הרמב"ם מהלכות טומאת צרעת, שהיו נוהגים רק בזמן שבית המקדש קיים, ואינו שייך בימינו אלה.

ושם בהלכה י' האריך הרמב"ם וזה לשון קדשו: וזהו השינוי האמור בבגדים ובבתים שקראתו תורה צרעת בשותפות השם אינו ממנהגו של עולם אלא אות ופלא היה בישראל כדי להזהירן מלשון הרע, שהמספר בלשון הרע משתנות קורות ביתו, אם חזר בו יטהר הבית, אם עמד ברשעו עד שהותן הבית משתנין כלי העור שבביתו שהוא יושב ושוב עליו, אם חזר בו יטהרו, ואם עמד ברשעו עד שישרפו משתנין הבגדים שעליו, אם חזר בו יטהרו ואם עמד ברשעו עד שישרפו משתנה עורו ויצטרע ויהיה מובדל ומפורסם לבדו עד שלא יתעסק בשיחת הרשעים שהוא הליצנות ולשון הרע. ועל ענין זה מזהיר בתורה ואומר השמר בנגע הצרעת זכור את אשר עשה ה"א למרים בדרך, הרי הוא אומר התבוננו מה אירע למרים הנבואה שדיברה באחיה שהיתה גדולה ממנו בשנים וגידלתו על ברכיה וסכנה לעצמו להצילו מן הים והיא לא דיברה בגנותו אלא טעתה שהשוותו לשאר נביאים והוא לא הקפיד על כל הדברים האלו שנאמר "והאיש משה עניו מאוד", ואף על פי כן מיד נענשה בצרעת, קל וחומר לבני אדם הרשעים הטפשים שמרבים לדבר גדולות ונפלאות, לפיכך ראוי למי שרוצה לכון אורחותיו להתרחק משיבתן ומלדבר עמהן כדי שלא יתפס אדם ברשת רשעים וסכלותם, וזה דרך ישיבת הלצים הרשעים בתחילה מרבין בדברי הבאי כענין שנאמר וקול כסיל ברוב דברים, ומתוך כך באין לספר בגנות הצדיקים כענין שנאמר ויהיו מלעיבים במלאכי האלקים ובזים דברים ומתעתעים בנביאי¹, ומתוך

פירוש מי ששולח ידו בשלומי אמוני ישראל, היינו צדיקים ואנשים כשרים, זהו סימן שבדאי חילל בריתו, והוא מקרה הוא בלתי טהור וכו', ולזה (תהלים נ) אמר אלקים מה לך לספר חקי וגו', עיי"ש.

1 ועיין בספר שפתי צדיקים (בהקדמה, ובפ' תזריע) שכתב וז"ל: מהרב הקדוש האלהי הבעש"ט ז"ל, אלו בני אדם שמדברים על צדיק עתק בגאווה ובוז, עליהם אמר הכתוב (תהלים נ"ה) שלח ידיו בשלומי חלל בריתו,

כך באין לדבר באלקים וכופרין בעיקר כענין שנאמר ויחפאו בני ישראל דברים אשר לא כן על ה' אלקיהם, והרי הוא אומר שתו בשמים פיהם ולשונם תהלך בארץ, מי גרם להם לשית בשמים פיהם, לשונם שהלכה תחילה בארץ. זו היא שיחת הרשעים שגורמת להם ישיבת קרנות וישיבת כנסיות של עמי הארץ וישיבת בתי משתאות עם שותי שכר, אבל שיחת כשרי ישראל אינה אלא בדברי תורה וחכמה, לפיכך הקדוש ברוך הוא עוזר על ידן ומזכה אותן בה, שנאמר אז נדברו יראי ה' איש אל רעהו ויקשב ה' וישמע ויכתב בספר זכרון לפניו ליראי ה' ולחושבי שמו, עכלה"ק של הרמב"ם ז"ל. ואחר כך סיים סליקו להו הלכות טומאת צרעת.

ואמרת בביאור הרמב"ם הזה שהביא בסיום דבריו פסוק זה, אז נדברו יראי ה' איש אל רעהו ויקשב ה' וישמע וגו', דיש לדייק כפל הלשון, ויקשב ה' וגם וישמע, הלא שניהם ענין אחד הוא.

ח. אך יש לפרש עפ"י מה שאמרת כבר לבאר פסוק זה, "אז נדברו יראי ה' איש אל רעהו ויקשב ה' וישמע". דטרם ביאת המשיח לא יוכלו בני אדם לדבר דיבורי קודש למען כבוד שמו ית', רק בצנעה, וכששני בני אדם מדברים ביניהם בסוד ואיש אחר רוצה לשמוע מה שמדברים, צריך לנטות אזנו היטב לשמוע מה שמדברים.

וזה שאמר הכתוב "אז נדברו יראי ה' איש אל רעהו", שידברו כ"כ בצנעה מחמת גודל הבושה בימים ההם לדבר דיבורים שבקדושה בריש גלי, ויהי' כ"כ בצנעה עד שכביכול ויקשב ה' וישמע, שהקב"ה כביכול יטה אזנו לשמוע מה שמדברים, להראות דבעוה"ר אין איש שם על לב דיבורים שבקדושה וע"כ מתביישים שניהם ומדברים ע"ז בצנעה.

ט. ועל כן הביא הרמב"ם מקרא זה גבי טומאת צרעת, דמקודם לזה מגנה אותן בני אדם שבאין לספר בגנות הצדיקים וכו', וממילא עי"ז יבואו מעשייהם הטובים לחשבונם של הצדיקים, וכדברי חובת הלבבות הנ"ל, ועל זה הביא הפסוק אז נדברו יראי ה' איש אל רעהו, ולא יטו אזנם למה שבני אדם מדברים נגדם, ויקשב ה', פי' שהקב"ה יקשב אם אותן בני אדם המדברים כעת לשון הרע, עסקו פעם בתורה או עשו איזה מצוה, וכעת וישמע מה שמדברים לשון הרע על הצדיקים, כדי לתת לצדיקים את המעשים טובים של הרשעים.

ורואה נבלה בארץ ישראל, דצדיק נקרא אספקלריא, שכל אדם שרואה בו רואה את עצמו כמו במראה, ולכן אמרו במשה שחשדהו באשת איש בפסוק והביטו אחרי משה, דבאמת שכל צדיק יש לו כללות מכל העולם ומכל בני האדם, וכל אחד החלק שלו רואה בצדיק, ולכן חשדהו באשת איש, שהם באמת היו נואפים ערב רב וראו חלקם בצדיק וחשדהו, ובאמת חלקם הוא הרע בטל במציאות אצלו נגד הטוב שבו, וזהו ראה, שרואה נבלה דבר נבל בארצות של ישראל, וזהו מפני שהוא עצמו עובד בבבל לשון בבלוב, עכ"ל.

אחר כך כתב שם ז"ל: וכבר אמר הרב הצדיק וכו' ר' אלימלך ז"י זה סוד אמרם ז"ל בפסוק והראה והדיה למינה, ואמרו בגמרא למה נקרא שמה ראה וכו', פירוש אלו בני אדם עומדים בבבל היינו בבבלוב דעתם ומשוקעים בס"א ר"ל, ורואה נבלות ופגם בארץ ישראל אלו הצדיקים וחסידיו הדור שהם נקראים ארץ ישראל, ואילו תקנו את עצמם בתשובה הוגנת לא באו לזה, והיו מאמינים באמת בה' וגם במשה עבדו, היינו בהצדיקים וחסידיו הדור, עכ"ל.

ובספר ליקוטי אמרים (דף ל"א ע"א, באמצע ד"ה קרי) כ' ז"ל, ראה וזיה הכל אחד הוא, ובגמרא עומדת בבבל

1. וזהו שסיים הכתוב ויכתב בספר זכרון לפניו ליראי ה' ולחושבי שמו, פי' דהמעשים טובים שעשו הרשעים באיזה פעם, וכעת מדברים על הצדיקים, אותם המעשים טובים יכתבו כעת לפני השי"ת על חשבון ליראי ה' ולחושבי שמו, וכדברי החובת הלבבות הנ"ל.

יא. ולזה סיים הרמב"ם במתק לשונו, סליקו להו הלכות טומאת צרעת, פי' דגבי הצדיקים שאין מדברים לשון הרע על בני אדם אחרים רק כל שיחת כשרי ישראל אינה אלא בדברי תורה וחכמה, להם באמת סליקו להו הלכות טומאת צרעת, שלא תבא עליהם הצרעת ח"ו, כי אינם מדברים לשון הרע על בני אדם רק כל שיחתם הוא בדברי תורה וחכמה.

יב. ומיושב גם קושייתנו מדוע הזכיר הרמב"ם ענין טומאת צרעת שאינו נוגע לזמנינו. אך להנ"ל מיושב, דהרי הלשון הרע הוא רעה חולה שבני אדם אינם נזהרים בו בעוה"ר, וע"כ הוא נוגע לכל עת ולכל זמן, ושפיר העתיקו הרמב"ם ביד החזקה, ועוד האריך בזה.

ומענין בזיון הת"ח כתב החיד"א זצ"ל בספרו יוסף תהלות (מזמור י"ד) וז"ל: ה' השקיף על בני אדם לראות היש משכיל דורש וכו'. אפשר דמתאונן על מיעוט הלימוד ועל העשירים שאין מחזיקים ביד לומדי תורה, ובה אינם יכולים הת"ח ללמוד, דטרידי המה למצוא טרף לביתם. וז"ש לראות היש משכיל שעוסק בתורה, או אם ימצא עשיר מחזיק ביד הת"ח, דורש את, דורש את ה' אלקיך תירא לרבות תלמידי חכמים (פסחים דף כ"ב ע"ב), וראה הכל סר, יחדי לא משכיל ולא מחזיק אין עושה טוב, אין מי שיעשה טוב שהיא התורה, אין מי שיעשה לתלמיד חכם שילמוד, ומשום הכי אין גם אחד שיעסוק בתורה כי אין מחזיק, ומהתימה כי הלא ידעו כל פועלי און, הם העשירים אשר כל טרחם שבתם וקמתם ומשאם בהבלי העוה"ז, אוכלי עמי, שהם הת"ח כמ"ש בפרק שני דמציעא הגד לעמי פשעם אלו ת"ח, אוכלי עמי אכלו לחם, כלומר יודעים שאם הת"ח אוכלים משלהם, נחשב להם כאילו אכלו לחם, שהם עצמם עסקו בתורה, ועכ"ז ה' לא קראו, ונמצא שכל העון הוא על שאינם מחזיקים, ומפני כך באים ח"ו גזירות רעות, וע"ז תמהים המון העם, כי יש בדור צדיק ולמה אינו נתפס לכפר, והתירוץ הוא כי הצדיק מוכיח ואין שומע, ובה ניצול, כמ"ש ז"ל גבי נח שהיה מוכיחם ולא שמעו תוכחתו, והם אבדו והוא ניצול, וכתב ואתה כי הזהרתו את נפשך הצלת. וזה שאמר שם פחדו פחד כי אלהים בדור צדיק, פירוש כי אלהים מדת הדין בגזירה רעה ח"ו בדור שיש בו צדיק, וע"ז פחדו כי מסורת בידינו שהצדיק נתפס לכפר, ועתה אלהים במדת הדין בדור צדיק חיילא בכלל והוא ניצול, לזה אמר עצת עני תבישו, העצה גם התוכחה מן העני הצדיק תבישו, ואין אתם שומעים, ולכן ה' מחסהו והוא לבדו ניצול, לפי שכבר הוכיח ולא נשמע, ומאי קשיא לכו אלהים בדור צדיק עכ"ל.

עוד כתב החיד"א ז"ל ביוסף תהלות (מזמור נ"ג) וז"ל: לראות היש משכיל דורש את וכו' אפשר להסמיך מ"ש בעניתי בדרושים דאמרו ז"ל לא חרבה ירושלים עד שביזו בה לת"ח, והוינן בה הרי היה ע"ז ג"ע וש"ד, וכתבנו דאם היו מכבדים ת"ח לא היו באים לזה, דהת"ח חשוב בעיניהם והיה מוכיחם ושומעים לדבריו, אבל כיון שהת"ח בזוים שומע אין להם, ובאו לידי עבירות גדולות ומשום הכי החמירה התורה בכבוד החכמים, וכתב את ה' אלקיך תירא לרבות תלמידי חכמים כי הוא יסוד מיסוד התורה עיי"ש באורך. וז"ש לראות היש

משכיל שדורש את **לרבות תלמידי חכמים**, דאם מכבדים הת"ח ויראים מהם היו מוכיחים, ויש מקוה לישראל לשמור התורה עכ"ל עיי"ש.

יג. ועל פי דרכו בקודש של החיד"א זצ"ל יש לפרש עוד המאמר "את ה' אלקיך תירא" **לרבות תלמידי חכמים**, עפ"י"מ שהבאנו לעיל דברי החובת הלבבות דהמדבר לשון הרע על חבירו נוטל ממנו עוונותיו ונותן לו מצוותיו שעשה. ונמצא דאם מדבר על תלמידי חכמים נותן להם המצוות שעשה, משא"כ אם מתיירא מהם ואינו מדבר נגדם, נשאר עם מצוותיו שאין הולכים על חשבון הת"ח. וזהו "את ה' אלקיך תירא", מתי יישארו המצוות וחפצי גבוה שקיימת על חשבונך, שתהא נקרא ירא שמים, על זה אמרו חז"ל **לרבות תלמידי חכמים**, אם תתיירא מן התלמידי חכמים, ממילא לא תדבר נגדם לשון הרע, וממילא ישארו המצוות שלך ברשותך, ותהי' בגדר את ה"א תירא.

ובספר מלין דרבנן (מובא בספר דרך אמונה) כתב וז"ל: אמר לי' מלך קיסר לגאון, כתוב בתלמוד העובר על דברי חכמים חייב מיתה, והלא העובר על דברי תורה ויש כמה לאוין חייב מלקות ארבעים. וזה הדבר רחוק מן השכל שתעשו דבריכם אתם עבדי השי"ת, יותר מהעובר על דברי תורה שהיא דבר השי"ת.

שתק הגאון לפני המלך ולא ענה דבר מפני כבוד מלכות. אחר חצי שעה שאל לפני המלך זה עבד המלך העומד בחוץ לפני שער המלך, למען שלא יעבור אחד מהמון העם ויכנס להיכל המלך בלתי רשות המלך, אם בא אחד ודחפו לעבד, ורצונו לעבור וליכנס בלתי רשות, מה דינו של האיש הזה שלא שמע מעבד המלך, ודחפו ורץ ליכנס להיכל המלך.

אמר לו המלך, הרשות נתונה ביד העבד להכותו בסייף ולהמיתו, מבלי שידון אותו לפני ב"ד המלך, אלא תיכף מכהו בסייף שבידו, דאי לאו הכי כולם עוברים להיכל המלך, וזה אינו מכבוד המלך שזה העבד שמו לשומר המלך, אמר הגאון כן הוא האמת. נשתומם כשעה ושאל אם אחד מהמון העם הקל בכבוד המלך או עבר על מצותו, כיצד דינו, אם הורגים אותו תיכף ומיד או עד שידינוהו בערכאות, א"ל עד שידינוהו בערכאות.

נמצא עבד המלך השומר כבוד המלך, כבודו גדול מכבוד המלך, שהעובר על דברי העבד הורגין אותו מיד מבלי שידינוהו בערכות, והעובר על דבר המלך אין הורגים אותו מיד עד שידינוהו בערכאות, ויתכן יפטר.

אז אמר המלך די, תשובתך תשובה נצחת, והאמת אתכם שהת"ח עושים משמרת למצות המלך, מלך מלכי המלכים, והיא התורה, אם יעברו על דברי חכמים יעברו על כל התורה ח"ו, ע"כ.

יד. ועפ"י הנ"ל מדברי החובת הלבבות אפשר לפרש הגמרא (פסחים דף ק"ה ע"א) כל המספר לשון הרע וכל המקבל לשון הרע וכל המעיד עדות שקר בחבירו ראוי להשליכו לכלבים שנאמר (שמות כ"ב) לכלב תשליכון אותו, וכתוב בתריה (שם כ"ג) לא תשא שמע שוא. וצ"ב מדוע עונשו חמור כ"כ עד כדי כך שראוי להשליכו לכלבים.

ואמרת בזה דהנה אמרו רז"ל דהמאכיל נבילות וטריפות עונשו שהכלבים מלקקין את דמו, ומובא בירושלמי (תרומות פרק ח' הלכה ג') מעשה בטבח בציפורי שהיה מאכיל לישראל

נבילות וטריפות, פעם אחת שתה יין בערב שבת ועלה על הגג ונפל ומת והיו הכלבים מלקקים את דמו, אתו שאלו לר' חנינא א"ל כתיב ובשר בשדה טריפה לא תאכלו לכלב תשליכון אותן, וזהו הי' גוזל לכלבים ומאכיל לישראל ארפינון דמן דידהו אכלין, (והובא בילקוט אמור ושם איתא שאירע דבר זה בערב יום הכיפורים), עיי"ש.

וא"כ יש לומר דאם הרב מוכיח את ישראל שלא יאכלו נבילות וטריפות וחלב, ואחר כך בא איש רשע ובליעל ומדבר סרה על הרב שאינו יודע מה שמדבר, נמצא דהמקבל ממנו לשון הרע זה אוכל אח"כ נבילות וטריפות וחלב ח"ו (דהרי אינו שומע בקול הרב כיון ששמע לשון הרע עליו, כמובן), ועי"ז מאכיל ג"כ נבילות וטריפות ח"ו, וכיון שמאכיל נבילות וטריפות לאחרים עונשו שהכלבים מלקקין את דמו, וע"כ גם המקבל לשון הרע על אחרים ראוי להאכילו לכלבים, כי עי"ז יכול לבוא לידי עון החמור להיות מאכיל נבילות וטריפות לאחרים, בעוה"ר.

10. ואפשר להוסיף דזהו מה שהביא הילקוט בפרשת אמור הנ"ל שדבר זה (המוזכר בירושלמי) אירע בערב יום הכיפורים, וטעמא מיבעיא מדוע דוקא בערב יום הכיפורים, הלא הכל בידי שמים. אך כיון דזה יכול לבוא ע"י שישמע לשון הרע מפי אחרים, או שיספר לשון הרע על אחרים, והרי אחז"ל דעבירות שבין אדם למקום יום הכיפורים מכפר, אבל עבירות שבין אדם לחבירו אין יום הכיפורים מכפר עד שיפייסו ויתרצה לו, א"כ אף אם יתכפר לו עון שבינו לשמים, אבל מה שדיבר או שמע לשון הרע על חבירו לא נתכפר לו כיון שלא פייסו, ע"כ אירע דבר זה בערב יום הכיפורים דייקא, דכיון דהאכיל את ישראל נבילות וטריפות רח"ל, א"כ החטיא את הרבים בזה והוי חטא בין אדם לחבירו ג"כ.

וגודל העונש של השומע זלזול תלמיד חכם אפילו רק פעם אחת, רואים אנו במסכת בבא מציעא (דף פ"ד) וז"ל: רבי אלעזר (ברשב"י) בתר דנח נפשיה אוגניתייה דביתהו בעליתה (השכיבה אשתו את גופתו בעליה), יומא חד חזת תולעת דקא נפק מאודניה (יוצאת תולעת מאוזנו) חלש דעתה, איתחזי לה בחלמא, אמר לה לא מידי הוא - יומא חד שמעי בזילתא דצורבא מרבנן ולא מחאי כדאיבעי ליה, עיי"ש.

וא"כ אם בארזים נפלה שלהבת מה יענו איזובי קיר, דאם רבי אלעזר ברשב"י ששמע רק פעם אחת ועם כל עוצם גדולתו לא ויתרו לו, א"כ אנו מה נאמר שלא נכווה בגחלת החכמים, והרבה פעמים שומעים בני אדם שאומרים "מה הועילו החכמים שיושבים ולומדים" ("קוועטשט א באנק"), או שאומרים "מדוע הרב מתערב בענינים שאין שכלו משיג, גם לנו יש רבנים היודעים ללמוד", אבל האמת הוא שאין מבינים החילוק בין לומדים תורה לשמה ללומדים תורה שלא לשמה רק לשם גאות ופניות, שתורה לשמה יש רק אצל יחיד סגולה שבדור.

11. ועפ"י הגמרא פסחים הנ"ל דהמספר והמקבל לשון הרע ראוי להשליכו לכלבים, ויליף לה מסמיכות המקראות לכלב תשליכון אותו וסמוך ליה לא תשא שמע שוא, אפשר לבאר עפ"י"ז גם תחילת הפסוק שם (שמות כ"ב ל') ואנשי קודש תהיון לי וגו' לא תשא שמע שוא, פי' עפ"י"ד החובת הלבבות הנ"ל שהמספר לשון הרע על חבירו, מקבל חבירו מעשים

הטובים שעשה הוא. ולזה אמר הכתוב **ואנשי קודש תהיון לי**, שתהיו קודש לה' ולא תאבדו את המצוות שקיימתם, ואם תשאל איך תזכו לזה, על זה אמר העצה בפסוק שלאחריו **לא תשא שמע שוא**, שלא תדבר לשון הרע על חבירך, וממילא לא ילכו המצוות שעשית לחשבוננו של חבירך הצדיק.

יז. וזהו הענין של אחד בעיר ושנים במשפחה, פי' דהמצוות ומעשים טובים שעשו אותן שדיברו עליהם לשון הרע, ילך להצדיקים שכל שיחתם הכשרה היתה רק בתורה ויראת שמים.

יח. והנה ידוע דיש ד' מדריגות בתואר האדם, (א אדם, ב איש, ג גבר, ד) אנוש, ואנוש הוא הפחות שבכולם. וזהו כוונת הקרא, **אמרת אפאיהם**, שקודם ביאת המשיח ישאר רק פאה מהם, כדברי הספורנו הנ"ל, וזהו שכתב הספורנו והמותר **אכלה**, אכל"ה מלשון **כלתה נפשי**, כמובא בספרים דכל"י מלשון כלתה נפשי, היינו שהקב"ה באמת חושק וחומד שגם המותר ישארו לפליטה, אך היות ואינם ראויים לישראל לפליטה כיון שדיברו נגד צדיקי ה' ואוהביו, ע"כ המותר **אכלה**..

יט. וזהו שאמר הכתוב **אשביטה מאנוש זכרם**, שאשביט מהרשעים שאינם ראויים להיות נקראים יותר מתואר **אנוש**, אשביט מהם התורה והמצוות שעשו, וזהו **זכרם**, פי' התורה והמצוות שנשארים לזכרון אחר פטירת האדם לעולם הבא, את זה אשביט מהאנשים שהם בחינת **אנוש**, ואתן את זה להצדיקים אשר הרשעים דיברו נגדם, כי בעקבתא דמשיחא חוצפא יסגי (סוטה דף מ"ט ע"א) והרשעים ידברו הרבה על הצדיקים, על כן **אשביטה מאנוש זכרם**, וזהו ישאר אצל הצדיקים, והם יהיו שארית הפליטה בביאת הגואל בב"א.

יא. רציתי להעיר, שהרב אמנון שליט"א טעה שלא במתכוון בלשונו שאמר שאדם שמתפלל אצלו (בבני ברק) בבית המדרש, אבל התכוון בעצם שמתפלל אצלי – בבית מדרשי (בית שמש).

[ובאמת כמו כן נזכרתי שהרב אמנון שליט"א אמר בשמכם, שהילד דיבר דברים שהם נוגדים את הזוהר - ולא רציתי בכוונה להתייחס ולתת מענה מייד לומר, כי לא באתי כאן לבזות את כבודו, אם זה לא נכון - ואדרבה אני מצפה שכבודו יראה, יוכיח ויפרט אלו מהדברים ומשפטים שאמר הילד סותרים או נוגדים את דעת הזוהר] וסליחה מכבודו שטרם שמעתי דרשותי של כבודו, כמו שכבודו [אולי] לא שמע דרשותי שלי שאמרת ברדיו 2000 ועוד מקומות, וב"ה אין לי זמן לשמוע, וכתבתי והתייחסתי רק לקטעים מה שראיתי שכולם התייחסו/כתבו (למה העתיקו? מה העתיקו? לא ברור לי - אולי למחוק המילה), וכתבתי מראה מקומות כמעט על כל דבר.

יב. אני מוכן לשבת עם כבודו, ולהסביר לו דעתי, אולם כי אם כבודו יוכיח שיש בידי טעות, אני מוכן לומר האמת ולקבל האמת ממי שאומר. אני אהיה הראשון לפרסם האמת, כי אני מחפש האמת ב"ה.

יג. וזה לשון הרב אמנון יצחק שליט"א:

"אפילו האדמו"ר מהאלמין הוציא ספר "כי לא ידח ממנו נידח".

א. הוא אומר שבגלל שיש ראיות מהתורה אז צריך להאמין.

ב. הוא אומר למה להאמין לד"ר הלמר - כי הוא אוכל נבילות וטריפות!

אז אם ככה כל בעלי מקצוע שאוכלים נבילות וטריפות - למה להאמין להם?

אבל זה המומחיות שלו! זה טענה?

זה הלשון: לאור כל אינדיקציות השקר הללו, אני מגיע למסקנה שדברי הילד הם שקר מוחלט!

ד"ר אמיר הלמר (Ph.D.) יזם, מייסד ובעלים - מגדלור אימון אישי ועסקי מומחה לתקשורת ושפת גוף - מקצועית, עסקית וחברתית

ד. אבל דבר אחד איננו מבין - א. כבודו אומר שאני צריך להאמין לרופא?

א. הלא חז"ל אומרים לנו טוב שברופאים לגיהנם (מסכת סופרים פרק חמשה עשר).

ב. בספר פרדס יוסף (שמות יד ז): "... וגם כתבתי הא דסוף קידושין (פ"ב) טוב שברופאים לגיהנם וטוב שבטבחים שותפו של עמלק, דהיינו שהרופא צריך שיראה תמיד גיהנם פתוחה לפניו אם יהרוג איש, ויעיין בחריצות לראות שלא יטעה ויבא לסכנת נפשות, וטוב שבטבחים שותפו של עמלק שיהיה אכזרי כמו עמלק שאם לא כן לא יהרוג בהמה לעולם, עיין שם. וכן כתב בתפארת ישראל שם (אות ע"ה) דמי שחושב עצמו לטוב שברופאים מעותד לגיהנם, דאינו מתיעץ עם חביריו ובקולמוסו מונח חיים או מות.

ג. לפני 50 שנה כשבניתי את חברת הצלה ביחד עם הרב הצדיק רבי צבי וועבער שליט"א ועסקנו הרבה ברפואות, ואפשר לי לכתוב חיבור שלם מה שראיתי מה הולך עם הרופאים שבאמת מי שמאמין לרופא הוא טיפש גדול² ויכול ליפול בפה, והיום מי הולך בכלל לרופא, שואלים קודם להרב פירער או... כי רק הם מכירים את הרופאים הטובים³.

וויכטיגע הלכה וועגען איסור יחוד. דער וואס איז נישט באקאנט אין הלכות יחוד וואס ווערט געברענגט אין דעם ספר, אהנע צווייפעל אז ער ווערט נכשל אסאך מאל אין דעם הארבען איסור פון יחוד. - יצא לאור ע"י הגה"צ רבי שלום יהודה גראס, כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א.

מדריך הצניעות בישראל והוא חלק ב' מספר קדושת ישראל השלם - וויכטיגע דינים וועגען צניעות, באידיש. - יצא לאור ע"י הגה"צ רבי שלום יהודה גראס, כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א.

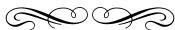
3 בית דין צדק דקהל האלמין יצ"ו - לאפרושי מאטורא - על משמרת הצניעות.

2 צניעות ישראל - בספר הזה קיבצתי פסקי גאוני ורוזני ארץ מדור הישן ומדורנו, שכל אשה תהדר ותתאמן לילך לאשה הרופאת נשים ולא לאיש כדי להינצל מאיסורי יחוד ושאר מכשולות המתרחשים יום יום.

אור הצניעות בישראל - דער ספר איז געווינדעט אויף דעם גרויסן מכשול פון איסור יחוד וואס עס קומט פאר ביי פרויען וואס גייען צו דאקטורים קלים ורקים. דער ספר ווייזט דעם ריכטיגען וועג ווי א אידישע טאכטער דארף זיך פירן זאל ניצל ווערן פון איסור יחוד און אנדערע מכשולות. - יצא לאור ע"י הגה"צ רבי שלום יהודה גראס, כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א - קדושת ישראל הלכות יחוד - אין אידיש, אויף די

10. לכבוד הרב הצדיק רבי אמנון שליט"א: האמת לא איכפת לי בכלל מה שאומרים עלי שיצחקו עלי, ויבזו אותי, אצלי יש תכלית אחד הצלת נפשות ואני עושה את זה לפי שהקב"ה נותן לי כח ומראה לי את הדרך אשר ילכו בה ואת המעשה אשר יעשו ולא איכפת לי מכל העולם מה שיגידו עלי! אני לא עובד בשביל אף אחד, לא צריך לא כבוד ולא כסף רק לעשות רצון ה'.

לפני כ-48 שנה חברי ואני ארגנו את חברת הצלה לתמוך ולהציל חיי נפש, כְּמֵאֵמֶר חז"ל כֹּל הַמְּצִיל נֶפֶשׁ אַחַת מִיִּשְׂרָאֵל כְּאִלוֹ קַיִם עוֹלָם מְלֵא, ולמרות שְׁלֵמֻדְתִּי בְּכֹלל שְׁעוֹת רַבּוֹת בַּיּוֹם וּבַלַּיְלָה, הַרְמַתִּי טְלָפוֹנִים לְהַצֵּלָה וּלְפַקוּחַ נֶפֶשׁ, גַּם אִם זֶה הִיָּה עַל חֶשְׁבוֹן זְמַן שְׁנֵיהֶ. וְכִּי עֲסָקְנוּ בָּזֶה בְּעֶרְףְּ שָׁנָה, וּמִגְדֵּל עֵמֶס הַפּוֹנִים הַכִּנְסָנוּ עוֹד וְעוֹד אֲבָרְכִים שְׁלֵמֻדוֹ אֵיךְ לְהַצִּיל נַפְשׁוֹת יִשְׂרָאֵל, וּמִצְאָנוּ בִּס"ד תּוֹרֵם לְאֲמִבּוֹלְנֵס הַרְאִשׁוֹן שְׁעָלָה אֵץ בְּעֶרֶךְ \$140,000. וּבְרֹוֹף ה' הַיּוֹם כְּלָם רוֹאִים וּמִפְרִים אֶת הַחֲבֵרָה הַגְּדוֹלָה הַזֹּאת, וַיִּמָּה שֶׁהַתְּפַתַּח מִזָּה שְׁבָרוֹף הַשָּׁם יֵשׁ אֲרֻגוֹנִים כְּאֵלָה בְּכֹל הָעוֹלָם.

יש להזהר לא להשאיר את האשה או הבת לבד עם הרופא במשרדו, אלא אך ורק בליווי הבעל או האב או אחד משבעת הקרובות המנויים בשולחן ערוך (אבן העזר סימן כ"ב). (על פי הוראת הגאון הצדיק מורנו הרב יצחק יעקב ווייס ראש אב בית דין ירושלים: מהר"ש ואזנר; מהר"י גרינוואלד (פאפא); מהר"ר בלום (קאשוי); מהר"ם שטענר (דעברעצין); מהר"א לייטנער (מאנטעווידעאי).

זכרו היטב!!! ביקור אחד אצל הרופא בהתנהגות שלא בדרך התורה, יכול חס ושלום להרוס את האדם לעולם ועד, לגדוד את השלשלת של דורות יהודיים מימות עולם.

לדאבונינו, אירעו לאחרונה אסונות נוראיים על ידי ביקורים אלה, ורק חלק קטן מהם ידועים לרבנים מסדרי גיטין ולאירגוני שלום בית.

על הבעל להסביר בביתו שביקורים אצל הרופא אינם למטרת תענוג, אלא אך ורק לצרכי בריאות וכדומה, ולכן אסור להיכנס לשיחה מיותרת עם הרופא, כי זה גורם להחזרת כח זוהמא בהשקפותי של האשה. הספרים הקדושים כותבים, שבעת ביאת המשדח יתגלה מי הם הנשים שעייכו את הגאולה, ומי הם הנשים הצדקניות שקירבו את הגאולה.

בכבוד רב, הק' שלו' יודא גראס אבדק"ק האלמין נ.ב. בקליניקה של "בית ישראל" עובדים עשרות נשים רופאות שאפשר לקבל אצלם כל טיפול לפי בקשה. בויליאמסבורג אפשר להזמין אשה רופאה שמקבלת מעדיקטיס: Division Medical 138 בניין הנקרא: מעדיקטיס Division.

זעקת שמים של האבות השבורים ומשפחות נאנקות ביום ג' שבוע שעברה (22 במאי) הודפס בעתון הניו-יורקי הנפוץ Daily News עובדות סטטיסטיות קורעי-לב מסמרות שיער. לאמור:

25% מרופאי הנשים הודו שאינם נוהגים לפי המסורת היהודית עם לקוחותיהן (כמעשה ארץ מצרים וארץ כנען).

13% מהרופאים הכלליים הוסיפו שהם מתנהגים כרופאי הנשים. עוד 19% אמרו (ללא בושה) שאינם רואים בכך שום חסרון.

עוד 19% הוסיפו שזה דרוש ללקוחות. הגרועים שברופאים בפרט זה הם רופאי הנשים. לאחריהם באים הפסיכולוגים.

מורי ורבותי!!! האם מותר לשתוק? האם מותר לשבת באדישות בו בזמן שהרופאים שוברים משפחות יהודיות בהמוניהם, ומטביעים את כל הקדוש לנו במעייני של טומאה וזוהמא?

כל אחד מאתנו הרי יצטרך לתת דין-וחשבון על כך שישב בחיבוק-ידיים!!! אסור לשתוק, צריך לעורר את יהודי העולם, יש לדרוש רבנים ולהסביר את חומרת הדבר לפני היהודים התמימים. זוהי גזירה רעה לא עלינו להשריש חס ושלום את הגחלת האחרונה של קדושת בנות ישראל.

רבנים הנותנים שיעורים לבעלי בתים חייבים מזמן לזמן להסביר לאברכים צעירים את החומר שבדבר, ולהדריך אותם כיצד עליהם להתנהג.

כל יחיד שיש לו איוושה השפעה על אנשים אחרים, חייב לפחות בביתו שלו להשתדל שיקחו אתן רק אשה רופאה, ובאם אי אפשר בשום אופן,

פרק ג'

קונטרס הצלת נפשות חלק ב'

כל המקיים נפש אחת מישראל מעלה עליו הכתוב כאילו קיים עולם מלא

בלומדי מסכת סנהדרין במסגרת הדף היומי, כשהגעתי לדף ל"ז, במאמר חז"ל כל המקיים נפש אחת מישראל מעלה עליו הכתוב כאילו קיים עולם מלא. ובעת לימוד גמרא הנני מתעמק מאוד ורוצה אני להשיג בעצמי את פירוש רש"י ז"ל שהנני נכדו. וכשאני גומר להבין אני מעיין בפירוש רש"י ז"ל.

והנה כאשר הגעתי למאמר הנ"ל "כאילו קיים עולם מלא", התבוננתי בדבר ועשיתי חשבון כמה נפשות יכולים לצאת מבן אדם אחד כדי להגיע לעולם מלא. חשבתי כך שהעולם יכול להתקיים רק ששת אלפים שנה ומהיום יש לערך מאתיים וארבעים שנים עד לסוף העולם, ועשיתי חשבון שאם יש לאדם אחד חמשה ילדים ולכל אחד מהם יש חמשה ילדים, יוצא שבמאתים וארבעים שנה יצאו מאדם אחד שבע מאות אלף (700,000) נפשות, וזה נקרא עולם מלא ממש. ושמחתי מאוד בחידוש זה וחשבתי שצריך אני להציל להשתדל להציל נפשות ישראל מעולם התוהו. וחשבתי לעצמי, אי, אי, אלמלא היה הרבי שלי חי עדיין בעולם הזה, הייתי הולך אליו תיכף לגלות לו המסתרים במאמר הזה.

השגחה פרטית - והמופת הגדול

כשגמרתי את הלימוד ניגשתי לארון הספרים והוצאתי משם ספר אחד שקיבלתי במתנה, ופתחתי את הספר, ומצאתי את שאהבה "נפשי", סיפור נפלא על מאמר חז"ל הזה. ואחר כך למדתי עוד הפעם את המשנה הנ"ל ומצאתי בפירוש רש"י ז"ל, לפיכך נברא אדם יחיד... להראותך שמאדם אחד (אדם הראשון) נברא מלואו של עולם, עד כאן לשון קדשו.

כשסיפרתי לחבירי שהוא למדן גדול, את הסיפור הנ"ל, העיר לי שחשבונני הוא טעות גדול, ואמר לי, לקחת עושה-חשבון (הנקרא קאלקולעיטא"ר בלע"ז) ולספור י"ב פעמים כפול חמש, ויצא מזה לערך חמשים מיליון נפשות, לכן אשרי חלקכם שהנכם מעוררים בני אדם ללימוד הדף היומי.

והנני מעתיק עבורכם ומתרגם עבורכם את הסיפור הנס מספר הנ"ל שנדפס בלשון אידיש.

המקיים נפש אחת מישראל כאילו קיים עולם מלא

האדמו"ר הראשון לבית שטיינינעשט, הרה"ק רבי נחום זצ"ל, בנו של הרה"ק מרוזין זצ"ל, נכנס פעם לבית מדרשו (שהי נקרא "קלויז") ופגש בשני חסידים שמדברים אודות מאמר חז"ל "כל המקיים נפש אחת מישראל, כאילו קיים עולם מלא" (משנה סנהדרין ל"ז ע"א) (דהרי רואים שמאדם אחד - אדם הראשון - יצא עולם מלא אנשים). נענה ר' נחום זצ"ל ואמר: "אבל לא ברצועה" (אבער נישט מיט קיין בייטשל). תמהו החסידים לכוונת הרבי, וענה:

הא לכם סיפור: אחד מחסידיו של הרבי ר' משה לייב מסאסוב זצ"ל היה לו בית מזיגה בכפר. פעם אחת חלה אחד מבניו ולא מצאו הרופאים תרופה למחלתו. קם ונסע לבית רבו בסאסוב. הרבי התאנח מאד ואיחל לו ברכת רפואה שלימה.

בהיותו מאמין גדול בברכת רבו, נסע החסיד לביתו שמח וטוב לב. כאשר חזר לביתו לפנות ערב, ראה שמצבו של בנו התדרדר מאוד ל"ע. אך התחזק באמונתו בברכת רבו שיקוים בשלימות, ושיבריא בנו. גם את אשתו היה מחזק בדברי אמונה והאיץ בה שתשכב במטתה לנוח, והוא ידאג כבר לשלום הילד, ויתן לו כל התרופות שרשם הרופא לרפואת הילד.

אך כאשר ישב סמוך למטת הילד ראה שמרגע לרגע הורע מצבו רח"ל. מה עשה? הניח את התרופות בצד ולא נתנן עוד להילד, אלא כל חצי שעה השקה לו כף מים נקיים, כדי להחזיקו בחיים. כדי להסיח דעתו מעגמ"נ, עסק בלימוד גמרא.

כחצות הלילה שמע דפיקות בדלת, והנה עומד נכרי שרוצה לקנות יין שרף. מרוב מרירות נפשו לא רצה החסיד לפתוח את הדלת, אבל הנכרי לא הרפה ודפק עוד יותר. מרוב פחד שמא תתעורר אשתו מחמת הדפיקות ותראה מצבו הנורא של בנם, לקח יי"ש והוציא לחוץ וצעק על הנכרי, מדוע בא בשעה מאוחרת כל כך לקנות יי"ש, בפרט בעת אשר אין מוחו עמו מחמת חולשת בריאותו של בנו. אך הנכרי שאלו: "מדוע פניך זועפים כל כך, ומה קרה לבנך?".

סיפר לו החסיד את כל אשר קרהו, כדי שיעזוב אותו לנפשו וילך משם. אבל הנכרי, שהיה רוכב על סוס, הוציא מכיסו בקבוק קטן, נתנו ליד החסיד ואמר: "הא לך בקבוק זה, ותראה שמכף הראשון ייטיב לבנך, מכף השני שיטעום מבקבוק זה יצא מחולשתו, וכאשר ישתה כף השלישי יבריא לגמרי כאחד האדם" - ורכב לדרכו.

כאשר חזר החסיד לחדר אשר בו היה מונח בנו, התבונן בפני בנו ונדמה היה לו שהוא נמצא כבר ברגעים האחרונים לחייו רח"ל. כיון שכך, חשב שבין כך ובין כך אין לו מה להפסיד, ועל כן נתן לבנו לטעום מן הבקבוק שנתן לו הנכרי, ולגודל תמהונו נרדם הילד. חיכה האב חצי שעה, ואחר כך עורר את בנו והשקה לו עוד כף מהבקבוק שקיבל מהנכרי. לאחר חצי שעה, כאשר ראה שהילד ישן במנוחה, עורר את אשתו וסיפר לה את הבשורה הטובה שמצבו של הילד הוטב ע"י שנתן לו מהבקבוק שקיבל מהנכרי. שניהם האמינו שקרה כאן מופת (בזכות ברכתו של הרבי ר' משה לייב זצ"ל), והתבוננו בבנם איך שישן במנוחה, כילד בריא. אחר כך נתנו לו את הכף השלישי, והוטב לו לגמרי. למחרתו ירד הילד ממתנו כמו בריא אולם.

מרוב שמחה אפתה אשת החסיד שני עוגות ושלחה את בעלה שיקח בקבוקים גדולים מלאים יין שרף, עם העוגות ויסע להרבי על שבת קודש ויתן לו את זה במתנה. כאשר הגיע לבית הרבי ר' משה לייב, שאל הרבי בתמהון: "מדוע מגיע לי מתנה יפה זו?". סיפר לו החסיד את כל אשר קרהו, איך שהוטב לבנו בכח ברכת הרבי, ואמר, שהוא ואשתו מאמינים שהרוכב הנכרי לא היה כי אם שליחו של הרבי, ויתכן שהיה אליהו הנביא בכבודו ובעצמו. הרבי לא הגיב על זה כלום, אלא הלך להתפלל קבלת שבת.

מנהגו של הרבי ר' משה לייב זצ"ל היה לשבת עם חסידיו בליל שבת קודש ולהגיד בפניהם דברי תורה וחסידות ולרקוד עימם בריקודים של שמחת מצווה לכבוד שבת. אבל בליל שבת קודש הוא ישב לבדו בחדרו, וכן היה במשך כל יום השבת. אף אחד מתלמידיו לא הרהיב בנפשו עוז לשאול את פי רבו פשר דבר, מדוע יושב לבדו בהתבודדות.

בעת סעודה שלישית בתוך קהל עדתו, נענה הרבי ר' משה לייב ואמר בקול: אף אחד מכם לא שאל אותי במשך השבת לפשר השינוי בהתנהגותי מבכל שבת, לכן אגיד לכם בעצמי. כל זה מחמת החסיד בעל הבית מזיגה (הקרטשמער).

בשבוע שעברה היה אצלי אודות רפואה לבנו, אבל בתוך הפתקה ראיתי שאין ביכולתי לעזור לו. אבל מרוב אהבתי לכל ישראל, לא יכולתי לשבור את רוחו בשתיקה שלא לענות לו, ועל כן הוכרתי לברכו שבנו יזכה לרפואה שלימה.

- אבל בעל הבית מזיגה (הקרטשמער) - המשיך הרבי והראה בידו הקדושה על החסיד - בגודל אמונתו המשיך את המופת הגדול ("אמונה" מלשון המשכה, כמו שכתוב ויהי אומן את הדסה). כאשר הביא אלי ביום ששי את המתנה וסיפר לו את כל אשר קרהו, שאלתי במרומים מי היה הרוכב שהביא רפואה לבן בעל הבית מזיגה הנ"ל, ובמשך השבת עשיתי מה שעשיתי לפי מה שקיבלתי מרבותי נשמתם עדן, כדי להתוודע מי היה הרוכב שהביא הרפואה, וברגע זו שעברה עלינו נתגלה לי סוד הדבר.

פעם היה איש שהיה לו רצועה (בייטש) בידו (היינו בעל עגלה). היה מתנהג כפי שראוי לאדם כמותו... פעם אחת בלילה נסע לביתו בעגלה ריקה, ושמע קול בוכים. נסע אחר הקול ופגש ביהודי ארחי פרחי שמונח בתוך ערימת שלג ותרמילו סמוך אליו, וחיותו כמעט שיצאה ממנו מעוצם הקור ששרר אז ביער. לקח אותו העגלון והעלהו על עגלתו וכיסה אותו במעיל חם (פעלץ). אחר כך הוליכו לבית מזיגה הקרובה לשם וציוה לחמם את היהודי המקורר במים חמין, עד שתשוב אליו רוחו. ולא עוד, אלא שהעגלון השאיר כסף לבעל הבית מזיגה עבור הטירחא, וגם אם יצטרך לרופא.

אחר כך נסע העגלון לביתו, כי הזמין נסיעה ליום המחרת להוביל אנשים וסחורה. אך כיון שאמרו חז"ל (אבות פרק ד', משנה ב') מצווה גוררת מצווה, על כן, כיון שזכה העגלון ברוב רחמנותו להציל נפש מישראל, משך אותו עוד ועוד למדת הרחמנות. על כן לא עורר את אשתו משניתה, אלא אכל חתיכת לחם קרה והלך לישון.

בשמים נעשה רעש גדול, הלא אמרו חז"ל "כל המקיים נפש אחת מישראל, כאילו קיים עולם מלא", ואם כן הרי העגלון קנה עולמו בשעה אחת, ואם יתעורר משינתו ויחיה עוד בעולם הזה, עלול לחטוא חס ושלום ולקלקל מה שתיקן, על כן יצא פסק דין מבית דין של מעלה שהעגלון לא יתעורר משינתו אלא יסתלק מן העולם, כדי שיבוא לעולם שכולו טוב כשהוא נקי מן החטא. כאשר עלתה נשמתו למרומים נפתחו לפניה שערי גן עדן.

אמרו חז"ל (ברכות י"ז ע"א) "העולם הבא וכו' וצדיקים יושבים ועטרותיהם בראשיהם, ונהנים מזיו השכינה". ויש לדקדק באומרם "ועטרותיהם", ותיצו בספרים, על פי דברי המשנה (אבות פרק ד', משנה כ"א-כ"ב) "העולם הזה דומה לפרוודור בפני העולם הבא, התקן עצמן

בפרוזודור כדי שתיכנס לטרקלין". והכוונה, שאם איש יהודי עוסק בתורה בעולם הזה, נותנים לו לעולם שכולו טוב את הספר שלמד בו בעולם הזה, ובאותו ספר עוסק גם שם. אם היה אומר תהלים, מעמדות, שערי ציון, נותנים לו את כל אלה. אם קיים מצוות ומעשים טובים, נותנים לו בעולם הבא את ההזדמנות לקיים את המצוות עוד הפעם, כמו שעשה בחיים חיותו בעולם הזה, ומכל זה יש להנשמה נחת וקורת רוח בעולם הבא. וזהו הכוונה במאמרם "ועטרותיהם בראשיהם", היינו מה שקיים בחיים חיותו מצוות ומעשים טובים, הוא עטרה לראשו לעולם הבא.

אך מה יעשה בן אדם כמו העגלון שלנו, אשר זכה לעולם הבא על ידי הרצועה שבידיו? על כן נתנו לו גם בעולם הבא רצועה כזו, והוא עובר בגן עדן מחדר לחדר, ועושה ברצועתו כמו בעל עגלה, ומזה יש לו הנאה וקורת רוח. ונעשה מזה צחוק גדול בשמים, כי הלזה יכונה "עולם הבא"? אבל העגלון חשב שכולם שבעי רצון ממנו, ועל כן צוחקים...

לימיו זכה אביו של העגלון - אשר נפטר לעולמו זמן מרובה קודם לכן - לצאת מן הגיהנום וליכנס לשערי גן עדן, ושם פגש את בנו העגלון שמטייל בגן עדן ורצועתו בידו. לקחו לבית דין של מעלה כדי לפעול עבורו גן עדן טוב יותר. וכן הוה, בבית דין של מעלה פסקו שכיון שזכה לגן עדן בגלל שהחיה את נפש אחת מישראל, על כן יהא שכרו מכאן ואילך, שכאשר יצטרך יהודי להחיות את נפשו, יהא העגלון השליח לדבר. והוא היה השליח את בעל הבית מוזגה (שהזכיר את בנו אצל הרבי ר' משה לייב מסאסוב), והבקבוק שהביא אל הקרעטשמער היתה מגן עדן העליון. וכל זה הנְעֻלָּבִים וְאִינֵם עוֹלָבִים, שוֹמְעִים חֲרָפְתָם וְאִינֵם מְשִׁיבִים, עוֹשִׂים מְאֻהָבָה וּשְׂמֻחִים בְּיִסוּרֵים. עֲלֵיהֶם הַכְּתוּב אוֹמֵר, (שופטים ה) "וְאוֹהֲבֵי כְצֵאת הַשֶּׁמֶשׁ בְּגִבְוֹתָו"

את הסיפור הזה סיפר הרבי ר' משה לייב מסאסוב צ"ל בעת סעודה שלישית.

וסיים הרבי משטיפניעשט את סיפורו, ואמר להחסידיים: ולזה נתכוונתי כאשר אמרתי "אבל לא ברצועה" (און נישט מיט קיין בייטשל).

טז. צריכים לדעת כי כל בן אדם יכול ליפול ברשת השטן, ואין אדם רואה חובה לעצמו, וכל אחד יכול היום לטהר את השרץ בק"ן טעמים⁴ כמו הפאה נכרית שכמה וכמה רבנים מטהרים את השרץ, על אף שיותר ממאה גדולי ישראל אסרו את זה, וכל זה בא שאין אדם רואה חובה לעצמו⁵, ועבר ושנה נעשה לו כהיתר⁶, ויכול להיכנס בקל שכל באיה לא

חז"ל ושו"ע לפסוק בענינים הזה שעבר כל ימי חייו ונקרא משומד על זה.

5 קונטרס אין אדם רואה מומין לעצמו בו יבואר 26 מאמרי חז"ל מדרשים וספרי מוסר וספרי חסידות - בהענין שרב שאשתו הלכה בפאה נכרית אין לו שום היתר על פי חז"ל ושו"ע לפסוק בענינים אלו מאחר שעבר כל ימי חייו על זה ונקרא משומד על זה.

6 קונטרס נעשה לו כהיתר בו יבואר 34 מאמרי חז"ל וספרי שאלות ותשובות וספרי מוסר על: עבר עבירה

4 קונטרס מטהר את השרץ 150 טעמים בו יבואר מאמרי חז"ל וספרי שאלות ותשובות וספרי מוסר על: תלמיד ותיק שהיה ביבנה שהיה מטהר את השרץ במאה וחמשים טעמים, וממילא יוצא מזה, שרב שאשתו הלכה בפאה נכרית יתיר את השרץ בק"ן טעמים, ומפני זה הרב מיוראפ שיש לו יותר ממאה מליון דולר כתב כבר 30 תשובות להתיר את העבודה זרה שהוא יותר גרוע פי אלף מהשרץ הטמא, השי"ת יעזור שיעשה תשובה השרץ אין לו שום היתר על פי

ישוּבוּךָ7 ובגלל זה צריכים לדעת שהשטן הוא עובד על כל אחד ואחד, ולפי דעתי החלושה כל הסיפור הזה של הילד שכבודו הרב הצדיק שליט"א חושב שהכל שקר, **איני מבין בכלל מה הבעיה כאן, אך דבר אחד אני כן מבין שהשטן רוצה יותר טוב שכבודו שליט"א ילחם נגד הילד הזה ולעזוב את המלחמה נגד הערב רב, וזה לפי דעתי מעשה שטן, לקחת את הזמן הקצר של קירוב הגאולה והמכשולות הגדולות כמו מקוואות [שצריכים לחפש בנרות מקוה טהרה כשרה כידוע], וכשרות וחלב ודם⁸ שמאכילים את כל אחינו בני ישראל במזיד ולא בשוגג.**

בלאנדאן ג"כ, איך יתכן שרב גדול כמו הרב פאדוה יתיר שחיטה כזו?

וכעת נשיב על ראשון ראשון ועל אחרון אחרון.

א) בנוגע לשאלתינו איך יתכן שרבנים יטעו?

- הנה דבר זה מפורש בקרא (ויקרא ד') ואם מעיני העדה נעשתה לשגגה, ופירשו חז"ל (עיין רש"י) הכוונה כי נעלם מסנהדרין שהם עיני העדה, והא לך דברי חז"ל מפורשים בהוריות הורו בית דין לעבור על אחת מכל מצוות האמורות בתורה וכו', ומבואר שם להלן דף ג: דחייבין בית דין להביא חטאת על שגגת הוראתן.

ומבואר ברמב"ם (הלכות שגגות פרק י"ב, י"ג) דמייירי בבית דין הגדול שהוא הסנהדרין ישיבו בלשכת הגזית (אשר עליהם הכתוב אומר לא תסורו מן הדבר אשר יגידו לך ימין ושמאל), ומייירי ג"כ שישגו כולם בהוראה זו והורו להקל. וזה לשון הרמב"ם שם: "כל דבר שחייבין על שגגת חטאת קבועה אם שגגו בית דין הגדול בהוראה והורו להתירו ושגגו העם בהוראתן ועשו העם... ואחר כך נודע לבית דין שטעו הרי בית דין חייבין להביא קרבן חטאת על שגגתן בהוראה ואע"פ שלא עשו הן בעצמן מעשה, שאין משגיחין על מעשה בית דין כלל בין עשו בין לא עשו אלא על הוראתן בלבד", עכ"ל.

ולהלן שם (פרק י"ג הלכה א') וזה לשונו: "וכן אם הורו וידע אחד מהן שטעו ואמר להם טועין אתם ורבו עליו המתירין הרי בית דין פטורין... שנאמר ואם כל עדת ישראל ישגו, עד שישגו כל הסנהדרין" עכ"ל.

ומבואר להדיא (הוריות ב' ע"א) בגמרא דמייירי גם בהוראת חלב להיתר, וז"ל הש"ס "לא תאויי הורו בית דין שחלב מותר", וברש"י על המשנה הורו בית דין "כגון שהורו שחלב או דם מותר", וברמב"ם שם (פרק י"ג הלכה ד') "הורו בית דין שחלב מן החלבין מותר ואכל וכו' ואחר כך הורו שעבודה זרה פלונית מותרת ועבד אותה עבודה זרה" עכ"ל. המעיין היטב בש"ס ורמב"ם שם יראה שעל הרוב נקטו לדוגמא הוראת חלב, עיי"ש.

ומעתה לא נשאר לנו אלא להתבונן קצת אם אצל הסנהדרין שהיו גדולי הדור ממש בתורה בחכמה ביראה ובאהבת ה' ובמדות טובות, בלי שום נגיעות, כמבואר ברמב"ם (הלכות סנהדרין פרק ב') דסנהדרין היו

ושנה בה נעשה לו כהיתר, וממילא יוצא מזה, שרב שאשתו הלכה בפאה נכרית אין לו שום היתר על פי חז"ל ושו"ע לפסוק בעניינים הזה שעבר כל ימי חייו ונקטר משומד על זה.

7 קונטרס כל באיה לא ישוּבוּךָ בו יבואר מאמרי חז"ל וספרי שו"ת על מה שאמרו חז"ל כל באיה לא ישוּבוּךָ, והרי לגבי מינות אמרינן בע"ז יז מקרא דכל באיה לא ישוּבוּךָ, וברש"י שם שכל המשתמדים לעבודה זרה אחר שנאבקו במינות אינם שבין, וברמב"ם ה' ע"ז פ"ב ה"ה שמומר לע"ז הוא מומר לכל התורה כולה ומשוה אותו למינים לענין זה שאינם מתקבלים בתשובה. וממילא יוצא מזה, שרב הזה מיואפ שיש לו יותר ממאה מליין דולר וכבר כתב כבר 30 תשובות להתיר את העבודה זרה, מי יודע אם יכול לעשות תשובה, וכמו כן כל המתיר את העבודה זרה ואפילו ספק עבודה זרה [ראה בכל מאמרי חז"ל, ותבין] השי"ת יעזר שכל אלו הרבנים יעשו תשובה, כי מן הסתם הם שוגגים כי הם בכלל עבר ושנה ונעשה להם כהיתר וכמו שכתב השלה"ק שמי שעבר כל ימיו חייו נקרא ממנו על זה.

8 בירור שגם רבנים יכולים לטעות - רובים יכולים להכשל:

שמונה שאלות ותשובות בענין:

א) איך יתכן שרבנים יטעו לומר על חלב שהוא שומן כשר.

ב) ממה נפשך, אם הרב נאמן על שאר איסורי תורה, למה אינו נאמן בענין חלב.

ג) הכי צריכין לחוש למה שיש מערערין כי יש חֵלֶב, כל שאיננו בקי בענין.

ד) הכי באפשרי שחלק ניכר מכלל ישראל יכשלו באכילת איסור חמור כל כך שעונשו בכרת.

ה) האם יש היתר למי שבקי ברוע המצב לאחוז בפלך השתיקה ולהיות בשב ואל תעשה.

ו) האם רשאין הרבנים המכשירין להעלים עיניהם מן הערעור שלא תפגם כבודם.

ז) למה באמת תצא תקלה זאת מיד גדולים ורבנים.

ח) למה יארע כזאת שציבור גדול ורחב יכשל בחלב? ובאמת כל השאלות האלה נוגעות לשערויית השחיטה

לערער כי באכילת מאכל פלוני יסתכן גופו ויחלה קשות עד למיתה ממש, כל בר דעת יתרחק מאכילת דבר פלוני בתכלית כי מה לו לצרה אפילו מצד הספק. וכן אם יבואו מגידיים ויאמרו אל תסע בדרך פלוני כי לסטים קשים הורגי נפשות על הדרך. ולעומתם יאמרו אחרים אל תדאג ועל אחרייתנו תוכל לנסוע, כל בר שכל לא יכניס עצמו לספק סכנה וגם לא ישלח בנו או בנותיו ושאר קרובי משפחתו בדרך זו, וכפי כחו ועתו ירחיק גם אחרים מהליכה לשם.

ואם כן הלא כן הדבר הזה ממש בענין חלב, אכילת חלב אפילו בשוגג מטמטם הלב וכורת נפש ונשמה משרשו העליון, כמבואר בקדמונים ואחרונים (עי' אגרת הקדושה מהרמב"ן ז"ל פ"ד, ופ"ח ושי"א ס' פ"א). וגם כאשר כל העם בשגגה מכניס נפשות ישראל לצד הטומאה ומעבירין מדת ישראל (עיין ש"ת דברי חיים ח"א יורה דעה סימן ז') ולעולם לא יזכה לראות אור גם לעולם הבא (כמבואר בספר יסוד וישרש העבודה פרק ז' עיין שם). ולפי זה מי פתי יסור הנה לפטם גופו בדבר שיש מערערין ואומרים כי יש בו סם המות הממית נפשו רוחו ונשמתו של אדם ומוריו עד שאול תחתיו, ומי יקח נפש בניו ובנותיו ולכרות נשמתן ממקור העליון אפילו במקום ספק.

וגם בחלק הגוף הלא עונשו במזיד בכרת, ובשוגג בשגגת כרת, ומי עלה בשמים וירד להעיד כי מי ששמעו ערערו על ענין ניקור החלב ואוטם אזנו באמרו מי יאכילנו בשר שנידון כשוגג, והלא סוף כל סוף מעשים שבכל יום מעידין שהגיע הזמן לפשפש במעשים אחר חטאת של עונשי כריתות בו בפרק שצעירים ואפילו ילדים נחטפים באופן פתאומי בשחר ילדותם, וכי חשיד קוב"ה דעביד דינא בלא דינא, ואין הזמן לחפש לימודי זכות על כל דבר ולנהוג בו היתר בזמן שרואין כי כל יום קללתו מרובה מחברתה. ילדים קטנים נשארים בלי אב או אם ואין עונה, בוכין מרירות הורים בוכין על ילדיהם שנחטפו טרם ידעו להבחין בין טוב לרע.

ונגד החסידיים ואנשי מעשהו אנו אומרים האין מצאו קנה המדה למדוד אשר נזירות מאכילת קניידלע"ך וגעבראקס (מצא שריו') או קניית אתרוג יקר בן כמה מאות דולר בכל ההידוים, ועל"י מהודרת לספר תורה, וטלית נאה, ומכרחין להדר אחריהם יותר מגופה של תורה שהם יסוד נשמת חיים של יהדות החרדית וקיומה כמו הרחקת אכילת בשר שיש עליהן ערעור מטעם בלתי ניקור הוגנת, וד"ל.

טענה רביעית: הכי אפשר שחלק גדול מכלל ישראל יכשלו

- היתרוץ על זה הוא ברמב"ם הנ"ל (הלכות שגגות פרק י"ב הלכה א') וז"ל: בין שעשו כל ישראל שבארץ ישראל על פי בית דין שהורו, בין שעשו רוב ישראל... בין שעשו רוב השבטים וכו'. ולהלן (פרק י"ג הלכה ב') בזה הלשון:

בעלי חכמה, נפשם שפלה, חברתם טובה, גיבורים במצוות ומדקדקים על עצמם וכובשין יצרם, לא יהא להם שום גנאי, ולא שם רע, ויהא פרקן נאה, שונאי בצע ואף ממון שלהם אינם נבהלין עליו, אוהבי האמת, שונאי החמס ובורחין מכל מיני העול, מנוקין מעון וגם ממומי הגוף.

ואחר כל אלו ה" באפשרי שתזדמן להם מכשול בהוראה להתיר חלב ולומר על כולן או מקצתן מותר, אע"ג דכתיב אלקים נצב בעדת קל, וגם ישבו בלשכת הגזית שהוא בבית המקדש אשר שם עיקר השראת השכינה מ"מ אפשר שיארע זאת, שהיו שבעים ואחד צדיקים יושבין יחד ועטרותיהן בראשיהן. ומה יענו אזובי קיר כמונו היום שרוקוין אנו מלהשיג אפילו כטפה מן הים קדושת הסנהדרין, על אחת כמה וכמה שאין מן הנמנע שיארע כזאת.

ודבר נפלא מאוד מצאתי בדברי חד מקמאי שכתב, כי אדרבה כל הגדול מחבירו יותר עלול להכשל בחטא כזה. לכן אמר הכתוב: אשר נשיא יחטא. מאחר שהוא מורגל בגדולה רבה כ"כ, שהוא מלך על כל ישראל, בודאי יבוא לכלל גאוה וזו תביאו לכלל חטא בלא שום ספק (והרי ויקרא דף כ"ב ע"א, וש"ך, ורבינו בחיי, ותולדות יצחק, וכלי יקר).

ולפי זה מי שבא בטענה כזו עדות הוא ששכח מקרא מפורש וגומרא מפורשת.

(ב) טענה שני': דאם הרב נאמן לשאר דברים לכן אין נאמן בזה.

אהובי ידידי, לא עלי תלונותיכם כי אם על תורת ד' תמימה, והאיך יאמר הקרא שמעיני העדה נעשתה לשגגה, והלא אם נאמן לכל איסורי תורה כמו שהכתוב מצווה ואומר "לא תסור מן הדבר אשר יגידו לך", האין שגג בדין זה, ש"מ שאין אנו דנין היקש וגזירה שוה כזאת, ואפשר שיהי' בקי בכל התורה ויאונה מכשול של שגגה לידו.

(ג) טענה שלישית: האם צריך מי שאינו בקי לחוש למה שיש מערערין?

- הנה לא נכניס עצמינו בפלפולה של תורה לברר הדבר משורת הלכה כי אין כאן מקומו והדבר סובל אריכות. אולם רצונינו לבא בדרך אחרת וקצרה. שני טענות גדולות מנוגדים לטענה זו, חדא לכל המון, והשנית ליראי ד' ואנשי מעשהו.

ראשית, הלא קבעו לנו חז"ל כי גדול המחטיא יותר מן ההורג (רש"י פירשתי כי תצא), ובזה הורו לנו חז"ל כי אצל ישראל הנשמות העיקר, ומחויבין ישראל למסור נפשם עבור אמונתם וקדושתם, והנשמה היא נצחית והגוף טפל, הכלי אומנות בלבד לעבוד בהן ליוצרו, והאי עלמא כפרוזדור בפני הטרקלין.

וא"כ יתבונן כל אחד בדעה נכונה אם יבואו מערערים

כך נראה לי הקטן באלפי ישראל, ואם יוודע שאני טועה אין לי שום בעיה להודיע לרבים שטעתי כמו שכתוב בתורה הקדושה "אֲשֶׁר נְשִׂיא יִחְטָא", פְּרוּשׁ, וְהוּא יִתִּיר חֲלָב. וְהַנְּשִׂיא

ססיבת חטא השוגג לכהן משיח מפני אשמת העם שגורם העלמתו, והביא שם (על פסוק אם הכהן המשיח) דברי חז"ל כד רגזו רעיא על ענא עביד לנגדא סמותא (ב"ק נ"ב ע"א). ופירש"י וז"ל: כשהמקום נפגע משונאי ישראל ממנה להם פרנסים שאינן מהוגנין.

ובנזר הקודש (בראשית רבה פרק ס' ט"א) תמה על מה שמצינו שם דנכשלו אמוראים במידי דאכילה (ומבואר בש"ס חלוץ ה' ע"ב, ובתוס' דבאכילת איסור אין הקב"ה מביא תקלה לצדיקים). ותירץ בנזר הקודש דכיון שנתמעטו הדורות אע"פ שבדאי נמצא גם בדורות אחרונים בני אדם גדולים מאוד במעלה, מ"מ באשר אין דורם זכאי גם הם יורדין ממדריגתן, ע"כ.

טענה שמינית: למה ישלחו רבים בפעם אחת?

תשובה לדבר, כי הדרך הוא בכל עבירה שאדם רואה שאחרים נכשלים בה נכשל אחריה בקל, וכל אחד גורר את חבריו. מהאי טעמא בבשר, כיון שרבים אוכלים בשר ואינם רוצים לפרוש ממנה עם כל הערעורים מפני אטימת לבם, שאר כל הקהל נגררים אחריהם. ודבר זה מבואר היטב בכלי יקר (ויקרא ד') עה"כ ואם נפש אחת תחטא, ומובא בילקוט מעם לועז ויקרא (פ' י"ד) וז"ל: שאם הוא חטא שאדם רואה אחרים עושים אותו, הוא עלול לשגות שהדבר מותר והוא עשוי לעבור עליו, שכן יש מקום לטעות, אבל חטא שאינו רואה כלל שאחרים יעשוהו, רחוק מן הדעת שהוא יעשה. ולכן אומר שם הכתוב ואם נפש אחת תחטא. ונאמר כאן "אחת", שלא נאמר כן בכל הקרבנות דלעיל, כדי לרמוז שרק הוא חטא באותו החטא, שלא ראה חטא זה אצל אחרים, עכת"ד ע"ש.

ועי' בשערי תשובה לרבינו יונה (שער ג' נ"ט) דיש מקום שמחייבים להחזיק במחלוקת, וכשם שהמחלוקת הוא עון כך מניעת המחלוקת במקום שצותה התורה להחזיק במחלוקת הוא ג"כ עון, וכן כתב החרדים פרק ד' אות מ"ב ומ"ג, ומביאו בספר ויואל משה ח"ב פרק נ"ג.

וכותב שם מרן הגה"ק מסאטמאר זצ"ל בזה"ל, והרי שהחמיר יותר במי שאינו מחזיק במחלוקת על המתנייצבים על דרך לא טוב ממי שהוא מחזיק במחלוקת במקום שאין צורך, אף שוודאי להחזיק במחלוקת במקום שאין צורך הוא עון פלילי ונורא מאד כי גדול השלום כנועד, מ"מ למנוע ממחלוקת על המתנייצבים על דרך לא טוב גרע יותר עכ"ל.

וז"ל יעב"ץ אבות פרק ב' משנה ו', מי שאינו נכנס במחלוקת על המתנייצבים על דרך לא טוב אינו חושש לעלבון קונו ואינו נכנס לגדר אנשים, עכ"ל.

כיצד היו יושבי ארץ ישראל שש מאות אלף ואחד, והיו עושים בהוראת בית דין שלש מאות אלף ואחד... הרי בית דין חייבין עכ"ל, ולפי זה כל ישראל שש מאות אלף, והמעייין היטב בש"ס וברמב"ם יראה דה"ה עשו ככל ישראל כולו, עיין בזהר ויקרא כ"ב א'.

טענה חמישית: האם יש היתר לרב או לאחר לשתוק באם יודע ערעור

דבר זה מבואר היטב בש"ס (שבת נ"ד ע"א) מי שיש בידו למחות ואינו מוחה נתפס על אותו עון. וכן אמרו חז"ל (סנהדרין כ"ז ע"ב, שבעות ל"ט ע"א) ויכשלו איש בעון אחיו, מלמד שכל ישראל ערבין זה לזה. ולפי זה מי שיוודע דבר ושותק נתפס על העון כאילו הוא בעצמו כמו ידיו מכשיל הרבים.

ומצאתי חידוש גדול ונפלא בספר ילקוט מעם לועז (פרק י"ד) שהביא מבעל העיטור וש"ך שדרוש דין זה של כל מי שיש בידו למחות וכו' מפרשה זו שמדובר מנשיא שנכשל בחלב, ודרשו שבאמת הנשיא לא חטא רק הקהל ובשביל שלא מיחה הנשיא בהם, העון תלוי בו. וזה לשונו שם (ויקרא פרק י"ד בסופו): ודעו שאם יש במקום גדול שיש כח בידו להוכיח ולמחות על איזה עון או עול שעושים בני דורו, והוא אינו עושה כן, ואינו רוצה לדבר ולהתערב בדבר כדי שלא ישנאו אותו הבריות, כל החטאים שעושים העיר נחשבים כחטאיו ועון כולם תלוי בו. ולכן נסמך תחילת הפרשה הזאת, אשר נשיא יחטא, עם סופה של הפרשה הקודמת חטאת הקהל הוא, לרמוז שאם יש חטא בקהל, הסיבה היא, אשר נשיא יחטא, היינו אם הוא גדול הדור ויש בידו למחות ואינו מוחה, העון תלוי בו (כ"כ בכלי יקר, בעל העיטור וש"ך).

טענה שישית: אם רשאי רבנים ושאר אנשים מסיימים להעלים עין מגודל המכשלה שלא תפגום כבודם.

עי' משאחז"ל (תורת כהנים ויקרא, ובהוריות דף י' מובא ברש"י עה"ת פרשת ויקרא עה"כ אשר נשיא יחטא) וז"ל: לשון אשרי, אשרי הדור שהנשיא שלו נתן לב להביא כפרה על שגגתו, ק"ו שמתחרט על זדונותיו.

ועיין בספד"ק ויואל משה (מאמר ג' שבעות אבות ק"ב) וז"ל: שאם עיני העדה במדה זו להתרדות על השגה אין זה אלא לשון שמהה, אשר בדורינו עכשיו בעה"ר עדיין לא זכינו לשמחה זו.

טענה שביעית: - למה יארע תקלה לגדולים שבדור.

דבר זה כבר ביארו הספרים שזה בא מעון הדור, עיין להגה"ק בעל הפלא"ה ז"ל בספר פנים יפות פרשת ויקרא (על פסוק אשר נשיא יחטא) שכתב זה לשונו:

בְּיָמִים הָהֵם בְּנֹדְאֵי הָיָה מִסְפִּיק גְּדוּל, וְאַף עַל פִּי כֵן הָיָה עֲלוּל לְקָרוֹת שְׂאֲכָלוּ חֵלֶב, אַף זֶה הָיָה בְּשׂוּגָה. גַּם כֵּן יָדוּעַ שְׂאֲפָשֶׁר לְרַמּוֹת הַצַּדִּיק הַגְּדוּל בְּיוֹתֵר יִנְעֻקֵב אֲבִינוּ יוֹסֵף הַצַּדִּיק, וְכֵן כִּמוֹ שֶׁהַצְּלִיחוֹ לְהַסְתִּיר מִבְּעַל מְגֻלָּה עִמְקוֹת בְּעִיר קְרָאקָא.⁹

שהרבי הוא בעל רוח הקודש, איך אפשר להטעותו, ומזה באים חס וחלילה לפקור באמתיות צדקת הצדיקים הקדושים האמתיים, ובאמת מי שאומר כה, שאי אפשר להטעות את הצדיק, הוא אפיקורסות, כיון שמצינו שאפילו משה רבינו עליו השלום אדון הנביאים אמר וידועים לשבטיכם, שאם בא לפני מעוטף בטליתו איני יודע וכו' ואם הגון הוא וכו' אלא על כרחך שאם בא איש צבוע לפני הצדיק ורוצה להטעותו שהוא איש כשר אפשר שהצדיק אינו יודע פנימיותו, כמו שאמר משה רבינו עליו השלום איני יודע מי הוא, עד כאן לשונו.

ובפרשת וישלח על פסוק (ל"ב, ט'): "וְהָיָה הַמַּנְהֵג הַנְּשָׂאָר לְפָלְטָה וְגו'", פירש האבן עזרא וזה לשונו: כי אין הנביא יודע הנסתרות, אם לא יגלה לו ה', ואלישע אמר: "וְהָיָה הַעֲלִים מִמֶּנִּי" (מלכים ב' ד' כ"ו), עד כאן לשונו. הרי שמשם רבינו ואלישע הנביא לא ידעו, וכן שאר הנביאים לא ידעו, רק מה שהגיד להם ה' יתברך, אבל שאר הדברים יתכן שנעלם גם מהם, ויתכן שידעו אבל אינו מוכרח, ואפשר שיתעלם מהם.

ומצינו ביעקב אבינו עליו השלום: "וְלֹא יָדַע יַעֲקֹב כִּי רָחֵל נִגְבְּתָם", אבל החסידים אומרים כי רק אצל יעקב היה יכול להיות דבר כזה שלא ידע מה שנעשה תחת רשותו, אבל לא אצל מרן ז"ל ... וכן רק את יצחק אבינו היה אפשר לרמות, אבל הרבי גדול מכולם ואותו אי אפשר לרמות, ומוכרח שידע הכל ויכול הכל, וממילא ראה ברורה שהכל היה טוב.

ומבואר בספר מלאכים שנמצאו מכשולים של כרת רחמנא ליצלן תחת גדולים מדורות קדומים, כגון אסא מלך יהודה שהיה צדיק והיה לו כח של מלאכות, ואף על פי כן נאמר (מלכים א' ט"ו י"ד): "וְהַבְּמֹת לֹא סָרוּ", פירש רש"י במות היחיד, שהורגלו ליקרב עליהן לשמים משחברה שילה עד שנבנה הבית שהיו הבמות מותרות לא סרו עתה ואף על פי שנאסרו משנבנה הבית והיו עונשים עליה כרת, עד כאן לשונו.

וגבי יהושפט שהיה צדיק, נאמר (מלכים א' כ"ב מ"ד): "אֲךָ הַבְּמֹת לֹא סָרוּ עוֹד הָעַם מִזְבָּחִים וּמִקְרָטִים בְּבִמֹת", וכן גבי יהואש (מלכים ב' י"ב ג'): "וַיַּעַשׂ יְהוֹאָשׁ הַקִּישׁר בְּעֵינָי ה' וְגו' וְרַק הַבְּמֹת לֹא סָרוּ וְגו'", וכן גבי עזרי' (מלכים ב' ט"ו ג'): "וַיַּעַשׂ הַקִּישׁר בְּעֵינָי ה' וְגו' וְרַק הַבְּמֹת לֹא סָרוּ וְגו'", וכן גבי יותם שהיה צדיק מופלג (כמבואר ברש"י דברי הימים ב' כ"ז ב'): "וַיַּעַשׂ הַקִּישׁר בְּעֵינָי ה' כִּלְכַל אֲשֶׁר עָשָׂה עֲזָרְיָהוּ אֲבִיו

9 ראה בספר מי יאכילנו בשר וז"ל: ויותר גרוע הוא כשאומרים בשם הצדיק דברי שקר שלא היו ולא נבראו כמו שהרבי מסאטמער זצ"ל אמר בדרך מליצה על הגמרא במסכת ברכות, המספרת על רבן יוחנן בן זכאי לפני פטירתו, שבכה ואמר שיש לפניו שתי דרכים, דרך אחת לגן עדן ודרך שניה לגהנום, "ואיני יודע לאיזה דרך מובילים אותי". באר הרבי מסאטמער כוונת הדברים: כל זמן שהאדם חי הוא שומע אם אומרים על שמו דברי שקר ויכול להכחישם, אך אחרי פטירתו "מוליכין אותו" - התלמידים מוליכין אותו, דהיינו, את דבריו, כל החפץ מוסיף לפי טעמו על הדברים המקוריים וממילא הרב אינו יודע האם האנשים יקבלו את דבריו לטוב או חלילה להיפך, עד כאן.

ולצערנו ראינו שכן כך קורא במציאות שרימו את הרבי והולילו בשמו שמועות שונות, הכל כדי לרמות את הצבור קוני הבשר, שידמה להם כאילו הרבי או ההתאחדות נותנים השגחה על הבשר של ווינשטאק.

ובענין זה שאפשר להונות את הצדיק, ידוע מה שנעשה עם פסל מיכה תחת הנהגתו של משה רבינו ודור דעה ארבעים שנה במדבר, ואעפ"כ נעלם זאת, שלא ידעו אודות הפסל, וכן תחת הנהגתם של שופטים היו עובדים עבודה זרה הרבה כמבואר בשופטים, וכן תחת הנהגתו של אישיוהו המלך שהפך עולם ומלואה בביעור ע"ז בכח של מלכות, ויאשיהו היה צדיק גדול כמו שמעיד עליו הפסוק (מלכים הברי הימים), ואעפ"י היו ליצני הדור עושים מה שליבם חפץ שלא בידיעתו, כמו שאמרו חז"ל.

ובפרשת דברים (א, י"ג): "הֲבֵי לָכֶם אֲנִישֵׁים קְטָמִים וְנִבְנִים וַיְדַעִים לְשִׁבְטֵיכֶם וְאֲשִׁימֶם בְּרָאשֵׁיכֶם", ופירש"י שהם ניקרים לכם, שאם בא לפני מעוטף בטליתו איני יודע מי הוא ומאיזה שבט הוא ואם הגון הוא, אבל אתם מכירים בו שאתם גדלתם אותו, לכך נאמר וידועים לשבטיכם, עד כאן לשונו.

וכתב על דברי שלום להגה"ק מוה"ר אברהם שלום מסטרופקוב זצ"ל (בן הרה"ק משינאווע ז"ע) וזה לשונו, הנה יש להוכיח מזה גודל מעלת הצדיקים, אפילו כשיש איזה מחלוקת בין איזה צדיקים ושומעין מהם שאחד אומר על חבירו דיבורים כנגדו, ידוע שזה מחמת בעלי לשון אשר היצה"ר רוצה להפריע הצדיקים ותלמידים מעסק מצותם ותורתם על כן הוא מעמיד הולכי רכיל בשקרים שונים, וקלי הדעת אומרים, כיון

ושם ווסק "בעת פתחיים" כתב וזה לשונו, הרבה שנים שאני עוסק בעניני נפוח והייתי בהרבה עיירות גדולות וקטנות, וראיתי בעוונותינו הרבים שיש הרבה מכשולים ועוררתי עליהם וכולם נתנו לי טובת עין, עד כאן לשונו. ועיין בקונטרס "דרכי חיים" להר"ר רפאל ז"ל, משמש בקודש אצל מרן הקדוש בעל דברי חיים זי"ע, והקונטרס מפורסם לאמיתי (וידוע שגם הגה"ק מהרי"ד מבעלזא זי"ע היה מעיין בו לפעמים) ובסופו מספר על מכשול בענין החלב תחת הנהגתו של הדברי חיים ובית דינו, אבל נחרדו ותיפק לתקן המכשול.

וכבר הזהיר התיפק חיים זצ"ל בספרו "דבר בעתו" וזה לשונו: ומה מאד יתמרמר על זה שבדבר תוכחה קלה, היה יכול להסתלק מכל אלו הדינים, ואל יתפתה בנפשו לומר, שבודאי לא יהיה הדין עליו לבד, כי אינו יחיד בעירו. כי לעומת זה תדע, כשנתחייב אדם בערבות גדולה לכמה עשרות אלפים דינרים, אפילו נתערבו אתו עוד כמה וכמה אנשים, מיהו שמגיע לזמן התשלומים, אפילו אם יגיע עליו רק חלק מן הערבות, הוא שכהיום נתרבה מאוד ענין אכילת איסורים, וכאשר תבוא לחשבון, יגיע לאלפי כזיתים של איסור, הנאכלים בשבוע אחד ובמקום אחד וכו'. וכל שכן אלו האנשים אשר יש בידם לזרז את אנשי עירם להחזיק במצוה זו של קדושת המאכלות, ולמנוע נפשות ישראל מאיסורים והתרשלו, בודאי עיקר האשמה תהיה ליהודים וכדאיאת בתנא דבי אליהו, כל מי שטיפק בידו למחות ולא מיחה ולהחזיר למוטב ואינו מחזיר, כל הדמים הנשפכים אינו אלא על ידו וכו', עיין שם.

ונסיים בדברי הגאון שר התורה מוה"ר שלמה קלוגער זצ"ל, שכתב בספרו "טוב טעם ודעת" חלק א' בפתחי שערים, אודות השוחט רע מעללים מק"ק בארדיטשוב שזכה להרחיקו ולהעבירו מהשחיטה, וזה לשון קדשו: "ללמד דעת לדורות אולי יודמן עוד למעשה כזה ידעו איך להתנהג ולקיים החכמה תחי' בעליה בשני עולמות. והלואי כד שכיבא יפוק לקדמא זכות זה מיום שביערת הרעה הזה מן העולם, וכן יאבדו כל אויבך ה', ועלינו יערה רוח ממרום", עד כאן לשונו.

ובודאי אם היו מכשולים תחת מלכות בית דוד כנ"ל, בזמן שצדיקים היו שולטים ולא היה עולם של הפקר, ואם נמצאו מכשולים של חלב תחת הנהגתו של המהרש"ל זי"ל ושאר גדולים שבימיו, וכן בדורות שאחר חרד בלי הפקרות, למה לא יוכלו להמצא מכשולות גם בימי מרן מסאטמאר זצ"ל בלי ידיעתו בעולם של הפקר שבמדינת אמריקה, מקום יזיפים ורמאים וקלים וריקים אשר אין לשום אדם שליטה עליהם ומי יאמר להם מה תעשה, ויכול להיות שלא ידע מרן זי"ל עם מי יש לו עסקים, וכמו שיהיה זה מצאיאת אצל משה רבינו ע"ה.

הטובת שעשה אביו, וזהו שאמר ר' שמעון בן יוחאי במסכת סוטה, אלמלא יהיה אברהם אבינו מקבל עליו כל עונות הדור עד לו, אני הייתי מקבל חטאי הדורות מאברהם עד לי, ואם היה יותם בן עוזיהו עמי היינו מקבלים עלינו מאברהם ועד סוף כל הדורות וכו' עד כאן לשונו עיין שם) ואף על פי כן נאמר (מלכים ב' ט"ו ל"ח): "רַךְ הַבָּמוֹת לֹא סָרוּ וּגו'" עד חזקיהו המלך שאצלו נאמר: "הוּא הִסִיר אֶת הַבָּמוֹת".

ובימי המהרש"ל זצ"ל נמצאו מכשולים של חלב תחת הנהגתו והנהגת שאר גדולים שבימיו, כמבואר בספר: "ים של מלמה" ושם במסכת חולין פרק "גיד הנשה" סימן י"ט כתב וזה לשונו: אני הגבר ראיתי שרוב המנקרים שלנו אף על פי שמחמירים בענין ניקור לחתוך אפילו מההיתר, ובכל זאת נמצא הרבה פעמים שמקילין בחלב, לכן נהגתי עצמי שלא לאכול בשר מנוקר עד שיבדוק הבשר על ידי עוד מנקר, עד כאן לשונו, עיין שם.

ובכרתי (להגאון הקדוש מורנו הרב יונתן אייבעשי זצ"ל) כתב בסוף סימן ס"ה וזה לשונו: בזמן הזה יש להחמיר יותר שלא לסמוך על חזקת כשרות המנקר, כיון דעכשיו רבו החומרות וכבד עליו הטורח ועל הרוב אינם בני תורה ואין לסמוך בניקור כי אם על בקי וירא ה' מרבים, עד כאן לשונו.

עוד כתב וזה לשונו מיום עמדי על דעתי שלמדתי הלכות ניקור להיות בקי בהן ובשמותיהן, לא סמכתי על מנקר כי אם מה שהייתי מנקר בעצמי ויגיע כפי אכלתי, עד כאן לשונו.

ובספר "צנה לדוד" (להגאון מוה"ר דוד דייטש זצ"ל, מגדולי ספרי הניקור בשנת תק"ח) כתב וזה לשונו: ראיתי מנקרים חותכין בשר ואומרים זה חלב ועל חלב גמור אומרים שזה בשר, וכמה פעמים עמדו המנקרים ואומרים בחוצפה כך קבלנו וכך מנהיגו מקדם, והיינו בעיניהם כמתעתע באומרים אם אמת אתך למה אין מזהירין לנו הרבנים אשר בארץ המה חכמי הדור על זה, ואני בעיני אמרתי להם בודאי חכמי הוראות לא ידעו מזה המכשול. ועל מהנאנך אני אומר דור תהפוכות המה ומנהגם למהינם, עד כאן לשונו.

ובספר "שו"ת בית יצחק" (יורה סימן ס"ח) כתב אודות הרבנים שמשכו ידיהם מן המנקרים בשר מליתן השגחה עליהם וסומכין על המנקרים שלמדו איש מפי איש, ולפעמים גם רבי לא שנה ואם כן תלמידו מניין לידע, וגם בחלק הפנימי הכל ממשמשש הן נשים ועבדים וקטנים, ובפרט שוחטי זמנתי שלומדים דיני שחיטות ובידיקות מחדש ולקחו קבלה מהרב וענין ניקור לא ראו ולא ידעו כלום ועם כל זה לאחר שנתמנו לש"ר עושים את עצמם למנקרים והעולם סומכין עליהם ואין מי שישגיח עליהם, והכל מפני שבם הרבנים בעלי הוראה אינם בקיאים בטוב ענין זה, על כן צריך הרב ללמוד בעצמו מקודם בטוב סדר הניקור בחלק הפנים, עד כאן לשונו (מובא בהקדמה לספר גבעת פתח).

פרק ד'

מוכתבים לכ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א

מכתב א

לכבוד כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א

בשמחה גדולה ראיתי את הספרים **כי לא ידח ממנו נידח**, ועורר אותי מאוד לתשובה שלמה, אני מברך את כ"ק בברכת משרע"ה ברך השם חילו ופועל ידיו תרצה, ויזכה המחבר לחבר עוד חיבורים בתורה ולהפיץ אותה ברבים לזכות את הרבים כמו שכתוב ומצדיקי הרבים ככוכבים לעולם ועד ויארץ ימיו בטוב ושנותיו בנעימים אכ"ר. בברכת התורה, ראובן גרינבוים.

נ.ב. כדאי מאוד להוסיף לספרים כי לא ידח ממנו נידח הדברים הבאים:

הוכחות שהסיפור אמיתי

תצהיר בשבועה:

א. אימות לסיפור הנער נתן בתצהיר בשבועה שבידי מאמו דבורה מ.ת.ז. 015..... (מטעמי פרטיות לא נחשפים הפרטים האישיים)

אני שמח לבשר שקיבלתי אימות לסיפורו של הנער, נתן, שחזה בעולם האמת, כפי שהראו לו שם את מלחמת גוג ומגוג בעולם האמת, וראה מה שעומד לקרות, ודבריו תואמים לאמור בניאי"ם וחז"ל.

דעת תורה רוח הקודש גלוי' הופיע בבית מדרשו של כ"ק מרן האדמו"ר מסאטמאר זי"ע

ובאמת הופיעה רוח הקודש בבית מדרשו של מרן הגה"ק מסאטמאר זצ"ל בעצמו, שהרגיש בדבר שיתכן שיהיו בני אדם שיאמרו גם בשמו דברים שלא אמרם מעודו, וכמו שכתב בעצמו בספר דברי יואל (פרשת ברכה, דף ר"ע) וזה לשונו: אולם הא דלא בשמים הוא ושאין הנביא רשאי לחדש דבר מעתה הוא יסוד ושורש כל התורה כולה, דאי לאו הכי אין כאן תורה כלל, דהרי כבר ה' לעולמים כמ"ש במסכת שבת קט"ז ע"ב... ואפשר יעשה אותות ומופתים ע"י תחבולות וכישוף ונביא ישמע אליך עשה כן, ושבתי צבי תר"ו (תיפה רוחו ונפשו) אמר שנתהפכו המצות ונעשה מעשין לאוין ומלאוין עשין, ואפילו אם לא נאמין כן בכללות התורה מ"מ אין שום מצוה שנשארה במתכונתה כל אחד יאמר חלמתי חלום שחלב זה אסור וזה מותר, וזה יאמר כך וזה כך ותפוג תורה, ע"כ כללא כילי הקב"ה

שאין הנביא רשאי לחדש שום מצוה מהישנות, עכלה"ק. (וראה בספרי מדרין לכשרות [חלק ל"ג] דברי יואל על כשרות המאכלים, שכתב כמו כן על ענין השחיטה והכשרות בארצות הברית, עיי"ש). פוק חזי עיניו הקדושים של הרבי מסאטמאר זי"ע המאירים למרחוק, וכאשר רצה לתת משל למה שיארע באחרית הימים להחליף מצוות התורה נקט חלב. וגם בזה לא קאמר שיעמוד נביא ויאמר הותר חלב לגמרי, אלא שחלב זה אסור וחלב האחר מותר ממש כעין המאורע בימינו. ונבאר קצת את דברי מרן הגה"ק מסאטמאר הנ"ל בפרשת ברכה, שכתב דלא בשמים הוא ושאין הנביא רשאי לחדש דבר מעתה והוא ושורש כל התורה כולה דאי לאו הכי אין כאן תורה כלל וכו', ונקט בלשונו דוקא חלב זה אסור וזה מותר, דכאן בארה"ב רבו המכשלות של החלב ודם, וראו בחוש איך שהכשילו את הרבנים ורימו אותם, דבאמת כמה אנשים תמחו כמה תמיחות.

האימות לסיפור הוא בצורה של תצהיר בשבועה מאימו של הנער, נתן ... ומה שראה בעולם האמת, במה שאימו מכנה חלום של כל מה שראה שתיאר בסרטון ושהוא תיאר זאת בפניה ובפני הרב הצדיק חכם רמי לוי שליט"א (ידיד אישי שאני מעיד שהוא צדיק וישר מזכה הרבים מגדולי הצדיקים בדורינו שבחיים לא היה מזייף וממציא הדברים).

וזה לשונה של האם דבורה בתצהיר בשבועה מהיום:

"במהלך הסוכות בני לא חש בטוב וחלם חלום כל שהוא אותו הוא תיאר בפני ובפני אדם נוסף בשם רמי לוי".

וזה סותם את הפה לכל המלעיזים ומוציאי הדיבה שכאלו הרב רמי לוי המציא סיפור חס ושלום.

התצהיר בשבועה בידי מבא כוחה של האמא. מהיום 14.10.2015 לכן דעו שהסיפור אמיתי הנער חווה מה שחווה כפי שמתאר במילים שלו וע"כ תחזרו בתשובה שלימה .. כי הגאולה נראה שממש בפתח... והכל אמת .. תורת משה אמת חקרו קראו את ספר הזוהר הוא יחזק אותך ויראה לכם איך לעשות תשובה. שתפנו.. ומי שהפיץ דברי הלעז שיעשה תשובה.

ב. יש לי הוכחה מהערב, מעדות אישית שראיתי במו עיני, שהסרטון של הנער נתן - אמת הוא. מחקירה של האם והרב רמי לוי שעשיתי בבתי היום 15-10-14 שעה 22:45 יצאו מביתי השניים. לאחר כשלוש שעות של ביקור.

חברים יקרים, אני שמח לבשר שעכשיו יצאו מביתי: הרב רמי לוי שליט"א, ידידי האישי וגברת דבורה אימו של הנער - נתן, שמת מוות קליני... וביקשתי מאימו של הילד, אשה דתויה, מאמינה שתספר לי מה היה באותו היום, והיא סיפרה לי שבנה, כמה ימים קודם לכן, לאחר שהתעלף והרגיש בצמרמורות וחולי שנראה כשפעת או דלקת ריאות. ובטרם השירות הרפואי נתנו לו אנטיביוטיקה להלחם בחוליו.

וביומיים בתוך חג סוכות בנה אמר לאימו שהוא חש כמו לפני כמה ימים שהתעלף והיה סהרורי מסוחרר והוא נכנס כולו רועד ולא חש בטוב לסוכה של דודו במודיעין, שהאמא יושבת בחוץ ומביטה על בנה ששכב על המיטה בסוכה .. כביכול לנוח והיא חשבה שהוא נרדם, כי היה נראה ישן מבחוץ ממרחק של כמה מטרים מהיכן שישבה..

אבל אז הוא קם בבהלה ורץ אליה אחוז עמוק כולו זיעה קרה... מבוהל וחיוור כסיד.. וסיפר לה לאחר שהתעורר לאחר כרבע שעה שהיה מחוץ לגופו... אמר לה אמא! כולו מבוהל, בבקשה, את חייבת להאמין לי, למה שאני הולך לספר לך כולו נרגש ורועד .. אמא תשבעי לי שאת תאמיני למה שאני הולך לספר לך... והתחיל כולו רועד מפחד ומבוהל לספר לאמו... את החוויה שעבר כמו שסיפר בסרטון...

והתחיל לומר אמא הייתי מחוץ לגוף ריחפתי למעלה... מתתי מוות הייתי מת ועליתי למעלה נמשכתי למעלה, אמא ראיתי את האור הזה שכולו אוהב והתחיל לספר לה כולו נרגש והמוסך... והאמא בתחילה אמרה לו אני לא מאמינה לך... אז הוא נרגש אמא הבטחת שתאמיני לי אמא, את אמא שלי, בבקשה תאמיני לי, אני לא ממציא, ככה ראיתי וכולו

מבוהל ונגרש... את אמא שלי, למה את לא מאמינה לי אמא אני נשבע לך שאני אומר אמת וכולו נרגש ומבוהל...

המשיך לספר ביותר פרטים עד שהאמא אמרה לי... לאחר שסיפר יותר ויותר התחלתי להאמין לו... עד שהבנתי פתאום שזה כנראה אמיתי שהוא באמת היה בעולם האמת כמו שהוא מתאר. והוא אכן מת מוות קליני כמו שמספרים האנשים...

והילד התחיל לתאר בפרטי פרטים כל מה שהוא מספר בוידאו המומלץ בחום רב לראות שוב, כי היום אני בלי שום ספק בטוח שהנער נתן, מת מוות קליני וכל שעבר אמת!!! ואז האמא אמרה לנתן הילד שתספר למכר המשפחה הרב רמי לוי שליט"א הסיפור ותראה מה דעתו ומה יש לו לומר בעניין על מה שעברת...

האמא התקשרה לרב ואמרה לו שהם חייבים לפגוש אותו דחוף, כי זה לא טלפון מה שיש לה לספר לו...

הרב הזמין לביתו והם התחילו יחד לספר מה עבר על הילד, ומה הוא ראה, ומה חווה במוות הקליני שהיה מת מחוץ לגופו, לאמא יש מסמכים המעידים מיומיום קודם על מצבו של הילד...

עם זאת האמא חפצה שהסרטון יוסר והילד יחזור לשגרה שלו וירד מהכותרות... בשל לחץ ממשפחתה הקרובה שמופעל עליה.

האמא עשתה עלי רושם של אשה אמינה שאומרת אמת שאכן בנה עבר המוות הקליני שהיא מתארת, והרב רמי לוי אישר דבריה שכך היה... והרב לעולם לא היה מפרסם הסיפור לולא חקרו חקירה מכל הכיוונים שאכן הנער עבר מה שעבר... הרב הכיר את הנער ומשפחתו הכרות אישית וידע שהילד לא ידע ידע כזה מקיף בנושא הגאולה ובכלל בנושא הדת ... (הילד בעברו הלך עם ציצית והיה לא דתי מעין מסורתי מחפץ מודרני כזה עם ידע פחות מבסיסי בדת... ועשה זאת יותר לכבד את האמא שהיא דתייה... אבל בזמן הארוע היה הולך בלי כיפה ובלי ציצית, ולכן אמר בסרטון שקיבל שכר גדול בשמים שהלך עם ציצית, והרב שם לו כיפה וציצית עוד באותו הערב שבא עם אמו כפי שהבנתי זאת מהסרטון זה שכחתי לשאול הערב).

ואז הרב הציע לה שתשלח את בנה איתו לשיעור תורה שיש לו שיספר את סיפורו והאמא הסכימה לרב, רמי לוי לקחת את נתן ונתנה לו אישור בכתב ידה שהוא בידי והסכימה שיצלם הארוע ויעלה לאתרו...

ואת השאר תראו בסרטון. אז אני מעיד בשבועה חמורה שהרגע כך שמעתי באופן אישי מהאם ומהרב הצדיק רמי לוי שליט"א. והסיפור אכן אמיתי ב"ה.

וכל מי שהוציא לעז שיעשה תשובה חזקה.... ולכן תדעו שהכל שאמר אמת, כך ראה הנער בעולם האמת, ועל כן כולנו צריכים לחזור בתשובה שלימה ואני בראש... (הסתייגות האישית היחידה שלי, היא זה שיש תאריכים שהנער נקב שיש לחשוש שמה הם נכונים ולעשות תשובה, אבל יש לחשוש שנתנו לסטרא אחרא (השטן וחילולותיו הקליפות כמו קליפת נוגה) מים אחרונים, והרשו לה להטעות את הנער בעניין התאריכים של הגאולה, ומלבד זאת, כל דברי הנער הם דברי הנביאים וחז"ל,

ואין בהם חדש...

ואם זאת יש לחשוש שהתאריכים נכונים, וגוג ומגוג התחילה כי המציאות מראה שהוא צודק ... אבל הגאולה יכולה להידחות במעט, אם מספיק יחזרו בתשובה שלימה או יהיו בכיוון כדי שלא ידח ממנו נידח ויצלו רבים, השואה הקריבה על אויבי ישראל בסגיי נאור שלא שבו בתשובה... (הכוונה על עם ישראל)...

חשוב לדעת, שמדובר בנער עם רקע של ידע בסיסי ביותר ביהדות, שלא ידע כמעט במאומה לפני הארוע, וכיום תודעתו גבוהה מאד בעקבות המסרים העצומים ומראות שקבל מן מהשמים בנושא הגאולה, והוא מראה ומוכיח בקיאות עצומה בכל כתבי חז"ל והספרים הקדושים, ידע שגם לרבנים אין... ממה שראה בשמים, וכך העיד מומחה לשפת גוף שעדותו אמינה.

ג. להלן עוד עדות שהגיבה מגיבה אצלנו שתומכת באמיתות הסיפור של נתן הנער שמת מוות קליני והרב רמי לוי הצדיק (שאני מכירו אישית ומעיד שהוא צדיק) בתגובה לשקר שמפיצים אתאסיטים/אפיקורסים בוואטסאפ כאילו בשם רב אלמוני שקר שהמציאו להלחם בפרסום המסיבי שמקבל סיפור זה ועושה אלפי בעלי תשובה ... וכך הגיבה מי שמכירה את הרב באופן אישי ואת הסיפור הזה קראו:

גלית כהן

אני לא נתקלתי בהודעה הזו, אבל מי שהפיץ אותה רשע מרושע ואין לו מחילה להוציא שם על צדיק כזה הרב רמי לוי שליט"א תלמיד חכם וצדיק יסוד עולם מעביר כל יום שלישי בבית של אמא שלי בירושלים בשכונת הקטמונים שיעור תורה ורבים נוהרים להגיע אל השיעור ומחכים הצפיה כל השבוע לשיעור שלו כמו כן גם אני מגיעה ממעלה אדומים במיוחד לשיעור, ולפני שלושה חודשים בערך הרב הגיע לשיעור עם הנער הזה שנראה לנו מוזר, שאלנו את הרב מי הנער והוא ענה לנו זה נער שאני מנסה לקרבו לתשובה זה נער מסכן שאביו אינו מכיר בו ולקחתי אותו לבן חסותי.

וזה לפני שלושה חודשים.

בחול המועד סוכות הרב הגיע לשיעור ביום חמישי עקב מצב בריאותו למי שלא יודע הרב עבר בערב ראש השנה ניתוח קשה בגב, והוא כרגע בשלבי החלמה שה' ישלח לו רפואה שלמה אמון.

ואפילו במצבו מתרוצץ משיעור לשיעור ואינו מפספס אף שיעור, אוי למי שמוציא דיבה על הרב שיזהר לו מה מחכה לו.

בכל אופן הרב הגיע לשיעור, והזכיר לנו על הנער שהיה פה לפני שלושה חודשים ואמר לנו הוא מת כולנו היינו בשוק, ואז הרב בחיך גדול אומר אבל הוא קם לתחיה, וסיפר את סיפורו, כמו כן הוא גם את הושענה רבה עשה בבית אמי והביא את הנער שסיפר לכולם את סיפורו, והחזיר רבים בתשובה וחיזק רבים לכן הזהרו בדבריכם.

פרק ה'

עוד תגובות למוות קליני

וואו אני מאמין וחוזר בתשובה!!!

1. הנזיר אין ברצוני להאריך בנושא, רק אכתוב שדברי ד"ר הלמר אינם אלא דברי הבל, הנער כן חווה את מה שמספר, ולא הוא ולא הרב רמי לוי משקרים, זה ברור מעל כל ספק, ואין ברצוני להאריך מניין לי מכמה סיבות, כל המחלוקת זה בפרטים ובפרשנות של מה שחווה ומה מקור החוייה, ודי בזה למבין. כמו כן דברי הבל שכתב כאן מישהו בתחילת שהסיפור המפורסם של רמי לוי שיקרי, אינו נכון וכל אחד יכול לבדוק את זה.

2. כמו כן נכתבו בנושא זה עוד כמה דברי הבל גמורים, אבל אין זה מענייני כרגע.

3. כוכב - לדעתי הכל נכון הרב אומר מפורש בתחילת השיעור שהוא ישב אתמול עם הילד, ולכן יש ביניהם דיבורים בשקט וכל מיני שיתופי פעולה. זה שהוא אומר רחב רחב או גדול גדול גדול זה לא אומר שהוא משקר, כי הוא שוב ושוב מסביר שאין את במילים הגשמיות לתאר את זה, ולא רק הוא אומר כך, אלא כל מי שעבר את זה אומר כל הזמן שאין את המילים הנכונות לתאר.

4. איזה אינטרס יש לרב לשבת עם חילוני ולהמציא סיפור ושמוח יכול להיות שהילד יבגוד בו או שיעלו עליו מכיוון אחר, ויחסל את הקרירה הרבנית שלו על המקום...אתמה... כל מה שילד סיפר לא חידש כלום הכל דברים ידועים, גם שהמשיח ממש בפתח!!! מרן ר' חיים קניבסקי אומר את זה כל הזמן, אז איזה אינטרס יש לו לשקר???

5. שלמה. אני רוצה לספר לכולם שזה מאד חיזק אותי, ואני מחליט לחזור בתשובה, תודה לך אלוקים, יישר כח לנתן, ולרב רמי לוי שליט"א.

פרק ו'

מכתבים למערכת

א. קיבלנו בהודעה סיפור השגחה פרטית מדהים!!!

בשבילך בת ישראל יקרה!

"שלום... אשמח לשתף אתכם בסיפורי האישי..

אני באתי מהסביבה הכי חילונית שאפשר לתאר! הכי!

אמנם ישנה מסורת במשפחתי, אבל... מה זה "מסורתית" באמת?!

יהדות? זה או כן! או לא! והאמת שלי היא - כן. כן לדעת את התורה. כן להבין למה כל מצווה ומצווה. כו לשמוח באהבת ה'. כן לנקות את הנשמה. וכן לתקן... כן. כי "במקום שיש אמת שם הלב שקט" ועם האמת שלי אני הולכת עד הסוף!

במהלך החצי שנה האחרונה התחזקתי, אבל בקטנה ככה, ממש ממש בקטנה... לא קיבלתי על עצמי מצוות מיוחדות, אך כיוון שהרביתי לדבר לפני השינה עם ה' יתברך זכיתי לקבל מפעם לפעם סימנים וניסים שהרעידו את כל גופי. אך ידוע כי "עם קשה עורף" אנחנו - למרות הכל המשכתי בחיי, המשכתי במעשיי, לא הייתה אווירת קדושה ותשובה כלל בחיי היום יום שלי (כולל לא בשישי ושבת לצערי)

בעקבות פטירתו של סבי הצדיק שהיה חרדי (וכן אבותיו ומשפחתו) התחלתי להרהר הרהורי תשובה חזקים מאוד... התחלתי לשמור שבת כמו שצריך ברוך ה'. חודש לאחר מכן צפיתי בסרטון המפורסם והמדובר של הנער נתן, וכבר באותו הלילה היה לי איזה דחף עצום! התחלתי לאט לאט לברך על כל מה שאני מכניסה לפה שלי - מה שלא עשיתי אף פעם בחיי! לאט לאט התחלתי לנטול ידיים בבוקר ואף קיבלתי על עצמי ברוך ה' מצוות תפילת שחרית.

אפילו מדי פעם לבשתי... שימו לב! חצאית!!! זה תמיד היה נראלי כל כך רחוק... אבל שוב רק - מדי פעם! וגם לא על פי כל ההלכות כולן (פעם חולצה פתוחה מדי, פעם פתח צד בחצאית וכו').

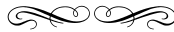
בבוקר שאחרי הלילה בו ראיתי את סרטון "לקט צניעות" של הרב יוסי מזרחי - מיד בבוקר! איך שהשכמתי - התכוננתי לצאת ולבשתי שמלה יחסית צנועה... אך ממש לא מספיק צנועה! והנה איך שיצאתי מהבית - טראח! נפלתי כולי על הרצפה עד כדי כי התחלתי לדמם מהברך! לא היה לי צל של ספק שמישהו למעלה אומר לי "הרי שמעת את האמת על צניעות. שמעת איך את יכולה לסכן את נשמתך ולברוא אינספור מלאכי חבלה" חזרתי הביתה וכיסיתי את המקומות שצריך. מאז ברוך ה'! התחלתי ללבוש חצאיות וחולצות כפי ההלכה! וההרגשה - גן עדן!!!!!! אין לתאר... נכון - להרבה אנשים

מסביבתי הקרובה זה חדש ואף תמוהה, אבל יש להבין - כשאדם הולך ב-100% עם רחשי נשמתו ולבו שום דבר לא יכול להציק לו!

באמת באמת באמת כיף אמיתי להיות צנועה! בנות ישראל תעשו עם עצמכן חסד! אתן לא יודעות מה אתן מפספסות!

מודה לכם על השיתופים (כל סרטון מחזק יותר מהקודם) עבודת קודש אתם עושים! אין לתאר! עשיתי צעד קטן! השתדלות לקנות חצאית! והנה ה' עוזר! הוא עוזר! כי למרות *שעדיין* בקושי שיש לי חצאיות - אני מסתדרת עם מה שיש! וזה שלוה פנימית!

תודה רבה לכם!

פרק ז'

"הפסקתי לאכול בשר"

לכבוד כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א

ראיתי את הסרטון של המוות קליני, ושמעתי על הדין הנורא שיש בבית דין של מעלה ובפרט מה שאמר על הבשר, שהבשר טרף!!! וגם בשמים אין הנחות! אפילו בשוגג! אז אני לא אוכל שום בשר לא בשר עוף ולא בשר בהמה!!!

איפה אפשר להשיג בשר כשר? שמעתי אחר כך את הדרשה של הרב אמנון יצחק שליט"א ואני לא נוגע בבשר!!!

ומאז ששמעתי את הדרשה של האדמו"ר שליט"א אני הפסקתי לאט לאט לאכול בשר בהמה, ואח"כ הפסקתי לאכול בשר עוף בכלל!!!

וגם אני לומד זוהר הקדוש בכל יום והייתי אומר תיקון מ"ח ופתח אליהו בכל יום. ואדרא זוטא.

הלוואי שכל עם ישראל ישמע בקול הצדיקים, ויפסיקו לאכול בשר, וילמדו זוהר הקדוש, ויעשו רק רצון השם יתברך, ונזכה לגאולה השלמה ברחמים ובשמחה וברגיעה!!!

בברכה, מנחם ישראלי

שאלה לכ"ק אדמו"ר שליט"א, המפורסם ברב צדקתו לשוטט בכל קצווי תבל לפרסם הזוהר הקדוש לטהרתן של ישראל שלא על מנת לקבל פרס ואדרבה הוא עוד מוזיל זהב מכיסו, והכל לעשות נחת רוח לשמו הגדול והקדוש לטהר את ישראל (ושמעתי איך ששר הניגון בדברי ר' עקיבא לדמות את הקב"ה למקוה מה מקוה מטהר את הטמאים אף הקב"ה מטהר את ישראל ושר מה מקוה מטהר את הטמאים כך הזוהר מטהר את ישראל - עם ביאור של הצה"ק רבי שלמקה מזוויהל ומה שאמר רבי פנחס מקאריץ זי"ע שהזוהר מטהר כמו מקוה - אני לא זוכר רק בקיצור).

סליחה מכבודו, רציתי לשאול שאלה פשוטה: על הזוהר הקדוש אני מבין למה שכבודו להגיע, אבל למה נכנסתם לענין של הילד בן 15 שלא חידש כלום כי אני שומע כל פעם השיעורים של המזכה הרבים הרב אמנון יצחק שליט"א?

תשובה: כתוב בתורתינו הקדוש: לא תעמוד על דם רעך אני ה', לא תשנא את אחיך בלבבך הוכח תוכיח את עמיתך ולא תשא עליו חטא (יט, טז-יז).

א. אפשר לפרש כוונת הכתובים, וגם להבין מדוע אמר לא תעמוד על דם רעך אני ה', מדוע הזכיר כאן ב' מלות אלה, אני ה'.

ותחילה נבאר הפסוק לא תשנא את אחיך בלבבך הוכח תוכיח את עמיתך, בהקדם מה שכתב בספר חפץ חיים על התורה לבאר מאחז"ל (ב"מ דף ל"א) הוכח תוכיח אפילו מאה פעמים, והכוונה, ללמדך שאל יתשל האדם מלהוכיח אפילו אם נדמה לו שדבריו לא יכנסו לאזני השומעים.

הדבר דומה לאשה מוכרת תפוחים שעמדה בחצר בית הכנסת הוילנאי, וצעקה משך כל היום "יהודים, קנו תפוחים בזול", ויש שנדמה לך, שכבר נחר גרונה, אין איש שם על לב ואין קונה, והיא באחת, צועקת בקול, "קנו יהודים תפוחים טובים בזול".

ואם תשאל אותה, יהודית, מה לך כי נזעקת, הלא אין איש שם על לב ואין קונה, תענה ותאמר לך, כי סוף סוף כשהיא שבה הביתה בשעה מאוחרת בלילה, היא סופרת ומונה את הכסף, ונמצא שהיא משתכרת לפרנסת אנשי ביתה, וכדאי לה לצעוק ולהריע על תפוחי אפילו אם יהי מספר הקונים אחד אחוז מעשרה, ואפילו אחוז ממאה עוברים.

וכן הדין בהוכחה, לא ימלט שמי שהוא מן השומעים לא יתן אל לבו ולא ישוב בתשובה, עלינו רק להוכיח ולחזור ולהוכיח.

ובספרו "שמירת הלשון" בשער התבונה הביא החפץ חיים זצ"ל מהירושלמי (נדרים פ"ט) והביאו הסמ"ג, דכמו שאם הי' הולך בדרך ונגף רגל אחת בחברתה, ועי"ז נפל לארץ ונפצע גופו ופניו וגם הרגל ההיא, מלבד מה שאין עולה בדעתו לנקום מאותה רגל מלרפאותה, אף אין לו שום שנאה על הרגל ההיא, כי מי היא הרגל ומי הוא גופו ופניו? הכל הלא ענין אחד הוא, אך שהוא מתחלק לאברים, רק שהוא מחשב בדעתו שעונותיו גרמו לו, כן הדבר אם אירע שלא הטיב עמו חברו באיזה ענין שבקש מאתו, או אפילו אם ציערו וגידפו באיזה דבר, שלא לנקום ולא לנטור השנאה עליו, כי מי הוא חבירו ומי הוא, הכל משרש אחד יצאו, ככתוב מי כעמך ישראל גוי אחד בארץ, וכתוב כל הנפש הבאה ליעקב, ולא כתיב הנפשות, להורות שכל נפשות ישראל למעלה היא כמו נפש אחת וכו'.

וכן מבואר במדרש רבה ויקרא (פ"ד) תני רשב"י משל לבני אדם שהיו באים בספינה, נטל אחד מהם מקדח והתחיל קודח תחתיו, א"ל חבריו, למה אתה עושה כן, א"ל מה איכפת לכם, לא תחתי אני קודח? א"ל מפני שאתה מציף עלינו את הספינה כו' עיי"ש. ולכן על כל אחד להזהר מלנקום ולנטור את חבירו, כי את עצמו הוא נוקם ונטור, עיי"ש עוד.

ולפי זה נמצא דכל ישראל אחד הם, וצריך המוכיח לידע דבר זה בעת שמוכיח את העם, ואם הוא יודע שבעת שמוכיח את חבירו הרי הוא מוכיח את עצמו, ממילא לא ישנא את חבירו, דהלא כל כוונתו לעצמו.

ב. וע"כ הקדים הכתוב **לא תשנא את אחיך בלבבך**, דאם לא תשנא את אחיך, שפיר תוכל לקיים הוכח תוכיח את עמיתך, שתוכל להוכיחו כראוי, ואמר לשון עמיתך, שתדע שבאמת אתה מוכיח גם את עצמך, ולא תכוון לחבירך רק לעצמך.

ג. וזה שסיים הכתוב **ולא תשא עליו חטא**, שלא תחשוב בדעתך שהחטא הוא רק עליו, כי אז תשנא אותו ח"ו, אלא שתחשוב שהוא גם עליך, ומה שראית אותו חוטא בזה, הוא רק משום שרצו להראות לך מן השמים שגם אתה חייב בזה, כנודע מהבעל שם טוב הקדוש זי"ע לפרש הגמרא כל הנגעים אדם רואה חוץ מנגעי עצמו, פי' כל הנגעים אדם רואה חוץ, אם הוא רואה מחוץ לגבולו איזה חטא שפגם בו אחר, ידע שהוא מנגעי עצמו, שהוא עצמו פגם ג"כ פגם זה, והארכנו מזה במקום אחר.

וידוע שפעם אחת ראה הבעל שם טוב הק' זי"ע בעיניו חילול שבת, ואמר שהוא בשביל ששמע זילותא דרבנן שהמה בבחינת שבת, ולא מחה כנגדם, ע"כ.

ד. וע"כ אמר בפסוק הקודם לא תעמוד על דם רעך אני ה', דהנה מובא בספר ליקוטי אמרים (דף ג' ע"ב) בשם הבעל שם טוב הקדוש זי"ע וז"ל, [האדם הוא רק דלת מם והדיבור שורה בו], וכשמתדבק בהקב"ה שהוא אלופו של עולם נעשה אדם, והקב"ה עשה כמה צמצומים דרך כמה עולמות כדי שיהיה אחדות עם אדם, שלא היה יכול לסבול בהירותו, ואדם צריך לפרוש את עצמו מכל גשמיות כל כך עד שיעלה דרך כל העולמות ויהיה אחדות עם הקב"ה עד שיבוטל ממציאיותו, ואז יקרא אדם, עכ"ל.

נמצא מדבריו דבאמת האדם הוא בבחינת ד"ס, ורק בצירוף עם אלופו של עולם ית' נעשה אדם.

ה. וזהו שאמר הכתוב לא תעמוד על דם רעך, פי' שלא תסתכל על רעך שיש לו רק דם ואין בו הצירוף עם אלופו של אדם שיהא ראוי להקרא אדם, רק תסתכל עליו ותזכור אני ה', דגם לחבירך יש צירוף עם אלופו של עולם ית', וממילא תגיע למדרגת לא תשנא את אחיך בלבבך, בידעך שאין חבירך נפסק מאלופו של עולם ח"ו, תאהב אותו כמו שאתה מצווה לאהוב את השי"ת, ואז שפיר תוכל לקיים הוכח תוכיח את עמיתך, דמי שאוהב את ישראל יכול להוכיח, כמו אב המוכיח את בנו מגודל אהבתו אליו, וכמאה"כ חושך שבטו שונא בנו.

ו. ועפי" הנ"ל יש לפרש גם מה שאמר הקב"ה ליחזקאל הנביא, צופה נתתיך וגו', ואז את נפשו יציל, פי' עפימ"ש החפץ חיים הנ"ל דהתלמיד חכם הוא בגדר צופה, להדריך את העם בדרך התורה, ואז את נפשו יציל, פי' דבאמת ידע שהוא מציל את נפשו ולא רק את נפש חבירו, כי כל ישראל בבחינת נפש אחד וכו"ל.

ז. ועל פי זה יש לבאר מד"א בזוה"ק (פרשת לך דף פ"ה ע"ב) תא חזי, כל נשמתין דעלמא, דאינון איבא דעובדוי דקב"ה, כולהו חד, ברזא חד, וכד נחתי לעלמא, כולהו מתפרשין בגונוין, דכר ונוקבא, ואינון דכר ונוקבא מחוברין כחדא.

[ובפירוש הסולם שם: תא חזי כל נשמתין וכו': כל נשמות העולם, שהן פרי מעשיו של הקב"ה, כולן הן אחד בסוד אחד, כלומר שלמעלה עוד לא ניכר בהן שהן זכר ונקבה, אלא כשיורדות לעולם כל הנשמות בבחינת זכר ונקבה, וכל נשמה היא זכר ונקבה מחוברים כאחד.]

אחר כך אמר שם עוד בזוה"ק:

וכדין כליל כלא נוקבא, ואתעברת מן דכורא, ותיאובתין דתרווייהו מתדבקן כחדא, ועל דא כלא כליל דא בדא, וכד נשמתין נפקין, דכר ונוקבא כחדא נפקין.

[ובפירוש הסולם שם: וכדין כליל וכו', ואז הנקבה כוללת הכל, שלוקחת ב' הנפשות, ומתעברת מן הזכר בהן, והשתוקקותם של שניהם מתדבקים ונעשו אחד, ועל כן כלול הכל זה בזה, וכאשר הנשמות יוצאות, זכר ונקבה כלולים בהן כאחד.]

ועפ"י מה שאמרנו למעלה דכל ישראל אחד הם ואת זה צריך המוכיח לזכור בעת שמוכיח את העם, יש לבאר בזה דברי הזוה"ק הנ"ל שכתב דקודם ירידתו לעולם, כל אדם הוא בבחינת זכר ונקיבה כאחד, ורק אחר כך מתפרד, והכוונה בזה כנ"ל, דהנה מובא בספרי המקובלים דזכר הוא המשפיע, ונקבה היא המקבלת. וזהו שאמר שבאמת הוא זכר ונקבה כאחד, דצריך המוכיח לדעת דאף שהוא בחינת זכר שהוא משפיע, מ"מ יש בו ג"כ בחינת נקבה שהיא מקבל, דע"י שמוכיח את חברו ומכוין לעורר את עצמו, ממילא הוא מקבל ג"כ מזה התעוררות, וזהו זכר ונקבה ביחד, ודו"ק.

ובדרשות חתם סופר (לראש השנה, דף י') כתב בביאור מה שאנו מתפללים ונפשי כעפר לכל תהי', ומפרשים שאזכה להשפיע לכל כמו העפר, ומכל מקום הוא נדוש מכל שהכל דשים עליה, כן אזכה למדת עניויות, הנה כי כן ראוי שיתפלל אדם על עצמו, עיי"ש.

ח. ולדרכינו יש לומר עד"ז, דאם האדם רוצה להיות משפיע לאחרים בדברי תוכחה שילכו בדרך התורה והיראה, צריך להיות בחינת עפר, שיהא בעונה, ואם הוא עניו יוכל להוכיחם בידעו שכולם שוים אליו, ולא יתגאה אליהם, וזהו הדמיון של המשפיע לעפר, ודו"ק.

ויש להוסיף נופך עוד בביאור סמיכות הכתובים לא תעמוד על דם רעך אני ה', לא תשנא את אחיך בלבבך הוכח תוכיח את עמיתך, עפימ"ש בספה"ק בן פורת יוסף (דף ק"י ע"ג) וז"ל: שמעתי בשם החסיד מ' דוב בער טורצינער [הוא הרב המגיד הגדול] ביאור פסוק (מיכה ו') הגיד לך אדם מה טוב וגו', כי ח"ו נרגן מפריד אלוף על ידי שנסתלק אות א' דאהי"ה ונשאר מ"ד, ולהמשיך האלוף הוא טוב כשיהי' בבחינת מה גימטריא אדם, כמשה ונחנו מה וכו', ובזה יובן הגיד דהיינו להמשיך לך בחינה אדם, לזה טוב שיהיה בבחינת מ"ה, שפל ועניו, ואז נמשך א' ונעשה מ"ה גימטריא אדם ודפח"ח, עכ"ל.

ועי' בספה"ק תולדות יעקב יוסף פרשת קרח (דף קנ"ד ע"א) שכתב בזה וז"ל: דשמעתי ביאור הפסוק הגיד לך אדם מה טוב כו', ר"ל שכדי שיהיה בתואר אדם צריך שיהיה בתואר מה דהיינו שפל ועניו, כמאמר משה רבינו עליו השלום ונחנו מה כו' עכ"ל.

ט. ובמקום אחר פירשתי בזה מאמר הגמרא (סוטה דף ה' ע"א) א"ר יוחנן אד"ם אפ"ר ד"ם מר"ה. דאפ"ר רומז על מדת הענוה כמאמר אברהם אבינו ע"ה (פ' וירא) ואנכי עפר ואפ"ר. וזהו אד"ם אפ"ר ד"ם מר"ה, דע"י שהאדם הוא בעיני עצמו כאפ"ר, שמחזיק עצמו לאפ"ר ממש, עיי"ז זוכה לתואר אד"ם בגימטריא מ"ה כמ"ש בבן פורת יוסף ובתולדות יעקב יוסף הנ"ל.

י. ועד"ז (דהעניו אוהב את כל ישראל כנפשו) פירשתי גם מה דאיתא בגמרא (סוטה שם) אמר רב חסדא ואיתימא מר עוקבא כל אדם שיש בו גסות הרוח אמר הקב"ה אין אני והוא יכולין לדור בעולם שנאמר מלשני בסתר רעהו אותו אצמית גבה עינים ורחב לבב אותו לא אוכל, אל תקרי אותו אלא אתו לא אוכל, איכא דמתני לה אמספרי לשון הרע שנאמר מלשני בסתר רעהו אותו אצמית, ע"כ. ולדרכינו י"ל דשני הפשטים אחת הם, דהמתגאה ממילא שונא בני אדם אחרים (דהרי חושב בדעתו שהוא גדול מהם) וממילא מדבר נגדם לשון הרע, ונמצא

דשנים שהן אחת הם, משא"כ אם הוא עניו אינו שונא בני אדם, וממילא אינו מדבר לשון הרע נגדם.

יא. ועד"ז יש לפרש מאמרם ז"ל (אבות פ"ד) **מאד מאד** הוא שפל רוח. וכתבו המפרשים דרומוז לשלשה בני אדם שנשתבחו במדה זו, אברהם דוד משה, ר"ת מא"ד, אברהם אמר ואנכי עפר ואפר, משה אמר ונחנו מה, דוד אמר ואנכי תולעת ולא איש. ולדרכינו הנ"ל יתבאר יותר, **דמאד** אתוון **אדם**, והרי העניו נקרא אד"ם כנ"ל, ע"כ נקטו רז"ל לשון זה, **מאד מאד** הוא שפל רוח.

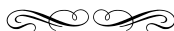
יב. וזהו ג"כ הביאור במה שכתבו בספרי המקובלים דד' שמות יש לאדם, אנוש, גבר, איש, אדם, והמעלה הגדולה שבכל המדרגות הוא בחינת אד"ם, ועל דמות הכסא דמות כמראה **אדם** עליו מלמעלה, ואדמה לעליון כנודע. ולהנ"ל דהעניו נקרא אד"ם יתבאר שפיר, דהנה הקב"ה משכין שכינתו על נמוכי רוח כארז"ל (סוטה דף ה' ע"א), וע"כ על דמות הכסא דמות כמראה **אדם**, דמי שהוא עניו בחינת אד"ם כנ"ל ראוי להיות בסמוך לכסא הכבוד, כי הקב"ה משכין שכינתו עליו.

יג. עכ"פ מכל הנ"ל נמצא דהעניו נקרא אד"ם בגימטריא מ"ה. וזהו שאמר הכתוב כאן **לא תעמוד על דם רעך**, שלא תעמוד בבחינת דם רק תהי' במדרגת **אדם**, והיינו ע"י שתהי' בענוה בבחינת מ"ה בגימטריא אד"ם, וכיון שתהא עניו ממילא תאהב את כל אחד מישראל, דהרי תחשוב על עצמך שכל אחד מישראל הוא גדול ממך וע"כ צריך אתה לאהוב אותו, ולזה אמר הכתוב אח"כ **לא תשנא את אחיך בלבבך**, דע"י שתהי' עניו ממילא לא תשנא את אחיך, ואז ממילא הוכח **תוכיח את עמיתך**, תוכל להוכיחו בדברי מוסר, כי ידע חבירך שאין אתה מתכוון לבזותו ח"ו, רק כוונתך להורות לו דרכי השם, כיון שאתה אוהבו.

עוד אפ"ל, ושאינו יודע לשאול, שמפחד לשאול מטעם החז"ל (ברכות דף ג"ד) שנענש על זה, דאמר ר' יצחק המעיין בתפלתו מזכירין עונותיו, ופירש"י ז"ל, המעיין בתפלתו, אומר בלבו שיעשה בקשתו לפי שהתפלל בכונה ע"ז מזכירין עונותיו, שעל ידו מפשפשין למעלה מעשיו לומר בוטח בה בזכותיו נראה מן הן, עכ"ל רש"י ז"ל.

ודודי הגה"צ רבי מרדכי ראטשטיין מביא ע"ז בספרו תורת חסד עה"ת, וז"ל: הרי לפניך שע"י שהוא חושב שהתפלל בכונה מזכירין ומפשפשין זכותיו לראות מה הנה. אוי ואבוי על זה האדם שחושב כן להתפאר בלבו על תפלתו בכונה וע"ז מפשפשין בזכותיו מה הנה, על כן צריך אדם להתבונן בשפלות ערכו תמיד לומר מה אני מה חיי לעמוד להתפלל לפני אדון גדול ונורא ית"ש ולא לחנם תקנו הקדמונים נוסח אחר התפלה לומר ולמקללי נפשי תדום ונפשי כעפר לכל תהי', כדי שלא יבא בלבו שום התפארות, אדרבא רק שפלות וענוה ע"י תפלתו, כי מי יוכל להתפאר שיצא ידי חובתו בתפלתו נגד מלך מלכי המלכים הקב"ה, ע"כ יסמר בשר אדם תמיד איך שהבורא הוא מלא כל הארץ כבודו וישמח בלבו שזכה קצת לעבוד מלך גדול ונורא כזה אך לא שיבא בלבו גאווה ח"ו וחלילה ויחשוב תמיד שלא עבד עוד את הבורא בשלימות כל ימיו כמו שכתב בס' הקדוש תולדות אהרן (פ'

שמוות) על פסוק והנה הנער בוכה היינו שאוחז תמיד א"ע בבחינת נער ולא כזקן מלא חכמה רק שעדיין חסר תבונה ולא עבד הבורא ית"ש בשלימות ולא תיקן מה שפגם ולכך הוא בוכה תמיד לתקן מה שפגם כי מי שמדמה בעצמו שבא לשלימות בודאי אין לו לב נשבר ועל מה יבכה ולכך ותאמר מילדי העברים זה, ומפרש בזה"ק ולא מקשי קדל ולכך ותחמול עליו לפתוח לו שערי חכמה והשפעה הולכות על ידו כי מי שהוא עניו הולכת השפעה על ידו לכל העולם עכ"ד הקדושים. וכאשר פירש בס' הקדוש דגל מחנה אפרים על הפסוק שבשפלנו זכר לנו וז"ל שבשפלנו זכר לנו היינו כשאדם הוא בבחינת שפלו לגבי הקב"ה אז הוא זוכה להשראת השכינה עליו כמ"ש אשכון את דכא ושפל רוח ונעשה בזה בחינת זכר שמשפיע שפע וחיים לכל העולמות וכל השפע הוא על ידו עכ"ד הקדושם ובודאי יכול אדם מי שיש לו שכל לחשוב שפלות ערכו היאך הוא מתנהג במאכלו ובשינה כדת וכראוי למה שחושב שהקב"ה רואה במעשיו תמיד והוא לא ידע להתנהג ואוכל ושותה כמצות אנשים מלומדה בלי צניעות כראוי לעשות ואם יעלה בלב אדם מחשבה כזו בודאי לבו נשבר בקרבו לקנות הצניעות והשפלות וכן יעזרה האב הרחמן לבא למדת הענוה כן יעזרנו האב הרחמן לזכות לזה המעלה, אמן. (וכבר הזכרתי מזה בספרי שערי פרנסה טובה). ע"כ לשון דודי בספרו תורת חסד הנ"ל. אבל בפסח אנו במדריגה של פה סח, שאנו יכולים לדבר ולשאול, שואלים ודורשים.

פרק ח'

שאלה: למה הרב כותב כל כך הרבה על לימוד הזוהר - תכתוב דברים נחוצים של יסודי הדת שלא יודעים, כמו על שבת: <http://www.israel613.com/SHABBAT1.htm>

תפילין: <http://www.israel613.com/TEFILLIN1.htm>

מזוזות, שלום בית: http://www.israel613.com/books/SHALOM_BAYIT178.pdf

טהרת המשפחה: <http://www.israel613.com/MIKVAH2.htm>

מספיק על הזוהר!!! תעשה כמו כ"ק האדמו"ר מחב"ד שעשה אלפים בעלי תשובה בתי מדרשים וכו'?

תשובה: א. כתבנו כבר על כל הדברים הנ"ל [ראו קישור], ראו מה כותב כ"ק האדמו"ר מחב"ד בצוקללה"ה!!!

ענף א'

גילוי פנימיות התורה הולך ומוסיף מדור לדור ע"י רבותינו נשיאינו...

הזכיר כמה פעמים את דברי הזוהר: **ובשנת שש מאות לחיי נח נבקעו כל מעינות תהום רבה** – שבאלף הששי ייפתחו כל שערי החכמה העליונה ושערי החכמה התחתונה ויתכונן העולם להיכנס לאלף השביעי, כמו שאדם מכין את עצמו ביום הששי להיכנס ליום השבת. ומסביר הרבי מה"מ שיל"ו שבפתיחת שערי החכמה התחתונה רואים בגשמיות ובמוחשיות עניינים שפעם היו נחשבים למעלה מהשכל, כמו למשל, היכולת לשמוע ולראות מקצה העולם ועד סופו. שעל ידי זה רואים במוחש ובגלוי את אחדות ה'. ועוד שיש לנצל את כל החכמות האלה לעבודת ה' ויראתו בכלל ולהפצת המעיינות בפרט. ואלה דבריו: **עיקר הגילוי דפנימיות התורה התחיל בזמנו של האריז"ל שאמר ש"בדורות אלו האחרונים מותר ומצוה לגלות זאת החכמה", ועוד יותר לאחרי שנת הת"ק באלף הששי** - התחלת הבוקר **דיום** (אלף) הששי, או חצות יום הששי - בגילוי תורת החסידות ע"י הבעש"ט, ובפרט בתורת חסידות חב"ד ע"י רבינו הזקן, ובפרט לאחרי הגאולה די"ט כסלו שאז התחיל עיקר הענין ד"פוצו מעיינותיך חוצה", והולך ומוסיף ע"י רבותינו נשיאינו מדור לדור, עד לנשיא השמיני, כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, הן באופן נשיאותו בחיים חיותו בעלמא דין, והן באופן נשיאותו לאחרי ההסתלקות (ש"אשתכח יתיר מבחיהי") כנשיא התשיעי דדור התשיעי (מהבעש"ט), דור האחרון של הגלות ודור הראשון של הגאולה - דור עשירי (הרבי, התועדויות ה'תש"ג, ח"ב, עמ' 183).

*

מה ההבדל בין נגלה דתורה לפנימיות התורה?

התורה היא חכמתו ורצונו של הקב"ה. אך מכיון שירדה בסתר המדרגות כדי להגיע לעולם הזה – עולם העשי, היא התלבשה בדברים גשמיים: לא תחרוש בשור וחמור יחדיו, לא

תבשל גדי בחלב אמו וכיו"ב. ולכן צריך יגיעה רבה כדי להרגיש שזוהי חכמתו ורצונו של ה'. משא"כ בפנימיות התורה, שבה הכל אלוקות, כולה רוחניות.

*

כלומר בחסידות יש לימוד וידעת אלוקות:

ומובנת עוד יותר שייכות הפצת לימוד הדא"ח בכל החוגים של אחינו בני יחיו... לפני [שהיתה תורת ה] חסידות לא כל יהודי יכול להשיג אלוקות. נוסף לזה היו צריכים שיהי נשמה גבוה. או למי שלא היתה נשמה גבוה, אז עי"ז שהוא תיקן את כל העניינים שצריכים תיקון וזיכך את עצמו. חסידות פעלה, שכל יהודי יהי בכוחו להבין ענין אלוקי ולהשיגו [על בוריו]... (הרבי, תורת מנחם ב עמ' 97).

*

ועוד מסביר הרבי בשיחותיו הקדושות שבלימוד גמרא שזה נגלה דתורה, הלשון היא: תא שמע - לימוד בדרך שמיעה, ובזהר - פנימיות התורה, הלשון היא: תא חזי - לימוד בדרך ראייה. לימוד נגלה דתורה מלוּבש בעץ הדעת טוב ורע - ענינו איסור והיתר, טומאה וטהרה, דיני נזיקין וכו'. הוא מתלבש בטענות של שקר, כמו ראובן טוען כך ושמעון אחרת, כדי לברר את האמת מן השקר. יש בו מחלוקת שבתחילה סוברים כך וכך ואחר כך מגיעים להבנה עמוקה יותר ושוללים את הסברה הקודמת. יש בו קושיות ותירוצים וכו'... כלומר: בלימוד הנגלה ישנה עבודת הבירורים, לברר את הטוב מן הרע, שזוהי למעשה עבודת האדם לאחר שגורש מגן עדן.

ואילו פנימיות התורה זהו עץ החיים - אילנא דחיי. והעוסק בה מתקשר לאילנא דחיי. אין בה לא קושיה ולא מחלוקת. הלימוד והעסק בה הם מתוך מנוחה. על ידה הופכים הכוחות הטבעיים לכוחות אלוקיים. לגבי נגלה דתורה נאמר: זכה - נעשית לו סם חיים, לא זכה - ח"ו נעשית לו סם דהיפך. מה שאין כן בפנימיות התורה לא שייך ענין זה כלל, מפני שהעסק אינו בענינים גשמיים וחומריים, אלא בענינים רוחניים, כגון: בעניני סדר ההשתלשלות, או אהבה ויראה, או כיצד יבוא לאהבתו ויראתו. ועוד זאת, שבנגלה דתורה אופן הלימוד הוא שעיקר כוונת הלימוד היא להכניס את שכלו בסוגיא הנלמדת ולהשיג ולהתייגע ולחדש בתורה כפי שורש נשמתו. ולא עוד, אלא שהוא מחוייב לייגע את שכלו עד כמה שידו מגעת, הרי אפשר שזה יגרום אצלו להרגשת ה"יש", שיהיה יש ומציאות בעיני עצמו, כלומר: שלא זו בלבד שהתורה אינה פועלת בו את הענין: **ונפשי כעפר לכל תהיה**, ושזה יביא לפתח לבי בתורתך, אלא להיפך, הלימוד יכול להביאו לידי ישות וגאווה. מה שאין כן בפנימיות התורה הרי עיקר אופן הלימוד הוא ללמוד את דברי הרב. וזהו מה שאמרו רז"ל (חגיגה יג א): **אין מוסרין רזי תורה אלא למי שדואג בקרבנו**, כי כאשר אדם יודע נפשו ומצבו וזה גורם לו דאגה תמידית, איך הגיע למצבים וענינים כאלה, הרי זה גורם לו שיגלו לו רזי תורה. ולכן מדייקת הגמרא ואומרת: **"מוסרים לו"** - שמוסרים לו דבר גמור, אלא שדורשים ממנו שבינו ושיגו, אבל גם ענין ההבנה וההשגה אינו עיקר העבודה, וקל וחומר שעיקר העבודה אינה לחדש בזה.

אם כן מה תפקיד הלומד? הוא אינו צריך אלא להסיר ההסתרים וההעלמות בזה. ועוד זאת, שגם אם זה אינו, לא הפסיד מאומה, שהרי עיקר ענין החסידות הוא לשנות טבע מידותיו. ומכיון שבלימוד פנימיות התורה אין דורשים מהאדם את המציאות שלו, הרי רחוק הדבר מאוד שיבוא לידי ישות וגאווה. ובפרט, כאמור, שאינו עוסק אלא בדברים רוחניים כמו אהבה ויראה, ולכן נקרא לימוד פנימיות התורה: **אילנא דחיי** (זהר חלק ג קכד, ב ואילך – ברעיא מהימנא), שאינו מתלבש בענין של טוב ורע כמו בנגלה דתורה.

*

בפנימיות התורה יש ריבוי אור, בדרך מלמעלה למטה לגמרי, וגם עבודת הבריורים היא בדרך מנוחה לגמרי כמו שיהיה לעתיד לבוא, שגם הדבר הגשמי יתברר ויזדכך, ולא עוד אלא שנעשה מסייע.

*

לימוד חסידות הכרחי אף להבנת הפשט, ואף להתגברות על היצר, כפי שמסביר הרבי באגרות קודש:

מובן ופשוט שמוכרח לימוד פנימיות התורה אשר בדורנו נתגלתה בתורת החסידות... ואפילו אלו שהן מתלמידי תלמידיו של הגר"א הנה זה לשון הגר"א בענין הנ"ל: וכל זמן שאינו מבין הסוד אפילו הפשוט אינו ברור בידו... והעוסקים ברמז וסוד אין יצר הרע יכול להתגרות בהם (הגר"א, אבן שלמה פרק ח') (הרבי באג"ק חט"ו עמ' של"א).

ענף ב'

וב"ה שזכינו לפרסם את פסק בית דין של כ"ק האדמו"ר מחב"ד זיעוכי"א: אור הזוהר גליון 252 אלול תשע"ג; זוהר חב"ד - הגאולה; אדמור"י חב"ד והזוהר.

רבי שניאור זלמן מלאדי - האדמו"ר הזקן "בעל התניא"

שְׁמַעְתִּי מִמְהָרָם הַלְוֵי יִפֶּה שְׁאֲמַר בְּשֵׁם אֲדָמוֹר הַזְקֵן נִבְגַּמ סִגְלָה לְמַחְשָׁבוֹת זְרוֹת בְּעַת הַתְּפִלָּה הוּא ג' דְּרָכִים וְכוּ', וְכֵן סִפֵּר הַזֶּהר הַלְשׁוֹן מִסִּגְל לְנִשְׁמָה אַעפ"י דְּלֵא יִדַע מַאי קָאָמַר, וְלָכֵן פִּינֵן שִׁג' דְּבָרִים אֱלוֹ אֵינָם צְרִיכִים פְּנֵנָה, לְכֵן מוֹעִילִים לְטַהַר הַמַּחְשָׁבָה מִמַּחְשָׁבוֹת זְרוֹת. (ס' מַגְדֵּל עו', מַאֲמְרֵי דֵא"ח מֵאֲדָמוֹר"י חֲב"ד, ע' תכ"ו)

מי שהוא בעל עסק גדול יהיה רב למודו בזהר אף שאינו מבין, פי מה אכפת ליה שאינו מבין אפלו הכי הוא סגלה. (רבי שניאור זלמן מלאדי, אדמו"ר

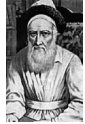
הזקן (בעל התניא), מאמרי האדמו"ר הזקן הקצרים דף תקע"א)

לימוד בזהר הקדוש מסיר טמטום הלב (מאה שיערים לבעל התניא). הלומד בספר זהר הקדוש בעולם הזה, אז לעתיד לבא לא ישב בבושה (זהר פרשת וישב דף קפה ע"א בכללות, ובפרטות בלקוטי תורה לבעל התניא פרשת צו). "ג דברים הם להסיר כל המונעים בתפילה וכו', והג' הוא עסק

ולימוד דברי מוסר הנמצאים בזוהר מלשון הארה, שמאיר במקום החושך שהוא חכמת אמת, (לקוטי תורה פ" תבוא).

"צמח צדק" - האדמו"ר השלישי בשולשלת חב"ד

חבר גם את הספר "ביאורי הזוהר" - ובו ביאור מאמרי הזוהר.

הרבי "צמח צדק" אמר פעם ביחידות: לימוד הזוהר מרומם את הנפש. לימוד המדרש מעורר את הלב ואמירת תהלים בבכי ודמעות "שוטפת את הכלי". – טז טבת (ספר חגי ומועדי ישראל ש"ע" ר. זמיר, וכן נדפס בספר שיחות לנוער

כרך ד' תשכ"ו – תשכ"ח)

האדמו"ר מליובאוויטש - האדמו"ר האחרון בשולשלת חב"ד

הוראותיו האחרונות של כ"ק אדמו"ר שליט"א בקשר לכינוסי הילדים, לימוד הזוהר וכו' מוכיחים למעלה מכל צל של ספק, על גודל השעה בה אנו נמצאים, ולכן דווקא ברגעים גדולים אלו, מוטלת החובה של כולנו – ללא יוצא מהכלל להתגייס במרץ למבצעיו הק', של כ"ק אדמו"ר שליט"א ... (עלון כפר חב"ד תשמ"ו – תשמ"א, דבר המערכת)

תעשה פלקטים גדולים בכל רחבי ארץ ישראל, על דעתי שאני סובר ומצוה לכולם שילמדו ויהגו בספר הזוהר.

כ"ק מרן אדמו"ר מליובאוויטש

הרבי שאל הראשון לציון הגאון הרב מרדכי אליהו, האם בארץ הקודש לומדים זוהר, ענה לו, רק הספרדים לומדים זוהר תמידים כסדרן, אמר לו הרבי מה האפליה, הרי ספר הזוהר גם לאשכנזים ניתנה, ובודאי שהאשכנזים גם כן צריכים ללמוד ספר הזוהר, ואמר לו הרבי, כשתגיע לארץ ישראל (בשנת תשמ"ד) תעשה פלקטים גדולים בכל רחבי ארץ ישראל, על דעתי שאני סובר ומצוה לכולם שילמדו ויהגו בספר הזוהר.

זה דבר הפגישה אצל הרבי מליובאוויטש המובא בספר "הרבי ויהדות ספרד": החיבור של **אשכנזים וספרדים:**

"מדברים רבות על הצורך לבטל את המחיצות. שבין ספרדים לאשכנזים וכו'". - **בשנת תשד"מ ביקרו אצל הרבי שני הרבנים הראשיים, האשכנזי והספרדי** – מיד אחרי בחירתם לתפקיד (הרב אברהם שפירא כהן והרב מרדכי אליהו, שיחיו ויאריכו ימים [זצ"ל]). בין היתר, נסבה השיחה על לימוד תורת הסוד ועל ביטול המחיצות שבין אשכנזים לספרדים.

להלן נעתיק את רשימת הדברים מתוך הספר "בצל החכמה": **הרב שפירא שליט"א:** לימוד הקבלה היה נפוץ אצל הספרדים יותר מאשר אצל האשכנזים, וגדולי האשכנזים שבאו לארץ ישראל קיבלו את לימוד הקבלה מהספרדים (בשער "שורשי החסידות" נצטט את דברי הרבי הריי"צ שהמפיצים הראשונים של תורת הסוד בארצות אשכנז הם הספרדים, שהגיעו לשם בעקבות גירוש ספרד. ולפי זה הן "גדולי האשכנזים שבאו לארץ ישראל" והן הפצת הקבלה בארצות אשכנז נזקפת לזכותה של יהדות ספרד. וכדברי הרבי, שהובאו בהערה ו' של הפרק הבא, שהספרים קדמו לאשכנזים בתורת הסוד).

כבוד קדושת אדמו"ר שליט"א: לימוד פנימיות התורה שייך לכל בני ישראל הן אשכנזים והן ספרדים. בנוגע לאשכנזים הרי הגר"א, מגדולי האשכנזים כותב בפירושו למשלי (פרק ב' פסוק ט. ונצטט את דברי הגר"א מילה במילה: "כי כאשר יבין הסוד על בוריו, יהיה לו הכל אצלו על בוריו: הפשט והרמז הדרוש וסוד. אבל כל זמן שלא יבין הסוד אפילו הפשט אינו ברור בידו", עד כאן לשון הגאון מוילנא. בהמשך היחידות הזאת ביקשו הרבנים הראשיים מהרבי ברכה "שלא נכשל בדבר הלכה". והרבי ענה להם על פי דברי הגר"א, שרק אם לומדים פנימיות התורה רק "אז בטוחים שיצליחו לכיין לאמיתתה של תורה בנגלה דתורה, הן "יורה יורה" והן "ידין ידין" וכפי שהוזכר לעיל מפירוש הגר"א" [=העתקנו כאן], ("בצל החכמה" עמוד 220). שמי שלא למד חכמת הנסתר אי אפשר שידע דין לאמיתו! ובדור שלאחריו הדפיס תלמידו המובהק ר' חיים מוולוז'ין – את ספרו "נפש החיים" שרובו לקוח מספרי קבלה [...] ובנוגע לספרדים [...]

ונמצא שהלימוד דפנימיות התורה שייך לכל החוגים של בני ישראל, הן אשכנזים והן ספרדים [...] מכיון שהצטיינותם של הספרדים בלימוד הסוד וזכות ראשונים ששמורה להם בזה אינה שוללת או מבטלת, חלילה, את חובת הלימוד הזה מאחינו האשכנזים; שכן תועלת עצומה יש בלימוד זה, וכדברי הגר"א שהרבי מצטט (העתקנו אותם לעיל בהערה 9) ודבר נוסף: זוהי הדרך הנכונה לבטל את המחיצות ולחבר בין אשכנזים וספרדים). שספרדים היו רגילים בלימוד הקבלה יותר מאשר האשכנזים, ולכן צריך לבטל מחיצה זו [...] ("בצל החכמה" עמודים 208-209).

הרבנים הראשיים בארץ הקודש הרב אברהם הכהן שפירא והרב מרדכי אליהו

אור ליום ב' פרשת ויצא, ב' דראש חודש כסלו התשד"מ

(הועתק מספר שיח שרפי קודש מעמוד 424 והלאה)

כ"ק אדמו"ר שליט"א: בהמשך להמדובר אודות האריז"ל – ישנו ענין מיוחד שנתחדש בזמנו של האריז"ל בנוגע ללימוד פנימיות התורה: בדורות הראשונים היתה חכמת הקבלה "נסתרה כו' ונעלמה מכל תלמידי חכמים כי אם ליחידי סגולה, ואף גם זאת בהצנע לכת ולא ברבים", ואילו בדורו של האריז"ל נשתנה מצב זה, "כמ"ש האריז"ל דדוקא בדורות אלו האחרונים מותר ומצוה לגלות זאת החכמה" (אגה"ק סכ"ו). וכמפורש בזהר (ח"א קיז, א.) שלפני ימות המשיח יהי' הגילוי דפנימיות התורה בריבוי מופלג: "בשית מאה שנין לשתיאתא יתפתחון תרעי דחכמתא לעילא כו' וסימנך בשנת שש מאות שנה לחיי נח גו' נבקעו כל מעיינות תהום רבה גו'" (נח ז, יא. וראה שיחת ש"פ בהוב"ב תשמ"ג ס"ז), ובהמשך הענין שם (קיה, א.): "כך יהא קריב ליומא משיחא אפילו רביי דעלמא זמינין לאשכחא טמירין דחכמתא כו'".

זאת ועוד: הלימוד דפנימיות התורה מקרב את הגאולה – כמבואר בזהר (ח"ג קכד, ב – ברע"מ. הובא ונת' באגה"ק שם). "ובגין דעתידין ישראל למטעם מאילנא דחיי, דאיהו האי ספר הזהר, יפקון ביה מן גלותא ברחמים" (כ"ה באגה"ק שם [ברחמים]. ובזהר שם: ברחמי.).

וכידוע מ"ש הרח"ו בהקדמתו לשער ההקדמות (נדפסה גם בקונט' עץ החיים לכ"ק אדמו"ר [מהורש"ב] נ"ע ע' 61 ואילן). אודות גודל הנחיצות דלימוד פנימיות התורה, ועד שהעדר הלימוד דפנימיות התורה היא הסיבה היחידה לאריכות קץ הגלות!

ואם דברים אלו נכתבו בזמנו של הרח"ו – הרי עאכ"כ כאשר נמצאים בימים אלו, ארבע מאות שנה לערך לאחרי הרח"ו, ורואים ש"עבר קציר כלה קיץ ואנחנו לא נושענו" (ל' הכתוב – ירמ"ו, ח, כ.), הרי בודאי שהסיבה היחידה לכך היא – החסרון בלימוד פנימיות התורה.

כל הסימנים שהובאו בחז"ל אודות סוף זמן הגלות – נתקיימו כבר, ולדוגמא – הסימנים בענינים בלתי-רצויים שבסוף מסכת סוטה, "חוצפה יסגיי.. נערים פני זקנים ילבינו.. בת כמה באמה כו" – ענינים אלו נתקיימו כבר ובאופן של "הידור דהידור"! [חס וחלילה ללמד היפך הזכות על בני", אבל, לדאבוננו, כך הם פני הדברים!] וכמו כן הסימן ד"מלכויות מתגרות אלו באלו" [שעל זה אמרו חז"ל (ב"ר פמ"ב, ד. ת.) "אם ראית מלכויות מתגרות אלו באלו צפה לרגליו של משיח"] – כפי שרואים בתקופה הכי אחרונה: וכן בנוגע לסימנים בענינים טובים, ולדוגמא: "אין לך קץ מגולה מזה שנאמר (יחזקאל לו, ח.) ואתם הרי ישראל ענפיכם תתנו ופריכם תשאאו לעמי ישראל וגו'", כשתתן ארץ ישראל פרי' בעין יפה, אז יקרב הקץ כו" (סנהדרין צח, א ובפרש"י), הסימן היחידי שלדאבוננו לא נתקיים עדיין הוא – מאמר הזהר (הנ"ל) ש"כד יהא קריב ליומא משיחא אפילו רביי דעלמא זמינין לאשכחא טמירין דחכמתא"!

וכאמור – אם הרח"ו כתב בנוגע לזמנו שהסיבה היחידה לאריכות הגלות היא העדר הלימוד דפנימיות התורה, הרי עאכ"כ שכן הוא עתה – ארבע מאות שנה לאחרי זה!

ולכן, דרישת השעה היא – ששני הרבנים הראשיים יצאו יחדיו ב"קול קורא" לעורר ולהלהיב את לבבות אחינו בני ישראל בכל מקום שהם אודות הצורך והנחיצות הכי גדולה בלימוד פנימיות התורה, ולפרסם זאת בפירסום הכי גדול. וכאשר יפרסמו "קול קורא" כזה, בדברים נלהבים, בדרכי נועם ובדרכי שלום – בודאי יפעלו הדברים את פעולתם.

הרב שפירא: ישנם כיום יהודים שלומדים נסתר דתורה ב"נסתר" – באופן שאף א' לא ידע מזה, וכמו כן ישנם קבוצות שמתכנסות מידי שבוע (בליל שישי) כדי ללמוד פנימיות התורה, אלא שעושים זאת בצניעה ובהחבא, ומשתדלים שהדבר לא יתפרסם וכו'.

כ"ק אדמו"ר שליט"א: שמח הנני לשמוע על כך, והלואי יתרבו קבוצות כאלו, אבל – צריכים להשתדל לפרסם ולגלות את הדברים, כי רק עי"ז יוכלו להרבות ולהפיץ את לימוד פנימיות התורה אצל כל בני" מכל החוגים, ובפרט כאשר מדובר אודות תלמידים – שהרי התלמיד אינו יכול לדעת מה עושה רבו בחדרי חדרים, ולכן, ולכן כל זמן שהתלמיד אינו יודע שרבו לומד פנימיות התורה – הרי לא יתחיל ללמוד פנימיות התורה בעצמו.

הרב שפירא: אכן, א' מראשי ישיבת "מיר" אמר פעם שאילו "אכשור דרא" והיו שומעים לו – הי' קובע בישיבות שיעור ללימוד קבלה, והסביר את דבריו – שבדורות שלפנינו, כאשר היו ממשיכים לעסוק בלימוד התורה גם לאחרי סיום הלימוד בישיבה, היתה אפשרות להשאיר את לימוד הקבלה לשנים שלאחרי הלימוד בישיבה; אבל כיום נשתנה המצב לדאבוננו, ואם לא ילמדו קבלה בישיבות – מי יודע אם ילמדו בכלל את חלק הקבלה שבתורה.

וכמו כן ישנם גם כמה מכתבים של הרב קוק ז"ל, שבהם מזהיר בדברים קשים אודות ההכרח והצורך בלימוד הקבלה, שלולי זאת אי אפשר ללמוד תורה לאמיתתה, וכותב שעיי"ז מעכבים את הגאולה כו'.

כ"ק אדמו"ר שליט"א: אם דבריו היו מתקבלים – לא הי' מקום לפגישה שלנו בחוץ לארץ, כי היינו כבר כולנו בארץ הקודש, ביחד עם משיח צדקנו!

הרב אליהו: ברצוני לבשר לכבודו אודות לימוד הקבלה אצלנו – הספרדים:

יש לנו בירושלים עיה"ק כמה ישיבות שבהם לומדים נסתר דתורה לבילי שישי רבנים ובחורים צעירים מתקבצים יחדיו ללמוד בספרו של מורי ורבי ע"ה – "כרם שלמה", (פירוש על עץ חיים). ועוסקים בלימוד זה עד חצות הלילה, וישנם שמתחילים ללמוד בשעה שתים לאחר חצות עד נץ החמה, ישנם ישיבה של מקובלים ("בית א-ל") שבה לומדים קבלה בכל יום אחר הצהריים, ומתפללים מתוך סידור שישינם בו כוונות הרש"ש!

כ"ק אדמו"ר שליט"א: ראוי ונכון לפרסם גם מחוץ לכתלי בית המדרש.

הרב אליהו: כן, ישנם מזדעות על כך, וכל הרוצה יכול לבוא להשתתף בלימוד זה – לימוד של נסתר דתורה בנגלה (בגלוי), לא רק בנסתר.

הרב שפירא: לימוד הקבלה הי' נפוץ אצל הספרדים יותר מאשר אצל האשכנזים, וגדולי האשכנזים שבאו לארץ ישראל – קיבלו את לימוד הקבלה מהספרדים.

כ"ק אדמו"ר שליט"א: לימוד פנימיות התורה שייך לכל בני"הן האשכנזים והן ספרדים:

בנוגע לאשכנזים – הרי הגר"א, מגדולי האשכנזים, כותב בפירושו למשלי (עה"פ ה, יח. וראה שם ד, כב, ז, יב. ועוד). שמי שלא למד חכמת הנסתר אי אפשר שידע דין לאמיתו! ובדור שלאחריו – הדפיס תלמידו המובהק, ר' חיים מוולוז'ין, את ספרו "נפש-החיים" שרובו לקוח מספרי קבלה. וכמו כן ידוע שאחרים מתלמידי הגר"א עסקו גם בלימוד הקבלה [אבל כנראה הזהירו הם את תלמידיהם שלימוד זה שייך ליחידי סגולה בלבד, ולכן, אלו ההולכים בשיטת הגר"א ממעטים בלימוד הקבלה].

[הרב שפירא הזכיר עוד כמה מגדולי האשכנזים בליטא שעסקו בלימוד פנימיות התורה – בעל ה"לשם", ועוד].

ובנוגע לספרדים – מי לנו גדול מהרמב"ם שהי' ספרדי, שפסק פס"ד מפורש בהתחלת ספרו "יד החזקה", ספר של "הלכות" (כמ"ש הרמב"ם בהקדמתו לספרו יד החזקה – בסופה): "יסוד היסודות ועמוד החכמות לידע שיש שם מצוי ראשון כו" – והרי ענין זה שייך רק ע"י לימוד פנימיות התורה (ראה קונט' תורת החסידות פי"ג [ע' 14] ובהערה 3 שם. קונט' לימוד החסידות פ"י [עמ' 16 ואילך]. אג"ק אדמו"ר מוהר"צ ח"ב ס"ע תלה ואילך).

ונמצא, שהרמב"ם פוסק בפירוש שלימוד פנימיות התורה הוא "יסוד היסודות ועמוד החכמות" – דחכמת התורה [ופשיטא שאין כוונתו לחכמות סתם, כי אם ובעיקר לאמיתות ענין החכמה – חכמת התורה]!

יכולים ללמוד את כל חלקי התורה כולה, ואעפ"כ, אם לא לומדים פנימיות התורה – אזי חסר ח"ו "יסוד היסודות ועמוד החכמות"!

[הרב אליהו הזכיר שישנם כו"כ פסקי דינים ברמב"ם שהמקור להם – מדברי הזהר, ולדוגמא – פס"ד הרמב"ם בהל' יבום וחליצה (פ"ד ה"ו) שלאחרי החליצה "משלכת אותו לארץ", והמקור היחידי לזה הוא – בדברי הזהר (ח"ג קפ, א. וכמ"ש בטור אה"ע סקס"ט: לשון הרמב"ם כו' וחולצת המנעל ומשלכת אותו לארץ ע"כ. ואיני יודע למה כו' ועוד למה הצריכה להשליכו לארץ. ובביאורי הגר"א לשו"ע שם סקס"ט (סדר חליצה בקצרה) ס"ק פב מציין ע"ז: הוא מנהג הקדמונים וכמ"ש בזוהר ריש חוקת כו.), ואמר כ"ק אדמו"ר שליט"א שישנם מקומות רבים כיו"ב (בכל זה – ראה מקומות שנשמנו בלקו"ש ח"ג ע' 768 הערה 18. הקדמת הר' מנחם כשר ע"ה לספר מפענח צפונות [ע' יד]).].

וכאמור – ספרו של הרמב"ם הוא "הלכות הלכות", כולל – גם הענינים שכותב בספר המדע, ובתחלתו פוסק (כאמור) ש"יסוד היסודות ועמוד החכמת לידע שיש שם מצוי ראשון כו", שזהו כללות הענין דלימוד פנימיות התורה.

ונמצא, שהלימוד דפנימיות התורה שייך לכל החוגים דבני, הן אשכנזים והן ספרדים, ובודאי תהי' התעוררות מיוחדת בדבר – כאשר שני הרבנים הראשיים, הרב האשכנזי והרב הספרדי, יפרסמו "קול קורא", לעורר אודות החובה והנחיצות ללמוד פנימיות התורה.

ועוד ענין בזה:

מדברים רבות על הצורך לבטל את המחיצות שבין ספרדים לאשכנזים וכו', ומכיון שכל הענינים התחלתם בתורה, כמאמר (זח"ב קסא, רעב.) "אסתכל באורייתא וברא עלמא" – צריכים לכל לראש לבטל את המחיצות שבין ספרדים לאשכנזים בנוגע ללימוד התורה: כפי שאמר מר היו הספרדים רגילים יותר בלימוד הקבלה מאשר האשכנזים, ולכן צריכים לבטל מחיצה זו, עיי"ז ששני הרבנים הראשיים, הרב האשכנזי והרב הספרדי, יצאו בקריאה משותפת אודות הצורך בלימוד פנימיות התורה.

ט. דרושה רק זהירות שלא לעשות מזה ענין פוליטי הקשור עם מפלגה זו או אחרת, ענין השייך לחוג זה או לחוג אחר, וכיו"ב.

אין זה חידוש השייך לחוג מסויים – דרישתו ותביעתו של הרח"ו ז"ל ללמוד פנימיות התורה מקובלת היא בכל חוגי בני, ספרדים, אשכנזים, יוצאי ליטא, יוצאי הונגרי, חסידי ליובאוויטש וכו' – הרח"ו ז"ל הי' מקובל אצל כולם! ולכן, כאשר יצטוו ב"קול קורא" את דבריו של הרח"ו ז"ל אודות הצורך והנחיצות בלימוד פנימיות התורה, ויעוררו על קיום הדברים בפועל ממש – "גדול תלמוד שמביא לידי מעשה" (קידושין מ, ס"ב. וש"נ, וראה הל' ת"ת לאדה"ז פ"ד ה"ב-ג), הרי בודאי יתקבלו הדברים אצל כל החוגים.

בכלל – תיכף ומיד לאחרי דורו של הגר"א השתדלו כל גדולי ישראל לבטל את המצב של חילוקי זרמים ופלגים ביהדות, ובפרט בדורו של אדמו"ר הצ"צ – כידוע (ראה "התמים" חוברת א' עמ' לח-לט) שהיו חסים קרובים ביותר בינו לבין ר' חיים מוולוז'ין וכן בדורות שלאח"ז (ראה ספר "נשיאי חב"ד ובני דורם" [אה"ק תשל"ב]).

... ומסקנת הדברים היא – שיש להשתדל ביותר להפיץ את הרעיון של לימוד פנימיות התורה בכל חוגי בני, ולכל לראש – כאמור – ע"י פירסום "קול קורא" משני הרבנים הראשיים, כנ"ל.

1. הרב שפירא: השאלה היא – אם ישמעו לדברינו, והרי ידוע ש"כשם שמצוה על אדם לומר דבר הנשמע כך כו" (יבמות סה, ב. וראה זח"ג פה, סע"ב. וראה שד"ח אסיפת דינים מע' ה"א ס"ב [תתקעו, ב ואילך]).

כ"ק אדמו"ר שליט"א: לשם מה לחשוב בכיוון בלתי רצוי, חשבונות מצד "מרה שחורה" וכו' – הרי כל ישראל בחוקת כשרות (רמב"ם הל' קדה"ח פ"ב ה"ב. וראה גם הל' יסוה"ת ספ"ז). ומדוע לחשוש שלא ישמעו?! – בכלל צריכים לגשת לכל דבר מתוך שמחה ובטחון, ולא רק בטחון באלקי ישראל, אלא גם בטחון בעם ישראל!

אפילו אם קריאה זו תפעל על יהודי אחד בלבד – כדאי הדבר, שהרי אמרו חכמים במשנתם (סנהדרין לו, א.) "כל המקיים נפש אחת מישראל מעלה עליו הכתוב כאילו קיים עולם מלא, ועאכו"כ שבודאי וללא כל ספק יהיו רבים מישראל שישמעו לקריאה זו.

זאת ועוד: איתא בגמרא (שבת נה, א. וראה כת"ס חלק אה"ע סמ"ז) "אם לפניך גלוי להם מי גלויי"? היינו, שאפילו כאשר גלוי וידוע לפני הקב"ה שלא יקבלו את המחאה, אין זה פוטר מחיוב המחאה – "להם מי גלויי"! וכפי שרואים במוחש, לדאבונו, שישנם כו"כ ענינים שרבנים עוררו אודותם, ובעוונותינו הרבים לא תוקנו הדברים, ואעפ"כ, לא נמנעים הרבנים לחזור ולעורר על הדברים פעם נוספת!

זכורני מתקופת הילדות שפגשתי את המלמד שלי לשבת וללמוד בתשעה באב, ולשאלתי לפרש הדבר, הרי אין ללמוד בת"ב כי אם דברים מסויימים כו'? – השיב לי: הלואי שזה יהי' החטא שלי! – "אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא" (קהלת ז, כ.). ולכן, אם צריך להיות ענין של חטא, אזי מוטב שהחטא שלו יהי' – לימוד התורה בתשעה באב!... ועד"ז בעניננו: הלואי שהחטא היחידי יהי' – ההוכחה על הצורך בלימוד פנימיות התורה למרות החשש ד"מצוה על אדם שלא לומר דבר שאינו נשמע"... והעיקר הוא – כאמור – שבודאי יהיו רבים מישראל שישמעו לקריאה זו, ויתחילו ללמוד פנימיות התורה.

1א. הרב שפירא: כוונתי בעיקר ל"עולם הישיבות" – עולם בפ"ע, מעגל בתוך מעגל, כיצד יתקבל הדבר בעולם הישיבות, ומה תהי' תגובתם של ראשי הישיבות.

בכלל – לומדים בישיבות נגלה, ובנגלה גופא – מסכתות מסויימות, וגם באותם מסכתות – לא מספיקים לסיימם. וישנם רבנים שעושים רעש מדוע לא לומדים יותר בכמות כו', ולכן, קשה לדעת מה תהי' תגובתם של ראשי הישיבות על קריאה זו.

כ"ק אדמו"ר שליט"א: בודאי ידוע לכת"ר שלפני שני דורות היתה התנגדות גדולה ביותר ללימוד ה"מוסר" בישיבות, בטענה שלימוד המוסר שייך לנשים ועמי-הארץ, ובשביל בני-תורה הרי זה בבחינת "ביטול תורה", ואעפ"כ, בימינו אלו נתקבל הדבר בכל הישיבות, וטעם הדבר – מכיון שנוכחו לדעת עד כמה נחוץ ומוכרח הדבר, וכמו כן מובא בנוגע ללימוד פנימיות התורה (ראה בכ"ז קונט' לימוד החסידות פ"ט).

הרב שפירא: אכן ראו בפועל בעת המהפכה ברוסי', כאשר ה' משבר נורא בכל הישיבות, שהיחידים שהחזיקו מעמד בכל הנסיונות הם – אלו שלמדו בישיבות חסידיות שבם למדו מוסר חסידות, עניני אמונה ודעות המחזקים את האמונה.

כ"ק אדמו"ר שליט"א: בסיום מסכת סוטה אמרו חז"ל שבסוף זמן הגלות "בכל יום ויום מרובה קללתו משל חבריו". ולכאורה תמוה: לשם מה הודיעו לנו חז"ל ענין זה – ענין שיכול להביא לידי "מרה שחורה" ח"ו?! אלא ודאי כוונת חז"ל בזה היא – שכאשר רואים שישנה הוספה בצד לדעו"ז, "בכל יום ויום מרובה כו' משל חבריו", צריכים להוסיף בעניני קדושה, תורה ומצוות'. ועי"ז – הנה לא זו בלבד שמבטלים את הענינים הבלתי-רצויים, אלא פועלים זאת באופן ד"כל המחלה גו' לא אשים עליך (בשלה טו, כו.) מלכתחילה" (כפרשי עה"פ – "לפי פשוטו").

ובענינינו (בהבא להלן ראה גם לקו"ש ח"י ע' 237. ועוד. קונטרס עה"ח פ"ג. קונטרס הנ"ל בסופו): בסורות שלפנינו לא היו כל ה"מחלות" (בחולי הנפש) שנתחדשו בעקבתא דמשיחא, ולכן, היתה קיימת אפשרות לנהל אורח-חיים יהודי גם ללא לימוד פנימיות התורה; אבל לאחר שנתחדשו מחלות נוספות שלא היו בדורות שלפנינו – בהכרח למצוא "תרופה חדשה". והתרופה היא – לימוד פנימיות התורה, ובפרט תורת החסידות- שבה מבוארים עניני אמונה השגחה פרטית וכו' וכו', באופן של הבנה והשגה. וכפי שהוזכר לעיל שהיחידים שעמדו בנסיונות במדינה היא הם – אלו שלמדו בישיבות החסידיות (ובפרט תורת חסידות חב"ד ראה לקו"ש ח"ב ע' 475). ו"תרופה" זו היא באופן ד"כל המחלה גו' לא אשים עליך" מלכתחילה, כנ"ל.

ומי שאומר שאינו רוצה להשתמש ב"תרופה" זו מכיון שלא השתמשו בה בדורות שלפנינו – הרי זה דומה לחולה שלא ירצה לשמוע להוראת הרופא להשתמש בתרופה שהומצאה סדור האחרון, מכיון שבדור הקודם לא ידעו אודות תרופה זו...

כיום נתבטלה גם ההגבלה שהיתה בדורות הראשונים בנוגע ללימוד הקבלה לפני גיל ארבעים שנה (ש"ך יו"ד סרמ"ו סק"ו בסופו. וראה מדרש שמואל לאבות ספ"ה. שערי זהר לאבות שם. ניצוצי זהר לזח"א קצא, א (ג). וכ"כ בסידור בית יעקב (להר"י עמודין) הל' ת"ת ס"ח). – ישנם כיום רבנים בני ח"י שנה! מעולם "לא זכינו" לדור כזה שבחור צעיר בן ח"י שנה יאמר שיש לו שכל כמו בן ארבעים, ולכן ראוי הוא להורות!... ועפ"ז – אין כל תמיהה בכך שבטלה גם ההגבלה בנוגע ללימוד פנימיות התורה. [וכאמור לעיל (ס"ה) אם משהו צריך לקיים את הענין "אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא", מוטב ש"חטאו" יהי' – לימוד פנימיות התורה לפני שמלאו לו ארבעים שנה!...]. וענין זה מתאים לדברי הזהר – "אפילו רבי דעלמא זמינן לאשכחא טמירין דחכמתא כו'", היינו, שמדובר אודות לימוד פנימיות התורה ע"י בחורים צעירים, "רבי דעלמא".

ובנוגע לזמני הלימוד – אין צורך לגרוע מזמני הלימוד דשאר עניני – התורה, ישנו מספיק זמן במשך היום שבו לא עוסקים בלימוד התורה [פעם היו לומדים בישיבות 17-18 שעות ביממה, אבל כיום נשתנה המצב גם אצל ה"מתמידים"!], ואם ינצלו את הזמן הפנוי ללימוד הקבלה – הנה במשך זמן קצר יוכלו להיות "מקובלים"!!!

יב. כ"ק אדמו"ר שליט"א: בנוגע למה שהזכיר מר אודות עולם הישיבות, הנה המצב בישיבות כיום הוא – שהולכת וגוברת ההתעניינות בכל הקשור ללימוד קבלה וחסידות. תלמידי ישיבות רבים ממתנינים שיתנו להם "היתר" ללמוד פנימיות התורה – הם לא מחכים על "ציווי", כי אם על "היתר" בלבד. ובניתיים – לומדים הם בצנעה, כדי שלא לחולל מהפכה נגד המשגיח והנהלת הישיבה!

ישנם כאלו שהתעניינותם היא מפני שמחפשים דרך בעבודת ה' כו', וישנם כאלו שהתעניינותם נובעת מתוך סקרנות גרידא: הם שמעו שהמשגיח מתנגד ללימוד הקבלה והחסידות, ואינם מבינים למה ומדוע! – פנימיות התורה נתגלתה ע"י רשב"י, שגדלותו מודגשת בנגלה בתורה – כפי שאמר עליו רבי עקיבא רבו (ירושלמי סנהדרין פ"א ה"ב ג, ב): "דיין שאני ובוראך מכירין כחך", הם שמעו אודות גדלותו של האריז"ל, הרח"ו וכו', ויודעים שגם המשגיח "מודה" בגדלותם וכו', ולכן, אינם מבינים את יחסו של המשגיח ללימוד קבלה וחסידות. וענין זה גופא מעורר אצלם את הסקרנות לדעת מהו הלימוד דקבלה וחסידות, כדי לדעת על מה מתנהל הויכוח.

דרך אגב: עצם העובדה שבחור-ישיבה רואה שקיים יחס שונה לב' חלקים בתורה – לימוד הנגלה הוא בפרהסיא, ללא כל מניעות והגבלות, ואדרבה: טופחים לא על שכמו, מעודדים אותו, נותנים פרסים וכו', ואילו כאשר רוצה ללמוד קבלה וחסידות, עליו לעשות זאת בחדרי-חדרים, בין השמשות, בשעה שאינה לא יום ולא לילה – הרי זה יכול לגרום אצלו ענין בלתי-רצוי, לבוא ולומר "שמועה זו נאה ושמועה זו אינה נאה" (עירובין סד, א) ח"ו!

ולהעיר: הלשון הוא "שמועה זו נאה וזו אינה נאה", כלומר, בודאי מודה גם הוא שזוהי שמועה אמיתית, חלק מ"תורת אמת" שניתנה למשה מסיני, אלא אומר ששמועה זו "אינה נאה"!

ואין צורך להבהיר מה הן התוצאות העלולות לבוא כתוצאה מזה!

ולכן, כאשר יהי "קול קורא" בנוגע ללימוד פנימיות התורה שעליו יחתמו שני הרבנים הראשיים, הנה כאשר יבוא התלמיד ויראה למשגיח או לראש הישיבה "קול קורא" זה, שבו מצוטטים דבריו של הרח"ו ז"ל אודות הצורך והנחיצות ללמוד פנימיות התורה – סביר להניח שישתנה יחסו של המשגיח או ראש הישיבה כלפי אותו בחור שרוצה ללמוד גם פנימיות התורה.

יג. הרב אליהו: בקשר לדברי הרח"ו שהוזכרו לעיל (ס"ו) אודות הצורך ללמוד פנימיות התורה – כותב הרב החיד"א שמי שלומד קטע מזוהר ב"חק לישראל" – מתקן הוא מ"ש הרח"ו ז"ל אודות העונש למי שלא לומד פנימיות התורה, וזה נקרא "תיקון" כו'. ואכן ישנם הרבה יהודי שלומדים קטעים מהזהר ב"חק לישראל".

כ"ק אדמו"ר שליט"א: כוונתי לא לענין של "תיקון" בלבד, כי אם בעיקר – להביא את הגאולה!... ואם ה' מספיק בלימוד קטע מסויים ב"חק לישראל" בלבד כדי להביא את הגאולה – ה' בא משיח צדקנו כבר בזמנו של החיד"א! ומכיון שעדיין לא בא בהכרח

להוסיף בלימוד פנימיות התורה בשופי, וכדברי הזהר דלעיל: **"יתפתחון תרעי דחכמתא לעילא כו', עד שאפילו רבי דעלמא זמינן לאשכחא טמירין דחכמתא כו'.**

בימינו אלו אין שום הגבלות בנוגע ללימוד פנימיות התורה – לפני כמה דורות היה מחסור בספרי קבלה, והיו צריכים לחפש כתבי-יד כו', ועד כדי כך – שבדורות הקודמים היו צריכים לפתוח קבר כדי להוציא משם כתבי-יד בעניני פנימיות התורה (ראה שה"ג להחיד"א ח"א מע' ח: אך אין בשערים הנז' [שמונה שערים להרח"ו] מהדורא בתרא כי מהרח"ו צוה לגנוזה בקברו, ורבנן קדישי אשר בודר ע"י יחודים הוציאוה מקברו ברשותו ע"י שאלת חלוס כו')!... אבל כיום, ישנם ריבוי ספרים הנדפסים, והם בהישג ידו של כו"א, ולא נותר אלא ללמוד בהם בפועל.

הרב אליהו: בנוגע להדפסת ספרים בעניני פנימיות התורה – הדפסנו את ספר "כרם שלמה", פירושו של אבי מורי ורבי על "עץ חיים", ובנתיים יצאו לאור ששה חלקים. בלי ספר זה – אומרים כמה וכמה – אי אפשר להכנס היום לתורת הקבלה. ספרים אלו נדפסו בכמות מצומצמת, מכיון שחשבנו שלא ירבו הקונים. ולכן, חלק מהספרים כבר אזלו מן השוק.

כ"ק אדמו"ר שליט"א: כיום אפשר לחזור ולהדפיס בדפוס צילום, במשך זמן מועט, באופן ד"אחישנה".

הרב אליהו: עד שנחזור ונדפיסם – יבוא כבר משיח צדקנו!

כ"ק אדמו"ר שליט"א: יהי רצון שיהיו שני הענינים במהרה – הן ביאת משיח צדקנו, והן הדפסת הספרים, ואז – תרבה הדעה והחכמה כו' (רמבם הל' תשובה פט הב).

מעניין לדעת האם ישנו ביאור בספר הנ"ל אודות סיום וחותם הע"ח, ששם מדובר בעניני גלות וקליפות כו' – דלכאורה, כיצד מתאים הדבר עם הכלל (ראה תוס' סוף נדה [מברכות לא, א], ועוד), שיש לסיים בטוב.

הרב אליהו: החלק הסופי של הפירוש – לא הגיע לידינו, וכפי הנראה – נאבד חלק זה. [הנ"ל הבטיח לשלוח לכ"ק אדמו"ר שליט"א ספרים אלו, וכ"ק אדמו"ר שליט"א ביקש שישלח לו באופן ד"אחישנה", והודה לו למפרע].

יד. כ"ק אדמו"ר שליט"א: לימוד פנימיות התורה בזמן הזה מהוה הכנה ללימוד פנימיות התורה לעתיד לבוא, כמובן ע"פ מארז"ל (פסחים נ, א. וש"נ) "אשרי מי שבא לכאן ותלמודו בידו" (וכדוגמת המבואר בביאור מארז"ל זה [לקו"ת שה"ש כב, ד. ובכ"מ] שע"י "הלימוד שלמד בבחי' הנגלות שבתורה (בעוה"ז) מזה נעשה בחי' לבוש שבו וע"י יוכל להשיג פנימיות התורה (בג"ע)". וע"פ המבואר בתניא דפל"ז י"ל, שעד"ז הוא גם בנוגע לתורתו של משיח, שההכנה לזה הוא לימוד פנימיות התורה במשך זמן הגלות).

הרב שפירא: ע"פ מארז"ל (קה"ר פי"א ח. וראה גם שם פ"ב, א.) ש"תורה שאדם לומד בעוה"ז הבל היא לפני תורתו של משיח" – נמצא, שלעתיד לבוא יצטרכו לכתוב ספרים אלו מחדש!

הרב אליהו: מכיון שענין זה (לימוד תורתו של משיח) נפעל ונגרם ע"י הלימוד בעוה"ז, הרי מובנת גודל החשיבות שבדבר, ולכן, בודאי לא יתבטל דבר זה.

כ"ק אדמו"ר שליט"א: ח"ו לומר שהתורה שאדם למד בעוה"ז תתבטל לעתיד לבוא. הפירוש דהבל הוא – בערך וביחס לתורתו של משיח.

וראי' לדבר – איתא במדרש (שם פ"א, ב. מדרש תהלים צב, א. ורה ספר הליקוטים-דא"ח צ"צ ערך הבל (הבלים) ס"ה) בענין "ז' בהלים שאמרו קהלת", שהם "כנגד שבעה ימי בראשית", שבהם נברא העולם כולו, כולל – ארץ ישראל ובית המקדש כו'. וידוע גם גודל העילוי ד"הבל פיהם של תינוקות של בית רבן" – שעל זה מתקיים העולם (שבת קיט, ב. וראה ספר הליקוטים שם ס"ח.). ומזה מובן גם בענינו – שהענין ד"הבל היא לפני תורתו של משיח", אינו פוגע ח"ו בגודל חשיבות הדבר.

טו. הרב אליהו: בנוגע להצעת כת"ר אודות "קול-קורא" – אולי כדאי שיחתמו על זה עוד כו"כ רבנים, הן מארץ ישראל והן מחוץ לארץ.

כ"ק אדמו"ר שליט"א: דבר טוב ונכון, אבל – כמובן – לא לדחות את הדבר עד שיאספו את כל החתימות, כי חבל על הזמן שעובר בינתיים! אם ימתנו עד שיחתמו כל הרבנים, או אפילו רובם – יבוא כבר משיח צדקנו, ואז יאבדו ח"ו את הזכות הגדולה לעורר את אחינו בני" ע"ד לימוד פנימיות התורה.

בענין זה דרוש מישהו שיתנהג כ"נחשון בן עמינדב" (סוטה לז, א. מכילתא עה"פ בשלח יד, כב. במדבר"ר פ"ג, ז). ויקפוץ ויצא ב"קול קורא". ובפרט כאשר בענין זה יהיו שני "נחשונים" – שני רבנים ראשיים, אשכנזי וספרדי, הרי בודאי שדעתם תתקבל אצל כלל ישראל.

טז. הרב אליהו: הסימנים שהוזכרו לעיל בקשר לביאת משיח צדקנו אמורים הם בנוגע לגאולה באופן ד"בעתה" (ישע"י ס, כב, סנהדרין צח, א.), אבל אנו מאמינים ומקווים שהגאולה תהי' באופן ד"אחישנה", ללא צורך בסימנים מיוחדים.

כ"ק אדמו"ר שליט"א: וודאי תהי' הגאולה באופן ד"אחישנה" – הנני מסכים לכך במאה אחוז!... אבל אין זה שיין לתוכן המדובר לעיל, כלומר, אין לעכב את ה"קול קורא" עד שמשיח צדקנו יבוא "עם ענני שמיא" (דניאל ז, יג. סנהדרין שם.)!

הרב אליהו: ברור, בודאי צריכים אנו לעשות את כל התלוי בנו כדי להביא את הגאולה, כולל – הפעולה בענין הנ"ל, אלא שביחד עם זה צריכים אנו להאמין ולקוות שמשיח צדקנו יבוא באופן ד"אחישנה", גם ללא סימנים מיוחדים כו' (ראה כרתי ופלתי יו"ד סק"י סוף בית הספק, ועוד).

כ"ק אדמו"ר שליט"א: כאמור – מסכים הנני לכך במאה אחוז! הלואי יסכימו הרבנים הראשיים להצעתי (בדבר ה"קול קורא") כפי שהנני מסכים להצאת כת"ר שמשיח צדקנו יבוא באופן ד"אחישנה"!!!

הרבנים הראשיים: בודאי מסכימים אנו להצעת כת"ר בענין ה"קול קורא"!

כ"ק אדמו"ר שליט"א: כוונתי לא רק להסכמה בלבד, כי אם בנוגע לפועל ממש – כשם שהנני מסכים שמשיח צדקנו יבוא באופן ד"אחישה" בפועל ממש!

הרב שפירא: אני מקווה שמשיחתנו יצא משהו בנוגע למעשה בפועל.

כ"ק אדמו"ר שליט"א: אין כוונתי למשהו, כי אם לענין שלם, ענין שיכולים לברך עליו לא רק "ברכה ראשונה" (שהיא גם על "משהו"), אלא גם "ברכה אחרונה" – על דבר שיש בו שיעור דוקא (רמב"ם הל' ברכות פ"א ה"ב, פ"ג ה"ב. טושו"ע או"ח ר"ס ר"י. שם סו"ס קפד [בנוגע לברכת המזון]. ובשו"ע אדה"ז שם ס"ב כותב: ודין צירוף לכזית יתבאר בסימן ר"י. אבל בסו"ס ר"ז הוסיפו המדפיסים: הסימנים החסרים (ר"ח-ר"יא) לא נדפסו בתוך השו"ע מעולם וכל מבקשם ימצאם בתוך סדר ברכת הנהנין מהרב המחבר וצלה"ה. סדר ברכה"ע לאדה"ז רפ"ח).

הרב אליהו: הט"ז (או"ח שם סק"א. אבל במג"א שם סק"צ סק"ד פסק דאפילו על יין שרף בעיניו כשיעור, דלא כהט"ז. וכה"ג דעת אדה"ז בסדר ברכה"נ שם. וכ"כ בבאה"ט סר"י סק"ב בשם בית יעקב סנ"ז. א"ר או"ח שם סק"ו. וכ"כ בפמ"ג [מ"ז] שם סק"ב) פוסק שעל משקה חריף מברכים ברכה אחרונה גם בפחות משיעור.

כ"ק אדמו"ר שליט"א: לדבר חריף יש תכונה מיוחדת – שהוא פועל ונרגש בכל המאכל, ולכן אינו בטל [ע"ד ובדוגמת דבר המעמיד, ברי', חתיכה הראוי' להתכבד (ראה אנציק' תלמודים בערכם. וש"נ) וכיו"ב]. ולכן, אם לימוד ה"משהו" דפנימיות התורה יהי' באופן שהדבר יהי' נרגש בכללות ההנהגה במשך כל היום – אזי אסתפק גם ב"משהו"!!! אבל – כאמור – "משהו" זה צריך להיות חריף, דבר ההמעמיד, וחתיכה הראוי' להתכבד – לא בהצנע לכת! מובן ופשוט שאין הכוונה בכל הנ"ל לאמירת "מוסר" – שהרי חסיד הנני ולא "מוסר'ניק". [הרב שפירא: גם אנו זקוקים לשמיעת מוסר, זה מביא תועלת גדולה, קבלתי תועלת מגדולה משיחתנו זו].

כ"ק אדמו"ר שליט"א: ח"ו, כאשר רוצים לומר מוסר למישהו – צריכים ללכת אליו, ולא להיפך – מכבדים אותו בביקור כדי שאומר "מוסר" – ח"ו!].

אלא הכוונה היא לגלות שכת"ר ידעו שיש בידם הרשות והיכולת, הציווי והנתינת-כח לעורר את כל בני' לענין חדש, כולל – לעסוק בלימוד פנימיות התורה.

וענין זה הוא בבחינת "מה שתלמיד ותיק עתיד לחדש" (ראה בהנסמן בלקו"ש ח"ט ע' 252...): הכל יודעים מ"ש בהקדמת הרח"ו ז"ל אודות הצורך והנחיצות דלימוד פנימיות התורה, הכל יודעים מ"ש הגר"א בפירושו למשלי שכל רב בישראל חייב ללמוד פנימיות התורה כדי שיהי' בטוח שיכוין לאמיתתה של תורה, ואעפ"כ, עד עתה לא יצאו ב"קול-קורא" לעורר אודות לימוד פנימיות התורה. ולכן, יציאתם של שני הרבנים הראשונים בקול-קורא כזה, תהי' בבחינת "מה שתלמיד ותיק עתיד לחדש", ענין של חידוש.

הרב אליהו: עה"פ בפרשתנו (כח, יא.) "וישכב במקום ההוא" איתא במדרש (בר" פס"ח יא. וראה גם שם פע"ד, יא.) "כאן שכב, אבל כל כ' שנה שעמד בביתו של לבן לא שכב (כדכתיב [בפרשתינו לא, מן] "ותדד שנתו מעיני" – יפ"ת לב"ר שם [פס"ח]. וראה גם מת"כ לב"ר פע"ד שם), ומה הי' אומר (בליה, לא,

כיון שלא שכב, ואמרינן במסכת אבות [פ"ג מ"ד] הניעור בלילה ומפנה לבו לבטלה הרי זה מתחייב בנפשו – מת"כ לב"ר שם). – כל ספר תהלים". ושואלים על זה: הרי לדעת האריז"ל (בפרע"ח שער הנהגת הלימוד כתב: ובלילה לא תקרא מקרא. וכ"ב גם בסידור הארי ז"ל [להרש"ש] סדר הלימוד באשמורת. כוונת הלימוד [ליל ששין]. ק"ש שעל המטה. שו"ע האריז"ל תוספת שבת ס"א שם ס"ז. וראה בהערה הבאה.) (ועוד) אין לומר תהלים בלילה? – ואיתא בספרים שבליילה למד יעקב אבינו קבלה.

כ"ק אדמו"ר שליט"א: לאחר חצות הלילה – מותר לומר תהלים לכל הדעות (בשו"ת חיים שאל [להחיד"א] ח"ב סכ"ה [הובא בהגהות מראה כהן לשו"ע האריז"ל [ירושלים תשכ"א] שם ס"ז אות טו] כתב והרב האריז"ל זצ"ל הזהיר שלא יקראו מקרא בלילה. וההולכים אחרי ההדרי"ם מנהגי האריז"ל זצ"ל אין קורין אפי' אחר חצות מקרא, וזה פשוט אבל ממשך שם: ושמעתי מהמקובל כו' כמוהר"ר שלום שרעבי זלה"ה שהי' מפקפק על מה שנהגו לקרות בבתי כנסיות סמוך ליום תהלים, והי' אומר שאולי אין תהלים בכלל אזהרת הרב, ואין ולא ורפיא בידו. ונתפשט מנהג זה בכל ארץ ישראל שיש חבורות לזה. ומסיים החיד"א: והמקובלים נמנעו מלקרות תהלים בחול כל שלא האיר היום). וא"כ, יתכן שהתחיל לומר תהלים לאחר חצות הלילה, ועוד ועיקר: לפני מתן תורה לא היתה הגבלה זו שלא לומר תהלים בלילה [משא"כ בזמנו של משה רבינו, בזמן מ"ת – כפי שמצינו במדרש (תנחומא תשא לו. יל"ש תשא רמז תו. מדרש תהלים עה"פ יט, ג. יל"ש עה"פ [רמז תרעג]). בנוגע למשה ש"בשעה שהי' הקב"ה מלמדו מקרא הי' יודע שהוא יום].

הרב אליהו: בנוגע לפירוש המדרש שיעקב אבינו הי' אומר "כל ספר תהלים" בלילה – שמעתי פעם פירוש, שזהו ע"ד אמירת תהלים בלילה ע"י דוד המלך, מכיון שאצל דוד המלך לא הי' זה בגדר של "תהלים" (חלק מתנ"ך – מקרא), כי אם בגדר של שירות ותשבחות, וכמו כן אפשר לומר בנוגע ליעקב אבינו.

כ"ק אדמו"ר שליט"א: בנוגע לרמז דלימוד פנימיות התורה בפרשתנו – הרי זה מרומז בהתחלת הפרשה, "ויצא יעקב מבאר שבע וילך חרנה": "באר שבע" קאי על דרגות געלות ביותר (ראה זה ריש פרשתנו. אוה"ת ריש פרשתנו. ועוד. ספר הליקוטים-דא"ח צ"צ ערך יעקב ס"ח [ע' תתקפב ואילך]), וכאשר יוצאים מ"באר שבע" ל"חרן", היינו, שמוציאים ומגלים את הענינים הכי געלים דפנימיות התורה ("באר שבע") למטה מטה, "חרנה" – עי"ז בונים בית בישראל!

יח. הרב אליהו: עד עכשיו דובר אודות פנימיות התורה, ועכשיו רוצים אנו ברכה על נגלה תורה – "שלא נכשל בדבר הלכה", שעל זה דרושה ברכה מיוחדת.

כ"ק אדמו"ר שליט"א: הא בהא תליא, כאשר לומדים פנימיות התורה, אז בטוחים שיצליחו לכיין לאמיתתה של תודה בנגלה דתורה, הן "יורה יורה" והן "ידין ידין", כפי שהוזכר לעיל (ס"ח) מפירוש הגר"א.

"אגרות קודש" עמוד קמב: עבודת ה' - פנימיות התורה לעומקה

... פשיטא שצריך להיות זה לעומת זה להרבות הבנה והשגה ע"י לימוד לעומקה בפנימיות התורה הנקראת בזוהר הקדוש אילנא דחיי, ומוסיפה חיות בלימוד תורת הנגלה בקיום מצותי' וכו' עד לחיי הגוף של איש הישראלי, אשר גם הוא קדוש הוא, והרי מבוארים

הענינים בארוכה בכ"מ ומהם באגה"ק לרבנו הזקן בעל התניא (פוסק בנסתר דתורה) והשולחן ערוך (פוסק בנגלה דתורה) בסי' כ"ו, ובקונטרס עץ חיים לנכדו ומלא מקומו אדמו"ר מוהרש"ב, ויהי רצון שגם בלימוד זה יבשר בקרוב אשר מרגיש בטוב ומוסיף וכו'.
בברכה לבריאות הנכונה ולבשו"ט בכל האמור ולקבלת התורה בשמחה ובפנימיות.

"אגרות קודש" בעמוד קמז להנ"ל: קירוב הגאולה

ב"ה, אדר"ח אלול, תשי"ד

... ומדגיש אני התיבה מבין כי בודאי ידוע לכל מהכרח לימוד פנימיות התורה היא תורת החסידות ובפרט בדורנו זה אשר נוסף על מה שכתוב בזהר ח"ג דף קכ"ד ע"ב שבלימוד זה יפקון ישראל מן גלותא ברחמי הנה מבואר בהקדמות הרח"ו בשער ההקדמות שהעדר הלימוד ובמילא מובן שגם המעטת הלימוד מאריך את הגלות ולא רק גלות בני"א אלא גם הענין דשכינתא בגלותא וכשיתבונן כאו"א מאתנו שע"י מה שממעט בלימוד פנימיות התורה יהי ח"ו שכינתא וכנסת ישראל ובמילא גם בני"א נשמות בגופים עכ"פ רגע אחד יותר בהגלות וחשך כפול ומכופל הרי תסמר שערות ראשו האחריות המוטלת עליו והענינים שתלוי בלימוד פנימיות התורה וכל הקושיות שיש על זה הרי ידוע פתגם כ"ק מו"ח אדמו"ר אשר היצה"ר אומן במלאכתו ובא לכאו"א לפי מהותו וישנם כאלו שבא אליהם לבוש במעיל משי, והבחינה בזה שאם הסברות מונעים העבודה בפועל הרי מקורם בצד דלעומת זה.

זוהר - מרומם את הנפש

"זוהר" מרומם הנפש, מדרש - מעורר הלב, ותהלים בדמעות - מדיח את הכלי. (סי' היום יום בשם ה"צמח צדק").

מותר ומצוה לגלות זאת החכמה: שיטת חסידות חב"ד היא, שהזוהר וספרי פנימיות התורה בכלל, צריך ללומדם וכמו הלימוד דנגלה דתורה, וביחוד בתקופתנו זו, אשר כלשון האר"י החי - מצוה לגלות זאת החכמה, ואף מי שאין אפשר לו מפני סיבות שונות שאינן תלויות בו כלל לעסוק בהנ"ל באופן של לימוד, הרי סגולה ישנה גם באמירת האותיות. (אגרות קודש יז, קסה).

דווקא לימוד בהבנה ובהשגה: ... פשוט שצריך להשתדל ככל האפשרי להפיץ לימוד האמור. ויעוין דברים מבהילים שנאמרו בגודל העונש על מניעת לימוד זה [=פנימיות התורה], שמזה מובן גם גודל השכר, בהקדמת הרב חיים ויטאל [תלמיד האריז"ל] לשער ההקדמות (מיוסד על דברי זוהר ומדרשי רז"ל), שממש מובן שדווקא לימוד באופן של הבנה והשגה מביאים גאולה, וכלשון הבעש"ט באגרת הק' שלו הידועה, שבהיותו בהיכל משיח, המענה היה, "לכשיפוצו מעיינותיך חוצה". (אגרות קודש יז, קסה).

"אגרות קודש" עמוד קמג: תורת החסידות - הכרח הלימוד

ב"ה, י"א תמוז, תשי"ז... ועד כמה גדול העלם והסתר דגלותנו זה דעקבתא דמשיחא, אשר לאחר המובא בכמה מקומות בזה (בהקדמת הרח"ו לשער ההקדמות, באגרת הקודש לרבנו הזקן בעל

התניא והשו"ע בקונטרס עץ חיים לאדמו"ר מוהרש"ב ועוד), אודות ההכרח דלימוד פנימיות התורה בדורותנו אלה, עדיין עומדים בספק בזה?... אי אפשר להסתפק בלימוד חלק הנגלה תורה, וגם אפילו כשמצטרפים אליו לימוד תורת המוסר, ומוכרח הלימוד דפנימיות התורה אשר בדורותנו נתגלתה באופן דהבנה והשגה רק בתורת חב"ד וכנראה במוחש ובהתבוננות אפילו לשעה קלה בדברי ה"ר"ו בהקדמתו לשער ההקדמות בהנוגע לעקבתא דמשיחא, ובהתבוננות אפילו לשעה קלה בדברי הקונטרס עץ חיים ה"ל כל איש ישר הולך ואשר אין הרצון שליט על השכל תיכף יתחיל ויתמיד בלימוד זה וכל המקדים בזה וכל המגדיל בזה הרי זה משובח... בברכה לבשו"ט.

בכחינו לשנות את המצב, בְּיַדְנוּ הַדָּבָר, בואו נתגייס כולנו, בְּמִיחָד לְהַזְהִיר גְּדוּלִים עַל קְטִינִים, אָב יִלְמַד עִם בְּנוֹ, מִחֲנֹךְ עִם חֲנִיכּוֹ, וּמִלְמִיד עִם תַּלְמִידוֹ, שֶׁהָרִי אִם אֵין גְּדִיִּים אֵין תִּישִׁים, כִּף יִחַד תַּלְמוּדִים מְנַעְרוֹתֶם, לְתַלְמוּדֵי תוֹרָה, לְיִשִּׁבוֹת וּלְכוֹלָלִים, וְכָל יִשְׂרָאֵל יִתְאַחַדוּ בְּלִמּוּד הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה, וְתוֹרַת הַסּוּד תִּקְבַּל תְּנוּפָה, וְנִזְכָּה לְהִיּוֹת מְבַנֵּי עַלְיָה כְּמוֹ שֶׁפְּתוּב בְּכֹסֵף מְלַךְ בְּהַקְדָּמָה לְבֵאוּרוֹ עַל תִּיקוּנֵי זוֹהַר. וְנִפְעַל בְּדָרָךְ זֶה לְקַרֵּב וּלְהַבִּיאַת אֶת הַגְּאוּלָּה הַשְּׁלֵמָה בְּרַחֲמִים, וּבְאַמְרֵי פְּנִיחַס הַשְּׁלָם (דף ק"ו), לְקְדוֹשׁ רַבִּי פִּינְחָס מְקַאֲרִיץ זִ"ע, וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: "צִרְיָן מְלַמֵּד (לְתַלְמִידִים) לְלַמֵּד זֶה, שֶׁהוּא בְּחִינַת עֵץ הַחַיִּים, שֶׁיִּכּוֹל לְהַמְשִׁיךְ נְשָׁמָה לְתַלְמִידִים. כִּי מָה שֶׁהָרַב נוֹתֵן שֶׁכָּל יִשְׂרָאֵל לְתִינוּקָה, בְּזֶה מֵנִיחַ בּוֹ נְשָׁמָה אֲמִיתִית", עַד כָּאֵן לְשׁוֹנוֹ. (וְאֵנִי שֶׁמַּעֲתֵי שָׁזָה מְקַבֵּל עוֹד מֵהַבַּעַל שֵׁם טוֹב זְכוּתוֹ יְגוֹן עֲלֵינוּ). כִּי הַזֶּהוּ מְלַהֵיב וּמְאִיר אֶת הַנְּשָׁמָה שֶׁל כָּל אִישׁ מִיִּשְׂרָאֵל, בְּאִפְנוֹ שֶׁיִּכּוֹל לְהַשְׁפִּיעַ הָאֶרֶה שֶׁל נְשָׁמָה קְדוּשָׁה גַם בְּזוֹלָתוֹ, עַכ"ל. (חֲכָם הַרְזִים).

בְּסִפְרָא דָּא יִפְקוֹן מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי

העולם מכין עצמו לגאולה השלמה, כמו שהבטיח משה רבינו לרשב"י – בְּסִפְרָא דָּא יִפְקוֹן מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי. ובזכות מזכרי הרבים ישפע שפע רב בכל העולמות ונזכה להבטחות הגדולות של הרשב"י (בזהר תרומה קכ"ח).

אמר רבי שמעון בן יוחאי זיע"א: מעיד אני עלי שמים וארץ, שכל המזכה את הרבים ומחזירן למוטב [שזה נעשה על ידי הפצת הזהר הקדוש] מתעלה בשלש מעלות, מה שאין כל אדם זוכה לזה – כּוֹפֵה אֶת מַלְכוּת הַרְשָׁעָה. - עוֹשֶׂה נַחַת רוּחַ וְעֹלָיו לְהַשֵּׁם יִתְבָּרָךְ. - מַעֲמִיד אֶת כָּל הָעוֹלָם שְׂלֵא יַחֲרַב, וּמְרַבֵּה שְׁלוֹם.

ועל זה מבטיח לו הרשב"י: זוכה לראות בנים לבניו. - זוכה לעשירות בעולם הזה. - זוכה לעולם הבא. - אין שום אחד שיכול להזיק ולהרע לו. - נכנס לשנים עשר שערי גן עדן – ואין מוחה בידו. - משפיעים עליו שפע ברכה והצלחה לו בכל ענינים לו ולזרעו עד סוף כל הדורות. - הקדוש ברוך הוא והרשב"י מברכים אותם בכל הברכות שנתברך בהם אברהם אבינו, שגם הוא קרב את כלם להקדוש ברוך הוא. - הקדוש ברוך הוא קורא לארבע מחנות מלאכים עליונים ומלוים אותו, ונכנס לשבעים עולמות גנוזים (גימטריא "סוד"), שלא זוכה בהם שום אדם אחר – ומיחדים רק לו.

וכל המלמד ומדפיס ספרי הזוהר הקדוש הוא בסוד אֶלֶף הַמִּגֵּן תְּלוּי עָלָיו, שְׁבֻזוֹת הַיְצִדְקָה שְׁנוֹתָן לְהַפִּיץ אֶת תּוֹרַת הַרְשָׁב"י אִזְכָּה לְהִגָּן עַל אֲלָפֵי יִשְׂרָאֵל, וְלֵהוּיֹת בַּמַּחֲצוּת¹⁰ שֶׁל הַרְשָׁב"י זי"ע.

פי אֶהְבֵּת נֶפֶשׁ אֶהֱבֵ אוֹתוֹ. כְּאֲמֹר מִפְּנֵי שְׁהִיָּה מֵאֵד יָרָא שְׁמִיָּם וְרָשָׁם כֹּל מַעֲשֵׂיו בְּפִנְקִסוֹ. הִיָּה צָר לוֹ מֵאֵד מֵאֵד עַל יְדִידוֹ הַטּוֹב, שֹׁפֵה אֲרַע לוֹ. אוֹלָם הוּא יָדַע כִּי צִדִּיק הַשֵּׁם בְּכָל מַעֲשֵׂיו וְכָל דְּרָכָיו מִשְׁפֵּט, וְלִכֵּן לֹא הִרְהֵר אַחֲרֵי מַעֲשָׂיו שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְהַיְצִדְקָה אֶת הַדָּיון. זְמַן מֵה לְאַחֵר כֵּן חָלַם חֲלוֹם וְהִנֵּה חֲבֵרוֹ הַנְּפֹטֵר, מְרַדְכֵי פוֹלֵק ז"ל, נֶצֶב לִפְנֵי פָּנָיו הַפִּיּוֹ אוֹר יְקוּרוֹ, וְנִרְאָה הִנֵּה בּוֹ כִּי מֵאֲשֶׁר הוּא. "רְאִיתִי כִּי הֵצְטַעַרְתָּ עָלַי צַעַר רַב" אָמַר: וְלֹכּוֹ בְּאֵתִי לְעוֹדֵד אֶת רוּחֲךָ, דַּע לִךְ שְׁמִידָה הוֹקֵנֶסְתִּי לְגֹן עֵדֶן וְהַמְקַבֵּל הָאֱלֹקִי רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאֵי, הַכְּנִיסֵנִי יִשְׂרָאֵל לְמַתִּירָתָא שְׁלוֹ שְׁבַשְׁמִיָּם וְשֵׁם זֹכָה אֵינִי לְלַמֵּד תּוֹרָה מִפִּי שֶׁל הַרְשָׁב"י הַקְּדוֹשׁ מִשׁוּם שְׁהִיִּיתִי זָקֵךְ בְּכָל עָרֵב שְׁבֵת קוֹדֵשׁ בְּזִמְנָן שְׁקִרְאִיתִי אֶת פְּרֻשַׁת שְׁמוֹת" (ר"ת שְׁנֵים מִקְרָא וְאַחַד תַּרְוַח) לְלַמֵּד עִם פְּרוּשׁ רַש"י ז"ל. וְכַשְׁלֵךְ כֵּן זְכִיתִי שֶׁרַש"י הַקְּדוֹשׁ לְמַד עִמִּי וְאֶסְתַּוֵּף בְּצִלוֹ, הַשְׁתוּמָם מִנְחָם הַלְוִי בְּחִלּוּמוֹ, וְשָׁאֵל אֶת חֲבֵרוֹ הַנְּפֹטֵר (כְּמָה שְׁאֵלוֹת. א) כִּיצַד הִתִּירוֹ לוֹ לְהִכְנֵס לְגֹן עֵדֶן מִבְּלִי שְׁיַעֲבֹר תַּחֲסֵלָה אֶת כָּל הַתַּחֲלִיף שֶׁל בֵּית דָּיו שֶׁל מַעֲלָה? (ב) מֵה הַטַּעַם שֶׁצָּרִיךְ הִנֵּה הוּא וְחֲבָרָיו יִרְאִי שְׁמִיָּם לְמוֹת מִיַּתָּה כֹּה מִשְׁנֵה בְּקַצּוֹר יָמִים. עֵנָה לוֹ חֲבֵרוֹ כִּי לִפְנֵי כֶּשֶׁנָּה, בְּרֵאשֵׁי הַשָּׁנָה הַיּוֹם הַכְּפוּרִים, בְּגִזְרָה גְּזִירָה קוֹשֶׁה עַל הַנְּשׁוּבֵי הַיְהוּדִי בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר לְפִיָּה צָרִיךְ הִנֵּה לְהִתְנַחֵשׁ כֵּאֵן אֲסוֹן כְּבֵד לֹא עָלֵינוּ. הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּרַחֲמָיו רַחֵם עַל בְּנֵי אֶרֶץ הַקְּדוּשָׁה בְּעַתָּה. וְכַתְּחִלִּיף הַחֲלֵט בְּשִׁמְיָם, אֲשֶׁר יִקְרָה אֲסוֹן לִישִׁיבָה קוֹדֵשָׁה בִּירוּשָׁלַיִם עִיר הַקְּדוֹשׁ, וְיִמּוּתוֹ אֶרְבָּעָה צַעֲרִים, בְּעָלִי לְשִׁמּוֹת זְכוֹת וְסוּרוֹת. כִּי אֲרַע בְּתוֹם שְׁנָה זוֹ, לִפְנֵי יָמֵי הַדָּיון שֶׁל הַשָּׁנָה הַשְּׁנִיָּה, שֶׁהַמְכוּנִית אֲשֶׁר בָּהּ נִסְעָה עַם נִתְהַפְּקָה וְנִרְבְּגוּ אֵינִי, שְׁלוֹשַׁת הַתַּלְמִידִים, וְכִיבָחַד עִם הַנֶּהֱגֵ. נַחֲבֵרְנוּ פָּלְנוּ עַל יְדֵי הַשְּׁעָתָה הַעֲלִינָה לְהוּיֹת קוֹרְבָנוֹת מִכְּפָרִים עַל כָּל יִשְׂרָאֵל, גַּם עֲנִין פְּצִיעַתֶם שֶׁל שְׂאֵר הַמְשַׁתְּתָפִים בְּטִיּוֹלֵי מַצְוָה זוֹ קְשׁוֹר בְּחֻשְׁבוֹן מֵהַשְּׁמִיָּם. פַּעַת גַּם יוֹכֵן לִךְ כִּי בַּחוּרִים שְׁכָאֵלָה וְכִנְסוּ יִשְׂרָאֵל לְגֹן עֵדֶן וּמִדַּת שֶׁלְךָ הֵאָנְשִׁי לֹא תוּכַל לְהַשְׁיֵג אֶת רוֹב אֲשֶׁרְנוּ.

10 מִיַּתָּה צִדִּיקִים מִכְּפָרָת וּמִבְשָׁלַת גְּזֵרָה
 הוֹכָא עַל יְדֵי מַר שְׁמַעוֹן נָסִים שְׁרִים עֵינַתְבִי הִי"ו. שְׁהִבִּיאוּ מִהַעֲתוֹן קוֹל הַשְּׁבֵת סִינן תַּשְׁכ"ה מַעֲשֵׂה שְׁהִיָּה וְזֶה לִפְנֵי שְׁשֵׁה שָׁנִים בְּכ"ב אֲלוֹל תַּשְׁכ"ג. הַסְּפֹר שְׁלִפְנֵינוּ בּוֹ לְרִבּוֹת שְׁמוֹת הָאֲנָשִׁים הַמְּקוּמוֹת וְהַתְּאֲרִיכִים, כְּלָם נְכוּזִים וּמִצִּיאֹוֹתִיִּים. בִּשְׁעַתוֹ הַיְהִתָּה הָאֶרֶץ כְּמִרְקַחַת בְּשֵׁל הַמְּקָרָה הַזֶּה, וְאֵינִי עֵבֶדְכֶם הַכּוֹתֵב רְאוּבוֹ נַעֲטָה זֹכֵר הַמְּקָרָה שְׁקָרָה וְכָל אֵלוֹ שְׁהִיָּה בְּאֶרֶץ בְּאוֹתוֹ תְּקוּפָה זֹכָרִים אֶת הָאֲסוֹן הַיֵּטֵב. וְעַכְשָׁו בְּהַמְשָׁךְ הַסְּפֹר יְבֹאֵר וְיִבּוֹן כִּי לֹא הִנֵּה מְקָרָה כָּלָל וְכָלָל. לֹא הִנֵּה בְּדַעֲתִי לְכַתֵּב עָלָיו, אֲשֶׁר רְאִיתִי בְּזֶה דָּבָר רְגִיל בְּיָמֵינוּ, אוֹלָם הַסְּפֹר הַתַּפְתָּח וְכִסּוּפֵי שֶׁל דָּבָר עֵמְדוֹ כְּמָה וְכְמָה אֲנָשִׁים יִרְאִי שְׁמִיָּם וְיַחֲדִי כְּגוֹלָה, שְׁרָאוּ כֵּאֵן עֲנִינָן שֶׁל אֲצַבֵּעַ אֲלֹקִים. וְהַמַּעֲשֵׂה מִכְּוֵן מִלְמַעְלָה, בְּזִמְנָן "עַקְבָּתָא דְּמִשְׁתָּחִיא" וְהִבִּיעוּ אֶת יְדֵעְתָם כִּי מִן הָרְאוּ לְהַעֲלוֹת עַל הַכְּתָב וּלְפָרְסָמוּ בְּרִבִּים, וְזֶה מֵה שְׁקָרָה.

בְּיוֹם הָרְאִישׁוֹן שֶׁל הַסְּלִיחוֹת שְׁחָל בְּכ"ב בְּאֲלוֹל שְׁנַת תַּשְׁכ"ג, (הוּא מִנְהָה שֶׁל הַאֲשְׁקֻנִים לְהַתְּחִיל סְלִיחוֹת שְׁבוּעָה לִפְנֵי רֵאשׁ הַשָּׁנָה) כְּלוֹמַר לִפְנֵי כֶּשֶׁשָׁה שָׁנִים מִיּוֹם שְׁהַעֲלִיתִי אֶת הַמַּעֲשֵׂה הַזֶּה בְּ"אוֹצֵר הַמַּעֲשִׂוִּת". יִצְאוּ תַלְמִידִים מִשְׁיַבַּת בְּרֵשֶׁתְבוּרָה שְׁבֵט סוֹפֵר שְׁבִירוּשָׁלַיִם בְּלִילַת מוֹרִיָּהם, לְהַתְּפַלֵּל בְּמַקּוּמוֹת הַקְּדוּשִׁים. וְעַל קוֹרְבָן שֶׁל רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאֵי בְּמִירוֹן שְׁלֵד צַעַת, לְגֹן כְּרוֹת הַצִּדִּיקִים בְּטַבְרִיָּה. תַּחֲסֵלָה הַגִּיעוּ לְקֶבֶר רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאֵי בְּמִירוֹן, וְכִילוּ אֶת הַלִּילָה בַּתַּפְלוֹת וּבְ"תַקּוּנִים" וְאֵלוֹ בְּבִקְרָה עָלוּ לְמִשְׁאִיתָ כְּשִׁמְחוּזוֹ חֶפְצָם טַבְרִיָּה. בְּדָרְכָם נִתְהַפְּקָה הַמְּכוּנִית וְנִפְלָה בְּפָרוּץ שְׁלֵד הַדְּרָךְ. הִנֵּהתָה זוֹ תְּאוּנָה שְׁטָלְנִית שְׁבָהָה קַחְזוּ אֶת חֵיָּהָם הַנֶּהָגָה בְּרַאשֵׁי וְשְׁלוּשָׁה בַּחוּרִים מְבַחֲרִים מִבַּחוּרֵי הַיְשִׁיבָה, וְאֵלוֹ הַסֵּם, מְרַדְכֵי פוֹלֵק, יִצְחָק נַחִים נוּיִשְׁט, וְאֶבְרָהָה בְּנִימִין פְּרִידְמוֹ, זְכוּרִים לְבְרָכָה. שְׂאֵר הַנוֹסְעִים נִפְצְעוּ וְכְמָה מֵהָם בְּאֶפְסֵס קוֹשֶׁה. כְּלָם הִיִּי צִדִּיקִים וְקוֹדֵשִׁים שְׁבַחֲהֵם וְכְמוֹתָם לֹא נִקְרְדוּ. וּבְמִחְזָד אֶחָד מֵהַתַּלְמִידִים הַהַרוּגִים מְרַדְכֵי פוֹלֵק ז"ל הִנֵּה יִרָא שְׁמִיָּם בְּתַכְלִית, וְנוֹסֵף לְצַדִּיקוֹ, צִנִּיעוּתוֹ וְעִיסוּקוֹ בַּתּוֹרָה וּבְגַמְלוֹת הַסְּדִים, כִּסְדִים נוֹהָה הִנֵּה לְרַשָּׁם אֶת כָּל מַעֲשָׂיו וּפְעֻלוֹתָיו בְּמִשְׁךְ הַיּוֹם בְּפִנְקִסוֹ. וְלִפְנֵי לְכַתּוֹ לִישׁוֹן הִנֵּה קוֹרָא בּוֹ עַל מִנְתָּ לְבַבְךָ אֶת עֲצָמוֹ וְלָרְאוֹת אִם חֵס וְשֵׁלוֹם לֹא חָטָא מִתּוֹךְ בְּלַבּוֹל הַדַּעַת, וְאִם יֵשׁ צוֹרֵף לְתַשּׁוּן מִשְׁאוּהָ אוֹ לְכַפֵּר עַל אֵינֵן מַעֲשֵׂה שְׁלִילֵי גְּדוּלוֹ וְקִטְנוֹ. חֲבָרוֹ שֶׁל מְרַדְכֵי פוֹלֵק ז"ל, מֵהִישִׁיבָה הִנֵּה בַּחוּר בְּשֵׁם מִנְחָם הַלְוִי יְבַדֵּל לְחַיִּים אֶרְכִּיבִים. בְּשֵׁל סְבוֹת שְׁנוֹת לֹא הֵצְטַרֵף לְנִסְיָעָה, וְכִשְׁהִיָּעָה הִזְיָיעָה עַל הַתְּאוּנָה הַמְּחוּרְיָה, וְזוֹדְעוֹ מֵאֵד

כתוב בספר "אור החמה", שאפילו עוד היום אחר שנפטר רשב"י מבינינו, כל זמן שאנו עוסקים בדברי האדרא, "אתער" בא רבי שמעון מעוטר כמלך בעטרותיו בראש, ויושב בגוון, עכ"ל"ק (הצה"ק רבי אברהם אזולאי, הצה"ק רבי אברהם גלאנטי זיע"א, "אור החמה" קכ"ג ע"ב). אז אין לך דבר גדול מזה שהרשב"י יושב אתכם ביחד מידי יום ביומו, וכשיבוא מלך המשיח הוא יהיה הראשון שיציביע ידו ויאמר בזכותך היגעת!

כמו שהתבטא פעם צדיק ואמר: בבוא מלך המשיח, עם ישראל נקבצו ובאו לך, ופליטת העם ששים ושמים. בעת הזו יתבונן מלך המשיח בעיניו הטהורות, יבחן כל אחד ואחד לפי מעשיו, ולפתע ירים ידו ויראה באצבעו, כולם ירימו עיניהם בפליאה, ויביטו במחזה, אז ישמיע מלך המשיח את קולו ויאמר, בפנותו אצבעו על יהודי מסוים: "בזכותך היגעת, לך יש חלק בגאולת העם". כך יראה על כל יהודי ויהודי שפעל למען ביאתו. ונברך את כל היהודים, בוודאי בזכות לימוד תורת הרשב"י תזכו להיות מן הזוכים המאושרים, שהמשיח בכבודו ובעצמו יעיד עלינו – "בזכותך הגעת".

אביה שמעון ממש כפי שהודיעו חבירו בחלום. גם הסימן השני התקם: דודה של הפערה שבזמן השואה באירופה נשלח למחנה השמדה ולא נראה מאז הופיע פתאום בבית קרובי בארץ. נתברר כי לאחר תקופת סבל ופחד הצליח להמלט לרוסיה ושם נשלח למחנות עבודה. ונשאר פעל פורחו במשך שנים רבות של סבל ועבודות. מבלי שירשו לו לבוא בקשרי דאר עם קרובי שנמצאו בארץ ישראל ובארגונייה. בארץ פלא שהרר זה לא מכבר, והוא עלה לארץ זמן מועט לאחר בואם של אחותו, בעלה ובתם מארגונייה. וכך נתאחדו כלם ונקשרו בבית אנשי המשפחה שבארץ. אכן על ידי כך נגזרו ספקותיו של מנחם הלוי, והוא ידע באופן ברור ומחלט, כי דבריו של חברו הנפטר בחלום הראשון נכונים. שלושת תלמידי הישיבה עם הנגה שמשו כקרובי לישוב היהודי בארץ, ועם מותם נתבטלה הגזירה הקשה מהשמים שנגזרה על ארץ ישראל. מה שהיה חשוב במיוחד שגילו לו כי הגה עומדים אנו זה עתה, לפני בואו של משיח צדקנו אשר עם ישראל מצפה לו במשך שנים פה רבות בכלל עינים. במשך חדשים מספר שמר מנחם את הדבר בלבו מבלי שישאל מאומה לאיש, לאחר מחשבות רבות והתקבצויות נגש אל ראש הישיבה וספר לו הכל, מתחלה ועד הסוף. והמעשה ספר מאיש לאיש עד שהגיע לעתון קול השבת על שבת בקשתם של זהדים טובים מיקורי ירושלים כפי שכתב העתון בהתחלה העלה את המעשה על הפתב על מנת לחזק את רוחו של העם. כן אני הצב"י ראובן נענה המחבר ומוציא לאור את "אוצר המעשיות" ראיתי לנכון גם להכניסו בין המעשיות של "אוצר המעשיות" כפרט דבר שקרה בימינו. יהי רצון שהמשיח הגואל יבוא מהרה בימינו ויגאל אותנו גאולה שלמה, אמן כן יהי רצון.

הביא לפניו מלאך בעל החלומות, בהתאם למאמרי חז"ל. או... (ב) שהחלום הובא על ידי שדים לפי מאמר רבותינו דיל. "רבי רמי כתיב בחלום אדבר בו וכתוב וחקלמות השוא נדברו. לא קשאי, כאן על ידי מלאך כאן על ידי שד" (פרכות נ"ה). "פיצד", קשב הלוי, "אדע שהחלום הגו מן הסוג הראשון או מהסוג השני"? לבסוף החליט לעשות שאלת חלום. וזאת יש לדעת כי לשאלת חלום צריך אדם להודיע ולהיות צדיק גמור. עשה הלוי את כל ההכנות הגופניות והנפשיות, הוא טבל במקנה ונהג בקדושה וקטטה, גם והתפלל אל קונו ובקש ממנו חסד ושבוא לפניו שוב בחזיון הליל את חברו על מנת לשאול אותו שאלה. לצערו לא חלם שנית על חברו הנפטר, לא פללה ההוא ולא פלילתו של אחריו. אי הנדאות הציק לו והוא התהלך כל הזמן תפוס בשרעפיו, הוא לא התנאש והוסף לנהג בארץ של קדושה וטהרה, והתחנן אל ה'; ותברך ששפחה לראות בחלומו שוב פעם את חברו ויקבל תשובה ברורה לספקותיו. כך חלפו קשנה ויצי, מיום האסון קשהו אצל לפניו ומפטי בו רצונו, והנה לילה אחד ראה בחלומו את חברו אמר לו: גזרו עליך בשמים להתמתן עד שתהא ראוי לך שימלאו את בקשתך, ועתה גדי להוציא ספקות מלבך צו עלי לתת לך שני סימנים. הסימן הראשון שבעוד שבועה שביעות התאבס בשעה טובה, עם נערה הגונה אשר שמה דבורה פת שמעון. הסימן השני, שלושה שבועות לאחר מכן יופיע פתאום, דוד ארוסתך, לאחר שנעלמו עקבותיו באירופה, בתקופת השואה ונחשב כמת. מנחם הלוי התעורר בבקר ומיד רשם את פרטי החלום בפנקסו. כעבור ימים מספר דבר בו נבדדות ושדכרהו עם נערה שעלתה זה לא מכבר מארגונייה. שבועה שבעות בדיק נמרץ מיום החלום, נערכו התנאים והוא התאבס בשעה טובה ומצלחת. שם הנערה דבורה ושם

על כן, יהודים יקרים, תנו לימוד לשם שמים, ותמשיכו להביא עוד הרבה תלמידים, והקריבו מדקותיכם למען השכינה הקדושה, לעשות נחת רוח ליוצרינו, לגרום לפדות נפשנו, ונלך כולנו כאחד יחד לקבל את אור פני מלך המשיח בב"א.

ספר

כִּי לֹא יִדַּח מִפְּנֵי נִדְחָה

דברי הנער בן 15 שעבר מוות קליני ומה שראה בעולם העליון

חלק ו'

וְחָשַׁב מַחְשְׁבוֹת
לְבַלְתִּי יִדַּח
מִפְּנֵי נִדְחָה

שמואל ב' פרק יד פסוק יד

יוצא לאור עולם מחדש כ חשוון התשע"ו
על ידי מפעל הזוהר העולמי בת ים

0527-651911

מפעל
הזוהר
העולמי

רבי שלום יהודה גראס שליט"א
האדמו"ר מהאלמין
חיבר למעלה מאלף ספרים
על כל מקצועות התורה

סניף בת ים
רחוב בר יהודה 50
בת ים יצ"ו ארץ ישראל
טל: 0527651911

לקבלת ספרי זוהר

ירושלים בית שמש בני ברק

אצל החפא קיחפרקטר
ד"ר איתמר ברים ירושלים:

054-8441423

מפעל הזוהר העולמי

050-4116923 / 0527651911

050-4134669 / 050-4133475

**על ידי עיון עמוק בסודות התורה יכולים לפקוד עקרות
ולרפאות חולאת חזק.**
(ספר המדות אות סוד, למוהר"ן זי"ע)

מי לה' אלי! - משה רבנו שואל ומבקש למי יש את הזכות לקרב את עם ישראל לאבינו שבשמים? כל המשתתף בהדפסת ספרים הקדושים ספרי הערב רב והמסתעף 5 חלקים, תורת הזוהר י"ח חלקים דהיינו כל הזוהר הקדוש בלשון הקודש באותיות גדולות, בהפצתם ברבים לאלף בתי מדרשיות ויותר, להצלת עם ישראל, יזכו לכל הברכות והבטחות שכתב הרשב"י בזוה"ק בפרשת תרומה (דף קכ"ח). האם יש מחשב שיוכל לחשבן את הזכות הגדולה שיכולים לזכות בכסף קטן? התורם משלם ישר לדפוס!!!

לפרטים: 0527-651911

ha-zohar.info-ha-zohar.com-ha-zohar.net-allzohar.com-
dafzoharyomi.com-dailyzohar.com-unityzohar.com-israel613.com

מפתחות

פרק א

- 1 המשך סיפור המוות קליני
3 הוכחות שהספור אמתי והוא לא למד את זה מקדם

פרק ב'

- 5 הב הב - תן לי בשר
8 ונפרט מהזהר הקדוש על גיהנם בו מפרט את שבעת מדורי הגהינם
8 כל מי שמתפתה אחריו ויורד אליו לרגע אחד, יאבד אצלו
9 יש לו שבעה שמות: שטן, טמא, שונא, אבן מכשול, ערל, רע, צפוני
מי שזוכה להטהר בעולם הזה בצד הטהרה, מטהרים אותו באותו מקום שנקרא
9 סוד האמונה
9 היכל הראשון הזה נקרא בור ריק מהכל
וכמה נחשים ועקרבים יש בו שכלם עוקצים אותה את הנשמה הזו, ואוחזים בה
10 ודנים אותה
הכרוז קורא בכל אותם רקיעים ואומרים: אוי לפלוני שסטה אחר אל זר ועבד לאל
10 אחר
ההיכל הראשון נקרא בור, כנגד השם שנקרא שטן. וזה נקרא שחת, כנגד השם
11 שנקרא טמא
כשיוצאת נשמתו מן העולם הזה, הממונה הזה וכל אלו שעמו אוחזים בו, וזהו יום
11 המר, ומרוה את הנשמה הזו מכמה דינים משנים אלה מאלה
12 ובהיכל הזה תלויים כל סודות הכשפים להרג בני אדם טרם יגיע זמנם
12 לא תאונה אליך רעה ונגע לא יקרב באהלך
12 אשרי הצדיקים שנמנעים מהצדדים הללו ונשמרים מהם
שם כמה אלף ורובבות ממנים ששולטים בעולם לעשות דין, ונשלם הדין באותו
13 הפתק
13 זה עומד על הריגת התינוקות
אוי לאותם שמעוררים את הצד הרע הזה ואין שומרים פיהם ולשונם, ולא
13 חוששים על כך
14 כלם מלשינים לעורר את הנחש הגדול הזה להיות מלשין על העולם
טיט היון, כנגד שם אחר שנקרא אבן מכשול, והכל אחד. הוא חוב"ה, משום ששם
14 קימים כל חטאי העולם

אם הזכיות הכריעו לצד הזה שנקרא זכות, נכתב האדם באותו צד שנקרא חיים.
15 משום ששני הצדדים הללו עומדים באותו יום
 אם הזכיות הכריעו לצד הזה שנקרא זכות, נכתב האדם באותו צד שנקרא חיים.
15 משום ששני הצדדים הללו עומדים באותו יום
 אוי לו שנחסר מאותו הצד הקדוש, צד האמונה, ונפקד בצד האחר הטמא. כמו כן
16 בכל אותן סעודות של יום טוב
16 בנים חיים ומזונות הם בהפך
 ההיכל החמישי. ההיכל הזה הוא היכל שנקרא שאו"ל, כנגד אותו השם שנקרא
17 ערל
 בהיכל הזה עומדת רוח אחת ששולטת על הכל, וזה נקרא שוד"ד
17 מי שעושה חסד עם בני אדם ונותן להם לאכל ולשתות, כדאי הוא לדחות את
17 שתי הרוחות החוצה שלא ישלטו בעולם
 הרוח הזו ממנה על אנשים שמשחיתים דרכיהם ולא חוששים לכבוד רבונם,
17 לשמר את אות ברית הקדש
 אשרי חלקם של ישראל שהקדוש ברוך הוא מטהר אותם במים טהורים
18 עליונים
18 בהיכל הזה נלכדים רגלי הטפשים
19 בעולם הזה, שהן מתוקות, ואחר כך מרירות בשעה הזו
 כל זה גורם אותו מראה המראה שהוא מסתכל בה. שכמו שמראה גסות של רוח
20 בלבנו, כך גם מרבה רוח רעה אליו
 אשריהם הצדיקים שיודעים דרכים קדושים ללכת בהם, ולא יסטו ימין ושמאל.
20 אשריהם בעולם הזה ובעולם הבא
21 כלם מעידים עליו שהוא ממזר, וכך כל מעשיו וצדדיו באותו גון ממש
21 ומכאן יוצאת רוח לווהטת שהיא אש ושלג, שנקראת צלמו
 כאן יש חלונות פתוחים לצד של האור הקדוש, ואותם מקומות מתקנים למלכי
22 שאר העמים, אותם שלא הציקו לישראל, והגנו עליהם תמיד
 אשרי חלקו של מי שנצל ממנו ומלחישתו שלא יתנשך ממנו ולא יטיל בו ארס,
22 שימות בו

פרק ג

הכל תלוי בתשובת האדם, כי על ידי התשובה יכול לדחות מעליו הזוהמא ההיא
24 שנדבקה בו על ידי חטאתיו
24 ענין חיבוט הקבר

פרק ד

יש מעשים טובים המגינים על האדם על ידן ניצול האדם מצער חיבוט הקבר 26

28 פרק ה'

28 בו יבואר סדר עונשי הנפש

פרק ו

30 בבית דין של מעלה נידונית הנשמה אם היא ראויה ליכנס לגיהנם

30 ויש אשר נזדמן להיות בחיות טמאות ושקצים ורמשים

31 הכלב הזה הוא אותו פלוני, וזה היה כמה מאות שנים אחר פטירתו

זה יותר משני אלפים שנה שהוא בצער אחר צער, והוא שזרק האבן על זכריה

32 הנביא, ומאז אין לו מנוחה והולך מדחי אל דחי

33 פרק ז

אחר שכבר זכה להטהר מעונות החמורות שאין בכח הגיהנם לצרפם, אחר כך

33 לבסוף תיקוניו מכניסים אותו לגיהנם להטהר מכל סיג ופסולת

35 פרק ח'

שתי כתות של מלאכים עומדים על פתחי גיהנם ואומרת ה' הב אייתי, ולמה

35 נקרא שמו גהנם שקול נהמתה מסוף העולם ועד סופו

35 שלשה שערים יש בגיהנם, חמישה מיני אש יש בגיהנם

הראני בני אדם שתלויים בחוטמיהן, ובני אדם שתלויים ברגליהם, תלויים

36 בעיניהם, והראני בני אדם שמאכילים אותם בשרם

שלשה יורדין לגיהנם ואינם עולים... והמלבין פני חבריו ברבים... המתכבד בקלון

36 חבריו, והמסכסך בין איש לאשתו ולהביא מריבה ביניהם

מצדיקים עליהם את הדין, ואומרים יפה דנתנו, לך ה' הצדקה ולנו בושתי הפנים

37 כיום הזה

בכל מדור ומדור יש בו ששת אלפים בתים, ובכל בית ובית יש בו ששת אלפים

חלונות, ובכל חלון וחלון יש בו ששת אלפים כדי מרה, וכולם מזומנים לסופרים

37 ולדיינים

38 ברייתא דמעשה בראשית

פרק ט

יש רשעים שנידונין בגיהנם לדורי דורות, ושפירשו מדרכי צבור, ושנתנו חיתתם

בארץ חיים, ושחטאו והחטיאו את הרבים, יורדין לגיהנם ונידונין בה לדורי

39 דורות

פרק י

אין עצה לאכול בשר עוף כשר רק משחיטה קטנה ורק משוחט ירא שמים שיש
42 לו באמת סכין טוב

פרק יא

43 מי החריב את ביתנו אשר עדין לא נבנה בימינו, והשכינה בגלות עדין בעווננו?

פרק יב

מערמת הס"ם שלא לפתות כל יחיד ויחיד, רק מעמיד שוחטים ורבנים בכל מקום
45 מסיטרא דיליה, ועי"ז הכל ברשתו
והלואי כד שכיבנא יפוק לקדמנא זכות זה מה שביערתי הרעה הזה מן העולם,
46 וכן יאבדו כל אויביך ד'

פרק יג

מכתב נורא לכבוד מרנן עט"ר הראשל"צ הרבנים יצחק יוסף והרב דוד לאו
47 שליט"א וכל מאן דבעי
49 בדיקת הסכין במקום קר

פרק יד

58 מכתב נורא למעכ"ת הדר"ג הגאונים חברי הביד"ץ שליט"א

הוספות לספר "כי לא ידח ממנו נדח" על המוות קליני של הנער בן 15

פרק א

המשך סיפור המוות קליני

הנער הוסיף ואמר עוד כמה דברים.
שואלים אותו אתה רוצה להשאיר פה?
אמר אני לא יודע!
אומרים לו אנחנו נראה לך - מראים לו את הגן ועדן ואת הגיהנם.
הראו לו את הגן ועדן התחתון, אנשים שקבעו עתים לתורה. איזה אור! איזה הרגשה נפלאה!
הוא ראה את הגיהנם. יסורים גדולים, אנשים צורחים שם צרחות איזומות!!!
הוא שמע בגיהנם, שצועקים "הב הב"¹.
ושאל אותו הרב רמי לוי שליט"א איך מרגישים שם? אמר לו: תקח קומקום תחמם אותו
חזק תשפוך על היד - זה - קר שם!

והרשעים הנלכדים בגיהנם זה, צווחין ככלבא הב הב, דהיינו 'הב לן (תן לנו) עותרא (עושר) דעלמא הדין' (של העולם הזה), 'הב לן עותרא דעלמא דאתי' (של העולם הבא).
והמה רעים, מה זה רעים? אלו אותם המובילים והמנהיגים את האדם לגיהנם. לא ידעו שבועה, כמו שנאמר לעלוקה שתי בנות הב הב. משום כך שהם הב הב, לא ידעו שבועה
בוהר פרשת קדושים (דף פ' ע"ב): אוי להם לרשעים, שכלם חצופים ומעשיהם חצופים, ומשום כך יורשים בניהם נפש חצופה מצד הטמאה, כמו שכתוב ונטמתם גם. בא להטמא - מטמאים אותו. אל תהיו קטוסי כפרד, שהם בעלי זנות (של טמאה) על הכל. אין הבין, שלא ישתדלו אנשים בדרך הזו. שאם כך, כתוב פאן אין הבין, וכתוב שם (ישעיהו נו) והכלבים עזי נפש לא ידעו שבועה והמה רעים לא ידעו הבין. כלומר, יהיו מזדמנים אותם שנקראים עזי נפש. מה הטעם? משום שלא ידעו הבין. והמה רעים, מה זה רעים? אלו אותם המובילים והמנהיגים את האדם לגיהנם. לא ידעו שבועה, כמו שנאמר (משלי ל) לעלוקה שתי בנות הב הב. משום כך שהם הב הב, לא ידעו שבועה. כלם לדרך פנו איש לבצעו מקצהו. שהרי הם תניי הגיהנם. וכל זה מי גרם להם? משום שלא התקדשו באותו זוג כמו שצריך. ועל זה כתוב, קדשים תהיו פי קודש אני ה'. אמר הקדוש ברוך הוא, מכל שאר העמים לא רציתי להדביק בי אלא רק ישראל, שפרטוב (דברים ד) ואתם הדבקים בה. אתם,

1 בגמרא עבודה זרה (דף יז) - שתי בנות שצועקות בגיהנם, ואומרות בעולם הזה, "הב הב": "לעלוקה שתי בנות הב הב" (משלי ל) מאי "הב הב"? אמר רב חסדא אמר מר עוקבא, קול שתי בנות שצועקות בגיהנם, ואומרות בעולם הזה, "הב הב", ומאי יניהו? המינות והרשות. איכא דאמרי, [אמר רב חסדא] אמר מר עוקבא, קול גיהנום שצועקות ואומרת, הביאו לי שתי בנות שאומרות בעולם הזה, הבא הבא. (סו"ב) "קל באינה לא ישוּבוּ, ולא ישיגו אורחות חיים". ומאחר שלא שבו, מהיכן ישיגו? הכי קאמר, ואם ישוּבו - לא ישיגו [אָרְחוֹת חַיִּים]. לְמִמְרָא דְכָל דְפָרִישׁ מְמִינֵת מֵיִת, וְהָא הֵיאֵא אֲתַתָּא דְאֲתַת לְקַמֵּיהּ דְרַב חֲסִידָא. וְאִמְרָה לִיה, קֵלָה שְׂבָקְלוֹת עֲשֵׂתָה בְנָה קֵטָן מְבִנָה גְדוֹל, וְאִמְרָה לֵה רַב חֲסִידָא, טָרְחוּ לֵה בְּזוּדְתָהּ, וְלֹא מִתָּה. פִּינּוּ דְאִמְרָה לִיה, קֵלָה שְׂבָקְלוֹת עֲשֵׂיתִי, מְקַלֵּל דְמִינֵת נְמִי הוּאָ בְּה, הֵאֵי דְלָלָא מִתָּה מְשׁוּם דְלָא הִדְרָא בְּה שְׁפִיר. [ומשום הכי לא מתה]. איכא דמתני הכי, ממיינות - אין, מעבירה לא? והא, התיא אתתא דאתת לקמיה דרב חסדא, אמרה ליה, קלה שבקלות עשתה בנה קטן מבנה גדול, ואמר ליה רב חסדא, וידי לה וזודתא, ומתה. מדקאמרה ליה, קלה שבקלות עשתה, מקלל דמינות נמי הוּאָ בְּה.

והרשעים הנלכדים בגיהנם צווחין ככלבא הב הב בתקונים (תקונים חדשים צ"ז ע"ב) על הכתוב "לעלוקה שתי בנות הב הב" (משלי ל), שעלוקה פירושו גיהנם,

המלחמה תתחיל בצפון². ומשם זה יתלקח ויבואו לירושלים. [מה שאנחנו רואים שהאומות בסוריה - בצפון, רוסיה, סין, אמריקה, אירן וכו']. מי שזכאי נכנס בהר הזיתים³, מי שלא - נופל לתוך התהום! זה לא חייב להיות כך, ה' רוצה שכולנו נעשה תשובה! זה יכול לבוא ברחמים⁴! ה' יעשה ניסים ונפלאות!

וְהָיָה לְעַתְּ עָרְבַּ יְהוָה אֹרֶךְ יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא יִצְאֹוּ מִיָּם חַיִּים מִירוּשָׁלַם חֲצִצִּים אֶל הַיָּם הַקָּדְמוֹנִי וְחֲצִצִּים אֶל הַיָּם הָאֲחֵרֹן בְּקִיץ וּבְחֹרֶף יְהוָה יִהְיֶה יִהְיֶה לְמִלְחָה עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יְהוָה אֶחָד וְשִׁמּוֹ אֶחָד. פִּירֵשׁ רַשׁ"י: "וּנְסַתְּם גִּיא הָרִי" - "יִת וִיסְתִּיתִים גִּיא הָרִי לְפִי שִׁירוּשָׁלַם הָרִים סָבִיב לֵה וִישׁ גִּיא בִין הָר שִׁבְצָפוֹן וּבִין הָר הַזֵּיתִים וְכֵן בְּדֵרוֹם וְכִשְׁמִשְׁך חֲצִי הָהָר הַזֵּיתִים - אֲצַל הָר שִׁבְצָפוֹן יִסְתַּתֵּם הִגִּיא שְׁבִינִיהֶם וְכֵן בְּדֵרוֹם - "כִּי יִגִיעַ" - גֹּבֵה גִיא שֶׁהִיָּה בִין הָהָרִים - "אֵל אֲצַל" - אֵל גֹּבֵה רֵאשֵׁי הָהָרִים שֶׁמִּכָּאן וּמִכָּאן וְכֵן חֲבֵרוֹ מִנְחָם (יִשְׁעִיהוּ מֵא) וּמֵאֲצִילִיהָ קִרְאֲתִיך וּפִירוּשׁוֹ ל' גֹּבֵה - "וּנְסַתְּם" - בִּירוּתְכֶם הַמוּפֵת הַגְּדוֹל הַזֶּה - "כֵּאשֶׁר נִסַּתְּם מִפְּנֵי הָרַעֲשׁ (יִשְׁעִיהוּ מֵא) וַיִּנְעִיֻוּ אֲמוֹת הַסִּיפִים בַּיּוֹם שֶׁנִּתְנַגַּע עֲזוּיָה - "כֵּל קְדוּשִׁים מִלֵּאכִים".

כולם ינוסו אל הגיא שביין שני ההרים שיתפרדו עתה

פִּירֵשׁ מִלְבִּי"ם "וּנְסַתְּם גִּיא הָרִי", יֵשׁ נוֹסְחָאוֹת שֶׁכְּתוּב בְּהוֹן "וּנְסַתְּם", וּר"ל כִּי הִגִּיא שֶׁבְּאֲמֻצַע הָהָר שִׁיפְתַח עִם הַתְּהוֹם שֶׁמִּשָּׁם יֵצֵא הָרַעֲשׁ הַגְּדוֹל הַזֶּה הַמִּפְרֵק הָרִים, יִסְתַּתֵּם תִּיכֵף וַיְהִיָּה שֶׁם בְּקַעָה, וְלוֹנוֹסַח שֶׁכְּתוּב "וּנְסַתְּם", ר"ל שְׁכוֹלֵם יְנוֹסוּ אֵל הִגִּיא שְׁבִיין שְׁנֵי הָהָרִים שִׁיפְתַּרְדוּ עִתָּה, כִּי בְּמִקּוֹם שֶׁכָּבוּ נִפְתַּחַה הָאָרֶץ אֵין עוֹד כִּסְתַת כִּסְתַת הָרַעֲשׁ כִּמוֹ בְּמִקּוֹם שֶׁלֵּא נִפְתַּחַה הָאָרֶץ עַדִּיין, וְלִכֵּן יְנוֹסוּ כֹּלֵם אֵל הִגִּיא שְׁבִיין הָהָרִים, וְאִמֵר "שִׁיגִיעַ גִּיא הָרִים אֵל אֲצַל", שֶׁהִגִּיא יִמְשַׁךְ בְּדֵרוֹם עַד מִקּוֹם שֶׁשִּׁמּוֹ אֲצַל שֶׁהוּא רְחוֹק מִ"ה מִלֵּל מִירוּשָׁלַם שֶׁל עִתָּה. וְעַד שֶׁם יִתְמוּטֵט חֲצִי וַיְהִיָּה מִשְׁך הִגִּיא, כִּי בְּמִקּוֹם הַנִּקְרָא אֲצַל יַעֲמוּד דָּהָר וְעֵלְיוֹ תִבְנֶה יְרוּשָׁלַם שִׁלְעִתֵיד.

"וּנְסַתְּם כֵּאשֶׁר נִסַּתְּם מִפְּנֵי הָרַעֲשׁ בִּימֵי עֲזוּיָה מֶלֶךְ הַיְהוּדָה", שֶׁאֵז הִיָּה הָרַעֲשׁ מִפְּנֵי שֶׁקָּנָה ה' לְכַבְּדוֹ וְלַחֲלוֹק עִם כְּהוֹנְתוֹ שֶׁל אֲהֵרֹן, וְכֵן יִקְנָה ה' לְכַבְּדוֹ בֵּת הַהִיָּא וְעַל הַחֹלְקִים עַל כְּבוֹד דַּת יִשְׂרָאֵל וְקְדוּשַׁתָּם.

וְכֵן ה' אֱלֹהֵי כָל קְדוּשִׁים עִמָּך, ר"ל אֲבֵל אֵז לֵא אֵלֵה הָרַעֲשׁ מִפְּנֵי קִצְף ה' עַל יִשְׂרָאֵל כִּמוֹ בִּימֵי עֲזוּיָה, שֶׁאֵז רָאָה יִשְׁעִיָה אֵת ה' וַיִּשֹׁב עַל כִּסֵּא רַם וְנִשָּׂא וּשְׁרַפִּים עוֹמְדִים מִמַּעַל לוֹ וְהִבִּית יִמְלֵא עֵשׂן מִקִּצְף ה', אֲבֵל אֵז ה' וְכֵן קְדוּשִׁים שְׁלוֹ יְבוֹאוּ עִמָּך לְשַׁמְרוֹך לְעוֹרוֹך, לֵא הַשְׁתַּלַּק עַל כִּסֵּאוֹ בְּשִׁמִּים וְלִהְעִנִּישׁ כְּמִקְדָּם.

4 כִּסְפָרָא דֵּא יִפְקוֹן מִן גְּלוּתָא בְּרַחְמֵי

הַעוֹלָם מִכֵּין עֲצָמוֹ לְגֵאָלָה הַשְּׁלֵמָה, כְּמוֹ שֶׁהֲבִטִּיחַ מִשְׁהָ

וְלֵא שְׁאָר הָעַמִּים. (וְעַל כֵּן כְּתוּב כֵּאן קְדוּשָׁה) מִשׁוּם כִּף (קְדוּשִׁים תְּהִיֻ דוּקֵא). קְדוּשִׁים תְּהִיֻ כִּי קְדוּשׁ אֲנִי ה'. רַבִּי יִצְחָק פְּתַח, (יִשְׁעִיָה י"ח) הוּי אֲרָךְ אֲצַלֵּך כְּנַפְיִם גּוֹי. וְכִי מִשׁוּם שֶׁהִיָּא אֲרָךְ אֲצַלֵּך כְּנַפְיִם נִמְצָא בְּהָ קִנְטוֹר, שֶׁכְּתוּב הוּי אֲרָךְ? אֲלֵא אָמַר רַבִּי יִצְחָק, בְּשַׁעָה שֶׁכָּרָב הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֵת הָעוֹלָם וְרָצָה לְגַלוֹת עֲמֻקּוֹת מִתּוֹךְ הַקְּסֵטֵר, וְאוֹר מִתּוֹךְ הַקְּשֵׁכָה, הִיֻ כְּלוּלִים זֶה עִם זֶה. וּמִשׁוּם כִּף מִתּוֹךְ הַקְּשֵׁכָה יִצָּא אוֹר, וּמִתּוֹךְ הַקְּסֵטֵר יִצָּא וְהַתְּגַלָּה הַעֲמֻק, וְזֶה יִצָּא מִזֵּה, שֶׁמִּתּוֹךְ הַטּוֹב יוֹצֵא הָרַעֲשׁ, וּמִתּוֹךְ הַרְחֵמִים יוֹצֵא דִין, וְהַכֵּל נִקְלַל זֶה בְּזֶה - יִצָּר טוֹב וְיִצָּר הָרַעֲשׁ, גְּמִין וְשִׁמְאָל, יִשְׁרָאֵל וְשְׁאָר הָעַמִּים, לְכֵן וְשִׁחַר, וְהַכֵּל תְּלִיֻ הָאֶחָד בְּאֶחָד.

מִצַּד שְׁמֹאלוֹ דְרָגַת עֵשׂוֹ, סְמֵאֵל, נִקְרָא כְּלָב, מִמְּנָה שֶׁל גִּיהֵנִם שְׁצוּרַת הַב הַב

בְּזוּהַר פִּרְשַׁת נִשָּׂא (דף כ"ב:). וְיִצָּר הָרַעֲשׁ מִצַּד גְּמִין שְׁלוֹ, דְרָגַת וְשִׁמְעֵאל, נִקְרָא נִחְשׁ. וּמִצַּד שְׁמֹאלוֹ דְרָגַת עֵשׂוֹ, סְמֵאֵל, נִקְרָא כְּלָב, מִמְּנָה שֶׁל גִּיהֵנִם שְׁצוּרַת הַב הַב. זֶהוּ שֶׁכְּתוּב (מִשְׁלֵל ל) לְעַלְוִקָה שְׁתֵּי כְּבוֹת הַב הַב. וּבְרַצוֹנוֹ לְאֲכָל נִשְׁמָה כְּטֵמְאָה בְּאֵשׁ שְׁלוֹ, גִּיהֵנִם. (דף קצ"ג ע"ב), כְּמוֹ שֶׁלְּגִיהֵנִם אֵין תְּפֻנָה וְכִסְפוֹ אֲלֵא רַק לְקַבֵּל נִשְׁמָתוֹ לְטוֹרֵה שָׁם. וְכֵל יוֹם קוֹרָא: הַב הַב. מִזֶּה הַב הַב? (אֲלֵאן שְׁרוּף שְׁרוּף.

הַמְּרָה הִיא גִּיהֵנִם

תִּיכּוּנֵי הַזוּהַר חַד וְעֵשְׂרִין (דף נ"ב ע"א): הַמְּרָה הִיא גִּיהֵנִם, וְיֵשׁ לָהּ שְׁתֵּי פִיֹת שְׁאוּמְרִים הַב הַב, זֶהוּ שֶׁכְּתוּב לְעַלְוִקָה שְׁתֵּי כְּבוֹת הַב הַב, שְׁתֵּי כְּבוֹת שְׁאוּמְרוֹת הַב שְׁעִים לְגִיהֵנִם.

2 מִצְּפוֹן נִפְתַּח הָרַעֲשׁ. מִשִּׁיחַ יִתְגַּלֵּה בְּאָרֶץ הַגְּלִיל וּמִשָּׁם יִתְחִיל קִרְבוֹת לְכָל הָעוֹלָם

3 בְּזִכְרִיָה פִּרְק י"ד: (א) הִנֵּה יוֹם בָּא לִיְהוָה וְחִלַּק שְׁלַלְךָ בְּקִרְבֵךְ. (ב) וְאִסְפִּיתִי אֵת כָּל הַגּוֹיִם אֶל יְרוּשָׁלַם לְמִלְחָמָה וְנִלְבַּדָה הָעִיר וְנִשְׁפּוֹ הַבְּתִיִם וְהַקְּשִׁים תִּשְׁכַּבְּנָה וְיִצָּא חֲצִי הָעִיר בְּפוּלָה וְיִתָּר הָעָם לֹא יִפְרַת מִן הָעִיר. (ג) וְיִצָּא יְהוָה וְיִלְחַם בְּגוֹיִם הַהֵם כִּיּוֹם הַלְחָמֹו בַּיּוֹם קָרָב. (ד) וְעִמְדוֹ רַגְלֵיו בַּיּוֹם הַהוּא עַל הַר הַזֵּיתִים מְחִצִּיֻ מִרְחֵה וְיִמָּה גִיא גְדוּלָה מְקֻרָם וְנִבְקַע הַר הַזֵּיתִים מִחִצִּיֻ מִרְחֵה וְיִמָּה גִיא גְדוּלָה מֵאֵד וּמִשׁ חֲצִי הָהָר צְפוֹנָה וְחִצִּיֻ נִבְקַע. (ה) וְנִסְתַּתְּם גִּיא הָרִי כִּי יִגִיעַ גִּי הָרִים אֵל אֲצַל וְנִסְתַּתְּם כְּאֲשֶׁר נִסְתַּתְּם מִפְּנֵי הָרַעֲשׁ בִּימֵי עֲזוּיָה מֶלֶךְ הַיְהוּדָה וְכֵן יְהוָה אֱלֹהֵי כָל קְדוּשִׁים עִמָּך. (ו) וְהִנֵּה בַּיּוֹם הַהוּא לֹא יְהִיָּה אוֹר וְקִרְוֹת וְקִפְאוֹן. (ז) וְהִנֵּה יוֹם אֶחָד הוּא יִבְדַע לִיְהוָה לֹא יוֹם וְלֹא לִלָּה

הוכחות שהספור אמתו והוא לא למד את זה מקדם

מספר הרב רמי לוי שליט"א:

הוא היה בבית ספר ממלכתי דתי. מאד לייט. לא ידע בקושי כלום. לא רצה לשמוע תורה. קשה לו ללמוד. מאד היפראקטיבי. במבחנים שלו לא היו ציונים גבוהים. אין בבית שלו ספרים כל כך.

איך הוא יכל לדעת כל כך הרבה? הוא צריך לדעת הרבה נביאים גמרות וזוהר!
זה שהוא למד את זה - זה לא יכול להיות!

הוא מדבר הכל חלק בשיעור!
נשאהר האפשרות השניה.

לא כל סיפור שבאים לספר לי אני שם את זה מול מצלמה. אני צלפתי אותו בשאלות. הוא היה אצלי מאחרי הצהרים עד מאוחר בלילה. צלפתי אותו בשאלות. לא יכול להיות שהוא משקר.

יום אחרי שהוא בא אלי. היה לי שיעור בחול המועד סוכות. אמרתי שיבוא ונעשה זיכוי הרבים.

אני יודע שיש קנאים שאומרים מה הוא גנב לנו את העבודה, אנחנו צועקים צועקים שנים, וילד בן 15 עשה גל של תשובה.

כתוב בספר "אור החמה", שאפילו עוד היום אחר שנפטר רשבי" מבינינו, כל זמן שאנו עוסקים בדברי האדרא, "אתער" בא רבי שמעון מעוטר כמלך בעטרותיו בראש, ויושב בגוון, עכל"ק (הצה"ק רבי אברהם אולאי, הצה"ק רבי אברהם גלאנטי זיע"א, "אור החמה" כ"ג ע"ב). אז אין לך דבר גדול מזה שהרשב"י יושב אתכם ביחד מידי יום ביומו, וכשיבוא מלך המשיח הוא יהיה הראשון שיציבע ידו ויאמר בזכותך היגעתי! כמו שהתבטא פעם צדיק ואמר: בבוא מלך המשיח, עם ישראל נקבצו ובאו לך, ופליטת העם ששים ושמהים. בעת הזו יתבונן מלך המשיח בעיניו הטהורות, יבחן כל אחד ואחד לפי מעשיו, ולפתע ירים ידו ויראה באצבעו, כולם ירימו עיניהם בפליאה, ויביטו במחזה, אז ישמע מלך המשיח את קולו ויאמר, בפנותו אצבעו על יהודי מסוים: "בזכותך היגעתי, לך יש חלק בגאולת העם". כך יראה על כל יהודי ויהודי שפעל למען ביאתו.

ונברך את כל היהודים, בוודאי זכות לימוד תורת הרשב"י תזכו להיות מן הזוכים המאושרים, שהמשיח בכבודו ובעצמו יעיד עלינו - "בזכותך הגעתי".

על כן, יהודים יקרים, תנו לימוד לשם שמים, ותמשיכו להביא עוד הרבה תלמידים, והקריבו מדקוחיכם למען השכינה הקדושה, לעשות נחת רוח ליוצרינו, לגרום לפדות נפשנו, ונלך כולנו כאחד יחד לקבל את אור פני מלך המשיח בבי"א.

רבינו לרשב"י - "בספרא דא יקפון מן גלותא ברחמי". ובזכות מופי הרבים ישפע שפע רב בכל העולמות ונקבה להבטחות הגדולות של הרשב"י (בזהר תרימה ק"ח).

אמר רבי שמעון בן יוחאי זיע"א: מעיד אני עלי שמים וארץ, שכל המזכה את הרבים ומחזירן למוטב [שזה נעשה על ידי הפצת הזהר הקדוש] מתעלה בשלש מעלות, מה שאין כל אדם זוכה לזה - נופה את מלכות הרשעה. עושה נחת רוח ועלוי להשם יתברך. - מעמיד את כל העולם שלא יחרב, ומרבה שלום.

ועל זה מבטיח לו הרשב"י: זוכה לראות בנים לבניו. - זוכה לעשירות בעולם הזה. - זוכה לעולם הבא. - אין שום אחד שיכול להזיק ולהרע לו. - נקנס לשנים עשר שגרי גן עדן - ואין מוחה בידו. - משפיעים עליו שפע ברכה והצלחה לו בכל ענינים לו ולזרעו עד סוף כל הדורות. - הקדוש ברוך הוא והרשב"י מבכרים אותם בכל הברכות שנתברך בהם אברהם אבינו, שגם הוא קרב אגן פלג להקדוש ברוך הוא. - הקדוש ברוך הוא קורא לארבע מנות מלאכים עליונים ומלואים אותו, ונקנס לשבעים עולמות גנוזים (גימטריא "סוד"), שלא זוכה בהם שום אדם אחר - ומקתדים רק לו.

וכל המלמד ומדיפס ספיו הוזהר הקדוש הוא בסוד אלף הפגון תלוי עליו, שבזכותו תהיה נשונת להפיץ את תורת הרשב"י זוכה להגן על אלפי ישראל, ולהיות במחיצתו של הרשב"י זי"ע.

רק תבינו שיש רב מזרחי, הוא קיבל אלפי מיילים מחילונים שכותבים (אחרי שראו את הסרט של המוות קליני) אנחנו רוצים לעשות תשובה!

הרבה אנשים שהיו להם מות מספרים שהמלאך המות עומד עם חרב שלופה בידו⁵.

בפחות מחודש היה מיליון וחצי צפיות.

שהוא קלל של כל התחטונים. ואז, (שם) והנה אשה לקראתו שית זונה ונצרת לב. שית - זהו ההיכל הזה שהוא ששי לכל שאר ההיכלות, וכאן עומדת זונה לפתות את הטפשים. אלא כשאדם מתפתה אחריה בעולם הזה ומגיע זמנו להסתלק מהעולם הזה, היא עומדת על האדם ומתלבשת לפניו בגלימה של גוף של אש וחרב שנונה בידה, ושלה טפות בה.

5 זוהר (דף רס"ז ע"א): ... בהיכל הזה נלכדים רגלי הטפשים. על ההיכל הזה כתוב, (משלי ו) אל תחמוד יפיה בלכך ואל תקנה בעפעפיה. בהיכל הזה תלויים כל תאוות העולם וכל אותם ענוגים של הטפשים חסרי הלב, חסרי הדעת, כמו שנאמר, (שם ז) וארא בפתאים אבינה בבנים נער חסר לב עבר בשוק אצל פנה וגו'. בנשף בערב יום וגו'. ואז קרבות רגליו להיכל הזה,

פרק ב'

הב הב - תן לי בשר

קצת מהשאלות בדיון תורה בבית דין של מעלה לאוכלי בשר מהבדצ"ם - ואגב נבאר גם כן קצת מהלכות גהינום מזוהר הקדוש וכתבי האריז"ל וספרי בעל שם טוב זיע"א

א'

בית דין: למה אכלת מאכלות אסורות? לא קראת שהבשר בהמה טרף?

אבישי בן לאה: לא רציתי לקרוא, כי לא שמעתי מהרבנים שלי שצריך בכלל לפחד מהבית דין של מעלה, וחשבתי מה זה נוגע לי כעת, יש לי זמן לאחר מאה ועשרים לטפל בזה, מי מאמין בכלל שיש דבר כזה?

בית דין: האם לא ראית מה שציין לך האדמו"ר מהאלמין רשימת הספרים שכותבים מה הולך בכשרות השחיטה?

אבישי בן לאה: ראיתי, ולא רציתי לקרוא, כי ידעתי אם אני יקרא יהיו לי בעיות ולא אוכל לאכול את שאהבה נפשי, וכי לא נאכל בשר? האם אני במדריגת פרוש? או האם אני בגרמניה? ב"ה שיש לנו כסף לקנות אוכל, וכפי מה שאני אוכל יש לי יותר כוח, ובכלל האם אפשר בכלל לחיות בלי בשר? הלא כתוב כתוב בתורה הקדושה מי יאכילנו בשר?

בית דין: לא מקובל בבית דין, כאן תשלם על כל מה שאכלת!

אבישי בן לאה: כבר שילמתי הרבה כסף על הבשר הכשר בעולם התחתון? מה עוד הפעם לשלם על זה? (בעלי המכשירים כבר גנבו ממני מאות אחוזים יותר מהבשר של הגוים?) לא מספיק ששילמתי שם?

בית דין: כאן לא מדובר על כסף, כאן מדובר על עשיית ניתוחים על כל אבר ואבר שנהנה ממאכלות אסורות.

האם לא ראית מה שהחפץ חיים כותב בספרו "נדחי ישראל" פרק כח (הובא לעיל) שמי שאוכל מאכלות אסורות יצטרך לעבור בשמים ניתוח וזיכוך על כל אבר וגיד ועצם? הלא למדת כל יום מהפץ חיים על לשון הרע ולמה לא שמעת בקולו?

ב'

בית דין: למה אכלת בשר נבילות וטריפות?

אבישי בן לאה: אכלתי רק בהכשר הרבנים שליט"א.

בית דין: אבל קראת בעיתונים שרוב הבשר בארץ בא מיריחו ועזה ומסרוסיה ועוד, ואיך שמכת על הבשר שזה לא משם?

אבישי בן לאה: אבל הרבנים שליט"א, אמרו שזה כשר, ולא היה לי חוצפה לומר שזה טריפה, וממילא אכלתי כמו שכולם אוכלים.

בית דין: האם לא ראית את הקונטרס סוד גוג ומגוג, ששם מבואר שאי אפשר לסמוך על כלום!!!

אבישי בן לאה: ראיתי, אבל תאוות הבשר גבר עלי, ונזכרתי במי יאכילנו בשר וכל יום חשבתי רק על הבשר, מתי אגיע לבית לאכול בשר!!! אינני מבין מה רוצים מבן אדם פשוט כמוני?

בית דין: כל ההצטדקויות אינם מקובלות בבית דין של מעלה, ואתה צריך לילך לגיהנום. **אבישי בן לאה:** אבל למה שלא תקחו את הרבנים לגיהנום למה אני דוקא, הם יותר חשובים ממני, אם תקחו אותם יהיה לכם אדם חשוב שם!

בית דין: לא מקובל בבית דין, ואתה צריך לילך לגיהנום, ותסחוב אותם אתך, ותצעק שם שהם ילכו קודם!!!

ג'

בית דין: למה אכלת בשר בהמה? ולמה לא שמעת בקול האדמו"ר שאמר שכמעט בכל בתי השחיטה של עופות בארץ לא בודקים הסכינים מפגימות, ומתירים פגימות גדולות, ופגימה אותיות מגיפה, ולכן יש כל הרבה יתומים ואלמנות, וכל זה באשמת הרבנים והאוכלים משחיטתם, האם לא פחדת מהשאלות שישאלו אותך בבית דין של מעלה?

אבישי בן לאה: ראיתי, אבל לא שמעתי מהרבנים שלי שצריך להפסיק לאכול ולפחד מהבית דין של מעלה, וחשבתי שזה לא בשבילי, אז מה אתם רוצים ממני, זה בוודאי לא נוגע לי, ובפרט שכל הרבנים שאני שואל את שאלותי ואני נותן להם את מעות המעשר והוראת קבע, ואם יש לכם טענות אעביר אותם אליהם, כי הם היו יכולים לומר לי האמת, ואם היו אומרים לי בוודאי הייתי שומע, אז מה אתם רוצים ממני בן אדם פשוט? האם יכול להיות שכל עם ישראל הצדיקים נכשלים במאכלות אסורות?

בית דין: כל ההצטדקויות אינם מקובלות בבית דין של מעלה, ואתה צריך לילך לגיהנום, ולעשות לך ניתוח על כל גיד וגיד ואיבר ואיבר, כמו שראית בוודאי בספר "נדחי ישראל" להחפץ חיים זי"ע פרקים כ"ח כ"ט

ד'

בית דין: האם לא ראית את את השאלות ותשובות מהאדמו"ר מהאלמין ובו נדפסו כמה מהשאלות, שישאלו אותך בבית דין של מעלה?

אבישי בן לאה: ראיתי, אבל לא שמעתי מהרבנים שלי שצריך להפסיק לאכול בשר בהמה ועוף משחיטה רגילה ולפחד מהבית דין של מעלה, וחשבתי שזה לא בשבילי, אולי זה להקנאים בירושלים, אבל הם גם אוכלים... אז מה אתם רוצים ממני, זה בוודאי לא נוגע לי, ובפרט שכל הרבנים שאני שואל את שאלותי ואני מכבד אותם ואני מהנה אותם, הלא

בית דין: לא מקובל בבית דין, כאן תשלם על כל מה שאכלת! ותסחוב איתך את כל הרבנים שלא אמרו לך לא לאכול וסמכת עליהם!!!

ואז לקחו אותנו שני מלאכי חבלה ועקרו לך את השיניים, ושוב החזירו אותם ועקרו אותם שוב וחוזר חלילה. מלאכים שחורים זה בלי הרדמה של רופא שיניים, זה בלי רחמנות.

ואז הוא עבר ניתוח נוראי להוציא את כל המאכלות האסורות ממנו.

וחיבוט הקבר איום וגיהני גיהנם לכמה שנים, שלא נדע!

ואז הוא התגלגל בעלי האילן, וכל פעם שהרוח הניע את העלים הוא סבל יסורים גדולים עד מאד, עד שלבסוף נעקר ונפל. ואז התגלגל בכלב.

לכן הבה נקבל על עצמינו לא לאכול בשר בהמה כלל ולאכול רק עוף משחיטה קטנה וכשרה.

בואו נתכונן ונדע מה להשיב בבית דין של מעלה.

אבישי בן לאה: קיבלתי על עצמי כבר בעולם הזה גם אני וגם אשתי תחיה לא לאכול רק דגים כשרים (כי גם בדגים יש בעיה - תולעים, וצריך לדאוג שזה באמת יהיה דג כשר וכו'), [ותודה רבה להאדמו"ר מהאלמין ובפרט להצדיק הגדול המזכי הרבים רבי אמנון יצחק שליט"א ששמעתי בשופר את כל הדרשות שלו והעדויות על מה שתפסו את...עבור כל ההתעוררות הגדולה הזאת.

ונפרט מהזוהר הקדוש על גיהנם

בו מפרט את שבעת מדורי הגהינם (כמו שהנער נתן ראה)

כָּל מִי שְׁמַתְפֶּתֶה אַחֲרָיו וַיִּוֹרֵד אֵלָיו לְרַגַע אֶחָד, יֵאבֵד אֶצְלוֹ

בזוהר פרשת פקודי (דף רסב:):

רבי שמעון פתח ואמר, (הושע 1) והמה פאדם עברו ברית שם בגדו בי. מי יגלה עפר מעיניו, אדם הראשון, שהקדוש ברוך הוא צנה אותך מצנה אחת ולא יכלת לעמוד בה, משום שהתפתית על דברים רעים, שהסית אותך אותו הנחש הרע, שפתיב (בראשית 3) והנחש היה ערום. ומשום כך התפתית אחריו וגרמת מיתה לעצמך ולכל אותם תולדות שיצאו ממך. בא וראה, שכל מי שמתפתה אחריו ויורד אליו לרגע אחד, יאבד אצלו.

בא וראה, דוד היה קיימו נעוץ במקור של מים נובעים, וכשנזחקה לארץ אחרת וצערו אותו, ולפי צערו נזחה מהארץ הקדושה - אף על גב שיבד מדרגתו לדרגה תחתונה עמד בקיימו, ולא נכנס לצד האחר ונשמר ממנו. מה פתוב? (שמואל א 2) ואולם חי ה' וחי נפשך כי כפשע ביני ובין המות. שהרי ירד בדרגתו עד שהיה בו השעור הזה. ואשרי חלקו של מי שנשמר מאותו הצד הרע, ומפל דרגותיו של אותו הצד שנמצאים בעולם.

יש לו שבֵּעָה שְׁמוֹת: שְׁטוֹן, טְמוֹא, שׁוֹנָא, אֲבָן מְכֻשׁוֹל, עֶרְל, רַע, צְפוּנֵי

זוהר הקדוש (דף רס"ג ע"א):

שִׁכְמָה צְדָדִים וְדָרוֹגוֹת יֵשׁ לִיצֵר הָרַע: נֶחֱשׁ עַקְלָתוֹן, שְׁטוֹן, מְלֵאף הַפְּנוּת, יֵצֵר הָרַע. וְהָרִי פִּרְשׁוּהָ. שְׂאָף עַל גֵּב שְׁנִקְרָא בְּשִׁמּוֹת הַלָּלוּ, יֵשׁ לוֹ שְׁבַעָה שְׁמוֹת: שְׁטוֹן, טְמוֹא, שׁוֹנָא, אֲבָן מְכֻשׁוֹל, עֶרְל, רַע, צְפוּנֵי. אֵלוּ הֵם שְׁבַעָה שְׁמוֹת כְּנֶגֶד שְׁבַע דָּרוֹגוֹת שֶׁל הַהִיכָלוֹת שְׁלוֹ, שְׁכָלֶם מִצַּד הַטְּמָאָה כְּפִי שְׂאֲמָרְנוּ. כְּנֶגֶד שְׁבַעָה הַשְּׁמוֹת הַלָּלוּ, אוֹתָם שְׁנִקְרָא בְּהֵם גִּיהֵנֶם, הַמְּקוֹם שֶׁבוֹ נִדְּוִנִים הָרְשָׁעִים שֶׁל הָעוֹלָם, וְאֵלוּ הֵם: בּוֹר, שַׁחַת, דּוּמָה, טִיט הַיָּוֵן, שְׂאוֹל, צְלֻמָּוֶת, אֲרִיץ תַּחְתִּית. כָּל אֵלוּ שְׁבַעָת מְדוּרֵי גִיְהֵנֶם כְּנֶגֶד שְׁבַעָת הַשְּׁמוֹת הַלָּלוּ שִׁישׁ לִיצֵר הָרַע. וְהָרִי בְּאֲרָנוּ, שְׁכֻמוֹ שִׁישׁ דָּרוֹגוֹת וְהִיכָלוֹת לְצַד הַקְּדוּשָׁה - כִּף גַּם לְצַד הַטְּמָאָה. וְכָלֶם נִמְצָאִים וְשׁוֹלְטִים בְּעוֹלָם בְּצַד (הַשְּׂמָאל) הַטְּמָאָה. שְׁבַעָה הִיכָלוֹת הֵם, שְׁהֵם כְּנֶגֶד שְׁבַעָה שְׁמוֹת, שְׁבָהֶם נִקְרָא גִיְהֵנֶם (יצר הרע). וְכָלֶם עוֹמְדִים (לְהַשְׁטִין רַע) לְדוֹן וּלְטָמָא אֶת אוֹתָם הָרְשָׁעִים שֶׁל הָעוֹלָם שְׁדַבֵּק בְּהֵם, וְלֹא שְׁמָרוּ אֶת דְּרָכֵיהֶם מִמֶּנּוּ כְּשֵׁהֶם בְּעוֹלָם הַזֶּה.

מִי שְׁזוֹכָה לְהַטְהָר בְּעוֹלָם הַזֶּה בְּצַד הַטְּהָרָה, מִטְהַרִים אוֹתוֹ בְּאוֹתוֹ מְקוֹם שְׁנִקְרָא

סוּד הָאֲמוּנָה

שְׁהָרִי מִי שְׁזוֹכָה לְהַטְהָר בְּעוֹלָם הַזֶּה בְּצַד הַטְּהָרָה, מִטְהַרִים אוֹתוֹ בְּאוֹתוֹ מְקוֹם שְׁנִקְרָא סוּד הָאֲמוּנָה. שִׁכְמָה דָּרוֹגוֹת הֵן וְכֻמָּה מְזַנִּים, שְׁכָלֶם עוֹמְדִים לְקִרְבֵּי בְּנֵי אָדָם לְעַבּוֹדַת הַקְּדוּשָׁה בְּרוּף הוּא וּלְטְהַר אוֹתָם, וּמִי שְׁבָא לְהַטְמָא, מְטַמְּאִים אוֹתוֹ בְּצַד הָאֲחֵר הַזֶּה, שְׁהוּא טְמוֹא. שְׁהָרִי פְּמֹה דָּרוֹגוֹת וְכֻמָּה מְזַנִּים, כָּלֶם עוֹמְדִים כְּדִי לְטַמָּא בְּנֵי אָדָם. מִי שְׁקִרְבֵּי אֵלֵיהֶם וּבָא לְהַמְשִׁיף אַחַר אוֹתוֹ הַצַּד הָרַע, עָלָיו כְּתוּב (תהלים פט) מִי גָבַר יַחֲזֶה וְלֹא יִרְאֶה מְוֹת יְמַלֵּט נַפְשׁוֹ וְגו'. מִי הוּא הָאָדָם שְׁנִקְרָא בְּעוֹלָם שְׁלֵא יִרְאֶה מְוֹת? אוֹתוֹ שְׁכָל הָעוֹלָם נִמְשָׁכִים אַחֲרָיו. שְׁהָרִי בְּאוֹתוֹ זְמַן שְׁבָא אָדָם לְתַת חֲשַׁבּוֹן לְפָנָי רְבוּנוּ, טָרֵם שְׁיַצֵּא מִן הָעוֹלָם הַזֶּה, וּרְאֶה אוֹתוֹ, וְהָרִי בְּאֲרָנוּ.

וְאֵלוּ שְׁבַעָת הַהִיכָלוֹת, שְׁהֵם שְׁבַעָה מְדוּרִים לְגִיְהֵנֶם, נִקְרָאִים שְׁנַיִם עֶשֶׂר חֲדָשִׁים, מִשׁוּם שְׁהָרִי כְּמוֹ שִׁישׁ לְצַד הָאֲמוּנָה שְׁנַיִם עֶשֶׂר חֲדָשִׁים, דָּרוֹגוֹת קְדוּשׁוֹת, כִּף יֵשׁ גַּם לְצַד הָאֲחֵר הַזֶּה שְׁנַיִם עֶשֶׂר חֲדָשִׁים שֶׁהָרְשָׁעִים נִדְּוִנִים בְּהֵם וְנִשְׁמָתָם נִדְּוִיגִית בְּהֵם. אֲשֶׁרִי חֵלְקֶם שֶׁל הַצְּדִיקִים שְׁמוֹנְעִים רְגְלֵיהֶם מֵהֵם בְּעוֹלָם הַזֶּה וְלֹא מֵתְקַרְבִים לְשַׁעְרֵיהֶם, כְּדִי לְהַנְצִל מֵהֵם בְּאוֹתוֹ הָעוֹלָם.

הִיכַל הָרֵאשׁוֹן הַזֶּה נִקְרָא בּוֹר רִיק מְהַכֵּל

הַהִיכַל הָרֵאשׁוֹן - רֵאשִׁית הַצַּד שֶׁל הַיֵּצֵר הָרַע. הַהִיכַל הָרֵאשׁוֹן הַזֶּה נִקְרָא בּוֹר רִיק מְהַכֵּל. מִי שְׁבָא לְהַכְנִס בוֹ, אֵין מִי שְׂאוּחֵז בוֹ. כָּלֶם דּוֹחִים אוֹתוֹ לְפַל שְׁלֵא יְקוּם. אֵין בוֹ תְּמִיכָה לְטוֹב. בְּהִיכַל הַזֶּה עוֹמֵד מְמַנָּה אֶחָד שֶׁשְׁמוֹ דּוּמָה, וְזֶהוּ שְׁעוֹמֵד לְמַעַלָּה וּלְמַטָּה. זֶהוּ שְׂאוּחֵז בְּנִשְׁמָה, כְּשֶׁנִּדְּחִית מִן הַהִיכַל הַקְּדוּשׁ, עַל יְדֵי אוֹתוֹ מְמַנָּה טְהִרְיָא"ל, וְזֶהוּ שְׁעוֹמֵד עַל אוֹתוֹ הַשְּׁעַר שֶׁל אוֹתוֹ צַד הַקְּדוּשָׁה, וּמִשׁוּם כִּף עוֹמֵד הַדּוּמָה הַזֶּה לְאַחֵז אֶת הַנְּשִׁמָּה, וְכֻמָּה שׁוּמְרֵי הַחֻקִּים עִמּוֹ. וְתַחַת הַמְּמַנָּה הַזֶּה עוֹמֵד מְמַנָּה אַחֵר, שְׂאֵלָף וּרְבִיבוֹת תַּחְתִּיו, וְהַמְּמַנָּה הַזֶּה נִקְרָא פְּתוּ"ת. זֶהוּ שְׁעוֹמֵד לְפַתּוֹת בְּנֵי אָדָם, וְזֶהוּ שְׁשׁוֹרָה עָלָיו וּמַסִּית אוֹתוֹ לְהַסְתַּכֵּל וּלְעַן

במה שלא צריף, בכמה זנונים ובכמה נאופים. וכל אותם שעמו, כלם עומדים אצלם והולכים לפניו, ומקריחים אותו להסית עיניו, להסתכל במה שלא צריף. וזהו (סרסרים שהוא) סרסור רע לכל אותן רעות, זהו שעומד על הקבר בזמן שנדון אותו הגוף ושובר לו את עיניו, משום שהוא פתח אותם כשהוא בעולם הזה, והם שלו.

וכמה נחשים ועקרבים יש בו שכלם עוקצים אותה את הנשמה הזו, ואוחזים בה ודנים אותה

זוהר הקדוש (דף רס"ג ע"ב):

ובמקום הזה נדונית הנשמה, עד שנכנסת למקום הזה שנקרא בור, וכמה נחשים ועקרבים יש בו שכלם עוקצים אותה את הנשמה הזו, ואוחזים בה ודנים אותה. לפניו מזה יש רוח אחת אחרת טמאה, שהיא עליונה על הכל. וזו עומדת על כל ההיכל הזה, וכלם נוסעים בשבילו, וזה נקרא גמגימ"א. זהו אדם כמו שושנה, והוא עומד להרע תמיד, שהרי כשנדחית תפלת האדם ולא זוכה בה אותו אדם, הרוח הזו עומדת ועולה ומשתתפת עם רוח טמאה עליונה על הכל, ומשטינה למעלה, ומזכירה חטאי האדם לפני הקדוש ברוך הוא, וסימנה - (איוב א) ויבוא ג"ם השטן בתוכם, ולא כתוב ויבא השטן, אלא גם. ומהרוח הרעה הזו תלויים כמה שומרים אחרים שממנים לאחז בדבור רע, או דבור מטנה שמוציא אדם מפיו, ואחר כך מוציא דבורים קדושים. אוי להם ואוי לחייהם! אלו הם בני אדם שגורמים לשומרים הללו האחרים לשלט ולפגם את המקום הקדוש. אוי להם בעולם הזה, ואוי להם לעולם הבא. משום שאלו הרוחות הטמאות נוטלות את הדבור הטמא, וכשמוציא אדם אחר כך דבור קדוש, אלו הרוחות הטמאות מקדימות, ונוטלות אותו הדבור הטמא, ומטמאות את אותו הדבור הקדוש, והאדם לא זוכה בו, וכביכול תשש כח הקדשה.

הפרוז קורא בכל אותם רקיעים ואומרים: אוי לפלוני ששטה אחר אל זר ועבד לאל אחר

ומעל לאלה יש ממנה אחד ששמו ספסיריט"א. וכמה שומרי חק, וזה ממנה עליהם, הם נוטלים אותם דבורים רעים, וכך גם נוטלים כל אותם דברים שאורק אדם בידו כשרגז שורה עליו. שהרי אז, הממנה הזו ספסיריט"א לוקח את הדבר הזה שזרק אדם ברגזו, ועולה ואומר: זה קרבנו של פלוני שהקריב לצד שלנו. משום שכל צד של נחת הוא מצד הימין ומצד האמונה, וכל צד הרגז הוא מהצד האחר הרע, צד הטמאה. ולכן מי שאורק מידו דבר ברגזו, כל אלו נוטלים את אותו דבר שזרק ומעלים אותו למעלה, ונקרב לאותו הצד, ואומרים: זה (עבודת הקרבן) קרבנו של פלוני. והפרוז קורא בכל אותם רקיעים ואומרים: אוי לפלוני ששטה אחר אל זר ועבד לאל אחר. והפרוז קורא פעם שניה ואומר: (הושע ז) אוי להם כי נדדו ממנו וגו'. אשרי האיש ששומר מדרכיו ולא יסטה ימינה ושמאלה, ולא יפל בתוף באר עמקה שלא יוכל לעלות ממנה.

ההיכל הראשון נקרא בור, כנגד השם שנקרא שטן. וזה נקרא שחת, כנגד השם שנקרא טמא

ההיכל השני, ההיכל הזה הוא השוף יותר מההיכל הראשון. זה נקרא שחת, כנגד השם שנקרא טמא. משום שההיכל הראשון נקרא בור, כנגד השם שנקרא שטן. וזה נקרא שחת, כנגד השם שנקרא טמא. בהיכל הזה קיימים שלשה פתחים לשלשה צדדים. הפתח הראשון, בו עומד ממנה אחד ששמו עסטירי"א. וכמה אלפים ורובבות ממנים תחתיו, וזהו שעומד על כל אלו שמשחיתים דרכם לשפף זרע על הארץ, או שמוציאים זרע שלא כדרך, או לכל אלו שמזנים בידיהם. אלו הם שלא רואים פני שכניה כלל. אלא הממנה הזה שבצד הטמאה שאמרנו, יוצא באתו זמן, וכמה הם אלפים ורובבות, כלם מתכנסים על אותו אדם, ומטמאים אותו בעולם הזה. ואחר כך כפיוצאת נשמתו מהעולם הזה, הממנה הזה וכל אלה שעמו, מטמאים את נשמתו, ואוחזים בה, (ונטמאת בהם) ומכניסים אותה להדון בהם.

כפיוצאת נשמתו מן העולם הזה, הממנה הזה וכל אלו שעמו אוחזים בו, וזהו יום המור, ומרונה את הנשמה הזו מכמה דינים משנים אלה מאלה

זוהר הקדוש (דף רס"ד ע"א):

ואלה נקראים שכבת זרע ורתחת. שכל הנעסים הטמאים כלם עומדים על זה, משום שכלם עומדים ושורים על האדם בזמן שהרתיח את עצמו וחמם אותו בתשוקה הזו. ואז הם נוטלים את אותה התאוה ואת אותו הזרע שנספף בארץ, ומחזיקים בו ונוטלים אותו, ומעלים אותו למעלה, וגורמים שהברית הזו תשתעבד לצד הטמאה. הפתח השני, בו עומד ממנה אחר ששמו טסקיפ"ה, וזהו ממנה על כל אותם שמשחיתים דרכם, שלא שופכים זרע על הארץ, אלא ששופכים זרע בבמהות או באסורי תורה חמורים, באותן עריות - הממנה הזו וכמה אלפים ורובבות שעמו, כלם עומדים עליו (לטמא אותו ולדון אותו) לדון אותו כמו שנתבאר באתם האחרים. בא וראה, לממנה הזו יש כוס אחת בידו, ונקראת (ישעיה נא) כוס התרעלה כוס חמתו. וכל אותם הרועי בית דין שנהרגו או נענשו על החטאים הללו, כלם נעקרים מהצדדים הטמאים הללו, ואין להם חלק בהם, ובכוס הזאת שנקראת כוס התרעלה, משום כוס אחרת ששתי בראשונה. וכל אותם שלא שתי אותה כוס של בית דין פדי להעקר מכוס התרעלה הזו, אחר כך כפיוצאת נשמתו מן העולם הזה, הממנה הזו וכל אלו שעמו אוחזים בו, וזהו (עמוס ח) יום המור, ומרונה את הנשמה הזו מכמה דינים משנים אלה מאלה. בהיכל הזה עומדת רוח אחת, שאלו ממנים תחתיה, וזהו ניאציריא"ל. מהרוח החזקה הזו יוצאות שלש טפות מרות שנופלות לתוך כוס התרעלה הזו. אחת נקראת חצ"ן, ואחת נקראת מר המנות, ואחת נקראת קובע"ת. (וכלם מתכנסים לכוס הזו אחר כך) ושלוש הטפות הללו נופלות אחר כך מהכוס הזאת (יוצאות שלש טפות) (באותה) שאותה חרב שהורגת בני אדם, כמו שבארוה.

ובהיכל הזה תלויים כל סודות הכפשים להרג בני אדם טרם יגיע זמנם

הפתח השלישי, בו עומד ממנה אחד ששמו סנגדיא"ל, וזה ממנה על כל אותם שמכניסים את ברית הקדש הזו באשה אחרת, שהיא מאותו הצד של אל נכר. וכל אלו שמשחיתים דרךם בזה ומשקרים באות ברית קדש, הממנה הזה וכל אותם הממנים שעמו, כלם מצירים בתוכם ציורים של אותם נשים טמאות שנטמא בהן אותו ברית קדש, וכלם רשומים לפניו כשיוצא אדם מן העולם הזה, ומטמאים אותו אחר כך לאותה רוח. **ובהיכל הזה תלויים כל סודות הכפשים להרג בני אדם טרם יגיע זמנם**, וכל הכפשים שצריכים בני אדם, אותם שמכפשים בכשפיהם להטמא בהם, כמו שהיה בלעם מכשף בכשפיו, ונטמא בהתחלה בטמאות זרע רותחת ששפך בבהמות, ומשום כך נדון בזה, באותה שכבת זרע רותחת שאמרנו. ועל כן ההיכל הזה נקרא שחת טמא.

לא תאנה אליך רעה ונגע לא יקרב באהלהך

ובהיכל הזה יש רוח אחרת שממנה תחת אותה רוח שלמעלה, וזו נקראת סרט"א, וכמה אלפים ורובבות תחתיה. וכלם עומדים על אותו הדבר שיוצא עם הרוח של האדם בחלום מתוך הצד הקדוש. הרוח הטמאה וכל אותם השוקרים שעמה, כלם יוצאים ומתחברים עם הדבר הזה, ויורדים בו ומתערבים עמו כדי להכחיש אותו ממנה, ומודיעים לו לאדם דברים אחרים, דברים כוזבים, עם דבר אמת. שפך דרך הפזב - שאלמלא לא לוקח דבר אמת, לא יכול לסדר את כזבו. אף כאן אלו, פיון שמעוררים בדברי אמת ומכחישים אותו ממנו, מודיעים לו דבר אמת כדי להעמיד את כזבו. אחר כך מתפשטים כל אותם (אותו הדבר מתפשט באותם) התחתונים שלמטה שאין להם קיום, ולא מתקיימים, ומודיעים דברים בעולם לכמה צדדים (וכל אלו שלמטה בדרגות שמתפרדות לחוץ לכמה צדדים) ולכמה מינים.

מההיכל הזה יוצאות שתי רוחות שמתהפכות לפעמים לגברים ולפעמים לנשים, ואלו הולכים ומשוטטים בעולם באויר, וצוחקים עם אנשים בתוך החלום, ונראים לגברים כמו נשים ופזות במראה החלום, ונוטלים את תשוקת האדם. אף כך לנשים הם נראים כגברים, ואלו נקראות רעה ונגע, כמו שנאמר (תהלים צא) **לא תאנה אליך רעה ונגע לא יקרב באהלהך**.

אשרי הצדיקים שנמנעים מהצדדים הללו ונשמרים מהם

זהו הקדוש (דף רס"ד ע"ב): ואלו נקראות רוחות תחתונות למטה, שיוצאות מתוך שלהבת האש. שפשוטסעות הרוחות הללו שלמעלה שבתוך ההיכל הזה, יוצאות שתי שלהבות אש, ואלו טסות בעולם. ואלו נעשו שתי רוחות כפי שאמרנו, והכל בצד הטמאה הזה. **אשרי הצדיקים שנמנעים מהצדדים הללו ונשמרים מהם**, ועל זה כתוב, (משלי ז) לשמרך מאשה זרה וגו'. **ההיכל השלישי**. ההיכל הזה הוא היכל אפל וחשוף, ואין בו אור כלל, והוא אפל יותר מהראשונים. וזהו שנקרא דימ"ה, כנגד השם שנקרא שונ"א. בהיכל הזה קיימים ארבעה פתחים. אחד קים בצד זה, ואחד בצד זה, וכן בארבעת הצדדים. ממנה אחד עומד על הפתח הראשון הזה, והממנה הזה עומד באותו התקף של הרגז של העולם. כשדין

שורה בעולם, הממנה הָזָה שְׁשׁוֹרָה בַּפֶּתַח הַזֶּה נוֹטֵל כְּלִי זָיִן וּמִנִּיחַ אוֹתָם בְּאוֹתָם שְׁעָרֵי בֵּית הַכְּנֻסָּת (של בני אדם), וְזֶה נִקְרָא סִקְפוֹרְטִי"א, וְזֶהוּ הַכְּשָׁלוֹן שֶׁל הָעוֹלָם, וְעַל זֶה כְּתוּב, (שם ד) דָּרָךְ רְשָׁעִים כְּאֶפְלָה לֹא יָדְעוּ בְּמָה יִכְשָׁלוּ. (הממונה הזה עומד על פרשת דרכים לראות) בְּאוֹתוֹ זְמַן שֶׁהוּא שׁוֹלֵט וְהַדִּין שְׂרוּי בְּעוֹלָם, הוּא עוֹמֵד לְרְאוֹת בְּמִי שֶׁהוֹלֵךְ יְחִידִי בְּשׁוֹק, וְאִם הוּא פּוֹגֵשׁ אוֹתוֹ, יְכוֹל לְהִזְיֵק לוֹ וּלְהִרְעֵ אֶת מְזֻלוֹ.

שם כְּמִזְה אֶלֶף וּרְבֻבּוֹת מְמַנִּים שְׁשׁוֹלְטִים בְּעוֹלָם לַעֲשׂוֹת דִּין, וְנִשְׁלָם הַדִּין בְּאוֹתוֹ הַפֶּתַח

הַפֶּתַח הַשֵּׁנִי, בּוֹ עוֹמֵד מְמַנֶּה אַחַר אַחַד, וְזֶהוּ שְׁעוֹמֵד לְטַל פֶּתַחֵי דִּין, וְזֶהוּ סִנְגֵּדִיא"ל. וְתַחַת יָדוֹ כְּמוֹ שׁוֹמְרֵי חֵק שְׁשׁוֹלְטִים, שְׁעוֹמְדִים לְקַבֵּל אוֹתָם פֶּתַחֵי הַדִּין, וְזֶה עוֹמֵד בַּפֶּתַח הַזֶּה. וּכְשׁוֹטֵל פֶּתַח שֶׁל דִּין, זֶה עוֹמֵד בַּפֶּתַח הַזֶּה, וְיוֹרֵד לְמִטָּה לְאוֹתָם הַפֶּתַחִים הַחֲשׂוּכִים שֶׁלְמִטָּה. אַחַד לְאוֹתוֹ שֶׁנִּקְרָא שַׁחַת, וְאַחַד לְאוֹתוֹ שֶׁנִּקְרָא בּוֹר, שֶׁהֵם לְמִטָּה, וְשֵׁם כְּמִזְה אֶלֶף וּרְבֻבּוֹת מְמַנִּים שְׁשׁוֹלְטִים בְּעוֹלָם לַעֲשׂוֹת דִּין, וְנִשְׁלָם הַדִּין בְּאוֹתוֹ הַפֶּתַח.

זֶה עוֹמֵד עַל הַרִיגַת הַתִּינוּקוֹת

הַפֶּתַח הַשְּׁלִישִׁי. בַּפֶּתַח הַזֶּה יֵשׁ מְמַנֶּה אַחַר שֶׁשָּׂמוּ אֲנִגְרִי"ן, וְזֶהוּ שְׁעוֹמֵד עַל כָּל אוֹתָם מַחְלוֹת וּמְכֹאֲבִים וְחִלְחוּלִים וְאֵשׁ הַעֲצָמוֹת, שֶׁהֵרִי מְמַנֵּנוּ יוֹצְאִים כְּמִזְה וְכִמְה אֶלֶף וּרְבֻבּוֹת שְׁמַמְנִים עִמּוֹ עַל כָּל אוֹתָם מַחְלוֹת וּמְכֹאֲבִים, כְּמוֹ שְׁנִתְבָּאָר. הַפֶּתַח הַרְבִּיעִי. כָּאֵן הֵיא רֹחַ אַחַת שֶׁנִּבְרָאָה בְּמַעוֹט הַלְבָנָה, וְנִקְרָאת אֶסְכֶּר"ה. וְזֶה עוֹמֵד עַל הַרִיגַת הַתִּינוּקוֹת, וְזוֹ נִרְאִית לָהֶם וְצוֹחֶקֶת עִמָּהֶם עַד שֶׁהוֹרְגַת אוֹתָם, וְנִדְמִית לָהֶם כְּאִשָּׁה אִם הַתִּינוּק, וּמִיִּנִיקָה אוֹתָם וְצוֹחֶקֶת עִמָּהֶם, וְאוֹחֶזֶת אוֹתָם וְהוֹרְגַת אוֹתָם. בְּאֲמַצַּע הַהִיכָל הַזֶּה עוֹמְדַת רֹחַ אַחַת שֶׁנִּקְרָאת אִגְרִי"סו"ן. זֶה הַתְּמַנְנָה עַל כָּל אוֹתָם שְׁמַתִּים מִבֶּן שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנִים עַד עֶשְׂרִים שָׁנִים. זֶהוּ הַהוֹרֵג שֶׁלָּהֶם, כְּמוֹ שֶׁבְּאַרְנוֹ, וְזֶהוּ בַחֲבֵרוֹת (בַּחֲמֻה) עִם אוֹתוֹ הַנְּחָשׁ שְׁאֲמַרְנוּ, וְעוֹמֵד עִמּוֹ וְהוֹלֵךְ עִמּוֹ. וְעַל כֵּן נִקְרָא מְלֶאֶךְ הַמְּנוֹת טוֹב מְאֹד, שְׁכַתּוֹב (בְּרֵאשִׁית א) וְהֵנָּה טוֹב מְאֹד, וּבְאַרְנוֹ.

מִכָּאֵן מִתְפַּשְׁטוֹת יוֹצְאוֹת שְׁתֵּי רוּחוֹת, א"ף וְחִמ"ה. וְאֵלֶּה הַתְּמַנְנֵנוּ עַל כָּל אוֹתָם שְׁשׁוֹמְעִים נְזִיפָה מִמֵּי שְׁלוֹמֵד תּוֹרָה, וְהֵם בּוֹטְחִים בּוֹ וְלֹא חוֹשְׁשִׁים מִמּוֹ. וְכֵן עַל כָּל אוֹתָם שְׁצוֹחֶקִים מִדְּבָרֵי תּוֹרָה אוֹ מִדְּבָרֵי חֲכָמִים. מִהֶאֱרָף וְהַחֲמָה הַלָּלוּ יוֹצְאִים כְּמִזְה אֶלְפִים וְכִמְה רְבֻבּוֹת, וְכֵלֶם יוֹצְאִים וְשׁוֹרִים עַל בְּנֵי אָדָם, אוֹתָם שְׁמַשְׁתַּדְּלִים בַּתּוֹרָה אוֹ מַשְׁתַּדְּלִים בְּדְבָרֵי מִצְוָה וְהוֹלְכִים בְּדָרָךְ שֶׁל מִצְוָה, כְּדִי שִׁתְּעַצְבוּ וְלֹא יִשְׁמַחוּ בָּהּ. וּמִשְׁנֵי אֵלֶּה פָּחַד מִשָּׁה כְּשֶׁחֲטָאוּ יִשְׂרָאֵל וְיָרַד מִהֶהָר, שְׁכַתּוֹב (דְּבָרִים ט) כִּי יִגְרַתִּי מִפְּנֵי הָאֵף וְהַחֲמָה.

אוי לְאוֹתָם שְׁמַעוֹרְרִים אֶת הַצַּד הָרַע הַזֶּה וְאִין שׁוֹמְרִים פִּיהֶם וְלִשְׁוֹנֵם, וְלֹא חוֹשְׁשִׁים עַל כֵּף

זוהר הקדוש (דף רס"ה ע"א):

תַּחַת אֵלוֹ יֵשׁ רֹחַ אַחַת שְׁעוֹמְדַת עַל כָּל אוֹתָם בְּעֵלֵי לִשׁוֹן הָרַע, שֶׁכְּשֶׁמַּתְעוֹרְרִים אֲנָשִׁים בְּלִשׁוֹן הָרַע, אוֹ שְׁאוֹתוֹ אָדָם שְׁמַתְעוֹרֵר בְּלִשׁוֹן הָרַע, אֵז מַתְעוֹרְרַת הַרֹחַ הָרַע הַזֶּה הַטְּמָאָה

שלמעלה שנקראת סכסכי"א. והיא שורה על אותה התעוררות של לשון הרע שהתחילו בה בני אדם, והוא נכנס למעלה, וגורם באותה התעוררות של לשון הרע מות וחרב והרג בעולם. אוי לאותם שמעוררים את הצד הרע הזה ואין שומרים פיהם ולשונם, ולא חוששים על פה, ולא יודעים שהרי בהתעוררות שלמטה תלויה ההתעוררות שלמעלה, בין לטוב בין לרע. בא וראה, כשהתעוררות לשון הרע היא מתעוררת למטה, אזי הנחש העקלתון הזה מעלה את קשקשיו ומעמיד אותם בעליה, ומתעורר מראשו עד רגליו. וכשקשקשיו עולים ומתעוררים, אזי כל הגוף מתעורר. קשקשיו, אלו הם כל אותם שומרי החקים שבחוץ.

כלם מלשינים לעורר את הנחש הגדול הזה להיות מלשין על העולם

וכלם מתעוררים ואוחזים באותו דבר רע, ומעוררים אצל אותו נחש בריח (ישעיה כז). אזי כל הגוף הרע מתעורר מראשו ועד רגליו בכל ההיכלות הללו שאמרנו, וכל אותם קשקשים שבאותו עור יורדים למטה, ואותו עור מתפשט ממנו ויורד למטה. והגוף עולה, ומתעורר להיות מלשין למעלה.

בא וראה, אף על גב שזמן קבוע הוא לכל הנחשים של העולם לפשט את עורם, אינם מתפשטים אלא בזמן שמתעוררים בלשון הרע למטה, ואז מתעורר אותו הרוח (הגחש) הרע למעלה, ופושט את עורו ואת קשקשיו ממנו. זה עולה וזה יורד. וקשה עליו אותה הפשטת הקשקשים מעורו מהכל. מה הטעם? משום שצפרד ממנו. שאלמלא היה הכל בחבור אחד, לא יכלו העולמות לסבל אותם, והכל משום ההתעוררות של לשון הרע שלמטה. וכשהנחשים שלמטה מתפשטות מאותו העור, אזי כל אחת ואחת נותנת קול, ומעוררת כמה נחשים שעומדות באותו מקום, שנקרא בור, ששם קמים כמה נחשים. וכלם מלשינים לעורר את הנחש הגדול הזה להיות מלשין על העולם, והכל משום ההתעוררות הזו של לשון הרע, כשקיימת התעוררות שלו למטה.

כמו כן מי שלומד תורה, כמה הם שנקראים לשון הקדש, שמתחברים ומעירים התעוררות לאותו מקום שנקרא לשון הקדש. לשון מאתו קדש שלמעלה. וכמה קדשות וקדושים מתעוררים מכל הצדדים. אשרי חלקם של הצדיקים, אותם שגורמים לעורר קדשות למעלה ולמטה, קדשה שלמעלה וקדשה שלמטה. ועל זה כתוב, (ויקרא יא) והתקדשתם והייתם קדשים. והתקדשתם - אלו מים ראשונים. והם נקראים מים עליונים. והייתם קדשים - אלו המים התחתונים, ונקראו מים אחרונים. ומזון באמצע, בין מים ראשונים למים אחרונים. ועל זה מזון אינו במים אחרונים, אלא במים ראשונים. מים הראשונים מופעלה, שהמזון תלוי בו, ולא במים אחרונים. והסוד נתן לקדושים עליונים. אשרי חלקם בעולם הזה ובעולם הבא.

טיט היון, כנגד שם אחר שנקרא אבן מכשול, והכל אחד. הוא חוב"ה, משום ששם קימים כל חטאי העולם

ההיכל הרביעי. ההיכל הזה הוא נקרא חוב"ה. וזהו (תהלים מ) טיט היון כנגד שם אחר שנקרא אבן מכשול, והכל אחד. הוא חוב"ה, משום ששם קימים כל חטאי העולם, הכרעת החטאים.

משום שכאשר חוטאים בני אדם, כל אלו שומרי החקים לוקחים אותם החטאים ומניחים אותם בהיכל הזה שנקרא חובה. וכל זכיות העולם, כל המלאכים הקדושים שממזינים על זכיות העולם, כלם נוטלים את אותן הזכיות, ומעמידים אותן בהיכל הרביעי שנקרא זכות, ושם עומדות זכיות בני אדם, והחטאים עומדים בהיכל אחר שנקרא חובה. ונשקלים פאחד ביום של ראש השנה, פי (קהלת ז) גם את זה לעמת זה עשה האלהים. ואחר שהכריעו הזכיות או החובות לצד זה או לצד זה, כך מנצח.

אם הזכיות הכריעו לצד הזה שנקרא זכות, נכתב האדם באותו צד שנקרא חיים. משום ששני הצדדים הללו עומדים באותו יום

זוהר (דף רס"ה ע"ב):

ועל זה, ביום של ראש השנה, פשמתעוררים שני הצדדים הללו, זכות וחובה, ובהם תלויים חיים ומות - אם הזכיות הכריעו לצד הזה שנקרא זכות, נכתב האדם באותו צד שנקרא חיים. משום ששני הצדדים הללו עומדים באותו יום, זה בצד זה וזה בצד זה. אם זוכה אותו אדם ונצחו אותן זכיות, הרי נכתב אותו אדם לחיים, משום שאחז בו הצד הקדוש הזה שנקרא זכות, והחיים אהזו בו, ואומר: זה שלי הוא, ושלי היה. ואז נכתב אותו אדם לחיים (ונכתב שהוא שלו). ואם נצחו החטאים - הצד האחר הטמא הזה, שנקרא חובה ומות, אחז בו ואומר: זה שלי הוא, ושלי היה. ואז נכתב שהוא שלו. וזהו ששנינו, שהרי ביום הזה של ראש השנה נכתב אדם או לחיים או למיתה. אם נכתב בצד הקדשה - נכתב לחיים ומתקים שם ונדבק בו. ואם נכתב בצד האחר - מתקים בצד הטמאה ודבק בו, וזהו הן לחיים הן למות. ונמשך בצד הזה או בצד הזה. כל זמן שהוא עומד בצד הזה של הקדשה, כל הקדושים וכל הטהרות נדבקים בו. יקרא - והקדוש ברוך הוא ישוב וישמע לו. עליו כתוב (תהלים צא) **יקראני ואענהו עמו אנכי בצרה** אכלצהו ואכבדהו ארץ ימים אשיביעהו ואראהו בישועתי. וכל זמן שהוא עומד בצד האחר של הטמאה, כל טמאה וכל חטא וכל הרעות נדבקות בו. יקרא - ואין מי שישמע אותו, מרחק הוא מהקדוש ברוך הוא. עליו כתוב, (שם קט) רחוק מרשעים ישועה, וכתוב (ישעיה א) גם כי תרבו תפלה אינני שמע.

אם הזכיות הכריעו לצד הזה שנקרא זכות, נכתב האדם באותו צד שנקרא חיים. משום ששני הצדדים הללו עומדים באותו יום

ההיכל הזה הוא המקום של כל אותם שנקראים אלהים אחרים, משום שמתגלים כאן. וכל אותם שמפתים את בני האדם בתענוגות העולם הזה, לזנות ולהתענג בתענוגות של נאופים של העולם, ומוזשכים אותם אחר תענוגי ונאופי העולם הזה, כמו שאמרו רנו. בהיכל הזה נראית רוח אחת שולטת חזק, שהיא על כלם, ואף זה נקרא כך אל, כמו האחר שבצד הקדשה. זהו אל נכ"ר, וזהו שמפתה את האדם שלומד תורה או שעומד בבית המדרש. הרוח החזקה הזו מפתה אותו, וחושב כמה הרהורים, ואומרת: מה אתה עומד כאן? טוב

לך ללכת בקברת אותם שגאים על בני אדם, והם הולכים אחר נשים יפות ומתענגים בתענוגות העולם. כיון שאדם מתפתה אחריה, אז כלן משוטטות והולכות ונמשכות אחריו. וכמה הם אחרים שעומדים תחתיו, וכלם מטמאים אותו בעולם הזה, ומטמאים אותו באותו עולם. והם נקראים צואה רותחת, שכתוב (ישעיה) צא תאמר לו. אותן הדרגות שקימות לטמא תמיד, והרי נתבאר.

אוי לו שנהסר מאותו הצד הקדוש, צד האמונה, ונפקד בצד האחר הטמא. כמו כן בכל אותן סעודות של יום טוב

באמצע ההיכל הזה יש רוח אחרת שנקראת נגע. ומזו יוצאת רוח אחרת שנקראת נגע צרעת, והיא עומדת תמיד לטמא את כל אותם בעלי לשון הרע יותר על כל מה שמטמאים אותו. והנגע העליון הזה ממנה על כל אותם שלחנות של שבת, שקששונקסת שבת ולא ערכו את ענג השבת כראוי והם מבזים את ענג השבת, הנגע הזה נוטל אותם שלחנות שאינם בענג שבת כפי שאמרנו. וכשזה נוטל את אותם השלחנות, כל אותם שוחרי החקים שעומדים בו, כלם פותחים ואומרים: (תהלים קט) וַיֵּאָהֵב קִלְלָה וַתְּבוֹאֶהוּ וְלֹא חָפֵץ בְּבִרְכָה וַתִּרְחַק מִמֶּנּוּ. וַיִּלְבֹּשׂ אֹגוֹ. וַיִּקְשֵׁשׁ נוֹשָׂה לְכָל אֲשֶׁר לוֹ אֹגוֹ. אֵל יְהִי לֹו מִשֹּׁף חֶסֶד וְגוֹ'. והרי בארנו, שבאותו ליל שבת, כשהשלחנות נתנו לאותו הצד הרע, אזי מתחזק אותו הצד הרע הטמא, ואותו אדם נמסר לאותו הצד. **אוי לו שנהסר מאותו הצד הקדוש, צד האמונה, ונפקד בצד האחר הטמא. כמו כן בכל אותן סעודות של יום טוב.**

בנים חיים ומזונות הם בהפך

זוהר (דף רס"ו ע"ב):

כאן בהיכל הזה - **בנים חיים ומזונות הם בהפך**. ובאותו היכל האחר הקדוש לא עומדים שלשת אלה, והם תלויים למעלה, וכאן הם עומדים לרע. שכאשר (מגיעים בניו של אדם) מגיע אדם להיכל הזה, הרי שם עומדות החיות לכלות אותם. והרי שם בנים כשהם קטנים, מכאן יוצא, כדי להתמנות הקטגור עליהם. והרי שם עומדים המזונות להעבירם ממנו, והפל תלוי בחטא. ולכן נקרא ההיכל הזה חובה, כמו שנתבאר. ומכאן יוצאת רוח טמאה אחת שנקראת ארירי"א, וכמה אלה ורבות עמה, וכלם נקראים ארירי יום, כמו שנתבאר (איוב ג) יקבהו ארירי יום. והרוח הזו וכל אלה שעמה, כלם קמים לטל אותו דבור שקלל אדם את עצמו ברגזו, ואלו מעירים את הנחש הזה שנקרא (ישעיה כז) לוֹיֵתָן נָחַשׁ עֲקֵלְתָן, כדי להביא ולעורר קללות על העולם. זהו שכתוב יקבהו ארירי יום וגו'.

ואלו ארירי היום שולטים על רגעי ושעות היום, ונוטלים אותם דבורים שקלל אדם על עצמו, בין ברגזו בין בשבועה, ובאותו דבור מעירים את אותו נחש עקלתון שנקרא לוֹיֵתָן, כדי להעמידו להשחית את העולם. ולכן קלל איוב את יומו בצערו, ולא את גופו, שכתוב (איוב ג) וַיִּקְלַל אֶת יוֹמוֹ - בַּתְּחִלָּה, וְאַחַר כֵּן - יִקְבְּהוּ אֲרִירֵי יוֹם. הרחמן יצילנו מהצד הרע ומתקפו ומפל דבר רע.

ההיכל החמישי. ההיכל הזה הוא היכל שנקרא שאו"ל, כנגד אותו השם שנקרא ערל

ההיכל החמישי. ההיכל הזה הוא היכל שנקרא שאו"ל, כנגד אותו השם שנקרא ערל, והרי בארנו שזהו סוד הערלה. בהיכל הזה יש פתח אחד וממנה אחד עליו, וזהו הממנה להעיר תמיד קטרוג על העולם, והרוח הוא נקראת אי"ה, משום ששמו של הפתח הזה נקרא אי"ה, וסימנה - (בראשית א) ואיבה אשית בינה ובין האשה וגו'.

בהיכל הזה עומדת רוח אחת ששולטת על הכל, וזה נקרא שוד"ד

בהיכל הזה עומדת רוח אחת ששולטת על הכל, וזה נקרא שוד"ד, והוא (ישעיהנט) שוד ושבר. וזהו שוד בְּהַרִים הַרְמִים, בתוך סלעים והרים. מההיכל הזה יונקים כל אותם שודדים ומשמידים במקומות הרבן. ומכאן יוצאים כל אותם שהורגים בתרבות ובמחיים, והולכים אחר (בראשית א) להט התרב המתהפכת, להשמיד הכל. מזה יוצאת רוח אחרת שנקראת שוד. וכששולט הרעב על העלם, הרוח הוא שנקראת שוד"ד נמצאת, ורוח אחרת משתפת עמה, שנקראת כפ"ן. ואלו הולכים בעולם, ונמצאים כנגד בני אדם. והינו שכתוב (איוב ה) לשד ולכפן תשחק. ואלו עושים קטרוג לבני אדם ושודדים את הכל. האחד שנקרא שוד. שאחר שהולך לתוך הרים רמים ושודד ומחריב ומשמיד הכל, אז שב ושודד בני אדם, ומתים בחלשתו. וכשאוכלים בני אדם, לא שבעים, משום שהוא שולט בעולם.

מי שעושה חסד עם בני אדם ונותן להם לאכל ולשתות, כדאי הוא לדחות את שתי הרוחות החוצה שלא ישלטו בעולם

ובאותו זמן, מי שעושה חסד עם בני אדם ונותן להם לאכל ולשתות, כדאי הוא לדחות את שתי הרוחות החוצה שלא ישלטו בעולם. וכשישראל לא עושים חסד עם בני אדם, ושאר העמים עושים חסד בעולם, אז שתי הרוחות הללו, מתבשמים (לשאר עמים, ומתחזקים וכו') דבריהם ומתחזקים על ישראל. משום שהרי אז התחזק אותו הצד האחר, וישראל נכנעים. וכשישראל עושים חסד, נכנע אותו הצד האחר ונתלש, וצד הקדשה מתחזק. וכשישראל לא מעוררים חסד, אותן שתי רוחות (מתבשמות. אחת התבשמה להם לשאר העמים) ומתהפכות כדי להכריע אותם את ישראל, ואז אותן הברכות שיורדות מלמעלה מצד הימין, יונקים אותם שאר העמים (ועומד לאותו הצד). וזהו שכתוב, (שיר א) שמוני נטרה את הכרמים. אלו שאר העמים. פרמי שלי לא נטרתי - אלו ישראל. משום ששאר העמים מושכים אותם לתוכם באותם חסדים שעושים עם בני אדם, וישראל מרחיקים אותם מתוכם, משום שלא משתדלים באותם חסדים כמו שאר העמים.

הרוח הוא קמנה על אנשים שמשחיתים דרכיהם ולא חוששים לכבוד רבונם, לשמור את אות ברית הקדש

זוהר (דף רס"ו ע"ב):

ותחת הרוחות הללו עומדים כל אותם שנקראו ערלה. זמורי ערלה, ענפי ערלה. ומעליהם ממנה אחד שנקרא גז"ר דיני"א. וזהו שעומד על כל אותם שלא שומרים שנות ערלת

האילו, ועל כל אותם שמעפכים את הברית לבגיהם. ולכן הנחש רצה להרג את בנו של משה עד שמלה אותו צפורה, שכתוב (שמות ד) ותקח צפורה צר ותקרת את ערלת בנה וגו'. והרוח הזו מונה על אנשים שמשחיתים דרכיהם ולא חוששים לכבוד רבונם, לשמר את אות ברית הקדש, וזו מכניסה אותם לגיהנם לאותו מקום שנקרא שאול ואבדון, ונדון שם כמו שבארנו כאן.

לתוף אמצע ההיכל הזה עומדת רוח אחת, שעומדת ואורבת על דרכים ושבילים, לראות את כל אתם שעוברים על דברי התורה, כדי להכניס שנאה בין מעלה ומטה, משום שכל ההיכל הזה הוא איבה. זה וכל אותם האחרים, כלם עומדים להראות פנים מאירות לבני אדם ולפתות אותם, כדי שיסטו מדרך האמת ולמשוף אותם אחריהם, ואחר כך הם הורגים אותם, ונמותו בשני עולמות, שכתוב (משלי ה) ואחריתה מרה כלענה חדה כחרב פיות.

אשרי חלקם של ישראל שהקדוש ברוך הוא מטהר אותם במים טהורים עליונים

הרוח הזו נקראת אפרי"א. עפר של אפר. שלא עושה תולדות ופרות לעולמים, משום שזהו עפר של אפר. ואף על גב שנקרא עפר, אינו עפר קדוש שעושה פרות, ונקרא (איוב כח) עפרות זהב. אלא כמו שנאמר, (במדבר יט) מעפר שרפת החטאת. וזהו עפר שרפת החטאת. וסימן זה בא בשני צדדים. אחד, משום שהוא כלול בחטאת הזו, הסוד של אותו נחש הקשה. ואחד, שכשאידם עושה חטאת, הוא מחזק את העפר הזה ושולט בעולם. וזהו הפלול (במדבר ה) במי המרים המאריים. ולכן צריך אותו לאשה שססתה תחת בעלה ועשתה מעשה של אשת זנונים, להשקות אותה מים שכלולים בעפר, שהוא מקרקע המשפן, והעפר הזה הוא מאותו מקום שנקרא קרקע, ואותו שנקרא קרקע של אותו משפן. והעפר הזה הוא מאותו קרקע. ומשום כך צריך הפלול להשקות את האשה הזו כמו כן. והכל הוא ברמז עליון. **אשרי חלקם של ישראל שהקדוש ברוך הוא מטהר אותם במים טהורים עליונים**, שכתוב (יהזקאל לו) וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם. מים טהורים הרי אמרנו, בין מים ראשונים למים אחרונים. ואף על גב שהרי בארנו, מים ראשונים מצנה - כך נקראו, ומים אחרונים חובה - גם כך נקראו. והרי בארנו על שני הצדדים הללו, הצד הזה של קדשה נקרא מצנה, והצד האחר הזה נקרא חובה. ומשום כך נטל חלקו באותם המים, ועל זה כתוב, וזרקתי עליהם מים טהורים וטהרתם. ההיכל הששי. ההיכל הזה עומד למעלה על כל אותם שאר ההיכלות הפתוחים. ארבעה פתחים יש להיכל הזה. האחד נקרא מנת, ואחד נקרא רע, ואחד נקרא צלמון"ת, ואחד נקרא אפ"ל. אלו ארבעת הפתחים עומדים תמיד להרע, ואלו הם הפלל של הכל.

בהיכל הזה נלכדים רגלי הטפשים

זוהר (דף רס"ז ע"א)

כמו שיש בצד הקדשה בסוד האמונה ארבעה פתחים לארבעה צדדים שמתקשרים זה בזה, וכלם קדושים, כך גם למטה כאן. וכשאלה נקשרים ומתחברים זה עם זה פאחד בהיכל הזה, אזי נקרא בית חבר, כמו שנאמר, (משלי כא) מאשת מדיינים ובית חבר. וההיכל הזה

עומד תמיד להרע. על ההיכל הזה כתוב, (שם כז) ונעתרות נשיות שונא, משום שפאן עומדים כל אותן נשיות רעות ותאווות רעות, וכל עדוני הגוף של העולם הזה, שבאותם העדונים מתגרש אדם מהעולם הזה ומהעולם הבא. ועל ההיכל הזה כתוב, (שם ה) כי נפת תטפנה שפתי זרה וגו'. בהיכל הזה עומדת רוח אחת שממנה על כל אלו שקמטה, והיא כלל על כל שאר הרוחות. ההיכל הזה מתקשט בקשוטי יפי על כל אותם ההיכלות. בהיכל הזה נלקדים רגלי הטפשים. על ההיכל הזה כתוב, (משלי ו) אל תחמד יפיה בלבבך ואל תקחך בעפעפיה. בהיכל הזה תלויים כל תאוות העולם וכל אותם ענוגים של הטפשים חסרי הלב, חסרי הדעת, כמו שצאמר, (שם ז) וארא בפתאים אבינה בבנים נער חסר לב עבר בשוק אצל פנה וגו'. בנשף בערב יום וגו'. ואז קרבות רגליו להיכל הזה, שהוא כלל של כל התחוננים, ואז, (שם) והנה אשה לקראתו שית זונה ונצרת לב. שית - זהו ההיכל הזה שהוא ששי לכל שאר ההיכלות, וכאן עומדת זונה לפתות את הטפשים.

בעולם הזה, שהן מתוקות, ואחר כך מרירות בשעה הזו

בהיכל הזה עומדת ואינה עומדת. יורדת ומפתה, עולה ומשטינה, כמו שצאמר (שם) בביתה לא ישכנו רגליה. פעם בחוץ פעם ברחבות - קשעולה למעלה. ואצל כל פנה תארב - קשונטלת את הנשמה. מה כתוב? והחזיקה בו ונשקה לו. אלו אותן נשיות לטמא ולהטעות בני אדם אחריה, משום שפאן הוא מקומם של כל אותן הנשיות הרעות, ומכל הענוגים הורים שהם מתוקים לפי שעה, אוי לסופם! כמו שכתוב (שם ה) וחלק משמן חכה. וכתוב, ואחריתה מרה כלענה. מה זה מרה כלענה? אלא קשאדם מתפתה אחריה בעולם הזה ומגיע זמנו להסתלק מהעולם הזה, היא עומדת על האדם ומתלבשת לפניו בגלימה של גוף של אש וחרב שנונה בידה, ושלת טפות בה.

ופרשוה, ובה טפה אחת מאותן טפות שהיא מרה, ובשעה שמטילה אותה לפיו של אדם, היא נכנסת למעי, ואז הנשמה מתבלבלת, ואותה טפה משוטטת והולכת בתוך הגוף ועוקרת את הנשמה ממקומה, ולא משאירה לנשמה מקום לשבת, והיא מרה כלענה, וטועם אותה האדם במרירות תמורת אותה מתיקות שטעמו בה בעולם הזה קשנמשכו אחריה. אחר כך זורקת טפה אחרת, והנשמה יוצאת ומת האדם. ואחר כך זורקת טפה אחרת, ופניו מוריקות, ומסריח. משום שהנשמה קדושה, וכששולט עליה הצד האחר הזה, עוקרת מלפניו, ולא מתישבים ביחד.

משום כך, כמו שנדבק באותן נשיות רעות בעולם הזה, אף כך גם בשעה הזו. שאם אדם נמשך אחריה בעולם הזה ועוזב את הצד הקדוש, אז הנשמה אינה חוזרת לאותו מקום קדוש. וכמו שנמשך אחריה בעולם הזה, כך גם שולטת על נשמתו, ואז הנשמה יוצאת כמו בחבלים, ופרשוה. וכל זה משום שאותן נשיות שנושקות אותה בעולם הזה, שהן מתוקות, ואחר כך מרירות בשעה הזו. ועל כך, והחזיקה בו ונשקה לו, בעולם הזה, כמו שבארנו. העצה פניה ותאמר לו. משום שבהיכל הזה עומדים כל הקטגורים, וכל השליחים הרעים שנמצאים אצל האדם וגורמים לו שיתתקן בתקוניו ויסלסל בשערו ויתרחץ ויתתקן

כדי שִׁיִּסְתַּכְלוּ בו. כָּאן עוֹמְדֵת רוּחַ אַחַת שֶׁנִּקְרָאת סְקֻטוֹפֶ"ה, וְזֶהוּ הַמְּמַנֶּה עַל כָּל תַּקוּן וְסֻלְסוּל שֶׁל בְּנֵי אָדָם.

כל זה גורם אותו מראה המראה שהוא מסתכל בה. שכמו שמראה גסות של רוח בלבנו, כך גם מרבה רוח רעה אליו

זוהר (דף רס"ז ע"ב):

לפנים ההיכל הזה עומד ממנה אחר, שהממנה האחר הזה מעורר את האדם אחר כך לעוררם, שהרי הוא מתקין גופו ומסלסל בשעריו, שיטל בידו מראה אחת להסתכל בה, ומחזיקה בידו ומסתכל בה, ורואה את דמותו באותו מראה. ובה מעורר את אותה הרוח לכח אחר, שנקרא עסירט"א, ומכאן יוצאים כל אותם שמראים לאנשים קזבים בחלומותיהם, וכל אותם שמראים דברים ולא מתקיימים בהם, אלא לבלבל אותם. ואחר כך, כשאותם אנשים נמשכים באותו מראה שנקרא מראה, אז כלם בגסות הרוח שלהם, והרוח הזו שנקראת עסירט"א, היא מעוררת לרוח אחת הממנה שהיא תחת ידיה, ונכנסת לנזק שלמטה של כל הנקבים, ומעלה משם רוח אחת אחרת שממנה עם אותה רוח שנקראת אסקר"ה, כפי שאמרנו. וזוהי ליל"ת, אם השדים. וכשאותו אדם מעורר את הרוח האחרת שנקראת עסירט"א, אזי מתחברת עם אותו אדם, ונקשר עמה תמיד. ואז בכל ראש חדש וחדש מתעוררת אותה הרוח של מראה רע עם ליל"ת, ולפעמים נזק מהם אותו אדם ויפל לארץ ולא יוכל לקום, או שימות. וכל זה גורם אותו מראה המראה שהוא מסתכל בה. שכמו שמראה גסות של רוח בלבנו, כך גם מרבה רוח רעה אליו. ולכן הכל עומד באותה התעוררות שלמטה. זבחי שלמים עלי (משלי ז). בא וראה, שלמים לא באים על חוב, ולא על חטאת, אלא על שלום. מה זה שלמים? אלא שלמים משני צדדים, שלא נמצא מקטרג עליו. לא למעלה ולא למטה. מי הוא המקטרג? אלא אותו צד השמאל של יצר הרע, שימצא בשלום של הימין. ועל פן, זבחי שלמים עלי. (עלי דוקא, אותם זבחי שלמים עלי הם, כדי שלא ימצא מקטרג על העולם).

אשריהם הצדיקים שיוצעים דרכים קדושים ללכת בהם, ולא יסוו ימין ושמאל. אשריהם בעולם הזה ובעולם הבא

דבר אחר, זבחי שלמים עלי - הרי אני בשלחה לגביו, להראות לך שלום. ומשום כך, היום שלמתי נדרי, לפתות את בני העולם תמיד. על פן יצאתי לקראתך וגו' שידעתי שאתה חסר לב, חסר טובה. לשחר פניו, להתחבר עמו בכל הרעות של העולם. ונאה לך להנות ולטעות אחת התשוקות של העולם הזה. ומדרדרת אותו מדבר לדבר, ומרעה לרעה. וחזרתי בין הטפשים ושחרתי פניו, ואמצאך, וכבר מצאתי אותך כדי להדבק בו. לכה נרוה דדים עד הבקר. זהו שכתוב (איוב כד) ועין נאף שמרה נשא. שהרי אז הוא הזמן לשלט. לכה נרוה דדים, גלף פאחד, הריני עמו. שהרי עד עכשו אתה עלם אתה בכחך, אם לא תענג את עצמך עכשו, אז מתי? כשתהיה זקן?! עכשו זה הזמן! מה הטעם? פי אין האיש

בביתו. זה יצר הטוב, שלא שורה פאן בתוכה, ואינו הזמן. הלך בדרך מרחוק - שלא שרוי באדם אלא בדרך מרחוק, כשהוא משלש עשרה שנים ומעלה, ולא בכל אדם, ואני עומד עמוך מיום שנולדת, זהו שפתיב (בראשית ד) לפתח חטאת רבץ. ועכשו שאתה רוק, עכשו הזמן לענג את עצמך. צרור הפסך לקח בידו (משלי ז), לעלות למעלה ולהתעכב שם (ולהתענג). ליום הפסא יבוא ביתו. מתי יבא פנגדד? ליום הפסא, שהוא יום הדין להשגיח בדין, שפתיב (תהלים פא) בפסא ליום חגנו. בזמן שצריך אדם להתענג בעולם ולהנות בו - מתרחק ממנו. ובזמן ששורה הדין בעולם, אזי בא אליו לעשות עמו דין. ועל כה, הטתו ברב לקחה וגו'. עד יפלה חץ כבדו. אשריהם הצדיקים שיודעים דרכים קדושים ללכת בהם, ולא יסו ימיו ושמאל. אשריהם בעולם הזה ובעולם הבא. ההיכל השביעי. זהו היכל של שמרי הזין לרוות בו, כמו שנאמר (בראשית ט) וישת מן היין וישכר ויתגל. סחיטת כל אותם הענבים, כלם ענבים רעים. פאן היא הסחיטה שלהם, וזהו (תהלים עה) יין חמר. שמרים של יין שאין מי ששותה ממנו, שלא גורם מנות לעצמו. מן היין הזה הטעימה תזה את בעלה והכניסה אותו להיכל הזה. ששנינו, סחטה ענבים ונתנה לו, וגרמה מות לו ולכל העולם אחריו.

כלם מעידים עליו שהוא ממזר, וכך כל מעשיו וצדדיו באותו גון ממש

זוהר (דף רס"ח ע"א):

בהיכל הזה עומדות כל אותן הנשמות הטמאות שיורדות לכל אותם שנדבקים בצד הזה, ואותה רוח שיורדת לכל אותם שמצדה, מכאן יוצאים. כמו שהם סטו דרכם בעולם הזה והשתדלו בזנות במקום שלא צריך להתרחק מדרך האמת. ואז, כמו שהוא נדבק באותו צד של יצר הרע בזנות, כך גם יוצאת מההיכל הזה רוח טמאה לטמא אותו, ולכן שיוצא משם. ואותו הבן נקרא ממזר, שבא מצד של אל זר. כמו שהוא נמצא באותה תאנה ובאותה זנות באותו צד של יצר הרע, כך גם מושך לאותו בן רוח טמאה אחרת, שמטמאת, וכלם מעידים עליו שהוא ממזר, וכך כל מעשיו וצדדיו באותו גון ממש. מההיכל הזה יוצאת רוח אחת שממנה על אותן רוחות שנקראות צפוני. וסימנה - (משלי כז) צפניה צפן רוח. וזהו הממנה על זה. וההיכל השביעי הזה כנגד אותו שם שנקרא (יחזקאל לא) ארץ תחתית. ועל זה כתוב, (ויאלב) ואת הצפוני ארחיק מעליכם.

ומכאן יוצאת רוח לוחטת שהיא אש ושלג, שנקראת צלמון, כמו שנאמר (תהלים סח) תשלג בצלמון

פאן היא נקדה אחת שעומדת לפני ולפנים, ומכאן יוצאות כל רוחות אחרות שמשוטטות בעולם ושוטטות בעולם הזה בכל אותם דברים ומעשים שנמסרו לצד השמאל. ומכאן יוצאים כל אותם זיקים וניצוצות שדועכים מיד, לוחטים ודועכים, ומאלה יוצאות רוחות אחרות ששטות בעולם ומשתתפות עם אותן שיצאו מתוך תהום רבה. והוא זה ההיכל, כמו שנאמר (תהלים לו) משפטיך תהום רבה. ואותן רוחות שלא נמסרו להתגשם בעולם, ונראות ואינו נראות, נראות כמו שנתבאר. ואחר כך אותן רוחות שמשוטטות בעולם, ואלה

עומדות להרחיש נסים לבני אדם, משום שאלה לא עומדים בטנפת של טמאה כל כף כמו האחרים, ורוח אחת ממנה עליהן, ונקראת נסיר"א, שהתנסרה מאותם צדדים שטמאים יותר, ואלו פורחים באויר ומרעים לצד שלהם, כדי לעשות נסים לאותם שבצד הקדשה.

ומהרוח הזו שנסרה, שנקראת נסיר"א, ממנה יוצאים כמה צדדים אחרים נפרדים למיניהם, וכלם עומדים שליחים בעולם, כל אחד כראוי לו, עד שהתמנו למטה מלכים ושרים, ואין להם קיום תמידי כאותם האחרים שלמעלה. בהיכל הזה הדבקות של צד הטמאה וכל אותן התשוקות הטמאות, ומטמאות את העולם. זהו שעתיד להוציא אש בכל רגע ושעה, ואין מי שעומד לפניו. מכאן יוצאת אש של רוח חזקה למטה לדון בה את רשעי העולם, ומכאן יוצאת רוח לוקהט שהיא אש ושלג, שנקראת צלמון, כמו שנאמר (תהלים סח) תשלג בצלמון.

כאן יש חלונות פתוחים לצד של האור הקדוש, ואותם מקומות מתקנים למלכי שאר העמים, אותם שלא הציקו לישראל, והגנו עליהם תמיד

בהיכל הזה קימים ארבעה פתחים שנופרדים לארבעה צדדים לחוץ, ואלו אוהזים ולא אוהזים בצד הקדשה. לא נאחז, אלא שגראה באותם הפתחים אור שמאיר, והוא מקום שמתקן בכל פתח ופתח לאותם חסידי שאר העמים, אותם שלא הרעו לישראל והשתדלו עמיהם באמת. אלו עומדים בפתחים ונחים שם (מהצד הזה, ונחים מהצד הזה). בפתח ההיכל הזה באמצע, לחוץ, ששה פתחים שנואחזים בהיכל הזה, וכלם אחוזים בו. כאן יש חלונות פתוחים לצד של האור הקדוש, ואותם מקומות מתקנים למלכי שאר העמים, אותם שלא הציקו לישראל, והגנו עליהם תמיד. לאלה יש כבוד משום ישראל, ונהנים באותה האפלה שבה יושבים מתוך אור שמאיר מצד הקדשה, כמו שנאמר, (ישעיה יד) כל מלכי גוים פלם שכבו בכבוד. ואם עשו צרות לישראל או שדחקו אותם, כמה הם שאוהזים בהם, ודינים אותם למטה שלש פעמים ביום בכמה דינים משנים אלה מאלה, את אותם מלכים שהציקו להם, שגדונו באותו העולם בכמה דינים, וכל יום יום מעידים עדות על ישראל ועל אמונתם, ויורדים למטה ונדונים שם. אשריהם ישראל בעולם הזה ובעולם הבא.

אשרי חלקו של מי שנוצל ממנו ומלחישתו שלא יתנשף ממנו ולא יטיל בו ארס, שימות בו

זוהר (דף רס"ח ע"ב)

עד כאן שבעה היכלות, מדורי צד הטמאה מצד הנחש. אשרי חלקו של מי שנוצל ממנו ומלחישתו שלא יתנשף ממנו ולא יטיל בו ארס, שימות בו. יש להשמר ממנו מכל הצדדים, מלמעלה ומלמטה. מי שנוצל מהראש, לא ינצל מן הגב. כשמכופף ראש, זוקף את הגב, מפה והורג. ועם כל זה, אם ישף הנחש בלא לחש. כמו ששנינו, נוטל רשות ומוציא נשמה. משום כף צריך אדם להשמר שלא יחטא לפני הקדוש ברוף הוא, כדי שלא ילחשו לו לאותו נחש שינשף ויהרג. (אשריהם אותם צדיקים שיועדים דרכים קדושות ללכת בהן, שלא ללכת אחר אותו נחש רע, הצד האחר הטמא, ונפרדים ממנו ולא מתפתים אחריו. אשריהם בעולם הזה, אשריהם בעולם

הבא). וַיִּצַר ה' אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם עֵפֶר מִן הָאֲדָמָה (בראשית ב). עֵפֶר הוּא, וְלֹא חֲמֹר. עֵפֶר הוּא, וַיָּשׁוּב לְעֵפֶר, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (שם ג) כִּי עֵפֶר אַתָּה וְאֵל עֵפֶר תָּשׁוּב, (לאחר שחטא נעשה מזון לגחש, ולפיכך וכו') אַחַר שֶׁחָטָא. וּמִשׁוּם כֶּף כְּתוּב עַל הַנְּחֹשׁ, (שם) וְעֵפֶר תֹּאכַל כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ. עֵפֶר זֶה הוּא אָדָם, שֶׁכְּתוּב כִּי עֵפֶר אַתָּה וְגו'. וּמִשׁוּם כֶּף כְּתוּב עֵפֶר וְלֹא כְּתוּב אֲדָמָה וְלֹא חֲמֹר, וְכְתוּב (ישעיה סה) וְנָחַשׁ עֵפֶר לְחִמּוֹ. עַד שִׁיתְעוֹרֵר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וַיְבַעַר אֶת אוֹתָהּ רוּחַ טְמֵאָה מִן הָעוֹלָם, שֶׁכְּתוּב (שם כה) בְּלַע הַמּוֹת לְנֹצַח וְגו'. וַיִּקִּים אֶת אוֹתוֹ עֵפֶר וַיַּעֲדוּ אוֹתוֹ לְשִׁמְחַ בְּעוֹלָם, שֶׁכְּתוּב (שם כו) הַקִּיצוּ וְרַנְּנוּ שְׂכְנֵי עֵפֶר וְגו'.

פרק ג

הכל תלוי בתשובת האדם, כי על ידי התשובה יכול לדחות מעליו הזוהמא ההיא שנדבקה בו על ידי חטאתיו

מובא בספר שער הגלגולים (הקדמה כ"ג) וז"ל ודע כי כל החטאים והעונות שחוטא האדם בפני עצמו זולת מה שחטא אדם הראשון, ודאי הוא דהאדם ממשיך עליו קליפה וזוהמת הנחש כפי ערך חטאו, האמנם הכל תלוי בתשובת האדם, כי על ידי התשובה יכול לדחות מעליו הזוהמא ההיא שנדבקה בו על ידי חטאתיו אפילו אם הם לחטאים גדולין אבל הזוהמא והקליפה שנדבקה בכל הנשמות כאשר חטא אדם הראשון אינו תלוי בתשובה, ומוכרח הוא למות ואחר כך יתוקן הפגם ההוא על ידי המיתה ואף על פי שהקב"ה קבל גם תשובת אדם הראשון ונתכפר לו עונו, עם כל זה הזוהמא והקליפה שנדבק בו כשחטא לא הוסר ונפרד ממנו אלא אחר המיתה וטעם הדבר הוא לפי שחטאו של אדם היה גדול עד מאד מכמה סיבות אין מקום לבוארם וכו' והנה האיש החוטא ממשיך עליו סטרא אחרא הנקרא מות ולכן אין הקליפה ההיא נפרדת מן האדם אלא אחר המיתה כי אז נקבר האדם ובשרו מתעכל בעפר ונפרד ממנו הקליפה שנדבקה בו בזוהמת הנחש שהטיל בחוה ובאדם.

ענין חיבוט הקבר

ובזה תבין ענין חיבוט הקבר, וזה ענינו, והוא כי אחר מיתת האדם ואחרי קבורתו בעפר הארץ, אז תיכף באים ד' מלאכים ומשפילים קרקע הקבר ומעמיקים אותו למטה ונשאר חלל בקבר כשיעור קומת האדם הנקבר שם, כנזכר במאמר פרקי חבוט הקבר ועיי"ש, ואז מחזירים נפשו בגופו כמו בחייו, והטעם הוא לפי שהקליפה היא דבוקה עדיין וקשורה עם הנפש ועם הגוף ואיננה נפרדת מהם, ולכן צריך שיחזור נפשו בגופו ביחד, ואז המלאכים הנזכרים אווזים בו כל אחד מקצה, ומנערים אותו וחובטים אותו במקלות של אש, כדרך שאווזים בטלית בשתי קצוותיה ומנערים אותה מן האבק הנדבק בה, עד שנפרדה מהם הקליפה ההיא לגמרי, ולכן נקרא חיבוט הקבר כאדם שחובט טליתו ומנערה, ועל כן צריך להעמיק הקבר כדי שיהיה מקום חלל לנערו ולחבטו, ואמנם לא כל האנשים שווים, כי הצדיקים אשר בחייהם נתרחקו מן היצר הרע והיו מכניעים עצמם וחובטים עצמם ביסוקין הבאים עליהם, וגם על ידי התורה והמצוות שמתישים כוחו של אדם, עד שנמצא כשהגיע זמנם ליפטר מן העולם ולקבל חבוט הקבר אין צריכים צער גדול כי בחבטה כל שהיא מספיק להם להפרידה מהם, מה שאין כן ברשעים שאדרכה על ידי תענוגיהם בעולם הזה הם מקשרים ומחזקים יותר את הקליפה בגופם ונפשם, ונמצא כי זהו סוד למה אין אדם ניצול מחבוט הקבר כנזכר בפרקי חבוט הקבר, וכמו שביארנו לעיל באותם שמתו בעטיו של נחש שאין להם תקנה להפרידה זולת על ידי מיתה וחיבוט הקבר, זולתי אותם הנזכרים

שם בפרקי חבוט הקבר על ידי איזה מצוה הסגולית לזה הדבר, אבל כל שאר בני אדם כלם צריכים חבוט הקבר, אלא שיש הפרש בין חיבוט רב למעט כנזכר, וכל אחד ואחד הוא סובל עונשו כפיל מדריגת קליפתו, וכפי עוצם דביקותה, ואמנם אפילו אותם הניצולים מחבוט הקבר כנזכר, הנה אותם המצות הסגולית לזה כנזכר, הם מפרידות את הקליפות מהם בלי מער אחר ושמעתי ממורי ז"ל כי כל הנקבר בערב שבת אחר חמש שעות ביום ושעה חמישית בכלל, אינו רואה חבוט הקבר, כי קדושת השבת מפריד ממנו הקליפה בלי צער חבוט הקבר, וזהו סוד יום הששי בהא יתירה, כי משעה חמישית של יום הששי ולמעלה כבר קדושת שבת מאירה אז עכ"ל.

פרק ד

יש מעשים טובים המגינים על האדם על ידן ניצול האדם מצער חיבוט הקבר

ואחר כך כשנפטר מזה אז מתחיל דין חדש נורא ועצום שהוא צער רימה ותולעה, אשר אשרו רז"ל (ברכות דף י"ח ע"ב, שבת דף י"ג ע"ב, דף קנ"ב ע"א) אמר רבי יצחק קשה רימה למת כמחט בבשר החי, ולא גזמו ח"ו בדבריהם חס להזכיר.

והצדיקים ובעלי תשובה אינו נעשה מגופם רימה ותולעה, רק גופם נתעכל בקל ובנחת ובמהרה, כי זה מעלה כל שממה להתעכל הבשר תקדם הנפש לעלות למקום מנוחתה⁶.

ואם לא יזכה נעשה מברשו רימה ותולעה, ומתקבצין עליו המונים המונים מכל מיני נחשים ועקרבים ושרצים ורימה ותולעה ונושכין ועוקצין אותו, והוא שוכב ורואה ומרגיש גודל צערו הנורא אשר מי יכול לשער, למשל תצייר לפניך מי ששוכב במיטה ובאים ח"ו למאות אלפי אנשים במחטים וידקרו אותו, וכל שכן זמן וזמנים מובא שנה או שנתיים או יותר

כי הרימה ותולעה בעצמום נולדים מהחטאים והעונות שלו, כאשר תראה (בבא מציעא דף פ"ד ע"ב) במעשה ברבי אלעזר בן רבי שמעון שראתה אשתו כי תולעת רוחשת תחת אוזנו ונבהלה מזה, ואמר לה אל תפחד רק פעם אחת שמעתי זלזותא דצורבא מרבנן ולא מחיתי כראוי לי בעבור זה בא לי זה הצער, ומזו ההחטא נברא זה התולעת, הגם שיכול להיות שהיה זאת כמה זמן אחר הסתלקותו, כדמשמע שם מהגמרא, אבל הצדיקי כל מה שמעלים אותם מדרגא לדרגא מדקדקים אתם ביותר אפילו בדקות שבדקות.

וכן תדע כי אפילו מחט בבשר החי אינו שוה כשדוקרים בעין או במח או בלב או בבשר עב וכדומה, כי אפילו הדקירות האלו גם כן אינם שוות רק לפי החטא, כי כל רימה ותולעה הכל במספר ובמפקד לפי חטאיו.

כל הם יסורי הגוף עם התלבשות הבלי דגרמי שבו, שמקבל הגוף העונש עד שישוב עפר ואפר, עד לעתיד ליאמר ה' (ישעיהו כ"ו) הקיצו ורננו שוכני עפר במהרה בימינו אמן.

והנה יש מעשים טובים המגינים על האדם על ידן ניצול האדם מצער חיבוט הקבר ומצער רימה ותולעה, כדאיתא בפרק ג' ממסכת חיבוט הקבר המובא לעיל פרק ח' והיו צדיקים קדושי ארץ שלא חזרו לעפר, והמה חיים וקיימים בקברם, כמו שמצינו שבת (דף ק"ג ע"ב) אצל רבי אחאי בר יאשיה, ובמדרש רבה (קהלת פרשה י"א ובזוה"ק דף ע"א ע"א) ברבי אלעזר בן

6 [הוספות וביאורים - מבעל תו"א:] מובא זוהר (תרומה דף קנ"א ע"א) וח"ל ועל דא כמה עב לון בין לצדיקי בין לחייבי למהוי גופא דלהון דביק בארעא, ולא תעכלא גו עפרא לזמן קריב, ולא למהוי בקיומא כל ההוא זמנא סגי, בגין לאתדנא גופא ונפשא ורוחא תדיר (בכל יומא), דהא לית לך כל צדיק וצדיק בעלמא דלית לי דינא

דקברא, בגין דההוא מלאך דמנא על קברי קאים על גופא ודן לי בכל יומא ויומא, אם לצדיקים כך לחייבים על אחת כמה וכמה ובזמנא דגופא אתעכל ואתבלי בעפרא הא דינא אשתכך מכלא, בר מאינון חסידי קיימין דעלמא דאינון אתחזון לסלקא נשמתהון לההוא אתר עלאה דאתחזו לון וזעירין אינון בעלמא עכ"ל.

רבי שמעון וביתר צדיקים קדושי ארץ, שחפרו אחר כמה מאות שנים בקברם ומצאו אותם כמו שהמה חיים, ואלו יש להם גם כן שיעור עד כמה וכמה, ואי"ז צדיק, ואיזה מעשים טובים והיודע נסתרות יודע.

פרק ה'

בו יבואר סדר עונשי הנפש

והנה עד עכשיו דיברנו מסדר עונשי הגוף, ועכשיו נדבר מסדר עונשי הנפש, והנה מלאך גדול בא אל הקבר לאחר שנפטרו האנשים ממנו, ואומר לנפש בא ותתן דין וחשבון לפני בוראך.

ומובא בספר הגלגולים (פרק ס"ט דפוס פרעמישלא שנת תרל"ה) וזה דע כצאת הנשמה מעולם הזה ורוצה לעלות לאדוניה, הנה יש מקום חשך ואפילה מהלך שלשה ימים, ולזה רמז השם יתברך במצרים חשך שלשה ימים, וכשהנשמה רוצה לעלות ופוגעת בזה החשך, הנה שם חיות רעות השומרות את הדרך, לפי שיש שם דרך ישר העולה למעלה לירושלים של מעלה שהוא מכוונת כנגד ירושלים של מטה, שכל הנשמות הטהורות עולות בדרך ההוא, ויש דרך אחרת ההולכת דרך גיהנם והיא מתחלקת לשלשים ושש אלפים דרכים, ובמקום אשר יתפרדו שני דרכים אלו, שם יש כל מיני חיות, על דרך שיש בעולם הזה אריות ונמרים וכו' וכלבים שומרים אלו הדרכים שלא להניח לעלות למעלה אלא הנשמות הטהורות, ולחטוף האחרות ולהוליכם לגיהנם לקבל עונשם.

והנה הכלב הוא השומר, כי גם כשהוא ישן הוא מרגיש כל עובר ושב, מה שאין כן בשאר החיות, ולכן לעולם שמים את הכלב לשומר, אם בבית אם בעדר צאן, ולכן גם למעלה אותם שהם בדמות הכלבים הם שומרים וכשרואים ומרגישים שבא איזה נשמה צועקים, ואז קמים החיות והאריות וחוטפין הנשמה אם היא ראויה להם עכ"ל⁷.

ובאם זכתה הנשמה אז הקב"ה מסתירה מאלו הכלבים עזי נפש ומאלו החיות רעות, כמובא שם בספר הגלגולים וז"ל ועל זה אמרו רז"ל שאמרה אסתר תחילה הצילה מחרב נפשי יד כלב יחידתי, ואחר כך הושיעני מפי אריה, והכונה כי אסתר היא כינוי לנשמה, ואם היא כשרה הקדוש ברוך הוא מסתירה מהכלבים ומעלה אותה למעלה, ואם להיפך הוא מסתיר פניו ממנה ואז רואים אותה הכלבים וצועקים וכו', לזוה שאמרו רז"ל מנין

שולח לו הקדוש ברוך הוא מלאך אחד לעכבו, ומלאך הזה הוא שנברא מאותה המצוה, והי' לאותו המלאך צער, כי במחשבתו שחישב בביתו לילך לדבר מצוה ההוא נברא נשמה למלאך, ובעשיית המצוה נברא הגוף, ובשביל שהוא שהה אותו לברוא הגוף מחמת שעמד לדבר עם בני אדם, גם כן בא המלאך באמצע המעבר לעכבו כדי שלא ירוץ, וזהו צדק לפניו יהלך, כי כל מצות הולכים לפני האדם לאחר פטירתו, אך שיראה בשעת הליכתו לדבר מצוה שילך בזריזות ולא בעצלות בכדי שישים לדרך פעמיו ולא יעכבוהו במעבר הנחר עכ"ל.

7 [הוספות וביאורים - מבעל תו"א:] מובא בספר "ליקוטים יקרים" וז"ל צדק לפניו יהלך וישם לדרך פעמיו, יש לומר בדרך מוסר, כי יש בני אדם ההולכים לדבר מצוה להתפלל או כיוצא, ובאמצע הדרך עומד לדבר עם בני אדם, אף שעושה אחר כך המצוה, עבירה הוא בידו שלא הלך בזריזות, והעונש שלו לאחר פטירתו גם כן מדה כנגד מדה, לפי שידוע ממכה ספרים שמעבירים את האדם על הנהר על מעבר קצר מאד וזה לו יסורים קשים עד מאד כי יש לו אחד ורעדה, אך צריך הוא לרוץ מהרה מאד כי זה הפעולה לעבור מהרה, והנה באמצע הדרך והמעבר

לאסתר מן התורה שנאמר ואנוכי הסתר אסתיר פני מהם, והנה בתחילה אמרה הנשמה מיד כלב יחדתי, אבל אחר צעקת הכלב אז אמרה הושיעני מפי אריה, שהנה אחשוורוש הוא מלך ואריה הוא מלך שבחיות.

ועל זה הדרך בכל לילה כשהנשמה רוצה לעלות אם היא טהורה ה' יתברך מסתירה ועולה ולומדת שם כל אחד כפי מדרגתו, ואם להפך ח"ו וכו' עכ"ל

ויש נשמות שעולים באופן אחר, ונצררים בקדושה תיכף בצרור החיים, ואשרי חלקם וגורלם.

פרק 1

בבית דין של מעלה נידונית הנשמה אם היא ראויה ליכנס לגיהנם

והנה הנפש קודם שבאה לגיהנם, נידונית בבית דין של מעלה אם היא ראויה ליכנס לגיהנם, כי הגיהנם הוא סוף הצירופים והעונשים שנכנסת שם לטהרה ולצחצחה.

ואם הנפש עדיין לא זכתה ליכנס לגיהנם, אז באים רשעים מגיהנם ונפקין לקראת אותה הנשמה, וצועקים עליה בקולי קולות, צא רשע איש הדמים, עדיין אין אתה זוכה ליכנס לגיהנם, וחוטפים זו הנשמה שלשה מלאכי חבלה, וכל אחד גדול מאד ונורא בלי שיעור וחקר, ואחד הולך לימין ואחד הולך לשמאל, ואחד לפניו, ומכריזין לפניו כל העבירות שעשה ועבר, ומכים אותו במקלות של ברזל, ומענין אותו כבל מיני עינויים קשים ומרים⁸ וקולעין אותו בכף הקלע, כמובא שבת (דף קנ"ב ע"ב), והוא שמלאך אחד עומד בקצה זה העולם, ומלאך אחד בקצה הזה, וזורקין אותו מקצה העולם ועד קצהו, על מספר חטאיו שעשה, ודיבורים אסורים שפגם ועשה, כי כל דיבור שמדבר האדם לא נאבד, כמובא בזה"ק כמה פעמים, (בשלה דף נ"ט ע"א משפטים דף ק' ע"ב אמור דף ק"ה ע"א) ואלו היסורים המה קשים ומרים מאד יותר מיסורי הגיהנם.

ואם חטאו גורם יותר, אז נגזר שיכנס ויתגלגל לבהמה וחיה, וכמה זמן ושהה שם, וכשהוא בגלגול בהמה וחיה אז יודעת הנפש וזוכרת כל מה שעבר עליה מקודם, ולא כמו כשהיא מגולגלת בדמות אדם שנשכח ממנה הכל⁹, וזה צער יותר גדול מצער גיהנם כמובא בספרי קודש, כי הנפש מרגשת סרחון של נפש הזוהמה של נפש הבהמית, ומוכרחת להלך כפוף כמו הבהמה שהולכת כפופה, וכל מה שעושים לזה הבהמה מרגשת זו הנפש, ובשעת שחיטת הבהמה ומיתתה סובלת אותה הנפש כל זה הצער, וזה הענין שרואין לפעמים בהמה שנמסרת לאדון אכזר ורשע, ומכה אותה, ונושאת משאות כבדות.

ויש אשר נזדמן להיות בחיות טמאות ושקצים ורמשים

ויש אשר נזדמן להיות בחיות טמאות ושקצים ורמשים ח"ו¹⁰ ויש שדוחין אותו מגלגול לגלגול, הכל לפי ערך חטאיו ופגמיו שפגם מול בוראו, וגרם להשחית ולפגום בשמות הקודש, ולגרום צער לכל פמליא של מעלה, ולהחשיך אורות עליונים, ולפגום ולהחשיך נשמתו רח"ל.

8 באותו גלגול הראוי לו, כגון מי שנתגלגל במים הנה השוטר ההוא עומד עליו תמיד להפילו במים בכל רגע עד זמן הקצוב לו עכ"ל.

9 [הוספות וביאורים - מבעל תו"א:] עיין לעיל מאמר עיני גלגולים.

10 [הוספות וביאורים - מבעל תו"א:] עיין בספר חסד לאברהם מעין חמישי נהר כ"ו.

8 [הוספות וביאורים - מבעל תו"א:] מובא בספר "שער הגלגולים" (הקדמה כ"ב) וז"ל ודע כי אין לך שום אחד מאלו המתגלגלים כנוצר, או שום נשמה שנענשת בבית דין של מעלה, שאין לפניו כרוז אחד שמכריז ענשו ועונו תמיד בכל הזמן ההוא שהוא מתגלגל שם או שנענש שם כנוצר, ואינו זו מאצלו, גם יש עמו שוטר אחד שמעניש אותו באותו עונש הראוי לו, או שמגלגלו

וכן העיד רבינו הקדוש בעל הרמ"ק ז"ל בספרו שיעור (קומה דף פ"ד ע"א סימן פ"ד אות גלגול) וזה לשונו הקדוש וכן יתגלגל לפעמים להביא לעולם נפש שהרג, וכמו שהוציאו מן העולם כך הוא מביאו לעולם, או להאביא אביו לעולם בכמו שהביאו יביאהו, וכיוצא בזה לשלם חבירו ממון שגזלו ויתן לו נכסיו, או ליתן כל נכסיו לבן בין הבנים, או ייטב לאדם זר בחשק נפשו בטובה ההיא, ואינו יודע בזה רק יודע כל הנסתרות שהוא מגלגל את הענין, או משיא את ביתו לו או מקנה לו נכסיו, וכיוצא בזה משפטי ה' והנהגתו הסתומה והדלת ננעלת מבני אדם, וכבר נמצא בזמנינו ועינינו ראו ולא זר, נואף אחד שמת, ונתלבש בכלב והמית את הנואפת, ובן הנואפת הרג את הכלב, ואחר כך מת בן הנואפת במשפטיו של הקב"ה להמית את המזמרים בסתר, ובני אדם תמהו על המעשה ולא נתגלה המציאות כולו אלא לשרידים, ובלי ספק היה מעשה תמהון לבב לאותם שראו אותו כי נורא הוא, וזה ראינו בעינינו אמנם זמן הרחבת הגלגול מהעתק להעתק הכל הוא בגזירת ה', יש שהוא מתגלגל בשעתו אחר קבורתו, ויש מתגלגל אחר כמה שנים עכ"ל.

הכלב הזה הוא אותו פלוני, וזה היה כמה מאות שנים אחר פטירתו

וכן העיד כזה הקדוש האר"י ז"ל על אחד מגדולי עולם בזמן הגאונים שיצא לתרבות רעה על ידי מעשה הידוע, ופעם אחת ראה רבינו האר"י ז"ל כלב שחור, ואמר לתלמידיו ראו בניי, הכלב הזה הוא אותו פלוני, וזה היה כמה מאות שנים אחר פטירתו.¹¹

והיה מעשה לפני רבינו האר"י ז"ל פעם אחת בעת יושבו יחד בשדה עם תלמידיו ובא ועמד לפניו עורב אחד, ושאל רבינו האר"י ז"ל לתלמידיו הכרתם פלוני המוכסן מצפת, ומה היה מעשיהו, וסיפרו לו שהיה רשע מעולם, ואכזר גדול על העניים, וצעק רבינו ז"ל לך רשע וברח לך, אין אני מתקנך, ותיכף פרח והלך זה העורב.¹²

ושמעתי שבזמן הק' רבינו מראפשיץ ז"ע, בא פעם אחת שעיר עזים אחד ונתקרב לשולחנו הטהור, ונתן שני רגליו על השולחן, ואמר רבינו הקדוש הנ"ל, ב"ה כבר זכה אותו צדיק ליכנס בשעיר בבהמה טהורה.

זיתים ותאינים העומדים לשם סמוך לקברו, ראה על האחד מהאילנות עורב אחד עומד וקורא קר"ק קר"ק פעמים אין מספר, ואמר האדון הרב למה"ר משה גלאנטי שהלך עמי, הכרתם אדם שהי' שמו בשתי גובה מסים בצפת, אמרו לו הכרתיו והי' אדם רע אכזר גדול, אמר לו האר"י ז"ל נשמתו היא מגולגלת בזה העורב, ועתה אומר לי שהוא פלוני ובעבור אכזריותו שנהג עם העניין בשעת גביית המסים שפשט הגלימא מעל כתפיהם והמושככות מתחת גופיהם, לכן הענישו אותו בזה הצער שיתגלגל בעורב, ועתה הוא מבקש שאתפלל עליו, אזי אמרו לו האר"י ז"ל רשע לך לדרוך אינו מתפלל עליך, מיד פרח לו העורב עכ"ל.

11 [הוספות וביאורים - מבעל תו"א:] מובא בספר הגלגולים (דפוס פרעמשלא שנת תרל"ה פרק סו) וז"ל גם ראה לר' יוסף די ליריינה מגולגל בכלב אחד שחור על שנשמתו בקבלה מעשיות והקטיר לעבודה זרה כנודע במעשה ההוא שהוריד לאמון מנוא עכ"ל. ובדפוס ראשון דף מ"ג ע"א מובא וז"ל הר"ר יוסף מן דולפינא נתגלגל בכלב שחור ב"מ בזמן מורי זצלה"ה עכ"ל.

12 [הוספות וביאורים - מבעל תו"א:] מובא בספר שבחי האר"י זלה"ה (מריבי שלמה שלימל) וז"ל העיד לי כמוה"ר משה גלאנטי אב"ד דצפת שמתחלת ביאתו של האר"י זלה"ה לארץ הקדושה הלך לעין זיתים ונשתטח על קבר רבי יהודא ברבי אלעאי כיון הגיע אצל אילני

זה יותר משני אלפים שנה שהוא בצער אחר צער, והוא שזרק האבן על זכריה הנביא, ומאז אין לו מנוחה והולך מדחי אל דחי

ופעם בא נפש אחד לרבינו מקאזניץ שהיה בדיבוק ל"ע והביאו אותו לפנו לתקנו, ושאל אותו מי היה בגלגול הקודם ובאיזה זמן והשיב כי זה יותר משני אלפים שנה שהוא בצער אחר צער וביסורים אחר יסורים, והוא היה הראשון שזרק האבן על זכריה הנביא, ומאז אין לו מנוחה והולך מדחי אל דחי, וברחמי ה' על מעשיו נתקן על ידי הקדוש הנ"ל¹³.

וכמו שמובא מרבינו האר"י ז"ל בספר שער הגלגולים (הקדמה ב' מובא לשומו לעיל במאמר השגחה פרטית פרק א) כי יש נשמות שנדונים ביסורים אלף שנה ועוד יותר.

ויש שנתן בבהמה טהורה, ואם זכתה נשחטת בסכין כשר, ונאכל על ידי צדיק ועובד ה'¹⁴, ויש שמתגלגלים בדגים, שהוא גלגולי צדיקים הנשאר להם ענינם לצורך תיקון נפשם, ואם באנו לספר מה שידוע לנו מאלו הענינים, ומה שמובא בספרי קדושי ארץ קדמאי ובתראי, יצטרך לזה ביחוד חיבור וספר גדול.

פני הרב, אמר הרב אני גוזר עליך שתגבי עיניך ותסתכל בפני, אמר הבחור זהו דבר שאי אפשר ואף אם תהרוג אותי לא אוכל ראות פניך, אמר אני אכה אותך עוד, ופחד הרוח והגבי בבת עיני והסתכל בעל כרחו בפני קדושתו, ושאל אותו מי אתה אמר לו הבחור למה זה תשאל לשמי כי איני מדורות הללו, אמר לו מאיזה דור אתה ושקת הרוח, ואמר לו הרב אני אכה אותך עוד הפעם, והתחיל הרוח לבכות אמר הלהרגני אתה אומר, והניח הקדוש המטה על הבחור וצעק הבחור בקולות משונות עד שנתפחדו כל העומדים ואמר אגיד מי אני, אני הוא הראשון שזרק האבן על זכריה הנביא בבית המקדש, וגם אותי הרג נבזראדן ראשון, ומעת חורבן הבית אין לי מנוחה אף רגע מהמשחיתים ולא זכיתי אף לגיהנם, ושאל אותו הרב הקדוש מי נתן לך רשות ליכנס בגוף של הבחור, והתחיל לבכות ולהתחנן מכבוד קדושתו שלא יגרש אותו מהבחור, ואמר כי בגוף הבחור יש לי קצת מנוחה מהמשחיתים, אמר לו הרב הקדוש זהו דבר שאי אפשר אני גוזר עליך שתלך מגוף הבחור ולא תזיק לו בשום אבר, והתחיל הרוח לבכות ולקונו עד שבכו כל העומדים שם, אמר לו הרב הקדוש אני אזכה את נשמתך שתבוא לגיהנם, אני אלימוד בכל יום אחר התפלה משנה משניות עבור נשמתך והבחור יאמר קדיש, ונתרצה הרוח לילך מהבחור בלי שום נזק עכ"ל. ועיין בספר תפארת שלה שער התפלה דף י"ג עמוד ג' שמביא זה המעשה קצת באופן אחר. ועיין מעשה כעין זה בספר נוצר חסד אבות פרק ד' בפירושו המשנה אל תעשם עטרה להתגדל בהם.

14 [הוספות וביאורים - מבעל תו"א]: עיין חסד לאברהם מעין חמישי נהר י"ז.

13 [הוספות וביאורים - מבעל תו"א]: מעשה זאת מובא בספר סיפורים נוראים וז"ל עוד שמעתי מהרב ר' דוד הנ"ל (אשר ה' מגדולי החסידים המרה"ק ר' אשר מטסאלין, ומקודם ה' מהנוסעים להרה"מ מקאזניץ), שפעם אחד ה' בקאזניץ וראה דבר פלא שבכל בוקר אחר התפלה לומד הרב הקדוש הגאון ר' ישראל משנה משניות ובחור אחד אומר קדיש אחר הלימוד, וה' זה לפלא בעיני, וגם שמעתי אומרים להבחור למה אתה משחק כי הרוח יכנס בך עוד הפעם, ושאלתי אותם מהו הענין הזה, וסיפרו לי כי הבחור הזה ה' חולה גדול שנכנס בו רוח, וה' להבחור מהרוח יסורים קשים ומרים, וריחמו עליו אנשי העיר והוליכו אותו להרב הקדוש הנ"ל, וכאשר בא הבחור סמוך לפתח הרב צווח הבחור בקול מר ואמר אני איני רוצה בשום אופן לראות פני הרב המגיד כי אם יראה את פניו חיי אינם כלל ונתחזק הרוח מאוד, עד שכמה וכמה אנשים הוליכו אותו בקושי גדול לבית הרב המגיד, וכשבא במחיצת קדשו פנה הבחור עורף ולא רצה בשום אופן להסתכל בפני קדושת הרב, ואמר הרב אני גוזר עליך שתחזיר אלי את פניך, וצווח הרוח בקול מר ואמר אתה הוא הרב בקאזניץ מזה אתה רוצה ממני אין אני שומע כלל לגזירתך, ידוע תדע כמה כאשר אני הייתי בן י"ג שנה הייתי מופלא יותר מאלפתך כעת, ואמר לו הרב תחזור את פניך ואם לא אכה אותך במטה אשר בידי, וצווח הרוח בקולי קולות רוצה מה אתה רוצה להרגני לא אחזור פני בשום אופן, והניח הרב את המטה על הבחור ונפל הבחור לארץ וצווח בקול יללה ואמר הרב המגיד הרג אותי. ואמר עוד תחזיר פניך אלי ואם לא אני אכה אותך שנית, ועמד הבחור והחזיר פניו להרב רק נתן עיניו למטה ולא רצה בשום אופן לראות

פרק ז

אחר שכבר זכה להטהר מעונות החמורות שאין בכח הגיהנם לצרפם, אחר כך לבסוף תיקוניו מכניסים אותו לגיהנם להטהר מכל סיג ופסולת

ואחר שכבר זכה להטהר מעונות החמורות שאין בכח הגיהנם לצרפם, אחר כך לבסוף תיקוניו מכניסים אותו לגיהנם להטהר מכל סיג ופסולת, וכתב רבינו הרמב"ן ז"ל בהקדמה לפירוש איוב שאפילו יסורים של איוב שבעים שנה אין להם ערך כלל ליסורי הנפש שעה אחת בגיהנם, ויסורי איוב היו היותר קשים שבעולם, וכל שכן היסורים הקשים שבהיכלות ומדורין התחתונים של הגיהנם, כמובא להקמן מברייתא דמעשה בראשית האיך כל מדור קשה ששים פעם יותר ממדור הקודם לו.

והנה בגיהנם יש שבעה מדורין, ובכל מדור יש גם כן היכלות בלי שיעור, כי כל אחד נענש לפי העבירה, השייכת לזה המדור והיכל מגיהנם¹⁵, כגון מי שמשתכל בנשים אז נידון בגיהנם דאקרי בור, כמובא בזה"ק (פרשת פקודי רס"ג ע"א) וכמה נחשים ועקרבים עוקצים לו ומצערין לו, ושוברים עיניו ביסורים גדולים ומרים, ולא נאבד שום הסתכלות רע, באם שגבה לבו ועיניו והסתכל במקום שלא הותר להסתכל, בנשים זרות וכל מקומות ובכל הדברים המביאים לדבר עבירה ח"ו, כאמרם ז"ל יומא (דף כ"ט ע"א) הרהורי עבירה קשו מעבירה.

ויש בגיהנם מדורין לדון האדם עד כמה התענג בזה העבירה, אם במזיד שהזיד לעשות איזה עבירה ח"ו, או להסתכל, או בדרך מסחר, שאמרו רז"ל ברכות (דף ס"א ע"א), עירובין (דף י"ח ע"ב) המרצה מעות לאשה מידו לידה כדי להסתכל בה, אפילו יש בידו תורה ומעשים טובים כמשה רבינו לא ינקה מדינה של גיהנם ע"כ, כי בשמים הכל נחקק ונמדד במדידה נכונה בלי להוסיף ובלי יחסר, וככה ביתר עבירות.

ולפעמים ח"ו הצער והעניות הביאו אותו לידי זה, ודנים אותו זה בשמים עד כמה היה הגרם בזה הצער והעניות, ועד כמה היה יכול להושיע לעצמו הגם בעניות וכדומה, כי כל עבירה על כל פנים צריכה מירוק גדול בלי ויתור כלל אם לא שב בתשובה, כי אין הקדוש ברוך הוא מוותר כלום אפילו על הקלה שבקלות, כי כל עבירה עושה חלודה בנפש, אפילו שוגג עושה זוהמא ומתלבשת הנפש בזה.

כאשר תראה מדברי הרמב"ן ז"ל בספר שער הגמול וז"ל על העלם דבר כיצד הרי שאכל חלב בשוגג נקרא חוטא, שכן קראתו, התורה בכל מקום, ומהו חטאו, שלא נזהר בעצמו ולא היה ירא וחרד אל דברי המקום בה שלא יאכל ולא יעשה דבר עד שיבדוק יפה יפה,

15 [הוספות וביאורים - מבעל תו"א]: עיין בזהר תרומה חסד לאברהם מעין חמישי נהר ט', מובא לשונו לקמן סוף פרק י"ג.

15 [הוספות וביאורים - מבעל תו"א]: עיין בזהר תרומה חסד לאברהם מעין חמישי נהר ט', מובא לשונו לקמן סוף פרק י"ג.

ויתגלה לו הדבר שהוא מותר וראוי לו לפי גזרותיו של הקב"ה, ועל דרך הזו הוא טעם החטא השגגה בכל התורה, ועוד שכל דבר האסור מלכלך הנפש ומטמא אותה, דכתיב ונטמתם בם, לפיכך נקרא שוגג חוטא אף על פי כל אין השוגג ראוי להענש על שגגתו בגיהנם ובבאר שחת, אלא שהוא צריך מירוק אותו עון ולהתקדש ולהטהר ממנו, כדי שיהא ראוי למעלה ההוגנת למעשיו הטובים בעולם הבא.

לפיכך חס הקב"ה על עמו ועל חסידיו ונתן להם הקרבנות להתכפר בהן השגגות, וכשאינ בית המקדש קיים משלח עליהם יסורין למרק מהן אותן שגגות ולהתכפר ביסורין, כדי להיותן נקיים לעולם הבא, כשם שהקרבנות אהבה וחמלה על ישראל ולקרבת תחת כנפי השכינה, שנאמר עולת תמיד לדורותיכם פתח אהל מועד לפניו ה' אשר הועד לכם שמה, ונועדתי שמה לבני ישראל ונקדש בכבודי, ושכנתי בתוך בני ישראל והייתי להם לאלוקים, וידעו כי אני ה' אלוקיהם אשר הוצאתי אותם מארץ מצרים לשכני בתוכם, כך יסורין הללו אהבה וחמלה על האדם, אבל מכל מקום אפילו יסורין לכפרה ולמירוק חטא הן באים עכ"ל.

פרק ח'

שתי כתות של מלאכים עומדים על פתחי גיהנם ואומרת הב הב אייתי, ולמה נקרא שמו גהנם שקול נהמתה מסוף העולם ועד סופו

והנה כשאנחנו עוסקים בצער הגיהנום, אבאר כאן ציור הגיהנם מזוהק פר' בראשית ופר' פקודי שמבואר שם באריכות איך בכל היכל והיכל שבו עונשים אותם רחל בעונשים ואופנים אחרים, לפי ערך ומהות הפגם ותוכיות ותוך תוכיות¹⁶, רק באתי להעתיק ציור החיצוני של הגיהנם, מספר ראשית חכמה (שער היראה פרק יג, ומספר חסד לאברהם מעין חמישי נהר ז' ח' ט').

מסכת גיהנם כתיב לפני זעמו מי יעמוד ומי יקום בחרון אפו, רבי זעירא פתח לעלוקה שתי בנות הב הב, אמר רבי אלעזר שתי כתות של מלאכים עומדים על פתחי גיהנם ואומרת הב הב אייתי, ולמה נקרא שמו גהנם שקול נהמתה מסוף העולם ועד סופו, ולמה נקרא שמו תפתה, שהכל נכנסין שם בפתוי של יצר הרע.

פרק ראשון

שלשה שערים יש בגיהנם, חמישה מיני אש יש בגיהנם

רבי יוחנן פתח עוברי בעמק הבכא מעין ישיתוהו גם ברכות יעטה מורה, מלמד שהרשע מתודה כשם שהמצורע מתודה, ואומר אני פלוני בן פלוני עברתי עבירה פלונית במקום פלוני ביום פלוני בפני פלוני במעמד פלוני ופלוני.

שלשה שערים יש בגיהנם, אחד בים ואחד במדבר ואחד בישוב, מנין שנאמר מבטן שאול שועתי שמעת קולי, זו שבמדבר מנין שנאמר וירדו הם וכל אשר להם חיים שאולה, זו שבישוב מנין שנאמר נאום ה' אשר אור לו בציון ותנור לו בירושלים.

חמישה מיני אש יש בגיהנם, אש אוכלת ושותה, שותה ואינה אוכלת. אוכלת ואינה שותה, לא אוכלת לא שותה, ויש אש אוכלת אש, יש בה גחלים כהרים, ויש בה גחלים כגבעות, ויש בה גחלים כים המלח, יש בה גחלים כאבנים גדולות, יש בה נהרות של זפת ושל גפרית מושכין ורותחין רתמים רתמים.

גזר דינו של רשע מלאכי חבלה דוחפין אותו על פניו, ואחרים מקבלין אותו מהם דוחפין לפני אור של גיהנם, ופוערת פיה ובלועתו, שנאמר לכן הרחיבה שאול נפשה ופעה פיה לבלי חק וירד הדרה והמונה ושאוונה ועלז בז, למי שאין בידו מצוה אחת שמכריעו לכף זכות, אבל מי שיש בידו תורה ומעשים טובים ויסורים רבים באים עליו ניצול מדינה של גיהנם שנאמר גם כי אלך בגיא צלמות לא אירא רע כי אתה עמדי שבטך ומשענתך המה נחמוני, שבטך אלו היסורין, ומשענתך זו התורה.

16 [הוספות וביאורים - מבעל תו"א:]: עיין בראשית חכמה שער היראה פרק י"ג שמעתיק שם לשון הזוהר להרמ"ק ז"ל. מספר פרדס רימונים מפרשת פקודי בלשון הקודש, מספר פרדס רימונים

פרק שני

הראני בני אדם שתלויים בחוטמיהן, ובני אדם שתלויים ברגליהם, תלויים בעיניהם, והראני בני אדם שמאכילים אותם בשרם

רבי יודן פתח ועיני רשעים תכלינה ומנוס אבד מהם ותקותם מפה נפש, גוף שאינו כלה ונשמתו יוצאה באש שאינו נכבה, ועליהם הכתוב אומר כי תולעתם לא תמות ואשם לא תכבה.

אמר רבי יהושע בן לוי פעם אחת הייתי מהלך בדרך ומצאני אליהו הנביא זכור לטוב, אמר לי רצונך שאעמידך על שער גיהנם, אמרתי לו הן, **הראני בני אדם שתלויים בחוטמיהן, ובני אדם שתלויים בידיהם, ובני אדם שתלויים בלשונותם, ובני אדם שתלויים ברגליהם, והראני נשים תלויות בדדיהן, והראני בני אדם שתלויים בעיניהם, והראני בני אדם שמאכילים אותם בשרם, ובני אדם שמאכילים אותם גחלי רתמים, ובני אדם יושבים חיים ותולעים אוכלים אותם, אמר לי אלו שכתוב עליהם כי תולעתם לא תמות, והראני בני אדם שמאכילים אותם חול דק והי מאכילים אותם על כרחם ושיניהם נשברות, והקדוש ברוך הוא אומר להם רשעים כשאכלתם הגזל היה מתוק בפיכם עתה אין בכם כח לאכול, לקיים מה שנאמר שיני רשעים שברת, והראני בני אדם שמשליכין אותם מן האש לשלג ומן השלג לאש, כרועה זה שרועה את צאנו מהר להר, ועליהם הכתוב אומר כצאן לשאול שתו מות ירעם וירדו במ ישרים לבקר וצורם לבלות שאול מזבול לו.**

אמר רבי יוחנן כל מלאך ומלאך ממונה להפרע עונש עבירה אחת, זה בא וזן אותה והולך לו, וכן השני וכן השלישי וכן כולם, עד שמשלימין לכל העבירות שיש בידו, משל למה הדבר דומה, לבעל חוב שהיו לו בעלי חובין הרבה והוליכוהו אצל המלך, אמר להם המלך מה אעשה לכם לכו וחלקוהו ביניכם, באותה שעה נפשו נמסרת בגיהנם למלאכים וכזרים ומחלקים אותו ביניהם.

פרק שלישי

שלשה יורדין לגיהנם ואינם עולים... והמלבין פני חבריו ברבים... המתכבד בקלון חבריו, והמסכסך בין איש לאשתו ולהביא מריבה ביניהם

תניא שלשה יורדין לגיהנם ואינם עולים, הבא על אשת איש, והמלבין פני חבריו ברבים, והנשבע בשם ה' לשקר, ויש אומרים אף המתכבד בקלון חבריו, והמסכסך בין איש לאשתו ולהביא מריבה ביניהם.

בכל ערב שבת מוליכין אותם לשני הרים של שלג ומניחין אותם שם, ובמוצאי שבת מחזירין אותם למקומם, ומלאך יוצא ודוחף אותם ומחזיר אותם למקומם בגיהנם, ומתן נוטלין שלג ונותנין תחת בית שיחיהם כדי לצנן אותם בששת ימי החול, והקדוש ברוך הוא אומר להם רשעים אוי לכם שאף בגיהנם אתם גוזלים, שנאמר ציה גם חום יגזלו מימי שלג שאול חטאו, כלומר אף בשאול חטאו.

פרק רביעי

מצדיקים עליהם את הדין, ואומרים יפה דנתנו, לך ה' הצדקה ולנו בושתי הפנים כיום הזה

כל שנים עשר חדש נעשים אפר והרוח מפזרתן תחת רגלי הצדיקים, דכתיב ועסותם רשעים כי יהיו אפר תחת כפות רגליכם, ואחר כך נשמתן חוזרת בהן, והן יוצאין מגיהנם ופניהם שחורות כשולי קדרה, והם מצדיקים עליהם את הדין, ואומרים יפה דנתנו, לך ה' הצדקה ולנו בושתי הפנים כיום הזה.

אבל אומות העולם עובדי אלילים דנין אותם בשבעה מדורות של אש, ובכל מדור ומדור שנים עשר חדש, ונהר דינור יוצא מתחת כסא כבוד ויורד עליהם מסוף העולם ועד סופו.

בכל מדור ומדור יש בו ששתי אלפים בתים, ובכל בית ובית יש בו ששתי אלפים חלונות, ובכל חלון וחלון יש בו ששתי אלפים כדי מרה, וכולם מזומנים לסופרים ולדיינים

ושבעה מדורות יש בגיהנם, ובכל מדור ומדור יש בו ששתי אלפים בתים, ובכל בית ובית יש בו ששתי אלפים חלונות, ובכל חלון וחלון יש בו ששתי אלפים כדי מרה, וכולם מזומנים לסופרים ולדיינים, ולאותה שעה אמר שלמה ונקתה באחריתה נראה דגרסינן ונהמת באחריתך ככלולת בשרך וגו' והוא פסוק (במשלי ה') ואחד מהם אינו נמלט אלא אם כן יש בו תורה ומעשים טובים, אחרי כל זאת הקדוש ברוך הוא מרחם על בריותיו שנאמר כי לא לעולם אריב ולא לנצח אקצוף כי רוח מלפני יעטוף ונשמות אני עשיתי. סליק מסכת גיהנם.

גרסינן בבביתא דמעשה בראשית וזה לשונו:

למעלה מן יבשה תהום, ולמעלה מן תהום בוהו, למעלה מן בוהו ים, למעלה מן ים מים, למעלה מן מים ארקע, ועל ארקע שאול ואבדון ובאר שחת וטיט היון ושערי מות ושערי צלמות וגיהנם, ורשעים בהם ומלאכי חבלה מזומנים עליהם, ושם חשך עוביו כחומה של עיר, ודיניהם של רשעים מתוקנים שם קשה ומרה, שנאמר ורשעים בחושך ידמו.

מדור העליון שאול, גובהו מהלך שלש מאות שנה, ורחבה מהלך שלש מאות שנה, ועוביו מהלך שלש מאות שנה, ובמדרש כונן (פרק י"ז) הגירסא גבהו ת"ק שנה ארכו ת"ק שנה ורחבו ת"ק שנה, וכן גורס בכולם.

מדור השני אדדון, גובהו מהלך שלש מאות שנה ורחבו מהלך שלש מאות שנה ועוביו מהלך שלש מאות שנה.

מדור השלישי באר שחת, גובהו מהלך שלש מאות שנה, ורחבו מהלך שלש מאות שנה, ועוביו מהלך שלש מאות שנה.

מדור הרביעי טיט היון, גובהו שלש מאות שנה ורחבו שלש מאות שנה, ועוביו שלש מאות שנה.

מדור החמישי שערי מות, גובהו שלש מאות שנה, ורחבו שלש מאות שנה, ועוביו שלש מאות.

מדור השישי שערי צלמות, גובהו שלש מאות שנה, רחבו שלש מאות שנה ועוביו שלש מאות שנה.

מדור השביעי גיהנם, גובהו שלש מאות שנה, ורחבו שלש מאות שנה, ועוביו שלש מאות שנה, נמצא הילוכה של גיהנם ששת אלפים ושלוש מאות שנה.

והאש של גיהנם חזק הוא אחד מששים מן האש שבשערי צלמות, והאש שבצלמות חזק הוא אחד מששים מן האש שבשערי מות, והאש שבשערי מות חזק הוא אחד מששים מן האש שבבאר שחת, והאש שבבאר שחת חזק הוא אחד מששים מן האש שבבאבדון, והאש שבבאבדון חזק הוא אחד מששים מן האש שבשאול, והשאול חזק הוא אחד מששים מן האש שבתוכה כשיוצאין מתוך האש לוחץ אותם הברד. וכשיוצאין מהברד לוחץ אותם ודולקן האש, והמלאכים שממונים עליהם משמרים את נשמתן בגופן, שנאמר כי תולעתם לא תמות ואשם לא תכבה וגו'.

הפירוש הוא מספר חסד לאברהם הנ"ל נהר ט'.

ברייתא דמעשה בראשית

וכל גיהנם וגיהנם יש בו שבעה נהרות של אש, ושבעה נהרות של ברד, וכל אחד ואחד רוחב אלף אמה ועומקו אלף אמה וארכו שלש מאות אמה

שבעה גיהנם ברא הקדוש ברוך הוא וכל גיהנם וגיהנם יש בו שבעה נהרות של אש, ושבעה נהרות של ברד, וכל אחד ואחד רוחב אלף אמה ועומקו אלף אמה וארכו שלש מאות אמה, וכל אחד ואחד, מושכין ויוצאין זה אחר זה, וכל רשע ורשע עוברים בהם ונשרפים במקומם, וארבעים אלף מלאכי חבלה ממונים עליהם ומחיים אותם ומעמידין על רגליהם ומודיעין להם כל מעשיהם שהם רעים, וכל מעשיהם ודרכיהם שהם מקולקלים, ואומרים להם אף עכשיו עברו לפנינו בנהרי אש ובנהרי ברד ובנהרי הלפידים ובנהרי השלג על שעברתם על דברי תורה ולמצות שנתן לכם בסיני, ואתם לא יראתם מאש של גיהנם ונמן דינה של אבדון באו ותנו חשבון על מעשיכם, ולא עוד אלא שבכל מדור ומדור יש בו שבע אלפים סדקים, כל סדק וסדק יש בו שבע אלפים עקרבים וכל עקרב ועקרב יש בו שלש מאות חוליות, וכל חוליא וחוליא יש בה שבע אלפים כדי מרים תלויים בו, ומושכין ויוצאין ממנה ששה נהרות של סם המות, ואדם הנוגע בה מיד נבקע, וכל אבר ואבר שבו מיד נופל מתוך גופו וכריסו נבקעת ונופל על פניו, ומלאכי חבלה עומדים ונוטלים כל אבר ומחייין אותן ומעמידים אותם על רגליהם ונפרעין מהן וגו' עכ"ל.

פרק ט

יש רשעים שנידונין בגיהנם לדורי דורות, ושפירשו מדרכי צבור, ושנתנו חיתתם בארץ חיים, ושחטאו והחטיאו את הרבים, יורדין לגיהנם ונידונין בה לדורי דורות

והנה יש רשעים שנידונין בגיהנם לדורי דורות, כמובא לעיל וכמובא בגמרא (ראש השנה דף י"ז ע"א) וז"ל המניין והמסורות בכלל זה אלו שמסרו חבריהם למשפט קודם שקבלו על זה הרשאה ורשות מבית דין צדק. והאפיקורסים שכפרו בתורה ושכפרו בתחיית המתים, ושפירשו מדרכי צבור, ושנתנו חיתתם בארץ חיים ומובא שם בגמרא אמר רב חסדא זה פרנס המטיל אימת יתירה על הציבור שלא לשם שמים ושחטאו והחטיאו את הרבים כגון ירבעם בן נבט וחביריו, יורדין לגיהנם ונידונין בה לדורי דורות¹⁷, שנאמר ויצאו וראו בפגרי האנשים הפושעים כי וגו' גיהנם כלה והן אינן כלין שנאמר וצורם לבלות שאול מזבול לו ע"כ, ואינו ראייה אחד מלובש בבגדי רבנות וזקן ונשוא פנים ופניו צוהלות מגובה ושובע, ובפנימית יכול להיות מלא רשע ומראשי בעלי גיהנם, כמובטא בגמרא אמר רב יצחק בר אבין ופניהם דומין לשולי קדירה, ואמר רבא ואינהו משפירי שפירי בני מחוזא ומקריין בני גיהנם ע"כ.

וגם הלוקחין רבית לא יזכו לקום בתחיית המתים, כמובא בפרקי דרבי אליעזר (פרק ל"ג) במתים שהחיה יחזקאל בבקעת דורא שלא חיה אותה שהלוח בריבית, ומובא גם בתוספות (בבא מציעא דף ע' ע"ב ד"ה) תשיך בשם התרגום ירושלמי ובתוספות (סוטה דף ה' ע"א ד"ה כ) אדם כתבו וז"ל ומלוי בריבית מצינו באגדה שאינן חיים עולם הבא, עכ"ל.

וגם הפוגמי רבית במזיד אם לא שבו בתשובה גדולה לפני בוראם ונידונין בצואה רותחות לדרי דרין, וגם מחללי שבת נידונין לעולם בגיהנם, וכל הרשעים כשנידונין שם, יש להם מנוחה שלשה פעמים ביום בכך פעם שעה ומחצה בזכות אמירת יהא שמייה רבא שישראל עונין, כמובא במאמר פתחו שערים פרק ז' וגם בשבת קודש יש להם מנוחה, לבד הפוגמי בריבית במזיד, ומחללי שבתות, שאין להם מנוחה גם בשבת.

כמובא בזה"ק (פרשת תרומה ד' ק"נ ע"ב) וז"ל אמר רבי יהודה דינא דעונשי דגיהנם הא אוליפנא דאיהו למידן תמן לחייבא, על מה אתדנו בנורא דגיהנם, אלא גיהנם איהו נור דליק יממי ולילי, כגוונא דחייביא מתחממן בנורא דיצר הרע למעבר על פתגמי דאורייתא, בכל חמומא וחמומא דאינון מתחממן ביצר הרע, הכי אתוקד נורא דגיהנם.

זמנא חדא לא אשתכח יצר הרע בעלמא דאעילו ליה גו גושפנקא דפרזלא בנוקבא דתהומא רבא, וכל ההוא זמנא כבה נורא דגיהנם ולא אתוקד כלל, אתהדר יצר הרע

17 הני דשמעתינן בשלא עשה תשובה אבל עשה תשובה אמרינן ביומא דתשובה תולה ומיתה ממרקת עכ"ל.

17 [הוספות וביאורים - מבעל תו"א:] דוקא כשלא עשו תשובה, כמובא בתוספות (שם ד"ה קרקפתא) וז"ל וכל

לאתריה, שארו חייבי עלמא לאתחממא ביה, שארי נורא דגיהנם לאתוקדא, דהא גיהנם לא אתוקד אלא בחמימו דתוקפא דיצר הרע דחייביא, ובההוא חמימו נורא דגיהנם אתוקד יממי ולילי ולא שכך.

שבעה פתחין אינון לגיהנם, ושבעה מדורין אינון תמן שבעה זיני חייבין אינון רע בליעל חוטא רשע משחית. יהיר וכלהו לקבלייהו אית מדורין לגיהנם כל חד וחד כדקא חזי ליה, וכפום ההוא דרגא דחטא ביה ההוא חייבא, הכי יהבין ליה מדורא בגיהנם.

ובכל מדורא ומדורא אית מלאך ממנא על ההוא אתר תחות לידא דדומה, וכמה אלף ולרבוא עמיה דדיינין לון לחייביא כל חד חד כמה דאתחזי ליה בההוא מדורא דאיהו תמן אשא דגיהנם דלעילא מטי להאי גיהנם דלתתא אשא דגיהנם לתתא מטי מגו אשא דגיהנם דלעילא ומטי להאי גיהנם דלתתא, ואתוקד בההוא אתערו דחמימו דחייביא דקא מחממי גרמיהו גו יצר הרע, וכל אינון מדורין דליקין תמן.

אתר אית בגיהנם ודרגין תמן דאקרון צואה רותחת, ותמן איהו זוהמא דנשמתין אינון דמתלכלכן מכל זוהמא דהאי עלמא, ומלתבנן וסלקין ואשתארת ההוא זוהמא תמן, ואינון דרגין בישין דאתקרון צואה רותחת אתמנן על ההוא זוהמא ונורא דגיהנם שלטוטא בההוא זוהמא דאשתארת, ואית חייבין אינון דמתלכלכן בחובייהו תדיר ולא אתלבנן מנייהו ומיתו בלא תשובה וחטו והחטיאו אחרינן, והוו קשי קדל תדיר ולא אתברו קמי מאריהון בהאי עלמא, אלן אתדנו תמן בההוא זוהמא ובההיא צואה רותחת דלא נפקין מתמן לעלמין, אינון דמחבלין ארחייהו (פירוש ששופכים זרעם לבטלה) על ארעא, ולא חששו ליקרא דמאריהון בהאי עלמא, כל אינון אתדנו תמן לדרי דרין ולא נפקי מתמן, בשבת ובירחי ובזמני ובחגי בההוא אתר נורא אשתכך ולא אתדנו, אבל לא נפקי מתמן כשאר חייבין דאית להו נייחא.

כל אינון דמחללי שבתות וזמני ולא חיישי ליקרא דמאריהון כלל בגין למטר לון אלא מחללי בפרהסיא, כמה דאינון לא נטרי שבת וזמני בהאי עלמא, הכי נמי לא נטרין ליה בההוא עלמא ולית לון נייחא, אמר רבי יוסי לא תימא הכי, אלא נטרי שבת וזמני תמן בגיהנם בעל כרחייהו, אמר רבי יהודה אלן אינון עכום דלא אתפקדו, דלא נטרי שבת בהאי עלמא, נטרי ליה תממן בעל כרחייהו.

בכל מעלי שבתא כד יומא אתקדש, כרוזין אזלין בכל אינון מדורין דגיהנם, סליקו דיני דחייביא דהא מלכא קדישא אתא ויומא אתקדש ואיהו אגין על כולא, ומיד דינין אסתלקו, וחייביא אית לון נייחא (וכל אינון מחללי שבתות וזמני בפרהסיא דינין סלקין מנייהו) אבל נורא דגיהנם לא אשתכך מעלייהו דלא נטרי שבת לעלמין, וכל חייבי גיהנם שאלי עליהו, מאי שנא אלן דלית לון נייחא מכל חייבין דהכא, אינון מאריהון דדינא תייבין לון, אלן אינון חייבין דכפרו ביה בהקבה, ועברו על אורייתא כלא, בגין דלא נטרו שבת תמן בגין כן לית להו נייחא לעלמין.

ואינון חייבין כלהון נפקין מדוכתייהו ואתייהיב לון רשו למהך למחמי בהו, ומלאך חד די שמיה סנטריאל אזיל ואפיק להוא גופא דלהון, ועייל ליה לגיהנם לעיניהון דחייביא, וחמן ליה דסתקא תולעין, ונשמתא לית לה נייחא בנורא דגיהנם, וכל אינון חייביא דתמן סחרין

לההוא גופא, ומכריזי עליה דא איהו פלניא חייבא דלא חייש ליקרא דמאריה, כפר ביה בקודשא בה וכפר בכל אורייתא כלא, ווי ליה טב ליה דלא יתברי ולא ייתי לדינא דא ולכסופא דא, הדא הוא דכתיב (ישעיהו ס"ו) ויצאו וראו בפגרי האנשים הפושעים בי כי תולעתם לא תמות ואשם לא תכבה והיו דראון לכל בשר, כי תולעתם לא תמות מן גופא, ואשם לא תכבה מן נשמתא, והיו שראון לכל בשר, והיו די ראון עד דכל דגיהנם דתמן יימרון די ראייה דא.

רבי יוסי אמר ודאי הכי הוא, בגין דשבת איהו לקבל אורייתא כלא, ואורייתא איהי אש, בגין דעברו על אש דאורייתא, הא אש דגיהנם דליק דלא שכיך מעלויהו לעלמין עכ"ל.

לכן אחי אהובי בעוד חיות בנפשך תשוב, וזכור תזכור מה שיצטרך לעבור עליך, ותדע כי שם בעולם העליון הקדוש בה אינו מוותר כלום.

ונזכה שיתקיים בנו ובכל ישראל הפסוק (ישעיה ד) "והיה הנשאר בציון והנותר בירושלים - קדוש יאמר לו, כל הכתוב לחיים - בירושלים" עיר האמת.

פרק י

אין עצה לאכול בשר עוף כשר רק משחיטה קטנה ורק משוחט ירא שמים שיש לו באמת סכין טוב

מורי ורבותי, תדעו לכם **אין עצה לאכול בשר עוף כשר רק משחיטה קטנה ורק משוחט ירא שמים שיש לו באמת סכין טוב**, ולא שזה העיד כי העד מי יודע אם כשר - כידוע לעוסקי בכשרות המצב כל כך גרוע שאי אפשר לתאר.

כאן תראו באיזה שקרים גדולים משקרים עלינו כל הרבנים, הרבנים המכשירים הם הערב רב הכי הגדולים, כל האסונות של עם ישראל צריכים להודות לרבנים המכשירים, אל תאמינו לשום רב יהיה מי שיהיה, עד שתבררו 100% לכל הפחות כמו בעסק שהיית מכניס כל הכסף שלכם כמו מיליון דולר!!!

ואפילו שחיטת עופות יש רק כמה שחיטות קטנות שאפשר לסמוך עליהם.
מה תענו ליום הדין הגדול והנורא?

הגענו לכאן שיכולים להבין למה כמעט כל הבשר עם ההכשרים הכי הטובים טרף, כי כל הבשר חציר ונותנים לנו נבילות וטריפות ממש, והבעלים השולטים על המשחטות ועל המסחר בבשר, הם מאפיה אחד גדולה, אנשי עולם התחתון, שסכנה להתעסק איתם, והרבנים הצדיקים מפחדים לדבר, שמפחדים שיהרגו אותם, כאשר כבר הרגו את המעוררים, וצריכים להחזיר עטרה ליושנה להתחיל להשתמש רק בשחיטות קטנות כמו שהיה בשנים הקדמוניות כי שחיטה גדולה לא יכולה להיות כשרה, ויש לנו על זה 400 ספרים וקונטרסים על השחיטה, וכל הרוצה לברר יכול לברר. והאם זה חידוש למה יש לנו כל הרבה נושאים?], איפה כל הקנאים שלוחמים בעד הקדושה? למה כולם שותקים? למה אין לנו וועד אמיתי, שיבדקו השחיטות ויגידו את האמת?!!! ולא יתנו לנו לאכול משחיטות נבילות אשר על ידי זה יוצאים היהודים מן הדת?

בספר דרך הנשר מובא מהצדיק הקדוש רבי נתן אדלער, שעיקר עיכוב ביאת המשיח שאינו בא הוא בגלל השחיטה שמאכילים את עם ישראל בנבילות וטריפות ואם יתקנו זאת יבא תיכף ומיד ממש, ואעתיק מה שכתוב ממקצת מספר "האבי"ב" (ראשי תיבות א'חינו ב'ני ישראל ב'גולה) כתב, מהנוגע לדעת בדורנו וז"ל: ר' נתן אדלר ותלמידו ר' משה סופר מפ"ב (פראנקפוט דמיין) מקובלים בנסתר, ר' נתן אדלער רצה לפסול השוחטים דפפד"מ, ולהכניע חותם הסטרא אחרא ששורה על שוחטים פסולים בסוד על חרבך תחי' וגו' ואלמלא השיג כל רצונו בא משיח, אך הסמ"ם מ"ם העמיד עליו רודפים קצבים והוצרך לברוח מפ"ב. [וזה היה סוד ירידת הבעל שם טוב הקדוש לעלמא הדין ורמז על זה ב"זע"ם" תצעד ארץ, ראשי תיבות ז'ביחה ע'רובין מ'קוואות].

פרק יא

מי החריב את ביתנו אשר עדין לא נבנה בימינו, והשכינה בגלות עדין בעווננו?
 וכדי להבין קצת בִּיתָר באור, מי החריב את ביתנו אשר עדין לא נבנה בימינו, והשכינה
 בגלות עדין בעווננו? ומדוע לא בא בן ישי גם תמול גם היום? ראה בספר "ברית מטה
 משה" על הגדה של פסח בדף האחרון [נדפס לפני ד' מאות שנה] וזה לשון קדשו: ועכשו
 שאיתרע חזקתם ראינו למפרע שדבר זה החריב את ביתנו אשר עדין לא נבנה בימינו,
 והשכינה בגלות עדין בעווננו. וכאשר נמצא פמה קלקולים אשר אין להעלות על הספר
 פי קצר היריעה מלהשתרע, וכו'. ובפרט בשחיטת הכבשים מחמת צמרו קרוב הדבר לפשע
 ולקלקל ומחמת שיש להם לשחט הרבה אינם מדקדקים כל כך, וממהרים לשחט, וקרוב
 לוודאי שמאכילין נבלות וטרפות כאשר נתברר... ומי שיהיה מותמה בדבר ולומר מה גבר
 בגוברין ומה יום מיומים ויקל בדבר הזה בודאי מנהג אבותיהם בידם ששוחטים את
 דבריהם לאמור מי יתן לנו לאכל בשר ואל תקרי וישחטו אלא וישחטו שנתחיבו שונאיהם
 של ישראל עליהם על שבקשו לאכל בשר תאנה הינו בשר נחירה ואבותינו חטאו ואינם,
 ואנחנו אם נעשה כמעשיהם לא טובים להיות נלפדים בעוונם חס ושלום, ואוי לנו מיום
 הדין ואוי לנו מיום התוכחה: ואין לנו פה לדבר, ומי יוכל להגיד ולספר מה שעבר עלינו
 עד פה שגרמו לנו השוחטים פמה רעות, ולא ידעו ששחטו לעצמם בסכין פגומה, כמו כן
 יהיה מיתתם בכלל נבלה וטרפה לכל הוא הקלפה רח"ל תשליך אותם, ומכרח להיות
 מגלגל בכלב וכו'.

הואיל ואתא לידן ענין זה באתי להזכיר מעון הרע הזה שעדיין הבשר בין שנינו שאכלנו
 נבילות וטריות עד כה שהי' גודל המכשלה הזאת בישראל שהרבה שוחטים אין להם
 הרגשה והרבה מהם מקילין בדבר וממהרים לבדוק, ופשיטא לאחר שחיטה אינם בודקין
 הסכין רק דרך העברה בעלמא בלי כוונת הלב מחמת שמוכן לפניו הרבה לשחוט ואינו
 בכדי שיעשה בזמן קצר והמלאכה מרובה, ופשיטא מחמת שמיעפים ומיגעים, ידיהם כבד
 עליהם לבדוק סכינים יפה, ושוחטים בסכין א' הרבה, עד כי חדל לספור, כי אין מספר מכל
 התלאות ומקרים רעים שקרו עד כה וגודל עוונותם ע"י שמחלו חכמים על כבודם והעמידו
 אותם על חזקתם דכל ישראל בחזקת כשרות עומדים מן הסתם (רמב"ם פ"ב מקידוש החודש
 ועוד) ועכשיו שאיתרע חזקתם, ראינו למפרע שדבר זה החריב את ביתנו אשר עדיין לא
 נבנה בימינו והשכינה בגלות עדין בעווננו וכאשר נמצאו כמה קלקולים אשר אין להעלות
 על הספר כי קצר היריעה מלהשתרע.

ואם יאמר האומר אם אלו יצאו מחזקתן, כל ישראל מי עומדין בחזקת היתר מ"מ למיחש
 מיהא בעי מחמת שצריך להיות מתון גדול ולדקדק היטב והמלאכה כבידה עליו, כאשר
 מצאנו שכולם אינן מדקדקין בעבור זה, ובפרט בשחיטת הכבשים מחמת צמרון קרוב הדבר
 לפשוע ולקלקל, ומחמת שיש להם לשחוט הרבה אינם מדקדקין כ"ב וממהרים לשחוט,
 וקרוב לוודאי שמאכילין נבילות וטריות כאשר נתברר.

ומי שיתמה בדבר ויאמר מה גבר בגוברין ומה יום מיומים ויקל בדבר הזה, בוודאי מנהג ומעשה אבותיהם בידם ששוטחים את דבריהם לאמר, מי יתן לנו לאכול בשר. אל-תקרי וישטחו אלא וישטחו שיתחייבו שונאיהם של ישראל כליה (יומא עה:) על שבקשו לאכול בשר תאוה היינו בשר נחירה ואבותינו חטאו ואינם, ואנחנו אם נעשה כמעשיהם לא טובים להיות נלכדים בעונם ח"ו.

אוי לנו מיום הדין ואוי לנו מיום התוכחה ואין לנו פה לדבר ומי יוכל להגיד ולספר מה שעבר עלינו עד כה, שגרמו לנו השוחטים כמה רעות ולא ידעו ששטחו לעצמם בסכין פגומה, כמו כן יהי' מיתתם בכלל נבילה וטריפה, לכלב הוא הקליפה רחמנא ליצלין תשליך אותם ומוכרח להיות מגולגל בכלב, ע"כ ישימו אל לבם עונש גדול הרע הזה ויחשבו שכרם כנגד העבירה ולראות שתמיד יהי' יראתו ית' על פניהם, ומה' ומישראל יהי' ג"כ נקיים (במדבר לב-כב), ולהראות סנינים לחכמים שבדורם לפני השחיטה (חולין יח. ובראשונים וטוש"ע סי' י"ח סי"ז ובהגה), ואח"כ בכל שבוע ושבוע ואז תבא עליהם ברכת טוב ויזכו לרב טוב הצפון ליראיו.

ועכשיו ת"ל שמענו שבכמה קהלות קדושות במדינת אשכנז העמידו כשרים ונאמנים בשעת שחיטה כדי לבדוק תיכף אחר השחיטה ולהראות סכינינו לפני השחיטה לחכם, גם פה ק"ק ברלין ראה הרב המופלג הישיש והזקן אב"ד ור"מ נר"ו לגדור גדר לפני צאן קדשים שלא יסתאבו את נפשם ח"ו והסר המכשילה הזאת מישראל עד כי חדל לספור כי אין מספר.

ע"כ הירא וחרד מדבר ה' ויש בידו לתקן יראה שלא יתלה אשמו בראשו ואף במי שאין בידו למחות עכ"פ הרי בידו שלא לאכול בשר כי אם עפ"י תקנה הנ"ל, ואף שלא ימצא בשר לאכול אפי' בשבתות ובי"ט אל יקל בעבור זה ח"ו, דקרוב לודאי הוא שיאכל דבר איסור לפעמים. ע"כ ישים אל לבו שסופו יהי' תולע ורימה ובתכלית יהי' מרה, ע"כ אל יתבייש מפני אדם כו' ויקדש את עצמו במותר לו (יבמות ב.) ואז קדוש יאמרו לו מה קדוש לעולם קיים ויזכה בביאת ירושלים במהרה בימינו אמן סלה, עכלה"ק. עיי"ש באריכות גדול.

פרק יב

מערמות הס"ם שלא לפתות כל יחיד ויחיד, רק מעמיד שוחטים ורבנים בכל מקום מסיטרא דיליה, ועי"ז הכל ברשתו

ידוע שמערמות הס"ם שלא לפתות כל יחיד ויחיד, רק מעמיד שוחטים ורבנים בכל מקום מסיטרא דיליה, ועי"ז הכל ברשתו. וראה מה שכתב בעל תולדות יעקב יוסף (פ' נשא בד"ה העולה) וז"ל: ק: עתה התחכם היצה"ר שלא יצטרך לילך ולפתות וללכוד ברשתו כל יחיד ויחיד, רק יחיד אשר רבים נכשלים בו, והוא שמעמיד שוחט בעיר מסיטרא דיליה המאכיל טריפות לרבים וכולם נלכדו ברשתו, עיי"ש.

זה שאנו רואים רבנים גדולים בקהילות ישראל שמכשילים הרבים ומאכילים נבילות וטריפות בישראל, זה אינו דבר חדש, וכבר מבואר בספר "שערי תשובה" לרבינו יונה זצ"ל (ש"ג), שאם הרב אינו משגיח על השו"ב כראוי וסומך עצמו על חזקתו הוי הרב בכלל מאכיל טריפות לישראל חס ושלום ונתפס בעונו.

וכן מובא בתבואות שור (על מסכת חולין) שהס"מ יושב על כסא של ג' רגלים, רבנים, חזנים, שוחטים, ואינו צריך לעמוד הרבה וכך יש לו הכל ברשתו. ובשו"ת חתם סופר (או"ח סימן ר"ה) מבואר שמלך זקן וכסיל יושב על כסא של ג' רגלים, חזנים, שוחטים, סופרים, וז"ל: המלך זקן וכסיל [הוא היצה"ר] יושב על כסא של ג' רגלים. רגל א' - החזנים המוליכין מחוץ למחנה תפלות כלל ישראל. רגל ב' - שוחטים המאכילים נבילות וטריפות לבני ישראל. רגל ג' - סופרים הכותבים תפילין ומזוזות פסולים, ותו לא צריך לכלום, עכ"ל.

וידוע שאם השוחט כשר אז אליהו בעיר, ואם ח"ו השוחט רע אז מלאך המות בעיר רח"ל, כמבואר בספר אמרי צדיקים, דברי גאונים (עמוד ה' עיי"ש באריכות), ומבואר בספר "שמחה בבשר" כי הפלא הוא שהרב או הרבי שמחזיק ידי השו"ב הפסול הוא אשם על כל האסונות שנמצאים בכלל ישראל, והאי עלמא כידוע עלמא דשיקרא, שאנו רואים בעוה"ר שנקטפים מהכלל ישראל בחורים וילדים ואברכים צעירים רח"ל, והרב המכשיר שמחזיק ידי השוחטים פסולים עומד וצועק כי האשם הוא הביטול תורה או הצניעות, וצועק ובוכה, ובאמת היו כולם צריכים אז לצעוק בקול גדול על הרב הזה כי הוא הוא הרוצח שרצח הנפש היקר ההוא. כמבואר ש"הצדיק אבד" (ישעי' נז, א) למה, בגלל ש"ואין איש שם על לב" לידע ולצעוק על האמת מי הרג באמת את הצדיק הקדוש הזה.

ובאמת כי האדם האוהב את הקב"ה באמת, אי אפשר שלא יזעק ולא יצעק מרה כשרואה בני אדם מורדים בהקב"ה, ומפטמים את גופם ודמם ונפשם ונשמתם עם אכילות של נבילות וטריפות ר"ל, אשר הן יסודי גופי התורה בזה תלוי כל קדושת ישראל, ואם אינם מוחים בכל כוחם הרי נחשבים כאילו בעצמם אוכלים נבילות (כמבואר בשע"ת הנ"ל) ועוד כי כל אחד ערב בעד חבריו.

ומה מאוד יכאב לבנו בראותינו שרבים מבני עמנו אפי' אלו שמתפללים ג' פעמים בכל יום ושומרי מצוות, נכשלים במאכלות אסורות ומפטמים גם את נפש ילדיהם בכל מיני פטומי דטמאות ונבילות, אוי לעינינו שכך רואות. ומה יכאב לבנו שבעלי ההשפעה אינם מעוררים את לבב אחינו שלא יביאו ח"ו אסון עליהם ועל כלל ישראל על ידי אכילות נבילות וספיקי מ"א, כמבואר ברמב"ם ושו"ת דברי חיים הנ"ל.

והלואי כד שכיבנא יפוק לקדמנא זכות זה מה שביערתני הרעה הזה מן העולם,
וכן יאבדו כל אויביך ד'

ואסיים בדברי הקדוש מוה"ר שלמה קלוגר זי"ע בספרו שו"ת טוב טעם ודעת וזל"ק: ללמד דעת לדורות אולי יזדמן עוד מעשה כזה ידעו איך להתנהג ולקיים 'החכמה תחיה בעליה' (קהלת ז, יב) בשני עולמות, והלואי כד שכיבנא יפוק לקדמנא זכות זה מה שביערתני הרעה הזה מן העולם, וכן יאבדו כל אויביך ד', ועלינו יערה רוח הבורא אמן. [דברים הללו ככתבם וכלשונם נעתקו משו"ת טוטו"ד (ח"א בפתחי שערים דף ג ע"ג) שכתב הגאון שר התורה מהרש"ק זצ"ל, אודות השוחט רע מעללים מק"ק בארדיטשוב שזכה להרחיקו ולהעבירו].

פרק יג

מכתב נורא לכבוד מרנן עט"ר הראשל"צ הרבנים יצחק יוסף והרב דוד לאו שליט"א וכל מאן דבעי

מורי ורבותי אנו מביאים לפניכם כאן מכתב אחד מחמישים מכתבים ששלחו לגדולי הרבנים, ולא תקנו כלום, רק זורקים את השוחט החוצה בגלל שמעורר ומספר מה הולך בבית השחיטה, וכך הולך כל השנים, עד שכולנו מפוטמים בנבילות וטריפות חלב ודם, ועם הסכינים הפגומים שוחטים ודוקרים כעת יהודים, ומי יודע מה יקרא בעוד קצת זמן אם לא יעשו תשובה ויתקנו, - לפי הנסיון שלנו לא יעשו שום תיקון, כי הכל בידי הסמ"ך מ"ם - ימים ידברו!!!

נחוץ לדעת! כי המכתב היה בידי הרשל"צ במשרד שלו שני חדשים, ולא נתנו לשוחט להגיע אליו ולשאול אותו מה לעשות עם הבשר - אחר שני חדשים אמרו להשוחט כי הרשל"צ זה לא אחריות שלו בכלל - [זאת אומרת שרב הראשי של ארץ ישראל שכולם סומכים עליו - אומר במפורש שאין לי שום שייכות ואחריות על זה - והכל על הראש של הרב דוד לאו שליט"א - ואחר הרבה זמן שכבר הגיע המכתב אל משרד של הרב דוד לאו מה קרה? כלום!!!

לקחו בעל מכשיר אחר, עוד קל שבקלים, ומפטירין כדאמול. וככה זה הולך כמעט בכל ההכשרים.

סך הכל מאכילים אותנו נבילות וטריפות חלב ודם ודם, וזה מה שאמרו חז"ל (סוטה מט:), ואין שואל ואין מבקש על מי יש להשען על אבינו שבשמים בעקבות משיחא חוצפא יסגא ... ומלכות תהפך למינות ואין תוכחת בית וועד יהיה לזנות והגליל יחרב והגבלן ישום ואנשי הגבול יסובבו מעיר לעיר ולא יחוננו וחכמות סופרים תסרח ויראי חטא ימאסו והאמת תהא נעדרת נערים פני זקנים ילבינו זקנים יעמדו מפני קטנים בן מנוול אב בת קמה באמה כלה בחמותה אויבי איש אנשי ביתו פני הדור כפני הכלב, הבן אינו מתבייש מאביו ועל מה יש לנו להשען על אבינו שבשמים, עכ"ל.

בס"ד

לכבוד מרנן עט"ר הראשל"צ הרבנים הרב יצחק יוסף והרב דוד לאו שליט"א וכל מאן דבעי. מאת: השוחט אביאל. מטירת הכרמל תו"ב הנידון: דיווח על מצב השחיטה בטירת הכרמל. הנה התקשרתי ללשכתכם, בשאלה על מצב השחיטה - והאם להכשיר את העופות או להטריפם ונתבקשתי לפנות בפקס, לכן אבקש בדחיפות בהולה להתקשר אלינו ולהורות לנו את שנעשה.

בכבוד רב, תלמידכם, אביאל

ב"ה, יום ה' לסדר "מאת כל ידבנו לבו" ר"ח אדר תשע"ה, פה עיה"ק טירת הכרמל תובב"א החיים והשלום וכל טוב סלה אל כבוד האי גברא רבא ויקירא, הנודע ביהודה וישראל לשם ולתפארת במפעליו הכבירים, כ"א בשמו מחברי הרבנות, הרבנים הרב מרדכי אמברומסקי והר דוב לוגאסי המוסמכים ונותני הכשרות במשחטת יפה עוף שליט"א.

בראשית מכתבי הנני להודות לכתה"ר שליט"א על כל פעולותיו הגדולים בדורינו. אחר דרישת שלום מעכתה"ר בכל האותות והכבוד, אבוא בזה למלאות בקשתו למען הצלת כשרות השחיטה במקום הנ"ל.

הנה ידוע לכבודכם שאנחנו תשע שוחטים, במשחטה יפה עוף תחת השגחת ר' שמעון סויסה סובלים סבל נורא ואיום על שמאיימים עלינו להאכיל ממש טריפות, ונפרט אחת לאחת.

א. לפי תכנון הרבנות צריך להיות בודקי סכינים, באמצע השחיטה ואחרי השחיטה, ואין אצלינו דבר כזה ונותנים לנו השוחטים לבדוק הסכינים ואין לשוחטים שום הרגשה בשחיטה, כי אנחנו שוחטים עופות כבדים מאוד ובמהירות גדולה, ותנאי מזג אויר שונים לחץ ועייפות ורעש נורא שאין לאף אחד הרגשה בזמן כזה, כמבואר בשולחן ערוך ובספר רנו ליעקב מהרידב"ז כותר במצב כזה, הלוא שחיתנו נבילה גמורה והכלים אסורים.

ב. השולחן ערוך כותב בסימן י"ח, השוחט בסכין שיש בו פגם הרי נבילה דאורייתא, וכו', והמטה אשר בסעיף א' כותב פגימה אותיות מגיפה ובגימטריא חמץ, מה חמץ במשהוא אף פגימה במשהו, (מהר"ל מפראג). ובסעיף ב' שם ובהערה ה' שיעור הפגימה בכל שהיא וכו'.

ג. אנחנו כל השוחטים מסירים מאתנו אחריות בדיקת הסכין באמצע השחיטה ולאחר השחיטה, [ולא היה לנו אף פעם יכולת בידינו לבדוק ולהרגיש את הסכין באמצע השחיטה ולאחר השחיטה אם הוא בכלל כשר, מפני טעמים הנ"ל - ועד היום הרב המשגיח שם עלינו את העול לבדוק סכין בזמן שאין לנו בכלל הרגשה].

ד. צריך הרב לדעת כי אנחנו השוחטים שחטנו כל השוחטים ביחד למעלה משלש מיליון בשנה ולא הרגשנו אף פעם פגימה, זאת אומרת שלא מרגישים כלום. מדוע לא מקפידים על פגימה דקה אחר שחיטה או כל שהוא כמו שאומרים כל השוחטים הזקנים, ואצלנו בשחיטה הזאת שמעמיסים על השוחט וכו', אי אפשר להרגיש אפילו פגימה גדולה, והמשגיח לא היה איכפת לו בכלל לבדוק הסכינים של השוחט - וזה יסוד השחיטה שיהיה בודק סכינים באמצע ואחרי השחיטה צמוד לשוחטים, כמו שכתוב בתקנון של הרבנות, וזה לא היה עד עכשיו.

ה. הרבינו יונה (בשערי תשובה שער ג' אות צ"ו) וז"ל: רבים מן המומחים רחקו לבם מיראת חטא, ואשר איננו ירא לבו לא יבין לדקדק בבדיקת הסכין, כי צריך לכוין לבו במאד מאד בבדיקתו, הלא תראה כי יבדוק אדם פעמיים ושלש ולא ירגיש בפגימה דקה ואח"כ ימצאנה כי הכין לבו באחרונה, ובחינות חוש המישוש כפי כוונת הלב, מלבד כי ישעו גבר מבלי יראה בבדיקת הסימנים ויתר דרכים וצדדין, עכ"ל (וכלשון זה בצוואת מהר"ש אבוהב בשם

מהרי"ק ז"ל. ובשו"ע יור"ד סי' ח"י סעי' י"ז, ובשמ"ח סי' ח"י או' ז).

1. הרא"ש (חולין חי.) וז"ל: כי הרבה צריך ישוב דעת ויר"ש לבדיקת סכין. עכ"ל.

ז. ביש"ש חולין (סי' ל"ט) אחר שהביא דברי רא"ש הללו כ' וז"ל: ויפה כ' ואני הגבר אשר ראיתי את עניי, בעיר אחת הייתי נועד בקיבוץ חכמים ראשי ישיבות ובא שוחט דמתא וסכיננו בידו והי' המעשה בעויה"כ ושחט בו כפרות ולקחתי הסכין מידו ושאלתי אותו אם בדוק הוא, והשיב לי בדוק, ואני בדקתי בו בעצמי ומצאתי בו חגירת הצפורן ואמרתי לו הסכין פגום, חזר הוא ולקח הסכין מידי ובדקו כהרגלו במהירות ושחק בי ואמר כשר הוא ובדוק, חזרתי ולקחתי הסכין מידו ובדקתי ומצאתי בו פגימה כבראשונה, ומקצת אלופים גערו בי ואמרו מה לך בנסתרות, ואמרתי גלויות הן, כי לא בחנם כתב הרא"ש הרבה צריך ישוב הדעת ויראת ד' בבדיקת הסכין, עד שהי' לשם זקן אחד בעל הוראה ולקח הסכין מידינו ובדקו בנחת כמוני, ומצא בו פגימה בחגירת צפורן. ואמרתי אם כן משבח אני את המתים שכבר מתו שאמרו הרבה צריך ישוב הדעת ויר"ש בבדיקת הסכין, ולכן ראוי להזהיר השוחטים ולהקפיד עליהם בדבר זה. עכ"ל.

ח. בשמלה חדשה (סי' ח"י או' ז) אחר העתקת דברי רבינו יונה כ' בהאי לישנא: ולכן אין למנות ע"ז כ"א יראי שמים ביותר וחרידים על דבר ד' ואינם נבהלים ונחפזים בדעתם ואינן משתכרין שהמשתכרין אפילו שלא בשעת שכרות אבריהם כבידים עליהם, וצריכין הממונים לחקור אחר כ"ז וגם לבדקם אם יש להם הרגשה טובה כשאר בנ"א השלימים בדעתם וכל המרבה לבדוק אחר השוחטים בעניינים אלו הר"ז משובח. עכ"ל.

בדיקת הסכין במקום קר

ט. ידוע ומנוסה דא"א לבדוק הסכין ולהרגיש בפגימה דקה כשהיד קרה. וגם א"א לבדוק בחוץ בעת שהאזיר קר ורוח מנשבת (שו"ת מאמר מרדכי סי' מ"ב והשתמש בסברא זו בין שאר הצדדין להעביר שו"ב. וע"ע שו"ת דברי מלכיאל ח"ה סי' רס"ה). ואפילו בדאיכא שני שובי"ם קשה שירגישו בפגימה דקה בעת הקור (שו"ת דברי מלכיאל שם).

י. עוד יש לציין שאין שום פתרון אמיתי במקרה של פגימה לכל הדעות מה עושים עם העופות שכבר עברו בליין, אין שום סימנים על הכונסים, וגם זה לא פתרון אמיתי [ואין אפילו מי שיגיד אם יש פגימה - כי השוחטים אין להם שום הרגשה].

יא. אחד מצוות הכשרות טילפן לרבנות להגיד לו שעוברים אלפים עופות טריפות, והרב של המשחטה בכלל ההנהלה חיפש ורצה לדעת מי שטילפן לרבנות להודיע שצריך עזרה במשגיחים, כאילו חיפשו לאיים או להרוג או לזרוק מהמפעל את המטלפן לעזרה ולהצלה שיהודים לא יאכלו טריפות.

יב. יש ברמפה קבלן של המגישים וגם המגישים עצמם ממריצים את השוחטים, וגם המנהל של היצור ממחר את השוחטים למלאות את הליין, וזה נגד השולחן ערוך לא יעמוד בעל השור על שורו.

יג. הרב לבד סימן ביד שלו למלאות את הליין. [זאת אומרת שהוא שותף של בעל הבית].

יד. הרב מגיע בדיוק בתחילת השחיטה כשצריך להתחיל לשחוט, וישר מתחיל לבדוק

סכינים וכבר צריך לעלות לשחוט והקבלן שואל למה התחלנו את השחיטה, וכל השוחטים מחכים לבדיקת הסכינים זמן מה, והרב בודק כל 19 סכינים במהירות של 5.5 דקות ופחות בממוצע שזה אסור ונקרא מוזמר לתיאבון, וגם עובד על סכינים באמצע שזה נגד הלכה ומכשיר אותם שלא יכול בכלל לבדוק כי היד עייפה מבדיקת והכנת סכינים. [וכבר הסברנו את זה באריכות].

טו. יש לציין שבדיקת הסכינים לפני השחיטה נעשה בלי ישוב הדעת כלל, ועל איזה סמך בכלל מתחילים את השחיטה?

טז. נבדקו סכינים לאחר בדיקה של הרב ולא היו כשרות בכלל. מובן שהסכינים לא היו כשרים בגלל שהבדיקה לא הייתה כראוי. מהבדיקות שלו אנחנו מבינים שבדיקה הזאת הוא רק אחיזת עיניים.

יז. הרב מתלונן שלא מכינים סכינים כראוי, לפני שהשוחטים מתחילים לשחוט, אז אם השוחטים לא הרגישו לפני השחיטה אז בוודאי שבאמצע השחיטה לא מרגישים, ובוודאי אחרי השחיטה הגדולה שאין כבר שום הרגשה לאף אחד, אז למה הוא נעלם מהשוחטים לבדוק את הסכינים וישוב במשרד ושיתה קפה ויושן.

יח. הרב צועק בבוקר לפני השחיטה שלא מכינים סכינים כמו שראוי, ובתוך השחיטה ואחרי לא בא לבדוק שהסכין פגום, שאז יהיה לו בעיה עם הבית שיצטרך לפסול הרבה עופות, וזה מה שלא רוצה, למה כי הוא שותף של הבית!!!

יט. הרב לא בודק את הסכינים בכל הצדדים כמו שצריך על פי ההלכה, והשוחטים רואים שכל הבדיקה זה רק לאחיזת עיניים.

כ. ביו"ד סימן יח סעיף י"ט, וז"ל: ראובן שאמר לשמעון בדוק סכין זה, ובדקו שתי פעמים מהי"ב שצריך, ונתנה לראובן, וראובן היה הולך לשחוט, ולקחו לוי מידו, ומצאו פגום (וראובן מתנצל ואומר שעדיין היה רוצה לבדקו כהוגן) (הכל בתשובת הרשב"א סימן תקצ"ד) – מעשיו מוכיחים עליו שהיה די לו באותה בדיקה, ולפיכך מעבירין אותו. ואם נראים הדברים שהיה כעין שגגה ושהוא אדם כשר – מחזירין אותו, ובלבד שיקבל עליו שלא ישוב עוד לדבר כזה, עכ"ל.

כא. זאת אומרת שרב נותן לנו סכין לא בדוק כמו שצריך ושולח אותנו לשחוט עם הסכין הזה!!!

כב. יש רעש חזק מאוד בחדר, ואין שום ישוב הדעת לבדוק סכין בכלל.

כג. ביו"ד (סימן יח יז) טבח שלא הראה סכיני לחכם (ונמצאת יפה), היו מנדין אותו: הגה - ואם נמצאת פגומה, מנדין אותו ומעבירין אותו (טור). ובנמצאת יפה יכול החכם למחול ואין צריך לנדותו (הגהות אלפסי פ"ק דחולין); והאידינא נהגו למנות אנשים ידועים על השחיטה והבדיקה, ולהם מחלו חכמים כבודם כי הם זהירים וזריזים; והרבה צריך ישוב הדעת ויראת שמים לבדיקת הסכין; הלא תראה כי יבדוק אדם פעמים שלש ולא ירגיש בפגימה דקה, ואחר כך ימצאנה כי הכין לבו באחרונה; ובחינת חוש המישוש כפי כוונת הלב.

כד. הרגשנו פגימה בסכין וחיפשנו את הרב ובנס מצאנו אותו, והראינו לו את סכין ואמר להחליף סכין. ולמה לא אמר לנו לפסול את העופות ששחטנו עם סכין לא טוב?

כה. שוחט אחד בדק סכין לפני שעלה לרמפה והרגיש שהיא לא כשרה, נתן לשוחט אחר לבדוק וגם הוא אמר שלא כשרה, שמו את הסכין לבדיקה לרב ועברה כאילו היא כשרה, זאת אומרת שהרב בכלל לא איכפת לו לבדוק הסכין כראוי, או שלא יודע בכלל לבדוק סכין!!!

כו. הרב שמעון שבזוק סכינים לפני השחיטה נעדר מחדר השוחטים ומהמשחטה, [והוא הולך לבית העלמין לעזור למתים להכניס אותם לקבר, ובנתיים מאכיל לעם ישראל נבילות וטריפות, ועל ידי זה מתים אנשים שאוכלים טריפות כמו שכתב הרמב"ם - ואפשר לומר שהוא מכוון שני דברים ביחד להאכיל טריפות ולקבור מתים, הוא צריך פשוט פרנסה כמו שכתוב בספר אמרי צדיקים¹⁸] ואין לנו סכינים חדות לצורך החלפה כל שהוא, הרב נעדר מהמשחטה בשעות הבוקר, ועל פי עדות הרבה פעמים הוא יושן במשרד בזמן ששוחטים מחכים לבדיקת סכין. ואם אין לנו סכין צריכים לשחוט עם סכין לא טוב, ועוברים על חמשה הלכות שחיטה, ואין למי לדבר בכלל. ולפני שהוא צריך ללכת הוא מקפיד שיהיה כולם סכינים, שלא יתעכב השחיטה.

כז. כשאנחנו מדברים עם הבעל הבית על השכר של השחיטה וכו', הרב במקום שיעזור לנו הוא עוזר לבעל הבית שלא יוסף יותר מדאי, וגם עוזר להביא שוחטים אחרים להפחיד את השוחטים שישחטו במהירות הכי הגדולה, ולהוריד מהשכר של השוחטים, והשוחטים שהוא מביא אחד השוחטים הלך לשחוט עם סכין פגום ממש. וזאת כתוצאה מבדיקת הסכינים המהירה הכל בכדי שיעלו מהר לשחיטה.

כח. יש לציין שבתחילת מאבק על השכר הרב ניסה לדבר עם אשתו של אחת השוחטים וניסה לדבר עם אשתו של עוד שוחט, שישכנעו אותם לרדת מהסיפור, זאת אומרת שהוא הבעל הבית של השחיטה, וממילא אין לו שום נאמנות.

כט. השוחטים צריכים לשחוט על ידי לחץ חזק עד כדי יציאת נשמה ממש. שאם לא ישחוט כמו שהם רוצים יפטרו את השוחטים מהעבודה.

ל. הרב המכשיר המכשיר בצהרירם ר' שמחה בונים גרוס יושב כל היום ולומד ולא בודק אפילו פעם אחת את הסכין כמו שצריך. וגם משמש משגיח במלח ובזמן הזה אין לנו בודק סכינים גם לפני שחיטה, ושוחטים בלי בודק סכינים.

הכשרות הולכים לאכילה והטריפות נותנים להכלבים שזה מנת חלקם, כמו שנאמר "לכלב תשליכון אותו", ועל כן הם שוחקין, ואם כן הרי זה סימן שאליהו הנביא בעיר, כיון שאכילת הבשר הוא כהוגן, אבל אם השוחט שוחט שלא כהוגן והוא מאכיל נבילות וטריפות לישראל חס ושלום, אז גוזל חלק הכלבים ועל כן הם בוכין, ואז מלאך המות בעיר.

18 כלבים שוחקין אליהו בעיר, כלבים בוכין מלאך המות בעיר

בס"ד, בספר אמרי צדיקים דברי גאונים, כתב שם: דאם השוחט הוא כשר אז אליהו הנביא בעיר, ואם השוחט הוא רע חס ושלום אז מלאך המות בעיר, וזה תוכן דבריו שם: אחז"ל כלבים שוחקין אליהו בעיר, כלבים בוכין מלאך המות בעיר, דהיינו כשהשוחט ירא שמים אז

לא. כיסוי הדם, החול הוא בויץ שלא ראוי להלכה לכיסוי הדם, והרב המכשיר לא איכפת לו כלום מזה, ומביאים בויץ.

לב. באמצע השחיטה בהפסקות, מוציאים את הדם, ונשאר מים, ואז מביאים חול עם בויץ ושמים את זה על המים, וזה בושה גדולה, שזה בכלל לא עולה כסף, רק צריך להשגיח שהעפר לא יבוא עליו מים, וזה רק בגלל שהרב לא איכפת לו כלל מהכשרות.

לג. ספירת עופות על ידי השוחטים זה קטסרופה אין שום ריכוז ולא יכולים לכוון על השחיטה כמו שצריך והמוח בכלל לא על המקום, שיוכלו לכוון מעשי השחיטה.

לד. ראוי לציין שעד לפני חודשיים לערך הרב היה מחייב את השוחטים לנקות את החדר כל היום בצורה מוזגמת וגם בסוף השחיטה, שזה בזמן של מנוחה, כמו העבדים במצרים (שמות פרק ה' פסוקים ו' ו"ז): (א) וַיֵּצֵאוּ פְּרַעֲהַ בַּיּוֹם הַהוּא אֶת הַנֹּגְשִׁים בְּעֵם וְאֶת שֹׁטְרֵי לְאֹמֶר: (א) לֹא תֹאסְפוּן לְתֵת תְּבֹן לְעֵם לְלַבֵּן הַלְבָּנִים כְּתַמּוּל שְׁלֹשׁם הֵם יִלְכוּ וְקִשְׁשׁוּ לָהֶם תְּבֹן: (ח) וְאֶת מִתְּכַנֵּת הַלְבָּנִים אֲשֶׁר הֵם עֹשִׂים תַּמּוּל שְׁלֹשׁם תְּשִׁימוּ עֲלֵיהֶם לֹא תִגְרְעוּ מִמֶּנּוּ כִּי נִרְפִים הֵם עַל כֵּן הֵם צֹעְקִים לְאֹמֶר נִלְכָה נִזְבַּחַה לְאַלְהֵינוּ: (ט) תִּכְבַּד הַעֲבֹדָה עַל הַאֲנָשִׁים וַיַּעֲשׂוּ בָהּ וְאֵל יִשְׁעוּ בְּדַבְרֵי שְׁקֵר: (י) וַיֵּצְאוּ נֹגְשֵׁי הָעֵם וְשֹׁטְרֵי וַיֹּאמְרוּ אֵל הָעֵם לְאֹמֶר כֹּה אָמַר פְּרַעֲהַ אֵינֶנִּי נָתַן לָכֶם תְּבֹן: (יא) אַתֶּם לָכוּ קָחוּ לָכֶם תְּבֹן מֵאֲשֶׁר תִּמְצְאוּ כִּי אֵין נִגְרַע מֵעֲבַדְתְּכֶם דָּבָר: (ב) וַיִּפֹּץ הָעֵם בְּכָל אֶרֶץ מִצְרַיִם לְקַשֵּׁשׁ קֶשׁ לְתְּבֹן: (ג) וְהַנֹּגְשִׁים אֲצִים לְאֹמֶר פְּלוּ מֵעֹשִׂיכֶם דָּבָר יוֹם בְּיוֹמוֹ כֹּאֲשֶׁר בְּהִיּוֹת הַתְּבֹן: (ד) וַיִּכְפוּ שֹׁטְרֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר שָׂמוּ עֲלֵהֶם נֹגְשֵׁי פְּרַעֲהַ לְאֹמֶר מִדּוּעַ לֹא כְלִיתֶם חֻקְכֶם לְלַבֵּן כְּתַמּוּל שְׁלֹשׁם גַּם תַּמּוּל גַּם הַיּוֹם: (ט) וַיִּבְאוּ שֹׁטְרֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּצְעֲקוּ אֵל פְּרַעֲהַ לְאֹמֶר לָמָּה תַעֲשֶׂה כֹה לְעַבְדֶּיךָ: (טז) תְּבֹן אֵין נָתַן לְעַבְדֶּיךָ וּלְבָנִים אֲמָרִים לָנוּ עֲשׂוּ וְהִנֵּה עַבְדֶּיךָ מְפִים וְחֻטָּאת עִמָּךְ: (יז) וַיֹּאמְרוּ נִרְפִים אַתֶּם נִרְפִים עַל כֵּן אַתֶּם אֲמָרִים נִלְכָה נִזְבַּחַה לָהּ.

לה. "ולבנים אומרים לנו עשו" - הנוגשים אומרים עשו לנו לבנים כמנין הראשון, וחטאת עמר, [שבמקום לבדוק ולתקן סכינים הוא מחויב לפי גזירת הרב לנקות כל הזמן את המקום], ואם השוחטים אין להם זמן לנקות את המקום, כי עסוקים בהעמדת ובדיקת סכינים, הרב לא בודק סכינים, ורק מפחיד שיקנוס אותם, למה שלא מנקים את החדר. ושאלו אותו למה לא מארגן מנקה, הוא אמר צריך השוחטים ינקו שיהיה להם מרות, ואחרי מלחמת השוחטים נגד זה, ההנהלה סידרה מנקה. וזה עוד סימן שהרב שותף של הבעל הבית שאפילו כסף כזה קטן שעולה לנקות החדר רוצה לחסוך מהבעל הבית, ואפילו שזה הולך על חשבון שאי אפשר להעמיד ולבדוק הסכינים שיהיו טובים. [והיה מענה את השוחטים בזה].

לו. כשירת הטרף נעשת על ידי השוחטים עם דבק שיוורד במריטה והרב מודע לענין ולא מחליפים דבק יותר חזק או שיטה אחרת, ומבקש שזה יהיה מיד אחר השחיטה במקום שהשוחט יתעסק בבדיקת הסכין, ומנוחה. וכל זה נעשה שלא יהיה שום ישוב הדעת להשוחטים לבדיקת הסכינים. [עוד נציין שבכל משחטה זה בכלל לא שייך לשוחט, ויש על זה ממונה מהשגחה - אבל כאן עיקר העבודה לחסוך כסף מבעל הבית].

לז. אין לנו מקום לשים את השאלות של לפני השחיטה ואחרי השחיטה - וזה תפקידו של הרב או המשגיח לפסוק בענין - ואין זמן לשוחט לדברים אלו - עוד הפעם גונבים מהשוחטים את הזמן הישוב הדעת לבדיקת סכינים ושחיטה כהוגן.

לת. בגלל המהירות הגדולה אי אפשר לשים לב על כל השאלות על העופות אם הרגל שבור וכו', זאת אומרת שהעופות הטריפות גם כן נשחטים וכולם אוכלים על חשבון הרב המכשיר.

לט. אין לנו ברז של מים חמים כמו שכתוב בתקנון והיד קפואה ואי אפשר לרוחץ הסכין כמו שצריך שיהיה נקי וכל שכן לבדוק הסכין, ואין לנו ולאף אחד שום הרגשה בזמן של קור כזה.

מ. אין לנו שום חימום עד שהרגל של השוחט נהיה קרח ממש שאי אפשר לעמוד על הרגל, אז איך אפשר בכלל לקרוא לבשר כזה אפילו שם כשר בלבד?

מא. הרב משתמש בסדרי המשמרות ככלי נשק ממש מול השוחטים, זאת אומרת שהוא שותף ממש של בעל הבית.

מב. השכר של השוחטים שמקבלים ישר מבעל הבית הוא כנגד ההלכה והוא מאיים על השוחטים, וגם לוקח איתו ביחד את הרב שיעזור לו שהוא גם אחראי על השכר ועל הכל, אז יש לנו שני משמרת הגבול שלא נותנים לנו לשחוט כשר.

מג. צריך שהרב יתעסק אך ורק עם הכשרות, כי יש הרבה מה לעשות והעבודה לא נעשה.

מד. השכר של השוחטים במשחטה הזאת הוא הכי נמוך בכל הארץ, ושוחט בשביל להוציא משכורת חייב לשחוט הרבה ולעבוד פול טיים כדי להביא משכורת, ומה הרב עושה? הוא מביא יותר שוחטים וזה נוגש מכמות השחיטה שלנו, במקום להוסיף לנו את השכר נורמלי, ואז שיביא שוחטים כמה שהוא רוצה, זאת שבעצם שולטים עלינו, ושוחקים עלינו בכל האופנים שרק אפשר! כמו במצרים!

מה. מהירות השחיטה שלפחות יהיה צמודה לתקנון של הרבנות שזה גם כן מאוד קשה לשוחט לשחוט, כמו שכתוב בתקנות שעד 2.5. קילו אפשר לשחוט 12 לדקה, ואצלנו לא נזהרים בזה בכלל והעופות כבדים מאוד עד 4 קילו וממריצים בנו שהליין ילך תמיד מלא, וצריך לשחוט 15-16 לדקה, וצריך להגיע למהירות יותר גדולה כדי למלאות את הליין כשיש שוחט שלא יכול לשחוט כל כך מהר, וכידוע שאם ממהרים צריכים לעבור על חמשה הלכות שחיטה. ואין לנו למי לדבר. וכשאומרים לרב שהעופות גדולים ואי אפשר לשחוט כהלכה, הרב עונה לנו אני יכול לשחוט הרבה יותר ממכם.

מו. כשמנהל היצור בא לרב ואומר לו שהשוחט לא ממלא את הליין, הוא עונה ליד השוחטים ואומר שזה הקצב, ולאחר מכן הוא נהיה שומר ראש, ועומד ומסתכל ברוגזה על השוחטים כדי להפחידם, למה לא ממלאים את הליין.

מז. כמות השחיטה, לפי התקנון אסור לשחוט יותר מ 360 בחצי שעה ואצלינו שוחטים 350 בערך 22 דקות. זאת אומרת המהירות הזאת עושה שלא נוכל לשחוט כהוגן.

מח. משגיחים מתלוננים שהרב צועק ומפחיד אותם שהם מורידים יותר מדאי שאלות בזמן שבדוק השאלות אומר שהשאלות שהם מורידים הם טריפות לגמרי.

מט. בזמן שיש משק בעייתי לא מוסיפים משגיחים בליין, ולא מורידים את מהירות השחיטה, זאת אומרת שאלפי טריפות הולכים לצלחת.

נ. בזמן כזה אין למי לפנות.

נא. כשאמרו לרב שהמשק טרף וצריכים עוד משגיחים, הרב צחק ואמר עדיין לא ראיתם כלום, זה לא נקרא משק טרף.

נב. יש לציין שהרב צועק דווקא על המשגיחים שעושים את עבודתם נאמנה, והמשגיחים שהם קלים ושותים קפה במקום לבדוק ולא ממששים את העופות בכלל, הרב צוחק איתם, וחבר טוב שלהם.

נג. לא פעם נראה אחד המשגיחים שלא ממשש את העופות, וגם בודק שאלות בעומדה אחרת, ומשאיר את הליין ללא שום השגחה.

נד. הרב עושה רעש גדול רק בשולחן המלח וצועק על המשגיחים בפני כל הערבים ומשפיל אותם באופן שאפילו הערבי כבר למד מהרב לצעוק על המשגיח למה הוא מוריד יותר מדאי שאלות מהליין.

נה. יש לציין שגם מנהל היצור וגם בעל הבית צועקים על המשגיחים ומתערבים בעבודתם.

נו. מעניין שהרב צועק על המשגיח למה לא שמים הרבה מלח שזה נוגע למשגיח הוא צועק, אבל כשזה נוגע למשחטה לדוגמא שצריך להוסיף עוד משגיח וזה עולה כסף לא אומר למשגיחים להוריד להוריד את הטריות כשיש משק בעייתי.

נז. המשגיחים התלוננו שהמנהל יצור דיבר עם הרב שהם מורידים יותר מדי שאלות, ועל כן הרב העביר אותם לליין אחר. וכאן שם משגיח שהכל אצלו כשר ולא רואה כלום.

נח. יש לציין ששמים משגיחים שאין להם ידיעה בכשרות לפסוק הלכות.

נט. הרב איים על השוחטים שלא יכנסו לתחום ההשגחה בכלל - כדי שלא יעוררו על הבעיות של הטריות אצל המשגיחים ובכלל.

ס. אנחנו מבקשים שיסירו את האיום שאסור לנו להיכנס ולראות אם הכל הולך בסדר ולהעיר על עניני כשרות, כי אם הבדיקה לא כהוגן אז מה שוה השחיטה שלנו, ובמקום שאתם הייתם צריכים לשלם לנו על זה, ואנחנו מצדינו עושים את זה לשם שמים בא הרב המכשיר השותף של בעל הבית וצועק עלינו ואוסר לנו להיכנס.

סא. הרב איים עם הבעל הבית ביחד על השוחטים שאם יכנסו בתחום ההשגחה יפוטרו באותו רגע. וכבר היה סיפור שהשוחט ראה שטריות עברו בליין והאיר את תשומת לב המשגיחים למה שנותנים לעבור טריפות והרב והבעל הבית ביחד איים על השוחט שיפטר

אות ושהוא גורם נזק למפעל, וכשהשוחט אמר לו שפרנסה ביד הקב"ה, ואם הקב"ה ירצה שלא יהיה פרנסה זה בידו, הרב אמר שהשוחט מנסה להסיט את השיחה מהענין, והבעל הבית אמר מה הקב"ה קשור מה אתה מכניס אותו לכאן? ועוד אמר האם אתה מנסה להגחיק את השיחה שהיכנסת את הקב"ה לכאן? והשוחט ענה שהקב"ה נמצא כאן בכל מקום והוא יחליט מה שיהיה, והשוחט ביקש מהבעל הבית שיכתוב לו הכל השיחה בכתב, ואמר שיכתוב, ובאותו רגע רצה לעשות לי שמוע לפני הפיטורים. ואמר אתה מושעה מהעבודה, והשוחטים עצרו את כל השחיטה, עד שחזר בו מכל הענין. והרב היה שם כל הזמן ובמקום לעודד את השוחט - עזר לבעל הבית. ואמר שהשוחט עוקף סמכות שהעיר למשגיחים שעובר טריפות.

סב. בא וראה כמה גדול עונשו של מי שיש בידו למחות ולא מיחה, שדם החוטא שמת בעונו. דורש הקדוש ברוך הוא מידו, וכל הדמים הנשפכין בישראל תולין בו, עד כדי כך שאותן שבעים אלף מישראל שנהרגו בגבעת בנימין תלו בסנהדרין בדור ההוא.

סג. מי מי שסיפק בידו למחות ולא מיחה ולהחזיר את ישראל למוטב ואינו מחזיר כל הדמים הנשפכין בישראל אינם אלא על ידו שנאמר "ואתה בן אדם צופה נתתי לבית ישראל ושמעת מפי דבר והזהרת אותם וגו' הוא רשע בעונו ימות ודמו מידך אדרוש" לפי שכל ישראל ערבים זה בזה ולמה הן דומין לספינה שנקרע בה בית אחד אין אומרין נקרע בה בית אחד אלא כל הספינה נקרעת, כך הם ישראל, שנאמר "הלא עכן בן זרח מעל בחרם ועל כל עדת ישראל היה קצף" וגו' ושמה תאמר אותן שבעים אלף שנהרגו בגבעת בנימין מפני מה נהרגו לפי שהיו להם לסנהדרי גדולה שהניח משה ויהושע ופנחס בן אלעזר עמהם היה להם לילך ולקשור חבלים של ברזל במתניהם ולהגביה בגדיהם למעלה מארכובותיהן ויחזרו בכל עיירות ישראל יום אחד ללכיש, יום אחד לבית א-ל, יום אחד לחברון, יום אחד לירושלים, וכן לכל מקומות ישראל, וילמדו את ישראל דרך ארץ בשנה ובשתיים ובשלוש עד שיתישבו ישראל בארצם כדי שיתגדל ויתקדש שמו של הקדוש ברוך הוא בעולמות כולן שברא מסוף העולם ועד סופו והם לא עשו כן אלא כשנכנסו לארצם כל אחד ואחד מהם נכנס לכרמו ולזיתו ולשדהו ואומרים שלום עליך נפשי כדי שלא להרבות עליהן את הטורח, וכשעשו בני בנימין דברים מכוערין ודברים שאינם ראויין באותה שעה ביקש הקדוש ברוך הוא להחריב את כל העולם, אמר הקדוש ברוך הוא לא נתתי לאלו את ארץ ישראל אלא כדי שיקראו וישנו ויעסקו בתורה כל ענין בזמנו וילמדו דרך ארץ כו' עש"ב. (תנא דבי אליהו רבא פרק י"א)

סד. איתא במסכת (מגילה י"ב) לכן אומרים ארור המן אשר בקש לאבדי כי הוא האכיל את בני ישראל במאכלות אסורות, על ידי כך היה לו את הכח לגזור על היהודים גזירות קשות. וכתב בב"ח (או"ח סי' תר"ע) וזל"ק, בפורים היתה עיקר הגזירה לפי שנהנו מסעודתו, על כן נגזר עליהם להרוג ולאבד את הגופים שנהנו מאכילה ושת"י של איסור ושמחה ומשתה של איסור, וכשעשו תשובה עינוי נפשיתם כמו שאמרה אסתר "לך כנוס את כל היהודים ואל תאכלו ואל תשתו שלשת ימים" לפיכך קבעום למשתה ויום טוב לזכור את עיקר הנס. ולכן אומרים ברוך מרדכי היהודי כי בזכותו היהודים ניצלו מגזירתו של המן, הוא נזהר

שיהודים לא יכשלו במאכלות אסורות, ולכן הוא ישב בשער המלך לשמור שאסתר לא תאכל אוכל שאינו כשר.

סה. וידוע הרמב"ם הקדוש ז"ל בַּמְקָתָבוּ הַיְדוּעַ הַנִּקְרָא "אֲגֶרֶת תִּימָן" וּמוּבָא בְּדָגְלַ מַחֲנֵה אֲפֵרִים" (פרשת עקב מקטב מהרמב"ם זצ"ל) שְׁשִׁבְעִים אֶלֶף אִישׁ כִּפְרוּ בַתְּחִיַת הַפְּתוּיִם בְּגָלַל שְׂאֵקְלוֹ וְנִתְפַּטְמוּ בַּמְאֲכָלוֹת אֲסוּרוֹת עַד שֶׁיֵּצְאוּ מֵהֵדֶת וּבָא עֲלֵיהֶם מֶלֶךְ וְהָרַג אֶת כָּלָם¹⁹ רח"ל.

סו. וְכֵן הִכְשִׁילוּ עֲשָׂרוֹת אֲלֵפֵי יְהוּדִים עֲשָׂרוֹת שָׁנִים בְּנִבְלוֹת וּטְרָפוֹת בְּעִיר קְרָאקָא כְּשֶׁהָיָה בַעַל "מַגְלַה עֲמֻקּוֹת" הַגָּאוֹן הַקְּדוֹשׁ הַמְּקַבֵּל רַבִּי נִתָּן נָטַע שְׁפִירָא זְצוּק"ל אַב בֵּית דִּין קְרָאקָא, וְהָרַב הַקְּדוֹשׁ בַּעַל "מַגְלַה עֲמֻקּוֹת" נִתָּן תַּקּוּן גְּדוֹל לְהַבְעִילֵי תְּשׁוּבָה.

סז. ידוע מה שכתב בספר דרך הנשר שהצדיק הקדוש רבי נתן אדלער (ומה שאמר הבעל שם טוב זי"ע, ראה בספר דגל מחנה אפרים (פרשת עקב), ועוד בשאר ספרי תלמידי הבעל שם טוב שכתבו), שיעקר עיכוב ביאת המשיח שאינו בא הוא בגלל השחיטה שמאכילים את עם ישראל בנבילות וטריפות ואם יתקנו זאת יבא תיכף ומיד ממש,

סח. בספר דרך הנשר מובא מהצדיק הקדוש רבי נתן אדלער, שיעקר עיכוב ביאת המשיח שאינו בא הוא בגלל השחיטה שמאכילים את עם ישראל בנבילות וטריפות ואם יתקנו זאת יבא תיכף ומיד ממש, ואעתיק מה שכתב שם ממקצת מספר "האבי"ב" [ראשי תיבות אחינו בני ישראל בגולה] מהנוגע לדעת בדורנו וז"ל: ר' נתן אדלער ותלמידו ר' משה סופר מפרעשבורג מקובלים בנסתה, ר' נתן אדלער רצה לפסול השוחטים דפראנקפורט דמיין, ולהכניע חותם הסטרא אחרא ששורה על שוחטים פסולים בסוד על חרבך תחי' וגו' ואלמלא השיג כל רצונו בא משיח, אך הסמ"ך מ"ם העמיד עליו רודפים קצבים והוצרך לברות. וזה

נעשה בחינת מת, והוא אבי אבות הטומאה וכו', ורמ"ח איבריו נטמאים וטמא טמא יקרא לכל דבר, ונעלם ממנו אמיתת החיות שהיא אלקות של כל העולמות, ונטמא ונופל לדיעות זרות ואלהים אחרים, הם אלילים אלמים מתים וחזכי מתים יקראו להם. לכן התנאים ואמוראים ובעלי המדות וחכמי המשנה הם שמרו נפש שלא יתגאלו בפת בג הזקן וביין משתיו, ולכן האירו שכלם והי' שורה עליהם רוח הקודש, לפרש כל מאמר סתום בדת התורה הקדושה, כי שרתה עליהם כח אלקי, אשר הוא ואורייתא כולא חד ואור נשמתם גי"כ הוא חוט המשולש אשר לא ינתק לעולם ולעולמי עולמים. אבל אנשים הללו בודאי נטמאים ונטמאו דמם, ומשם לבם ומוח שלהם נטמטם במאכלות האסורות והטמאות, ולכך החיות שלהם נוטה למינות ואפיקורסות, ולא יכלו לקבל מתיקות נופת צוף דברי מאמרינו הבנויים עפ"י שכל אלקי עולם ומלך עליון. והואיל והעיון פניהם יוצאו לחוץ, פתאום יבוא עליהם הכורת, וכרות יכרות אותם וכל אשר להם. וכך עלתה להם, כי לא היו ימים מועטים עד אשר בא עליהם מלך גדול והרג אותם וביזו כל אשר להם, ע"כ תוכן דבריו.

19 ובא וראה מה שכתב הרמב"ם ז"ל, הובא בספה"ק צפנה פענח ובספה"ק דגל מחנה אפרים (פרשת עקב), ששמע מהבעל שם טוב זי"ע, שפעם אחת שאלו אנשי מדינה אחת במכתב להרמב"ם ז"ל על תחיית המתים לומר להם מן התורה. ומה שדרשו חז"ל בגמרא מן הפסוקים, אמרו שיש לדורשם באופן אחר. ולא רצה להשיבם הוא בעצמו דבר, אך אמר לתלמידו ר' שמואל אבן תבון שהוא ישיבם.

וזה תוכן דבריו בקיצור על פי חכמת הטבע, כי מכל מיני מאכל ומשקה נעשה דם, ומזהם יורד אל הכבד, ומהכבד עולה הברירות אל הלב, ומהלב יורד המובחר והדק אל המוח, ושם שורה השכל וחיות של האדם. ומי ששומר עצמו ממאכלות המותרות והאסור והטמא, נעשו דמיו צלולין וטהורין, ויש לו לב טהור, והמוח והחיות שלו נעשה חיות טהורות להשיג אמיתית החיות שהיא אלקות של כל העולמות המחי' את כולם. ומי ששומר עצמו יותר, ומקדש את אכילתו עפ"י דרכי ד' ותורתו, נעשה מזה בנין אב, והוא השכל לכל רמ"ח איבריו ומתקדשים ומטהרים. וכן להיפוך ח"ו, נעשה בנין אב שכל עקור ומעופש בדעות זרות, וחיות שלו

היה סוד ירידת הבעל שם טוב הקדוש לעלמא הדין ורמז על זה ב"זע"ם" תצעד אר"ץ, ראשי תיבות: זביחה עירובין מקוואות. וכמעט כל גרמניה יצאו מדת ישראל!!!

טו. ע"כ באנו בשורות אלו למען הצלת אחינו בני ישראל בארץ הקודש מאכילת נבילות וטריפות בואו לעזרת ה' בגיבורים ולתקן כל הדברים הנ"ל במשחטת יפה עוף בטירת הכרמל.

עו. והנני לברך את הרבנים הצדיקים כל הפועל לתקן את המעובט בזה, שיזכה לאושר ועושר מנוחה ושמחה ונחת בבריות גופא ונהורא מעליא וכל טוב ברוחניות וגשמיות מעתה ועד עולם באריכות ימים ושנים טובים בעזרת ה' אמן סלה, וחפץ ה' בידו יצליח. וכדאי מצוה זו שיקרב²⁰ ביאת משיחינו אמן.

נאום השוחטים בשחיטת יפה עוף, טירת הכרמל, כתבנו כל מה שאנחנו זוכרים על פי בקשתכם שניתן לכם הכל בכתב.

ביום ששוחטים את דבריהם לאמר מי יתן לנו לאכול בשר ואל תקרא וְיִשְׁחָטוּ אֶלָּא וְיִשְׁחָטוּ שהיה נתחיבו שונאיהם של ישראל כליה על שבקשו לאכול בשר תאוה היינו בשר נחירה, ואבותינו חטאו ואינם, ואנחנו אם נעשה כמעשיהם לא טובים להיות נלכדים בעונם ח"ו, ואוי לנו מיום הדין ואוי לנו מיום התוכחה: ואין לנו פה לדבר ומי יוכל להגיד ולספר מה שעבר עלינו עד כה שגרמו לנו השוחטים כמה רעות ולא ידעו ששחטו לעצמם בסכין פגומה כמו כן יהיה מיתתם בכלל נבילה וטרפה לכל הוא הקליפה רח"ל תשליך אותם, ומוכרח להיות מגולגל בכלב וכי עיי"ש באריכות גדול.

20 כמו שכתוב בספר "ברית מטה משה" על הגדה של פסח בדף האחרון זול"ק: ועכשיו שאיתרע חזקתם ראינו למפרע שדבר זה החריב את ביתנו אשר עדיין לא נבנה בימינו, והשכינה בגלות עדיין בעונינו, וכאשר נמצא כמה קלקולים אשר אין להעלות על הספר כי קצר היריעה מלהשתרע, וכו'. ובפרט בשחיטת הכבשים מחמת צמרו קרוב הדבר לפשוע ולקלקל ומחמת שיש להם לשחוט הרבה אינו מדקדקים כ"כ וממהרים לשחוט וקרוב לוודאי שמאכילין נבילות וטריפות כאשר נתברר...ומי שיהי' מותמ' בדבר ולומר מה גבר בגוברין ומה יום מיומים ויקל בדבר הזה בוודאי מנהג אבותיהם

פרק יג

מכתב נורא למעכת הדר"ג הגאונים חברי הביד"ץ שליט"א

דוד שווימער - רב ומו"ץ שכונת בית ישראל

רחוב לייב דיין 15 פעיה"ק ירושלים תובב"א טלפון 02-5377510

בס"ד, יום שני ה' שבט תשע"א

למעכת הדר"ג הגאונים חברי הביד"ץ שליט"א דפה עיה"ק ירושלים תובב"א, אחדשה"ט בכבוד הראוי

במענה לשאלה שנשאלתי היום במושב בית דין דפה עיה"ק ירושלים, אודות מה שאמרו בשמי שהעופות הנשחטים במפעל "הידורים" שבהשגחת הביד"ץ, יש לחשוש שאינם כשרים, ומה הם הנימוקים לחשש זה, הנני להבהיר כדלהלן:

חשש זה מתבסס על שלושה נימוקים עיקריים שהם:

א. שלטון הפחד שמשליט מנהל המפעל החדש אלעזר ויס על השובי"ם, עד שנתונים הם בלחץ אימתני ובאיום תמידי לפטר אותם ממשרתם אם לא יספיקו די העבודה ומחמת איום זה גם יראים להטריף עוף שאינו כשר.

ב. האיום התמידי המרחף על השובי"ם והמשגיחים ע"י הנהלת ועד השחיטה ויראים לסור מהוראתם, הנוגדת לעתים כל דעת ודין תורה ולעתים הוא היפך מהשגחה על כשרות הבשר והעופות. תחת שיסורו השובי"ם והמשגיחים להוראת הרבנים. באיום "שלא יקבלו משכורת" ו"נראה מי בעל הבית כאן" גם עירובם התמידי בעניינים הלכתיים בשעה שאין תפקידם אלא בניהולו הכספי של וועד השחיטה, משרה אורת אימה בין השובי"ם ומשגיחי הכשרות היראים לדווח לרבנים על מכשולים.

ג. חשש כבד מלהעניק כשרות לאחד שאינו שומר תורה ומצוות, וביותר לאחד הידוע כאינו נאמן, שהוא בעל מפעל "הידורים" וגופי הכשרות בארץ הקודש, שהכשירו הבשר והעופות במפעלים שתחת בעלותו כבר התנערו ממנו, לאחר שנכחו ברמאותו וזיפיו, (וקלא דלא פסיק שגם וועד הכשרות של עדתינו נכחו בדגים ששיווק בהשגחת הבד"ץ שהם דגים טמאים).

ויוסבר: אין מן הצורך להכביר במילים, על שלטון הפחד האימתני שמשליט מנהל המפעל אלעזר ויס על השוחטים, הנתונים בלחץ נוראי של הספק העבודה, עד שמן הנמנע שמן עבודה מהירה כזאת לא תצא תקלה תחת ידם, כי הדברים הידועים בין השוחטים, וניתן בניקל לברר אצלם הדבר. ואסביר דברי במקצת: (1) במקום השחיטה ששוחטים העופות, התקין המנהל, עין אלקטרוני המפקח על עבודת השוחטים, ואם משתהים במקצת בעבודתם, מיד מתקשר טלפונית לאחד מן הממונים (ובכוונה תחילה אני נמנע מלנקוב בשמו, כדי שלא לפגוע בכבודו, לפי שגם הוא נתון תחת לחץ נורא זה), כדי ללחוץ עליו לזרוז בעבודתו. (2) אחד מן השוחטים הוותיקים והמפורסמים, מהמיוחדים והמובחרים שבין השוחטים של עדתינו,

נפסל בהוראה מפורשת של אחד מהממונים שם (בתיאום עם מנהל המפעל ?) [ובמידת הצורך אף אנקוב בשמו, ויהיה ניתן לביור] מלשמש כשוחט במפעל החדש, לפי שעבודתו נעשית במתינות ובישוב הדעת, שלא כפי הקצב הדרוש במפעל החדש, וכדבריו של הממונה שאין ביכולתו של שוחט זה "לערוף ראשים". (3) אחד מחברי הנהלת וועד השחיטה הורה, מטעמים מסחריים, לשוחטים במפעל החדש, בתיאום עם מנהל המפעל, לעבור על תקנת וועד השחיטה, שנתקנה מאז ומקדם ומטעמים הלכתיים, שלא לשחוט יותר מעשר אלף עופות ביום. וזאת לאחר שהממונה האחראי עוזב את שערי המפעל ו"מעיפים אותו הביתה", כלשונו של מנהל המפעל, בתיאום עם אחד מחברי הנהלת ועד השחיטה. (5) תמוהה העובדה מאד, מה שהעידו השוחטים בפניי שמאז שהחלו לשחוט במפעל החדש כמעט ולא נפסל סכין אחרי השחיטה, ואילו במפעל הישן הם מעשים בכל יום שנפסלים סכינים כמה פעמים ביום, ופוסלים כל העופות שנשחטו בהם, מאז הבדיקה האחרונה שנמצאת מהודרת. (6) מוזר מאד שביום שלמחרת שיורד גשם נפסלים במפעל הישן הרבה עופות מחמת פגימת הסכינים (הנגרמים עקב לכלוך העופות) [בתחילת שבוע זה, שהיה לאחר הגשם של יום השבת, נפסלו כמה וכמה סכינים כמו כן לפני כשבועיים נפסלו במפעל הישן 3000 (שלושת אלפים) עופות ביום אחד, מחמת פגימת הסכינים], ואילו במפעל החדש לא נפסל אפילו סכין אחד [כפי עדות השוחטים, ובמידת האפשר אף אנקוב בשמם וניתן לביור]. (7) תמהים אנו על העובדה שלפני כמה שבועות, סיפק משק אחד עופות הודו לשני המפעלים, גם במפעל הישן וגם למפעל החדש [כעדות המשגיח, שבמקרה הצורך אנקוב את שמו] ובעוד שבמפעל הישן נפסל כל תוצרת של אותו היום, והופסקה השחיטה לשם כך, מחמת ספיקות שנתגלו בבני מעיים, שנבעו מחומר הזרקה מוגבר שהזריקו בעופות, ואילו במפעל החדש נשחט הכל והוכשר ללא שום ספיקות ושאלות. (8) זאת ועוד אנו תמהים, היתכן שבמפעל הישן מובאים מידי יום ביומו כמה שאלות על שתי מרוח, ואילו במפעל החדש לא היה מעולם שאלה כזו. (9) גם מבקשים אנו לברר כמה פעמים נשאלה על עוף או קורקבן, האם כל זאת אינו אומר דרשני. וכל זאת עקב הלחץ האימנטי והפחד התמידי שנתונים בהם השוחטים והבודקים.

וכאן נשאלת השאלה, האם אין בכל הנימוקים אלו לעורר חשש על כשרות השחיטה במפעל החדש.

ומכאן לסעיף השני על האיום התמידי המרחף על השובי"ם והמשגיחים על ידי הנהלת וועד השחיטה, שאם יאמרו דבר שאינו כרצונם, או יפעלו שלא כהוראתם יפוטרו מיד מעבודתם, גם אם הוראתם נוגדת, לעתים, כל דעת ודין תורה, ולעתים הוא היפך מהשגחה על כשרות הבשר והעופות. היתכן כזאת בישראל שיהיו השובי"ם והמשגיחים נתונים ללחץ חיצוני שייראו מלומר את האמת ולדווח לרבנים הממונים על כל מכשול. (1) האם בהוראת אחד מחברי הנהלת וועד השחיטה למשגיח שלא לנסוע להשגיח בעת העמסה שלא יהיה בהם חשש נפולות, דבר הנוגד כל דעת ודין. המשגיח אף הוזהר שלא יגלה לרב הממונה שאינו נוסע, אלא אדרבה, המשגיח הוזהר לומר בפני הרב, שאכן השגיח על כך. [ובמידת האפשר אנקוב בשמו]. והמשגיח דיווח על הוראה זו למשגיח הממונה עליו, ומשום שדיווח

המשגיח הממונה, אודות המכשול לרבנים, פוטר ממשרתו, אתמהה. (2) שלא להתייחס לכך מה שניתנה ההוראה על ידי אחד מחברי הנהלת וועד השחיטה למשגיח המיועד לכך שאין צורך לנסוע להשגיח בצרכניית "אושר עד" על הבשר והעופות הנמכרים שם. (3) בהוראתו של אחד מחברי הנהלת וועד השחיטה [שאנקוב את שמו במידת הצורך] ניתנה הוראה לשוחטים שבמפעל החדש, לעבור על תקנת וועד השחיטה, שהורה ראש צוות השחיטה לשוחטים שלא לעבוד יותר ממש שעות ביום, כתקנת וועד השחיטה זה מכבר, וזאת כמובן מטעמים הלכתיים, השוחטים ששאלו אודות תקנת וועד השחיטה, נענו באיום שאם לא יעשו כן "נראה מי בעל הבית כאן". (4) עירובם התמידי בעניינים ההלכתיים בכשרות העופות והבשר, בעת שאין תפקידם אלא בניהולו הכספי של וועד השחיטה, משרה אורת אימה בין השובי"ם ומשגיחי הכשרות, ויראים לדווח לרבנים על מכשולים. ואף משתמשים באיומים כלפי רבנים ומוצי"ם שיפוטרו ממשרתם אם לא ימלאו אחרי דרישותיהם, ויהינו להביע דעתם דעת תורה [כפי שנכח גם מעכ"ת שליט"א לשמוע בעת הדיון בבית הדין באיומיו של אחד מחברי הנהלת וועד השחיטה]. ואטו כי רוכלא ניזול ונימני כל המקרים בהם איימו על השוחטים, הבודקים והמשגיחים, כי אם יאמרו דבר שלא כרצון חברי הנהלת וועד השחיטה, או יעשו שלא כרצונם יפוטרו ממשרתם "ונראה מי בעל הבית כאן", ו"מי נותן המשכורת". ועומדים הם תחת איום תמידי שלא לפצות פה שלא כרצון חברי הנהלת וועד השחיטה. והדברים ניתנים לבירור אצל השובי"ם והמשגיחים [כשלא יעמדו תחת איום פיטורין, ולא ייראו לומר את האמת]. (4) גם לא שמעו בקולו של מרן הגאב"ד שליט"א שהורה להם לפרסם הודעה מיוחדת בחנויות המוכרות בשר טרי ללא בלומבס. (5) לא זו בלבד אלא שבתקופה אחרונה מייחדים לעבודה אחרת זו, כשחיטה, וממנים כשוחטים לשחיטה המהודרת של עדתינו, אברכים צעירים אשר רבים מהם אינם יודעים העבודה כראוי, ומן הנמנע שיעשו עבודתם כראוי. במקום אשר עד עתה ידוע היה כי לא ניתנה עבודה זו אלא למבוגרים, יראים ושלמים, הבקיאים היטב במלאכתם. ומתקנת וועד השחיטה שלא למנות שוחטים שהם למטה מגיל שלושים.

האם אין בכל האמור לעיל לעורר חשש, ויותר מזה, על כשרות העופות והבשר הנשחטים במפעל החדש.

ומכאן שהתאמת החשש הכבד מלהעניק הכשר לאחד שאינו שומר תורה ומצוות, שהיה אחד מאבני היסוד בכשרות העופות והבשר, שהעמידם הגאון הגדול מורנו רבי מאיר ברנדסדורפר זצוק"ל, שמסר נפשו עשרות בשנים להעמיד השחיטה המהודרת של עדתינו על מכונה, המפורסמת בכל העולם בהידורה. ונימוקיו עימו: (1) בעוד שאצל יהודי כשר שהוא שומר תורה ומצוות, מפקחים בארבע עיניים שלא יבוא לידי מכשול בעת חולשתו כשיתגבר עליו יצרו, הרי אצל אחד שאינו שומר תורה ומצוות מן הנמנע מלהשגיח כל העת שלא יבוא לידי רמאות, והיה מנמק לומר שדי בכך שמשגיח הכשרות הממונה על הבלומבס יסיח דעתו לרגע אחת, כדי להביא בלומבס למקום אחר, ומיד יקח אחד מהפועלים גלגל שלם של בלומבס המונה כחמש מאות אלף בלומבס, ויעשה בהם כאוות נפשו. להאכיל נבילות וטריפות ברבבות עופות. [באומרו שמבחינה מסחרית כדאי לו לבעל

המפעל לשכור פועל מיוחד שיהיה מיועד עבור זה, להמתין להסחת דעתו של המשגיח לרגע אחת ביום, כדאי לקחת גלגל בלומבס, וכך יעלה בידו להכשיר הרבה עופות שפוסלים בשחיטה המהודרת של עדתינו, ואף גרוע מזה רח"ל]. (2) ביותר לאחד כזה שכל מגמתו הוא לשבור את מחירי השוק, ולעיתים הוא מוכר למטה ממחיר הקרן [ולאחר שיעלה בידו להיות המפעל הבלעדי שתחת ההשגחה, יעלה את המחירים] בוודאי יחפש כל הדרכים לרמות ולזייף כדי שעל ידי זה יהיה בידו להוריד המחירים. [לא לחינם כמעט נשחטו לאחרונה במפעל החדש עופות הודו, שלא אושרו על ידי המשגיח הממונה על הזריקות, עד להתערבותו של המשגיח הממונה על הזריקות שזעק ככרוכיא למנוע שחיטה זו, בעוד שמתחילה היה הוא צריך לאשר המשלוח, וללא אישורו אין להביא כלל עופות אלו למפעל]. (3) גם הנהלת וועד השחיטה עצמה ידעה מנתונים אלו, ולשם כך העמידו פנים ברמאות, עד לפני כחצי שנה, שהמפעל החדש נתונה תחת בעלותו של שומר תורה ומצוות, גם כשכבר נודע לכולם מי הוא בעל המפעל האמיתי. (4) תמוהה העובדה מאוד, שבעוד שבמפעל הישן שתחת ההשגחה, שמורים הבלומבס והוואלגראמעס בכספת הנעול במנעול כבד, הרי שבמפעל החדש מונחים הבלומבס והוואלגראמעס, שהם יסוד הכשרות המעידה על כשרות הבשר, בארגז של גבס הנעול במנעול פשוט, ומובן לכל שבניקל יעלה ביד כל אחד המעוניין בזה, להוציא משם בלומבס וואלגראמעס כאוות נפשו. (5) מה עוד שכל זה מדובר באחד, כאמור לעיל, שגופי הכשרות השונים בארץ התנערו ממנו עקב רמאותו וזיפו התמידי [שמכיון שחלק גדול מהעופות והבשר בארץ נתונים תחת בעלותו, קל בידו לנייד עופות ובשר מכאן לכאן והדברים מובנים לכל]. (6) ביותר שיש קלא דלא פסיק, שוועד הכשרות של עדתינו החרדית נוכחו, כאמור, שהדגים ששיווק בחותמת הביד"ץ הם דגים טמאים. והיאך ניתן לסמוך עוד על מידת אמינותו על כשרות הבשר והעופות.

ג.ב. כאמור מסיבות הנימונות לעיל בסעיף ב, 4, נמנעתי מלנקוב בשמות האנשים בדברים האמורים כאן, אך במידת הצורך, ובמידת האפשר, ובהסכמת האנשים, במידה ולא יהיו נתונים תחת איומים, אף אנקוב בשמותם באופן שיהיה ניתן לברר כל העובדות הנ"ל לאשורם ולאמיתותן.

לאור כל האמור לעיל, מובן מאליו, שללא דיון ובירור מעמיק כדי לתקן כל המכשולות, ולהחזיר סדרי כשרות השחיטה המהודרת על כנם, כפי שהתקינו לעשות בחיים חיותו של מורי ורבי הגאון הקדוש, צדיק האמת רבינו מאיר ברנדסדורפר זצוקלה"ה, נמנע ממנו על פי דין ודעת תורה, לכתוב מכתב התנצלות או תמיכה.

ואנכי את נפשי הצלתי לאחר מסירת הדברים והנימוקים למעכ"ת שליט"א

הכותב וחותם בצער ודמע בראות כבלע את הקודש

בכבוד הראוי

ג.ב. אף שבדאי אין מקום להשיב לדברי הבלע של אותו הדיוט הקופץ בראש, שמינה את עצמו ליו"ר עדתינו הקדושה ודינו מבואר בשולחן ערוך יורה דעה בסימן רמ"ג. אך מחמת משנה זהירות שלא יתפרסם המכתב במקומות שאינם רצויים ואינם ראויים, מתבקש מעכ"ת הדר"ג שליט"א לגנוז המכתב מעיני רואים, ואף מעיני היוצאים והנכנסים המשמשים בקודש.

יום שלישי ו' שבט תשע"א לאחר שכבר נכתב המכתב אמש, הובא לידיעתי היום על ידי אחד הבודקים החשובים של עדתינו, שבמפעל החדש מתקיים היום שחיטת עופות, בעוד שבמפעל הישן לא מתקיים שחיטה כי העופות מודלקות בשוק, ועל פי הוראתו של רב וועד השחיטה, נמנעים לשחוט עופות כאלו, כדי שלא לבוא לידי חשש טריפה. ואילו במפעל החדש שוחטים עופות מודלקות אלו, והרופא הויטרנרי חותך מקום הדלקת עד למטה, באופן הנמנע לראות את הדלקת, ולבדוק אם הדלקת מגיעה עד צומת הגידין. ובודאי שבאופן זה יש חשש כבד של טריפה על העופות. והבודק שהודיע לי עובדה זו בטלפון, ביקש שלא לומר עובדה זו בשמו, מחשש פן יבולע לו ויפוטרי ממשמרתו. [ובמידת הצורך והאפשר אנקוב בשמו בפני חברי הביד"ץ, והדבר יהיה ניתן לבריור]. עכ"ל מכתב מהרב דוד שוימער שליט"א.

על כן סוף דבר הכל נשמע, אשרי חלקם ועמלם לאלו שעומדים ונזהרים להגן ולשמור את ביתם במאכלות אסורות, ושומרים את נפשם ואת ילדיהם ממכשולים בעיני מאכלות אסורות, וה' הטוב יהיה בעזרם לזכות את הרבים!

